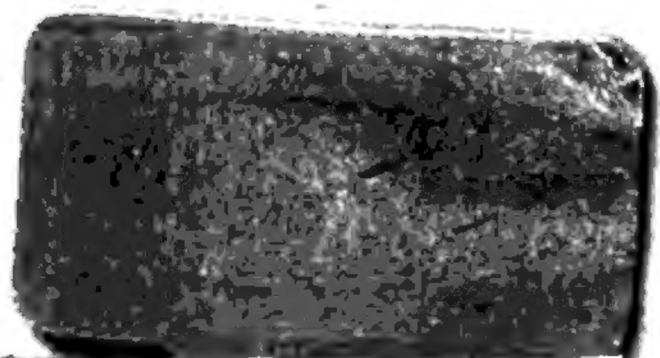

BIBL. NAZ.
VITT. EMANUELE III
162
H
62
NAPOLI

BREVIARIUM ROMANUM

EX DECRETO SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI
RESTITUTUM

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI
JUSSU EDITUM

CLEMENTIS VIII. ET URBANI VIII.
AUCTORITATE RECOGNITUM

CUM OFFICIIS SANCTORUM
NOVISSIME PER SUMMOS PONTIFICES USQUE
AD HANC DIEM CONCESSIS

IN QUATUOR ANNI TEMPORA DIVISUM.

PARS VERNA.

A DOMINICA PRIMA QUADRAGESIMÆ USQUE
AD DOMINICAM TRINITATIS.

NEAPOLI MDCCCXXXIII.
EX TYPOGRAPHIA ORSINIANA

SUPERIORUM PERMISSU.

EX DECRETORUM REGISTRO

S. RITUUM CONGREGATIONIS HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

SAcra Rit. Congreg. declaravit, et decrevit, non potuisse post Bullam S. Pii V. de Brev. Rom. neque posse locorum Ordinarios, tam Sæculares, quam Regulares, addere Kalendariis, etiam propriis Ss. Officia, nisi ea dumtaxat, quæ Brev. Rom. Rubricis, vel S. Rit. Congr. seu Sedis Apost. licentia conceduntur. Neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Kalend. Rom. seu Rubr. Breviarii, in altiorem ritum, neque extendere concessa officia de loco ad locum.

Item vetuit, et prohibuit celebrari per totam civitatem, vel Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio: eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia; sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia Titulari, seu ubi asservatur corpus, aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse, caput, brachium, crus, aut illam partem corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinariis approbata.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur Sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum SS. D. N. Urbano Papæ VIII. ea laudavit, et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit, necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis Suæ imprimendis apponi jussit.

Loco † Sigilli. T. Tegrimius Episc. Assisiens. Secret.

Eadem pro Sanctis ad Libitum.

EAdem Sacra Rit. Congr. habita die 2. Decembris 1673. statuit ex mandato Clementis X. festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicum, vel aliquem diem Festor. Mobilium, sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congreg. habita 24. Januarii 1682. Generali Decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octav. et Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione, vel Diœcesi, ex Indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis Festis, vel Octavis festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut festum translatum, quod alias eo die cele-

*

brandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Offic. semel per Hebdomadam, aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

Eadem pro Sanctis in Martyrologio non descriptis.

OFficia Sanctorum ratione corporis, seu insignis Reliquiæ recitanda, ex Decr. S. R. C. 11. Augusti 1691. intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus; de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a S. Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem, prout hactenus servatum est, exhibendam esse censuerunt, sed absque Offic. et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Offic. aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11. Augusti 1691. et Sanctissimus approbavit die 19. Octobris, ejusdem anni 1691.

Loco ✝ Sigilli. J. Vallemanus S. R. C. Secr.

DE ANNO, ET EJUS PARTIBUS.

Annus menses habet duodecim, hebdomadas duas, et quinquaginta, et diem unum: Dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE ejusque necessitate, ac Kalendario Gregoriano.

Quod dictum est, Annum continere trecentos, et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365. contineret integras sex horas, et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, qui causam dederunt, ut Æquinoctium Vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solum Æquinoctium Vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1587. præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xii. Kalendas Aprilis fuerat constitutum; et xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit: sed viam quoque tradidit, et rationem, qua caveretur, ut in posterum et Æquinoctium Vernum, et xiv. Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium Vernum ad xii. Kalendas Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobri ipsius anni 1582. eximerentur, ut post quartam diem Octobris Sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xii. Kalendis Aprilis Æquinoctium Vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis, qui quamvis Bissext. antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600. anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur, centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quinque tres centesimi, sine Bissexto transigerentur: quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700. 1800. 1900. Bissext. non sint, anno vero 2000. more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29. continente: idemque ordo intermittendi, intercalandique Bissextum diem, in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

QUATUOR TEMPORA.

Quatuor tempora celebrantur quarta, et sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dñicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctæ Crucis.

NUPTIÆ QUANDO celebrari non possint, juxta Decretum Concilii Tridentini.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a Feria iv. Cinerum usque in Octav. Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrari permittit.

TABELLA
TEMPORARIA

Anni Dñi.	Litt. Dom.	Aur. num.	Epacta.	Septuagesima.	Dies Ciner.	Pascha
1833	F	10	ix	3 Feb.	20 Feb.	7 Apr.
1834	E	11	xx	26 Jan.	12 Feb.	30 Mar.
1835	D	12	i	15 Feb.	4 Mar.	19 Apr.
1836	CB	13	xii	31 Jan.	17 Feb.	3 Apr.
1837	A	14	xxiii	22 Jan.	8 Feb.	26 Mar.
1838	G	15	iv	11 Feb.	28 Feb.	15 Apr.
1839	F	16	xv	27 Jan.	13 Feb.	31 Mar.
1840	ED	17	xxvi	16 Feb.	4 Mar.	19 Apr.
1841	C	18	vii	7 Feb.	24 Feb.	11 Apr.
1842	B	19	xviii	23 Jan.	9 Feb.	27 Mar.
1843	A	1	*	12 Feb.	1 Mar.	16 Apr.
1844	GF	2	xi	4 Feb.	21 Feb.	7 Apr.
1845	E	3	xxii	19 Jan.	5 Feb.	23 Mar.
1846	D	4	iii	8 Feb.	25 Feb.	12 Apr.
1847	C	5	xiv	31 Jan.	17 Feb.	4 Apr.
1848	BA	6	xxv	20 Feb.	8 Mar.	23 Apr.
1849	G	7	vi	4 Feb.	21 Feb.	8 Apr.
1850	F	8	xvii	27 Jan.	13 Feb.	31 Mar.
1851	E	9	xxviii	16 Feb.	5 Mar.	20 Apr.
1852	DC	10	ix	8 Feb.	25 Feb.	11 Apr.
1853	B	11	xx	23 Jan.	9 Feb.	27 Mar.
1854	A	12	i	12 Feb.	1 Mar.	16 Apr.
1855	G	13	xii	4 Feb.	21 Feb.	8 Apr.
1856	FE	14	xiii	20 Jan.	6 Feb.	23 Mar.
1857	D	15	iv	8 Feb.	25 Feb.	12 Apr.
1858	C	16	xv	31 Jan.	17 Feb.	4 Apr.

FESTORUM

MOBILIUM.

Anni Domini	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indic.	Domin. post Pentec.	Dominica i. Advent.
1833	16 Maii	26 Maii	6 Jun.	6	26	1 Dec.
1834	8 Maii	18 Maii	29 Maii	7	27	30 Nov.
1835	28 Maii	7 Jun.	18 Jun.	8	24	29 Nov.
1836	12 Maii	22 Maii	2 Jun.	9	26	27 Nov.
1837	4 Maii	14 Maii	25 Maii	10	28	3 Dec.
1838	24 Maii	3 Jun.	14 Jun.	11	25	2 Dec.
1839	9 Maii	19 Maii	30 Maii	12	27	1 Dec.
1840	28 Maii	7 Jun.	18 Jun.	13	24	29 Nov.
1841	20 Maii	30 Maii	10 Jun.	14	25	28 Nov.
1842	5 Maii	15 Maii	26 Maii	15	27	27 Nov.
1843	25 Maii	4 Jun.	15 Jun.	1	25	3 Dec.
1844	16 Maii	26 Maii	6 Jun.	2	26	1 Dec.
1845	1 Maii	11 Maii	22 Maii	3	28	30 Nov.
1846	21 Maii	31 Maii	11 Jun.	4	25	29 Nov.
1847	13 Maii	23 Maii	3 Jun.	5	26	28 Nov.
1848	1 Jun.	11 Jun.	22 Jun.	6	24	3 Dec.
1849	17 Maii	27 Maii	7 Jun.	7	26	2 Dec.
1850	9 Maii	19 Maii	30 Maii	8	27	1 Dec.
1851	29 Maii	8 Jun.	19 Jun.	9	24	30 Nov.
1852	20 Maii	30 Maii	10 Jun.	10	25	28 Nov.
1853	5 Maii	15 Maii	26 Maii	11	27	27 Nov.
1854	25 Maii	4 Jun.	15 Jun.	12	25	3 Dec.
1855	17 Maii	27 Maii	7 Jun.	13	26	2 Dec.
1856	1 Maii	11 Maii	22 Maii	14	28	30 Nov.
1857	21 Maii	31 Maii	11 Jun.	15	25	29 Nov.
1858	13 Maii	23 Maii	3 Jun.	1	26	28 Nov.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxi	d	vi	8	Joannis de Matha Conf. *dupl.* 419.
xx	e	v	9	Apolloniæ Virg. et Mart. 421.
xix	f	iv	10	Scholasticæ Virginis, *dupl.* ibid.
xviii	g	iii	11	
xvii	A	Prid.	12	
xvi	b	Non.	13	
xv	c	xvi	14	Valentini Presbyteri et Mart. 423.
xiv	d	xv	15	Faustini, et Jovitæ Martyrum. ibid.
xiii	e	xiv	16	
xii	f	xiii	17	
xi	g	xii	18	Simeonis Episcopi, et Mart. ibid.
x	A	xi	19	
ix	b	x	20	
viii	c	ix	21	
vii	d	viii	22	*Cathedra sancti Petri Antiochiæ*, dupl. *cum commem.* S. Pauli. 424.
vi	e	vii	23	Petri Damiani Card. Ep. Ostien. et Eccl. Doct. 429. Vigilia. 431.
v	f	vi	24	*Mathiæ Apostoli*, duplex. 432.
iv	g	v	25	
iii	A	iv	26	
ii	b	iii	27	
i	c	Prid.	28	

In Anno Bissextili Febr. est dierum 29. et Festum S. Mathiæ celebratur die 25. Febr. et bis dicitur, *sexto Kalendas*, idest, die 24. et die 25., et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januar. mutatur in præcedentem: ut si in Januario littera Dominicalis fuit A, mutatur in præced. quæ est g, etc. et littera f; bis servit, 24, et 25.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
*	d	Kal.	1	
xxix	e	vi	2	
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iv	4	Casimiri Confess. *semidupl. et commemor.* S. Lucii Pp. et M. 434.
xxvi	A	iii	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct. *dupl. et commem.* Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mart. 435.
xxiii	d	viii	8	Joannis de Deo Conf., *dupl.* 437.
xxii	e	vii	9	Franciscæ Viduæ Romanæ, *dupl.* 440.
xxi	f	vi	10	Quadraginta Martyrum, *semid.* 443.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	Gregorii Papæ, Conf. et Eccl. Doct. *dupl.* 444.
xviii	b	iii	13	
xvii	c	Prid.	14	
xvi	d	Idib.	15	
xv	e	xvii	16	
xiv	f	xvi	17	Patritii Episc. et Conf. *semid.* 447.
xiii	g	xv	18	
xii	A	xiv	19	*Josephi Confessoris Sponsi B.M.V.* dupl. 449.
xi	b	xiii	20	
x	c	xii	21	Benedicti Abbatis, *dupl.* 456.
ix	d	xi	22	
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	
vi	g	viii	25	*Annuntiatio B. Mariæ Virginis*, duplex. 458.
v	A	vii	26	
iv	b	vi	27	
iii	c	v	28	
ii	d	iv	29	
i	e	iii	30	
*	f	Prid.	31	

Feria sexta post Dominicam Passionis celebratur Festum Septem Dolorum B. Mariæ Virginis, *dupl. majus.* 463.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxix	g	Kal.	1	
xxviii	A	iv	2	Francisci de Paula Conf. *dupl.* 471.
xxvii	b	iii	3	
25 xxvi	c	Prid.	4	Isidori Ep. C. et Eccl. Doct. *dupl.* 473.
xxv. xxiv	d	Non.	5	Vincentii Ferrerii Conf. *dupl.* 476.
xxiii	e	viii	6	
xxii	f	vii	7	
xxi	g	vi	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviii	c	iii	11	Leonis I. Papæ Conf. et Eccl. Doct. *dupl.* 478.
xvii	d	Prid.	12	
xvi	e	Idib.	13	Hermenegildi Mart. *semid.* 482.
xv	f	xviii	14	Tiburtii, Valeriani, et Maximi Mart. 486.
xiv	g	xvii	15	
xiii	A	xvi	16	
xii	b	xv	17	Aniceti Papæ et Mart. ibid.
xi	c	xiv	18	
x	d	xiii	19	
ix	e	xii	20	
viii	f	xi	21	Anselmi Ep. C. et Eccl. Doct. *dup.* 487.
vii	g	x	22	Soteris et Caji Pontificum et Martyrum, *semid.* 490.
vi	A	ix	23	Georgii Mart. *semid.* 491.
v	b	viii	24	Fidelis a Sigmaringa Mart. *dupl.* ibid.
iv	c	vii	25	*Marci Evangelistæ*, duplex. 495.
iii	d	vi	26	Cleti et Marcellini Pontificum et Mart. *semid.* 497.
ii	e	v	27	
i	f	iv	28	Vitalis Martyris. 499.
*	g	iii	29	Petri Martyris, *dupl.* ibid.
xxix	A	Prid.	30	Catharinæ Senensis Virg. *dupl.* 501.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxviii	b	Kal.	1	*Philippi et Jacobi Apost.* dupl. 502.
xxvii	c	vi	2	Athanasii Ep. C. et Ec. Doct. *dup.* 507.
xxvi	d	v	3	*Inventio S. Crucis*, duplex, *et commem.* Ss. Alexandri, Eventii, et Theoduli Mart. ac Juvenalis Episcopi et Confess. *in Laudibus tantum.* 510.
25. xxv	e	iv	4	Monicæ viduæ, *dupl.* 522.
xxiv	f	iii	5	Pii V. Papæ et Conf. *dupl.* 525.
xxiii	g	Prid.	6	*Joannis ante portam Latinam*, duplex. 526.
xxii	A	Non.	7	Stanislai Episc. et Mart. *dupl.* 529.
xxi	b	viii	8	*Apparitio sancti Michaelis Archangeli*, dupl. 531.
xx	c	vii	9	Gregorii Nazianzeni Episc. Conf. et Eccl. Doct. *dupl.* 542.
xix	d	vi	10	Antonini Episc. et Conf. *semid. cum commem.* Ss. Gordiani et Epimachi Mart. 543.
xviii	e	v	11	
xvii	f	iv	12	Nerii, Achillei, et Domitillæ Virg., atque Pancratii Mart. *semid.* 545.
xvi	g	iii	13	
xv	A	Prid.	14	Bonifacii Martyris, 548.
xiv	b	Idib.	15	
xiii	c	xvii	16	Ubaldi Episc. et Conf. *semid.* 649.
xii	d	xvi	17	Paschalis Baylon Conf. *dupl.* 550.
xi	e	xv	18	Venantii Mart. *dupl.* 552.
x	f	xiv	19	Petri Cælestini Papæ et Conf. *dupl. cum commem.* S. Pudentianæ Virginis. 554.
ix	g	xiii	20	Bernardini Senensis Conf. *semid.* 558
viii	A	xii	21	
vii	b	xi	22	
vi	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viii	25	Gregorii VII. Papæ et Conf. *dupl. cum comm.* S. Urbani Papæ et Mart. 560.
iii	f	vii	26	Philippi Nerii Conf. *dupl. cum commemor.* S. Eleutherii Papæ et Mart. 563.

	L. D.		D. M.	
ii	g	vi	27	Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. *semid. cum commem.* S. Joannis Papæ et Mart. 565.
i	A	v	28	
*	b	iv	29	
xxix	c	iii	30	Felicis Papæ et Mart. 568.
xxviii	d	Prid.	31	Petronillæ Virginis. ibid.

JUNIUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxvii	e	Kal.	1	
25. xxvi	f	iv	2	Marcellini, Petri, atque Erasmi Mart. 569.
xxv. xxiv	g	iii	3	
xxiii	A	Prid.	4	
xxii	b	Non.	5	
xxi	c	viii	6	Norberti Episc. et Conf. *dupl.* 570.
xx	d	vii	7	
xix	e	vi	8	
xviii	f	v	9	Primi et Feliciani Mart. 571.
xvii	g	iv	10	Margaritæ Scotorum Reginæ, *semid.* 572.
xvi	A	iii	11	*Barnabæ Apostoli*, duplex. 573.
xv	b	Prid.	12	Joannis a S. Facundo, *dupl. cum comm.* Ss. Basilidis, etc. 577.
xiv	c	Idib.	13	Antonii de Padua Conf. *dupl.* 580.
xiii	d	xviii	14	Basilii Magni Episcopi Confess. et Eccl. Doct. *dupl.* ibid.
xii	e	xvii	15	Viti, Modesti, atque Crescentiæ Mart. *commem.* ibid.
xi	f	xvi	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	Marci et Marcelliani Mart. *com.* ibid.
viii	b	xiii	19	Julianæ de Falconeriis Virg. *dupl. cum commem.* Ss. Gervasii et Protasii Mart. ibid.
vii	c	xii	20	Silverii Papæ et Mart.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
vi	d	xi	21	
v	e	x	22	Paulini Episc. et Conf.
iv	f	ix	23	Vigilia.
iii	g	viii	24	*Nativitas S. Joannis Baptistæ*, dupl.
ii	A	vii	25	Gulielmi Abb. *dupl. cum comm.* Oct. Nativitatis S. Joannis Baptistæ.
i	b	vi	26	Joannis et Pauli Mart. *dupl. cum commem.* Oct. Nativit. S. Joannis.
*	c	v	27	De Octava Nativitatis S. Joannis.
xxix	d	iv	28	Leonis Papæ II. et Conf. *semid. et commem.* Octavæ, et Vigiliæ.
xxviii	e	iii	29	*Petri et Pauli Apostolorum*, duplex.
xxvii	f	Prid.	30	Commem. S. Pauli Apost. *dupl. cum commem.* Oct. Nativitatis S. Joannis, sed prius S. Petri.

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videri poterit, de quo celebrandum erit Offic. si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primum inveniatur num. positus in quadrangulo illo, in quo festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt: deinde legatur Regula juxta dictum num. descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Ex. gr. Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Dupl. i. Class. et Dominica 1. Class. erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est num. 1. quia si ad eum tam Dupl. quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numer. apposita sic habet. 1. *Translatio de primo, Offic. de ii.* Idest, Duplex i. Classis prædictum transferatur, et Offic. fiat de Dominica i. classis: quia cum in his Regulis dicitur, De i. seu præcedenti, intelligitur de festo in superiori parte Tabellæ apposito, ut Dupl. prædictum: cum De ii. vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub num. opposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem Quadrangulis nullus appositus est num. vel quia nullus occursus, neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotat. in Brev. quid sit agendum.

Scire tamen oportet, quæ sint Duplicia primæ, et secundæ Classis, et majora per annum, et quæ Dominicæ, et Feriæ majores dicantur.

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS

In quibus nulla fit commem. quorumcumque Festorum occur. nisi prout supra in Rubric. generalibus.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis cum tribus antecedentibus, et duobus sequentibus diebus.
Ascensio Domini.
Pentecostes cum duobus seq. diebus.
Festum Corporis Christi.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum sanctorum Apostolorum Petri et Pauli.
Assumptio B. M. Virginis.
Festum omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus, vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA SECUNDÆ CLASSIS

In quibus de simplicibus fit comm. in Laudibus tantum.

Circumcisio Domini.
Festum SS. Nominis Jesu.
Festum Sanctissimæ Trinitatis.
Inventio S. Crucis.
Conceptio, Nativitas, Annuntiatio, Purificatio } B. Mariæ V.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festum Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Sanctorum Innocentium mart.
Festum S. Joseph.
Festum S. Laurentii.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.

DOMINICÆ MAJORES
dividuntur in duas Classes.

Dominicæ primæ Classis, quæ nunquam omittuntur.

Prima Adventus. Prima Quadrag. Passionis. Palmarum. Paschæ. In Albis. Pentecostes et Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ CLASSIS.

Quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, vel ejusdem Dedicatione: et tunc de iis fit semper commemor. in utrisque Vesperis, et Laudibus.

Secunda, Tertia, Quarta } Adventus.

Dominicæ { Septuagesimæ. Sexagesimæ. Quinquagesimæ.

Secunda, Tertia, Quarta } Quadragesimæ.

DUPLICIA MAJORA
per Annum, quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio sanctæ Crucis.
Fest. Septem Dolorum, Visitatio, Festum Carmeli, Festum ad Nives, Festum SS. Nominis, Festum Mercedis, Solemnitas SS. Rosarii, Præsentatio } B. Mariæ.
Apparitio S. Michaelis Archangeli.
Decollat. S. Joann. Bapt.
Cathedra S. Petri utraque.
Festum ejusdem ad Vincula.
Conversio sancti Pauli.
Fest. S. Joannis ante portam Latinam.
S. Barnabæ Apostoli.
S. Joachim Conf. Patris B. M. V.
Fest. S. Annæ Matris ejusdem B. M.
Patronorum minus Principalium.
Fer. maj. de quibus semper fit comm.
Adventus. Quadragesimæ.
Quatuor Temporum, et Secunda Rogationum.

Duplex i. Classis, et
Duplex ii. Classis.
Duplex per annum.
Dies infra Octavam.
Dies Octavæ.
Semiduplex.
Simplex.
S. M. in Sabbato.
Feria major.
Vigilia.

1 Translatio de primo, Officium de secundo.
2 Officium de primo, translatio de secundo.
3 Commemoratio de primo, Officium de secundo.
4 Officium de primo, commemoratio de secundo.
5 Nihil de primo, Officium de secundo.
6 Officium de primo, nihil de secundo.
7 Officium de digniori, commemoratio de minus digno.
8 Officium de digniori, translatio de minus digno

1	1	1	3	3	1	3	0	0	0	Dominica primæ Classis.
4	1	1	3	3	1	3	0	0	0	Dominica secundæ Classis.
4	4	4	3	4	1	3	0	0	0	Dominica per Annum.
8	1	1	5	3	1	5	0	3	5	Duplex primæ Classis.
2	8	1	5	3	1	3	0	3	3	Duplex secundæ Classis.
2	2	8	3	2	1	3	0	3	3	Duplex per Annum.
6	6	4	7	4	4	3	0	3	3	Dies infra Octavam.
4	4	1	3	7	1	3	0	3	3	Dies Octavæ.
2	2	2	3	2	8	3	0	3	3	Semiduplex.
6	4	4	4	4	4	0	4	4	4	Simplex.
0	0	0	0	0	0	3	0	6	6	Sancta Maria in Sabbato.
4	4	4	4	4	4	3	5	0	5	Feria Major.
6	4	4	4	4	4	3	5	6	0	Vigilia.

Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni, et Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini, et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavas Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumptionis, B. Virginis, et omnium Sanctorum, transfertur. Insuper primaria festa S. Joannis Baptistæ, et Ss. Apostolorum Petri et Pauli.

Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatione, cum commemor. Octav.; alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi, Semiduplex transfertur; neque fit de Duplici translato, nisi sint primæ vesperæ ii. classis, et de ea quocumque adveniente Duplici fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica transfertur in proxime sequentem diem: quæ si fuerit impedita alio simili Festo, transfertur post Octav.

De Octav. Nativitatis Domini, Epiphaniæ, et Corporis Christi, semper fit commemor. quocumque Festo in illis occurrente.

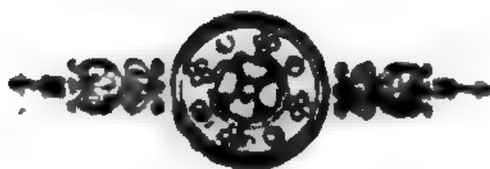
De aliis Octavis, quæ non sunt in Kalendario, nihil fit a Feria iv. Cinerum usque ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad festum Trinitatis inclusive, et a die 17. Decemb. usque ad Epiph.

Dies Octavæ numquam transfertur: ideo quamquam Nativitas sancti Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi transferatur in diem sequentem, non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum commem. in Officio de Octava Corporis Christi.

Si occurrat ut Patronus, vel Titulus Ecclesiæ, descriptus sit eodem die in Kalendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono vel Titulari, absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto Kalendario descripti sint sub Officio Duplici vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam, et de eis fiet Officium Semiduplex: nisi tamen sint de majoribus Festis, quia tunc de translato quoque fiet Officium Duplex, ac si proprio die celebraretur. Si vero in Kalendario omnes sint tamquam Festum simplex, de aliis nihil fit.

De Feriis Adventus et Qua-

dragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio in utrisque Vesper. et Laudibus cujuscumque Festi: de quatuor Temporibus, et Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

Dominica major, seu i. et ii. classis cum
Dominica min., seu per annum.
Duplex primæ classis.
Duplex secundæ classis.
Patronus, seu Titulus Ecclesiæ.
Duplex per annum majus.
Duplex per annum minus.
Semiduplex.
Dies Octavæ.
Dies infra Octavam.

1 Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2 Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3 Totum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
4 Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.
5 Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
6 Totum de digniori, commemoratio de minus digno.
7 Simplex, et S. Maria in Sabbato, Feria, et Vigilia non concurrunt.

0	0	4	4	4	4	4	5	4	5	Dominica quacumque.
3	1	6	3	0	1	1	1	1	1	Duplici primæ classis.
3	1	4	6	4	3	3	1	3	1	Duplici secundæ classis.
3	1	0	3	0	1	1	1	5	1	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.
3	3	4	4	4	6	3	3	3	3	Duplici per annum majore.
3	3	4	4	4	4	5	3	3	3	Duplici per annum minore.
4	4	4	4	4	4	4	5	4	5	Semiduplici.
4	4	2	4	2	4	4	4	4	4	Simplici.
3	3	4	4	4	4	5	3	5	3	Die Octavæ.
4	4	2	4	2	4	4	5	4	0	Die infra Octavam.
0	0	2	4	2	4	4	4	4	0	Sancta Maria in Sabbato.

NOtandum, quod in i. Vesperis diei Oct. Ascensionis, et Corporis Christi, totum Offic. fit de Oct. cum comm. praecd. Festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, vel i. vel ii. classis, quia, tunc de Festo fieret Offic. et comm. de Octava.

In ii. Vesp. diei Octavae Epiph., Paschae, Ascensionis, et Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantum commem., nisi illud fuerit i. vel ii. classis, seu Patronus vel Titulus, aut Dedicatio Ecclesiae; quia tunc de Festo fieret Offic., et de Octav. comm. Et similiter die Oct. Corporis Christi in ii. Vesp. concurrente cum die Oct. S. Joannis Baptistae, Vesp. erunt de Oct. Corporis Christi, cum comm. Oct. S. Joannis.

In ii. Vesp. duplicis ii. class. non fit comm. de die infra Oct., nisi quando de ea fieri debeat Oct. die sequenti.

Cum plures fiunt comm. servetur hic ordo. De Dupl., de Dominica, de Semidupl., de die infra Oct., de Feria majori, seu Vigil., de S. Maria in Sabbato, de Simplici.

ABSOLUTIONES, ET BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO IX. ET TRIUM LECTIONUM.

In primo Nocturno, et pro ii. et v. Feria. Absolutio.

EXaudi, Domine Jesu Christe, preces servorum tuorum, et miserere nobis, qui cum Patre et Spiritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Benedictione perpetua benedicat nos Pater æternus. ℟. Amen.

2. Unigenitus Dei Filius nos benedicere, et adjuvare dignetur. ℟. Amen.

3. Spiritus Sancti gratia illuminet sensus, et corda nostra. ℟. Amen.

In secundo Nocturno, et pro iii. et vi. Feria. Absolutio.

IPsius pietas et misericordia nos adjuvet, qui cum Patre et Spiritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnipotens sit nobis propitius et clemens. ℟. Amen.

5. Christus perpetuæ det nobis gaudia vitæ. ℟. Amen.

6. Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris. ℟. Amen.

In tertio Nocturno, et pro Feria iv. et Sabbato. Absolutio.

A Vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens, et misericors Dominus. ℟. Amen.

Benedictiones.

7. Evangelica lectio sit nobis salus et protectio. ℟. Amen.

8. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ℟. Amen.

9. Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto novem Lectionum, Octav. Benedictio erit.

Cujus festum colimus, ipse, *vel* ipsa intercedat pro nobis ad Dominum. ℟. Amen.

Quando sunt plures dicitur, Quorum, *vel* Quarum festum colimus, ipsi, *vel* ipsæ intercedant pro nobis ad Dominum. ℟. Amen.

Si Officium fit de sancta Maria, Octava Benedictio erit.

Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum. ℟. Amen.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit.

Per Evangelica dicta deleantur nostra delicta. ℟. Amen.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ, ordine in Rubricis generalibus descripto: et in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, et Benedictiones sumendæ sunt ex tertio Nocturno, prima Benedictio erit.

1. Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ℟. Amen.

3. Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. ℟. Amen.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit.

1. Evangelica lectio sit nobis salus, et protectio. ℟. Amen.

2. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ℟. Amen.

3. Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit.

1. Ille nos benedicat, qui sine fine vivit, et regnat. ℟. Amen.

2. Cujus, *vel* Quorum.

3. Ad societatem.

In Officio de S. Maria in Sabbato, Absolutio, et benedictiones, quæ ibidem ponuntur.

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

APeri, Domine, os meum ad benedicendum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab omnibus vanis, perversis, et alienis cogitationibus: intellectum illumina, affectum inflamma, ut digne, attente, ac devote hoc Officium recitare valeam, et exaudiri merear ante conspectum divinæ Majestatis tuæ. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Domine, in unione illius divinæ intentionis, qua ipse in terris laudes Deo persolvisti, has tibi Horas persolvo.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus, et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit; et dicitur flexis genibus.

SAcrosanctæ, et individuæ Trinitati, crucifixi Domini nostri Jesu Christi humanitati, beatissimæ, et gloriosissimæ, semperque virginis Mariæ fœcundæ integritati, et omnium Sanctorum universitati, sit sempiterna laus, honor, virtus, et gloria ab omni creatura, nobisque remissio omnium peccatorum, per infinita sæcula sæculorum. ℟. Amen.

℣. Beata viscera Mariæ virginis, quæ portaverunt æterni Patris Filium.

℟. Et beata ubera, quæ lactaverunt Christum Dominum. Pater noster. Ave Maria.

Paris Verna.

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM
CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.
PARS VERNA.
DOMINICA AD MATUTINUM.

ANTE MATUTINUM, ET OMNES HORAS, PRÆTERQUAM AD COMPLETORIUM, DICITUR SECRETO.

PAter noster, qui es in cælis: sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo, Amen.

AVe María grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, et in hora mortis nostræ, Amen.

In principio Matutini, et Primæ, ac in fine Completorii dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CRedo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine: passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos: tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam, Amen.

Deinde clara voce dicitur ℣.

DOmine lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto:

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula

sæculórum, **Amen. Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ**

Sic dicitur: **Laus tibi Dñe, etc.**, ad omnes Horas per totam Quadrages. usque ad Feria v. in Cœna Domini: et a Sabbato sancto dicitur **Allelúja.**

Invitatorium sequens dicitur in Dominicis tantum, a prima Dominica Quadrages. usque ad Dominicam Passionis.

Invitatorium. **Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.**

Repetitur. **Non sit vobis vanum mane surgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.**

Psalmus 94.

Veníte, exultémus Dómino: jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt ómnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum, Amen.

Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Hymnus sequens dicitur in Dominicis, et Feriis usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Hymnus.

EX more docti mystico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.
Lex, et prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex, atque Factor témporum.
Utámur ergo párcius
Verbis, cibis, et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.
Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas,
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.
Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante Júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui.
Nostris malis offéndimus
Tuam Deus cleméntiam:
Effúnde nobis désuper
Remíssor indulgéntiam.
Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci plásmatis:
Ne des honórem Nóminis
Tui precámur álteri.
Laxa malum, quod fécimus,
Auge bonum, quod póscimus:
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.
Præsta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

Tempore Paschali.

Ad Matutinum, Invitator.

Surréxit Dóminus vere: * Allelúja, Psalm. Veníte, exultémus. 2. Hymnus.

REx sempitérne Cælitum,
Rerum creátor ómnium,
Æquális ante sæcula
Semper Parénti Fílius.
Nascénte qui mundo Faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.
Cum livor, et fraus dæmonis
Fœdásset humánum genus
Tu carne amíctus, pérditam
Formam refórmas Artifex.
Qui natus olim e vírgine,
Nunc e sepúlchro násceris,
Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.
Qui Pastor ætérnus gregem
Aqua lavas Baptísmatis:
Hæc est lavácrum méntium,
Hæc est sepúlchrum críminũ.
Nobis diu qui débitæ
Redémptor affixus Cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium;
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona.

Servíte Dómino.

Temp. Pasch. Aña. Allelúja.

Asteriscus * notat pausam cantus in Choro. Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

*

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:
Et fólium ejus non défluet: * et ómnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.
Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.
Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto:
Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum, Amen.

Hic versus, Glória Patri, semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cælis irridébit eos:* et Dñs subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me:* Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus,* et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me?* multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dñe úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

Per Annum, Antiphona. Servíte Dómino in timóre, et exultáte ei cum tremóre.

Antiph. Deus judex justus. Psalmus 7.

DOmine Deus meus in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis.

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto, quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dñe secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus:

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagittas suas ardénti-

bus effécit.
Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.
Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam, quam fecit.
Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.
Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Psalmus 8.

DOmine Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9.

COnfitébor tibi Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor, et exultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.
In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.
Quóniam fecísti judícium meum, et causam meam: * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.
Increpásti Gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.
Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti.
Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.
Parávit in judício thronum suum: * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.
Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.
Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.
Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus:
Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.
Miserére mei Dómine: * vi-

de humilitátem meam de inimícis meis.
Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.
Exultábo in salutári tuo: * infixæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.
In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.
Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.
Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes, quæ obliviscúntur Deum.
Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.
Exsúrge Dómine, non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.
Constítue Dñe legislatórem super eos: * ut sciant Gentes, quóniam hómines sunt.
Ut quid Dómine recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?
Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis, quibus cógitant.
Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.
Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.
Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.
Auferúntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.
Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem, sine malo.
Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua ejus labor, et dolor.
Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.
Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.
In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.
Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.
Exsúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.
Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.
Vides, quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.
Cóntere bráchium peccatóris, et malígni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.
Dóminus regnábit in ætér-

num, et in sæculum sæculi:* períbitis Gentes de terra illíus.
Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.
Judicáre pupíllo, et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ:* Tránsmigra in montem sicut passer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?
Dóminus in templo sancto suo,* Dñs in cælo sedes ejus.
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.
Dóminus intérrogat justum, et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.
Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.
Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Per Annum, Antiphona. Deus judex justus, fortis, et longánimis: numquid irascétur per síngulos dies?
Aña. Tu Dómine.

Psalmus 11.

SAlvum me fac Dñe, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.
Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde, et corde locúti sunt.
Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magnílоquam.
Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?
Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.
Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.
Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.
Tu Dómine servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.
In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

USquequo Dómine oblivíscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?
Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?
Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.
Illúmina óculos meos, ne

umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.
Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.
Exultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Psalmus 13.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.
Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est, qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.
Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
Sepúlchrum patens est guttur eórum: linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.
Quorum os maledictióne, et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.
Contrítio, et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.
Nonne cognóscent omnes, qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?
Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.
Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis: * quóniam Dóminus spes ejus est.
Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dñm gloríficat.
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Per Annum, Antiphona.
Tu Dómine serváb*is* nos, et custódies nos.

In Quadrag. ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis. ℣. Erue a frámea Deus ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali Antiph. Allelúja. Lapis revolútus est,

allelúja: ab óstio monuménti, allelúja, allelúja.
℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja.
℟. Qui pro nobis pependit in ligno, allelúja.
Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

In i. Nocturno. Absolutio.

EXáudi, Dñe Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.
Deinde leguntur Lectiones cum Responsoriis, ut in Proprio de Temp. assignantur.
Pro secunda Lectione, Bñо. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere, et adjuváre dignétur. ℟. Amen.
Pro tertia Lectione, Bñо. Spíritus Sancti grátia illúminet sensus, et corda nostra ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Per Annum, Aña. Bonórum meórum.
Tempore Paschali, Antiph. Allelúja. Psalmus 15.

COnsérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dñs pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno. * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.
Per Annum, Aña. Bonórum meórum non índiges, in te sperávi, consérva me Dñe.
Antiphona. Propter verba.
Psalmus 16.

EXáudi Dómine justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.
Auribus pércipe oratiónem

meam, * non in lábiis dolósis.
De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.
Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.
Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.
Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.
Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.
Miríﬁca misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.
A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.
Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum, qui me afflixérunt.
Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt; * os eórum locútum est supérbiam.
Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.
Susceperúnt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.
Exsúrge Dómine, præveni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, fráineam tuam ab inimícis manus tuæ.
Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.
Saturáti sunt filiis: * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.
Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor, cum apparúerit glória tua.

Per Annum, Aña. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Antiphona. Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo: quod semper fit, quando Antiph. incipit a primo versu Psalmi, et Psalmus tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Antiph. sive integra dicatur, sive tantum inchoata; si tamen eadem sint verba, et continuetur Antiphona cum Psalmo.

Psalmus 17.

Diligam te Dómine fortitúdo mea: * Dñus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.
Deus meus, adjútor meus, * et sperábo in eum.
Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.
Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.
Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.
Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.
In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi:
Et exaudívit de templo san-

cio suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.
Commóta est, et contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.
Ascéndit fumus in ira ejus, et ignis a fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.
Inclinávit cælos, et descéndit: * et calígo sub pédibus ejus.
Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.
Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus áëris.
Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt: * grando, et carbónes ignis.
Et intónuit de cælo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: * grando, et carbónes ignis.
Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.
Et apparuérunt fontes aquárum: * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:
Ab increpatióne tua Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.
Misit de summo, et accépit me: * et assúmpsit me de aquis multis.
Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his, qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.
Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dóminus protéctor meus.
Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:
Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.
Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo: * et justítias ejus non répuli a me.
Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.
Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte innocens eris:
Et cum elécto eléctus eris: * et cum pervérso pervertéris.
Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.
Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.
Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.
Deus meus impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.
Quóniam quis Deus præter

Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?
Deus, qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.
Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.
Qui docet manus meas ad prælium: * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.
Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * et déxtera tua suscépit me:
Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.
Dilatásti gressus meos subtus me; * et non sunt infirmáta vestígia mea.
Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos: * et non convértar, donec defíciant.
Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.
Et præcinxísti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.
Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.
Clamavérunt, nec erat, qui salvos fáceret, ad Dóminum: * nec exaudívit eos.
Et comminuam eos, ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.
Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput Géntium.
Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.
Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * filii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.
Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.
Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.
Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.
Proptérea confitébor tibi in natiónibus Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.
Magníficans salútes Regis ejus, et fáciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Per Annum, Antiphona.

Díligam te, Dómine, virtus mea.

In Quadragesima. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.
℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis ℣. De ore leónis líbera me, Dñe.
℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, Quem quæris múlier? allelúja: vivéntem cum mórtuis? allelúja, allelúja.
℣. Surréxit Dñs vere, allel.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

In ii. Nocturno. Absolutio.
IPsíus píetas, et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius, et clemens.
℟. Amen.
Pro v. Lectione, Bño. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ.
℟. Amen.
Pro vi. Lectione, Bño. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris.
℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.

Per Annum, Aña. Non sunt loquélæ.
Tempore Paschali, Antiph. Allelúja.

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.
Per Annum, Antiphona. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.
Aña. Exáudiat. Psal. 19.
EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.
Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.
Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confirmet.
Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.
Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi, quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.
Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.
Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.
Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus, et erécti sumus.
Dómine salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Per Annum, Antiphona. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Aña. Dómine.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus, et psallémus virtútes tuas.

Per Annum, Aña. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

In Quadragesima. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.
℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis. ℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam.
℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja : Noli flere María, allelúja ; resurréxit Dóminus, allelúja, allelúja.

℣. Gavísi sunt discípuli, all.

℟. Viso Dómino, allelúja.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

In tertio Noct. Absolutio.

A Vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens, et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus, et protéctio. ℟. Amen.

Pro viii. Lectione, Bño. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Pro nona Lectione, Bño. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Sequens Hymnus a Septuagesima usque ad Pascha non dicitur, nisi in Festis: a Paschate vero usque ad Pentecosten dicitur etiam in Feriali Officio, excepta Feria ii. Rogationum. Quando vero non dicitur, ejus loco ponitur nonum, aut tertium Responsorium.

Hymnus Ss. Ambrosii, et Augustini.

TE Deum laudámus : te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem : omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli : tibi cæli, et univérsæ potestátes.

Tibi Chérubim, et Séraphim incessábili voce proclámant.

Sanctus, Sanctus, Sanctus: Dóminus Deus, Sábaoth.

Pleni sunt cæli, et terra : majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus Apostolórum chorus.

Te Prophetárum laudábilis númerus.

Te Mártyrum candidátus laudat exércitus.

Te per orbem terrárum : sancta confitétur Ecclésia.

Patrem imménsæ majestátis.

Venerándum tuum verum, et únicum filium.

Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ Christe.

Tu Patris sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem : non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo, aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad déxteram Dei sedes : in glória Patris.

Judex créderis esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni : quos pretióso Sánguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis: in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine : et bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos : et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies, benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in

sæculum: et in sæculum sæculi.
Dignáre, Dómine, die isto: sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine: miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi: non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES ℣.

DEus in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine ad adjuvándum me festína.
Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.
Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, vel Allelúja, pro temporis diversitate.
Tempore Paschali, Antiph. Allelúja.

Psalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.
Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.
Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.
Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.
Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.
Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.
Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.
Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.
Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:
Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.
Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem, et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62.

DEus Deus meus: * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.
In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriā tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea, * et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe, et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit á-

nima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ. Glória Patri, etc.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja. allelúja, allelúja, allelúja. allelúja, allelúja, allelúja.

Aña. Surréxit Christus

Canticum trium puerorum. Dan. 3.

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte, et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cæli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol, et luna Dómino: * benedícite stellæ cæli Dómino.

Benedícite omnis imber, et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis, et æstus Dómino: * benedícite frigus, et æstus Dómino.

Benedícite rores, et pruína Dómino: * benedícite gelu, et frigus Dómino.

Benedícite glácies, et nives Dómino: * benedícite noctes, et dies Dómino.

Benedícite lux, et ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura, et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes, et colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária, et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ, et pécora Dómino: * benedícite filii hóminum Dómino.

Benedícat Israel Dñm: *

laudet, et superexáltet eum in sæcula.
Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.
Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.
Benedícite Ananía, Azaría, Mísael Dómino: * laudáte, et superexaltáte eum in sæcula.
Benedicámus Patrem, et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.
Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen, in aliis Canticis dicuntur.

Tempore Paschali, Antiph. Surréxit Christus de sepúlchro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúja.

Aña. Allelúja.

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.
Laudáte eum sol, et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.
Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit:
Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, et omnes abyssi.
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:
Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.
Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ.
Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.
Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cælum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.
Exultábunt Sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gúttu-re eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.
Hic non dicitur Glória.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.
Laudáte eum in tympano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.
Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum. Glória Patri, etc.
Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.
Capitulum proprium in Quadragesima.

Hymnus.

O Sol salútis, íntimis,
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.
Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.
Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.
Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.
Te prona mundi máchina,
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
Antiphona ad Benedictus, et Oratio propria.
Temp. Passionis, Hymnus. Lustra sex.
℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus.
℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.
Temp. Pasch. sequens Capitulum dicitur in feriali Officio tantum. Hymnus autem etiam in Dominicis.

Capitulum. Rom. 6.

CHristus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus.

AUróra cælum púrpurat,
Æter resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit.
Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum

Edúcit ad vitæ jubar.
Cujus sepúlchrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlchro fúnerat.
Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit extínctor necis,
Clamat corúscans Angelus.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium;
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera,
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. In resurrectióne tua Christe, allelúja.
℟. Cæli et terra læténtur, allelúja.

Ad Benedictus, Aña propria.
Canticum Zachar. Lucæ 1.

Benedíctus Dóminus Deus Israel: * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:
Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:
Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos.
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris, * et memorári testaménti sui sancti.
Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,
In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum:
Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
Glória Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Antiphona et Oratio propria, et post eam, si occurrat eo die aliquod Festum Simplex, fit de eo commemoratio. Postremo (si id tempus requirit) fiunt Commemorationes de S. Maria, de Apostolis, et de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum commemor. secundum illius dignitatem, et ultimo loco de Pace, ut infra in Vesperis Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur una ex Antiphonis beatæ Mariæ, ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA
Ad Primam.

Pater noster. Ave María. Credo.
℣. Deus in adjutórium, ut sup. 17.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus, cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja.

Psalmus 53.

DEus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Sequens Psal. Confitémini Dómino, dicitur tantum in Dominicis, quando fit Officium de Dominica, ut in Psalt. præterquam in Dominicis a Pascha usque ad Pentec. A Septuag. vero usque ad Pascha ejus loco dicitur Psalm. Dóminus regnávit. ut supra in Laudibus. 17.

Psalmus 117.

COnfitémini Dño, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc, qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo, quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dño, * quam confídere in hómine:

Bonum est speráre in Dño, * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me : * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.
Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini,quia ultus sum in eos.
Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dñi, quia ultus sum in eos.
Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscépit me.
Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salútem.
Vox exultatiónis, et salútis, * in tabernáculis justórum.
Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.
Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.
Castígans castigávit me Dñs: * et morti non trádidit me.
Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino : * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.
Confitébor tibi, quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.
Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus est in caput ánguli.
A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris.
Hæc est dies, quam fecit Dóminus : * exultémus, et lætémur in ea.
O Dómine, salvum me fac, o Dómine bene prosperáre : * benedíctus, qui venit in nómine Dómini.
Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.
Constitúite diem solémnem in condénsis : * usque ad cornu altáris.
Deus meus es tu, et confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.
Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.
Confitémini Dómino, quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

BEáti immaculáti in via:* qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.
Non enim qui operántur iniquitátem * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ:* ad custodiéndas justificatiónes tuas.
Tunc non confúndar: * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.
Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.
In quo córrigit adolescén-

tior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis: * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum: * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri: * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum, quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio.

Symbolum S. Athanasii.

Quicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat Cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem Cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus Sancti.
Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.
Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.
Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.
Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.
Ætérnus Pater, ætérnus Fílius,* ætérnus Spíritus Sanctus.
Et tamen non tres ætérni: * sed unus ætérnus.
Sicut non tres increáti, nec tres imménsi: * sed unus increátus, et unus imménsus.
Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.
Et tamen non tres omnipoténtes: * sed unus omnípotens.
Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.
Et tamen non tres Dii: * sed unus est Deus.
Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius: * Dóminus Spíritus Sanctus.
Et tamen non tres Dómini: * sed unus est Dóminus.
Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum, ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos, aut Dóminos dícere, cathólica religióne prohibémur.
Pater a nullo est factus: * nec creátus, nec génitus.
Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.
Spíritus Sanctus a Patre, et Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.
Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.
Et in hac Trinitáte nihil prius, aut postérius, nihil majus, aut minus: * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt, et coæquáles.
Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.
Qui vult ergo salvus esse: * ita de Trinitáte séntiat.
Sed necessárium est ad ætérnam salútem: * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.
Est ergo fides recta, ut credámus, et confiteámur: * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.
Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus: * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.
Perféctus Deus, perféctus homo, * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.
Æquális Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.
Qui licet Deus sit, et homo: * non duo tamen,

sed unus est Christus.
Unus autem non conversióne divinitátis in carnem: * sed assumptióne humanitátis in Deum.
Unus omníno non confusióne substántiæ: * sed unitáte persónæ.
Nam sicut ánima rationális, et caro unus est homo: * ita Deus, et homo unus est Christus.
Qui passus est pro salúte nostra, descéndit ad ínferos: * tértia die resurréxit a mórtuis.
Ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.
Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis: * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.
Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.
Hæc est fides Cathólica, * quam nisi quisque fidéliter, firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.
Glória Patri.
In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.
Temp. Pasch. Aña. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. Tim. 1.

Regi sæculórum immortáli, et invisíbili, soli Deo, honor et glória in sæcula sæculórum, Amen.
℟. Deo grátias.
℟. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis: et repetitur. Christe Fili Dei vivi miserére nobis.
℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis.
℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.
℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.
℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
Sequentes preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas: sed tunc dicto ℟. brevi dicitur Dóminus vobíscum, et Oratio. Dómine Deus omnípotens, ut infra. 27.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secr. usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum. secr. usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam, Amen.
℣. Et ego ad te Dómine clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.
℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.
℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis.
℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me Deus.
℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
℣. Ne projícias me a fácie tua.
℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui.
℟. Et spíritu principáli confírma me.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum, et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CОnfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet.

MIsereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater. Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

MIsereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INdulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre Dómine die isto.
℟. Sine peccáto nos custodíre.
℣. Miserére nostri Dómine.
℟. Miserére nostri.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dñs vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes, et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de beata Maria, præponitur Lectioni

Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit: ℣. **Pretiósa in conspéctu Dómini.**
℟. **Mors sanctórum ejus.**

Et absolute sine **Orémus**

Oratio.

SAncta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári, et salvári, qui vivit, et regnat in sæcula sæculórum.
℟. **Amen.** ℣. **Deus in adjutórium meum inténde.**
℟. **Dómine ad adjuvándum me festína.**

Et dicitur ter: ultimo additur **Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.** secreto.
℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**
℟. **Sed líbera nos a malo.**
℣. **Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tua, et dírige filios eórum.**
℟. **Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.**
℣. **Glória Patri.**
℟. **Sicut erat.**

Orémus. Oratio.

DIrígere, et sanctificáre, régere, et gubernáre, dignáre Dómine Deus Rex cæli, et terræ, hódie corda, et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi, et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum.
℟. **Amen.**
℣. **Jube domne benedícere.**
Bňo. **Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.** ℟. **Amen.**

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis, et Feriis a Dominica prima Quadragesimæ usque ad Dominicam Passionis exclusive. Isaiæ 55.

QUærite Dóminum, dum *inveníri* potest: invocáte eum, dum prope est. Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. **Deo grátias.**

A Dominica Passionis usque ad Feriam quintam in Cœna Domini exclusive.

Isaiæ 50.

FAciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus. Tu autem.

A Dominica Resurrectionis usque ad Ascensionem exclusive.

Coloss. 3.

SI consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem.

Post Lect. brevem dicitur
℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**
℟. **Qui fecit cælum et terram.**
℣. **Benedícite.** ℟. **Deus.**
Bňo. **Dóminus nos benedícat,**

et ab omni malo defendat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO
extra Tempus Paschale.
Ad Primam.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus in adjutórium. ut sup. 17. Hymnus.

JAm lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus, cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Temp. Quadragesimæ, Antiphona. Vivo ego.

Tempore Passionis, Antiph. Líbera me Dómine.

Psalmus 53.

DEus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Post Psalmum, Deus in nómine tuo, loco Psalmi Confitémini, dicitur unus ex infrascriptis Psalmis, secundum Ferias distinctis, Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi sicut in Festis.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 23.

DOmini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium

fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

FERIA TERTIA.

Psalmus 24.

AD te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ: * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dñe.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo, qui tímet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus, et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes, et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

FERIA QUARTA.

Psalmus 25.

JUdica me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * et in Dño sperans non infirmábor.

Proba me Dómine, et tenta me: * ure renes meos, et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum, Dómine:

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ: * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

FERIA QUINTA.

Psalmus 22.

DOminus regit me, et nihil mihi déerit. * In loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum, * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me: * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini: * in longitúdinem diérum.

FERIA SEXTA.

Psalmus 21.

DEus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, deri-

sérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu: * ne discésseris a me.

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum: * sicut leo rápiens, et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas, et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt, et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum:

Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum: * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus, * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt, et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica. 29.

Deinde dicitur Psalm. 118.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dñi.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim, qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum: * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.
Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.
Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.
Viam mandatórum tuórum cucúrri : * cum dilatásti cor meum.

Temp. Quadrag. Aña, Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.
Tempore Passionis, Antiph. Líbera me Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me.

Capitulum. Zach. 8.

PAcem, et veritátem dilígite, ait Dñs omnípotens.
℟. Deo grátias.
℟. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis : et repetitur. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.
℣. Qui sedes ad déxteram Patris.
℟. Miserére nobis.
℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.
℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.
℣. Exsúrge Christe ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
Credo in Deum. secreto.
℣. Carnis resurrectiónem.
℟. Vitam ætérnam. Amen.
℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi.
℟. Et mane orátio mea prævéniet te.
℣. Repleátur os meum laude.
℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.
℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis.
℟. Et omnes iniquitátes meas dele.
℣. Cor mundum crea in me Deus.
℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
℣. Ne projícias me a fácie tua.
℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui.
℟. Et spíritu principáli confirma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur, Adjutórium nostrum, et Confiteor Deo omnipoténti, etc. ut infra.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales, inferius positæ post Laudes Feriæ ii. tunc ad Primam prædictæ Preces, et sequentes dicuntur flexis genibus.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo.
℟. A viro iníquo éripe me.
℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus.
℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.
℣. Eripe me de operántibus iniquitátem

℟. Et de viris sánguinum salva me.
℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi.
℟. Ut reddam vota mea de die in diem.
℣. Exáudi nos Deus salutáris noster.
℟. Spes ómnium finium terræ, et in mari longe.
℣. Deus in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine ad adjuvándum me festína.
℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális.
℟. Miserére nobis.
℣. Bénedic ánima mea Dño.
℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.
℣. Bénedic ánima mea Dño.
℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis.
℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.
℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam.
℟. Qui corónat te in misericórdia, et miseratiónibus.
℣. Qui replet in bonis desidérium tuum.
℟. Renovábitur, ut áquilæ, juvéntus tua.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum, et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet.

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.
℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur **vobis fratres** et **vos fratres**, dicatur **tibi pater**, et **te pater**. Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.
℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens, et miséricors Dóminus.
℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre Dómine die isto.
℟. Sine peccáto nos custodíre.
℣. Miserére nostri, Dómine.
℟. Miserére nostri.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus. Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes, et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. María, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.
℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.
Oratio.

SAncta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári, et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimo additur Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige filios eórum.
℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.
℣. Glória Patri.
℟. Sicut erat.
Orémus. Oratio.

DIrígere, et sanctificáre, régere, et gubernáre, dignáre Dómine Deus Rex cæli et terræ, hódie corda, et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis. et Feriis a Dominica prima Quadragesimæ

usque ad Dominicam Passionis exclusive. Isaiæ 55.

QUærite Dñm, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Tu autem.

A Dnica Passionis usque ad feriam quintam in Cœna Domini exclusive. Isaiæ 50.

FAciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus. Tu autem.

A Dominica Resurrectionis usque ad Ascensionem exclusive. Coloss. 3.

SI consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærítæ, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram Tu autem.

℟. Deo grátias.

Post Lectionem brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram. ℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bño. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO

Tempore Paschali, et in Festis per Annum.

Post Psalmum, Deus in nómine tuo, dicitur tantum Ps. I. Beáti immaculáti. 23. et Retríbue. 24.

Deinde Antiphona competens; et reliqua, ut supra in Dominica. 26. sed in Duplicibus, et infra Octavas non dicuntur Preces. Dicto Benedicámus Dómino, dicitur Prima de beata Maria', si dicenda est: postea legitur Martyrologium in Choro.

Deinde dicitur ℣. Pretiósa. cum reliquis, ut supra. 28.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicit. Capit. Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. 17.

Hymnus.

NUnc sãcte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri,
Nostro refúsus péctori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis Quadrages. Antiphona propria.

Temp. Quadr., in fer. Offic. Aña. Advenérunt nobis.

Tempore Passionis, Antiph. Judicásti Dómine.

In Dominicis tempore Paschali, et in Feriali Officio, Aña. Allelúja. Psalmus.

LEgem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam man-

datórum tuórum : * quia ipsam vólui.
Inclína cor meum in testimónia tua : * et non in avarítiam.
Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.
Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.
Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum : * quia judícia tua jucúnda.
Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua vivífica me.
Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.
Et respondébo exprobrántibus mihi verbum ; * quia sperávi in sermónibus tuis.
Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque : * quia in judíciis tuis supersperávi.
Et custódiam legem tuam semper, * in sæculum, et in sæculum sæculi.
Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.
Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum : * et non confundébar.
Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.
Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.
MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.
Hæc me consoláta est in humilitáte mea : * quia elóquium tuum vivificávit me.
Supérbi iníque agébant usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.
Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, Dómine : * et consolátus sum.
Deféctio ténuit me : * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.
Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.
Memor fui nocte nóminis tui Dómine: * et custodívi legem tuam.
Hæc facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi.
Pórtio mea Dómine, * dixi, custodíre legem tuam.
Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserére mei secúndum elóquium tuum.
Cogitávi vias meas : * et convérti pedes meos in testimónia tua.
Parátus sum, et non sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.
Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblítus.
Média nocte surgébam ad confiténdum tibi : * super judícia justificatiónis tuæ.
Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * et custodiéntium mandáta tua.
Misericórdia tua Dómine, plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

BOnitátem fecísti cum servo tuo, Dómine: * secúndum verbum tuum.
Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.
Priúsquam humiliárer, ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.
Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.
Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.
Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.
Bonum mihi, quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.
Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri, et argénti.
Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua:
Qui timent te, vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.
Cognóvi Dómine, quia æquitas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.
Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.
Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.
Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me, * ego autem exercébor in mandátis tuis.
Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.
Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadrages. in feriali Officio, Ant. Advenérunt nobis dies pœniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Capitulum. Joelis 2.

COnvertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et fletu, et planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens.

℟. breve. Ipse líberávit me, * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse liberávit.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Tertiam, Sexam, et Nonam, flexis genibus dicit.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine exáudi oratió-

nem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. **Dóminus vobíscum.**
℟. **Et cum spíritu tuo.**
Orémus.
Oratio conveniens.
Tempore Passionis in feriali Officio, Antiphona. **Judicásti Dómine causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.**
Capitulum. Jer. 17.
DOmine, omnes, qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.
℟. breve. **Erue a frámea, * Deus ánimam meam. Erue.**
℣. **Et de manu canis únicam meam. Deus. Erue a frámea.**
℣. **De ore leónis líbera me Dómine.** ℟. **Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Kyrie eléison.**
Oratio conveniens.
In Dominicis tempore Paschali. Antiphona. **Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.**
Capit. proprium de Temp.
Tempore Paschali, in feriali Officio, Aña. **Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.**
Capitulum. Rom. 6.
CHristus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.
℟. breve. **Surréxit Dóminus de sepúlchro * Allelúja, allelúja. Surréxit.** ℣. **Qui pro nobis pependit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.** ℣. **Surréxit Dóminus vere, allelúja.** ℟. **Et appáruit Simóni, allel.**
Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. 17.
Hymnus.
REctor potens, verax Deus,
Qui témperas rerũ vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem.
Extíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.
In Dominicis Quadragesimæ. Antiphona propria.
Tempore Quadrag. in feriali Officio, Antiph. **Commendémus nosmetípsos.**
Tempore Passionis, Antiph. **Pópule meus.**
In Dominicis tempore Paschali, et in feriali Officio, Aña. **Allelúja.** Psalmus.
DEfécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.
Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?
Quia factus sum, sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Quot sunt dies servi tui: *

quando fácies de persequéntibus me judícium ?
Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes* sed non ut lex tua.
Omnia mandáta tua véritas : * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.
Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.
Secúndum misericórdiam tuam vivífica me : * et custódiam testimónia oris tui.
In ætérnum Dómine: * verbum tuum pérmanet in cælo.
In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundásti terram, et pérmanet.
Ordinatióne tua persevérat dies : * quóniam ómnia sérviunt tibi.
Nisi quod lex tua meditátio mea est : * tunc forte periíssem in humilitáte mea.
In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.
Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.
Me expectavérunt peccatóres, ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.
Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

QUómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.
Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.
Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditátio mea est.
Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.
Ab omni via mala prohíbui pedes meos : * ut custódiam verba tua.
A judíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.
Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo !
A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.
Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.
Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.
Humiliátus sum usquequáque, Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.
Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine : * et judícia tua doce me.
Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.
Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.
Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exultátio cordis mei sunt.
Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum : * propter retributiónem.

INíquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.
Adjútor, et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.
Declináte a me malígni : * et

scrutábor mandáta Dei mei.
Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab expectatióne mea.
Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.
Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis: * quia injústa cogitátio eórum.
Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.
Confige timóre tuo carnes meas: * a judíciis enim tuis tímui.
Feci judícium, et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.
Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.
Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium justítiæ tuæ.
Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.
Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.
Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.
Ideo diléxi mandáta tua: * super aurum, et topázion.
Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadrag. in feriali Officio, Aña. Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ.

Capitulum. Isaiæ 55.

DErelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum.

℟. breve. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis.
℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit tibi.
Glória Patri. Scápulis.
℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

Tempore Passionis in feriali Officio, Antiphona. Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

Capitulum. Jer. 17.

COnfundántur, qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

℟. breve. De ore leónis * Líbera me Dómine. De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. De ore. ℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam. Kyrie eléison.

Oratio conveniens.

In Dominicis tempore Paschali, Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capit. proprium de Temp.

Tempore Paschali in feriali Officio, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. Cor. 15.

CHristus resurréxit a mórtuis primítiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℟. breve. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, all. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Oratio conveniens.

A D N O N A M.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium. 17.

Hymnus.

RErum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Successíbus detérminans.

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimæ in feriali Officio, Antiph. Per arma justítiæ.

Tempore Passionis, Antiph. Numquid rédditur.

In Dominicis tempore Paschali, et in feriali Officio. Aña. Allelúja. Psalmus.

MIrabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei: * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super

servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.
Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.
Justus es Dómine: * et rectum judícium tuum.
Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.
Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.
Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.
Adolescéntulus sum ego, et contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.
Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.
Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.
CLamávi in toto corde meo, exáudi me Dñe: * justificatiónes tuas requíram.
Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.
Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.
Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.
Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.
Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.
Prope es tu Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.
Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.
Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.
Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.
Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.
Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.
Multi, qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.
Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.
Vide, quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.
Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.
PRíncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.
Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.
Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.
Sépties in die laudem dixi tibi: * super judícia justítiæ tuæ.
Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dñe: * et mandáta tua diléxi.
Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.
Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.
Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.
Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.
Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.
Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.
Fiat manus tua, ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.
Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.
Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua adjuvábunt me.
Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

In dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimæ, in feriali Officio, Antiphona.

Per arma justítiæ virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capitulum. Isaiæ 58.

FRange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

℟. breve. Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto.
℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas.
Glória Patri. Scuto.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Exsúrge Christe ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dñe exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

Temp. Passionis in feriali Offic. Aña. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Capitulum. Jer. 18.

REcordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℟. brev. Ne perdas cum ímpiis, * Deus ánimam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus. Ne perdas.

℣. **Eripe me Dñe ab hómine malo.** ℟. **A viro iníquo éripe me.** Kyrie eléison.

Oratio conveniens.

In Dominicis tempore Paschali, Antiph. **Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.**

Capitulum proprium de Tempore.

Tempore Paschali in feriali Officio, Antiph. **Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.**

Capitulum. 1. Petr. 3.

CHristus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. breve. **Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi.** ℣. **Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.**

℣. **Mane nobíscum Dómine, allelúja.** ℟. **Quóniam advesperáscit, allelúja.**

Oratio conveniens.

Vesperæ in Dominica, et in Feriis, habentur inferius post Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA
ad Matutinum.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. **Dómine lábia mea áperies.** ut supra. 1.

In Quadragesima, Invitator. **Veníte, * Exultémus Dño.** Psalm. **Jubilémus Deo salutári nostro.** 2.

Hymnus. **Ex more docti mystico.** ut supra in Dominica. 3.

Temp. Paschali, Invitator. **Allelúja, allelúja, * Allelúja.** Psal. **Veníte, exultémus Dño.**

Hymn. **Rex sempitérne.** ut in Dominica. 3.

Añæ Nocturnor. **per totum** Annum dicuntur ut infra.

Antiph. **Dóminus defénsor.**

Tempore Paschali, Antiph. **Allelúja.** Sub qua una Aña dicuntur omnes Psalmi Nocturnorum.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum appropíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium: * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dñi, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et

psalmum dicam Dómino.
Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini: * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27.

AD te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas a me: * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.
Exáudi Dñe vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.
Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.
Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.
Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.
Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.
Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, * et in ópera mánuum ejus déstrues illos, et non ædificábis eos.
Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.
Dóminus adjútor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.
Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.
Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ: * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.
Antiph. Dñs defénsor vitæ meæ.
Aña. Adoráte. Psal. 28.

AFférte Dño filii Dei: * afférte Dño filios aríetum.
Afférte Dómino glóriam, et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: *

Dñus super aquas multas.
Vox Dómini in virtúte: * vox Dñi in magnificéntia.
Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani.
Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.
Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: Vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.
Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.
Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.
Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

EXaltábo te Dñe quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.
Dómine Deus meus clamávi ad te: * et sanásti me.
Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.
Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.
Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.
Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.
Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.
Dómine in voluntáte tua: * præstitísti decóri meo virtútem.
Avertísti fáciem tuam a me: * et factus sum conturbátus.
Ad te Dómine clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.
Quæ utílitas in sánguine meo: * dum descéndo in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi pulvis: * aut annuntiábit veritátem tuam?
Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.
Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.
Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.
Aña. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus. Aña. In tua justítia.

Psalmus 30.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.
Inclína ad me aurem tuam: * accélera, ut éruas me.
Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.
Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.
Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me Dómine Deus veritátis.
Odísti observántes vanitátes, * supervácue :
Ego autem in Dómino sperávi : * exultábo, et lætábor in misericórdia tua.
Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.
Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.
Miserére mei Dómine, quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus.
Quóniam defécit in dolóre vita mea, * et anni mei in gemítibus.
Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.
Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valde : * et timor notis meis.
Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * obliviónì datus sum, tamquam mórtuus a corde.
Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.
In eo dum convenírent simul advérsum me : * accípere ánimam meam consiliáti sunt.
Ego autem in te sperávi Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.
Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.
Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.
Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolósa.
Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.
Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te !
Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.
Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.
Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum
Benedíctus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.
Ego autem dixi in excéssu mentis meæ : * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.
Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.
Dilígite Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.
Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

BEáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus, et mulus: * quibus non est intelléctus.

In camo, et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Antiph. In tua justítia líbera me Dómine.

Aña. Rectos decet. Psal. 32.

EXultáte justi in Dño: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini: * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam, et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum; et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne, et generatiónem.

Beáta Gens, cujus est Dóminus Deus ejus; * pópu-

lus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus:* vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor, et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt, et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos:* et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et

*

húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima :* et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Aña. Rectos decet collaudátio. Aña. Expúgna. Psal. 34.

JUdica Dñe nocéntes me,* expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma, et scutum : * et exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundántur, et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti : * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ, et lúbricum : * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat : et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi ?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ingnorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent : * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens, et contristátus sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies?* restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in Ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi, qui adversántur mihi iníque : * qui odérunt me gra-

tis, et ánnuunt óculis.
Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.
Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.
Vidísti Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.
Exsúrge, et inténde judício meo; * Deus meus, et Dóminus meus, in causam meam.
Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.
Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.
Erubéscant, et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.
Induántur confusióne, et reveréntia, * qui magna loquúntur super me.
Exúltent, et læténtur, qui volunt justítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.
Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

DIxit injústus, ut delínquat in semetípso: * Non est timor Dei ante óculos ejus.
Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.
Verba oris ejus iníquitas, et dolus: * nóluit intellígere, ut bene ágeret.
Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit ómni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.
Dómine in cælo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.
Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.
Hómines, et juménta salvábis Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.
Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.
Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.
Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.
Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.
Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.
Ibi cecidérunt, qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.
Aña. Expúgna impugnántes me. Antiph. Revéla.

Psalmus 36.

NOli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.
Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.
Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita

terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, et judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári, ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum.

Ut dejíciant páuperem, et ínopem: * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo: * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint, et exaltáti: * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * justus autem miserétur, et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram: * maledicéntes autem ei dispeíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur: * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui: * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur, et cómmodat: * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram : * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.
Os justi meditábitur sapiéntiam : * et lingua ejus loquétur judícium.
Lex Dei ejus in corde ipsíus : * et non supplantabúntur gressus ejus.
Consíderat peccátor justum: * et quærit mortificáre eum.
Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus : * nec damnábit eum, cum judicábitur illi.
Expécta Dóminum, et custódi viam ejus : * et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram : cum períerint peccatóres, vidébis.
Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.
Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.
Custódi innocéntiam, et vide æquitátem : * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.
Injústi autem disperíbunt simul : * relíquiæ impiórum interíbunt.
Salus autem justórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.
Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos : * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.
Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.
Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.
Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave graválæ sunt super me.
Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ : * a fácie insipiéntiæ meæ.
Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.
Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.
Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.
Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.
Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.
Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.
Et qui juxta me erant de longe stetérunt : * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.
Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.
Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.
Et factus sum sicut homo

non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt, qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dñe Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dñe Deus salútis meæ.

Aña. Revéla Dómino viam tuam.

In Quadragesima. ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis. ℣. Erue a frámea Deus ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pro uno, vel plúribus Martyribus tempore Paschali.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Pro Confessore Pontifice, et non Pont. temp. Paschali.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.

℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Pro una Sancta. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúja.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

AD LAUDES.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ut supra. 17.

Tempore Paschali dicuntur Psalmi, et Antiphonæ de Dominica. 17. Capitulum vero, Hymnus, ℣. et Antiph. ad Benedictus, ut in proprio de tempore.

Aliis temporibus per Annum, quando non assignantur propriæ Antiphonæ, dicitur Aña. Miserére. Psalm. 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam:

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum: * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justifícéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium, et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.
Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Antiph. Miserére mei Deus.
Antiph. Intéllige. Psalm. 5.
VErba mea áuribus pércipe Dómine: * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dñe, mane exáudies vocem meam.
Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætántur omnes, qui sperant in te, * in etérnum exultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.

Antiphona. Intéllige clamórem meum, Dómine.

Antiph. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.

Psalmus idem, ut supra. 17.

Antiphona. Convérsus est.

Canticum Isaiæ Prophetæ. Cap. 12.

Confitébor tibi Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo:

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris: * et dicétis in illa die: confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * memen-tóte, quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta, et lauda habitátio Sion: * quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Antiphona. Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.

Antiphona. Laudáte Dóminum de cælis.

Psalmus idem. 19.

In Quadrages. Capitulum. Isaiæ 58.

Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

O Sol salútis íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ,
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina,
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona propria ut in Feriis Quadragesimæ, in quibus post Antiphônam ad Benedictus, et in Vesperis ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. totum dicitur clara voce, etiam in Vesperis.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Ego dixi: Dómine miserére mei.
℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
℣. Convértere Dómine úsquequo.
℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.
℟. Et sancti tui exúltent.
℣. Dñe salvum fac Regem.
℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum Dñe, et bénedic hæreditáti tuæ.
℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.
℣. Meménto congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.
℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus.
℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.
℣. Pro affl ictis, et captívis.
℟. Líbera eos Deus Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis.
℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalmus, **De profúndis**, qui infra habetur in Vesp. Feriæ quartæ. 129. et in fine, **Glória Patri.** in Vesperis ejus loco dicitur Psalm. **Miserére. 56.** Finito Psalmo dicitur

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria. Et quando in feriali Officio fiunt Commemorationes communes de S. Maria, de Apostolis, et de Pace, ante eas tam in Laudibus, quam in Vesperis fit sequens Commemoratio de Cruce.

Aña. **Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster.**
℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus Oratio.

PErpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Quæ commemoratio de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces, in feriali tantum Officio.

Tempore Paschali fit alia commem. de Cruce, quæ habetur Feria ii. post Dominicam in Albis, omissis aliis commemorationibus, ut sup.

FERIA TERTIA

Ad Matutinum.

In Quadragesima. Invitatorium. Jubilémus Deo, * Salutári nostro. Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Ex more docti mystico. ut in Dominica. 3.

Tempore Paschali, Invitat. Allelúja, allelúja,* Allelúja.

Hymnus. Rex sempitérne Cælitum. ut in Dñica. 3.

Antiph. Ut non delínquam.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja.

Psalmus 38.

DIxi: Custódiam vias meas: * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam: * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi Dómine finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas: * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat: * et ignórat, cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam Dómine, et deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam: * et ámplius non ero.

Psalmus 39.

EXpéctans expectávi Dóminum: * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum: * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dño.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes, et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est, qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium, et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum, et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam: * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua, et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur, et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam: * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur: * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent, et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

Aña. Ut non delínquam in lingua mea. Aña. Sana.

Psalmus 40.

BEátus, qui intélligit super egénum, et páuperem: * in die mala liberá-

bit eum Dóminus.
Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.
Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?
Et si ingrediebátur, ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.
Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.
Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet, ut resúrgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.
Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.
In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum
Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?
Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.
In voce exultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis: Quare tristis es ánima mea: * et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.
Abyssus abyssum ínvocat: * in voce cataractárum tuárum.
Omnia excélsa tua, et fluctus tui: * super me transiérunt.
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suscéptor meus es.
Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo,

dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea: * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me, inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Antiphona. Eructávit.

Psalmus 43.

DEus áuribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua Gentes dispérdidit, et plantásti eos: * afflixísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram: * et bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus, et Deus meus: * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu: * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos: * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti, et confudísti nos: * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio: * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris: * subsannatiónem, et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus; * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est: * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis: * a fácie inimíci, et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua.

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis: * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri: * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum.

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis: * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge Dómine, ádjuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua, et pulchritúdine tua: * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus: * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, et exultatióne: * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Antiphona. Eructávit cor meum verbum bonum.

Aña. Adjútor.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est tèrra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum, nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

OMnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jaoob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña. Adjútor in tribulatiónibus. Aña. Magnus Dóminus.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus

in civitáteDómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus Deus misericórdiam tuam: * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula. Psalmus 48.

AUdíte hæc omnes Gentes: * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem.
Quique terrígenæ, et filii hóminum: * simul in unum dives et pauper.
Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.
Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.
Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.
Qui confídunt in virtúte sua: * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.
Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam.
Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.
Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens, et stultus períbunt.
Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.
Tabernácula eórum in progénie, et progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.
Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.
Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.
Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.
Et dominabúntur eórum justi in matutíno: * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.
Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.
Ne timúeris cum dives factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.
Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória ejus.
Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cum beneféceris ei.

Introibit usque in progénies patrum suórum: * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Antiphona. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Antiphona. Deus deórum.

Psalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus est: * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet: * Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cælum desúrsum: * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus: * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cæli justítiam ejus: * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus, et loquar: Israel, et testificábor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus, et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam: * et projecísti sermónes meos retrórsum.

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti inique, quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui oblivíscímini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo

osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis, quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis: * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem: * evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo; et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent: * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum:

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum: * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum, quia fecísti: * et expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Antiph. Deus deórum Dóminus locútus est.

In Quadragesima. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.

℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis. ℣. De ore leónis líbera me Dñe.

℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja.

℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Pro uno vel pluribus Martyr. tempore Pasch. ℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúja.

℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Pro Confessore Pontifice, tempore Paschali. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, allelúja.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúja.

Pro Confessore non Pontifice. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, allelúja.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium, allelúja.

Pro una Sancta. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

AD LAUDES.

Antiphona. Dele Dómine iniquitátem meam.

Psal. Miserére. ut sup. 56.

Aña. Salutáre. Psalm. 42.

JUdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam, et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et

in tabernácula tua.
Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum , qui lætíficat juventútem meam.
Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea ? et quare contúrbas me ?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei , et Deus meus.
Antiphona. Salutáre vultus mei , et Deus meus.
Aña. Ad te de luce vígilo, Deus. Psal. Deus Deus meus. ut supra. 17.
Antiphona. Cunctis diébus.
Canticum Ezechiæ. Isa.38.
EGo dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.
Quæsívi resíduum annórum meórum ; * dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aspíciam hóminem ultra , * et habitatórem quiétis.
Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.
Præcísa est, velut a texénte, vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam finies me.
Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :
De mane usque ad vésperam finies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.
Attenuáti sunt óculi mei , * suspiciéntes in excélsum.
Dómine , vim pátior , respónde pro me. * Quid dicam , aut quid respondébit mihi , cum ipse fécerit ?
Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine , si sic vívitur , et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :
Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi , neque mors laudábit te : * non expectábunt , qui descéndunt in lacum , veritátem tuam.
Vivens vivens ipse confitébitur tibi , sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.
Dómine salvum me fac , * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.
Aña. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac Dómine.
Antiph. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cælis.
Psalm. Laudáte Dóminum de cælis. 19.
In Quadragesima. Capitulum. Isaiæ 58.
CLama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum. Hymnus.

O Sol salútis íntimis
Jesu refúlge méntibus ,
Dum nocte pulsa grátior

Orbi dies renáscitur.
Dans tempus acceptábile
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.
Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.
Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.
Te prona mundi máchina,
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus Aña propria, ut in Feriis Quadragesimæ.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in Feria ii. 59.

FERIA QUARTA
Ad Matutinum.

In Quadragesima, Invitatorium. In manu tua Dómine, * Omnes fines terræ. Psal. Veníte, exultémus. 2. Hymnus. Ex more docti. ut in Dominica. 3.

Temp. Pasch., Invitatorium. Allelúja, allelúja: * Allelúja. Hymn. Rex sempitérne Cælitum, ut in Dominica. 3.

Antiph. Avértit Dóminus.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja. Psalmus 52.

DIxit insípiens in corde suo: * non est Deus.
Corrúpti sunt, et abomínábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.
Deus de cælo prospéxit super filios hóminum: * ut vídeat, si est intélligens, aut requírens Deum.
Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
Nonne scient omnes, qui operántur iniquitátem: * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?
Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.
Quóniam Deus dissipávit ossa eórum, qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.
Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 54.

EXáudi Deus oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, et exáudi me.
Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.
Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira moléstí erant mihi.
Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.
Timor, et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.
Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et

volábo, et requiéscam:
Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.
Expectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus, et tempestáte.
Præcípita Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte.
Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas: * et labor in médio ejus, et injustítia.
Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.
Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.
Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.
Tu vero homo unánimis, * dux meus, et notus meus:
Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.
Véniat mors super illos: * et descéndant in inférnum viféntes.
Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum: * in médio eórum.
Ego autem ad Deum clamávi: * et Dñs salvábit me.
Véspere, et mane, et merídie narrábo, et annuntiábo: * et exáudiet vocem meam.
Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.
Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.
Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuéndo.
Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus: * et appropinquávit cor illíus.
Mollíti sunt sermónes ejus super óleum: * et ipsi sunt jácula.
Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.
Tu vero Deus dedúces eos: * in púteum intéritus.
Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.
Aña. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.
Aña. Quóniam. Psalm. 55.
Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.
Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.
Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.
In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.
Tota die verba mea execrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.
Inhabitábunt, et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.
Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fá-

cies illos : * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua : * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine viventium.

Psalmus 56.

MIserére mei Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum Altíssimum : * Deum, qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma, et sagíttæ : * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos Deus : * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge, psaltérium, et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psalmum dicam tibi in Géntibus.

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos Deus : * et super omnem terram glória tua.

Antiph. Quóniam in te confídit ánima mea.

Antiphona. Justa judicáte.

Psalmus 57.

SI vere útique justítiam loquímini : * recta judicáte fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini : * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis : * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium : * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confrínget Dóminus.
Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum, donec infirméntur.
Sicut cera, quæ fluit, auferéntur : * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.
Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum : * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.
Lætábitur justus, cum víderit vindíctam:* manus suas lavábit in sánguine peccatóris.
Et dicet homo : Si útique est fructus justo : * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis meis Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.
Eripe me de operántibus iniquitátem : * et de viris sánguinum salva me.
Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.
Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine : * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.
Exsúrge in occúrsum meum et vide : * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israel.
Inténde ad visitándas omnes Gentes : * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.
Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.
Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum : * quóniam quis audívit?
Et tu Dómine deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes Gentes.
Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.
Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.
Dispérge illos in virtúte tua : * et depóne eos protéctor meus Dómine.
Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua.
Et de execratióne, et mendácio annuntiabúntur in consummatióne : * in ira consummatiónis, et non erunt.
Et scient, quia Deus dominábitur Jacob : * et fínium terræ.
Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur, ut canes: * et circuíbunt civitátem.
Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.
Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * et exultábo mane misericórdiam tuam.
Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.
Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus

es : * Deus meus misericórdia mea.

Aña. Justa judicáte filii hóminum.

Aña. Da nobis. Psal. 59.

DEus repulísti nos, et destruxísti nos : * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem : * ut fúgiant a fácie arcus :

Ut liberéntur dilécti tui : * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * Lætábor, et partíbor Síchimam : et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos : * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60.

EXáudi Deus deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam : * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis, et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam, et veritátem ejus quis requíret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Antiph. Da nobis Dómine auxílium de tribulatióne.

Aña. Nonne Deo. Psal. 61.

NOnne Deo subjécta erit ánima mea ? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus : * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem ? * interfícitis univérsi vos : tamquam paríeti inclináto, et macériæ depúlsæ ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere,

cucúrri in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.
Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea : * quóniam ab ipso patiéntia mea.
Quia ipse Deus meus, et salvátor meus : * adjútor meus, non emigrábo.
In Deo salutáre meum, et glória mea : * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.
Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra : * Deus adjútor noster in ætérnum.
Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris : * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.
Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere : * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.
Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia : * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

EXáudi Deus oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.
Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.
Quia exacuérunt, ut gládium, linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.
Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.
Narravérunt, ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos ?
Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.
Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.
Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.
Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.
Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.
Lætábitur justus in Dño, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.
Antiph. Nonne Deo subjécta erit ánima mea ?
Aña. Benedícite. Psalm. 65.

JUbiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.
Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua, Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.
Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.
Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.
Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.
Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus

super Gentes respíciunt : * qui exásperant, non exaltentur in semetípsis.
Benedícite Gentes Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus.
Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.
Quóniam probásti nos Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.
Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.
Transívimus per ignem, et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.
Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.
Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.
Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.
Venite, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum : * quanta fecit ánimæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.
Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.
Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.
Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus 67.

EXsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus : * et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.
Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.
Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei : * et delectentur in lætítia.
Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.
Exultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.
Deus in loco sancto suo : * Deus, qui inhabitáre facit unius moris in domo.
Qui edúcit vinctos in fortitúdine : * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.
Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui : * cum pertransíres in desérto.
Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sinai, * a fácie Dei Israel.
Plúviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.
Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.
Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.
Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus di-

vídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dñs habitâbit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus.

Etenim non credéntes: * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam: * convértam in profúndum maris.

Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei: Regis mei, qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In Ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem: * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt: véniant legáti ex Ægypto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Antiphona. Benedícite Gentes Deum nostrum.

In Quadragesima. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis. ℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Gavísi sunt discípuli, all.

℟. Viso Dómino, allelúja

Pro uno, vel pluribus Martyribus tempore Paschali.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja.

℟. Gáudium, et exultatiónem obtinébunt, allelúja.

Pro Confessore Pontifice, tempore Paschali.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum, allelúja.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech, allelúja.

Pro Confessore non Pontif.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, allelúja.

℟. Et non supplantabúntur gressus ejus, allelúja.

Pro una sancta. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

A D L A U D E S.

Antiph. Amplius lava me Dómine ab injustítia mea.

Psalmus. Miserére. 56.

Aña. Te decet. Psalm. 64.

TE decet hymnus Deus in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Antiph. Te decet hymnus Deus in Sion.

Antiphona. Lábia mea laudábunt te in vita mea, Deus meus.

Psalm. Deus Deus meus: * ad te de luce. 17.

Aña. Dóminus judicábit.

Canticum Annæ. 1.Reg.2.

EXultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo :

Dilatátum est os meum super inimícos meos : * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus : * neque enim est álius extra te, et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes :

Recédant vétera de ore vestro : * quia Deus scientiárum, Dóminus est, et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infirmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt : * et faméllici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat, et vivíficat : * dedúcit ad ínferos, et redúcit.

Dóminus páuperem facit, et ditat, * humíliat, et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem :

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscent : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus : * et super ipsos in cælis tonábit :

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium Regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Aña. Dóminus judicábit fines terræ.

Aña. Cæli cælórum laudáte Deum.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cælis. 19.

In Quadragesima. Capitulum. Isaiæ 58.

CLama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum. Hymnus.

O Sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina,
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona propria, ut in Feriis Quadragesimæ.

Preces quando dicuntur, habentur supra in ii. Feria. 59.

FERIA QUINTA ad Matutinum.

In Quadragesima, Invitatorium. Dóminum, qui fecit nos, * Veníte adorémus.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Ex more docti. ut in Dominica. 3.

Tempore Paschali, Invitatorium. Allelúja, allelúja, * Allelúja.

Hymnus. Rex sempitérne Cælitum. ut in Dominica. 3.

Antiphona. Dómine Deus.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja.

Psalmus 68.

SAlvum me fac Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei: * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt, qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me, qui expéctant te, Dómine: * Dómine virtútum.

Non confundántur super me qui quærunt te, * Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant, qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te Dómine: * tempus beneplácíti Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me: * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a

púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.
Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.
Tu scis impropérium meum et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.
In conspéctu tuo sunt omnes, qui tríbulant me : * impropérium expectávit cor meum, et misériam.
Et sustínui, qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.
Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.
Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum : * et in retributiónes, et in scándalum.
Obscuréntur óculi eórum, ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.
Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.
Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit, qui inhábitet.
Quóniam, quem tu percussísti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.
Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.
Deleántur de libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.
Ego sum pauper, et dolens : * salus tua Deus suscépit me.
Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :
Et placébit Deo super vítulum novéllum, * córnua producéntem, et úngulas.
Vídeant páuperes, et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra :
Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.
Laudent illum cæli, et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.
Quóniam Deus salvam fáciet Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.
Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.
Et semen servórum ejus possidébit eam ; * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus 69.

DEus in adjutórium meum inténde : * Dómine ad adjuvándum me festína.
Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam :
Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala :
Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.
Exúltent, et læténtur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus ádjuva me.
Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dñe ne moréris.
Antiph. Dómine Deus in

adjutórium meum inténde.

Añ. Esto mihi. Psal. 70.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis, et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine: * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper: * tamquam prodígium factus sum multis: et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cum deféc erit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me: * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne, et pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam; * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam, et sénium: * Deus ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est.

Poténtiam tuam, et justítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et malas: et convérsus vivificásti me: * et de abyssis terræ íterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea cum cantávero tibi; * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die

meditábitur justítiam tuam:* cum confúsi, et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

DEus judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis.

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne, et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum, et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi, et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris, et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus:* et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel: * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Antiph. Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Antiph. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

QUam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos,* pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur.

Ideo ténuit eos supérbia, *

opérti sunt iniquitáte, et impietáte sua.
Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.
Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.
Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.
Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.
Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?
Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.
Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas.
Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.
Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.
Existimábam, ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:
Donec intrem in sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.
Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.
Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.
Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.
Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.
Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.
Tenuísti manum déxteram meam: * et in voluntáte tua deduxísti me, et cum glória suscepísti me.
Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?
Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.
Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.
Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam.
Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?
Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.
Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.
Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!
Et gloriáti sunt, qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.
Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri, et áscia dejecérunt eam.
Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.
Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.
Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.
Usquequo, Deus, improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?
Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?
Deus autem Rex noster ante sæcula, * operátus est salútem in médio terræ.
Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.
Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.
Tu dirupísti fontes, et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.
Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram, et solem.
Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem, et ver tu plasmásti ea.
Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.
Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi: * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.
Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.
Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper, et inops laudábunt nomen tuum.
Exsúrge Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum, quæ ab insipiénte sunt tota die.
Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.
Antiphona. Liberásti virgam hæreditátis tuæ.
Antiph. Et invocábimus.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.
Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.
Liquefácta est terra, et omnes, qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.
Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.
Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.
Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a

desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.
Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dñi vini meri plenus misto.
Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.
Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.
Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 75.

NOtus in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.
Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.
Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.
Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.
Dormiérunt somnum suum:* et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.
Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.
Tu terríbilis es, et quis resístet tibi ? * ex tunc ira tua.
De cælo audítum fecísti judícium : * terra trémuit, et quiévit.
Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.
Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.
Vovéte et réddite Dómino Deo vestro : * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.
Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.
Aña. Et invocábimus nomen tuum, Dómine.
Aña. Tu es Deus.

Psalmus 76.

VOce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.
In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.
Rénuit consolári ánima mea : * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : et defécit spíritus meus.
Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.
Cogitávi dies antíquos : * et annos ætérnos in mente hábui.
Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.
Numquid in ætérnum projíciet Deus : * aut non appónet, ut complacítior sit adhuc ?
Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem ?
Aut obliviscétur miseréri Deus ? * aut continébit in ira sua misericórdias suas.
Et dixi : Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.
Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiónibus tuis exercébor.
Deus in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster ? * tu es Deus, qui facis mirabília.
Notam fecísti in pópulis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.
Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.
Multitúdo sónitus aquárum:* vocem dedérunt nubes.
Etenim sagíttæ tuæ tránseunt : * vox tonítrui tui in rota.
Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est, et contrémuit terra.
In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestígia tua non cognoscéntur.
Deduxísti sicut oves pópulum tuum : * in manu Móysi, et Aaron.

Psalmus 77.

ATténdite pópule meus legem meam : * inclináte aurem vestram in verba oris mei.
Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiónes ab inítio.
Quanta audívimus, et cognóvimus ea : * et patres nostri narravérunt nobis
Non sunt occultáta a fíliis eórum,* in generatióne áltera.
Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus,* et mirabília ejus, quæ fecit.
Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pósuit in Israel.
Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis : * ut cognóscat generátio áltera.
Fílii, qui nascéntur, et exsúrgent : * et narrábunt fíliis suis.
Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei : * et mandáta ejus exquírant.
Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava, et exásperans ;
Generátio, quæ non diréxit cor suum : * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.
Fílii Ephrem intendéntes, et mitténtes arcum, * convérsi sunt in die belli.
Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluérunt ambuláre.
Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus, quæ osténdit eis.
Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti,* in campo Táneos.
Interrúpit mare, et perdúxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.
Et dedúxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.
Interrúpit petram in erémo : * et adaquávit eos, velut in abysso multa.

Et edúxit aquam de petra: * et dedúxit tamquam flúmina aquas.
Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.
Et tentavérunt Deum in córdibus suis: * ut péterent escas animábus suis.
Et male locúti sunt de Deo: * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?
Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.
Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?
Ideo audívit Dóminus, et dístulit: * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israel.
Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus:
Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cæli apéruit.
Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cæli dedit eis.
Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.
Tránstulit Austrum de cælo: * et indúxit in virtúte sua Africum.
Et pluit super eos sicut púlverem carnes: * et sicut arénam maris volatília pennáta.
Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.
Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti a desidério suo.
Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum: * et ira Dei ascéndit super eos.
Et occídit pingues eórum: * et eléctos Israel impedívit.
In ómnibus his peccavérunt adhuc. * et non credidérunt in mirabílibus ejus.
Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * et anni eórum cum festinatióne.
Cum occíderet eos, quærébant eum: * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.
Et rememoráti sunt, quia Deus adjútor est eórum: * et Deus excélsus redémptor eórum est.
Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei:
Cor autem eórum non erat rectum cum eo: * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.
Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum: * et non dispérdet eos.
Et abundávit, ut avérteret iram suam: * et non accéndit omnem iram suam.
Et recordátus est, quia caro sunt: * spíritus vadens, et non rédiens.
Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?
Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum: * et sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus : * die, qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægypto signa sua : * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos : * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum : * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum : * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum : * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ, * indignatiónem, et iram, et tribulatiónem; immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ; * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum Gentes : * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum : * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dñs, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Juda, *

montem Sion, quem diléxit.
Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.
Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium: * de post fœtántes accépit eum.
Páscere Jacob servum suum,* et Israel hæreditátem suam.
Et pavit eos in innocéntia cordis sui: * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.
Aña. Tu es Deus, qui facis mirabília.
Antiph. Propítius esto.

Psalmus 78.

DEus venérunt Gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.
Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.
Effudérunt sánguinem eórum, tamquam aquam, in circúitu Jerúsalem: * et non erat, qui sepelíret.
Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio, et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.
Usquequo Dómine irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?
Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.
Quia comedérunt Jacob: * et locum ejus desolavérunt.
Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.
Adjuva nos Deus salutáris noster, et propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:
Ne forte dicant in Géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.
Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.
Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside filios mortificatórum.
Et redde vicínis nostris séptulum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dñe.
Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.
In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Psalmus 79.

QUi regis Israel, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.
Qui sedes super Chérubim: * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manásse.
Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.
Deus convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et sal-

vi érimus.

Dómine Deus virtútum: * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum: * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra.

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris: * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægypto transtulísti: * ejecísti Gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus: * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrédiúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere: * réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ: * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Antiph. Propítius esto peccátis nostris Dómine.

In Quadragesima. ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis. ℣. Erue a frámea Deus ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali, Aña. Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pro uno, vel pluribus Martyribus tempore Paschali. ℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Pro Confessore Pontif. et non Pontif. temp. Paschali. ℣. Amávit eum, Dóminus, et ornávit eum, allelúja.

℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Pro una Sancta. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúja.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

A D L A U D E S.

Antiphona. Tibi soli peccávi, Dómine miserére mei.

Psalmus. Miserére. 56.

Aña. **Dómine.** Psalm. 89.

DOmine refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fierent, aut formarétur terra, et orbis, * a sæculo, et usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit.

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat et tránseat: * véspere décidat, indúret, et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus octogínta anni: * et ámplius eórum labor, et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notā fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exultávimus et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua, * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

Aña. Dómine refúgium factus es nobis.

Aña. In matutínis meditábor in te.

Psalm. Deus Deus meus. 17.

Antiphona. Cantémus.

Canticum Moysi. Exod. 15.

CAntémus Dómino: gloriόse enim magnificátus est, * équum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus: * Currus Pharaónis, et exércitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari rubro: * Abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:
Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ.
Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.
Dixit inimícus: pérsequar, et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea.
Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.
Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.
Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis, atque laudábilis, fáciens mirabília?
Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra: * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo, quem redemísti:
Et portásti eum in fortitúdine tua: * ad habitáculum sanctum tuum.
Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.
Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.
Irruat super eos formído, et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:
Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine: * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.
Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es Dómine: Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum, et ultra.
Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus, et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:
Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.
Antiph. Cantémus Dómino glorióse. Aña. In sanctis ejus laudáte Deum.
Psalmus. Laudáte Dóminum de cælis. 19.

In Quadragesima. Capitulum. Isaiæ 58.

Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum. Hymnus.

O Sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.
Dans tempus acceptábile
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.
Quo fonte manávit nefas,

Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.
Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.
Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum,
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Aña propria ut in Feriis Quadrages.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria ii. 59.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

In Quadragesima, Invitatorium. **Adorémus Dñm**, * **Quóniam ipse fecit nos.**
Psal. **Veníte, exultémus.** 2.
Hymnus. **Ex more docti.** ut in Dominica. 3.
Tempore Pasch. Invitator. **Allelúja, allelúja, * Allelúja.**
Hymnus. **Rex sempitérne Cælitum.** ut in Dominica. 3.
Antiphona. **Exultáte.**
Temp. Paschali, Antiph. **Allelúja.**

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.
Súmite psalmum, et date tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.
Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.
Quia præcéptum in Israel est: * et judícium Deo Jacob.
Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti: * linguam, quam non nóverat, audívit.
Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.
In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.
Audi pópulus meus, et contestábor te: * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.
Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, et implébo illud.
Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israel non inténdit mihi.
Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.
Si pópulus meus audísset me: * Israel si in viis meis ambulásset:
Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.
Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.
Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81.

DEus stetit in synagóga deórum: * in médio au-

tem deos dijúdicat.
Usquequo judicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?
Judicáte egéno, et pupíllo: * húmilem, et páuperem justificáte.
Erípite páuperem: * et egénum de manu peccatóris liberáte.
Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.
Ego dixi: Dii estis, * et filii Excélsi omnes.
Vos autem sicut hómines moriémini: * et sicut unus de princípibus cadétis.
Surge Deus, júdica terram: * quóniam tu hæreditábis in ómnibus Géntibus.
Antiph. Exultáte Deo adjutóri nostro.
Aña. Tu solus.

Psalmus 82.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris Deus:
Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.
Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.
Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de Gente: * et non memorétur nomen Israel ultra.
Quóniam cogitavérunt unanímiter: * et simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum, et Ismahelítæ:
Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.
Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.
Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ: * sicut Jabin in torrénte Cisson.
Disperiérunt in Endor: * facti sunt, ut stercus terræ.
Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana:
Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hæreditáte possideámus Sanctuáriū Dei.
Deus meus pone illos ut rotam: * et sicut stípulam ante fáciem venti.
Sicut ignis, qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes.
Ita persequéris illos in tempestáte tua: * et in ira tua turbábis eos.
Imple fácies eórum ignomínia: * et quærent nomen tuum, Dómine.
Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi: * et confundántur, et péreant.
Et cognóscant, quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83.

QUam dilécta tabernácula tua, Dñe virtútum! * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum, et caro mea, * exultavérunt in Deum vivum.
Etenim passer invénit sibi domum, * et turtur nidum

sibi, ubi ponat pullos suos.
Altária tua, Dñe virtútum: * Rex meus, et Deus meus.
Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.
Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.
Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.
Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui.
Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.
Antiphona. Tu solus Altíssimus super omnem terram.
Antiphona. Benedixísti.

Psalmus 84.

BEnedixísti Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.
Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.
Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.
Convérte nos Deus salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.
Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?
Deus tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.
Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.
Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam;
Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertúntur ad cor.
Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.
Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.
Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.
Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.
Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

INclína Dñe aurem tuam, et exáudi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.
Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus me-

us, sperántem in te.
Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.
Quóniam tu Dñe suávis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.
Auribus pércipe Dómine orationem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.
In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.
Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.
Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.
Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.
Deduc me Dómine in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.
Confitébor tibi Dómine Deus meus, in toto corde meo: * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:
Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.
Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.
Et tu Dómine Deus miserátor, et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.
Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo, et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.
Fac mecum signum in bonum, ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.
Antiphona. Benedixísti Dómine terram tuam.
Antiph. Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa dicta sunt de te: * cívitas Dei.
Memor ero Rahab, et Babylónis: * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te. Psal. 87.

Dómine Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:
Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea in-

férno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum, * et notos meos a miséria.

Antiphona. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Antiphona. Benedíctus.

Psalmus 88.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem, et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem, et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua Dómine: * étenim veritátem tuam in Ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus et terríbilis super omnes, qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es Dómine, et véritas tua

a circúitu tuo.
Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.
Tu humiliásti, sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.
Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terræ, et plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem, et mare tu creásti.
Thabor, et Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.
Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua: * justítia, et judícium præparátio sedis tuæ.
Misericórdia, et véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die: * et in justítia tua exaltabúntur.
Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.
Quia Dómini est assúmptio nostra, * et sancti Israel regis nostri.
Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: * Pósui adjutórium in poténte: et exaltávi eléctum de plebe mea.
Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.
Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.
Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.
Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus: * et odiéntes eum in fugam convértam:
Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.
Et ponam in mari manum ejus: * et in flumínibus déxteram ejus.
Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.
Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.
In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.
Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: * et thronum ejus sicut dies cæli.
Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam: * et in judíciis meis non ambuláverint.
Si justítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodíerint.
Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.
Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea.
Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.
Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen

ejus in ætérnum manébit.
Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo : * et sicut luna perfécta in ætérnum, et testis in cælo fidélis.
Tu vero repulísti, et despexísti : * distulísti Christum tuum.
Avertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra sanctuárium ejus.
Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.
Diripuérunt eũ omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.
Exaltásti déxteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.
Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.
Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.
Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.
Usquequo Dómine avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua ?
Memoráre, quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum ?
Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi ?
Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine : * sicut jurásti David in veritáte tua ?
Memor esto Dómine oppróbrĩ servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.
Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine : * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.
Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Psalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.
Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.
Usquequo peccatóres, Dómine : * úsquequo peccatóres gloriabúntur :
Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam.
Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt : * et hæreditátem tuam vexavérunt.
Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos occidérunt.
Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.
Intellígite insipiéntes in pópulo : * et stulti aliquándo sápite.
Qui plantávit aurem, non áudiet ? * aut qui finxit óculum, non consíderat ?
Qui córripit Gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam ?
Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.
Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine, * et de-

lege tua docúeris eum:
Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.
Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hæreditátem suam non derelínquet.
Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes, qui recto sunt corde.
Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?
Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.
Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.
Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.
Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?
Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.
Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * et Deus meus in adjutórium spei meæ.
Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.
Antiphona. Benedíctus Dóminus in ætérnum.
Antiphona. Cantáte.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dño pátriæ Géntium, afférte Dño glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dñs regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cæli, et exúltet terra, commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo: * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiph. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

In Quadrages. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.

℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis. ℣. De ore leónis líbera me Dómine.

℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Pro uno vel pluribus Martyribus tempore Paschali.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja.

℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Pro Confessore Pontif. tempore Paschali. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, allelúja.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúja.

Pro Confessore non Pontifice. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, allelúja.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium, allelúja.

Pro una Sancta. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja.

℟. Deus in médio ejus non commovébitur, allelúja.

A D L A U D E S.

Antiph. Spíritu principáli confírma cor meum Deus.

Psalm. Miserére mei. 56.

Aña. In veritáte. Psal. 142.

DOmine exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi:

Velóciter exáudi me Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dñe vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Antiph. In veritáte tua exáudi me Dómine.

Antiph. Illúmina Dómine vultum tuum super nos.

Psal. Deus Deus meus. 17.

Antiphona. Dómine.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

Dómine audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine opus tuum, * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet: * et sanctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus.

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gentes: * et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum, * juraménta tríbubus, quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: vidérunt te, et doluérunt montes:* gurges aquárum tránsiit.
Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.
Sol et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.
In frémitu conculcábis terram: * in furóre obstupefácies Gentes.
Egréssus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum Christo tuo.
Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.
Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.
Exultátio eórum, * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.
Viam fecísti in mari equis tuis: * in luto aquárum multárum.
Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.
Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.
Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.
Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.
Mentiétur opus olívæ: * et arva non ásserent cibum.
Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.
Ego autem in Dómino gaudébo: * et exultábo in Deo Jesu meo.
Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.
Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Antiphona. Dómine audívi audítum tuum, et tímui.

Antiphona. In tympano et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cælis. 19.

In Quadragesima. Capitulum. Isaiæ 58.

Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

O Sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Aña. propria ut in Feriis Quadrag.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria ii. 59.

S A B B A T O

Ad Matutinum.

In Quadragesima, Invitator. Dóminum Deum nostrum, * Veníte adorémus. Psal. Veníte exultémus. 2. Hymnus. Ex more docti. ut in Dominica. 3.

Temp. Paschali, Invitat. Allelúja, allelúja, * Allelúja. Hymnus. Rex sempitérne Cælitum. ut in Dñica. 3. Antiphona. Quia mirabília.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja. Psalm. 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dñs salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ: * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus; orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dñi: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte. Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dñs in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium, et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dñm, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus: * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dñs Deus noster.

Antiphona. **Quia mirabília fecit Dóminus.**

Sequens Aña, et Psalmus **Jubiláte,** hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, ut in Sabbatis, in quibus fit Offic. de S. Maria, et ejus loco dicitur Aña, et Psal. **Bonum est confitéri Dómino.**

Aña. **Jubiláte.** Psalm. 99.

JUbiláte Deo omnis terra:* servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus:* in exultatióne.

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus: * et usque in generatiónem, et generatiónem véritas ejus.

Vel Psalmus 91.

BOnum est confitéri Dómino, * et psállere nómini tuo, Altíssime;

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem;

In decachórdo psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dñe in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dñe! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui peribunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in Domo Dómini: * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100.

MIsericórdiam, et judícium * cantábo tibi Dómine:

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinántem a me malígnum non cognoscébam.
Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.
Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.
Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.
Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.
In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.
Antiphona. Jubiláte Deo omnis terra.
Vel Aña. Bonum est confitéri Dómino.
Aña. Clamor meus.

Psalmus 101.

DOmine exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.
Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te : * velóciter exáudi me.
Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.
Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.
A voce gémitus mei : * adhæsit os meum carni meæ.
Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.
Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.
Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsus me jurábant.
Quia cínerem tamquam panem manducábam. * et potum meum cum fletu miscébam.
A fácie iræ, et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.
Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.
Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.
Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.
Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.
Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine : * et omnes reges terræ glóriam tuam.
Quia ædificávit Dñs Sion : * et vidébitur in glória sua.
Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprevit precem eórum.
Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.
Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de

cælo in terram aspéxit:
Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret filios interemptórum:
Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.
In conveniéndo pópulos in unum, * et reges, ut sérviant Dómino.
Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.
Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.
Inítio tu Dómine terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.
Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.
Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.
Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 102.

BEnedic ánima mea Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.
Bénedic ánima mea Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.
Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia, et miseratiónibus.
Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur, ut áquilæ, juvéntus tua.
Fáciens misericórdias Dóminus, * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.
Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntátes suas.
Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.
Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.
Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.
Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra, * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.
Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.
Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.
Recordátus est, quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.
Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.
Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.
Et justítia illíus in filios filiórum, * his, qui servant

testaméntum ejus :
Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.
Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.
Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.
Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Antiphona. Clamor meus ad te véniat Deus.

Antiphona. Bénedic.

Psalmus 103.

BEnedic ánima mea Dómino : * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.
Confessiónem, et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto.
Extféndens cælum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.
Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.
Qui facis ángelos tuos spíritus : * et minístros tuos ignem uréntem.
Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.
Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.
Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.
Ascéndunt montes, et descéndunt campi, * in locum quem fundásti eis.
Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.
Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.
Potábunt omnes béstiæ agri : * expectábunt ónagri in siti sua.
Super ea vólucres cæli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.
Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.
Prodúcens fœnum juméntis : * et herbam servitúti hóminum :
Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :
Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confirmet.
Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.
Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.
Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.
Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ sylvæ.
Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo

escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te expéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * bénedic ánima mea Dómino.

Psalmus 104.

Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini: * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus: * fílii Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui; * verbi, quod mandávit in mille generatiónes.

Quod dispósuit ad Abraham: * et juraménti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in præcéptum: * et Israel in testaméntum ætérnum.

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et íncolæ ejus: Et pertransiérunt de Gente in Gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis: * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos: * et in prophétis meis nolíte malignári.
Et vocávit famem super terram: * et omne firmaméntum panis contrívit.
Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.
Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.
Elóquium Dómini inflammávit eum, * misit rex, et solvit eum, princeps populórum, et dimísit eum.
Constítuit eum dóminum domus suæ: * et príncipem omnis possessiónis suæ.
Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum: * et senes ejus prudéntiam docéret.
Et intrávit Israel in Ægyptum: * et Jacob áccola fuit in terra Cham.
Et auxit pópulum suum veheménter: * et firmávit eum super inimícos ejus.
Convértit cor eórum, ut odírent pópulum ejus: * et dolum fácerent in servos ejus.
Misit Móysen servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.
Pósuit in eis verba signórum suórum: * et prodigiórum in terra Cham.
Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermónes suos.
Convértit aquas eórum in sánguinem: * et occídit pisces eórum.
Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.
Dixit, et venit cœnomyía: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.
Pósuit plúvias eórum grándinem; * ignem comburéntem in terram ipsórum.
Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum: * et contrívit lignum fínium eórum.
Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus:
Et comédit omne fœnum in terra eórum: * et comédit omnem fructum terræ eórum.
Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primítias omnis labóris eórum.
Et edúxit eos cum argénto et auro: * et non erat in tríbubus eórum infírmus.
Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum: * quia incúbuit timor eórum super eos.
Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem, ut lucéret eis per noctem.
Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cæli saturávit eos.
Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;
Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.
Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * et eléctos suos in lætítia.
Et dedit illis regiónes Géntium: * et labóres populó-

rum possedérunt.
Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.
Antiph. Bénedic ánima mea Dómino.
Aña. Vísita nos.

Psalmus 105.

COnfitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Quis loquétur poténtias Dómini : * audítas fáciet omnes laudes ejus?
Beáti, qui custódiunt judícium : * et fáciunt justítiam in omni témpore.
Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo.
Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia Gentis tuæ: * ut laudéris cum hæreditáte tua.
Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.
Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.
Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare rubrum.
Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notam fáceret poténtiam suam.
Et increpuit mare rubrum, et exsiccátum est : * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.
Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimíci.
Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.
Et credidérunt verbis ejus: * et laudavérunt laudem ejus.
Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * et non sustinuérunt consílium ejus.
Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.
Et dedit eis petitiónem ipsórum : * et misit saturitátem in ánimas eórum.
Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.
Apérta est terra, et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatiónem Abíron.
Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.
Et fecérunt vítulum in Horeb: * et adoravérunt scúlptile.
Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.
Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham : terribília in mari rubro.
Et dixit, ut dispérderet eos: * si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus.
Ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos : * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem :
Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in taber-

náculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto.

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus: * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor: * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis: * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit: * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis: * et vexátus est Móyses propter eos: quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis: * non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commíxti sunt inter Gentes, et didicérunt ópera eórum: * et serviérunt sculptílibus eórum: et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos, * et filias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem: * sánguinem filiórum suórum, et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et inf'ecta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum: * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * et abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus Géntium: * et domináti sunt eórum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur: * et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias: * in conspéctu ómnium, qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus noster: * et cóngrega nos de natiónibus.

Ut confiteámur nómini sancto tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Psalmus 106.

CONfitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant, qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci: * et de regiónibus congregávit eos.

A solis ortu, et occásu: * ab Aquilóne, et mari.
Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.
Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.
Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum erípuit eos.
Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.
Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.
Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: * vinctos in mendicitáte, et ferro.
Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * et consílium Altíssimi irritavérunt.
Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit, qui adjuváret.
Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.
Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis: * et víncula eórum disrúpit.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.
Quia contrívit portas æreas: * et vectes férreos confrégit.
Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.
Omnem escam abomináta est ánima eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.
Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.
Misit verbum suum, et sanávit eos: * et erípuit eos de interitiónibus eórum.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum:
Et sacríficent sacrifícium laudis: * et annúntient ópera ejus in exultatióne.
Qui descéndunt mare in návibus: * faciéntes operatiónem in aquis multis.
Ipsi vidérunt ópera Dómini: * et mirabília ejus in profúndo.
Dixit, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus ejus.
Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.
Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.
Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum edúxit eos.
Et státuit procéllam ejus in auram: * et siluérunt fluctus ejus.
Et lætáti sunt, quia siluérunt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.
Et exáltent eum in Ecclésia plebis : * et in cáthedra seniórum laudent eum.
Pósuit flúmina in desértum : * et éxitus aquárum in sitim.
Terram fructíferam in salsúginem , * a malítia inhabitántium in ea.
Pósuit desértum in stagna aquárum : * et terram sine aqua in éxitus aquárum.
Et collocávit illic esuriéntes : * et constituérunt civitátem habitatiónis.
Et seminavérunt agros , et plantavérunt víneas : * et fecérunt fructum nativitátis.
Et benedíxit eis , et multiplicáti sunt nimis : * et juménta eórum non minorávit.
Et pauci facti sunt : * et vexáti sunt a tribulatióne malórum , et dolóre.
Effúsa est contémptio super príncipes : * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.
Et adjúvit páuperem de inópia : * et pósuit sicut oves famílias.
Vidébunt recti, et lætabúntur : * et omnis iníquitas oppilábit os suum.
Quis sápiens , et custódiet hæc ? * et intélliget misericórdias Dómini ?
Antiphona. Vísita nos Dómine in salutári tuo.
Antiphona. Confitébor Dómino.

Psalmus 107.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo , et psallam in glória mea.
Exsúrge glória mea , exsúrge psaltérium , et cíthara : * exsúrgam dilúculo.
Confitébor tibi in pópulis , Dómine : * et psallam tibi in natiónibus.
Quia magna est super cælos misericórdia tua : * et usque ad nubes véritas tua.
Exaltáre super cælos Deus , et super omnem terram glória tua : * ut liberéntur dilécti tui.
Salvum fac déxtera tua, et exáudi me : * Deus locútus est in sancto suo.
Exultábo , et dívidam Síchimam , * et convállem tabernaculórum dimétiar.
Meus est Gálaad , et meus est Manásses : * et Ephraim suscéptio cápitis mei.
Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.
In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.
Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?
Nonne tu Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis Deus in virtútibus nostris ?
Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.
In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

DEus laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.
Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.
Pro eo, ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.
Et posuérunt advérsum me mala pro bonis: * et ódium pro dilectióne mea.
Constítue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris ejus.
Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et orátio ejus fiat in peccátum.
Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.
Fiant filii ejus órphani: * et uxor ejus vídua.
Nutántes transferántur filii ejus, et mendícent: * et ejiciántur de habitatiónibus suis.
Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.
Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.
Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.
In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * et peccátum matris ejus non deleátur.
Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.
Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.
Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.
Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum: * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.
Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcíngitur.
Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.
Et tu Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.
Líbera me, quia egénus, et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.
Sicut umbra cum declínat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.
Génua mea infirmáta sunt a jejúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.
Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.
Adjuva me Dómine Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.
Et sciant, quia manus tua

hæc: * et tu Dñe fecísti eam.
Maledícent illi, et tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.
Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut díplóide confusióne sua.
Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.
Quia ástitit a déxtris páuperis: * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.
Antiphona. Confitébor Dómino nimis in ore meo.
In Quadrages. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.
℟. Non timébis a timóre noctúrno.
Tempore Passionis. ℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam.
℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.
Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.
Pro beata Maria. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

AD LAUDES.

Antiphona. Benígne fac in bona voluntáte tua Dómine.
Psalmus. Miserére. 56.
Aña. Bonum est.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.
Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.
In decachórdo psaltério: * cum cántico, in cíthara.
Quia delectásti me Dñe in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.
Vir insípiens non cognóscet; * et stultus non intélliget hæc.
Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.
Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.
Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.
Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.
Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.
Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.
Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:
Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est

iníquitas in eo.

Antiphona. Bonum est confitéri Dómino.

Antiphona. Métuant Dóminum omnes fines terræ.

Psalm. Deus Deus meus: * ad te. 17.

Aña. Date magnitúdinem.

Canticum Moysi. Deut. 32.

AUdíte cæli, quæ loquor, * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dñi invocábo:

Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia:

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus, et rectus. * Peccavérunt ei, et non filii ejus in sórdibus:

Generátio prava, atque pervérsa. * Hæccíne reddis Dño, pópule stulte, et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas:

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi; * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat filios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini, pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis:

Circumdúxit eum, et dócuit: * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila provocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans.

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit: * et non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram: * ut comédere fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Bútyrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan:

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum factórem suum, * et recéssit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábāt:

Novi, recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit, dereliquísti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.
Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum filii sui, et filiæ.
Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum:
Generátio enim pervérsa est, * et infidéles filii.
Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis:
Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus: * et in Gente stulta irritábo illos.
Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima:
Devorabítque terram cum gérmine suo: * et móntium fundaménta combúret.
Congregábo super eos mala: * et sagíttas meas complébo in eis.
Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo:
Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.
Foris vastábit eos gládius, et intus pavor: * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.
Dixi: Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.
Sed propter iram inimicórum dístuli: * ne forte superbírent hostes eórum.
Et dícerent: Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.
Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.
Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia?
Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos: * et Dóminus conclúsit illos?
Non enim est Deus noster, ut dii eórum: * et inimíci nostri sunt júdices.
De vínea Sodomórum, vínea eórum: * et de suburbánis Gomórrhæ.
Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.
Fel dracónum vinum eórum, * et venénum áspidum insanábile.
Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?
Mea est últio, et ego retríbuam in témpore: * ut labátur pes eórum.
Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.
Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur:
Vidébit, quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.
Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?
De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant

vinum libáminum.
Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.
Videte, quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me.
Ego occídam, et ego vívere fáciam: percútiam, et ego sanábo, * et non est, qui de manu mea possit erúere.
Levábo ad cælum manum meam, et dicam: * Vivo ego in ætérnum.
Si acúero ut fulgur gládium meum: * et arripúerit judícium manus mea:
Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his, qui odérunt me, retríbuam.
Inebriábo sagíttas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes.
De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.
Laudáte Gentes pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:
Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.
Antiphona. Date magnitúdinem Deo nostro.
Antiphona. In cymbalis benesonántibus laudáte Deum.
Psalm. Laudáte Dóminum de cælis. 19.

In Quadragesima.

Capitulum. Isaiæ 58.

Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

O Sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.
Dans tempus acceptábile
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.
Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.
Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.
Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
Ad Benedictus, Aña propria, ut in Feriis Quadragesimæ.
Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria secunda. 59.

D O M I N I C A
Ad Vesperas.

Pater noster. Ave María.
℣. Deus in adjutórium. 17.
Antiph. Dixit Dóminus.
Temp. Pasch., Aña. Allel.
Sub qua sola Aña dicuntur omnes Psalmi Vesperarum, tam in Dominicis, quam in Feriis. Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos: * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas; * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.
Aña. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.
Aña. Fidélia.

Psalmus 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.
Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.
Conféssio, et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.
Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :
Ut det illis hæreditátem Géntium : * ópera mánuum ejus, véritas, et judícium.
Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte, et æquitáte.
Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.
Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.
Aña. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi. Aña. In mandátis.

Psalmus 111.

BEátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.
Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.
Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.
Jucúndus homo, qui miserétur, et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet, et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Antiphona. In mandátis ejus cupit nimis.

Ant. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dñum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dñi.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo, et in terra?

Súscitans de terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiph. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Ant. Nos, qui vívimus.

Psalmus 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exultavérunt ut aríetes: * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quod fugísti? * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes exultástis sicut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra: * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis; * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo dicant Gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra Géntium argéntum et aurum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant, qui fáciunt ea: * et omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino; * adjútor eórum,

et protéctor eórum est.
Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum, et protéctor eórum est.
Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum, et protéctor eórum est.
Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis.
Benedíxit dómui Israel: * benedíxit dómui Aaron.
Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.
Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.
Benedícti vos a Dómino: * qui fecit cælum, et terram.
Cælum cæli Dño: * terram autem dedit fíliis hóminum.
Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.
Sed nos, qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Antiph. Nos, qui vívimus, benedícimus Dómino.
Tempore Paschali. Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.
Capit. ut in Prop. de Temp.
In Quadragesima. Hymnus.

AUdi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.
Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.
Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.
Præsta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas:
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum munera. Amen.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
Ad Magnificat, Aña propria.
Tempore Paschali. Hymnus.

AD régias Agni dapes
Stolis amícti cándidis
Post tránsitum Maris rubri
Christo canámus Príncipi.
Divína cujus Cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus:
Fugítque divísum mare;
Mergúntur hostes flúctibus.
Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.
O vera cæli Víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.
Victor subáctis ínferis
Trophæa Christus éxplicat,
Cælóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.
Ut sis perénne méntibus

Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Aña propria.

Canticum B. M. Virginis. Lucæ 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum:

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est, * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Deinde dicitur Antiphona, et Oratio propria.

FERIA SECUNDA

Ad Vesperas.

Antiphona. Inclinávit.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja.

Psalmus 114.

DIléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem, et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Antiphona. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Aña. Crédidi. Psalm. 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dño, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: *

et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dñi invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dñi, in médio tui Jerúsalem.
Aña. Crédidi, propter quod locútus sum.
Aña. Laudáte. Psalm. 116.
LAudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dñi manet in ætérnum.
Aña. Laudáte Dóminum omnes Gentes.
Antiph. Clamávi.

Canticum Graduum.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.
Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.
Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus, * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.
Antiphona. Clamávi, et exaudívit me. Aña. Unde véniet.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.
Auxílium meum a Dño, * qui fecit cælum, et terram.
Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.
Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.
Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Antiphona. Unde véniet auxílium mihi.
Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.
In Quadragesima. Capitulum. Joelis 2.
INter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce Dómine, parce pópulo tuo, et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes.

Hymnus. Audi, benígne Cónditor. ut supra. 123.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Antiphona ad Magnificat, et Oratio propria.

Tempore Paschali. Capitulum. Rom. 6.

CHristus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Ad régias Agni dapes. ut supra. 123.
℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona propria.

Oratio dicitur de Dominica præcedenti.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur infra.

Dicuntur autem per totam Quadragesimam in Officio feriali tantum.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. totum dicitur clara voce.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Ego dixi: Dómine miserére mei.
℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
℣. Convértere Dñe úsquequo.
℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.
℟. Et sancti tui exúltent.
℣. Dñe salvum fac Regem.
℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.
℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ.
℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.
℣. Meménto congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.
℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.
℣. Pro frátribus nostris abséntibus.
℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.
℣. Pro afflíctis et captívis.
℟. Líbera eos Deus Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis.
℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psal. Miserére. 56. et in fine Glória Patri.

Finito Psalmo dicitur,

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria. Et quando in feriali Officio fiunt commem. communes de S. Maria, de Apostolis, et de Pace, ante eas tam in Laudibus, quam in Vesperis fit commem. de Cruce: quæ fit etiam, quando non dicuntur preces, in feriali tantum Officio. Tempore Paschali fit alia commem. de Cruce, quæ habetur in propr. commemorat. omissis aliis commem. ut infra post Vesp. Sabbati. 139.

FERIA TERTIA

Ad Vesperas.

Antiph. **In domum Dómini.**

Tempore Paschali, Antiph. **Allelúja.**

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri: * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dñi Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña. **In domum Dómini lætántes íbimus.** Aña. **Qui hábitas.** Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne.

Quia multum repléta est ánima nostra. * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Aña. **Qui hábitas in cælis, miserére nobis.** Aña. **Adjutórium.** Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

C um exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:

C um irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

T orréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

B enedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

A nima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

L áqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

A djutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Antiphona. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Antiphona. Bénefac.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

M ontes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Q uia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

B énefac Dómine bonis: * et rectis corde.

D eclinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Aña. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde.

Antiphona. Facti sumus.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

T unc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exultatióne.

T unc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

M agnificávit Dñs fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

C onvérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

E úntes ibant, et flebant, * mitténtes sémina sua.

V eniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Antiphona. Facti sumus sicut consoláti.

Tempore Paschali, Aña. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capit. Hymn. ℣. Aña. ad Magnific. et Orat. pro Tempore, ut in Vesp. Fer. ii. 125.

Preces si dicendæ sint, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ. 126.

FERIA QUARTA

Ad Vesperas.

Antiph. Non confundétur.

Temp. Pasch. Aña. Allel.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui æ-

díficànt eam:

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dñi, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiph. Non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta. Antiph. Beáti.

Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum: * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Antiph. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Aña. Sæpe.

Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátē suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur, et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit, * et sinum suum, qui manípulos cólligit:

Et non dixérunt, qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Aña. Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Antiphona. De profúndis.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Antiph. De profúndis clamávi ad te Dómine.
Aña. Speret. Psalmus 130.
DOmine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.
Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam.
Sicut ablactátus est super matre sua: * ita retribútio in ánima mea
Speret Israel in Dño, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Aña. Speret Israel in Dño.
Tempore Paschali. Aña. Allelúja, allelúja, allelúja.
Capitulum, Hymnus, ℣. Aña ad Magnificat, et Oratio pro Tempore, ut in Vesperis Feriæ secundæ 125.
Preces, si dicendæ sint, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ. 126.

FERIA QUINTA
Ad Vesperas.

Antiphona. Et omnis.
Tempore Paschali, Antiph. Allelúja. Psalmus 131.
MEménto Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus:
Sicut jurávit Dómino: * votum vovit Deo Jacob:
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:
Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,
Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodíerint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:
Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.
Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.
Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.
Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David: * parávi lucérnā Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Antiph. Et omnis mansuetúdinis ejus. Aña. Ecce.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum, * habitáre fratres in unum:

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron:

Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Antiphona. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Antiphona. Omnia.

Psalmus 134.

Laudáte nomen Dómini, * laudáte servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi, quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ: * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis: * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui, Ægypte: * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit Gentes multas: * et occídit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæórum, et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem, et generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum: * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra Géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant, qui fáciunt ea: * et omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israel benedícite Dómino: * domus Aaron benedícite Dómino.

Domus Levi benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dñs ex Sion, *

qui hábitat in Jerúsalem.

Antiph. Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Aña. Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

CONfitémini Dño, quóniam bonus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intelléctu: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam et stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélso: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit mare rubrum in divisiónes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israel per médium ejus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in mari rubro: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hæreditátem: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hæreditátem Israel servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cæli: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Antiphona. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Antiph. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus, et flévimus: * cum recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus,* suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum:

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dñi * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui Jerúsalem, * obliviónì detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui:

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto Dñe filiórum Edom, * in die Jerúsalem:

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Antiphona. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitul. Hymnus, ℣. Aña. ad Magnif. et Orat. pro Tempore, ut in Vesp. Fer. ii. 125.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ. 126.

FERIA SEXTA
ad Vesperas.

Antiphona. In conspéctu.

Tempore Paschali, Antiph. Allelúja.

Psalmus 137.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dñe, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dñi: * quóniam magna est glória Dñi.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aña. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Antiphona. Dómine.

Psalmus 138.

DOmine probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dñe, tu cognovísti ómnia, novíssima, et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi, quia terríbiliter magnificátus es: * mirabília ópera tua; et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres: * viri sánguinum declináte a me.

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne, qui odérunt te, Dómine, óderam: * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Antiphona. Dómine probásti me, et cognovísti me.

Antiphona. A viro iníquo.

Psalmus 139.

ERipe me Dómine ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut

serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.
Custódi me Dómine de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.
Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:
Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.
Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.
Dómine, Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.
Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.
Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.
Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.
Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.
Cognóvi, quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.
Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.
Aña. A viro iníquo líbera me Dómine. Aña Dómine.

Psalmus 140.

Domine clamávi ad te, exáudi me:* inténde voci meæ, cum clamávero ad te.
Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.
Pone Dómine custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.
Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.
Cum homínibus operántibus iniquitátem, * et non communicábo cum eléctis eórum.
Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.
Quóniam adhuc, et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.
Audient verba mea, quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.
Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te Dñe, Dñe óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.
Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.
Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego, donec tránseam.
Antiph. Dómine clamávi ad te, exáudi me. Aña. Pórtio mea.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dñm deprecátus sum.
Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum: * et tu cognovísti sémitas meas.
In via hac, qua ambulábam,* abscondérunt láqueum mihi.
Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.
Périit fuga a me, *et non est, qui requírat ánimam meam.
Clamávi ad te, Dómine: * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.
Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.
Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.
Antiph. Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium.
Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.
Capitulum, Hymnus, ℣. Antiphona ad Magnificat, et Oratio pro Tempore, ut in Vesperis Feriæ ii. 125.
Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ. 126.

S A B B A T O

Ad Vesperas.

Antiphona. Benedíctus.
Tempore Paschali. Antiph. Allelúja. Psalmus 143.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.
Misericórdia mea, et refúgium meum: * suscéptor meus, et liberátor meus.
Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.
Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum?
Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.
Dómine inclína cælos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.
Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos.
Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me de aquis multis; * de manu filiórum alienórum.
Quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.
Deus cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachórdo psallam tibi.
Qui das salútem régibus: * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno: éripe me.
Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.
Quorum filii, sicut novéllæ plantatiónes: * in juventúte sua.
Fíliæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.
Promptuária eórum plena: * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.
Non est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.
Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dñs Deus ejus.
Antiphona. Benedíctus Dóminus Deus meus.
Antiph. Per síngulos dies.

Psalmus 144.

EXaltábo te, Deus meus Rex: * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.
Per síngulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.
Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * et magnitúdinis ejus non est finis.
Generátio, et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.
Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirabília tua narrábunt.
Et virtútem terribílium tuórum dicent: * et magnitúdinem tuam narrábunt.
Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * et justítia tua exultábunt.
Miserátor, et miséricors Dñs: * pátiens, et multum miséricors.
Suávis Dóminus univérsis: * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.
Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.
Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur.
Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.
Regnum tuum, regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne, et generatiónem.
Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.
Allevat Dóminus omnes, qui córruunt: * et érigit omnes elísos.
Oculi ómnium in te sperant, Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.
Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimal benedictióne.
Justus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.
Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.
Voluntátem timéntium se fáciet, * et deprecatiónem eórum exáudiet: et salvos fáciet eos.
Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres disperdet.
Laudatiónem Dñi loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.
Aña. Per síngulos dies benedícam te, Dómine.
Aña. Laudábo. Psal. 145.

LAuda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum

in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.
Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.
Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.
Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum, et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.
Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.
Dóminus solvit compedítos:* Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus érigit elísos: * Dóminus díligit justos.
Dóminus custódit ádvenas, pupíllum, et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.
Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion: * in generatiónem, et generatiónem.
Antiphona. Laudábo Deum meum in vita mea.
Aña. Deo nostro. Psal. 146.
LAudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.
Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.
Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.
Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.
Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.
Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.
Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.
Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.
Qui prodúcit in móntibus fœnum, * et herbam servitúti hóminum.
Qui dat juméntis escam ipsórum, * et pullis corvórum invocántibus eum.
Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.
Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.
Aña. Deo nostro jucúnda sit laudátio. Aña. Lauda.

Psalmus 147.

LAuda Jerúsalem Dñm:* lauda Deum tuum Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem:* et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emíttet verbum suum, et

liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.
Antiphona. Lauda Jerúsalem Dóminum.
Tempore Paschali, Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.
Capitulum, Hymnus, ℣. Antiphona ad Magnificat, et Oratio pro Tempore.
Deinde fiunt sequentes commemorationes commun., seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEMORATIO de Cruce in feriali tant. Offic.

Ad Vesperas, et Laudes.

Antiphona. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster.
℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.
Orémus. Oratio.
PErpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

ALIA COMMEMOR. de Cruce

Tempore Paschali, quæ quotidie fit in Laudibus, et Vesperis usq. ad Ascensionem, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, nisi sit Duplex, aut infra Octavas.
Ad Laudes, Antiphona de Cruce. Crucifixus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja. ℣. Dícite in natiónibus, allelúja.
℟. Quia Dóminus, regnávit a ligno, allelúja.
Orémus. Oratio.
DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.
Ad Vesperas, Antiphona. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.
℣. ℟. et Oratio, ut sup.

COMMEMORATIONES Communes, sive Suffragia Sanctorum.

De S. Maria, quando non dicitur ejus Officium parvum.

Ad Vesperas, et Laudes.

Antiph. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu; séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.
℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.
Orémus. Oratio.
COncéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne,

a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

De Apostolis.

Ad Vesperas, Antiphona. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dñe.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Laudes, Antiphona. Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. Oratio.

DEus cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit: et coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, et concéde, ut ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono, vel Titulari Ecclesiæ fiat commemoratio consueta ante, vel post comm. prædictas, pro dignitate illius, et ultimo loco de Pace.

Ad Vesperas, et Laudes. Aña. Da pacem Dómine in diébus nostris, quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. Oratio.

DEus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem, ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dñm nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto, Pater noster.

Sic terminatur Officium, ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ commemorationes, seu suffragia dicuntur ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominic. Pass., exceptis Duplicibus, et infra Octavas.

Quando dicitur Officium B. Mariæ, non fit alia commemoratio de ea.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit. ℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis. 1. Petr. 5.

FRatres: Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster. dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

COnfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet.

MIsereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit.

MIsereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

INdulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens, et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et facta absolutione dicitur ℣.

COnvérte nos Deus salutáris noster.

℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat.

Antiphona. Miserére.

Tempore Paschali, Aña. All.

Psalmus 4.

CUm invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómi-

no: * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dñe: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera, ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dño: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium: * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem, et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalm. 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dñi: * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus

vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.
Benedícat te Dñs ex Sion, * qui fecit cælum et terram.
Aña. Miserére mihi Dñe, et exáudi oratiónem meam.
Tempore Paschali, Antiph. Allel., allel., allel. Hymnus.

TE lucis ante términum
Rerũ Creátor póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul, et custódia.
Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata,
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Sic terminandus est Hymnus prædictus Tempore Quadragesimæ, et per Annum, nisi aliter notetur.

Tempore Paschali, idest, a Completorio ante Dominicam in Albis usque ad Ascensionem exclusive tam in Dominicis, quam in Festis (ac etiam in Festis eodem tempore occurrentibus, nisi aliter notetur) in fine Hymni prædicti dicitur sequens Versus:

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Ab Ascensione autem usque ad Festum Pentecostes exclusive, terminandus est sic:

Jesu tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Capitulum. Jer. 14.

TU autem in nobis es Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos, ne derelínquas nos Dñe Deus noster. ℟. Deo grátias.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Commméndo spíritum meum. In manus.
℣. Redemísti nos Dñe Deus veritátis. ℟. Commméndo.
℣. Glória Patri. ℟. In manus. ℣. Custódi nos Dómine, ut pupíllam óculi.
℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

A Completorio Sabbati ante Dominicam in Albis inclusive, usque ad Sabbatum post Festum Pentecostes exclusive, dicitur sequens ℟. breve. In manus tuas Dómine, comméndo spíritum meum, * Allelúja, allelúja. In manus.
℣. Redemísti nos Dómine Deus veritátis. Allelúja, allel.
Glória Patri. In manus.
℣. Custódi nos Dómine, ut pupíllam óculi, allelúja.
℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúja.
Antiphona. Salva nos.

Canticum Simeonis. Lucæ 2.

NUnc dimíttis servum tuum Dómine, * secúndum verbum tuum in pace.
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum;
Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis

tuæ Israel. Glória Patri.

Aña. Salva nos Dómine vigilántes, custódi nos dormiéntes, ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio Duplici, et infra Octavas: quæ in feriali Officio, tempore Quadrag. et in Quat. Temp. quando dictæ sunt Preces in Vesperis, dicunt. flexis genib.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secret. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
Credo in Deum. secreto.
℣. Carnis resurrectiónem.
℟. Vitam ætérnam, Amen.
℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum.
℟. Et laudábilis, et glorió-sus in sæcula.
℣. Benedicámus Patrem, et Fílium cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.
℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli.
℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.
℣. Benedícat, et custódiat nos omnípotens, et miséricors Dóminus.
℟. Amen.
℣. Dignáre Dñe nocte ista.
℟. Sine peccáto nos custodíre.
℣. Miserére nostri Dómine.
℟. Miserére nostri.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

VIsita, quæsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle; Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Bño. Benedícat, et custódiat nos omnípotens, et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

Et non dicitur, Fidélium ánimæ, sed immediate dicitur una ex infrascriptis Antiphonis pro tempore. Post Purificationem, idest a fine Completor. illius diei ii. Februarii inclusive, etiam quando transfertur Festum Purificationis B. Mariæ Virginis usque ad Feriam v. in Cœna Domini exclusive, Antiphona.

AVe Regína cælórum,
Ave Dómina Angelórũ,
Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est orta.
Gaude Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale o valde decóra,

Et pro nobis Christum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos. Oratio.

COncéde miséricors Deus fragilitáti nostræ præsídium, ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

A Completorio Sabbati sancti usque ad Nonam Sabbati post Pentecosten, inclusive, Antiphona.

REgína cæli lætáre, allelúja:
Quia quem meruísti portáre, allelúja,
Resurréxit, sicut dixit, allel.
Ora pro nobis Deum, allel.

℣. Gaude, et lætáre virgo María, allelúja.

℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja. Oratio.

DEus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta quæsumus; ut per ejus genitrícem vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Deinde dicitur secreto. Pater noster, Ave María, et Credo.

Sic dicitur Completorium per totum Annum; præterquam in triduo majoris Hebdomadæ, et per Octavam Paschæ, ut suo loco dicetur.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicatur Pater noster, Ave María, et Credo, quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet, et ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.

Antiphonæ prædictæ dicuntur etiam in fine Laudum, quando discedendum est a Choro: sed si immediate post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicuntur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicantur semper, quando terminata aliqua Hora discedendum est a Choro, et tunc post ℣. Fidélium ánimæ, et Pater noster, secreto dicitur ℣. Dóminus det nobis suam pacem.

℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Deinde una ex prædictis Antiphonis: et in fine, Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Extra Chorum autem dicuntur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium, alioquin in fine ultimæ Horæ. Post alias vero Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantum Pater noster. secreto.

PROPRIUM
DE TEMPORE.

SABBATO PRIMO
In Quadragesima.

Hodie et deinceps usque ad Pascha dicuntur Vesperæ ante comestionem, tam in Festis, quam in Feriis, exceptis Dominicis, in quibus dicuntur Hora consueta.

Ad Vesp. Capit. 2.Cor.6.

FRatres: Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

Hymnus.

AUdi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.
Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.
Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.
Præsta beáta Trinitas,
Concéde simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona. Tunc invocábis, et Dóminus exáudiet: clamábis, et dicet: Ecce adsum.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne puríficas: præsta famíliæ tuæ; ut quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum.

DOMINICA PRIMA
In Quadragesima.

Si hac die, et in aliis Dominic. Quadragesimæ occurrat Festum Duplex, transfertur in sequentem diem similiter non impeditam, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum. Aliis diebus Quadragesimæ usque ad majorem Hebdomadam, si occurrat Festum Duplex, vel Semiduplex, fit de eo cum commemoratione, et nona Lectione de Homilia Feriæ. De Simplicibus fit tantum commemoratio.

Per totam Quadragesimam in Feriali Officio, Feria secunda dicitur Officium Defunctorum, Feria quarta dicuntur Psalmi Graduales, Feria sexta Septem Psalmi Pœnitent. cum Litaniis, præterq. in Fer. majoris Hebd., quæ omnia hab. in fine Brev.

Ad Matutinum. Invitator. Non sit vobis vanum mane surgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corônam vigilántibus.

Quod dicitur in Dominicis tantum, usque ad Dominicam Passionis.

Psal. Veníte, exultémus. 2. Hymnus. Ex more docti. ut in Psalterio. 3.

In primo Nocturno, Antiphona. Servíte Dómino. Psalmus. Beátus vir, cum reliquis, ut in Psalterio. 3.

De Epístola secúnda B. Pauli Apóstoli ad Coríntlios.

Lectio i. 2. Cap. 6.

ADjuvántes autem exhortámur, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum: sed in ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu Sancto, in charitáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei, per arma justítiæ a dextris, et a sinístris; per glóriam, et ignobilitátem; per infámiam, et bonam famam: ut seductóres, et veráces; sicut qui ignóti, et cógniti: quasi moriéntes, et ecce vívimus: ut castigáti, et non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis: * Per arma justítiæ virtútis Dei. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis multis. Per arma.

Lectio ii.

OS nostrum patet ad vos, o Corínthii, cor nostrum dilatátum est. Non angustiámini in nobis: angustiámini autem in viscéribus vestris: eámdem autem habéntes remuneratiónem, tamquam fíliis dico, dilatámini et vos. Nolíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitáte? aut quæ sociétas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Christi ad Bélial? aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consénsus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, et inambulábo inter eos, et ero illórum Deus, et ipsi erunt mihi pópulus. ℟. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia: * Ut

non vituperétur ministérium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis; commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. Ut non.

Lectio iii. Cap. 7.

REplétus sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam et cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulatiónem passi sumus: foris pugnæ, intus timóres. Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Non solum autem in advéntu ejus, sed étiam in consolatióne, qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem. Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet: et si pœnitéret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit, nunc gáudeo: non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam.

℟. In jejúnio, et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes: * Parce Dómine, parce pópulo tuo, et ne des hæreditátem tuam in perditiónem. ℣. Inter vestíbulum, et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes. Parce Dómine. Glória Patri. Parce Dómine.

In secundo Nocturno, Aña. Bonórum meórum. Psalm. Consérva. cum reliq. 10.

Sermo sancti Leónis Papæ. Sermone 4. de Quadrages.

Lectio iv.

PRædicatúrus vobis, dilectíssimi, sacratíssimum maximúmque jejúnium, quo áptius utar exórdio, quam ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incípiam, dicámque quod lectum est: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis? Quamvis enim nulla sint témpora, quæ divínis non sint plena munéribus, et semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præstétur accéssus; nunc tamen ómnium mentes majóri stúdio ad spiritáles proféctus movéri, et amplióri fidúcia opórtet animári, quando ad univérsa pietátis offícia, illíus nos diéi, in quo redémpti sumus, recúrsus invítat: ut excéllens super ómnia passiónis Domínicæ sacraméntum purificátis et corpóribus, et ánimis celebrémus.

℟. Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus: ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, et inveníre non possímus: * Atténde Dñe, et miserére, quia peccávimus tibi. ℣. Adjuva nos Deus salutáris noster, et propter honórem nóminis tui Dómine líbera nos. Atténde.

Lectio v.

DEbebátur quidem tantis mystériis ita incessábilis

devótio, et continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conspéctu Dei, quales nos in ipso Pascháli Festo dignum est inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum est; et dum carnis fragilitáte austérior observántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitæ hujus solicitúdo disténditur, necésse est de mundáno púlvere étiam religiósa corda sordéscere: magna divínæ institutiónis salubritáte provísum est, ut ad reparándam méntium puritátem quadragínta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas, et pia ópera redímerent, et jejúnia casta decóquerent.

℟. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus: * Quia benígnus, et miséricors est, et præstábilis super malítia Dóminus Deus noster. ℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur, et vivat. Quia.

Lectio vi.

INgressúri ígitur, dilectíssimi, dies mysticos, et purificándis ánimis, atque corpóribus sacrátius institútos, præcéptis Apostólicis obedíre curémus, emundántes nos ab omni inquinaménto carnis, ac spíritus: ut castigátis colluctatiónibus, quæ sunt inter utrámque substántiam, ánimus, quem sub Dei gubernáculis constitútum, córporis sui decet esse rectórem, dominatiónis suæ obtíneat dignitátem: ut némini dantes ullam offensiónem, vituperatiónibus obloquéntium non simus obnóxii. Digna enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, et nostro vitio linguæ ímpiæ in injúriam se religiónis armábunt, si jejunántium mores a puritáte perféctæ continéntiæ discrepárint. Non enim in sola abstinéntia cibi stat nostri summa jejúnii: aut fructuóse córpori esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Paradísi portas apéruit nobis jejúnii tempus: suscipiámus illud orántes, et deprecántes: * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia. Ut. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno, Antiphona. Non sunt loquélæ. Psalmus. Cæli enárrant. cum reliquis. 14.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 4.

IN illo témpore: Ductus est Jesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo: et cum jejunásset quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 16. in Evangelia.

DUbitári a quibúsdam solet, a quo spíritu ductus sit Jesus in desértum, propter

hoc quod súbditur: Assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem: et rursum: Assúmpsit eum in montem excélsum valde. Sed vere, et absque ulla quæstióne conveniénter accípitur, ut a sancto Spíritu in desértum ductus credátur: ut illuc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentándum malígnus spíritus inveníret. Sedecce, cum dícitur Deus homo vel in excélsum montem, vel in sanctam civitátem a diábolo assúmptus, mens réfugit crédere, humánæ hoc audíre aures expavéscunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo et ália facta pensámus. ℟. Scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra: et convertímini ad Dñm Deum vestrum: * Quia benígnus, et misericors est. ℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. Quia.

Lectio viii.

CErte iniquórum ómnium caput diábolus est: et hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? an non diáboli membra Judæi persequéntes, et mílites crucifigéntes Christum fuérunt? Quid ergo mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam a membris illíus crucifígi? Non est ergo indígnum Redemptóri nostro quod tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vínceret, sicut mortem nostram vénerat sua morte superáre. ℟. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tua. ℣. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc.

Lectio ix.

SEd sciéndum nobis est, quia tribus modis tentátio ágitur: suggestióne, delectatióne, et consénsu. Et nos cum tentámur, plerúmque in delectatiónem, aut étiam in consénsum lábimur: quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus, unde certámina tolerámus. Deus vero, qui in útero Vírginis incarnátus, in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in semetípso tolerábat. Tentári ergo per suggestiónem pótuit: sed ejus mentem peccáti delectátio non momórdit. Atque ídeo omnis diabólica illa tentátio foris, non intus fuit. ℟. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis: * In mánibus portábunt te, ne unquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ℣. Super áspidem, et basilíscum ambulábis, et conculcábis leónem, et dracónem. In. Glória. In.

Ad Laudes, Antiphona.

COr mundum crea in me Deus, et spíritum rectum

innova in viscéribus meis.
Psalmus. Miserére mei. 56.
Aña. O Dómine salvum me fac: o Dómine bene prosperáre. Psalmus. Confitémini Dómino. 22.
Aña. Sic benedícam te in vita mea, Dómine: et in nómine tuo levábo manus meas. Psalmus. Deus Deus meus. cum reliquis. 17.
Aña. In spíritu humilitátis, et in ánimo contríto suscipiámur, Dómine, a te, et sic fiat sacrificium nostrum, ut a te suscipiátur hódie, et pláceat tibi, Dómine Deus.
Antiph. Laudáte Deum cæli cælórum, et aquæ omnes.

Capitulum. 2.Cor.6.

FRatres: Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

Hymnus.

O Sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.
Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívulis,
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.
Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.
Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.
Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona.
Ductus est Jesus in desértum a Spíritu, et tentarétur a diábolo: et cum jejunásset quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus, póstea esúriit.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne puríficas: præsta famíliæ tuæ; ut quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum.

Ad Primam, Aña. Jesus autem cum jejunásset quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus, póstea esúriit.
Psalm. Deus in nómine tuo. cum reliquis ut in Psalt. 22.
Capit. Regi sæculórum. 26.
Ad Absolutionem Capitul. Lectio brevis. Quærite Dóminum. ut in Psalter. 28.
Et dicitur in Dominicis, et Feriis usque ad Dominicam Passionis exclusive.
Ad Tertiam, Aña. Tunc assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum supra pinnáculum templi, et dixit ei: Si Fílius Dei es, mitte te deórsum.
Capitul. Fratres: Hortámur. ut supra.
℟. breve. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse liberávit. ℣. Et a verbo

áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse liberávit. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.
℟. Et sub pēnis ejus sperábis.
Ad Sextam, Aña. Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei.

Capitulum. 2. Cor. 6.

Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum.

℟. brev. Scápulis suis, * Obumbrábit tibi. Scápulis.
℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit.
Glória Patri. Scápulis.
℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Nonam, Antiphona. Dóminum Deum tuum adorábis, et illi soli sérvies.

Capitulum. 2. Cor. 6.

Ut castigáti, et non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

℟. breve. Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto.
℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas ejus.
Glória Patri. Scuto.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Vesperas. Antiphona, et Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120.
Capit. Fratres: Hortámur.
Hymn. Audi, benígne Cónditor. ut supra in Vesperis Sabbati. 147.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
Ad Magnif. Aña. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: in his ergo diébus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis, in vigíliis, et in charitáte non ficta.

Oratio. Deus, qui Ecclésiam. ut supra. 152.

Hym. Vers. et ℟℟. brevia supradicta dic. in Dñcis et Feriis usque ad Dñcam pass. exclus.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA

Ad Matutinum, Invitatorium de Psalterio. 2.
Hymnus. Ex more docti. 3.
Antiphonæ, et Psalmi Nocturnorum, de Psalter. 46.

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ, et congregabúntur ante eum omnes Gentes. Et réliqua.
Homilía S. Augustíni Episc.
Lib. de Fide, et operibus, c. 15. tom. 4. circa med.

Si mandátis non servátis, ad vitam veníri potest per

solam fidem, quæ sine opéribus mórtua est: illud deínde quómodo verum erit, quod eis, quos ad sinístram positúrus est, dicet: Ite in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo, et ángelis ejus: nec íncrepat, quia in eum non credidérunt, sed quia bona ópera non fecérunt? Nam profécto, ne sibi quisquam de fide, quæ sine opéribus mórtua est, promíttat ætérnam vitam; proptérea omnes Gentes segregatúrum se dixit, quæ permíxtæ eísdem páscuis utebántur; ut appáreat, eos illi dictúros: Dómine, quando te vídimus illa et illa patiéntem, et non ministrávimus tibi? qui in eum credíderant, sed bona operári non curáverant, tamquam de ipsa fide mórtua ad vitam pervenirétur ætérnam.

℟. Ecce nunc tempus. 148.

Lectio ii.

AN forte ibunt in ignem ætérnum, qui ópera misericórdiæ non fecérunt, et non ibunt, qui aliéna rapuérunt? Vel corrumpéndo in se templum Dei, in seípsos immisericórdes fuérunt, quasi ópera misericórdiæ prosint áliquid sine dilectióne, dicénte Apóstolo: Si distríbuam ómnia mea paupéribus, charitátem autem non hábeam, nihil mihi prodest? Aut díligat quisquam próximum sicut seípsum, qui non díligit seípsum? Qui enim díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

℟. In ómnibus. 148.

Lectio iii.

NEque illud dici hic póterit, in quo nonnúlli seípsos sedúcunt, ignem ætérnum dictum, non ipsam combustiónem ætérnam. Per ignem quippe, qui ætérnus erit, transitúros arbitrántur eos, quibus propter fidem mórtuam per ignem promíttunt salútem; ut vidélicet ipse ignis ætérnus sit, combústio vero eórum, hoc est, operátio ignis, non sit in eos ætérna: cum et hoc prævidens Dóminus senténtiam suam conclúsit, ita dicens: Sic ibunt illi in combustiónem ætérnam, justi autem in vitam ætérnam. Erit ergo ætérna combústio, sicut ignis: et eos in illam itúros Véritas dicit, quorum non fidem, sed bona ópera defuísse declarávit.

℟. In jejúnio. 149.

Ad Laudes, Antiphona, et Psalm. Miserére mei Deus. cum reliq. de Psalterio. 56.

Capitulum. Isaiæ 58.

CLama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus. O sol salútis. 152.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Aña. Veníte benedícti Patris mei percípite regnum, quod vobis parátum est ab orígine mundi.

Deinde dicuntur Preces, ut supra. 59.

Oratio.

COnvérte nos Deus salutáris noster: et ut nobis jejúnium Quadragesimále profíciat, mentes nostras cæléstibus ínstrue disciplínis. Per Dóminum.

Post Laudes diei dicitur Officium Defunctorum.

Ad Primam, Aña. **Vivo ego, dicit Dóminus, nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.** Capit. **Pacem, et veritátem.** cum reliq. ut in Psalt. 34.

Ad Absolut. Capit. **Quærite Dóminum.** ut in Psalt. 37.

Ad Tertiam, Antiphona. **Advenérunt nobis dies pœniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.**

Capitulum. Joelis 2.

COnvertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et fletu, et planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens.

℟. breve. **Ipse liberávit me, * De láqueo venántium.** Ipse. ℣. **Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri.** Ipse liberávit. ℣. **Scápulis suis obumbrábit tibi.** ℟. **Et sub pennis ejus sperábis.**

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 39.

Ad Sextam, Antiphona. **Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ.**

Capitulum. Isaiæ 55.

DErelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dñm, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

℟. br. **Scápulis suis, * Obumbrábit tibi.** Scápulis. ℣. **Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis.**

℣. **Scuto circúmdabit te véritas ejus.** ℟. **Non timébis a timóre noctúrno.**

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 42.

Ad Nonam, Antiphona. **Per arma justítiæ virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.**

Capitulum. Isaiæ 58.

FRange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

℟. br. **Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus.** Scuto. ℣. **Non timébis a timóre noctúrno. Véritas ejus. Glória. Scuto.**

℣. **Angelis suis Deus mandávit de te.** ℟. **Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.**

Deinde Preces, ut in Psalt. 45.

Ad Vesperas, Antiphona. **Inclinávit.** Psalmus. **Diléxi.** cum reliq. de Psalter. 124.

Capitulum. Joelis 2.

INter vestíbulum, et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes.

Hymn. **Audi benígne.** 147.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Antiphonæ, et Capitula supradicta dicuntur in feriali Officio usque ad Dñicam Pass.

Ad Magnificat, Antiphona. Quod uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis, dicit Dóminus.

Deinde dicuntur Preces, ut supra. 126. Oratio.

ABsólve, quæsumus Dómine, nostrórum víncula peccatórum: et quidquid pro eis merémur, propitiátus avérte. Per Dóminum nostrum.

FERIA TERTIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 21.

IN illo témpore: Cum intrásset Jesus Hierosólymam, commóta est univérsa cívitas, dicens: Quis est hic? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homil. 7. in Quadrag. tom. 4.

QUod maledicéndo ficum infructuósam per figúram fecit Dóminus, hoc idem mox apértius osténdit, ejiciéndo ímprobos e templo. Neque enim áliquid peccávit arbor, quod esuriénte Dómino poma non hábuit, quorum necdum tempus advénerat; sed peccavére sacerdótes, qui in domo Dómini negótia sæculária gerébant, et fructum pietátis, quem debúerant, quemque in eis Dóminus esuriébat, ferre supersédérant. Arefécit Dóminus árborem maledícto, ut hómines hæc vidéntes, sive audiéntes, multo magis intellígerent se se divíno condemnándos esse judício, si absque óperum fructu de plausu tantum sibi religiósi sermónis, velut de sónitu et teguménto blandiréntur viridántium foliórum.

℟. Emendémus in mélius. 149. Lectio ii.

VErum, quia non intellexérunt, in ipsos consequénter districtiónem méritæ ultiónis exércuit: et ejécit commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantum res agi, hóstias et oratiónes Deo offérri, verbum Dei legi, audíri, et decantári præcéptum erat. Et quidem credéndum est, quia ea tantum vendi, vel emi repérerit in templo, quæ ad ministérium necessária essent ejúsdem templi, juxta hoc, quod álias factum légimus, cum idem templum ingrédiens, invénit in eo vendéntes, et eméntes oves, et boves, et colúmbas: quia nimírum hæc ómnia, non nisi ut offerréntur in domo Dómini, eos, qui de longe vénerant, ab indígenis comparáre credéndum est.

℟. Derelínquat ímpius viam suam. 150. Lectio iii.

SI ergo Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo, quæ in templo volébat offérri, vidélicet propter

stúdium avarítiæ, sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus: quanta putas animadversióne puníret, si invenísset ibi áliquos rísui, vel vanilóquio vacántes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim ea, quæ álibi líbere geri póterant, Dóminus in domo sua temporália negótia geri non pátitur: quanto magis ea, quæ nusquam fieri licet, plus cæléstis iræ meréntur, si in ædibus Deo sacrátis agúntur? Verum quia Spíritus Sanctus in colúmba super Dóminum appáruit, recte per colúmbas Sancti Spíritus charísmata signántur. Qui autem sunt in templo Dei hódie, qui colúmbas vendunt, nisi qui in Ecclésia prétium de impositióne manus accípiunt, per quam vídelicet impositiónem Spíritus Sanctus cælitus datur?

℟. Paradísi portas. 150.

Ad Benedictus, Aña. Intrávit Jesus in templum Dei, et ejiciébat omnes vendéntes, et eméntes: et mensas nummulariórum, et cáthedras vendéntium colúmbas evértit.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

Respice Dómine famíliam tuam, et præsta; ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat, quæ se carnis maceratióne castígat. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona. Scriptum est enim, quia domus mea, domus oratiónis est cunctis Géntibus: vos autem fecístis illam spelúncam latrónum: et erat quotídie docens in templo.

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ: et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam. Per Dñm nostrum.

FERIA QUARTA
Quatuor Temporum.

Hodie dicunt. Psal. Gradual.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 12.

In illo témpore: Respondérunt Jesu quidam de Scribis et Pharisæis, dicéntes: Magíster, vólumus a te signum vidére. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 7. in Lucæ cap. 11.

Judæórum plebe damnáta, Ecclésiæ mystérium evidénter exprímitur, quæ in Ninivítis per pœniténtiam, et in Regína Austri per stúdium percipiéndæ sapiéntiæ, de totíus orbis fínibus congregátur, ut pacífici Salomónis verba cognóscant. Regína plane, cujus regnum est indivísum, de divérsis, et distántibus pópulis in unum corpus assúrgens.

℟. Scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, et convertímini ad Dóminum Deum vestrum: * Quia benígnus, et miséricors est.

℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad

Dóminum, et miserébitur ejus. Quia.

Lectio ii.

ITaque Sacraméntum illud magnum est de Christo, et Ecclésia. Sed tamen hoc majus est, quia illud in figúra ante præcéssit, nunc autem plenum in veritáte mystérium est. Illic enim Sálomon typus, hic autem Christus in suo córpore est. Ex duóbus ígitur constat Ecclésia: ut aut peccáre nésciat, aut peccáre désinat. Pœniténtia enim delíctum ábolet, sapiéntia cavet.

℟. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam. * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tua.

℣. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc.

Lectio iii.

CÆterum Jonæ signum, ut typus Domínicæ Passiónis, ita étiam grávium, quæ Judæi commíserint, testificátio peccatórum est. Simul advértere licet et majestátis orāculum, et pietátis indícium. Namque Ninivitárum exémplo, et denunciátur supplíciũ, et remédium demonstrátur. Unde étiam Judæi debent non desperáre indulgéntiam, si velint ágere pœniténtiam.

℟. Abscóndite eleemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum: * Quia sicut aqua extínguit ignem, ita eleemósyna extínguit peccátum.

℣. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

Ad Benedictus, Antiphona. Generátio hæc prava, et pervérsa signum quærit: et signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ Prophétæ.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

PReces nostras, quæsumus Dómine cleménter exáudi: et contra cuncta nobis adversántia, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dñm.

Ad Magnificat, Antiphona. Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus, et tribus nóctibus, ita erit Fílius hóminis in corde terræ.

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

MEntes nostras, quæsumus Dómine, lúmine tuæ claritátis illústra: ut vidére possímus, quæ agénda sunt, et quæ recta sunt, ágere valeámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 15.

IN illo témpore: Egréssus Jesus secéssit in partes Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb.

Lib. 2. Comment. in cap. 15. Matthæi.

SCribis, et Pharisæis calumniatóribus derelíctis, transgréditur in partes Tyri et Sydónis, ut Tyrios, Sidoniósque curáret. Múlier autem Chananæa egréditur de

finibus prístinis, ut clamans fíliæ ímpetret sanitátem. Obsérva quod in quintodécimo loco filia Chananææ sanétur. Miserére mei Dñe, fili David. Inde novit vocáre filium David, quia egréssa jam fúerat de finibus suis, et errórem Tyriórum, ac Sidoniórum, loci, ac fidei commutatióne dimíserat.

℟. Tribulárer, si nescírem misericórdias tuas, Dómine: tu dixísti: Nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat: * Qui Chananæam, et publicánum vocásti ad pœniténtiam.

℣. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. Qui.

Lectio ii.

Filia mea male a dæmónio vexátur. Ego filiam Chananææ puto ánimas esse credéntium, quæ male a dæmónio vexabántur, ignorántes creatórem, et adorántes lápidem. Qui non respóndit ei verbum: non de supérbia Pharisáica, nec de Scribárum supercílio: sed ne ipse senténtiæ suæ viderétur esse contrárius, per quam jússerat: In viam Géntium ne abiéritis, et in civitátes Samaritanórum ne intravéritis. Nolébat enim occasiónem calumniatóribus dare: perfectámque salútem Géntium passiónis, et resurrectiónis témpori riservábat.

℟. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia: * Ut non vituperétur ministérium nostrum.

℣. Ecce nunc tempus accéptábile, ecce nunc dies salútis, commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. Ut.

Lectio iii.

Et accedéntes discípuli ejus rogábant eum, dicéntes: Dimítte eam, quia clamat post nos. Discípuli illo adhuc témpore mystéria Dómini nesciéntes, vel misericórdia commóti, rogábant pro Chananæa muliére, quam alter Evangelísta Syrophænissam appéllat: vel importunitáte ejus carére cupiéntes, quia non ut cleméntem, sed ut durum médicum crébrius inclamáret. Ipse autem respóndens ait: Non sum missus, nisi ad oves, quæ periérunt domus Israel. Non quod et ad Gentes non missus sit, sed quod primum missus sit ad Israel: ut illis non recipiéntibus Evangélium, justa fieret ad Gentes transmigrátio.

℟. In jejúnio, et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes: * Parce Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hæreditátem tuam in perditiónem.

℣. Inter vestíbulum, et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes. Parce Dómine.

Glória Patri. Parce Dómine.

Ad Benedictus, Antiphona.

Egréssus Jesus secéssit in partes Tyri, et Sidónis: et ecce múlier Chananæa a finibus illis egréssa, clamábat, dicens: Miserére mei, fili David.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

DEvotiónem pópuli tui, quæsumus, Dómine, benígnus inténde: ut qui per abstinéntiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona. O múlier, magna est fides tua: fiat tibi sicut petísti. Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

DA, quæsumus Dómine, pópulis Christiánis, et quæ profiténtur agnóscere: et cæléste munus dilígere, quod frequéntant. Per Dñm.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 5.

IN illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Hierosólymam. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Trac. 17. in Joan. post init.

VIdeámus, quid volúerit significáre in illo uno, quem étiam ipse servans unitátis mystérium de tot languéntibus unum sanáre dignátus est. Invénit in annis ejus númerum quemdam languóris. Trigínta et octo annos habébat in infirmitáte. Hic númerus quómodo magis ad languórem pertíneat, quam ad sanitátem, paulo diligéntius exponéndum est. Inténtos vos volo: áderit Dñs, ut cóngrue loquar, et sufficiénter audiátis. Quadragenárius númerus sacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur: notum esse árbitror charitáti vestræ: testántur sæpíssime divinæ Scriptúræ: jejúnium hoc número consecrátum esse bene nostis. Nam et Móyses quadragínta diébus jejunávit, et Elías tótidem, et ipse Dñs noster, et Salvátor Jesus Christus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móysen significátur Lex, per Elíam significántur Prophétæ, per Dñm significátur Evangélium. Ideo in illo monte tres apparuérunt, ubi se discípulis osténdit in claritáte vultus, et vestis suæ: appáruit enim médius inter Móysen et Elíam, tamquam Evangélium testimónium habéret a Lege, et Prophétis.

℟. Emendémus in mélius. 149.

Lectio ii.

SIve ergo in Lege, sive in Prophétis, sive in Evangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur. Jejúnium autem magnum, et generále est, abstinére ab iniquitátibus, et illícitis voluptátibus sæculi, quod est perféctum jejúnium, ut abnegántes impietátem, et sæculáres cupiditátes temperánter, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóstolus? Séquitur, et dicit: Expectántes illam beátam spem, et manifestatiónem glóriæ beáti Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi. In

hoc ergo sæculo quasi quadragésimam abstinéntiæ celebrámus, cum bene vívimus, cum ab iniquitátibus, et ab illícitis voluptátibus abstinémus; sed quia hæc abstinéntia sine mercéde non erit, expectámus beatam illam spem, et revelatiónem glóriæ magni Dei, et salvatóris nostri Jesu Christi. In illa spe, cum fúerit de spe facta res, acceptúri sumus mercédem denárium. Ipsa enim merces rédditur operáriis in vínea laborántibus, secúndum Evangélium, quod vos credo reminísci: neque enim ómnia commemoránda sunt tamquam rúdibus, et imperítis. Denárius ergo, qui accépit nomen a número decem, rédditur, et conjúnctus quadragenário fit quinquagenárius; unde cum labóre celebrámus Quadragésimam ante Pascha; cum lætítia vero, tamquam accépta mercéde, Quinquagésimā post Pascha. ℟. Derelínquat ímpius viam suam. 150. Lectio iii.

MEmentóte quod propo-súerim númerum trigínta octo annórum in illo lánguido. Volo expónere, quare númerus ille trigésimus et octávus, languóris sit pótius, quam sanitátis. Ergo, ut dicébam, cháritas implet legem, ad plenitúdinem legis in ómnibus opéribus pértinet quadragenárius númerus. In charitáte autem duo præcépta nobis commendántur: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et díliges próximum tuum sicut teípsum. In his duóbus præcéptis tota lex pendet, et Prophétæ. Mérito et illa vídua omnes facultátes suas, duo minúta misit in dona Dei: mérito et pro illo languido a latrónibus sauciáto stabulárius duos nummos accépit, unde sanarétur; mérito apud Samaritános bíduum fecit Jesus, ut eos charitáte firmáret. Bināsrio ergo isto número cum áliquid boni significátur, máxime bipartíta cháritas commendátur. Si ergo quadragenárius númerus habet perfectiónem Legis, et Lex non implétur, nisi in gémino præcépto charitátis, quid miráris, quia languébat, qui ad quadragínta, duo minus habébat? ℟. Paradísi portas. 150.

Ad Benedictus, Antiphona. Angelus Dómini descendébat de cælo, et movebátur aqua, et sanabátur unus.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

ESto Dómine propítius plebi tuæ: et quam tibi facis esse devótam, benígno réfove miserátus auxílio. Per Dóminum nostrum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona. Qui me sanum fecit, ille mihi præcépit: Tolle grabátum tuum, et ámbula in pace.

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

EXáudi nos, misericors Deus: et méntibus nostris grátiæ tuæ lumen osténde. Per Dóminum nostrum.

S A B B A T O

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 17.

IN illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus: et duxit illos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía S. Leónis Papæ.

Homilia de Transfiguratione Domini.

EVangélica léctio, dilectíssimi, quæ per aures córporis interiórem méntium nostrárum pulsávit audítum, ad magni sacraménti nos intelligéntiam vocat; quam, aspiránte grátia Dei, facílius assequémur, si considerationem nostram ad ea, quæ paulo supérius sunt narráta, referámus. Salvátor enim humáni géneris Jesus Christus, condens eam fidem, quæ et ímpios ad justítiam, et mórtuos révocat ad vitam, ad hoc discípulos suos doctrínæ mónitis, et óperum miráculis imbuébat, ut idem Christus et Unigénitus Dei, et hóminis Fílius crederétur. Nam unum horum sine áltero non próderat ad salútem; et æquális erat perículi, Dóminum Jesum Christum, aut Deum tantúmmodo sine hómine, aut sine Deo solum hóminem credidísse; cum utrúmque esset páriter confiténdum: quia sicut Deo vera humánitas, ita hómini ínerat vera divínitas.

℟. Scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, et convertímini ad Dóminum Deum vestrum: * Quia benígnus, et misericors est. ℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. Quia.

Lectio ii.

AD confirmándam ergo hujus fidei salubérrimam cognitiónem interrogáverat discípulos suos Dóminus, inter divérsas aliórum opiniónes, quid ipsi de eo créderent, quidve sentírent. Ubi Petrus Apóstolus, per revelatiónem summi Patris corpórea súperans, et humána transcéndens, vidit mentis óculis Fílium Dei vivi, et conféssus est glóriam Deitátis; quia non solam respéxit substántiam carnis, et sánguinis. Tantúmque in hac fidei sublimitáte complácuit, ut beatitúdinis felicitáte donátus, sacram inviolábilis petræ accíperet firmitátem, super quam fundáta Ecclésia, portis ínferi, et mortis légibus prævaléret; nec in solvéndis, aut ligándis quorumcúmque causis, áliud ratum esset in cælis, quam quod Petri sedísset arbítrio.

℟. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc

erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tua. ℣. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc.

Lectio iii.

HÆc autem, dilectíssimi, laudátæ intelligéntiæ celsitúdo instruénda erat de inferióris substántiæ sacraménto, ne Apostólica fides ad glóriam confiténdæ in Christo Deitátis evécta, infirmitátis nostræ receptiónem indígnam impassíbili Deo, atque incóngruam judicáret: et ita jam in Christo humánam créderet glorificátam esse natúram, ut nec supplício posset áffici, nec morte dissólvi. Et ídeo dicénte Dómino, quod oportéret eum ire Hierosólymam, et multa pati a senióribus et Scribis, ac princípibus sacerdótum, et occídi, et tértia die resúrgere; cum beátus Petrus, qui supérno illustrátus lúmine, de ardentíssima Fílii Dei confessióne fervébat, contumélias illusiónum, et crudelíssimæ mortis oppróbrium religióso, ut putábat, et líbero fastídio respuísset, benígna a Jesu increpatióne corréptus, et ad cupiditátem participándæ cum eo passiónis animátus est. ℟. Abscóndite eleemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum: * Quia sicut aqua extínguit ignem, ita eleemósyna extínguit peccátum.
℣. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. Quia sicut.
Glória Patri. Quia sicut.

Ad Benedictus, Antiphona. Assúmpsit Jesus discípulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

POpulum tuum, quæsumus Dómine, propítius réspice: atque ab eo flagélla tuæ iracúndiæ clémenter avérte. Per Dóminum.

Ad Vesp. Cap. 1. Thess. 4.

FRatres: Rogámus vos, et obsecrámus in Dño Jesu: ut quemádmodum accepístis a nobis, quómodo vos opórteat ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus.

AUdi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.
Multum quidem peccávimus
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.
Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam:
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.
℣. Angelis suis Deus mandá-

vit de te. ℣. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona. Visiónem, quam vidístis, némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Oratio.

DEus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui, intérius, exteriúsque custódi: ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

DOMINICA II.

In Quadrag. Ad Matut. Invit. Non sit vobis vanum mane. Hymnus. Ex more docti. et reliqua usque ad Lectiones, ut in Psalterio. 3.

De libro Génesis.

Lectio I. Cap. 27.

SEnuit autem Isaac, et caligavérunt óculi ejus, et vidére non póterat, vocavítque Esau fílium suum majórem, et dixit ei: Fili mi? Qui respóndit: Adsum. Cui pater: Vides, inquit, quod senúerim, et ignórem diem mortis meæ. Sume arma tua, pháretram, et arcum, et egrédere foras; cumque venátu áliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum, sicut velle me nosti, et affer ut cómedam: et benedícat tibi ánima mea ántequam móriar. Quod cum audísset Rebécca, et ille abiísset in agrum, ut jussiónem patris impléret, dixit filio suo Jacob: Audívi patrem tuum loquéntem cum Esau fratre tuo, et dicéntem ei: Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos ut cómedam, et benedícam tibi coram Dómino, ántequam móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiésce consíliis meis, et pergens ad gregem, affer mihi duos hœdos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur: quas cum intúleris, et coméderit, benedícat tibi priúsquam moriátur.

℞. Tolle arma tua, pháretram, et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam: * Et benedícat tibi ánima mea. ℣. Cumque venátu áliquid attúleris, fac mihi inde pulméntum, ut cómedam. Et.

Lectio ii.

CUi ille respóndit: Nosti quod Esau frater meus homo pilósus sit, et ego levis: si attrectáverit me pater meus, et sénserit, tímeo ne putet me sibi voluísse illúdere, et indúcam super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledíctio, fili mi; tantum audi vocem meam, et pergens affer, quæ dixi. Abiit, et áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum, pelliculásque hœdórum circúmdedit mánibus, et colli nuda protéxit. Dedítque pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit: Pater mi? At il-

le respóndit : Audio. Quis es tu fili mi ? Dixítque Jacob : Ego sum primogénitus tuus Esau : feci , sicut præcepísti mihi : surge , sede , et cómede de venatióne mea , ut benedícat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad filium suum : Quómodo, inquit, tam cito inveníre potuísti , fili mi ? Qui respóndit : Volúntas Dei fuit , ut cito occúrreret mihi , quod volébam. ℟. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni , cui benedíxit Dóminus : créscere te fáciat Deus meus sicut arénam maris : * Et donet tibi de rore cæli benedictiónem.

℣. Deus autem omnípotens benedícat tibi , atque multíplicet. Et.

Lectio iii.

DIxítque Isaac : Accéde huc, ut tangam te, fili mi, et probem, utrum tu sis filius meus Esau , an non. Accéssit ille ad patrem , et palpáto eo, dixit Isaac : Vox quidem , vox Jacob est : sed manus , manus sunt Esau. Et non cognóvit eum , quia pilósæ manus similitúdinem majóris exprésserant. Benedícens ergo illi , ait : Tu es Fílius meus Esau ? Respóndit : Ego sum. At ille : Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua , fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cum oblátos comedísset , óbtulit ei étiam vinum. Quo hausto , dixit ad eum : Accéde ad me , et da mihi ósculum fili mi. Accéssit , et osculátus est eum. Statímque ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam , benedícens illi , ait : Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cæli , et de pinguédine terræ abundántiam fruménti, et vini. Et sérviant tibi pópuli , et adórent te tribus ; esto dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te filii matris tuæ. Qui maledíxerit tibi, sit ille maledíctus: et qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur. ℟. Det tibi Deus de rore cæli , et de pinguédine terræ abundántiam : sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum.

℣. Et incurvéntur ante te filii matris tuæ. Esto.

Glória Patri. Esto.

In secundo Nocturno , Antiphona. Bonórum meórum. Psal. Consérva. cum rel. 10.

Ex libro S. Augustíni Epísc. contra mendácium.

Cap. 10. tom. 4. post init.

Lectio iv.

JAcob quod matre fecit auctóre , ut patrem fállere viderétur , si diligénter et fidéliter attendátur , non est mendácium , sed mystérium. Quæ si mendácia dixérimus, omnes étiam parábolæ , ac figúræ significandárum quarumcúmque rerum, quæ non ad proprietátem accipiéndæ sunt, sed in eis áliud ex álio est intelligéndum , dicéntur esse mendácia : quod absit omníno. Nam qui hoc putat

trópicis étiam tam multis locutiónibus ómnibus potest hanc importáre calúmniam: ita ut hæc ipsa, quæ appellátur metáphora, hoc est de re própria ad rem non própriam verbi alicújus usurpáta translátio, possit ista ratióne mendácium nuncupári.

℟. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait: Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam. Non.

Lectio v.

Quæ significántur enim, útique ipsa dicúntur: putántur autem mendácia, quóniam non ea, quæ vere significántur, dicta intelligúntur; sed ea, quæ falsa sunt, dicta esse credúntur. Hoc ut exémplis fiat plánius, id ipsum, quod Jacob fecit, atténde. Hœdínis certe péllibus membra contéxit. Si causam próximam requirámus, mentítum putábimus: hoc enim fecit, ut putarétur esse, qui non erat. Si autem hoc factum ad illud, propter quod significándum revéra factum est, referátur; per hœdínas pelles, peccáta; per eum vero, qui eis se opéruit, ille significátus est, qui non sua, sed aliéna peccáta portávit.

℟. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum, quo opériar, et revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum.

℣. Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem, quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit. Erit mihi.

Lectio vi.

Verax ergo significátio nullo modo mendácium recte dici potest: ut autem in facto, ita et in verbo. Nam cum ei pater dixísset: Quis es tu, fili? Ille respóndit: Ego sum Esau primogénitus tuus. Hoc si referátur ad duos illos géminos, mendácium vidébitur: si autem ad illud, propter quod significándum ista gesta, dictaque conscrípta sunt, ille est hic intelligéndus in córpore suo, quod est ejus Ecclésia, qui de hac re loquens, ait: Cum vidéritis Abraham, et Isaac, et Jacob, et omnes Prophétas in regno Dei, vos autem expélli foras. Et, Vénient ab Oriénte, et Occidénte, et Aquilóne, et Austro, et accúmbent in regno Dei. Et, Ecce sunt novíssimi, qui erant primi: et sunt primi, qui erant novíssimi. Sic enim quodámmodo minor majóris primátum frater ábstulit, atque in se tránstulit fratris.

℟. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste, quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei: et de univérsis,

quæ déderis mihi, * Décimas, et hóstias pacíficas ófferam tibi. ℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. Décimas. Glória Patri. Décimas.

In tertio Nocturno, Antiphona. Non sunt loquélæ. Psalm. Cæli enárrant. cum reliquis. 14.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 17.

IN illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus: et duxit illos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

De Homilía S. Leónis Papæ.

Ex Homilia de Transfiguratione Domini.

ASsúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et fratrem ejus Joánnem, et conscénso cum eis seórsum monte præcélso, claritátem suæ glóriæ demonstrávit: quia, licet intellexíssent in eo majestátem Dei, ipsíus tamen córporis, quo divínitas tegebátur, poténtiam nesciébant. Et ídeo próprie, signantérque promíserat, quosdam de astántibus discípulis non prius gustáre mortem, quam vidérent Fílium hóminis veniéntem in regno suo, idest, in régia claritáte, quam spirituáliter ad natúram suscépti hóminis pertinéntem, his tribus viris vóluit esse conspícuam. Nam illam ipsíus Deitátis ineffábilem, et inaccessíbilem visiónem, quæ in ætérnam vitam mundis corde servátur, nullo modo mortáli adhuc carne circúmdati intuéri póterant, et vidére.

℟. Dixit Angelus ad Jacob: * Dimítte me: auróra est. Respóndit ei: Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. Et benedíxit ei in eódem loco. ℣. Cumque surrexísset Jacob, ecce vir luctabátur cum eo usque mane: et cum vidéret quod eum superáre non posset, dixit ad eum. Dimítte

Lectio viii.

DIcénte Patre: hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui, ipsum audíte; nonne evidénter audítum est: Hic est Fílius meus, cui ex me, et mecum esse sine témpore est? quia nec génitor génito prior, nec génitus est genitóre postérior. Hic est Fílius meus, quem a me non séparat Déitas, non dívidit potéstas, non discérnit ætérnitas. Hic est Fílius meus, non adoptívus, sed próprius: non aliúnde creátus, sed ex me génitus: nec de ália natúra mihi factus comparábilis, sed de mea esséntia mihi natus æquális. ℟. Vidi Dñm fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea. ℣. Et dixit mihi: Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israel erit nomen tuum. Et.

Lectio ix.

HIc est Fílius meus, per quem ómnia facta sunt,

et sine quo factum est nihil, qui ómnia, quæ fácio, simíliter facit: et quidquid óperor, inseparabíliter mecum, atque indifferénter operátur. Hic est Fílius meus, qui eam, quam mecum habet æqualitátem, non rapína appétiit, nec usurpatióne præsúmpsit: sed manens in forma glóriæ meæ, ut ad reparándum genus humánum exequerétur commúne consílium, usque ad formam servílem inclinávit incommutábilem Deitátem. Hunc ergo, in quo mihi per ómnia bene compláceo, et cujus prædicatióne maniféstor, cujus humilitáte claríficor, incunctánter audíte: quia ipse est véritas, et vita, ipse virtus mea, atque sapiéntia.

℟. Cum audísset Jacob, quod Esau veníret contra eum, divísit fílios suos et uxóres, dicens: Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest.

℣. Dómine, qui dixísti mihi: Revértere in terram nativitátis tuæ: Dñe, qui pascis me a juventúte mea. Líbera. Glória Patri. Multiplicábo.

Ad Laudes, Antiphona.

Domine lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam.

Psalmus. Miserére. 56.

Antiphona. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me.

Psalmus. Confitémini Dómino. 22.

Antiphona. Factus est adjútor meus, Deus meus.

Psal. Deus Deus meus. cum reliq. 17. Aña. Trium puerórum cantémus hymnum, quem cantábant in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Aña. Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi; præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Capitulum. 1. Thes. 4.

Fratres: Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu: ut quemádmodum accepístis a nobis, quómodo vos opórteat ambuláre, et placére Deo: sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus.

O Sol salútis íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas,

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia,
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona. Assúmpsit Jesus discípulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Oratio.

DEus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui, intérius, exteriúsque custódi; ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dñm.

Ad Primam, Antiphona. Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula: tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.

Capitulum. Regi sæculórum. cum reliquis. 26.

Ad Tert. Aña. Dñe, bonum est. ut supra ad Primam.

Capitul. Fratres: Rogámus. ut supra. 163.

℟. breve. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sext. Aña. Faciámus hic tria tabernácula: tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.

Capitulum. 1. Thes. 4.

HÆc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos a fornicatióne, ut sciat unusquísque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne, et honóre.

℟. breve. Scápulis suis, * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Nonam, Antiphona. Visiónem, quam vidístis, némini dixéritis: donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Capitulum. 1. Thes. 4.

NOn enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem, in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. breve. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto. ℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas ejus. Glória Patri. Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Vesperas Antiph. et Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120.

Capitul. Fratres: Rogámus.

Hymn. Audi benígne. 163.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona. Visiónem, quam vidístis, némini dixéritis: donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Oratio. Deus, qui cónspicis. ut supra.

Deinde in Choro dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA

Ad Matutinum, Invitator. de Psalterio. Hymnus. Ex more docti. 3. Añæ, et

Psalmi. Noctur. de Psalt. 46.
Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 8.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Ego vado, et quærétis me, et in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 38. in Joan. post init.

LOcútus est Dñs Judæis, dicens: Ego vado. Christo enim Dño mors proféctio fuit illo, unde vénerat, et unde non discésserat. Ego, inquit, vado, et quærétis me, non desidério, sed ódio. Nam illum, postéaquam abscéssit ab óculis hóminum, inquisiérunt, et qui óderant, et qui amábant, illi persequéndo, isti habére cupiéndo. In psalmis ait ipse Dóminus per Prophétam : Périit fuga a me, et non est, qui requírat ánimam meam. Et íterum ait álio loco in Psalmo: Confundántur et revereántur requiréntes ánimam meam.

℟. Dum iret Jacob de Bersabée, et pérgeret Haran, locútus est ei Dóminus, dicens: * Terram, in qua dormis, tibi dabo, et sémini tuo. ℣. Ædificávit ex lapídibus altáre in honórem Dómini, fundens óleum désuper : et benedíxit eum Deus, dicens. Terram. Lectio ii.

CUlpávit, qui non requírerent: damnávit requiréntes. Bonum est enim quærere ánimam Christi, sed quo modo eam quæsiérunt discípuli; et malum est quærere ánimam Christi, sed quo modo eam Judæi quæsiérunt: illi enim ut habérent, isti ut pérderent. Dénique istis, quia sic quærébant more malo, corde pervérso, quid secútus adjúnxit? Quærétis me, et, ne putétis, quia bene me quærétis, in peccáto vestro moriémini. Hoc est Christum male quærere, in peccáto suo mori: hoc est illum odísse, per quem possit solum salvus esse.

℟. Appáruit Deus Jacob, et benedíxit eum, et dixit: Ego sum Deus Bethel, ubi unxísti lápidem, et votum vovísti mihi : * Créscere te fáciam, et multiplicábo te. ℣. Vere Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam. Créscere. Lectio iii.

CUm enim hómines, quorum spes in Deo est, non débeant mala réddere nec pro malis, reddébant isti mala pro bonis. Prænuntiávit ergo illis Dóminus, dixítque senténtiam, præscius quod in suo peccáto moreréntur. Deínde adjúnxit: Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Hoc et discípulis suis álio loco dixit; nec tamen eis dixit: In peccáto vestro moriémini. Quid autem dixit? Quod et istis: Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Non ábstulit spem, sed prædíxit dilatiónem. Quando enim hoc di-

scípulis Dóminus loquebátur, tunc non póterant veníre, quo ille ibat, sed póstea ventúri erant: isti autem numquã, quibus præscius dixit: In peccáto vestro moriémini.

℟. Det tibi Deus de rore cæli, et de pinguédine terræ abundántiam, sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum.

℣. Et incurvéntur ante te filii matris tuæ. Esto.

Glória Patri. Esto.

Ad Laudes, Antiphona, et Psalmus. Miserére. cum reliquis de Psalterio. 56.

Capitulum. Isaiæ 58.

CLama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus. O sol salútis. 168.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona. Ego princípium, qui et loquor vobis.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut família tua, quæ se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinet, sectándo justítiam, a culpa jejúnet. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum, ut in fine Brev.

Ad Vesperas, Antiphona. Inclinávit.

Psalmus. Diléxi, quóniam. cum reliquis de Psalt. 124.

Capitulum. Joelis 2.

INter vestíbulum, et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes.

Hymn. Audi, benígne. 163.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magn. Aña. Qui me misit, mecum est, et non relíquit me solum: quia, quæ plácita sunt ei, fácio semper.

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

ADésto supplicatiónibus nostris omnípotens Deus: et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dñm.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 23.

IN illo témpore: Locútus est Jesus ad turbas, et ad discípulos suos, dicens: Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ, et Pharisæi. Omnia ergo quæcúmque díxerint vobis, serváte, et fácite: secúndum ópera vero eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb. Lib 4. Comment. in cap 23. Matthæi.

QUid mansuétius, quid benígnius Dño? Tentátur a Pharisæis, confringúntur insídiæ eórum, et secún-

dum Psalmístam: Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: et nihilóminus propter sacerdótii et nóminis dignitátem hortátur pópulos, ut subjiciántur eis, non ópera, sed doctrínam considerántes. Quod autem ait: Super cáthedram Móysi sedérunt scribæ, et Pharisæi: per cáthedram, doctrínam legis osténdit. Ergo et illud, quod dícitur in Psalmo: In cáthedra pestiléntiæ non sedit: et, Cáthedras vendéntium colúmbas evértit, doctrínam debémus accípere.

℟. Dum exíret Jacob. 166.

Lectio ii.

Alligant enim ónera grávia, et importabília, et impónunt in húmeros hóminum, dígito autem suo nolunt ea movére. Hoc generáliter advérsus omnes magístros, qui grávia jubent, et minóra non fáciunt. Notándum autem, quod et húmeri, et dígitus, et ónera, et víncula, quibus alligántur ónera, spirituáliter intelligénda sunt. Omnia vero ópera sua fáciunt, ut videántur ab homínibus. Quicúmque ígitur ita facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, Scriba, et Pharisæus est.

℟. Si Dóminus Deus. 166.

Lectio iii.

Dilátant enim phylactéria sua, et magníficant fimbrias. Amant quoque primos recúbitus in cœnis, et primas cáthedras in synagógis, et salutatiónes in foro, et vocári ab homínibus Rabbi. Væ nobis míseris, ad quos Pharisæórum vítia transiérunt. Dóminus cum dedísset mandáta legis per Móysen, ad extrémum íntulit: Ligábis ea in manu tua, et erunt immóta ante óculos tuos. Et est sensus: Præcépta mea sint in manu tua, ut ópere compleántur: sint ante óculos tuos, ut die ac nocte meditéris in eis. Hoc Pharisæi male interpretántes, scribébant in membránis Decálogum Móysi, idest, decem verba Legis, complicántes, ea et ligántes in fronte, et quasi corónam cápiti faciéntes, ut semper ante óculos moveréntur.

℟. Erit mihi Dóminus. 166.

Ad Bened. Aña. Unus est enim magíster vester, qui in cælis est, Christus Dóminus.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

Perfice, quæsumus Dómine, benígnus in nobis observántiæ sanctæ subsídium: ut quæ, te auctóre, faciénda cognóvimus, te operánte, impleámus. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona: Omnes autem vos fratres estis: et patrem nolíte vocáre vobis super terram: unus est enim Pater vester, qui in cælis est: nec vocémini magístri, quia magíster vester unus est Christus.

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

Propitiáre Dñe supplicatiónibus nostris, et a-

nimárum nostrárum medére languóribus: ut remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur. Per Dñm.

FERIA QUARTA.

Hodie dic. Psalmi Grad.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 20.

IN illo témpore: Ascéndens Jesus Jerosólymam, assúmpsit duódecim discípulos secréto, et ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, et Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum, et Scribis, et condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 5. de Fide, ad Gratianum, c. 2. post init.

COnsiderâte, quæ mater filiórum Zebedæi cum filiis, et pro filiis petat: mater est útique, cui pro filiórum honóre sollícitæ, immoderátior quidem, sed tamen ignoscénda mensúra votórum est. Atque mater ætáte longæva, stúdio religiósa, solátio destitúta, quæ tunc témporis, quando vel juvánda, vel alénda foret válide prolis auxílio, abésse sibi líberos patiebátur, et voluptáti suæ mercédem sequéntium Christum prætúlerat filiórum. Qui prima voce vocáti a Dómino (ut légimus) relíctis rétibus et patre, secúti sunt eum.

℟. Dixit Angelus. 167.

Lectio ii.

HÆc ígitur stúdio matérnæ sedulitátis indulgéntior obsecrábat Salvatórem, dicens: ut sédeant hi duo filii mei, unus ad déxteram tuam, et alter ad sinístram in regno tuo. Etsi error, pietátis tamen error est. Nésciunt enim matérna víscera patiéntiam: etsi voti avára, tamen veniábilis cupíditas, quæ non pecúniæ est ávida, sed grátiæ. Nec inverecúnda petítio, quæ non sibi, sed líberis consulébat. Matrem consideráte, matrem cogitáte. ℟. Vidi Dóminum fácie. 167.

Lectio iii.

COnsiderábat Christus matris dilectiónem, quæ filiórum mercéde grandævam solabátur senéctam: et desidériis licet fessa matérnis, charissimórum pignorum tolerábat abséntiam. Consideráte étiam féminam, hoc est, sexum fragiliórem, quem Dóminus própria nondum confirmáverat passióne. Consideráte, inquam, Hevæ illíus primæ mulíeris hærédem, transfúsa in omnes immoderátæ cupiditátis successióne labéntem: quam Dóminus adhuc próprio sánguine non redémerat, nondum inólitam afféctibus ómnium immódici contra fas honóris appeténtiam suo Christus cruóre dilúerat. Hæreditário ígitur múlier delinquébat erróre.

℟. Cum audísset Jacob. 168.

Ad Benedictus, Antiphona. Ecce ascéndimus Jerosólymam: et Fílius hóminis tradétur ad crucifigéndum.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

POpulum tuum, quæsumus, Dómine, propítius réspice, et quos ab escis carnálibus præcipis abstinére, a nóxiis quoque vítiis cessáre concéde. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona. Tradétur enim Géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum.

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

DEus innocéntiæ restitútor, et amátor, dírige ad te tuórum corda servórum; ut, Spíritus tui fervóre concépto, et in fide inveniántur stábiles, et in ópere efficáces. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpura et bysso, et epulabátur quotídie spléndide. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 40. in Ev. post init.

QUem, fratres charíssimi, quem dives iste, qui induebátur púrpura et bysso, et epulabátur quotídie spléndide, nisi Judáicum pópulum signat, qui cultum vitæ extérius hábuit, qui accéptæ legis delíciis ad nitórem usus est, non ad utilitátem? Quem vero Lázarus ulcéribus plenus, nisi Gentílem pópulum figuráliter éxprimit? Qui dum convérsus ad Deum peccáta confitéri sua non erúbuit, huic vulnus in cute fuit. In cutis quippe vúlnere virus a viscéribus tráhitur, et foras erúmpit.

℟. Tolle arma tua. 164.

Lectio ii

QUid est ergo peccatórum conféssio, nisi quædam vúlnerum rúptio? Quia peccáti virus salúbriter aperítur in confessióne, quod pestífere latébat in mente. Vúlnera étenim cutis in superficiem trahunt humórem putrédinis. Et confiténdo peccáta, quid áliud ágimus, nisi malum, quod in nobis latébat, aperímus? Sed Lázarus vulnerátus cupiébat saturári de micis, quæ cadébant de mensa dívitis, et nemo illi dabat, quia Gentílium quemque ad cognitiónem Legis admíttere supérbus ille pópulus despiciébat.

℟. Ecce odor filii mei. 165.

Lectio iii.

QUi, dum doctrínam legis non ad charitátem hábuit, sed ad elatiónem, quasi de accéptis ópibus túmuit: et quia ei verba defluébant de sciéntia, quasi micæ cadébant de mensa. At contra jacéntis páuperis vúlnera lingébant canes. Nonnúmquam solent in sacro elóquio per canes prædicatóres intélligi. Canum étenim lingua vulnus, dum lingit, curat: quia et doctóres sancti, dum in confessióne peccáti nostri nos ínstruunt, quasi vulnus men-

tis per linguam tangunt.
℟. Det tibi Deus. 165.
Ad Bened. Aña. Fili, recordáre, quia recepísti bona in vita tua, et Lázarus simíliter mala.
Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

PRæsta nobis, quæsumus Dómine, auxílium grátiæ tuæ: ut jejúniis, et oratiónibus conveniénter inténti, liberémur ab hóstibus mentis et córporis. Per Dóminum.
Ad Magn. Aña. Dives ille guttam aquæ pétiit, qui micas panis Lázaro negávit.
Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

ADésto Dómine fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus: ut iis, qui te auctóre, et gubernatóre gloriántur, et congregáta restáures, et restauráta consérves. Per Dñm.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 21.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum, et princípibus sacerdótum parábolam hanc: Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, et sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 9. in cap. 21. Lucæ.

PLerique várias significatiónes de víneæ appellatióne derívant; sed evidénter Isaías víneam Dómini Sábaoth, domum Israel esse memorávit. Hanc víneam, quis álius, nisi Deus, cóndidit? Hic est ergo, qui eam locávit colónis, et ipse péregre fuit: non quia ex loco ad locum proféctus est Dóminus, qui ubíque semper præsens est: sed quia est præséntior diligéntibus, negligéntibus abest. Multis tempóribus ábfuit, ne præprópera viderétur exáctio. Nam quo indulgéntior liberálitas, eo inexcusabílior pervicácia.
℟. Dum exíret Jacob. 166.

Lectio ii.

UNde bene secúndum Matthæum habes, quia et sepe circúmdedit, hoc est, divínæ custódiæ munitióne vallávit, ne fácile spiritálium patéret incúrsibus bestiárum. Et fodit in ea tórcular. Quómodo intellígimus quid sit tórcular, nisi forte quia Psalmi pro torculáribus inscribúntur; eo quod in his mystéria Domínicæ passiónis, modo musti sancto fervéntis Spíritu, redundántius æstuáverint? Unde ébrii putabántur, quibus Spíritus Sanctus inundábat. Ergo et hic fodit tórcular, in quod uvæ rationábilis fructus intérior spiritáli infusióne deflúeret.
℟. Si Dóminus Deus. 166.

Lectio iii.

ÆDificávit turrim, vérticem scílicet legis attóllens: atque ita hanc víneam munítam, instrúctam, ornátam locávit Judæis. Et témpore frúctuum sérvulos misit. Bene tempus frúctuum

pósuit, non provéntuum. Nullus enim fructus éxtitit Judæórum, nullus víneæ hujus provéntus, de qua Dóminus ait: Expectávi, ut fáceret uvas, fecit autem spinas. Itaque non lætítiæ vino, non spirituáli musto, sed cruénto Prophetárum sánguine torculária redundárunt.

℟. Erit mihi Dóminus. 166.

Ad Benedictus, Antiphona. Malos male perdet, et víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus; ut sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias pervenire. Per Dñm.

Hodie dic. Psalmi Pœnit.

Ad Magnificat, Antiphona. Quæréntes eum tenére timuérunt turbam, quia sicut Prophétam eum habébant.

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne defendi. Per Dñm.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis, et Scribis parábolam istam: Homo quidam habuit duos filios: et dixit adolescéntior ex illis Patri: Pater, da mihi portiónem substántiæ, quæ me contingit. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Episc.

Lib. 7. Comment. in cap. 15. Lucæ, post initium.

VIdes, quod divínum patrimónium peténtibus datur. Nec putes culpam patris, quod adolescentióri dedit. Nulla Dei regno infirma ætas: nec fides gravátur annis. Ipse certe se judicávit idóneum, qui popóscit. Atque útinam non recessísset a patre, impediméntum nescísset ætátis. Sed posteáquam domum pátriam derelínquens, péregre profectus est, cœpit egére. Mérito ergo prodégit patrimónium, qui recéssit ab Ecclésia. ℟. Pater, peccávi in cælum, et coram te, jam non sum dignus vocári filius tuus: * Fac me sicut unum ex mercenáriis tuis.

℣. Quanti mercenárii in domo patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo! surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei. Fac me. Lectio ii.

PEregre proféctus est in regiónem longínquam. Quid longínquius, quam a se recédere; nec regiónibus, sed móribus separári: stúdiis discrétum esse, non terris; et quasi interfúso luxúriæ sæculáris æstu, divórtia habére sanctórum? Etenim qui se a Christo séparat, exul est pátriæ, civis est

mundi. Sed nos non sumus ádvenæ, atque peregríni, sed cives sumus sanctórum, et doméstici Dei. Qui enim erámus longe, facti sumus prope in sánguine Christi. Non invideámus de longínqua regióne remeántibus: quia et nos fúimus in regióne longínqua, sicut Isaías docet. Sic enim habet: Qui sedébant in regióne umbræ mortis, lux orta est illis. Régio ergo longínqua, umbra est mortis.

℟. Vidi Dóminum fácie ad fáciem, * Et salva facta est ánima mea. ℣. Et dixit mihi: Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israel erit nomen tuum. Et.

Lectio iii.

NOs autem, quibus spíritus ante fáciem Christus est Dóminus, in umbra vívimus Christi. Et ídeo dicit Ecclésia: In umbra ejus concupívi, et sedi. Ille ígitur vivéndo luxurióse, consúmsit ómnia ornaménta natúræ. Unde tu, qui accepísti imáginem Dei, qui habes similitúdinem ejus, noli eam irrationábili fœditáte consúmere. Opus Dei es: noli ligno dícere, Pater meus es tu: ne accípias similitúdinem ligni, quia scriptum est: Símiles illis fiant, qui fáciunt ea.

℟. Cum audísset Jacob, quod Esau veníret contra eum, divísit fílios suos, et uxóres, dicens: Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest.

℣. Dómine, qui dixísti mihi: Revértere in terram nativitátis tuæ: Dómine, qui pascis me a juventúte mea. Líbera me. Glória Patri. Multiplicábo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vadam ad patrem meum, et dicam ei: Pater, fac me sicut unum ex mercenáriis tuis.

Deinde dicuntur Preces 59.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, nostris efféctum jejúniis salutárem: ut castigátio carnis assúmpta, ad nostrárum vegetatiónem tránseat animárum. Per Dñm.

Ad Vesper. Cap. Ephes. 5.

FRatres: Estóte imitatóres Dei, sicut fílii charíssimi: et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem, et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus.

AUdi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio,
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.
Multum quidem peccávimus
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.
Præsta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dixit autem pater ad servos suos: Cito proférte stolam primam, et indúite illum, et date ánnulum in manu ejus, et calceaménta in pédibus ejus. Oratio.

Quæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice; atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dñm.

DOMINICA III.

In Quadragesima.

Ad Matutinum, Invitator.

Non sit vobis vanum mane. Hymnus. Ex more docti. cum reliquis usque ad Lectiones, ut in Psaltério. 3.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 37.

Joseph cum sédecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer: et erat cum filiis Balæ et Zelphæ uxórum patris sui: accusavítque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israel autem diligébat Joseph super omnes filios suos, eo quod in senectúte genuísset eum: fecítque ei túnicam polymítam. Vidéntes autem fratres ejus, quod a patre plus cunctis filiis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui. Accídit quoque, ut visum sómnium reférret frátribus suis: quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos: Audíte sómnium meum, quod vidi. Putábam nos ligáre manípulos in agro: et quasi consúrgere manípulum meum et stare, vestrósque manípulos circumstántes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus: Numquid rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum, atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrávit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait: Vidi per sómnium, quasi solem, et lunam, et stellas úndecim adoráre me. Quod cum patri suo, et frátribus retulísset, increpávit eum pater suus, et dixit: Quid sibi vult hoc sómnium, quod vidísti? num ego, et mater tua, et fratres tui adorábimus te super terram?

℟. Vidéntes Joseph a longe, loquebántur mútuo fratres, dicéntes: Ecce somniátor venit: * Veníte, occidámus eum, et videámus, si prosint illi sómnia sua.
℣. Cumque vidíssent Joseph fratres sui, quod a patre cunctis frátribus plus amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui, unde et dicébant. Veníte.

Lectio ii.

INvidébant ei ígitur fratres sui: pater vero rem tácitus considerábat. Cumque fratres illíus in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israel: Fratres tui pascunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondénte, Præsto sum: ait ei: vade et vide, si cuncta próspera sint erga fratres tuos, et pécora: et renúntia mihi quid agátur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem: invenítque eum vir errántem in agro, et interrogávit quid quæreret. At ille respóndit: Fratres meos quæro, índica mihi, ubi pascant greges. Dixítque ei vir: Recessérunt de loco isto: audívi autem eos dicéntes: Eámus in Dóthain. Perréxit ergo Joseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthain. Qui cum vidíssent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere: et mútuo loquebántur: Ecce somniátor venit: veníte, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem, dicemúsque: Fera péssima devorávit eum: et tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua.

℟. Dixit Judas frátribus suis: Ecce Ismahelítæ tránseunt: veníte, venundétur, et manus nostræ non polluántur. * Caro enim, et frater noster est. ℣. Quid enim prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? mélius est ut venundétur. Caro.

Lectio iii.

AUdiens autem hoc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, et dicébat: Non interficiátis ánimam ejus, nec effundátis sánguinem: sed projícite eum in cistérnam hanc, quæ est in solitúdine, manúsque vestras serváte innóxias. Hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo. Conféstim ígitur ut pervénit ad fratres suos, nudavérunt eum túnica talári, et polymíta, miserúntque eum in cistérnam véterem, quæ non habébat aquam. Et sedéntes ut coméderent panem, vidérunt Ismahelítas viatóres veníre de Gálaad, et camélos eórum portántes arómata, et resínam, et stacten in Ægyptum. Dixit ergo Judas frátribus suis. Quid nobis prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? Mélius est ut venundétur Ismahelítis, et manus nostræ non polluántur: frater enim et caro nostra est. Acquievérunt fratres sermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de cistérna, vendidérunt eum Ismahelítis vigínti argénteis: qui duxérunt eum in Ægyptum.

℟. Extrahéntes Joseph de lacu, vendidérunt Ismahelítis vigínti argénteis: * Reversúsque Ruben ad púteum, cum non invenísset eum, sci-

dit vestiménta sua cum fletu, et dixit: * Puer non compáret, et ego quo ibo?

℣. At illi, intíncta túnica Joseph in sánguine hœdi, misérunt qui ferret eam ad patrem, et díceret: Vide, si túnica filii tui sit, an non. Reversúsque Ruben.

Glória Patri. Puer.

In secundo Nocturno. Aña. Bonórum meórum.

Psalm. Consérva. cum reliquis 10.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi de sancto Joseph.

Lectio iv. Cap. 1.

SAnctórum vita céteris norma vivéndi est. Ideóque digéstam plénius accépimus sériem Scripturárum, ut dum Abraham, Isaac, et Jacob, ceterósque justos legéndo cognóscimus, velut quamdam nobis innocéntiæ trámitem virtúte eórum reserátum imitántibus vestígiis persequámur. De quibus mihi cum frequens tractátus fúerit, hódie sancti Joseph história occúrrit: in quo cum plúrima fúerint génera virtútum, præcípue tamen insígne effúlsit castimóniæ. Justum est ígitur, ut cum in Abraham didicéritis ímpigram fídei devotiónem, in Isaac sincéræ mentis puritátem, in Jacob singulárem ánimi, laborúmque patiéntiam, ex illa generalitáte virtútum in ipsas spécies disciplinárum intendátis ánimum.

℟. Videns Jacob vestiménta Joseph, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: * Fera péssima devorávit fílium meum Joseph. ℣. Tulérunt autem fratres ejus túnicam illíus, mitténtes ad patrem, quam cum cognovísset pater, ait. Fera.

Lectio v.

SIt ígitur nobis propósitus sanctus Joseph tamquam spéculum castitátis. In ejus enim móribus, in ejus áctibus lucet pudicítia, et quidam splendet castimóniæ comes, nitor grátiæ. Unde étiam a paréntibus plusquam céteri filii diligebátur. Sed ea res invídiæ fuit: quod siléntio prætereúndum non fuit: hinc enim arguméntum totíus históriæ procéssit: simul ut cognoscámus, perféctum virum non movéri ulciscéndi dolóris invídia, nec malórum rependere vicem. Unde et David ait: Si réddidi retribuéntibus mihi mala.

℟. Joseph dum intráret in terram Ægypti, linguam, quam non nóverat, audívit: manus ejus in labóribus serviérunt: * et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam.

℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. Et.

Lectio vi.

QUid autem esset, quod præférri Joseph mererétur céteris, si aut lædéntes læsísset, aut diligéntes dilexísset? Hoc enim pleríque fáciunt. Sed illud mirábile, si

díligas inimícum tuum, quod Salvátor docet. Jure ergo mirándus, qui hoc fecit ante Evangélium; ut læsus párceret, appetítus ignósceret, vénditus non reférret injúriam, sed grátiam pro contumélia sólveret: quod post Evangélium omnes didícimus, et serváre non póssumus. Discámus ergo et sanctórum invídiam, ut imitémur patiéntiam: et cognoscámus, illos non natúræ præstantióris fuísse, sed observantióris: nec vítia nescísse, sed emendásse. Quod si invídia étiam sanctos adússit, quanto magis cavéndum est, ne inflámmet peccatóres?

℟. Meménto mei, dum bene tibi fúerit, * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere: * Quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum: tunc meménto mei. Ut súggeras. Glória Patri. Quia furtim.

In tertio Nocturno, Aña: Non sunt loquélæ.

Psalmi. Cæli enárrant. cum reliquis. 14.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11:

IN illo témpore. Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum ejecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. c. 48. in cap. 11. Lucæ.

DÆmoníacus iste apud Matthæum non solum mutus, sed et cæcus fuísse narrátur: curatúsque dícitur a Dño, ita ut loquerétur, et vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt: cæcus videt, mutus lóquitur, posséssus a dæmone liberátur. Quod et tunc quidem carnáliter factum est, sed et quotídie complétur in conversióne credéntium: ut expúlso primum dæmone, fídei lumen aspíciant, deínde ad laudes Dei tacéntia prius ora laxéntur. Quidam autem ex eis dixérunt: In Beélzebub príncipe dæmoniórum éjicit dæmónia. Non hæc áliqui de turba, sed Pharisæi calumniabántur, et Scribæ, sicut álii Evangelístæ testántur.

℟. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus: * Idcírco venit super nos tribulátio. ℣. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum, et non audístis me? Idcírco.

Lectio viii.

TUrbis quippe, quæ minus crudítæ videbántur, Dómini semper facta mirántibus, illi contra vel negáre hæc, vel quæ negáre nequíverant, sinístra interpretatióne pervértere laborábant:

quasi non hæc divinitátis, sed immúndi spíritus ópera fuíssent. Et álii tentántes, signum de cælo quærébant ab eo. Vel in morem Elíæ ignem de sublími veníre cupiébant, vel in similitúdinem Samuélis témpore æstívo mugíre tonítrua, coruscáre fúlgura, imbres rúere: quasi non possent et illa calumniári, et dícere ex occúltis, et váriis áeris passiónibus accidísse. At tu, qui calumniáris ea, quæ óculis vides, manu tenes, utilitáte sentis: quid féceris de iis, quæ de cælo vénerint? Utique respondébis, et magos in Ægypto multa signa fecísse de cælo. ℟. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis: Nolíte peccáre in puérum, et non audístis me? * En sanguis ejus exquíritur. ℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias animæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus. En. Lectio ii.

Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. Non ad dicta, sed ad cogitáta respóndit; ut vel sic compelleréntur crédere poténtiæ ejus, qui cordis vidébat occúlta. Si autem omne regnum in seípsum divísum desolátur: ergo Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti regnum non est divísum; quod sine ulla contradictióne, non áliquo impúlsu desolándum; sed ætérna est stabilitáte mansúrum. Si autem sátanas in seípsum divísus est; quómodo stabit regnum ipsíus, quia dícitis: in Beélzebub ejícere me dæmónia? Hoc dicens, ex ipsórum confessióne volébat intélligi, quod in eum non credéndo, in regno diáboli esse elegíssent, quod úbique advérsum se divísum stare non posset.

℟. Lamentabátur Jacob de duóbus fíliis suis: Heu me! dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis: * Precor cæléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere. ℣. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrymis pronus in terram, et adórans, ait. Precor. Glória Patri. Precor.

Ad Laudes, Antiphona.

FAc benígne in bona voluntáte tua, ut ædificéntur, Dómine, muri Jerúsalem. Psalmus Miserére. 56.

Antiphona. Dóminus mihi adjútor est, non timébo quid fáciat mihi homo.

Psalmus. Confitémini. 22.

Antiphona. Deus misereátur nostri, et benedícat nos. Psalmus. Deus Deus meus. cum reliquis. 17.

Antiphona. Vim virtútis suæ oblítus est ignis: ut púeri tui liberaréntur illæsi.

Antiphona. Sol et luna laudáte Deum, quia exaltátum

est nomen ejus solíus.

Capitulum. Ephes. 5.

FRatres : Estóte imitatóres Dei, sicut filii charíssimi : et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem, et hóstiam Deo in odórem suavitátis. Hymnus.

O Sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.
Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.
Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.
Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia,
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.
Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedict. Antiph. Cum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ómnia, quæ póssidet. Oratio.

QUæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dñm.

Ad Primam, Antiphona. Et cum ejecísset Jesus dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ.

Ad Tert. Aña. Si in dígito Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei.

Capitulum. Fratres Estóte.

℟. breve. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam, Antiphona. Qui non cólligit mecum, dispérgit; et qui non est mecum, contra me est.

Capitulum. Ephes. 5.

HOc enim scitóte intelligéntes, quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hæreditátem in regno Christi, et Dei.

℟. brev. Scápulis suis, * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Nonam, Antiphona. Cum immúndus spíritus exíerit ab hómine, ámbulat per loca inaquósa, quærens réquiem, et non ínvenit.

Capitulum. Ephes. 5.

ERátis enim aliquándo ténebræ; nunc autem lux in Dño. Ut filii lucis ambuláte: fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte.

℟. breve. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto.
℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas ejus.
Glória Patri. Scuto.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Vesperas, Antiphona, et Psalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120.
Capitulum. Fratres: Estóte.
Hymnus. Audi, benígne Cónditor. ut supra. 177.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
Ad Magnificat, Antiphona. Extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit: Beátus venter, qui te portávit: et úbera, quæ suxísti. At Jesus ait illi: Quinímo beáti, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.
Oratio. Quæsumus, omnípotens, ut supra. 183.
Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitator. de Psalterio. Hymnus. Ex more docti. 3. Aña. et Psal. Nocturnorum de Psalterio. 46.
Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 4.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis: Utique dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice, cura teípsum: quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac et hic in pátria tua. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 4. in c. 4. Lucæ, post med.

NOn medíocris invídia próditur, quæ cívicæ charitátis oblíta, in acérba ódia causas amóris infléctit. Simul hoc exémplo páriter et oráculo declarátur, quod frustra opem misericórdiæ cæléstis expéctes, si aliénis frúctibus virtútis invídeas. Aspernátor enim Dóminus invidórum est; et ab iis, qui divína beneficia in áliis persequúntur, mirácula suæ potestátis avértit. Domínicæ quippe carnis actus, divinitátis exémplum est: et invisibília nobis ejus, per ea, quæ sunt visibília, demonstrántur.
℟. Tóllite hinc vobíscum múnera, et ite ad dóminum terræ: et cum invenéritis, adoráte eum super terram: * Deus autem meus fáciat eum vobis placábilem: et remíttat et hunc fratrem vestrum vobíscum, et eum quem tenet in vínculis.
℣. Súmite de óptimis terræ frúgibus in vasis vestris, et deférte viro múnera. Deus.

Lectio ii.

NOn otióse ítaque Salvátor excúsat, quod nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit: ne fortássis áliquis viliórem pátriæ nobis esse debére putáret affectum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes; sed ipsi se chari-

táte pátriæ, dum ínvident, abdicárunt. In veritáte dico vobis: multæ víduæ fuérunt in diébus Elíæ. Non quia Elíæ dies fuérunt, sed in quibus Elías operátus est: aut quia Elías dies faciébat illis, qui in ejus opéribus lucem vidébant grátiæ spiritális, et convertebántur ad Dóminum. Et ídeo aperiebátur cælum vidéntibus ætérna, et divína mystéria, claudebátur, et fames erat, quando nulla erat cognoscéndæ divinitátis ubértas. Sed de hoc plénius díximus, cum de víduis scriberémus.

℟. Iste est frater vester mínimus, de quo dixerátis mihi: Deus misereátur tibi, Fili mi. * Festinavítque in domum, et plorávit, quia erumpébant lácrymæ, et non póterat se continére.

℣. Attóllens autem Joseph óculos, vidit Bénjamin stantem, et commóta sunt ómnia víscera ejus super fratre suo. Festinavítque.

Lectio iii.

ET multi leprósi erant in Judæa tempóribus Elisæi Prophétæ: et nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. Evidénter hic sermo nos Dómini salutáris infórmat, et ad stúdium venerándæ divinitátis hortátur: quod nemo sanátus osténditur, et maculósi morbo córporis absolútus, nisi qui religióso offício stúduit sanitáti. Non enim dormiéntibus divína benefícia, sed observántibus deferúntur. Díximus in libro álio, in vídua illa, ad quam Elías diréctus est, typum Ecclésiæ præmíssum. Pópulus Ecclésiam congregávit, ut sequátur pópulus ille ex alienígenis congregátus. Pópulus ille ante leprósus, pópulus ille ante maculósus, priusquam mystico baptizarétur in flúmine; idem post sacraménta baptísmatis máculis córporis et mentis ablútus, jam non lepra, sed immaculáta virgo cœpit esse sine ruga.

℟. Dixit Joseph úndecim frátribus suis: Ego sum Joseph, quem vendidístis in Ægyptum: adhuc vivit pater noster sénior, de quo dixerátis mihi: * Ite, addúcite eum ad me, ut possit vívere.

℣. Biénnium enim est, quod cœpit esse fames in terra: et adhuc restant anni quinque, quibus nec arári póterit, nec meti. Ite.

Glória Patri. Ite.

Ad Laudes, Antiphona, et Psalmus. Miserére, cum reliquis de Psalterio. 56.

Capitulum. Isaiæ 58.

CLama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus. O sol salútis. ut supra. 183.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona. Amen dico vobis, quia ne-

mo Prophéta accéptus est in pátria sua.

Deinde dicuntur Preces, ut supra. 59. Oratio.

Cordibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut sicut ab escis carnálibus abstinémus; ita sensus quoque nostros a nóxiis retrahámus excéssibus. Per Dóminum.

Hodie dicitur Offic. Defunct.

Ad Vesperas, Antiph. Inclinávit. Psalmus. Diléxi. cum reliquis de Psalterio. 124.

Capitulum. Joel. 2.

Inter vestíbulum, et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes.

Hymn. Audi, benígne Cónditor. 177. ℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona. Jesus autem tránsiens per médium illórum ibat.

Deinde dicuntur Preces, ut supra. 126. Oratio.

Subvéniat nobis Dómine, misericórdia tua: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Per Dñm.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 18.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te et ipsum solum. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Serm. 16. de Verbis Domini, tom. 10. post initium.

Quare illum córripis? quia tu doles, quod peccáverit in te? Absit. Si amóre tui id facis, nihil facis; si amóre illíus facis, óptime facis. Dénique in ipsis verbis atténde, cujus amóre id fácere débeas, utrum tui, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciéndo lucráris: nisi fecísses, períerat. Quid est ergo, quod pleríque hómines ista peccáta contémnunt, et dicunt: Quid magnum feci? in hóminem peccávi. Noli contémnere: in hóminem peccásti.

℟. Nuntiavérunt Jacob dicéntes: Joseph fílius tuus vivit, et ipse dominátur in tota terra Ægypti, quo audíto revíxit spíritus ejus, et dixit: * Súfficit mihi, vadam, et vidébo eum, ántequam móriar. ℣. Cumque audísset Jacob, quod fílius ejus víveret, quasi de gravi somno evígilans, ait. Súfficit.

Lectio ii.

Vis nosse, quia in hóminem peccándo periísti? Si te ille, in quem peccásti, corripúerit inter te et ipsum solum, et audíeris illum, lucrátus est te. Quid est. Lucrátus est te? nisi quia períeras, si non lucrarétur te? Nam si non períeras, quómo-

do te lucrátus est? Nemo ergo contémnat, quando peccat in fratrem. Ait enim quodam loco Apóstolus: Sic autem peccántes in fratres, et percutiéntes consciéntiam eórum infirmam, in Christum peccátis; ídeo quia membra Christi omnes facti sumus. Quómodo non peccas in Christum, qui peccas in membrum Christi? ℟. Joseph dum intráret in terram Ægypti, linguam, quam non nóverat, audívit; manus ejus in labóribus serviérunt: * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. Et. Lectio iii.

Nemo ergo dicat, quia non peccávi in Deum, sed peccávi in fratrem: in hóminem peccávi, leve, vel nullum peccátum est. Forte inde dicis: Leve est, quia cito curátur. Peccásti in fratrem: fac satis, et sanátus es. Cito fecísti mortíferam rem, sed remédium cito invenísti. Quis nostrum speret regnum cælórum, fratres mei, quando dicit Evangélium: Qui díxerit fratri suo, fátue: reus erit gehénnæ ignis? Magnus terror: sed vide ibi remédium. Si obtúleris munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsum te, relínque ibi munus tuum ante altáre. Non iráscitur Deus, quia differs impónere munus tuum; te quærit Deus magis, quam munus tuum. ℟. Meménto mei, dum bene tibi fúerit, * Ut súggeras Pharaóni ut edúcat me de isto cárcere: * Quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum: tunc meménto mei. Ut. Glória Patri. Quia.

Ad Benedictus, Antiphona. Si duo ex vobis consénserint super terram, de omni re, quamcúmque petíerint, fiet illis a Patre meo, dicit Dñs.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

Exáudi nos omnípotens, et miséricors Deus: et continéntiæ salutáris propítius nobis dona concéde. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiph. Ubi duo, vel tres congregáti fúerint in nómine meo, in médio eórum sum, dicit Dñs.

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

Tua nos, Dómine, protectióne defénde: et ab omni semper iniquitáte custódi. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Hodie dic. Psal. Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 15.

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum ab Jerosó-

lymis Scribæ, et Pharisæi, dicéntes: Quare discípuli tui transgrediúntur Traditiónem Seniórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. Comment. in cap. 15. Matthæi.

MIra Pharisæórum, Scribarúmque stultítia! Dei Fílium árguunt, quare hóminum traditiónes, et præcépta non servet. Non enim lavant manus suas, cum panem mandúcant. Manus, idest ópera, non córporis útique, sed ánimæ lavándæ sunt, ut fiat in illis verbum Dei. Ipse autem respóndens, ait illis: Quare et vos transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? Falsam calúmniam vera responsióne confútat. Cum, inquit, vos propter traditiónem hóminum præcépta Dómini negligátis; quare discípulos meos arguéndos putátis, quod Seniórum jussa parvipéndant, ut Dei scita custódiant?

℟. Mérito hæc pátimur. 181.

Lectio ii.

NAm Deus dixit: Honóra patrem, et matrem: et, Qui maledíxerit patri, vel matri, morte moriátur. Vos autem dícitis: Quicúmque díxerit patri, vel matri: Munus quodcúmque est ex me, tibi próderit, et non honorificábit patrem suum, aut matrem suam. Honor in Scriptúris non tantum in salutatiónibus et officiis deferéndis, quantum in eleemósynis, ac múnerum oblatióne sentítur. Honóra, inquit Apóstolus, víduas, quæ vere víduæ sunt. Hic honor donum intellígitur. Et in álio loco: Presbyteri dúplici honóre honorándi sunt, máxime qui labórant in verbo et doctrína Dei. Et per hoc mandátum jubémur bovi trituránti os non cláudere: et dignus sit operárius mercéde sua.

℟. Dixit Ruben. 182.

Lectio iii.

PRæcéperat Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias paréntum consíderans, ut filii honorárent, étiam in vitæ necessáriis ministrándis, paréntes suos. Hanc providentíssimam Dei legem voléntes Scribæ, et Pharisæi subvértere, ut impietátem sub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péssimos filios, ut si quis ea, quæ paréntibus offeréuda sunt, Deo vovére volúerit, qui verus est Pater, oblátio Dómini præponátur paréntum munéribus: vel certe ipsi paréntes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrerent, declinántes, egestáte conficiebántur. Atque ita fiébat, ut oblátio liberórum sub occasióne templi, et Dei, in sacerdótum lucra céderet.

℟. Lamentabátur Jacob. 182.

Ad Benedictus, Antiphona. Audíte, et intellígite traditiónes, quas Dóminus dedit nobis.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

PRæsta nobis, quæsumus Dómine: ut salutáribus jejúniis erudíti, a nóxiis quoque vítiis abstinéntes, propitiatiónem tuam facílius impetrémus. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona. Non lotis mánibus manducáre, non coínquinat hóminem.

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui protectiónis tuæ grátiam quærimus: liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum nostrum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 4.

IN illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc. Lib. 4. in Lucæ c. 4. circa fin.

VIde cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judæam déserit, quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infidæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat: sed prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravitáte peccáverat.

℟. Vidéntes Joseph. 178.

Lectio ii.

SAbbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta signíficat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit; nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret: nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur: ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait: Expoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum creátus est.

℟. Dixit Judas frátribus. 179.

Lectio iii.

ET bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet operatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus, quod ipse jam cœperat: ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante désierat: deínde a minóribus íncipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre a dæmone et hómines, sed in verbo Dei possunt: resurrectió-

nem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo mulíeris illíus socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra avarítia est; febris nostra libído est; febris nostra luxúria est; febris nostra ambítio est; febris nostra iracúndia est.

℟. Extrahéntes Joseph. 179.

Ad Benedictus, Antiphona. Exíbant autem dæmónia a multis clamántia, et dicéntia, quia tu es Christus Fílius Dei, et íncrepans non sinébat ea loqui, quia sciébant ipsum esse Christum.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

Magníficet te, Dñe, sanctórum tuórum Cosmæ et Damiáni beata solémnitas: qua et illis glóriam sempitérnam, et opem nobis ineffábili providéntia contulísti. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona. Omnes, qui habébant infírmos, ducébant illos ad Jesum, et sanabántur.

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

Subjéctum tibi pópulum, quæsumus Dómine, propitiátio cæléstis amplíficet, et tuis semper fáciat servíre mandátis. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 4.

In illo témpore: Venit Jesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar: juxta prædium, quod dedit Jacob Joseph filio suo. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 15. in Joan. post init.

Jam incípiunt mystéria. Non enim frustra fatigátur Jesus: non enim frustra fatigátur virtus Dei, non enim frustra fatigátur, per quem fatigáti recreántur: non enim frustra fatigátur, quo deserénte fatigámur, quo præsénte firmámur. Fatigátur tamen Jesus, et fatigátur ab itínere, et sedet, et juxta púteum sedet, et hora sexta fatigátus sedet. Omnia ista ínnuunt áliquid, indicáre volunt áliquid: inténtos nos fáciunt; ut pulsémus, hortántur. Ipse ergo apériat et nobis, et vobis, qui dignátus est ita hortári, ut díceret: Pulsáte, et aperiétur vobis.

℟. Videns Jacob vestiménta Joseph. 180. Lectio ii.

Ubi fatigátus est ab itínere Jesus. Invenímus virtútem Jesum, et invenímus infírmum Jesum: fortem, et infírmum. Fortem, quia in princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: hoc erat in princípio apud Deum. Vis vidére, quam iste Fílius Dei fortis sit? Omnia per

ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil: et sine labóre facta sunt. Quid ergo illo fórtius, per quem sine labóre facta sunt ómnia? Infirmum vis nosse? Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Fortitúdo Christi te creávit: infirmitas Christi te recreávit. Fortitúdo Christi fecit, ut quod non erat, esset: infirmitas Christi fecit, ut quod erat, non períret. Cóndidit nos fortitúdine sua, quæsívit nos infirmitáte sua. ℟. Joseph, dum intráret. 180.

Lectio iii.

NUtrit ergo ipse infirmus infirmos, tamquam gallína pullos suos, huic enim se símilem fecit. Quóties vólui, inquit ad Jerúsalem, congregáre filios tuos sub alas, tamquam gallína pullos suos, et noluísti? Vidétis autem, fratres, quemádmodum gallína infirmétur cum pullis suis. Nulla enim ália avis quod sit mater agnóscitur. Vidémus nidificáre pásseres quóslibet ante óculos nostros, hirúndines, cicónias: colúmbas quotídie vidémus nidificáre: quos, nisi quando in nidis vidémus, paréntes esse non agnóscimus. Gallína vero sic infirmátur in pullis suis, ut étiam si ipsi pulli non sequántur, filios non vídeas, matrem tamen intélligas. ℟. Meménto mei. 181.

Ad Benedictus, Antiphona.

Aquam, quam ego dédero, si quis bíberit ex ea, non sítiet in ætérnum.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

JEjúnia nostra, quæsumus Dómine, benígno favóre proséquere: ut sicut ab aliméntis abstinémus in córpore, ita a vítiis jejunémus in mente. Per Dóminum.

Hodie dic. Psalmi Pœnitent.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, ut vídeo, Prophéta es tu: patres nostri in monte hoc adoravérunt.

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui in tua protectióne confídimus, cuncta nobis adversántia te adjuvánte vincámus. Per Dñm.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 8.

IN illo témpore: Perréxit Jesus in montem Olivéti, et dilúculo íterum venit in templum. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 33. in Joan. post init.

JEsus perréxit in montem Olivéti, in montem fructuósum, in montem unguénti, in montem chrísmatis. Ubi enim decébat docére Christum, nisi in monte Olivéti? Christi enim nomen a chrísmate dictum est: chrisma autem Græce, Latíne únctio nominátur. Ideo autem nos unxit, quia luctatóres contra diábolum fecit. Et dilúculo íterum venit in templum, et

omnis pópulus venit ad eum: et sedens docébat eos, et non tenebátur, quia nondum pati dignabátur. Nunc jam atténdite, ubi ab inimícis tentáta sit Dómini mansuetúdo.

℟. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus. * Idcírco venit super nos tribulátio. ℣. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis: Nolíte peccáre in púerum; et non audístis me? Idcírco.

Lectio ii.

Addúcunt autem illi Scribæ, et Pharisæi mulíerem in adultério deprehénsam, et statuérunt eam in médio, et dixérunt ei: Magíster, hæc múlier modo deprehénsa est in adultério: in lege autem Móyses mandávit nobis hujúsmodi lapidáre: tu ergo quid dicis? Hæc autem dicébant tentántes eum, ut possent accusáre eum. Unde accusáre? Numquid ipsum in áliquo facínore deprehénderant, aut illa múlier ad eum áliquo modo pertinuísse dicebátur?

℟. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis: Nolíte peccáre in púerum; et non audístis me? * En sanguis ejus exquíritur. ℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus. En.

Lectio iii.

Intelligámus, fratres, admirábilem mansuetúdinem in Dómino fuísse. Animadvertérunt eum nímium esse mitem, nímium esse mansuétum. De illo quippe fúerat ante prædíctum: Accíngere gládio tuo circa femur tuum potentíssime. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna: propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Ergo áttulit veritátem ut doctor, mansuetúdinem ut liberátor, justítiam ut cógnitor. Propter hæc eum esse regnatúrum in Spíritu Sancto Prophéta prædíxerat. Cum loquerétur, véritas agnoscebátur: cum advérsus inimícos non moverétur, mansuetúdo laudabátur. Cum ergo de duóbus istis, idest, de veritáte et mansuetúdine ejus, inimíci livóre et invídia torqueréntur; in tértio, idest justítia, scándalum posuérunt.

℟. Lamentabátur Jacob de duóbus fíliis suis: Heu me! dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis: * Precor cæléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere. ℣. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrymis pronus in terram, et adórans, ait. Precor. Glória Patri. Precor.

Ad Benedictus, Aña. Inclinávit se Jesus, et scribébat in terra: Si quis sine peccáto

est, mittat in eam lápidem.
Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinent, sectándo justítiam, a culpa jejúnent. Per Dóminum.

Ad Vesp. Capit. Galat. 4.

FRatres: Scriptum est: quóniam Abraham duos filios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera. Sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissiónem, quæ sunt per allegoríam dicta.

Hymnus. Audi, benígne Cónditor. 177.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Aña. Nemo te condemnávit múlier? nemo Dómine: nec ego te condemnábo: jam ámplius noli peccáre. Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dñm.

DOMINICA IV.

In Quadragesima.

Ad Matutinum, Invitator. Non sit vobis vanum mane. Hymn. Ex more docti. cum rel. usq. ad Lect. ut in Psalt. 3.

De libro Exodi.

Lectio i. Cap. 3.

MOyses autem pascébat oves Jethro sóceri sui sacerdótis Mádian: cumque minásset gregem ad interióra desérti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuítque ei Dñs in flamma ignis de médio rubi: et vidébat, quod rubus ardéret, et non combureretúr. Dixit ergo Moyses: Vadam, et vidébo visiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. Cernens autem Dñs, quod pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi, et ait: Móyses, Móyses. Qui respóndit: Adsum. At ille: Ne apprópies, inquit, huc: solve calceaméntum de pédibus tuis: locus enim, in quo stas, terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob. Abscóndit Móyses fáciem suam: non enim audébat aspícere contra Deum.

℟. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Descénde in Ægyptum, et dic Pharaóni: * Ut dimíttat pópulum meum: indurátum est cor Pharaónis, non vult dimíttere pópulum meum, nisi in manu forti. ℣. Clamor filiórum Israel venit ad me, vidíque afflictiónem eórum: sed veni, mittam te ad Pharaónem. Ut dimíttat. Lectio ii.

CUi ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, et clamórem ejus audívi propter durítiam eórum, qui præsunt opéribus: et sciens dolórem ejus, descéndi, ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, et edúcam de terra illa in terram bonam,

et spatiósam, in terram, quæ fluit lacte, et melle, ad loca Chananæi, et Hethæi, et Amorrhæi, et Pherezæi, et Hevæi, et Jebusæi. Clamor ergo filiórum Israel venit ad me: vidíque afflictiónem eórum, qua ab Ægyptiis opprimúntur. Sed veni, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, filios Israel de Ægypto.

℟. Stetit Móyses coram Pharaóne, et dixit: Hæc dicit Dóminus: * Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi in desérto.

℣. Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens. Dimítte.

Lectio iii.

DIxítque Móyses ad Deum: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem, et edúcam filios Israel de Ægypto? Qui dixit ei: Ego ero tecum: et hoc habébis signum, quod míserim te: Cum edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum: Ecce ego vadam ad filios Israel, et dicam eis: Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si díxerint mihi: Quod est nomen ejus? Quid dicam eis? Dixit Deus ad Móysen: Ego sum qui sum. Ait: Sic dices filiis Israel: Qui est, misit me ad vos. Dixítque íterum Deus ad Móysen: Hæc dices filiis Israel: Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob, misit me ad vos: hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriále meum in generatiónem, et generatiónem.

℟. Cantémus Dómino: glorióse enim honorificátus est, equum, et ascensórem projécit in mare: * Adjútor, et protéctor factus est mihi Dóminus in salútem.

℣. Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. Adjútor.

Glória Patri. Adjútor.

In secundo Nocturno. Antiphona. Bonórum meórum.

Psalmus. Consérva. cum reliquis. 10.

Sermo S. Basilii Magni.

Homilia 1. de jejunio, ante medium. Lectio iv.

MOysen per jejúnium nóvimus in montem ascendísse; neque enim áliter ausus esset vérticem fumántem adíre, atque in calíginem íngredi, nisi jejúnio munítus. Per jejúnium mandáta dígito Dei in tábulis conscrípta suscépit. Item supra montem, jejúnium legis latæ conciliátor fuit: inférius vero, gula ad idololatríam pópulum dedúxit, ac contaminávit. Sedit, inquit, pópulus, manducáre, et bíbere, et surrexérunt lúdere. Quadragínta diérum labórem, ac perseverántiam, Dei servo contínuo jejunánte, ac oránte, una tantum pópuli ebríetas cassam irritámque réddidit. Quas enim tábulas Dei dígito conscríptas jejúnium accépit, has ebríetas contrívit: Prophéta sanctís-

simo indígnum existimánte, vinoléntum pópulum a Deo legem accípere.

℟. In mari viæ tuæ, et sémitæ tuæ in aquis multis: * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi, et Aaron.

℣. Transtulísti illos per mare rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam. Deduxísti.

Lectio v.

UNo témporis moménto ob gulam pópulus ille, per máxima prodígia Dei cultum edóctus in Ægyptíacam idololatríam turpíssime devolútus est. Ex quo si utrúmque simul cónferas, vidére licet, jejúnium ad Deum dúcere, delícias vero salútem pérdere. Quid Esau inquinávit, servúmque fratris réddidit? nonne esca una, propter quam primogénita véndidit? Samuélem vero nonne per jejúnium orátio largíta est matri? Quid fortíssimum Samsónem inexpugnábilem réddidit? nonne jejúnium, cum quo in matris ventre concéptus est? Jejúnium concépit, jejúnium nutrívit, jejúnium virum effécit. Quod sane Angelus matri præcépit, monens, quæcúmque ex vite procéderent, ne attíngeret, non vinum, non síceram bíberet. Jejúnium Prophétas génuit, poténtes confírmat, atque róborat. ℟. Qui persequebántur pópulum tuum, Dñe, demersísti eos in profúndum: * Et in colúmna nubis ductor eórum fuísti. ℣. Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi, et Aaron. Et.

Lectio vi.

JEjúnium legislatóres sapíentes facit: ánimæ óptima custódia, córporis sócius secúrus, fórtibus viris muniméntum et arma, athlétis, et certántibus exercitátio. Hoc prætérea tentatiónes propúlsat, ad pietátem armat, cum sobrietáte hábitat, temperántiæ ópifex est: in bellis fortitúdinem affert, in pace quiétem docet; Nazaræum sanctíficat, sacerdótem pérficit: neque enim fas est sine jejúnio sacrificium attíngere, non solum in mystica nunc et vera Dei adoratióne, sed nec in illa, in qua sacrifícium secúndum legem in figúra offerebátur. Jejúnium Elíam magnæ visiónis spectatórem fecit: quadragínta namque diérum jejúnio cum ánimam purgásset, in spelúnca méruit, quantum fas est hómini, Deum vidére. Móyses íterum legem accípiens, íterum jejúnia secútus est. Ninivítæ, nisi cum illis et bruta jejunássent, ruínæ minas nequáquam evasíssent. In desérto autem quorúmnam membra cecidérunt? nonne illórum, qui carnes appetivére? ℟. Móyses fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus: * Ut legem Dñi mererétur accípere. ℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragín-

ta diébus, et quadragínta nóctibus. Ut legem.
Glória Patri. Ut legem.

In tertio Nocturno. Antiph. Non sunt loquélæ.
Psalm. Cæli enárrant. cum reliquis. 14.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis: et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his, qui infirmabántur. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.
Tract. 24. in Joannem.

MIrácula, quæ fecit Dñs noster Jesus Christus, sunt quidem divína ópera, et ad intelligéndum Deum, de visibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non est talis substántia, quæ vidéri óculis possit: et mirácula ejus, quibus totum mundum regit, universámque creatúram admínistrat, assiduitáte viluérunt, ita ut pene nemo dignétur atténdere ópera Dei mira, et stupénda in quólibet séminis grano: secúndum ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam, quæ fáceret opportúno témpore præter usitátum cursum, ordinémque natúræ, ut non majóra, sed insólita vidéndo stupérent, quibus quotidiána viluérant.
℟. Spléndida facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus; * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus; admirántes timuérunt valde.
℣. Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. Vidéntes.

Lectio viii.

MAjus enim miráculum est gubernátio totíus mundi, quam saturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hoc nemo mirátur: illud mirántur hómines, non quia majus est, sed quia rarum est. Quis enim et nunc pascit univérsum mundum, nisi ille, qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergo quo modo Deus? Unde enim multíplicat de paucis granis ségetes, inde in mánibus suis multiplicávit quinque panes; potéstas enim erat in mánibus Christi. Panes autem illi quinque, quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta, sed ab eo, qui terram fecit, multiplicáta.
℟. Ecce mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper: * Obsérva, et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te affligam: et præcédet te Angelus meus. ℣. Israel si me audíeris, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum: ego enim Dñs. Obsérva.

Lectio ix.

HOc ergo admótum est sénsibus, quo erigerétur mens: et exhíbitum óculis, ubi exercerétur intelléctus: ut

invisíbilem Deum per visibília ópera mirarémur, et erécti ad fidem, et purgáti per fidem, étiam ipsum invisíbilem vidére cuperémus, quem de rebus visibílibus invisíbilem noscerémus. Nec tamen súfficit, hæc intuéri in miráculis Christi. Interrogémus ipsa mirácula, quid nobis loquántur de Christo: habent enim, si intelligántur, linguam suam. Nam quia ipse Christus Verbum Dei est: étiam factum Verbi, verbum nobis est. ℟. Atténdite pópule meus legem meam: * Inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Apériam in parábolis os meum; loquar propositiónes ab inítio sæculi. Inclináte.

Glória Patri. Inclináte.

Ad Laudes, Antiphona.

TUnc acceptábis sacrifícium justítiæ, si avérteris fáciem tuam a peccátis meis. Psalmus. Miserére mei. 56.

Aña. Bonum est speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.

Psalm. Confitémini Dño. 22.

Aña. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus.

Psalmus. Deus Deus meus. cum reliquis. 17.

Antiphona. Potens es Dómine erípere nos de manu forti: líbera nos Deus noster.

Antiph. Reges terræ, et omnes pópuli laudáte Deum.

Capitulum. Galat. 4.

FRatres: Scriptum est: quóniam Abraham duos fílios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera. Sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissiónem: quæ sunt per allegoríam dicta.

Hymnus. O sol salútis. 183.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum sublevásset óculos Jesus, et vidísset máximam multitúdinem veniéntem ad se, dixit ad Philíppum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? hoc autem dicébat tentans eum: ipse enim sciébat quid esset factúrus.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus; ut qui ex mérito nostræ actiónis affligimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dñm.

Ad Primam, Antiphona.

Accépit ergo Jesus panes, et cum grátias egísset, distríbuit discumbéntibus.

Ad Tertiam, Antiphona.

De quinque pánibus, et duóbus píscibus satiávit Dóminus quinque míllia hóminum.

Capit. Fratres: Scriptum est. ut supra. ℟. breve. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo.

Glória Patri. Ipse.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam, Antiphona.

Satiávit Dóminus quinque míllia hóminum de quinque

pánibus, et duóbus píscibus.

Capitulum. Gal. 4.

LÆtáre stérilis, quæ non paris: erúmpe, et clama, quæ non párturis: quia multi filii desértæ, magis quam ejus, quæ habet virum.

℟. breve. Scápulis suis * Obumbrábit tibi, Scápulis.

℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit.

Glória Patri. Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Nonam, Antiphona. Illi ergo hómines cum vidíssent, quod fécerat Jesus signum, intra se dicébant: quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum.

Capitulum. Galat. 4.

ITaque, fratres, non sumus ancíllæ filii, sed líberæ, qua libertáte Christus nos liberávit.

℟. breve. Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto.

℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas ejus.

Glória Patri. Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Vesperas, Antiphona, et Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis. 120.

Capit. Fratres: Scriptum est. ut supra. 193.

Hymnus. Audi, benígne Cónditor. 177.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Aña. Súbiit ergo in montem Jesus, et ibi sedébat cum discípulis suis.

Oratio. Concéde, quæsumus. 193.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitator. de Psalter. Hymn. Ex more docti. 3. Antiph., et Psalmi Nocturnorum, de Psalt. 46.

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus feriis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 2.

IN illo témpore: Prope erat Pascha Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam: et invénit in templo vendéntes boves, et oves, et colúmbas. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Tract. 10. in Joan. sub init.

QUid audívimus fratres? Ecce templum illud figúra adhuc erat, et ejécit inde Dñs omnes, qui sua quærébant; quia ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in sacrificiis illíus témporis. Novit enim cháritas vestra, quod sacrifícia illi pópulo pro ejus carnalitáte, et corde adhuc lapídeo, tália data sunt, quibus tenerétur, ne in idóla deflúeret: et immolábant ibi sacrifícia, boves, et oves, et colúmbas. Nostis, quia legístis.

℟. Vos, qui transitúri estis Jordánem, ædificáte altáre Dómino * De lapídibus, quos

ferrum non tétigit: et offérte super illud holocáusta, et hóstias pacíficas Deo vestro.
℣. Cumque intravéritis terram, quam Dóminus datúrus est vobis, ædificáte ibi altáre Dómino. De lapídibus.

Lectio ii.

NOn ergo magnum peccátum, si hoc vendébant in templo, quod emebátur, ut offerrétur in templo: et tamen ejécit inde illos. Quid si ibi ebriósos inveníret, quid fáceret Dñs, si vendéntes ea, quæ lícita sunt, et contra justítiam non sunt, (quæ enim honéste emúntur, non illícite vendúntur) éxpulit tamen, et non est passus domum oratiónis fieri domum negotiatiónis?
℟. Audi Israel præcépta Dómini, et ea in corde tuo quasi in libro scribe: * Et dabo tibi terram fluéntem lac, et mel.
℣. Obsérva ígitur, et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis. Et dabo.

Lectio iii.

SI negotiatiónis domus non debet fieri domus Dei, potatiónis debet fieri? Nos autem quando ista dícimus, strident déntibus suis advérsus nos, et consolátur nos Psalmus, quem audístis: Stridérunt in me déntibus suis. Nóvimus et nos audíre unde curémur: etsi ingeminántur flagélla Christo, quia flagellátur sermo ipsíus. Congregáta sunt, inquit, in me flagélla, et nesciébant. Flagellátus est flagéllis Judæórum: flagellátur blasphémia falsórum Christianórum: multíplicant flagélla Dómino Deo suo, et nésciunt. Faciámus nos, quantum ipse ádjuvat.* Ego autem, cum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam.
℟. Sicut fui cum Móyse, ita ero tecum, dicit Dóminus: * Confortáre, et esto robústus: introdúces pópulum meum ad terram lacte, et melle manántem.
℣. Noli timére, quóniam tecum sum: ad quæcumque perréxeris, non dimíttam te, neque derelínquam. Confortáre. Glória Patri. Confortáre.

Ad Laudes, Antiphona, et Psalm. Miserére. cum reliquis de Psalterio. 56.

Capitulum. Isaiæ 58.

CLama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus. O sol salútis. 183.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona. Auférte ista hinc, dicit Dñs, et nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dñm.

Hodie dicitur Offic. Defunct.

Ad Vesperas, Antiphona. Inclinávit. Psalmus. Diléxi. cum reliquis de Psalter. 124.

Capitulum. Joel. 2.

INter vestíbulum, et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce Dómine, parce pópulo tuo, et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut domonéntur eis natiónes.

Hymn. Audi, benígne Cónditor. 177.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona. Sólvite templum hoc, dicit Dñs; et post tríduum reædificábo illud: hoc autem dicébat de templo córporis sui.

Deinde dicuntur Preces, ut supra in Psalterio. 126.

Oratio.

DEprecatiónem nostram, quæsumus, Dñe, benígnus exáudi: et quibus supplicándi præstas afféctum, tríbue defensiónis auxílium. Per Dñm.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 7.

IN illo témpore: Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in templum, et docébat. Et mirabántur Judæi. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Tract. 29. in Joan. sub init.

ILle, qui latébat, docébat, et palam loquebátur, et non tenebátur. Illud enim ut latéret, erat causa exémpli, hoc potestátis. Sed cum docéret, mirabántur Judæi. Omnes quidem, quantum árbitror, mirabántur, sed non omnes convertebántur. Et unde admirátio? Quia multi nóverant ubi natus, quemádmodum fúerit educátus. Numquam eum víderant lítteras discéntem: audiébant autem de lege disputántem, legis testimónia proferéntem, quæ nemo posset proférre, nisi legísset: nemo légeret, nisi lítteras didicísset, et ídeo mirabántur. Eórum autem admirátio, magístro facta est insinuándæ áltius veritátis occásio. ℟. Quid me quæritis interfícere, hóminem, qui vera locútus sum vobis? * Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem bene, cur me cædis? ℣. Multa bona ópera operátus sum vobis: propter quod opus vultis me occídere? Si male. Lectio ii.

EX eórum quippe admiratióne et verbis, dixit Dóminus profúndum áliquid, et diligéntius ínspici, et díscuti dignum. Quid ergo Dóminus respóndit eis, admirántibus quómodo sciret lítteras, quas non didícerat? Mea, inquit, doctrína non est mea, sed ejus, qui misit me. Hæc est profúnditas prima: vidétur enim paucis verbis quasi contrária locútus. Non enim ait: Ista doctrína non est mea: sed, Mea doctrína non est mea. Si non tua,

quómodo tua? Si tua, quómodo non tua? Tu enim dicis utrúmque: et mea doctrína, et non mea.

℟. Addúxi vos per desértum quadragínta annis ego Dóminus: et non sunt attríta vestiménta vestra: * Manna de cælo plui vobis, et oblíti estis mei, dicit Dóminus. ℣. Ego edúxi vos de terra Ægypti, et de domo servitútis liberávi vos. Manna.

Lectio iii.

SI ergo intueámur diligénter, quod ipse in exórdio dicit sanctus Evangelísta: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: inde pendet hujus solútio quæstiónis. Quæ est doctrína Patris, nisi Verbū Patris? Ipse ergo Christus doctrína Patris, si Verbum Patris. Sed quia Verbum non potest esse nullíus, sed alicújus: et suam doctrínam dixit seípsum, et non suam, quia Patris est Verbum. Quid enim, tam tuum, quam tu? et quid tam non tuum, quam tu, si alicújus est, quod es?

℟. Móyses fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini mererétur accípere. ℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus. Ut. Glória Patri. Ut.

Ad Benedictus, Antiphona. Quid me quæritis interfícere, hóminem, qui vera locútus sum vobis?

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

SAcra nobis, quǽsumus Dómine, observatiónis jejúnia, et piæ conversatiónis augméntum, et tuæ propitiatiónis contínuum præstent auxílium. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Aña. Nemo in eum misit manum: quia nondum vénerat hora ejus.

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

MIserére Dómine pópulo tuo: et contínuis tribulatiónibus laborántem, propítius respiráre concéde. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Hodie dic. Psal. Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 9.

IN illo témpore: Prætériens Jesus vidit hóminem cæcum a nativitáte: et interrogavérunt eum discípuli ejus: Rabbi, quis peccávit, hic, aut paréntes ejus, ut cæcus nascerétur? Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Tract. 44. in Joan. circa init.

EA, quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, stupénda, atque miránda, et ópera, et verba sunt: ópera, quia facta sunt: verba, quia signa sunt. Si ergo quid signíficet hoc, quod factum est, cogitémus: genus humánum est iste cæcus. Hæc enim cæcitas cóntigit in primo hó-

mine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non solum mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas est infidélitas et illuminátio fides; quem fidélem, quando venit Christus, invénit? Quandóquidem Apóstolus natus in Gente Prophetárum dicit: Fúimus et nos aliquándo natúra filii iræ, sicut et céteri. Si filii iræ, filii vindíctæ, filii pœnæ, filii gehénnæ; quómodo natúra, nisi quia peccánte primo hómine, vítium pro natúra inolévit? Si vítium pro natúra inolévit, secúndum mentem omnis homo cæcus natus est.

℟. Spléndida facta est fácies Móysi. 196.

Lectio ii.

Venit Dñs, quid fecit? Magnum mystérium commendávit. Expuit in terram, de salíva sua lutum fecit: quia Verbum caro factum est, et inúnxit óculos cæci. Inúnctus erat, et nondum vidébat. Misit illum ad piscínam, quæ vocátur Siloe. Pertínuit autem ad Evangelístam commendáre nobis nomen hujus piscínæ, et ait: Quod interpretátur missus. Jam quis sit missus agnóscitis. Nisi enim ille fuísset missus, nemo nostrum esset ab iniquitáte dimíssus. Lavit ergo óculos in ea piscína, quæ interpretátur missus; baptizátus est in Christo. Si ergo quando eum in seípso quodámmodo baptizávit, tunc illuminávit: quando inúnxit, fortásse catechúmenum fecit.

℟. Ecce mitto Angelum. 196.

Lectio iii.

Audístis grande mystérium. Intérroga hóminem: Christiánus es? Respóndet tibi: Non sum. Si pagánus es, aut Judæus? Si autem díxerit, Non sum: adhuc quæris ab eo, Catechúmenus, an fidélis? Si respónderit tibi: Catechúmenus: inúnctus est, nondum lotus. Sed unde inúnctus? Quære, et respóndet. Quære ab illo, in quem credat? Eo ipso, quo catechúmenus est, dicit, in Christum. Ecce modo loquor et fidélibus, et catechúmenis. Quid dixi de sputo, et luto? Quia Verbum caro factum est, hoc catechúmeni áudiunt: sed non eis súfficit ad quod inúncti sunt: festínent ad lavácrum, si lumen inquírunt.

℣. Atténdite pópule meus. 197.

Ad Benedictus, Antiphona.

Rabbi, quid peccávit homo iste, quod cæcus natus est? Respóndit Jesus, et dixit: Neque hic peccávit, neque paréntes ejus: sed ut manifesténtur ópera Dei in illo.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

Deus, qui et justis prǽmia meritórum, et peccatóribus per jejúnium véniam præbes: miserére supplícibus tuis, ut reátus nostri conféssio indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat. Aña. Ille homo, qui dícitur Jesus, lutum fecit ex sputo, et linívit óculos meos, et modo vídeo. Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

Pateant aures misericórdiæ tuæ, Dñe, précibus supplicántium: et ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 7.

IN illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Episc.

Lib. 5. Comment. in Lucæ cap. 7. post init.

ET hic locus ad utrámque redúndat grátiam; et ut cito flecti divínam misericórdiam matris víduæ lamentatióne credámus, ejus præcípue, quæ únici filii vel labóre, vel morte frangátur: cui tamen víduæ gravitátis méritum exequiárum turba concíliet; et ut hanc víduam populórum turba septam, plus vidéri esse, quam féminam, quæ resurrectiónem únici, et adolescéntis filii sui lácrymis merúerit impetráre: eo quod sancta Ecclésia pópulum junióresm a pompa fúneris, atque a suprémis sepúlchri, suárum révocet ad vitam contemplatióne lacrymárum: quæ flere prohibétur eum, cui resurréctio debebátur. ℟. Locútus est Dóminus ad Móysen. 193. Lectio ii.

QUi quidem mórtuus in lóculo materiálibus quátuor ad sepúlchrum ferebátur eleméntis, sed spem resurgéndi habébat, quia ferebátur in ligno. Quod etsi nobis ante non próderat, tamen postéaquam Jesus id tétigit, profícere cœpit ad vitam, ut esset indício, salútem pópulo per crucis patíbulum refundéndam. Audíto ígitur Dei verbo, stetérunt acérbi illi fúneris portitóres, qui corpus humánum letháli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, nisi quasi in quodam féretro, hoc est, suprémi fúneris instruménto, jacémus exánimes, cum vel ignis immódicæ cupiditátis exæstuat, vel frígidus humor exúndat, vel pigra quadam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum, vel concréta noster spíritus labe, puræ lucis vácuus mentem alit? Hi sunt nostri fúneris portitóres.

℟. Stetit Móyses coram Pharaóne. 194. Lectio iii.

SEd quamvis supréma mortis spem vitæ omnis abolé-verint, et túmulo próxima córpora jáceant defunctórum, verbo tamen Dei jam mórtua resúrgunt cadávera: vox redit, rédditur fílius matri, revocátur a túmulo, erípitur a sepúlchro. Quis iste est túmulus tuus, nisi mali mores? Tú-

mulus tuus perfidia est; sepúlchrum tuum guttur est. Sepúlchrum enim patens est guttur eórum, unde verba mórtua proferúntur. Ab hoc sepúlchro te líberat Christus: ab hoc túmulo surges, si áudias verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod pœniténtiæ lácrymis ipse laváre non possis: fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tamquam pro únicis filiis vídua mater intérvenit. Compátitur enim quodam spirituáli dolóre natúræ, cum suos líberos letálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.
℟. Cantémus Dómino. 194.
Ad Benedictus, Antiphona. Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: et ecce defúnctus efferebátur filius únicus matris suæ.
Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut quos jejúnia votíva castígant, ipsa quoque devótio sancta lætíficet; ut terrénis affectibus mitigátis, facílius cæléstia capiámus. Per Dóminum.
Ad Magnificat, Antiphona. Prophéta magnus surréxit in nobis, quia Deus visitávit plebem suam.
Deindedicuntur Preces. 126.

Oratio.

POpuli tui Deus institútor et rector, peccáta, quibus impugnátur, expélle: ut semper tibi plácitus, et tuo munímine sit secúrus. Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 11.

IN illo témpore: Erat quidam languens Lázarus a Betthánia, de castéllo Maríæ, et Marthæ soróris ejus. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Tract. 49. in Joan. post init.

IN superióri lectióne meminístis, quod Dóminus éxiit de mánibus eórum, qui lapidáre illum voluérunt, et discéssit trans Jordánem, ubi Joánnes baptizábat. Ibi ergo Dño constitúto, infirmabátur in Bethánia Lázarus: quod castéllum erat próximum Jerosólymis. María autem erat, quæ unxit Dñm unguénto, et extérsit pedes ejus capíllis suis, cujus frater Lázarus infirmabátur. Misérunt ergo soróres ejus ad eum. Jam intellígimus quo misérunt, ubi erat Jesus: quóniam absens erat, trans Jordánem scílicet. Misérunt ad Dóminum, nuntiántes, quod ægrotáret frater eárum, ut si dignarétur, veníret, et eum ab ægritúdine liberáret. Ille dístulit sanáre, ut posset resuscitáre.
℟. In mari viæ tuæ. 195.

Lectio ii.

QUid ergo nuntiavérunt soróres ejus? Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Non dixérunt, Veni: amánti enim tantúmmodo nuntiándum fuit. Non ausæ sunt dícere, Veni, et sana:

non ausæ sunt dícere: Ibi jube, et hic fiet. Cur enim non et istæ, si fides illíus Centuriónis inde laudátur? Ait enim: Non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nihil horum istæ, sed tantúmmodo: Dómine, ecce, quem amas, infirmátur. Súfficit ut nóveris; non enim amas, et déseris. ℣. Qui persequebántur pópulum. 195. Lectio iii.

DIcit áliquis: Quómodo per Lázarum peccátor significabátur, et a Dómino sic amabátur? Audiat eum dicéntem: Non veni vocáre justos, sed peccatóres. Si enim peccatóres Deus non amáret, de cælo ad terram non descénderet. Audiens autem Jesus, dixit eis, infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro glória Dei; ut glorificétur Fílius Dei. Talis glorificátio ipsíus, non ipsum auxit, sed nobis prófuit. Hoc est ergo quod ait: Non est ad mortem: quia et ipsa mors non erat ad mortem, sed pótius ad miráculum: quo facto créderent hómines in Christum, et vitárent veram mortem. Sane vidéte, quemádmodum tamquam ex oblíquo Dóminus Deum se dixit, propter quosdam, qui negant Fílium Dei Deum esse. ℟. Móyses fámulus Dei. 195. Ad Benedictus, Antiphona. Lázarus amícus noster dormit; eámus, et a somno excitémus eum.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

DEus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis: præsta, quæsumus; ut Ecclésia tua, et ætérnis profíciat institútis, et temporálibus non destituátur auxíliis. Per Dñm.

Hodie dic. Psalmi Pœnit. Ad Magnificat, Antiphona. Dómine si fuísses hic, Lázarus non esset mórtuus: ecce jam fœtet quatriduánus in monuménto.

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui infirmitátis nostræ cónscii, de tua virtúte confídimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dñm.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 8.

IN illo témpore: Locútus est Jesus turbis Judæórum, dicens: Ego sum lux mundi; qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Tract. 34. in Joan. post init.

QUod ait Dóminus, Ego sum lux mundi, clarum puto esse eis, qui habent óculos, unde hujus lucis partícipes fiant; qui autem non habent óculos, nisi in sola carne, mirántur quod dictum est a Dómino Jesu Christo,

Ego sum lux mundi. Et forte non desit, qui dicat apud semetípsum: Numquid forte Dóminus Christus est sol iste, qui ortu, et occásu péragit diem? Non enim defuérunt hærétici, qui ista sensérunt. Manichæi solem istum óculis cárneis visíbilem expósitum, et públicum non tantum homínibus, sed étiam pecóribus ad vidéndum, Christum Dóminum esse putavérunt.

℟. Spléndida facta est fácies Móysi. 196. Lectio ii.

SEd cathólicæ Ecclésiæ recta fides ímprobat tale comméntum, et diabólicam doctrínam esse cognóscit: nec solum agnóscit credéndo, sed in quibus potest, convíncit étiam disputándo. Improbémus ítaque hujúsmodi errórem, quem sancta ab inítio anathematizávit Ecclésia. Non arbitrémur Dñm Jesum Christum hunc esse solem, quem vidémus oríri ab Oriénte, occídere in Occidénte: cujus cúrsui nox succédit, cujus rádii nube obumbrántur, qui certa de loco in locum motióne commígrat. Non est hoc Dóminus Christus: Non est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.

℟. Ecce mitto Angelum. 196.

Lectio iii.

EST ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellígere cupiámus, ipsam sitiámus, ut ad ipsam duce ipsa aliquándo veniámus, et in illa ita vivámus, ut nunquam omníno moriámur. Ista enim lux est, de qua prophetía olim præmíssa ita in Psalmo cécinit: Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen. Advértite quid de tali luce antíquus sanctórum hóminum Dei sermo præmíserit: Hómines, inquit, et juménta salvos fácies Dómine, sicut multiplicáta est misericórdia tua Deus. ℟. Atténdite pópule meus. 197.

Ad Benedictus, Antiphona.
Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

FIat, Dómine, quæsumus, per grátiam tuam fructuósus nostræ devotiónis afféctus: quia tunc nobis próderunt suscépta jejúnia, si tuæ sint plácita pietáti. Per Dñm.

S A B B A T O

ante Dominicam Passionis.

Ad Vesp. Cap. Hebr. 9.

FRatres: Christus assístens Póntifex futurórum bonórum per ámplius, et perféctius tabernáculum non manufáctum, idest, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

VExílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystériũ,

Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.
Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.
Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.
Arbor decóra, et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.
Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.
O Crux ave spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.
Te fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus,
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmiū. Amen.

℣. **Eripe me Dómine ab hómine malo.**

℟. **A viro iníquo éripe me.**

Ad Magnificat, Antiphona. **Ego sum, qui testimónium perhíbeo de meípso, et testimónium pérhibet de me, qui misit me, Pater.** Oratio.

Quæsumus, omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: ut te largiénte, regátur in córpore, et te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum.

Ab hoc Sabbato usque ad Feriam ii. post Oct. Pentecostes non fiunt commem. consuetæ de Cruce, de S. Maria, et aliæ in Psalterio positæ.

Ad Completor. in ℟. brevi non dicitur **Glória Patri**. in Officio feriali usque ad Feriam v. in Cœna Domini.

DOMINICA

De Passione.

Ad Matut. Invit. **Hódie si vocem Dñi audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra.**

Psal. **Veníte, exultémus 2.**

Hoc Invitat. dicitur usque ad Feriam v. in Cœna Domini, etiam in feriali Officio. In Psalmo. **Hódie si vocem,** omittitur, et repetitur a Choro Invitat. deinde sequitur: **Sicut in exacerbatióne.**

In fine hujus Psalmi non dicitur **Glória Patri**, hoc tempore Pass. nisi in Festis, sed repetitur Invitatorium, ut alias, in fine. Quod etiam servatur in Responsoriis ad Matutinum, et in Respons. brevibus Horarum, ubi similiter repetitur Responsorium. Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.
De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.
Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,

Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor,
Atque ventre Virgináli
Carne amíctus pródiit.
Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus, pedésque
Stricta cingit fáscia.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

Ad Nocturnum, omnia ut in Psalterio. ℣. Erue a frámea, et alii ℣. ibidem tempore Passionis.

In primo Nocturno.

Incipit liber Jeremíæ Proph.

Lectio i. Cap. 1.

VErba Jeremíæ filii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ filii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim filii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ filiæ Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero, novi te, et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et Prophétam in Géntibus dedi te. Et dixi, A, a, a, Dómine Deus, ecce néscio loqui, quia puer ego sum. ℟. Isti sunt dies, quos observáre debétis tempóribus suis: *Quartadécima die ad vésperum Pascha Dñi est; et in quintadécima solemnitátem celebrábitis altíssimo Dómino. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: lóquere fíliis Israel, et dices ad eos. Quartadécima.

Hoc Responsorium non dicitur infra Hebdomadam.

Lectio ii.

ET dixit Dóminus ad me: noli dícere: Puer sum; quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis; et univérsa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum, quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum. Et dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo, ecce constítui te hódie super Gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Quid tu vides Jeremía? Et dixi: Virgam vigilántem ego vídeo. Et dixit Dóminus ad me: Bene vidísti, quia vigilábo ego super verbo meo, ut fáciam illud. Et factum est ver-

bum Dómini secúndo ad me, dicens: Quid tu vides? et dixi: Ollam succénsam ego vídeo, et fáciem ejus a fácie Aquilónis. ℟. Multiplicáti sunt, qui tríbulant me, et dicunt: Non est salus illi in Deo ejus: * Exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus. ℣. Nequándo dicat inimícus meus: Prævälui advérsus eum. Exsúrge.

Lectio iii.

ET dixit Dóminus ad me: Ab Aquilóne pandétur malum super omnes habitatóres terræ. Quia ecce ego convocábo omnes cognatiónes regnórum Aquilónis, ait Dóminus: et vénient, et ponent unusquísque sólium suum in intróitu portárum Jerúsalem, et super omnes muros ejus in circúitu, et super univérsas urbes Juda. Et loquar judícia mea cum eis, super omnem malítiam eórum, qui dereliquérunt me, et libavérunt diis aliénis, et adoravérunt opus mánuum suárum. Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia, quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt; quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te. ℟. Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus. ℣. Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperábo. Réspice. Usquequo.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Sermone 9. de Quadragesima.

Lectio iv.

IN ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus Christiánis non ignorámus Paschále sacraméntum esse præcípuum: cui condígne, et cóngrue suscipiéndo, totíus quidem nos témporis institúta refórmant: sed devotiónem nostram præséntes vel máxime dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacraménto scimus esse contíguos. In quibus mérito a sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritus Sancti majóra sunt ordináta jejúnia; ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquid in eo, quod propter nos gessit, agerémus, sicut Apóstolus ait: Si compátimur, et conglorificábimur. Certa atque secúra est expectátio promíssæ beatitúdinis, ubi est participátio Domínicæ passiónis. ℟. Deus meus es tu, ne discédas a me: * Quóniam tribulátio próxima est, et non est, qui ádjuvet. ℣. Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a

me: ad defensiónem meam áspice. Quóniam.

Lectio v.

NEmo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis socíetas hujus glóriæ denegétur, tamquam tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens: Omnes, qui pie volunt vívere in Christo, persecutiónem patiéntur, et ídeo numquam deest tribulátio persecutiónis, si numquam desit observántia pietátis. Dóminus enim in exhortatiónibus suis dicit: Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus, hanc vocem non solum ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totámque Ecclésiam pertinére, quæ salutáre suum in his, qui áderant, universáliter audiébat. ℟. In te jactátus sum ex útero; de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discédas a me: * Quóniam tribulátio próxima est, et non est, qui ádjuvet.

℣. Salva me ex ore leónis, et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Quóniam.

Lectio vi.

SIcut ergo totíus est córporis pie vívere, ita totíus est témporis crucem ferre, quæ mérito ferri unicuíque suadétur, quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis, et plus plerúmque perículi est in insidiatóre occúlto, quam in hoste maniféslo. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, pie veracitérque dicébat: Nonne tentátio est vita hóminis super terram? Quóniam non solis dolóribus córporis, atque supplíciis ánima fidélis impétitur; verum étiam salva incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cum caro concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem, præsídio crucis Christi mens rationális instrúitur, nec cupiditátibus nóxiis illécta conséntit; quóniam continéntiæ clavis, et Dei timóre transfigitur. ℟. In próximo est tribulátio mea, Dómine, et non est, qui ádjuvet; ut fódiant manus meas, et pedes meos: líbera me de ore leónis, * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis.

℣. Erue a frámea Deus ánimam meam, et de manu canis únicam meam. Ut enárrem. In próximo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 8.

IN illo témpore: Dicébat Jesus turbis Judæórum: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.
Homilia 18. in Evangel.

PEnsáte, fratres charíssimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, et dicébat: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valde, quod súbditur: Qui ex Deo est, verba Dei audit: proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit, qui ex Deo est, et audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est: intérroget se unusquísque, si verba Dei in aure cordis pércipit, et intélliget unde sit. Cæléstem pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri. ℟. Tota die contristátus ingrediébar, Dómine, quóniam ánima mea compléta est illusiónibus: * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.
℣. Amíci mei, et próximi mei advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt, et qui juxta me erant, de longe stetérunt. Et.

Lectio viii.

PEnset ergo apud se unusquísque vestrum, si hæc vox Dei in cordis ejus aure convaluit, et quia jam ex Deo sit, agnóscet. Nam sunt nonnúlli, qui præcépta Dei nec aure córporis percípere dignántur. Et sunt nonnúlli, qui hæc quidem córporis aure percípiunt, sed nullo ea mentis desidério complectúntur. Et sunt nonnúlli, qui libénter verba Dei suscípiunt, ita ut étiam in flétibus compungántur, sed post lacrymárum tempus ad iniquitátem rédeunt. Hi profécto verba Dei non áudiunt, qui hæc exercére in ópere contémnunt. Vitam ergo vestram, fratres charíssimi, ante mentis óculos revocáte, et alta consideratióne pertiméscite hoc, quod ex ore Veritátis sonat: Proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. ℟. Ne avértas fáciem tuam a púero tuo, Dómine: * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.
℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam, propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio ix.

SEd hoc quod de réprobis Véritas lóquitur, ipsi hoc de semetípsis réprobi iníquis suis opéribus osténdunt. Nam séquitur: Respondérunt ígitur Judæi, et dixérunt ei: Nonne bene dícimus nos, quia Samaritánus es tu, et dæmónium habes? Accépta autem tanta contumélia, quid Dóminus respóndeat, audiámus: Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, et vos inhonorástis me. Quia enim Samaritánus interpretátur custos, et ipse veráciter cu-

stos est, de quo Psalmísta ait: Nisi Dóminus custodíerit civitátem, in vanum vígilant, qui custódiunt eam: et cui per Isaíam dícitur: Custos quid de nocte? custos quid de nocte? respondére nóluit Dóminus: Samaritánus non sum, sed, Ego dæmónium non hábeo. Duo quippe ei illáta fuérunt: unum negávit: áliud tacéndo consénsit.

℟. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrymárum, et plorábo die, ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me.

℣. Fiant viæ eórum ténebræ, et lúbricum, et Angelus Dómini pérsequens eos. Et omnis. Quis dabit.

Ad Laudes, Antiphona.

VIde Dómine afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus meus.

Psalmus. Miserére mei. 56.

Antiphona. In tribulatióne invocávi Dóminum, et exaudívit me in latitúdine.

Psalmus. Confitémini Dómimino. 22.

Aña. Judicásti Dómine causam ánimæ meæ: defénsor vitæ meæ, Dñe Deus meus.

Psalmus. Deus Deus meus. cum reliq. 17.

Antiphona. Pópule meus quid feci tibi? aut quid moléstus fui? respónde mihi.

Antiph. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Capitulum. Hebr. 9.

FRatres: Christus assístens Póntifex futurórum bonórum per ámplius, et perféctius tabernáculum non manu factum, idest, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

LUstra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.
Felle potus ecce languet;
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flúmine.
Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Sílva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum
Dulce pondus sústinent.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.
Sola digna tu fuísti
Ferre mundi Víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit
Fusus Agni córpore.
Sempitérna sit beátæ

Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Benedictus, Antiphona. Dicébat Jesus turbis Judæórum, et princípibus sacerdótum: Qui ex Deo est, verba Dei audit: proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis.

Oratio.

QUæsumus, omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: ut te largiénte, regátur in córpore, et te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum.

Ad Prim. Aña. Ego dæmónium non hábeo, sed honoríſico Patrem meum, dicit Dñs.

Capit. Regi sæculórum. 26.

℟. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Miserére nobis.

Repetitur, Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge Christe. et reliqua, ut in Psalterio. 26.

Ad Absolutionem Capituli. Lectio brevis. Fáciem meam. ut in Psalterio. 28.

Et dicitur in Dominica, et Feriis usque ad Feriam v. in Cœna Domini exclusive.

Ad Tertiam, Antiphona. Ego glóriam meam non quæro: est qui quærat, et júdicet.

Capitulum. Fratres: Christus assistens. 206.

℟. breve. Erue a frámea, * Deus ánimam meam. Erue.

℣. Et de manu canis únicam meam. Deus.

Erue a frámea. ℣. De ore leónis líbera me Dómine.

℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Ad Sextam, Antiphona. Amen, amen dico vobis: si quis sermónem meum serváverit, mortem non gustábit in ætérnum.

Capitulum. Hebr. 9.

SI enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ad opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. breve. De ore leónis, * Líbera me Dómine. De ore.

℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. De ore.

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam.

℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Ad Nonam, Aña. Tulérunt lápides Judæi, ut jácerent in eum: Jesus autem abscóndit se, et exívit de templo.

Capitulum. Hebr. 9.

ET ídeo novi Testaménti mediátor est: ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri Testa-

ménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt, ætérnæ hæreditátis, in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. brev. Ne perdas cum ímpiis, * Deus ánimam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus. Ne perdas.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo.

℟. A viro íniquo éripe me.

Ad Vesperas, Antiphona, et Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica, ut supra. 120.

Capitulum. Fratres: Christus assístens. 206.

Hymnus. Vexílla Regis pródeunt. ut supra. 206.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo.

℟. A viro íniquo éripe me.

Ad Magnificat, Antiphona. Abraham pater vester exultávit, ut vidéret diem meum: vidit, et gavísus est.

Oratio. Quæsumus omnípotens. ut supra. 207.

Hymni, ℣℣. et ℟℟. brevia supradicta dicuntur etiam in Dominica Palmarum, et in fariali Officio usque ad Feriam iv. majoris Hebdom.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA

Invitatorium. Hódie si vocem. ut supra. Hymnus. Pange lingua. 207.

Antiphonæ, et Psalmi hujus Feriæ. 46.

℣. Erue a frámea. ut ibidem tempore Passionis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 7.

IN illo témpore: misérunt Príncipes, et Pharisæi minístros, ut apprehénderent Jesum. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 31. in Joan. circa med.

QUómodo apprehénderent adhuc noléntem? Quia ergo non póterant apprehéndere noléntem, missi sunt, ut audírent docéntem. Quid docéntem? Dicit ergo Jesus: Adhuc módicum tempus vobíscum sum. Quod modo vultis fácere, factúri estis; sed non modo, quia modo nolo. Quare adhuc modo nolo? Quia adhuc módicum tempus vobíscum sum, et tunc vado ad eum, qui me misit. Implére débeo dispensatiónem meam, et sic pervenire ad passiónem meam.

℟. Deus meus éripe me de manu peccatóris, et de manu contra legem agéntis, et iníqui: * Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus meus ne elongéris a me: Deus meus in auxílium meum réspice. Quóniam.

Lectio ii.

QUærétis me, et non inveniétis, et ubi sum ego, vos non potéstis veníre. Hic jam resurrectiónem suam prædixit: noluérunt enim agnóscere præséntem, et póstea quæsiérunt, cum vidérent in eum multitúdinem jam credéntem. Magna enim signa facta sunt étiam eum Dó-

minus resurréxit, et ascéndit in cælum. Tunc per discípulos facta sunt magna: sed ille per illos, qui et per seípsum. Ipse quippe illis díxerat: Sine me nihil potéstis fácere. Quando claudus ille, qui sedébat ad portam, ad vocem Petri surréxit, et suis pédibus ambulávit, ita ut hómines miraréntur, sic eos allocútus est Petrus, quia non in sua potestáte ista fecit, sed in virtúte illíus, quem ipsi occidérunt. Multi compúncti dixérunt: Quid faciémus? ℟. Qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum, dicéntes: Deus derelíquit eum, * Persequímini, et comprehéndite eum: quia non est, qui líberet eum: Deus meus ne elongéris a me: Deus meus in adjutórium meum inténde.
℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes. Persequímini.

Lectio iii.

VIdérunt enim se ingénti crímine impietátis astríctos, quando illum occidérunt, quem venerári, et adoráre debuérunt, et hoc putábant esse inexpiábile. Magnum enim fácinus erat, cujus considerátio illos fáceret desperáre; sed non debébant desperáre, pro quibus in cruce pendens Dóminus est dignátus oráre. Díxerat enim: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt. Vidébat quosdam suos inter multos aliénos: illis jam petébat véniam, a quibus adhuc accipiébat injúriam. Non enim attendébat, quod ab ipsis moriebátur, sed quia pro ipsis moriebátur. ℟. Pacífice loquebántur mihi inimíci mei, et in ira molésti erant mihi: * Vidísti Dómine, ne síleas, ne discédas a me. ℣. Ego autem cum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam. Vidísti Dómine. Pacífice.

Ad Laudes, Antiphona, et Psalmus. Miserére. cum reliquis de Psalterio. 56.

Capitulum. Jer. 11.

VEníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus. Lustra sex. 212.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Benedictus, Antiphona. In die magno festivitátis stabat Jesus, et clamábat, dicens: Si quis sitit, véniat ad me, et bibat.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalt. 59. Oratio.

SAnctífica, quæsumus, Dómine, nostra jejúnia, et cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culpárum. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Primam, Antiphona. **Líbera me Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me.**

Capitulum. **Pacem, et veritátem.** cum reliquis. 34.

Ad Absolutionem Capituli. Lectio brevis. **Fáciem meam non avérti.** ut in Psalt. 37.

Ad Tertiam, Antiphona. **Judicásti Dómine causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.**

Capitulum. Jer. 17.

DOmine, omnes, qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum viventium Dóminum.

℟. breve. **Erue a frámea, * Deus ánimam meam. Erue.** ℣. **Et de manu canis únicam meam. Deus. Erue a frámea.**

℣. **De ore leónis líbera me Dñe.** ℟. **Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.**

Deinde dicuntur Preces. 39.

Ad Sextam, Antiphona. **Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.**

Capitulum. Jer. 17.

COnfundántur, qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

℟. breve. **De ore leónis * Líbera me Dómine. De ore.** ℣. **Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera me. De ore.**

℣. **Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam.**

℟. **Et cum viris sánguinum vitam meam.**

Deinde dicuntur Preces. 42.

Ad Nonam, Antiphona. **Numquid rédditur pro bono malum: quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?**

Capitulum. Jer. 18.

REcordáre, quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℟. br. **Ne perdas cum ímpiis* Deus ánimam meam. Ne perdas.** ℣. **Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus ánimam meam. Ne perdas.**

℣. **Eripe me Dómine ab hómine malo.**

℟. **A viro iníquo éripe me.**

Deinde dic. Preces, 45.

Ad Vesp. Aña, et Psal. Feriæ secundæ, ut in Psalterio. 124.

Capitulum. Jer. 11.

TU autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes, et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim reveláví causam meam, Dómine Deus meus.

Hymnus. **Vexílla Regis pródeunt.** ut supra. 206.

℣. **Eripe me Dómine ab hómine malo.**

℟. **A viro iníquo éripe me.**

Ad Magnificat, Antiphona. **Si quis sitit, véniat ad me, et bibat: et de ventre ejus fluent aquæ vivæ, dicit Dóminus.**

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tua semper mereátur protectióne defendi. Per Dóminum.

Capitula prædicta dicuntur in feriali Officio usque ad Feriam iv. majoris Hebdom. Añæ vero per Horas, usque ad Dominicam in Palmis.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 7.

IN illo témpore: Ambulábat Jesus in Galilæam: non enim volébat in Judæam ambuláre, quia quærébant eum Judæi interficere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatu 28. in Joannem.

IN isto Evangélii capítulo, fratres, Dñus noster Jesus Christus secúndum hóminem se plúrimum commendávit fidei nostræ. Etenim semper hoc egit dictis, et factis suis, ut Deus credátur, et homo: Deus qui nos fecit, homo qui nos quæsívit: Deus cum Patre semper, homo nobíscum ex témpore. Non enim quæreret quem fécerat: nisi fieret ipse quod fécerat. Verum hoc memeutóte, et de córdibus vestris nolíte dimíttere: Sic esse Christum hóminem factum, ut non destíterit Deus esse. Manens Deus accépit hóminem, qui fecit hóminem. ℟. Adjútor, et suscéptor meus es tu, Dómine: et in verbum tuum sperávi: * Declináte a me malígni: et scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Iníquos ódio hábui: et legem tuam diléxi. Declináte.

Lectio ii.

QUando ergo látuit ut homo, non poténtiam perdidisse putándus est, sed exémplum infirmitátis præbuísse. Ille enim quando vóluit, deténtus est: quando vóluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, idest fidéles ejus, qui non habérent illam potestátem, quam habébat ipse Deus noster: quod latébat, quod se, tamquam ne occiderétur, occultábat, hoc indicábat factúra esse membra sua, in quibus útique membris suis ipse erat. ℟. Docébo iníquos vias tuas, et ímpii ad te converténtur: * Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ. ℣. Dñe lábia mea apéries: et os meum annuntiábit laudem tuam. Líbera.

Lectio iii.

NOn enim Christus in cápite, et non in córpore: sed Christus totus in cápite, et in córpore. Quod ergo membra ejus, ipse: quod autem ipse, non contínuo membra ejus. Nam si non ipsi essent membra ejus, non díceret Saulo: Quid me perséqueris? Non enim Saulus ipsum, sed membra ejus, idest, fidéles ejus in terra persequebátur. Nóluit tamen dícere sanctos meos, servos meos, postrémo

honorabílius, fratres meos: sed me, hoc est membra mea, quibus ego sum caput.

℟. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, et cum viris sánguinum vitam meam: * Rédime me Dómine. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo, a viro iníquo líbera me. Rédime. Ne perdas.

Ad Benedictus, Antiphona. Tempus meum nondum advénit, tempus autem vestrum semper est parátum.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

NOstra tibi, Dómine, quæsumus, sint accépta jejúnia; quæ nos et expiándo, grátia tua dignos effíciant, et ad remédia perdúcant ætérna. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona. Vos ascéndite ad diem festum hunc: ego autem non ascéndam, quia tempus meum nondum advénit.

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, perseverántem in tua voluntáte famulátum: ut in diébus nostris et mérito, et número pópulus tibi sérviens augeátur. Per Dñm.

FERIA QUARTA.

Hodie dic. Psalmi Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 10.

IN illo témpore: Facta sunt encænia in Jerosólymis: et hiems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc. Tract. 48. in Joan. circa init.

ENcænia festívitas erat dedicatiónis templi. Græce enim cænon dícitur novum. Quandocúmque novum áliquid fúerit dedicátum, encænia vocántur. Jam et usus habet hoc verbum. Si quis nova túnica induátur, encæniáre dícitur. Illum enim diem, quo templum dedicátum est, Judæi solémniter celebrábant: ipse dies festus agebátur, cum ea, quæ lecta sunt, locútus est Dñs. ℟. Tota die contristátus. 211.

Lectio ii.

HIems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Judæi, et dicébant ei: Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam. Non veritátem desiderábant, sed calúmniam præparábant. Hiems erat, et frígidi erant: ad illum enim divínum ignem accédere pigri erant. Si accédere est crédere: qui credit, accédit: qui negat, recédit. Non movétur ánima pédibus, sed afféctibus. ℟. Ne avértas fáciem. 211.

Lectio iii.

FRigúerant diligéndi charitáte, et ardébant nocéndi cupiditáte. Longe áberant, et ibi erant: non accedébant credéndo, et premébant persequéndo. Quærébant audíre a Dño: Ego sum Christus: et fortásse de Christo secúndum hóminem sapiébant.

Prædicavérunt enim Prophétæ Christum: sed divinitátem Christi et in Prophétis, et in ipso Evangélio, nec hærétici intélligunt: quanto minus Judæi, quámdiu velámen est super cor eórum. ℟. Quis dabit. 212.

Ad Benedictus Aña. Oves meæ vocem meam áudiunt: et ego Dóminus agnósco eas. Deinde dic. Prec. 59. Orat.

SAnctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illústra: et quibus devotiónis præstas affectum, præbe supplicántibus pium benígnus audítum. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona. Multa bona ópera operátus sum vobis: propter quod opus vultis me occídere? Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

ADésto supplicatiónibus nostris omnípotens Deus: et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus affectum. Per Dñm.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 7.

IN illo témpore: Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 33. in Evangel.

COgitánti mihi de Maríæ Magdalénæ pœniténtia, flere magis libet, quam áliquid dícere. Cujus enim vel sáxeum pectus illæ hujus peccatrícis lácrymæ ad exémplum pœniténdi non emólliant? Considerávit namque quid fecit, et nóluit moderári quid fáceret. Super conviváncs ingréssa est, non jussa venit, inter épulas lácrymas óbtulit. Díscite, quo dolóre ardet, quæ flere et inter épulas non erubéscit. ℟. Deus meus, éripe me de manu peccatóris; et de manu contra legem agéntis, et iníqui: * Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus meus ne elongéris a me: Deus meus in auxílium meum réspice. Quóniam.

Lectio ii.

HAnc vero, quam Lucas peccatrícem mulíerem, Joánnes Maríam nóminat; illam esse Maríam crédimus, de qua Marcus septem dæmónia ejécta fuísse testátur. Et quid per septem dæmónia, nisi univérsa vítia designántur? Quia enim septem diébus omne tempus comprehénditur, recte septenário número univérsitas figurátur. Septem ergo dæmónia María hábuit, quæ univérsis vítiis plena fuit. ℟. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, et dicunt: Non est salus illi in Deo ejus: * Exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus. ℣. Nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum. Exsúrge.

*

Lectio iii.

SEd ecce quia turpitúdinis suæ máculas aspéxit, lavánda ad fontem misericórdiæ cucúrrit, convivántes non erúbuit. Nam quia semetípsam gráviter erubescébat intus, nihil esse crédidit, quod verecundarétur foris. Quid ergo mirámur, fratres? Maríam veniéntem, an Dóminum suscipiéntem? suscipiéntem dicam, an trahéntem? sed mélius trahéntem dicam, et suscipiéntem: quia nimírum ipse eam per misericórdiam traxit intus, qui per mansuetúdinem suscépit foris.

℟. Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

℣. Qui tríbulant me, exultábunt, si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperábo. Réspice. Usquequo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Magíster dicit: Tempus meum prope est, apud te fácio Pascha cum discípulis meis.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta, medicinális parsimóniæ stúdio reformétur. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar.

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

ESto, quæsumus, Dómine, propítius plebi tuæ: ut quæ tibi non placent, respuéntes, tuórum pótius repleántur delectatiónibus mandatórum. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 11.

IN illo témpore: Collegérunt Pontífices, et Pharisæi concílium advérsus Jesum, et dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 49. in Joan. sub fin.

POntífices, et Pharisæi sibi consulébant, nec tamen dicébant: Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodo nocérent, ut pérderent, quam quómodo sibi consúlerent, ne perírent: et tamen timébant, et quasi consulébant. Dicébant enim: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: et vénient Románi, et tollent nostrum locum, et Gentem. Temporália pérdere timuérunt, et vitam ætérnam non cogitavérunt, ac sic utrúmque amisérunt. ℟. Deus meus es tu. 209.

Lectio ii.

NAm et Románi post Dómini passiónem, et glorificatiónem tulérunt eis et locum, et Gentem, expugnándo, et transferéndo: et illud eos séquitur, quod álibi

dictum est: Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres. Hoc autem timuérunt; ne, si omnes in Christum créderent, nemo remanéret, qui advérsus Romános civitátem Dei, templúmque deflénderet: quóniam contra ipsum templum, et contra suas patérnas leges doctrínam Christi esse sentiébant. ℟. In te jactátus sum. 210. Lectio iii.

UNus autem ex ipsis Cáiphas, cum esset Póntifex anni illíus, dixit eis: Vos nescítis quidquam, nec cogitátis, quia éxpedit vobis, ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Hoc autem a semetípso non dixit, sed cum esset Póntifex anni illíus, prophetávit. Hic docémur, étiam hómines malos prophetíæ spíritu futúra prædícere: quod tamen Evangelísta divíno tríbuit Sacraménto, quia Póntifex fuit, idest, summus sacérdos.

℟. In próximo est. 210.

Ad Benedictus, Antiphona.

Appropinquábat autem dies festus Judæórum: et quærébant príncipes sacerdótum, quómodo Jesum interficerent, sed timébant plebem.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, temporáliter pótius macerémur, quam supplíciis deputémur ætérnis. Per Dóminum.

Hodie dicunt. Psal. Pœnit.

Ad Magnificat, Antiphona.

Príncipes sacerdótum consílium fecérunt, ut Jesum occíderent: dicébant autem: Non in die festo, ne forte tumúltus fieret in pópulo.

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

S A B B A T O.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 12.

IN illo témpore: Cogitavérunt Príncipes sacerdótum, ut et Lázarum interficerent: quia multi propter illum abíbant ex Judæis, et credébant in Jesum. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 50. in Joan. in fin.

VIso Lázaro resuscitáto, quia tantum miráculum Dómini tanta erat evidéntia diffamátum, tanta manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre: quid invenérunt, vidéte. Cogitavérunt autem príncipes sacerdótum, ut et Lázarum interficerent. O stulta cogitátio, et cæca sævítia! Dóminus Christus, qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísum? Quando Lázaro inferebátis necem, numquid aufe-

rebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus: ecce Dóminus utrúmque fecit, et Lázarum mórtuum, et seípsum suscitávit occísum.

℟. Tota die. 211.

Lectio ii. Tract. 51.

IN crástinum autem turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cum audíssent, quia venit Jesus Jerosólymam, accepérunt ramos palmárum, et processérunt óbviam ei, et clamábant: Hosánna, benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. Rami palmárum laudes sunt, significántes victóriam; quia erat Dóminus mortem moriéndo superatúrus, et trophæo crucis de diábolo mortis príncipe triumphatúrus. Vox autem obsecrántis est, Hosánna, sicut nonnúlli dicunt, qui Hebræam linguam novérunt, magis afféctum índicans, quam rem áliquam significans; sicut sunt in lingua Latína, quas interjectiónes vocant, velut cum doléntes dícimus, heu; vel cum delectámur, vah dícimus.

℟. Ne avértas fáciem. 211.

Lectio iii.

HAs ei láudes turba dicébat: Hosánna, benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. Quam crucem mentis invidéntia príncipum Judæórum pérpeti póterat, quando Regem suum Christum tanta multitúdo clamábat? Sed quid fuit Dño Regem esse Israel? Quid magnum fuit Regi sæculórum, Regem fieri hóminum? non enim Rex Israel Christus ad exigéndum tribútum, vel exércitum ferro armándum, hostésque visibíliter debellándos: sed Rex Israel, quod mentes regat, quod in ætérnum cónsulat, quod in regnum cælórum credéntes, sperántes, amantésque perdúcat.

℟. Quis dabit cápiti. 212.

Ad Benedictus, Antiphona. Clarífica me Pater apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsquam mundus fieret.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

PRofíciat, quæsumus, Dómine, plebs tibi dicáta piæ devotiónis afféctu: ut sacris actiónibus erudíta, quanto majestátis tuæ fit grátior, tanto donis potióribus augeátur. Per Dóminum.

Ad Vesp. Cap. Philip. 2.

FRatres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo; sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

VExílla Regis pródeunt,
Fulget Crucis mystériũ,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.
Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,

Manávit unda, et sánguine.
Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.
Arbor decóra, et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.
Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.
O Crux ave spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.
Te fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus,
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmiū. Amen.
℣. Eripe me Dómine ab hómine malo.
℟. A viro iníquo éripe me.
Ad Magnificat, Aña. Pater juste, mundus te non cognóvit: ego autem novi te, quia tu me misísti.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dñm.

D O M I N I C A
in Palmis.

Ad Matut. Invit. Hódie si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra. Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.
De Paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.
Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor,
Atque ventre Virgináli
Carne amíctus pródiit.
Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus, pedésque
Stricta cingit fáscia.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Trinique nomen
Laudet univérsitas. Amen.

Ad Noct. omnia ut in Psalt. ℣. Erue a frámea. et alii ℣. ibid. temp. Pass. In primo Noct.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

Obstupéscite cæli super hoc, et portæ ejus de-

solámini veheménter, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus. Me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, et fodérunt sibi cistérnas, cistérnas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israel, aut vernáculus? quare ergo factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, et dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem; civitátes ejus exústæ sunt, et non est qui hábitet in eis. Fílii quoque Mémpheos et Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquísti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducébat te per viam? ℟. In die, qua invocávi te, Dómine, dixísti; Noli timére: * Judicásti causam meam, et liberásti me Dómine Deus meus.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Judicásti.

Lectio ii.

ET tunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam túrbidam? et quid tibi cum via Assyriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, et avérsio tua increpábit te. Scito, et vide, quia malum et amárum est reliquísse te Dóminum Deum tuum, et non esse timórem mei apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A sæculo confregísti jugum meum, rupísti víncula mea, et dixísti: Non sérviam. In omni enim colle sublími, et sub omni ligno frondóso, tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam eléctam, omne semen verum: quómodo ergo convérsa es mihi in pravum vínea aliéna? Si láveris te nitro, et multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta es in iniquitáte tua coram me, dicit Dóminus Deus.

℟. Fratres mei elongavérunt se a me; et noti mei, * Quasi aliéni recessérunt a me.

℣. Dereliquérunt me próximi mei, et qui me novérunt. Quasi.

Lectio iii.

QUid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquístis me, dicit Dóminus. Frustra percússi fílios vestros, disciplínam non recepérunt, devorávit gládius vester Prophétas vestros, quasi leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini: Numquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra serótina? Quare ergo dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniémus ultra ad te? Numquid obliviscétur virgo ornaménti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ? Pópulus vero meus oblítus est mei diébus innúmeris.

℟. Atténde Dómine ad me, et audi voces adversariórum meórum: * Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

℣. Recordáre, quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer

pro eis bonum; et avértérem indignatiónem tuam ab eis. Numquid. Atténde.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 11. de Passione Domini. Lectio iv.

DEsideráta nobis, dilectíssimi, et univérso optábilis mundo adest festívitas Domínicæ passiónis, quæ nos inter exultatiónes spirituálium gaudiórum silére non pátitur. Quia etsi difficile est, de eádem solemnitáte sæpius digne aptéque dissérere: non est tamen líberum sacerdóti in tanto divínæ misericórdiæ sacraménto fidélibus pópulis subtráhere sermónis officium; cum ipsa matéria ex eo, quod est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem: nec possit defícere quod dicátur, dum numquam potest satis esse quod dícitur. Succúmbat ergo humána infirmitas glóriæ Dei, et in explicándis opéribus misericórdiæ ejus, ímparem se semper invéniat. Laborémus sensu, hæreámus ingénio, deficiámus elóquio; bonum est ut nobis parum sit, quod étiam recte de Dñi majestáte sentímus. ℟. Conclúsit vias meas inimícus, insidiátor factus est mihi sicut leo in abscóndito, replévit, et inebriávit me amaritúdine; deduxérunt in lacum mortis vitam meam, et posuérunt lápidem contra me: * Vide Dómine iniquitátes illórum: et júdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. ℣. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum tota die. Vide. Lectio v.

DIcénte enim Prophéta: Quærite Dóminum, et confirmámini, quærite fáciem ejus semper: némini præsuméndum est, quod totum quod quærit, invénerit, ne désinat propinquáre, qui cessárit accédere. Quid autem inter ómnia ópera Dei, in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis nostræ et obléctat, et súperat, sicut pássio Salvatóris? Qui ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, et sæviénti diábolo poténtiam suæ majestátis occúluit, et infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis, et supérbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuísset, Judæórum ánimos mansuetúdine pótius temperáre, quam injústis ódiis studuísset accéndere, ne ómnium captivórum amítteret servitútem, dum nihil sibi debéntis perséquitur libertátem. ℟. Salvum me fac Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam, ne avértas fáciem tuam a me: * Quóniam tríbulor: exáudi me Dñe Deus meus. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam, propter inimícos meos éripe me. Quóniam. Lectio vi.

FEféllit ergo illum malígnitas sua: íntulit sup-

plícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem justum, qui reconciliándo mundo et prétium esset, et póculum. Suscépit Dñs, quod secúndum propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus furéntium: quæ dum próprio incúmbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce súpplicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignósci.

℟. Noli esse mihi Dómine aliénus, parce mihi in die mala, confundántur omnes, qui me persequúntur: * Et non confúndar ego.

℣. Confundántur omnes inimíci mei, qui quærunt ánimam meam. Et non. Noli.

In tertio Nocturuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 21.

IN illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Béthphage ad Montem Olivéti: tunc misit duos discípulos, dicens eis. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc. Lib. 9. in Lucam.

PUlchre relíctis Judæis habitatúrus in afféctibus Géntium, templum Dóminus ascéndit. Hoc enim templum est verum, in quo non in líttera, sed in spíritu Dóminus adorátur. Hoc Dei templum est, quod fídei séries, non lápidum structúra fundávit. Deserúntur ergo, qui óderant: eligúntur, qui amatúri erant. Et ídeo ad montem venit Olivéti, ut novéllas óleas in sublími virtúte plantáret, quarum mater est illa, quæ sursum est, Jerúsalem. In hoc monte est ille cæléstis agrícola: ut plantáti omnes in domo Dei, possint virítim dícere: Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dómini.

℟. Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis, proptérea persecúti sunt me, et intellígere non potuérunt: Dñe probas renes, et corda: * Tibi revelávi causam meam.

℣. Vidísti Dómine iniquitátes eórum advérsum me: júdica judícium meum. Tibi.

Lectio viii.

ET fortásse ipse mons Christus est. Quis enim álius tales fructus ferret oleárum; non curvescéntium ubertáte baccárum, sed spíritus plenitúdine Géntium fecundárum? Ipse est, per quem ascéndimus, et ad quem ascéndimus. Ipse est jánua, ipse est via, qui aperítur, et qui áperit: qui pulsátur ab ingrediéntibus, et ab eméritis adorátur. Ergo in castéllo erat, et ligátus erat pullus cum ásina: non póterat solvi nisi jussu Dómini. Solvit eum manus Apostólica. Talis actus, talis vita, talis grátia. Esto talis et tu, ut possis ligátos sólvere.

℟. Dixérunt ímpii apud se,

non recte cogitántes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris, promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur Patrem se habére Deum: * Videámus, si sermónes illíus veri sunt, et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris, morte turpíssima condemnémus eum.

℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis, et præfert novíssima justórum. Videámus.

Lectio ix.

NUnc considerémus, qui fúerint illi, qui erróre detécto, de paradíso ejécti, in castéllum sint relegáti. Et vides, quemádmodum quos mors expúlerat, vita revocáverit. Et ídeo secúndum Matthæum et ásinam, et pullum légimus; ut quia in duóbus homínibus utérque fúerat sexus expúlsus, in duóbus animálibus sexus utérque revocétur. Ergo illic in ásina matrem quasi Hevam figurávit erróris: hic autem in pullo generalitátem pópuli Gentílis expréssit: et ídeo pullo sedétur ásinæ. Et bene, in quo nemo sedit, quia nullus, ántequam Christus, natiónum pópulos vocávit ad Ecclésiam. Dénique secúndum Marcum sic habes: Quem nemo adhuc sedit hóminum.

℟. Circumdedérunt me viri mendáces: sine causa flagéllis cecidérunt me: * Sed tu Dómine defénsor víndica me.

℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. Sed. Circumdedérunt.

AD LAUDES.

Antiphona.

DOminus Deus auxiliátor meus, et ídeo non sum confúsus.

Psalmus. Miserére. 56.

Aña. Circumdántes circumdedérunt me, et in nómine Dómini vindicábor in eis.

Psal. Confitémini Dómino. ut supra. 22.

Aña. Júdica causam meam: defénde, quia potens es Dñe.

Psalmus. Deus Deus meus. cum reliquis. 17.

Antiphona. Cum Angelis, et púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes, Hosánna in excélsis.

Antiphona. Confundántur, qui me persequúntur, et non confúndar ego, Dómine Deus meus.

Capitulum. Philip. 2.

FRatres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo; sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

LUstra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,

Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.
Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unde manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flúmine!
Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis,
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas,
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.
Sola digna tu fuísti
Ferre mundi Víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit
Fusus Agni córpore.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Benedictus, Antiphona. Turba multa, quæ convénerat ad diem festum, clamábat Dómino: Benedíctus qui venit in nómine Dómini: Hosánna in excélsis. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius, ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dñm.

Ad Primam, Antiphona. Púeri Hebræórum, tolléntes ramos olivárum, obviavérunt Dómino, clamántes, et dicéntes: Hosánna in excélsis.

Ad Tertiam, Antiphona. Púeri Hebræórum vestiménta prosternébant in via, et clamábant, dicéntes: Hosánna fílio David: Benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Capitulum. Fratres: Hoc enim sentíte. ut supra. 222.

℟. breve. Erue a frámea, * Deus ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus ánimam meam. Erue a frámea. ℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Ad Sextam, Antiphona. Tibi reveláví causam meam, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

Capitulum. Philip. 2.

HUmiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem: mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. breve. De ore leónis * Líbera me Dómine. De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera.

De ore. ℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Ad Nonam, Antiphona. Invocábo nomen tuum, Dómine: ne avértas fáciem tuam a clamóre meo.

Capitulum. Philip. 2.

IN nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium, et infernórum, et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. brev. Ne perdas cum ímpiis * Deus ánimam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus. Ne perdas. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Vesperas, Antiphona, et Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. Capitul. Fratres: Hoc enim. Hymnus. Vexílla Regis pródeunt. 222. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnificat, Antiphona. Scriptum est enim: Percútiam pastórem, et dispergéntur oves gregis; postquam autem resurréxero, præcédam vos in Galilæam: ibi me vidébitis, dicit Dóminus.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus, ut supra. 223.

Ab hac die usque ad Octavam Paschæ, si occurrat aliquod Festum ix. Lectionum, transfertur post Octavam. Trium vero Lectionum a Feria v. in Cœna Domini, usque ad Feriam iii. Paschæ inclusive, nulla fit commem.

FERIA SECUNDA.

Invitatorium. Hódie si vocem. ut supra. Hymn. Pange lingua. 223. Antiphonæ, et Psalmi hujus Feriæ. 46. ℣. Erue a frámea. ut ibidem tempore Passionis.

Absolutio. Exáudi Dómine. Bñō. Evangélica Léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 12.

ANte sex dies Paschæ venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Tract. 50. in Joan. post init.

NE putárent hómines phantásma esse factum, quia mórtuus resurréxit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus: vivébat, loquebátur, epulabátur, véritas ostendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergo Jesus cum Lázaro, et céteris; ministrábat Martha una ex soróribus Lázari. María vero áltera soror Lázari accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, et unxit pedes Jesu, et extérsit capíllis suis pedes ejus, et domus impléta est ex odóre unguénti. Factum audívimus: mystérium requirámus. ℟. Viri ímpii dixérunt: Opprimámus virum justum injúste, et deglutiámus eum tamquam inférnus vivum;

auferámus memóriam illíus de terra, et de spóliis ejus sortem mittámus inter nos; ipsi enim homicídæ thesaurizavérunt sibi mala: * Insipiéntes, et malígni odérunt sapiéntiam, et rei facti sunt in cogitatiónibus suis.
℣. Hæc cogitavérunt, et erravérunt, et excæcávit illos malítia eórum. Insipiéntes.
Bño. Divínum auxílium.

Lectio ii.

QUæcúmque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguénto. Unguéntum illud justítia fuit, ídeo libra fuit; erat autem unguéntum nardi pístici pretiósi. Quod ait, pístici, locum áliquem crédere debémus, unde hoc erat unguéntum pretiósum, nec tamen hoc vacat, et sacraménto óptime cónsonat. Pistis Græce, fides Latíne dícitur. Quærébas operári justítiam. Justus ex fide vivit. Unge pedes Jesu bene vivéndo: Domínica sectáre vestígia: capíllis terge: si habes supérflua, da paupéribus, et Dómini pedes tersísti: capílli enim supérflua córporis vidéntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária sunt. Forte in terra Dómini pedes índigent.
℟. Oppróbrium factus sum nimis inimícis meis, vidérunt me, et movérunt cápita sua: * Adjuva me Dómine Deus meus.
℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me. Adjuva.
Bño. Ad societátem.

Lectio iii.

DE quibus enim, nisi de membris suis in fine dictúrus est: Cum uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis? supérflua vestra impendístis; sed pédibus meis obsecúti estis. Domus autem impléta est odóre, mundus implétus est fama bona: nam odor bonus, fama bona est. Qui male vivunt, et Christiáni vocántur, injúriam Christo fáciunt: de quálibus dictum est, quod per eos nomen Dómini blasphemátur. Si per tales nomen Dómini blasphemátur, per bonos nomen Dómini laudátur. Audi Apóstolum: Christi bonus odor sumus, inquit, in omni loco.
℟. Insurrexé[illegible] in me viri iníqui absque misericórdia, quæsiérunt me interfícere, et non pepercérunt in fáciem meam spúere, et lánceis suis vulneravérunt me, et concússa sunt ómnia ossa mea: * Ego autem existimábam me tamquam mórtuum super terram.
℣. Effudérunt furórem suum in me; fremuérunt contra me déntibus suis. Ego autem. Insurrexérunt.

AD LAUDES
et per Horas, Aña.

FAciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me.

Psalmi de Laudibus Feriæ secundæ. 46.
Aña. Frámea suscitáre advérsus eos, qui dispérgunt gregem meum.
Aña. Appendérunt mercédem meam trigínta argénteis, quibus appretiátus sum ab eis.
Antiph. Inundavérunt aquæ super caput meum: dixi, Périi: invocábo nomen tuum Dómine Deus.
Antiphona. Lábia insurgéntium, et cogitatiónes eórum vide Dómine.

Capitulum. Jer. 11.

VEníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus. Lustra sex. 227.
℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.
Ad Benedictus, Antiphona. Clarífica me Pater apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsquam mundus fíeret.
Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; intercedénte Unigéniti Fílii tui passióne respirémus. Qui tecum vivit et regnat.

Ad Tertiam, Antiphona. Frámea suscitáre.

Capitulum. Jer. 17.

DOmine, omnes, qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. breve. Erue a frámea, * Deus ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus. Erue a frámea. ℣. De ore leónis líbera me Dómine.
℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.
Kyrie eléison. 39.

Ad Sextam, Antiphona. Appendérunt.

Capitulum. Jer. 17.

COnfundántur, qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

℟. brev. De ore leónis * Líbera me Dómine. De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera me. De ore.
℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam.
℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.
Kyrie eléison. 42.

Ad Nonam, Antiphona. Lábia insurgéntium.

Capitulum. Jer. 18.

REcordáre, quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℟. brev. Ne perdas cum ímpiis * Deus ánimam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Deus ánimam meam.
Ne perdas. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo.
℟. A viro iníquo éripe me.
Kyrie eléison. 45.
Ad Vesperas, Antiphona, et Psalmi Feriæ secundæ, ut in Psalterio. 124.
Capitulum. Jer. 11.
TU autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes, et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.
Hymn. Vexílla Regis. 222.
℣. Eripe me Dómine ab hómine malo.
℟. A viro iníquo éripe me.
Ad Magnificat, Antiphona. Non habéres in me potestátem, nisi désuper tibi datum fuísset.
Deinde dicuntur Preces. 126.
Oratio.
ADjuva nos Deus salutáris noster; et ad benefícia recoléndâ, quibus nos instauráre dignátus es, tríbue veníre gaudéntes. Per Dóminum nostrum.
FERIA TERTIA.
Absolutio. Ipsíus píetas.
Bñō. Ille nos benedícat.
De Jeremía Prophéta.
Lectio i. Cap. 11.
QUid est, quod diléctus meus in domo mea fecit scélera multa? numquid carnes sanctæ áuferent a te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum; ad vocem loquélæ grandis exársit ignis in ea, et combústa sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum, qui plantávit te, locútus est super te malum pro malis domus Israel, et domus Juda, quæ fecérunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem Dómine demonstrásti mihi, et cognóvi; tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam: et non cognóvi, quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem Dñe Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes, et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis, tibi enim revelávi causam meam.
℟. Contumélias, et terróres passus sum ab eis, qui erant pacífici mei, et custodiéntes latus meum, dicéntes: Decipiámus eum, et prævaleámus illi: sed tu Dómine mecum es tamquam bellátor fortis:* Cadant in oppróbrium sempitérnum, ut vídeam vindíctam in eis, quia tibi revelávi causam meam. ℣. Júdica Dómine causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. Cadant.
Bñō. Divínum auxílium.
Lectio ii. Cap. 12.
JUstus quidem tu es Dómine, si dísputem tecum: verúmtamen justa loquar ad

te. Quare via impiórum prosperátur: bene est ómnibus, qui prevaricántur, et iníque agunt? Plantásti eos, et radícem misérunt: profíciunt, et fáciunt fructum: prope es tu ori eórum, et longe a rénibus eórum. Et tu Dómine nosti me, vidísti me, et probásti cor meum tecum; cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, et sanctífica eos in die occisiónis. Usquequo lugébit terra, et herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea? consumptum est ánimal, et vólucre, quóniam dixérunt: Non vidébit novíssima nostra.

℟. Deus Israel, propter te sustínui imropérium, opéruit reveréntia fáciem meam, extráneus factus sum frátribus meis, et hospes fíliis matris meæ: * Quóniam zelus domus tuæ comédit me.

℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam, propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

RElíqui domum meam, dimísi hæreditátem meam: dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi hæréditas mea quasi leo in silva: dedit contra me vocem, ídeo odívi eam. Numquid avis díscolor hæréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? veníte, congregámini omnes béstiæ terræ, properáte ad devorándum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam: dedérunt portiónem meam desiderábilem in desértum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxítque super me: desolatióne desoláta est omnis terra, quia nullus est qui recógitet corde.

℟. Synagóga populórum circumdedérunt me, et non réddidi retribuéntibus mihi mala: * Consumétur Dómine nequítia peccatórum, et díriges justum.

℣. Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, et secúndum innocéntiam meam super me. Consumétur. Synagóga.

A D L A U D E S.

et per Horas, Aña.

VIde Dómine, et consídera, quóniam tríbulor: velóciter exáudi me.

Psalmi de Feria iii. ad Laudes, ut in Psalterio. 68.

Antiph. Discérne causam meam Dómine: ab hómine iníquo, et dolóso éripe me.

Aña. Dum tribulárer, clamávi ad Dóminum de ventre ínferi, et exaudívit me.

Aña. Dómine vim pátior, respónde pro me: quia néscio quid dicam inimícis meis.

Antiph. Dixérunt ímpii: Opprimámus virum justum: quóniam contrárius est opéribus nostris.

Ad Benedictus, Antiphona. Ante diem festum Paschæ, sciens Jesus, quia venit hora ejus, cum dilexísset suos,

in finem diléxit eos.

Deinde dicuntur Preces. 59.

Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, da nobis ita Domínicæ passiónis sacraménta perágere: ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Potestátem hábeo ponéndi ánimam meam, et íterum suméndi eam.

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

TUa nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget, et capáces sanctæ novitátis efficiat. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Absolutio. A vínculis.

Bño. Ille nos benedícat.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 17.

EXpectátio Israel Dómine. Omnes, qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum. Sana me Dómine, et sanábor: salvum me fac, et salvus ero, quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Dómini? véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens, et diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur, qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos.

℟. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * Ego autem orábam, et exaudísti me Dómine Deus meus.

℣. Et posuérunt advérsum me mala pro bonis, et ódium pro dilectióne mea. Ego.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio ii. Cap. 18.

QUis audívit tália horribília, quæ fecit nimis virgo Israel? Numquid defíciet de petra agri nix Líbani? aut evélli possunt aquæ erumpéntes frígidæ, et defluéntes? Quia oblítus est mei pópulus meus, frustra libántes, et impingéntes in viis suis; in sémitis sæculi, ut ambulárent per eas in itínere non trito: ut fíeret terra eórum in desolatiónem, et in síbilum sempitérnum: omnis, qui prætergréssus íerit per eam, obstupéscet, et movébit caput suum. Sicut ventus urens dispérgam eos coram inimíco: dorsum, et non fáciem osténdam eis in die perditiónis eórum. Et dixérunt: Veníte, et cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes: non enim períbit lex a sacerdóte, neque consílium a sapiénte, nec sermo a prophéta: veníte,

et percutiámus eum lingua, et non attendámus ad univérsos sermónes ejus.

℟. Dixérunt ímpii apud se, non recte cogitántes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur Patrem se habére Deum: * Videámus, si sermónes illíus veri sunt, et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris: morte turpíssima condemnémus eum. ℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis, et præfert novíssima justórum. Videámus.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

ATténde Dómine ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre, quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptérea da fílios eórum in famem, et deduc eos in manu gládii: fiant uxóres eórum absque líberis, et víduæ, et viri eárum interficiántur morte: júvenes eórum confodiántur gládio in prælio. Audiátur clamor de dómibus eórum: addúces enim super eos latrónem repénte, quia fodérunt fóveam, ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem Dómine scis omne consílium eórum advérsum me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, et peccátum eórum a fácie tua non deleátur: fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furóris tui abútere eis.

℟. Circumdedérunt me viri mendáces; sine causa flagéllis cecidérunt me: * Sed tu Dómine defénsor víndica me. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. Sed tu Dómine. Circumdedérunt me viri.

AD LAUDES, et per Horas, Antiph.

LIbera me de sanguínibus Deus, Deus meus, et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Psalmi de Feria quarta in Laudibus. 78.

Antiphona. Contumélias, et terróres passus sum ab eis, et Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis.

Antiphona. Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ.

Antiphona. Omnes inimíci mei audiérunt malum meum: Dómine lætáti sunt, quóniam tu fecísti.

Antiphona. Alliga Dómine in vínculis natiónes Géntium, et reges eárum in compédibus.

Ad Benedictus, Antiphona. Simon dormis? non potuí-

sti una hora vigiláre mecum?

Deinde dicuntur Preces, ut supra in Psalterio. 59.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui nostris excéssibus incessánter afflígimur, per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur. Qui tecum vivit, et regnat.

Ad Magnificat, Antiphona. **Ancílla dixit Petro: Vere tu ex illis es: nam et loquéla tua maniféstum te facit.**

Deinde dicuntur Preces. 126.

Oratio.

REspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, etc.

Tribus sequentibus diebus dicto secreto, **Pater noster, Ave María**, et ad Matutinum, et in principio Primæ, **Credo**, omnibus aliis prætermissis, absolute incipitur Officium, ad Matutinum, et Vesperas ab Antiphona primi Psalmi, et Antiphonæ duplicantur sicut in Festo Duplici.

In fine Psalmorum non dicitur **Glória Patri**, per omnes Horas, nec in Responsoriis, et in fine cujuslibet Psalmi ad Matutinum extinguitur una ex quindecim candelis positis in candelabro triangulari ante Altare.

FERIA QUINTA
IN COENA DOMINI.

AD MATUTINUM.
In primo Nocturno, Antiph. Zelus domus tuæ comédit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me. Psalmus 68.

SAlvum me fac Deus:* quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris:* et tempéstas demérsit me:

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei: * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt, qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me, qui expéctant te, Dómine: * Dómine virtútum.

Non confundántur super me, qui quærunt te, * Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium; * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant, qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te Dómine: * tempus benepláciti Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me: * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.
In conspéctu tuo sunt omnes, qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, et misériam.
Et sustínui, qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.
Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.
Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum: * et in retributiónes, et in scándalum.
Obscuréntur óculi eórum, ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.
Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.
Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit, qui inhábitet.
Quóniam, quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.
Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.
Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.
Ego sum pauper, et dolens: * salus tua Deus suscépit me.
Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:
Et placébit Deo super vítulum novéllum, * córnua producéntem, et úngulas.
Vídeant páuperes, et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra:
Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.
Laudent illum cæli, et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.
Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Juda.
Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.
Et semen servórum ejus possidébit eam; * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Antiphona. Zelus domus tuæ comédit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Antiph. Avertántur retrórsum, et erubéscant, qui cógitant mihi mala. Psalmus 69.

DEus in adjutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me festína.
Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam:
Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala:
Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent, et læténtur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus ádjuva me.
Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dñe ne moréris.

Antiphona. **Avertántur retrórsum, et erubéscant, qui cógitant mihi mala.**

Antiphona. **Deus meus éripe me de manu peccatóris.**

Psalmus 70.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis, et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine: * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper: * tamquam prodígiū factus sum multis: et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum:

Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me: * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne, et pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam; * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam, et sénium: * Deus ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est.

Poténtiam tuam, et justítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et malas: et convérsus vivificásti me: * et de abyssis terræ íterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea cum cantávero tibi; * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cum confúsi, et reveriti fúerint, qui quærunt mala mihi.
Antiphona. Deus meus éripe me de manu peccatóris.
℣. Avertántur retrórsum, et erubéscant.
℟. Qui cógitant mihi mala.

Hoc triduo post Versiculos Nocturnorum dicitur secreto, **Pater noster**, nec pronunciatur. **Et ne nos**, nec dicitur Absolutio, neque dantur Benedictiones ante Lect. In fine Lect. non dicitur. **Tu autem**, sed primæ tres Lectiones Jeremiæ terminantur ut infra.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1. Aleph.

QUómodo sedet sola cívitas plena pópulo: facta est quasi vídua Dómina Géntium: princeps provinciárum facta est sub tribúto. Beth. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus sprevérunt eam, et facti sunt ei inimíci. Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem, et multitúdinem servitútis: habitávit inter Gentes, nec invénit réquiem: omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias.
Daleth. Viæ Sion lugent, eo quod non sint, qui véniant ad solemnitátem: omnes portæ ejus destrúctæ, sacerdótes ejus geméntes, vírgines ejus squállidæ, et ipsa oppréssa amaritúdine.
He. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt, quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem ante fáciem tribulántis.
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dñm Deum tuum.

Sic terminantur Lect. de Lamentationibus in hoc triduo.

℟. In monte Olivéti orávit ad Patrem: Pater, si fieri potest, tránseat a me calix iste: * Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma.
℣. Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus.

Lectio ii. Vau.

ET egréssus est a filia Sion omnis decor ejus: facti sunt príncipes ejus velut aríetes, non inveniéntes páscua, et abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequéntis. Zain. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, et prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat a diébus antíquis, cum cáderet pópulus ejus in manu hostíli, et non esset auxiliátor: vidérunt eam hostes, et derisérunt sábbata ejus.
Heth. Peccátum peccávit Jerúsalem, proptérea instábilis facta est: omnes, qui glorificábant eam, sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus: ipsa autem gemens convérsa est retrórsum.

Teth. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui: depósita est veheménter, non habens consolatórem: vide Dómine afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dñm Deum tuum.

℟. Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum; nunc vidébitis turbam, quæ circúmdabit me: * Vos fugam capiétis, et ego vadam immolári pro vobis.

℣. Ecce appropínquat hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Vos.

Lectio iii. Jod.

MAnum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus: quia vidit Gentes ingréssas sanctuárium suum, de quibus præcéperas, ne intrárent in Ecclésiam tuam.

Caph. Omnis pópulus ejus gemens, et quærens panem: dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide Dómine, et consídera, quóniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor, sicut dolor meus: quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui.

Mem. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me: expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum: pósuit me desolátam, tota die mœróre conféctam.

Nun. Vigilávit jugum iniquitátum meárum: in manu ejus convolútæ sunt, et impósitæ collo meo: infirmáta est virtus mea, dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dñm Deum tuum.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem: aspéctus ejus in eo non est: hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras. * Cujus livóre sanáti sumus.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus. Ecce.

In secundo Nocturno, Aña. Liberávit Dóminus páuperem a poténte, et ínopem, cui non erat adjútor. Psalm. 71.

DEus judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis.

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne, et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.
Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.
Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.
Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum, et Saba dona addúcent.
Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:
Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adjútor.
Parcet páuperi, et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.
Ex usúris, et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.
Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.
Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dñs Deus Israel: * qui facit mirabília solus.
Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.
Antiph. Liberávit Dóminus páuperem a poténte, et ínopem, cui non erat adjútor.
Aña. Cogitavérunt ímpii, et locúti sunt nequítiam: iniquitátem in excélso locúti sunt.

Psalmus 72.

QUam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!
Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.
Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.
Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.
In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur.
Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte, et impietáte sua.
Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.
Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.
Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.
Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.
Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?
Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:
Et fui flagellátus tota die, *et castigátio mea in matutínis.
Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.
Existimábam, ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:
Donec intrem in sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.
Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos, dum allevaréntur.
Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.
Velut sómnium surgéntium, Dñe, *in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.
Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.
Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.
Tenuísti manum déxteram meam: * et in voluntáte tua deduxísti me, et cum glória suscepísti me.
Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?
Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.
Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.
Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam.
Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis filiæ Sion.
Aña. Cogitavérunt ímpii, et locúti sunt nequítiam: iniquitátem in excélso locúti sunt. Antiph. Exsúrge Dómine, et júdica causam meam. Psalmus 73.

UT quid Deus repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?
Memor esto congregatiónis tuæ, *quam possedísti ab inítio.
Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.
Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!
Et gloriáti sunt, qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.
Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.
Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri, et áscia dejecérunt eam.
Incendérunt igni Sanctuáriū tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.
Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.
Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.
Usquequo, Deus, improperábit inimícus: * irrítat adver-

sárius nomen tuum in finem?
Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?
Deus autem Rex noster ante sæcula, * operátus est salútem in médio terræ.
Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.
Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.
Tu dirupísti fontes, et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.
Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram, et solem.
Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem, et ver tu plasmásti ea.
Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.
Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi: * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.
Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.
Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper, et inops laudábunt nomen tuum.
Exsúrge Deus, júdica causam tuam: * memor esto impropperiórum tuórum, eórum, quæ ab insipiénte sunt tota die.
Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Aña. Exsúrge Dñe, et júdica causam meam. ℣. Deus meus éripe me de manu peccatóris. ℟. Et de manu contra legem agéntis, et iníqui. Pater noster. dicitur totum secreto.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psalm. 54. ad 1. vers.

Lectio iv.

Exáudi Deus oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, solíciti, in tribulatióne pósiti, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberári desíderans. Súperest ut videámus, in quo malo sit; et cum dícere cœperit, agnoscámus ibi nos esse: ut communicáta tribulatióne, conjungámus oratiónem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? Ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eamdémque passiónem malórum hóminum exercitatiónem suam dixit. Ne putétis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ídeo vivit, ut corrigátur: aut ídeo vivit, ut per illum bonus exerceátur.
℟. Amícus meus ósculi me trádidit signo: quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum: hoc malum fecit signum, qui per ósculum ad-

implévit homicídium: * Infélix prætermísit prétium sánguinis, et in fine láqueo se suspéndit.

℣. Bonum erat ei, si natus non fuísset homo ille. Infélix.

Lectio v.

UTinam ergo, qui nos modo exércent, convertántur, et nobíscum exerceántur; tamen quámdiu ita sunt ut exérceant, non eos odérimus; quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi vidéris odísse inimícum, fratrem odísti, et nescis. Diábolus, et ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destináti. Ipsórum tantum desperánda est corréctio, contra quos habémus occúltam luctam, ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctátio advérsus carnem, et sánguinem; id est, non advérsus hómines, quos vidétis, sed advérsus príncipes, et potestátes, et rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixísset, mundi, intellígeres dæmones esse rectóres cæli, et terræ. Mundi dixit, tenebrárum harum; mundi dixit, amatórum mundi; mundi dixit, impiórum, et iniquórum; mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et mundus eum non cognóvit.

℟. Judas mercátor péssimus ósculo pétiit Dñm; ille ut agnus ínnocens non negávit Judæ ósculum: * Denariórum número Christum Judæis trádidit. ℣. Mélius illi erat, si natus non fuísset. Denariórum.

Lectio vi.

QUóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte. Atténde glóriam crucis ipsíus. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Efféctus probávit virtútem; dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contuméliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descéndat de cruce. Extendébat ille manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim justus est, qui ex fide vivit, iníquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem; perfídiam intéllige. Vidébat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem, et contradictiónem, et extendébat manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem: et tamen et ipsos expéctans dicébat: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.

℟. Unus ex discípulis meis tradet me hódie: Væ illi, per quem tradar ego: * Mélius illi erat, si natus non fuísset. ℣. Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me traditúrus est in manus peccatórum. Mélius illi. Unus.

In tertio Nocturno, Aña. Dixi iníquis: Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes, qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Antiphona. Dixi iníquis: Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Aña. Terra trémuit, et quiévit, dum exsúrgeret in judício Deus. Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit, et quiévit.

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Antiphona. Terra trémuit, et quiévit, dum exsúrgeret in judício Deus.

Antiph. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis. Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus

meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.
Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : et defécit spíritus meus.
Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.
Cogitávi dies antíquos : * et annos ætérnos in mente hábui.
Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum
Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet, ut complacítior sit adhuc ?
Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem ?
Aut obliviscétur miseréri Deus ? * aut continébit in ira sua misericórdias suas ?
Et dixi : Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excélsi.
Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.
Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiónibus tuis exercébor.
Deus in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster ? * tu es Deus, qui facis mirabília.
Notam fecísti in pópulis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, et Joseph.
Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.
Multitúdo sónitus aquárum:* vocem dedérunt nubes.
Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.
Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est, et contrémuit terra.
In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestígia tua non cognoscéntur.
Deduxísti sicut oves pópulum tuum : * in manu Móysi, et Aaron.
Aña. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis.
℣. Exsúrge Dómine.
℟. Et júdica causam meam.
Pater noster. secreto.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio vii. Cap. 11.

HOc autem præcípio, non laudans quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et hæreses esse, ut et qui probáti sunt, manifésti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum, et bibéndum ? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent ? Quid dicam vobis ? Laudo vos ? in hoc non laudo.
℟. Eram quasi agnus ínnocens : ductus sum ad immo-

lándum, et nesciébam; consílium fecérunt inimíci mei advérsum me dicéntes:* Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium. ℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi; verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes. Veníte.

Lectio viii.

EGo enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite et manducáte, hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine. Hoc fácite quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dñi annuntiábitis donec véniat.

℟. Una hora non potuístis vigiláre mecum, qui exhortabámini mori pro me? * Vel Judam non vidétis, quómodo non dormit: sed festínat trádere me Judæis? ℣. Quid dormítis? súrgite, et oráte, ne intrétis in tentatiónem. Vel Judam.

Lectio ix.

ITaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne: reus erit córporis, et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo, et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat, et bibit indígne, judícium sibi mandúcat, et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem expectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet: ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cum vénero, dispónam.

℟. Senióres pópuli consílium fecérunt, * Ut Jesum dolo tenérent, et occíderent; cum gládiis, et fústibus exiérunt tamquam ad latrónem. ℣. Collegérunt Pontífices, et Pharisæi concílium. Ut Jesum. Senióres.

AD LAUDES.

Antiphona.

Justificéris Dómine in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris. Psalmus 50.

MIserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam:

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum: * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium, et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirma me.
Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.
Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Antiphona. Justificéris Dómine in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Antiph. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non apéruit os suum.

Psalmus 89.

Dómine refúgium factus es nobis : * a generatióne in generatiónem.
Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra, et orbis : * a sæculo, et usque in sæculum tu es Deus.
Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertímini fílii hóminum.
Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit.
Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.
Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat: * véspere décidat, indúret, et aréscat.
Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.
Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo, * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.
Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in

ira tua defécimus.
Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.
Si autem in potentátibus octogínta anni : * et ámplius eórum labor, et dolor.
Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.
Quis novit potestátem iræ tuæ, * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?
Déxteram tuam sic notam fac, * et erudítos corde in sapiéntia.
Convértere Dómine úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.
Repléti sumus mane misericórdia tua, * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.
Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.
Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige fílios eórum.
Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.
Aña. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non apéruit os suum.
Antiph. Contrítum est cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea.
Psalm. Deus Deus meus. 17.
Antiphona. Exhortátus es in virtúte tua, et in refectióne sancta tua, Dómine.

Canticum Moysi. Exod. 15.
Cantémus Dómino : glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.
Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.
Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.
Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis, et exércitum ejus projécit in mare.
Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari rubro. * Abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.
Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine : déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos :
Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ :
Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.
Dixit inimícus: pérsequar, et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea.
Evaginábo gládium meum,* interfíciet eos manus mea.
Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.
Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui,

magníficus in sanctitáte, terríbilis, atque laudábilis, fáciens mirabília?
Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo, quem redemísti:
Et portásti eum in fortitúdine tua: * ad habitáculum sanctum tuum.
Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.
Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.
Irruat super eos formído, et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:
Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine: * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.
Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es Dómine: Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum, et ultra.
Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus, et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:
Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.
Antiphona. **Exhortátus es in virtúte tua, et in refectióne sancta tua, Dómine.**
Antiphona. **Oblátus est, quia ipse vóluit, et peccáta nostra ipse portávit.**
Psalmus. **Laudáte Dóminum de cælis.** 19.
Capit. et Hymn. non dicunt.
℣. **Homo pacis meæ, in quo sperávi.** ℟. **Qui edébat panes meos, ampliávit advérsum me supplantatiónem.**
Ad Benedictus, Antiphona. **Tráditor autem dedit eis signum, dicens: Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum.**

Interim dum dicitur Canticum **Benedíctus.** 21. extinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ posita est in summitate candelabri, extinguuntur paulatim sex candelæ positæ a principio supra Altare, ad ℣. **Ut sine timóre,** ita ut in ultimo versu extinguatur ultima candela, similiter extinguuntur lampades, et luminaria per Ecclesiam. Cum repetitur Antiph. **Tráditor.** accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistolæ. Repetita Antiphona post Benedictus, dicitur ℣. **Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.**
Secunda nocte additur. **Mortem autem crucis.**
Tertia nocte additur. **Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.**
Et sic dicitur etiam per omnes Horas dei.

Cum incipitur ℣. **Christus factus est**, omnes genuflectunt, et eo finito dicitur **Pater noster.** totum sub silentio: postea Psal. **Miserére mei Deus. 248.** aliquantulum altius, quo finito sine **Orémus**, dicitur simili voce.

Oratio.

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et Crucis subíre torméntum, sed **Qui tecum**. dicitur sub silentio.

Finita Oratione, fit fragor, et strepitus aliquantulum: mox profertur candela accensa de sub Altari, et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

AD HORAS.

Prima, Tertia, Sexta, et Nona, dictis secreto, **Pater noster**, **Ave María**, et ad Primam, **Credo**, absolute inchoantur a Psalmis consuetis, qui ad Primam sunt, ut in Festis: quibus finitis dicitur ℣. **Christus factus est pro nobis, etc.** flexis genibus, et dicitur secreto. **Pater noster**. Psal. **Miserére mei**. Oratio. **Réspice, quæsumus, Dómine.** ut supra.

In hoc triduo non annuntiatur aliquid de Martyrologio, nec dicitur **Pretiósa.**

AD VESPERAS.

Vesperæ, dicto secreto. **Pater noster. Ave María.** inchoantur absolute a prima Aña sine cantu, Aña. **Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.**

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dño, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dñi invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dñi, in médio tui Jerúsalem.

Aña. **Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dñi invocábo.**

Antiphona. **Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.**

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus, * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.
Antiphona. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.
Antiphona. Ab homínibus iníquis líbera me Dómine.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.
Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.
Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.
Custódi me Dómine de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.
Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:
Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.
Dixi Dómine: Deus meus es tu: * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.
Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.
Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.
Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.
Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.
Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.
Cognóvi, quia fáciet Dóminus judícium ínopis: * et vindíctam páuperum.
Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.
Antiphona. Ab homínibus iníquis líbera me Dómine.
Antiphona. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te, exáudi me, * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.
Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.
Pone Dómine custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.
Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.
Cum homínibus operántibus iniquitátem, * et non communicábo cum eléctis eórum.
Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.
Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea, quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.
Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.
Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.
Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.
Antiphona. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.
Antiphona. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat, qui cognósceret me.

Psalmus 141.

VOce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dñm deprecátus sum.
Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam: * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.
In deficiéndo ex me spíritum meum; * et tu cognovísti sémitas meas.
In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.
Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.
Périit fuga a me: * et non est, qui requírat ánimam meam.
Clamávi ad te, Dómine: * Dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.
Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.
Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.
Aña. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat, qui cognósceret me.
Capitulum, Hymnus, et ℣. non dicuntur in hoc triduo.
Ad Magnificat, Antiphona. Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.
℣. Christus factus est pro nobis. cum reliquis ut supra in Laudibus. 251.

Ad Completorium non dicitur, Jube domne, nec Lectio brevis, nec Adjutórium, neque Oratio Dominica, sed facta Confessione, et Absolutione incipitur a Psal. Cum invocárem. Dictis Psalmis dicitur. Nunc dimíttis. Deinde ℣. Christus factus est. cum reliquis, ut supra ad Laudes. 251.
Sic terminantur omnes Horæ in hoc triduo, usque ad Vesper. Sabbati Sancti.

FERIA SEXTA

In Parasceve.

Ad Matutinum.

In primo Nocturno, Aña. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me, * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Aña. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 21.

DEus Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero: De ventre matris meæ Deus meus es tu: * ne discésseris a me.

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Apeuérunt super me os su-

um : * sicut leo rápiens, et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas, et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt, et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam : * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum :

Tímeat eum omne semen Israel : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis.

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dñm, qui requírunt eum :* vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum : * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus, * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt, et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Antiphona. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Aña. Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci

mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
Si exsúrgat advérsum me prælium: * in hoc ego sperábo.
Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:
Ut vídeam voluptátem Dñi, * et vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.
Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini: * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.
Antiphona. Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.
℣. Divisérunt sibi vestiménta mea. ℟. Et super vestem meam misérunt sortem.
Pater noster. secreto.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 2. Heth.

COgitávit Dóminus dissipáre murum filiæ Sion: teténdit funículum suum, et non avértit manum suam a perditióne: luxítque antemurále, et murus páriter dissipátus est.
Teth. Defixæ sunt in terra portæ ejus: pérdidit, et contrívit vectes ejus: regem ejus, et príncipes ejus in Géntibus: non est lex, et prophétæ ejus non invenérunt visiónem a Dómino.
Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes filiæ Sion: conspersérunt cínere cápita sua, accíncti sunt cilíciis: abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.
Caph. Defecérunt præ lácrymis óculi mei: conturbáta sunt víscera mea: effúsum est in terra jecur meum super contritióne filiæ pópuli mei, cum defíceret párvulus, et lactens in platéis óppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dñm Deum tuum.
℟. Omnes amíci mei dereliquérunt me, et prævaluérunt insidiántes mihi: trádidit me, quem diligébam: * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, acéto potábant me.
℣. Inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ. Et.

Lectio ii. Lamed.

MAtribus suis dixérunt: Ubi est tríticum, et vinum? cum deficerent quasi vulneráti in platéis civitátis: cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.
Mem. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te filia Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te virgo filia Sion? magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui?
Nun. Prophétæ tui vidérunt tibi falsa, et stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocárent: vidérunt autem tibi assumptiónes falsas, et ejectiónes.
Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, et movérunt caput suum super filiam Jerúsalem: Hæccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ?
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.
℟. Velum templi scissum est: * Et omnis terra trémuit: latro de cruce clamábat, dicens: Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.
℣. Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa córpora sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt. Et omnis.

Lectio iii. Cap. 3. Aleph.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.
Aleph. Me minávit, et addúxit in ténebras, et non in lucem.
Aleph. Tantum in me vertit, et convértit manum suam tota die.
Beth. Vetústam fecit pellem meam, et carnem meam, contrívit ossa mea.
Beth. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle, et labóre.
Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos.
Ghimel. Circumædificávit advérsum me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.
Ghimel. Sed et cum clamávero, et rogávero, exclúsit oratiónem meam.
Ghimel. Conclúsit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas subvértit.
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dñm Deum tuum.
℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi: * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me crucifígeres,

et Barábbam dimítteres?
℣. Sepívi te, et lápides elégi ex te, et ædificávi turrim. Quómodo. Vínea.

In secundo Nocturno. Aña. Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Psalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.
Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.
Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.
Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me:
Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ: * a fácie insipiéntiæ meæ.
Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.
Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.
Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.
Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.
Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.
Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.
Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.
Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.
Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.
Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.
Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.
Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.
Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt, qui odérunt me iníque.
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.
Ne derelínquas me Dñe Deus meus: * ne discésseris a me.
Inténde in adjutórium meum, * Dñe Deus salútis meæ.
Antiph. Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Antiphona. Confundántur, et revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Psalmus 39.

EXpéctans expectávi Dóminum : * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum : * carmen Deo nostro.

Videbunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dño.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes, et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est, qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium, et oblatiónem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum, et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna : * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam : * a concílio multo.

Tu autem Dñe ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua, et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur, et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam : * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur : * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent, et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

Aña. Confundántur, et revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Antiphona. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Psalmus 53.

DEus in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam:* et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis:* et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine : quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Antiphona. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

℣. Insurrexérunt in me testes iníqui. ℟. Et mentíta est iníquitas sibi.

Pater noster. secreto.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psalmum 63. ad vers. 2.

Lectio iv.

PRotexísti me Deus a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi Mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput Mártyrum; ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerébat: quia Fílius hóminis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei: Fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári Mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

℟. Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis, et fústibus comprehéndere me: * Quotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis: et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum.

℣. Cumque injecíssent manus in Jesum, et tenuíssent eum, dixit ad eos. Quotídie.

Lectio v.

NOstis, qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis, propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes infirmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cælórum; non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus, a

quo sanabántur. His ómnibus curatiónibus ejus ingráti, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum; tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquid super hómines sit, et mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, ínquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

℟. Ténebræ factæ sunt, dum crucifixíssent Jesum Judæi: et circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid me dereliquísti? * Et inclináto cápite emísit spíritum.

℣. Exclámans Jesus voce magna, ait: Pater in manus tuas comméndo spíritum meum. Et inclináto.

Lectio vi.

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judæi: Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immúnes. Nam cum dixísset eis Pilátus, Vos eum occídite: respondérunt, Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum júdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit: sed in comparatióne illórum multo ipse innocéntior. Instítit enim, quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret: nam proptérea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens: ut vel sic jam mitéscerent, et desíneremt velle occídere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coegérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifigi, et quasi ipse occídit: et vos o Judæi occidístis. Unde occidístis? Gládio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis: Crucifige, crucifige?

℟. Animam meam diléctam trádidi in manus iniquórum, et facta est mihi hæréditas mea sicut leo in silva: dedit contra me voces adversárius, dicens: Congregámini, et properáte ad devorándum illum: posuérunt me in desérto solitúdinis, et luxit super me omnis terra: * Quia non est invéntus, qui me

agnósceret, et faceret bene.
℣. Insurrexérunt in me viri absque misericórdia, et non pepercérunt ánimæ meæ.
Quia. Animam meam.
In tertio Nocturno, Aña. Ab insurgéntibus in me líbera me Dómine, quia occupavérunt ánimam meam.

Psalmus 58.

ERipe me de inimícis meis Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.
Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.
Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.
Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dñe: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.
Exsúrge in occúrsum meum et vide: * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israel.
Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.
Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.
Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?
Et tu Dómine deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.
Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.
Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.
Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos protéctor meus Dómine.
Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.
Et de execratióne, et mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.
Et scient, quia Deus dominábitur Jacob, * et fínium terræ.
Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur, ut canes: * et circuíbunt civitátem.
Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.
Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exaltábo mane misericórdiam tuam.
Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.
Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.
Antiphona. Ab insurgéntibus in me líbera me Dómine, quia occupavérunt ánimam meam.
Antiphona. Longe fecísti notos meos a me: tráditus sum, et non egrediébar.

Psalmus 87.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te Dñe tota die: * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.
Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?
Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, et conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.
Elongásti a me amícum, et próximum, * et notos meos a miséria.
Antiph. Longe fecísti notos meos a me: tráditus sum, et non egrediébar. Aña. Captábunt in ánimam justi, et sánguinem innocéntem condemnábunt. Psalmus. 93.

DEus ultiónum Dñs: * Deus ultiónum líbere egit.
Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónẽ supérbis.
Usquequo peccatóres, Dómine? * úsquequo peccatóres gloriabúntur:
Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam.
Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hæreditátem tuam vexavérunt.
Víduam, et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.
Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.
Intellígite insipiéntes in pópulo: * et stulti aliquándo sápite.
Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?
Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hó-

minem sciéntiam ?
Dóminus scit cogitatiónes hóminum,*quóniam vanæ sunt.
Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine, * et de lege tua docúeris eum :
Ut mítiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.
Quia non repéllet Dóminus plebem suam ; * et hæreditátem suam non derelínquet.
Quoadúsque justítia convertátur in judícium : * et qui juxta illam omnes, qui recto sunt corde.
Quis consúrget mihi advérsus malignántes ? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem ?
Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.
Si dicébam : Motus est pes meus ; * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.
Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.
Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto ?
Captábunt in ánimam justi : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.
Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * et Deus meus in adjutórium spei meæ.
Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malítia eórum dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus Deus noster.
Antiph. Captábunt in ánimam justi, et sánguinem innocéntem condemnábunt.
℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa. ℟. Et sermónibus ódii circumdedérunt me, et expugnavérunt me gratis. Pater noster. secreto.

De Epístola B. Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vii. Cap. 4. et 5.

Festinémus íngredi in illam réquiem, ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti: et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ, ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum, et intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus : ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cælos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.
℟. Tradidérunt me in manus impiórum, et inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ, congregáti sunt advérsum me fortes : * Et sicut gigántes stetérunt contra me.
℣. Aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam. Et sicut.

anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.
Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.
Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi:
Velóciter exáudi me Dómine: * defécit spíritus meus.
Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.
Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.
Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dñe vivificábis me, in æquitáte tua.
Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.
Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.
Antiphona. Anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum:
Aña. Ait látro ad latrónem: Nos quidem digna factis recípimus, hic autem quid fecit? Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Psalm. Deus Deus meus. 17.
Antiphona. Cum conturbáta fúerit anima mea, Dómine, misericórdiæ memor eris.
Canticum Habacuc. Cap. 3.
DOmine audívi auditiónem tuam, * et tímui.
Dómine opus tuum, * in médio annórum vivífica illud.
In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.
Deus ab Austro véniet: * et sanctus de monte Pharan:
Opéruit cælos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.
Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus.
Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.
Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.
Aspéxit, et dissólvit Gentes: * et contríti sunt montes sæculi.
Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.
Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.
Numquid in flumínibus irátus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?
Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.
Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus, quæ locútus es.
Flúvios scindes terræ: vidérunt te, et doluérunt montes: *

gurges aquárum tránsiit.
Dedit abyssus vocem suam:* altitúdo manus suas levávit.
Sol et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.
In frémitu conculcábis terram : * et in furóre obstupefácies Gentes.
Egréssus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum Christo tuo.
Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.
Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.
Exultátio eórum, * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.
Viam fecísti in mari equis tuis : * in luto aquárum multárum.
Audívi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.
Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.
Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.
Ficus enim non florébit : * et non erit germen in víneis.
Mentiétur opus olívæ : * et arva non ásferent cibum.
Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.
Ego autem in Dño gaudébo:* et exultábo in Deo Jesu meo.
Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.
Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Antiphona. Cum conturbáta fúerit ánima mea, Dómine, misericórdiæ memor eris.

Antiphona. Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cælis. 19.

℣. Collocávit me in obscúris.
℟. Sicut mórtuos sæculi.

Ad Benedictus, Antiphona. Posuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum.

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

Pater noster. secreto.

Psalm. Miserére mei. 248.

Oratio.

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et Crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit.

Ad Vesperas, Antiphona, et Psalmi præteriti diei, dicuntur sine cantu. 252.

Ad Magnificat, Antiphona. Cum accepísset acétum, dixit : Consummátum est : et inclináto cápite emísit spíritum.

℣. Christus factus est. et alia ut supra ad Laudes. 251.

SABBATO SANCTO

Ad Matutinum.

In primo Nocturno, Aña. In pace in idípsum dórmiam, et requiéscam. Psalm. 4.

CUm invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dño, * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dñe: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu Dñe singuláriter in spe * constituísti me.

Antiph. In pace in idípsum dórmiam, et requiéscam.

Antiphona. Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiphona. Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiphona. Caro mea requiéscet in spe. Psalm. 15.

COnsérva me Dñe, quóniam sperávi in te. * Dixi Dño: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.
Aña. Caro mea requiéscet in spe. ℣. In pace in idípsum.
℟. Dórmiam, et requiéscam.
Pater noster. secreto.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 3. Heth.

Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúmpti: quia non defecérunt miseratiónes ejus.
Heth. Novi dilúculo, multa est fides tua.
Heth. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea, proptérea expectábo eum.
Teth. Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum.
Teth. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei.
Teth. Bonum est viro, cum portáverit jugum ab adolescéntia sua.
Jod. Sedébit solitárius, et tacébit, quia levávit super se.
Jod. Ponet in púlvere os suum, si forte sit spes.
Jod. Dabit percutiénti se maxíllam, saturábitur oppróbriis.
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dñm Deum tuum.
℟. Sicut ovis ad occisiónem ductus est, et dum male tractarétur, non apéruit os suum: tráditus est ad mortem: * Ut vivificáret pópulum suum.
℣. Trádidit in mortem ánimam suam, et inter sceleratos reputátus est. Ut.

Lectio ii. Cap. 4. Aleph.

Quómodo obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum?
Beth. Fílii Sion ínclyti, et amícti auro primo: quómodo reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli?
Ghimel. Sed et lámiæ nudavérunt mammam: lactavérunt cátulos suos; fília pópuli mei crudélis, quasi strúthio in desérto.
Daleth. Adhæsit lingua lacténtis ad palátum ejus in siti: párvuli petiérunt panem, et non erat, qui frángeret eis.
He. Qui vescebántur voluptuóse, interiérunt in viis: qui nutriebántur in cróceis,

amplexáti sunt stércora.

Vau. Et major effécta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérsa est in moménto, et non cepérunt in ea manus. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dñm Deum tuum.

℟. Jerúsalem surge, et éxue te véstibus jucunditátis; indúere cínere, et cilício: * Quia in te occísus est Salvátor Israel. ℣. Deduc quasi torréntem lácrymas per diem, et noctem, et non táceat pupílla óculi tui. Quia.

Incipit Orátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio iii. Cap. 5.

Recordáre Dómine quid accíderit nobis: intuére, et réspice oppróbrium nostrum. Hæréditas nostra versa est ad aliénos, domus nostræ ad extráneos. Pupílli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi víduæ. Aquam nostram pecúnia bíbimus: ligna nostra prétio comparávimus. Cervícibus nostris minabámur, lassis non dabátur réquies. Ægypto dédimus manum, et Assyriis, ut saturarémur pane. Patres nostri peccavérunt, et non sunt, et nos iniquitátes eórum portávimus. Servi domináti sunt nostri: non fuit qui redímeret de manu eórum. In animábus nostris afferebámus panem nobis, a fácie gládii in desérto. Pellis nostra, quasi clíbanus, exústa est a fácie tempestátum famis. Mulíeres in Sion humiliavérunt, et vírgines in civitátibus Juda.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dñm Deum tuum.

℟. Plange quasi virgo plebs mea: ululáte pastóres in cínere, et cilício: * Quia venit dies Dómini magna, et amára valde.

℣. Accíngite vos sacerdótes, et plángite minístri altáris, aspérgite vos cínere. Quia venit dies. Plange.

In secundo Nocturno, Aña. Elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.
Qui est iste Rex glóriæ? * Dñs virtútum ipse est Rex glóriæ.
Antiphona. Elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.
Antiph. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
Dum appropíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
Si exsúrgat advérsum me prælium : * in hoc ego sperábo.
Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :
Ut vídeam voluptátem Dñi, * et vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.
Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.
Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dñs autem assúmpsit me.
Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini : * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.
Antiph. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
Antiph. Dómine abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.
Dómine Deus meus clamávi ad te : * et sanásti me.
Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti e-jus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua: * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me: * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo: * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis: * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi, * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Antiph. Dómine abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

℣. Tu autem Dómine miserére mei. ℟. Et resúscita me, et retríbuam eis.

Pater noster. secreto.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psalmum 63. vers. 7.

Lectio iv.

ACcédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixérunt. Quis nos vidébit? Defecérunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur, aut morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, idest, cor secrétum, objíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre. ℟. Recéssit pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus tránsitum sol obscurátus est: * Nam et ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem; hódie portas mortis, et seras páriter Salvátor noster disrúpit. ℣. Destrúxit quidem claustra inférni, et subvértit poténtias diáboli. Nam.

Lectio v.

QUo perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut étiam mórtuo Dómino, et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlchrum? Dixérunt enim Piláto: Sedúctor ille. Hoc

appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres. Ergo illi Piláto: Sedúctor ille, inquiunt, dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ítaque custodíri sepúlchrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi: Surréxit a mórtuis, et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem cum custódibus.

℟. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, * Si est dolor símilis sicut dolor meus. ℣. Atténdite univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum. Si est dolor.

Lectio vi.

Posuérunt custódes mílites ad sepúlchrum. Concússa terra Dóminus resurréxit; mirácula facta sunt tália circa sepúlchrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fierent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlchri. Damus, ínquiunt, vobis pecúniam, et dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est quod dixísti, o infélix astútia? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, et in profúnda versútiæ demérgeris, ut hoc dicas: Dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum? Dormiéntes testes ádhibes? vere tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália, defecísti.

℟. Ecce quómodo móritur justus, et nemo pércipit corde: et viri justi tollúntur, et nemo consíderat: a fácie iniquitátis sublátus est justus: * Et erit in pace memória ejus. ℣. Tamquam agnus coram tondénte se obmútuit, et non apéruit os suum; de angústia, et de judício sublátus est. Et erit. Ecce quómodo móritur.

In tertio Nocturno, Aña. Deus ádjuvat me, et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ. Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo,

Dñe: quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Aña. Deus ádjuvat me, et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ. Aña. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitátio ejus.

Psalmus 75.

NOtus in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.
Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.
Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.
Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.
Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis
Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.
Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.
De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit, et quiévit.
Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.
Quóniam cogitátio hómini confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.
Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.
Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Aña. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitátio ejus.
Aña. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus 87.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:
Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.
Estimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?
Numquid narrábit aliquis in

sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum, * et notos meos a miséria.

Aña. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. ℣. In pace factus est locus ejus. ℟. Et in Sion habitátio ejus.

Pater noster. secreto.

De Epístola B. Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vii. Cap. 9.

CHristus assístens Póntifex futurórum bonórum per ámplius et perféctius tabernáculum non manu factum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus, inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti? ℟. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * Advérsus Dñm, et advérsus Christum ejus. ℣. Quare fremuérunt Gentes, et pópuli meditáti sunt inánia? Advérsus.

Lect. viii.

ET ídeo novi testaménti mediátor est: ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri Testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis. Ubi enim testaméntum est, mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit, qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est.

℟. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * Factus sum sicut homo sine adjutório inter mórtuos liber. ℣. Posuérunt me in lacu inferióri, in tenebrósis, et in umbra mortis. Factus sum.

Lectio ix.

LEcto enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo, accípiens sángui-

nem vitulórum, et hircórum, cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo, ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit. Et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur, et sine sánguinis effusióne non fit remíssio. ℟. Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, volvéntes lápidem ad óstium monuménti: * Ponéntes mílites, qui custodírent illum. ℣. Accedéntes príncipes sacerdótum ad Pilátum, petiérunt illum. Ponéntes. Sepúlto Dómino.

AD LAUDES,

Antiphona.

O Mors, ero mors tua: morsus tuus ero inférne. Psalmus. Miserére mei Deus. ut supra. 248.

Antiphona. Plangent eum quasi unigénitum, quia ínnocens Dóminus occísus est.

Psalmus 42.

JUdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam, et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus, Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Plangent eum quasi unigénitum, quia ínnocens Dñs occísus est. Aña. Atténdite univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum.

Psalmus. Deus Deus meus. ut supra. 17.

Antiphona. A porta ínferi érue Dómine ánimam meam.

Canticum Ezechiæ. Isa. 38.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum; * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est, velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, *

suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Antiphona. A porta ínferi érue Dómine ánimam meam.

Antiphona. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cælis. 19. ℣. Caro mea requiéscet in spe.

℟. Et non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Ad Bened. Aña. Mulíeres sedéntes ad monuméntum lamentabántur, flentes Dñm.

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Pater noster. secreto.

Psalm. Miserére mei Deus. ut supra. 248.

Oratio.

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et Crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit, et regnat, etc.

Et sic dicitur usq. ad Nonam. Dictis Horis ut supra. 252. dicitur Missa, ut in Ordinario, et facta Communione Sacerdotis, statim pro Vesperis dicitur Antiphona.

Allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Et repetitur Antiphona.

Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, Hymnus, et ℣. non dicuntur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.

Canticum. Magníficat. 124. cum Glória Patri.

Et repetitur Antiphona. Véspere autem sábbati.

Deinde Sacerdos dicit: Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

SPíritum nobis, Dómine, tuæ charitátis infúnde: ut quos Sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum: in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

Deinde Dóminus vobíscum. Postea Diaconus dicit: Ite missa est, allelúja, allelúja.

℟. Deo grátias, allel. allel.

Extra Chorum, dicto Pater noster, et Ave María, Vesperæ inchoantur absolute ab Antiphona. Allelúja. cum reliquis ut supra, et loco Ite missa est, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja. dicitur ℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja.

℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Deinde additur Pater noster, et nihil aliud.

AD COMPLETORIUM.

℣. Jube domne benedícere.

Lectio brevis. Fratres: Sóbrii estóte, ut supra. 141.

℣. Adjutórium nostrum.

Pater noster. et facta Confessione, et absolutione, dicitur ℣. Convérte nos Deus.

℣. Deus in adjutórium, etc.

Glória Patri. et amplius non dicitur, Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ. sed ejus loco deinceps dicitur, Allelúja.

Deinde sine Antiphona dicuntur Psalmi consueti, Capitulum, ℟. brevia, ℣. et Hymnus non dicuntur.

Ad Nunc dimíttis, Aña. Véspere autem sábbati.

Canticum Simeonis.

Lucæ 2.

NUnc dimíttis servum tuum Dómine: * secúndum verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum.

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem Géntium: * et glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri, et Fílio, etc.

Antiphona. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlchrum, allelúja.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Benedictio. Benedícat, et custódiat nos omnípotens, et mísericors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

℟. Amen.

Antiphona.

Regína cæli lætáre, allelúja,
Quia quem meruísti portáre, allelúja,
Resurréxit sicut dixit, allelúja:
Ora pro nobis Deum, allelúja.

℣. Gaude, et lætáre virgo María, allelúja.

℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Oratío.

Deús, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta, quæsumus, ut per ejus genitrícem vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

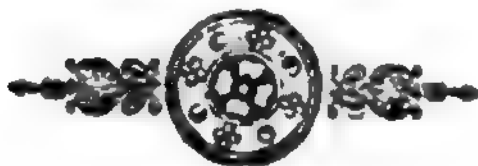
℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Pater noster, Ave María, Credo.

Et non flectuntur genua toto tempore Paschali.

DOMINICA RESURRECTIONIS.

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Dómine lábia mea apéries. Deus in adjutórium meum inténde.
Glória Patri. Allelúja.

Invitatorium.

SUrréxit Dóminus vere, * Allelúja.

Psalm. Veníte exultémus 2.

Hymni, et Capitula non dicuntur in aliqua Horarum, usque ad Vesperas Sabbati in Albis, nec Versiculi, nisi in Nocturno.

Ad Noct. Aña. Ego sum qui sum, et consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dñi volúntas mea est, allel.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:
Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a fácie terræ.
Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña. Ego sum qui sum, et consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúja.

Aña. Postulávi Patrem meum, allelúja: dedit mihi Gentes, allel. in hæreditátem, all.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cælis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo ti-

bi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Antiphona. Postulávi Patrem meum, allelúja: dedit mihi Gentes, allelúja: in hæreditátem allelúja.

Aña. Ego dormívi, et somnum cepi, et exsurréxi, quóniam Dñs suscépit me, allel. allel.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * déntes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona. Ego dormívi, et somnum cepi, et exsurréxi, quóniam Dóminus suscépit me, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja. Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Bñd. Evangélica léctio sit nobis salus, et protéctio.

℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio i. Cap. 16.

IN illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 21. in Evangel. circa init.

AUdístis, fratres charíssimi, quod sanctæ mulíeres, quæ Dñm fúerant secútæ, cum aromátibus ad monuméntum venérunt, et ei, quem vivéntem diléxerant, etiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur. Sed res gesta, áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necésse est ut audiámus, quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciénda. Et

nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monuméntum profécto illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt: quia vídélicet illæ mentes supérnos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dñm per sancta desidéria proficiscúntur. Tu autem Dñe miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Angelus Dómini descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus: * Nolíte timére: scio enim, quia crucifixum quæritis: jam surréxit, veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja.

℣. Et introeúntes in monuméntum vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt, qui dixit illis. Nolíte timére.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Et repetitur ℟. Angelus Dómini, usque ad ℣.

Deinde dicitur ℣. Jube domne benedícere. Bñò. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio ii.

NOtándum vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedére Angelus cérnitur. Quid namque per sinístram, nisi vita præsens: quid vero per déxteram, nisi perpétua vita designátur? Unde in Cánticis Canticórum scriptum est: Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Quia ergo Redémptor noster jam præséntis vitæ corruptiónem transíerat, recte Angelus, qui nuntiáre perénnem ejus vitam vénerat, in déxtera sedébat. Qui stola cándida coopértus appáruit: quia festivitátis nostræ gáudia nuntiávit. Candor étenim vestis, splendórem nostræ denúntiat solemnitátis. Nostræ dicámus, an suæ? Sed ut fateámur vérius, et suæ dicámus, et nostræ. Illa quippe Redemptóris nostri resurréctio, et nostra festívitas fuit, quia nos ad immortalitátem redúxit: et Angelórum festívitas éxtitit, quia nos revocándo ad cæléstia, eórum númerum implévit.

℟. Cum transísset sábbatum María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata: * Ut veniéntes úngerent Jesum, allel. allel.

℣. Et valde mane una Sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut. Glória Patri. Ut veniéntes.

℣. Jube domne benedícere. Bñò. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio iii.

IN sua ergo, ac nostra festivitáte Angelus in albis véstibus appáruit: quia dum

nos per resurrectiónem Domínicam ad supérna redúcimur, cæléstis pátriæ damna reparántur. Sed quid adveniéntes féminas affátur, audiámus: Nolíte expavéscere. Ac si apérte dicat: Páveant illi, qui non amant advéntum supernórum cívium: pertiméscant, qui carnálibus desidériis pressi, ad eórum se societátem pertíngere posse despérant. Vos autem cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde et Matthæus Angelum apparuísse descríbens, ait: Erat aspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus sicut nix. In fúlgure étenim terror timóris est, in nive autem blandiméntum candóris.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

Antiphona.

ANgelus autem Dñi descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúja, allelúja.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Antiph. Et ecce terræmótus factus est magnus: Angelus enim Dómini descéndit de cælo, allelúja.

Aña. Erat autem aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúja, allelúja. Aña. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúja.

Antiph. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére; scio enim, quod Jesum quæritis, allel.

Capit. Hym. et ℣. non dicuntur, sed eorum loco, Aña.

HÆc dies, quam fecit Dóminus, exultémus, et lætémur in ea.

Ad Benedictus, Antiphona. Et valde mane una Sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole, allelúja.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum devícta morte reserásti: vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere: Per eúmdem Dñm.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Sic dicitur in Vesp. et Laudibus tantum usque ad Vesp. Sabbati in Albis, exclusive.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, et Nonam, post Deus in adjutórium, et Glória Patri dicuntur Psalmi consueti: ad Primam tamen ut in Festis, scilicet, Deus in nómine tuo, Beáti immaculáti, et Retríbue, quibus finitis dicitur Antiph. Hæc dies, postea Oratio, quæ ad Primam dicitur ut in Psalter. Dómine Deus omnípotens. 27. Pretiósa. cum reliquis, et ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Si consurrexístis cum Christo. ut in Psalterio. 28.

Ad alias autem Horas, post Antiph. **Hæc dies,** dicitur Oratio, quæ ponitur in Laud.

Ad Vesperas, Aña. **Angelus autem Dómini.** cum reliquis de Laudib. et Psalm. D**ixit Dóminus.** cum reliq. de Dominica. **120.**

Et sic dicitur usque ad Vesperas Sabbati in Albis.

Postea Antiph. **Hæc dies, quam fecit Dóminus, exultémus, et lætémur in ea.**

Ad Magnificat, Antiphona. **Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem: erat quippe magnus valde, allelúja.**

Oratio. D**eus, qui hodiérna die.** ut supra. **284.**

Ad Completorium, dicto ℣. **Jube domne. Fratres: Sóbrii estóte. ℣. Adjutórium nostrum.** P**ater noster.** et facta Confessione, et Absolutione, post ℣. **Convérte nos Deus. ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri, allelúja.** dicuntur Psalmi consueti, quibus finitis, dicitur **Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.**

Deinde Canticum Simeonis. N**unc dimíttis. 143.**

Postea Antiph. **Hæc dies.** et Oratio. **Vísita, quæsumus, Dómine. 144.**

Prædictus modus Horarum servatur usque ad Vesperas Sabbati in Albis.

FERIA SECUNDA.

Ad Matut. Invitator. Añæ. et Psalmi ad Noct. et Laudes dicuntur ut supra in die Paschæ, per totam Octavam. ℣. **Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja. Pater noster.**

Absolutio. **Exáudi Dómine.**

Bño. **Evangélica léctio.**

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 24.

IN illo témpore: Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 23. in Evang. circa initium.

AUdístis, fratres charíssimi, quia duóbus discípulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, sed tamen de se loquéntibus, Dóminus appáruit: sed eis spéciem, quam recognóscerent, non osténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud ipsos agebátur intus in óculis cordis. Ipsi namque apud semetípsos intus et amábant, et dubitábant: eis autem Dóminus foris et præsens áderat, et quis esset non ostendébat. De se ergo loquéntibus præséntiam exhíbuit: sed de se dubitántibus cognitiónis suæ spéciem abscóndit.

℟. **María Magdaléne, et áltera María, ibant dilúculo ad monuméntum: * Jesus, quem quæritis, non est hic: surréxit, sicut locútus est, præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja.**

℟. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole: et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesus.

Bñ. Divínum auxílium.

Lectio ii.

VErba quidem cóntulit, durítiam intelléctus increpávit; sacræ Scriptúræ mystéria, quæ de seípso erant, apéruit: et tamen quia adhuc in eórum córdibus peregrínus erat a fide, se ire lóngius finxit. Fíngere namque compónere dícimus: unde et compositóres luti, fígulos vocámus. Nihil ergo simplex véritas per duplicitátem fecit: sed talem se eis exhíbuit in córpore, qualis apud illos erat in mente. Probándi autem erant, si hi, qui eum etsi necdum ut Deum dilígerent, saltem ut peregrínum amáre potuíssent.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allel. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

SEd quia esse extránei a charitáte non póterant hi, cum quibus Véritas gradiebátur, eum ad hospítium quasi peregrínum vocant. Cur autem dícimus, vocant, cum illic scriptum sit: Et coegérunt eum? Ex quo nimírum

exémplo collí
regríni ad hos
lum invitánd
iam trahéndi
tur ponunt,
ófferunt; et
in Scriptúræ s
ne non cogn
nis fractióne
Audiéndo erg
illumináti no
illumináti su
ptum est: No
gis justi sunt
sed factóres
búntur. Quis
audíta intellíg
quæ jam aud
pere impléret
nus non est
loquerétur,
cognósci, di
Te Deum la
Ad Bened. Aí
se discípulis s
cum illis: ócu
tenebántur, n
rent: et increp
O stulti, et ta
déndum in h
sunt Prophét

Or

DEus,
Paschál
dia contulísti:
quæsumus, c
séquere; ut
bertátem cón
et ad vitam
térnam. Per
Ad Magnific
Qui sunt hi
confértis ad
lántes, et est

FERIA TERTIA.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allel. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 24.

IN illo témpore: Stetit Jesus in médio discipulórum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.
Lib. 10. Comment. in Luc. cap. 24. ante finem.

MIrum, quo modo se natúra corpórea per impenetrábile corpus infúderit invisíbili áditu, visíbili conspéctu, tangi fácilis, difficilis æstimári. Dénique conturbáti discípuli æstimábant se spíritum vidére. Et ídeo Dóminus, ut spéciem nobis resurrectiónis osténderet, Palpáte, inquit, et vidéte, quia spíritus carnem, et ossa non habet, sicut me vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, sed per resurrectiónis qualitátem, impérvia usu clausa penetrávit. Nam quod tángitur corpus est, quod palpátur, corpus est. ℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio ii.

IN córpore autem resurgémus. Seminátur enim corpus animále, surgit corpus spiritále; sed illud subtílius, hoc crássius, útpote adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodo non corpus, in quo manébant insígnia vúlnerum, vestígia cicatrícum, quæ Dñs palpánda óbtulit? In quo non solum fidem firmat, sed étiam devotiónem ácuit, quod vúlnera suscépta pro nobis cælo inférre máluit, abolére nóluit: ut Deo Patri nostræ prétia libertátis osténderet. Talem sibi Pater ad déxteram locat, trophæum nostræ salútis ampléctens; tales illic mártyres nobis cicatrícis suæ coróna monstrávit. ℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, all. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória Patri. Favus.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

ET quóniam sermo huc noster evásit, considerémus qua grátia secúndum Joánnem credíderint Apóstoli, qui gavísi sunt: secúndum Lucam quasi incréduli redarguántur; ibi Spíritum Sanctum accéperint, hic sedére in civitáte jubeántur, quoadúsque induántur virtúte ex alto. Et vidétur mihi ille

quasi Apóstolus majora et altióra tetigísse, hic sequéntia, et humánis próxima; hic histórico usus circúitu, ille compéndio; quia et de illo dubitári non potest, qui testimónium pérhibet de iis, quibus ipse intérfuit, et verum est testimónium ejus; et ab hoc quoque, qui Evangelísta esse méruit, vel negligéntiæ vel mendácii suspiciónem æquum est propulsári. Et ídeo verum putámus utrúmque, non sententiárum varietáte, nec personárum diversitáte distínctum. Nam etsi primo Lucas eos non credidísse dicat, póstea tamen credidísse demónstrat: et si prima considerémus, contrária sunt: si sequéntia, certum est convenire.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et dixit eis: Pax vobis, allelúja, allelúja. Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas: concéde fámulis tuis; ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt. Per Dñm nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona. Vidéte manus meas, et pedes meos, quia ego ipse sum, allelúja, allelúja.

FERIA QUARTA.

℣. Gavísi sunt discípuli, allel.
℟. Viso Dómino, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
Bñô. Evangélica léctio.

Léctio san
cúndu
Lectio i.

IN illo t
stávit se
scípulis ad
Manifestávi
rant simul
Thomas, c
mus. Et r
Homilía S.
Homilia

LEctio
quæ r
vestris lect
quæstióne
sed pulsati
tiónis índic
potest, cur
tor ante c
post conve
tiónem réd
tas dicat:
num suam
aspíciens r
gno Dei;
derelíquit?
cretiónis
vidétur: q
tium, quo
nem sine p
étiam post
pétere, c
℟. Ecce vi
da, radix
brum, et só
cula ejus:
℣. Dignus
occísus est
tem, et d
piéntiam,
et honóre
et benedic
allelúja,

Bn̄o. Divínum auxílium.

Lectio ii.

NAm piscatórem Petrum, Matthæum vero telo-neárium scimus, et post con-versiónem suam ad piscatió-nem Petrus rédiit, Matthæus vero ad telónei negótium non resédit: quia áliud est, victum per piscatiónem quæ-rere, áliud autem telónei lucris pecúnias augére. Sunt enim pléraque negótia, quæ sine peccátis exhibéri aut vix, aut nullátenus possunt. Quæ ergo ad peccátum ím-plicant, ad hæc necésse est, ut post conversiónem ánimus non recúrrat. ℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum mul-tum, allelúja, allelúja.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Glória Patri. Qui.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

QUæri étiam potest, cur discípulis in mari labo-rántibus, post resurrectió-nem suam Dn̄s in lítore ste-tit, qui ante resurrectiónem suam coram discípulis in flú-ctibus maris ambulávit. Cu-jus rei rátio festíne cognó-scitur, si ipsa, quæ tunc inerat, causa pensétur. Quid enim mare, nisi præsens sæ-culum signat, quod se cá-suum tumúltibus, et undis vitæ corruptíbilis illídit? Quid per soliditátem lítoris, nisi illa perpetúitas quiétis ætérnæ figurátur? Quia er-go discípuli adhuc flúctibus mortális vitæ inerant, in mari laborábant. Quia au-tem Redémptor noster jam corruptiónem carnis excésse-rat, post resurrectiónem su-am in lítore stabat.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Míttite in déxteram navígii rete, et inveniétis, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nos resurre-ctiónis Domínicæ an-nua solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut per temporália festa quæ ágimus, perveníre ad gáudia ætérna mereámur. Per eúmdem.

Ad Magnificat, Antiphona. Dixit Jesus discípulis suis: Afférte de píscibus, quos prendidístis nunc. Ascéndit autem Simon Petrus, et tra-xit rete in terram plenum magnis píscibus, allelúja.

FERIA QUINTA.

℣. Surréxit Dóminus de se-púlchro, allelúja.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allel. Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

Bn̄o. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii se-cúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 20.

IN illo témpore: María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, et pro-spéxit in monuméntum; et vidit duos Angelos in albis sedéntes. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 25. in Evangel.

MAría Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem lavit lácrymis máculas críminis: et vox Veritátis implétur, qua dícitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Nam postquam venit ad monuméntum, ibíque corpus Domínicum non invénit, sublátum crédidit; atque discípulis nuntiávit, qui veniéntes vidérunt, atque ita esse, ut múlier díxerat, credidérunt. Et de eis prótinus scriptum est: Abiérunt ergo discípuli ad semetípsos; ac deínde subjúngitur: María autem stabat ad monuméntum foris, plorans.

℞. Tulérunt Dñm meum, et néscio ubi posuérunt eum: Dicunt ei Angeli: Múlier quid ploras? surréxit sicut dixit: * Præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja.

℣. Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet.

Bñ. Divínum auxílium.

Lectio ii.

QUa in re pensándum est, hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat: Exquirébat quem non invénerat: flebat inquiréndo, et amóris sui igne succénsa, ejus, quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quæreret: quia nimírum virtus boni óperis, perseverántia est; et voce Veritátis dícitur: Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

℞. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dñm, quia, quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum, allelúja, allel.

℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, et amóris ejus igne succénsa, ardébam desidério. Et dum.

Glória Patri. Et dum.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

MAría ergo cum fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum. Certe jam monuméntum vácuum víderat, jam sublátum Dñm nuntiáverat; quid est quod se íterum inclínat, íterum vidére desíderat? Sed amánti semel aspexísse non súfficit: quia vis amóris intentiónem multíplicat inquisitiónis. Quæsívit ergo prius, et mínime invénit: perseverávit, ut quæreret: unde et cóntigit, ut inveníret: actúmque est, ut desidéria diláta créscerent, et crescéntia cáperent quod invenírent.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. María stabat ad monuméntum plorans, et vidit duos Angelos in albis sedéntes et sudárium, quod fúerat super caput Jesu, allelúja. Oratio.

DEus, qui diversitátem Géntium in confessióne tui nóminis adunásti; da, ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium, et píetas actiónum. Per Dóminum.

Ad Magn. Antiph. Tulérunt Dñm meum, et néscio ubi posuérunt eum: si tu sustulísti eum, dícito mihi, allelúja: et ego eum tollam, allelúja.

FERIA SEXTA.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 28.

IN illo témpore: Undecim discípuli abiérunt in Galilæam in montem ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. comment. in Matth. in fine.

POst resurrectiónem Jesus in monte Galilææ conspícitur, ibíque adorátur; licet quidam dúbitent, et dubitátio eórum nostram áugeat fidem. Tunc manifést ius osténditur Thomæ, et latus láncea vulnerátum, et manus fixas demónstrat clavis. Accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potéstas in cælo, et in terra. Illi potéstas data est, qui paulo ante crucifixus, qui sepúltus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui póstea resurréxit. In cælo autem, et in terra potéstas data est; ut qui ante regnábat in cælo, per fidem credéntium regnet et in terris.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allel. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio ii.

EUntes autem docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Primum docent omnes Gentes, deínde doctas intíngunt aqua. Non enim potest fieri, ut corpus baptísmi recípiat sacraméntum, nisi ante ánima fidei suscéperit veritátem. Baptizántur autem in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti; ut quorum una est divínitas, una sit largítio: noménque Trinitátis, unus Deus est.

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allel. ℣. Mórtuus est

propter delicta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque.

Glória Patri. Itaque.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

DOcéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis Ordo præcípuus. Jussit Apóstolis, ut primum docérent univérsas Gentes, deinde fidei intíngerent sacraménto: et post fidem ac baptísma, quæ essent observánda, præcíperent. Ac ne putémus lévia esse, quæ jussa sunt, et pauca, áddidit: Omnia quæcúmque mandávi vobis; ut quicúmque credíderint, qui in Trinitáte fúerint baptizáti, ómnia fáciant, quæ præcépta sunt. Et ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sæculi. Qui usque ad consummatiónem sæculi cum discípulis se futúrum esse promíttit, et illos osténdit semper esse victúros, et se numquam a credéntibus recessúrum.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Undecim discípuli in Galilæa vidéntes Dóminum adoravérunt, allelúja. Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, qui Paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulísti; da méntibus nostris, ut quod professióne celebrámus, imitémur efféctu. Per Dñm.

Ad Magnificat, Antiphona. Data est mihi omnis potéstas

in cælo, et i
SABBAT
℣. Gavísi s
℟. Viso Dó
Pater noste
Absolutio. A
Bño. Evan
Léctio san
cúndu
Lectio i.
IN illo tén
bati. M
venit mane
nebræ essen
tum. Et ré
Homilía S.
Homilia
circa
LEctio s
quam
dístis, valde
stórica est a
bis sunt my
te requirénd
léne, cum a
sent, venit a
Juxta histó
ra: juxta int
sticum, req
intelligéntia
auctórem ó
carne víder
rébat in mo
hunc mínin
tum crédidi
rant ténebr
monuméntu
tius, discíp
illi præ céte
qui præ céte
délicet Petr
℟. Christu
mórtuis, ja
mors illi ult

tur: quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja.
℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Quod autem.
Bñ. Divínum auxílium.

Lectio ii.

CUrrébant autem duo simul: sed Joánnes præcucúrrit cítius Petro. Venit prior ad monuméntum, et íngredi non præsúmpsit. Venit ergo postérior Petrus, et intrávit. Quid, fratres, quid cursus síngificat? Numquid hæc tam subtílis Evangelístæ descríptio a mystério vacáre credénda est? Mínime. Neque enim se Joánnes et præísse, et non intrásse díceret, si in ipsa sui trepidatióne mystérium defuísse credidísset. Quid ergo per Joánnem, nisi synagóga: quid per Petrum, nisi Ecclésia designátur? ℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allel. modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.
Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

NEc mirum esse videátur, quod per juniórem synagóga, per seniórem vero Ecclésia signári perhibétur: quia etsi ad Dei cultum prior est synagóga, quam Ecclésia Géntium, ad usum tamen sæculi prior est multitúdo Géntium, quam synagóga, Paulo attestánte, qui ait: Quia non prius quod spirituále est: sed quod animále. Per seniórem ergo Petrum significátur Ecclésia Géntium, per juniórem vero Joánnem synagóga Judæórum. Currunt ambo simul: quia ab ortus sui témpore usque ad occásum, pari et commúni via, etsi non pari et commúni sensu, Gentílitas cum synagóga cucúrrit. Venit synagóga prior ad monuméntum, sed mínime intrávit: quia legis quidem mandáta percépit, prophetías de incarnatióne, ac passióne Domínica audívit: sed crédere in mórtuum nóluit.
Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Currébant duo simul, et ille álius discípulus præcucúrrit cítius Petro, et venit prior ad monuméntum, allelúja.

Oratio.

COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui festa Paschália venerándo égimus, per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur. Per Dóminum.

Ad Vesperas, Officium fit Duplex, Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.
Psalmus. Benedíctus Dóminus Deus meus. cum reliquis de Psalterio. 136.

Capitulum. 1. Joan. 5.

CHaríssimi: Omne quod natum est ex Deo, vin-

cit mundum : et hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra. Hymnus.

AD régias Agni dapes
Stolis amícti cándidis
Post tránsitum maris rubri
Christo canámus Príncipi.
Divína cujus cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus,
Fugítque divísum mare :
Mergúntur hostes flúctibus.
Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.
O vera cæli Víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis vínculа,
Recépta vitæ præmia.
Victor subáctis ínferis
Trophæa Christus éxplicat,
Cælóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Ascensionem, præterquam in Officio B. Mariæ, et in Hymno S. Crucis ad Vesperas.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Cum esset sero die illa una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti in unum, stetit Jesus in médio, et dixit eis: Pax vobis, allelúja.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui Paschália festa perégimus, hæc, te largiénte, móribus, et vita teneámus. Per Dñm.

℣. Benedicámus Dómino. deinceps dicitur sine Allel.

Completorium dicitur ut in Psalterio, omissis Precibus, et loco Antiphonæ. Miserére. dicitur Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.

Et in fine Antiphonæ. Salva nos, additur. Allelúja.

Sic dicitur usque ad Sabbatum Trinitatis exclusive, et quando non est Duplex, nec infra Octav. dicuntur Preces ut in Psalterio. 144.

Ad ℟. brevia, et ℣. per omnes Horas, jungitur Allelúja. usque ad Sabbatum post Pentecosten, præterquam in ℣. ad Preces Primæ, et Completorii, quando dicuntur. Et quandocumque Allelúja. jungitur ℟. brevi, duplicatur, sed in Versiculis dicitur semel.

DOMINICA IN ALBIS.

In octava Paschæ. Duplex.

Ad Matutinum, Invitator. Surréxit Dóminus vere,* All. Psal. Veníte exultémus. 2. Hymnus. Rex sempitérne. ut in Psalterio. 3.

In primo Nocturno, Aña. Allelúja, Lapis revolútus est, allelúja, ab óstio monuménti, allelúja, allelúja.

Psalmi de Dominica, ut in Psalterio. 3. qui dicuntur in quolibet Nocturno sub una Antiphona.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allel. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allel.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses.

Lectio i. Cap. 3.

SI consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit vita vestra, tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. Mortificáte ergo membra vestra, quæ sunt super terram; fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam, et avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus; propter quæ venit ira Dei super filios incredulitátis: in quibus et vos ambulástis aliquándo, cum viverétis in illis. ℟. Angelus Dñi descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus: * Nolíte timére: scio enim quia crucifixum quæritis, jam surréxit; veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja. ℣. Et introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt: qui dixit illis. Nolíte timére.

Lectio ii.

NUnc autem depónite et vos ómnia, iram, indignatiónem, malítiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolíte mentíri ínvicem, expoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, et induéntes novum, eum qui renovátur in agnitiónem, secúndum imáginem ejus, qui creávit illum. Ubi non est Gentílis, et Judæus; circumcísio, et præpútium; Bárbarus, et Scytha; servus, et liber, sed ómnia, et in ómnibus Christus. Indúite vos ergo, sicut elécti Dei, sancti, et dilécti, víscera misericórdiæ; benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. ℟. Angelus Dñi locútus est muliéribus, dicens: Quem quæritis? An Jesum quæritis? jam surréxit: * Veníte, et vidéte, allelúja, allel. ℣. Jesum quæritis Nazarénum crucifixum? surréxit, non est hic. Veníte.

Lectio iii.

SUper ómnia autem hæc, charitátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: et pax Christi exúltet in córdi-

bus vestris: in qua, et vocáti estis in uno córpore, et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, et cánticis spiritálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo, et Patri per ipsum. ℟. Cum transísset sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja.
℣. Et valde mane una Sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno, Aña. Allelúja, quem quæris múlier, allelúja, vivéntem cum mórtuis? allelúja, allelúja. Psalm. Consérva. cum réliquis, ut in Psalterio. 10.
℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.
Serm. 1. in Oct. Paschæ qui est 157. de Temp. Lectio iv.

Paschális solémnitas hodiérna festivitáte conclúditur, et ídeo hódie Neophytórum hábitus commutátur; ita tamen, ut candor, qui de hábitu depónitur, semper in corde teneátur. In qua quidem primum nobis agéndum est, ut quia Paschá-les dies sunt, idest, indu-géntiæ, ac remissiónis, i[...] a nobis sanctórum diéru[...] festívitas agátur, ut relaxa[...] tióne córporum púritas no[...] obfuscétur: sed pótius abst[...] néntes ab omni luxu, ebri[...] táte, lascívia, demus óp[...] ram sóbriæ remissióni, a[...] sanctæ sinceritáti, ut qui[...] quid modo corporáli abst[...] néntia non acquírimus, mén[...] tium puritáte quærámus.
℟. María Magdaléne, et ál[...] tera María ibant dilúculo a[...] monuméntum: * Jesum que[...] quæritis, non est hic, su[...] réxit sicut locútus est, præ[...] cédet vos in Galilæam, i[...] eum vidébitis, allelúja, al[...]
℣. Et valde mane una Sab[...] batórum véniunt ad mon[...] méntum, orto jam sole, [...] introeúntes vidérunt júv[...] nem sedéntem in dextris, q[...] dixit illis. Jesum. Lectio [...]

Ad omnes quidem pért[...] net sermo, quos cu[...] nostra compléctitur; verún[...] tamen hódie termináta S[...] cramentórum solemnitáte [...] vos allóquimur novélla gé[...] mina sanctitátis, regenerá[...] ex aqua, et Spíritu Sanct[...] germen pium, exámen n[...] véllum, flos nostri honóri[...] et fructus labóris, gáudiu[...] et coróna mea, omnes q[...] statis in Dño, Apostóli[...] verbis vos álloquor: Ec[...] nox præcéssit, dies autem a[...] propinquávit, abjícite óp[...] ra tenebrárum, et indú[...] vos arma lucis. Sicut in [...]

honéste ambulémus: non in comessatiónibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítiis, non in contentióne et æmulatióne, sed induímini Dóminum Jesum Christum.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja.

Lectio vi.

HAbémus, inquit, certiórem prophéticum sermónem: cui bene fácitis intendéntes, tamquam lucérnæ in obscúro loco, donec dies lucéscat, et lúcifer oriátur in córdibus vestris. Sint ergo lumbi vestri accíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. Ecce dies advéniunt, in quibus Dóminus dicit: Pusíllum, inquit, et non vidébitis me, et íterum pusíllum, et vidébitis me. Hæc est hora, de qua dixit: Vos tristes éritis, sæculum autem gaudébit: id est, vita ista tentatiónibus plena, in qua peregrinámur ab eo. Sed íterum, inquit, vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allel. ℣. Répleti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium. Glória Patri. Testimónium.

In tertio Nocturno, Antiph. Allelúja, Noli flere María, allelúja: resurréxit Dóminus, allelúja, allelúja.

Psalm. Cæli enárrant. cum reliquis, ut in Psalterio. 14.

℣. Gavísi sunt discípuli all. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 20.

IN illo témpore: Cum sero esset die illo, una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum: venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 26. in Evangel.

PRima lectiónis hujus Evangélicæ quæstio ánimum pulsat: quómodo post resurrectiónem corpus Domínicum verum fuit, quod clausis jánuis ad discípulos íngredi pótuit? Sed sciéndum nobis est, quod divína operátio, si ratióne comprehénditur, non est admirábilis: nec fides habet méritum, cui humána rátio præbet experiméntum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetípsis comprehéndi nequáquam possunt, ex ália ejus operatióne pensánda sunt: ut rebus mirabílibus fidem

præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos jánuis clausis, quod vidélicet ad humános óculos per nativitátem suam clauso exívit útero Vírginis. Quid ergo mirum, si clausis jánuis post resurrectiónem suam in ætérnum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non apérto útero Vírginis exívit?
℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja. * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja.
℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio viii.

SEd quia ad illud corpus, quod vidéri póterat, fides intuéntium dubitábat, osténdit eis prótinus manus et latus: palpándam carnem præbuit, quam clausis jánuis introdúxit. Qua in re duo mira, et juxta humánam ratiónem sibi valde contrária osténdit, dum post resurrectiónem suam corpus suum incorruptíbile, et tamen palpábile demonstrávit. Nam et corrúmpi necésse est, quod palpátur, et palpári non potest quod non corrúmpitur. Sed miro modo atque inæstimábili Redémptor noster, et incorruptíbile post resurrectiónem, et palpábile corpus exhíbuit: ut monstrándo incorruptíbile, invitáret ad præmium, et præbéndo palpábile, firmáret ad fidem. Et incorruptíbilem se ergo, et palpábilem demonstrávit: ut profécto esse post resurrectiónem osténderet corpus suum et ejúsdem natúræ, et altérius glóriæ.
℟. Surgens Jesus Dñs noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja.
℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax. Glória Patri. Pax vobis.

Lectio ix.

DIxit eis: Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos, idest, sicut misit me Pater Deus Deum, et ego mitto vos homo hómines. Pater Fílium misit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vidélicet in mundum veníre ad passiónem vóluit: sed tamen amávit Fílium, quem ad passiónem misit. Eléctos vero Apóstolos Dñs non ad mundi gáudia, sed sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum mittit. Quia ergo et Fílius amátur a Patre, et tamen ad passiónem míttitur: ita et discípuli a Dño amántur, qui tamen ad passiónem mittúntur in mundum. Itaque recte dícitur: Sicut misit me Pater, et ego mitto vos; idest, ea vos charitáte dílig, cum inter scán-

ćala persecutórum mitto, qua me charitáte Pater díligit, quem veníre ad tolerándas passiónes fecit.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

Antiphona.

ALlelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmi. Dóminus regnávit. Jubiláte Deo.

Deus Deus meus. 17.

Antiphona. Surréxit Christus de sepúlchro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúja.

Canticum. Benedícite. 18.

Aña. Allelúja, allelúja, allelúja. Psalm. Laudáte Dóminum de cælis. 19.

Capitulum. 1. Joan. 5

CHaríssimi: Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum, et hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra. Hymnus

AUróra cælum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit.
Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.
Cujus sepúlcrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlcro fúnerat.
Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit extínctor necis,
Clamat corúscans Angelus.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli, et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Aña. Cum esset sero die illa una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti in unum: stetit Jesus in médio, et dixit eis: Pax vobis, allel. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui Paschália festa perégimus; hæc, te largiénte, móribus, et vita teneámus. Per Dñm.

Ad Primam, Hymnus. Jam lucis orto sídere. 22.

Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Psal. Deus in nómine tuo. 22.

Beáti immaculáti 23.

Retríbue, et Quicúmque. 24.

Prædicti Psalmi dicuntur in Dominicis diebus usque ad Ascensionem.

Capit. Regi sæculórum. 26.

℟. breve. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe.

℣. Qui surrexísti a mórtuis. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allel. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Et sic dicitur ℟. breve usque ad Ascensionem.

Et quando non est Duplex.

aut infra Octavas, dicuntur Preces de Dominica, ut in Psalterio. 26.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Si consurrexístis cum Christo. ut in Psalterio. 28.

Ad Tertiam, et alias Horas, Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Charissimi: Omne quod natum. 293.

℟. breve Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit Dóminus.

℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Surréxit Dñs vere, allel.

℟. Et appáruit Simóni, all.

Ad Sextam, Capit. 1. Jo. 5.

QUis est autem qui vincit mundum, nisi qui credit, quóniam Jesus est Fílius Dei? hic est qui venit per aquam, et sánguinem, Jesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua, et sánguine.

℟. bre. Surréxit Dñs vere, * Allelúja, allel. Surréxit.

℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, all.

℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam. Cap. 1. Jo. 5.

SI testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est: quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allel. Gavísi sunt.

℣. Viso Dño. Allel. allel. Glória Patri. Gavísi sunt.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas, Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120. qui sub una tantum Antiphona dicuntur.

Capitulum. Charíssimi: Omne quod natum est. 293.

Hymnus. Ad régias Agni dapes, ut supra in Vesperis Sabbati. 294.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Post dies octo jánuis clausis ingréssus Dóminus dixit eis: Pax vobis, allelúja, allelúja.

Oratio. Præsta, quæsumus. ut supra. 294.

Hymni, ℣. et ℟. brevia hujus Dominicæ dicuntur usque ad Ascensionem, etiam in feriali Officio.

FERIA SECUNDA.

Invitatorium. Allelúja, allelúja, * Allelúja.

Psalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymn. Rex sempitérne. 3.

Antiphona. Allelúja.

Psal. Dóminus illuminátio. cum reliquis de secunda Feria, ut in Psalterio. 46.

Psalmi feriales Nocturn. et Vesp. dicuntur sub una Aña. Allelúja. usque ad Ascens.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allel. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allel.

Incipit liber Actuum Apostolórum.

Lectio i. Cap. 1.

PRimum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua, præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, assúmptus est: quibus et præbuit seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum dicéntes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte; sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus Sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judæa, et Samaría, et usque ad últimum terræ. ℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dñi nostri, allel. all. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio ii.

ET cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt: Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum, eúntem in cælum. Tunc revérsi sunt Hierosólymam a monte, qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in cœnáculum, ascendérunt, ubi manébant Petrus et Joánnes, Jacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Jacóbus Alphæi et Simon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, et María matre Jesu, et frátribus ejus. ℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória Patri. Favus.

Lectio iii.

IN diébus illis: Exsúrgens Petrus in médio fratrum

dixit (erat autem turba hóminum simul fere centum vigínti): Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius, et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea: et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit, et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis usque in diem, qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri unum ex istis. Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathíam. Et orántes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministérii hujus, et Apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Mathíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

Hoc tempore Paschali non dicitur tert. Responsorium in feriali Officio, sed Hymn. Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, Antiphona. Allelúja. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis Antiphonis, et Psalmis de Psalterio, ut in Dominica. 17.

Capitulum. Rom. 6.

CHristus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Auróra cælum púrpurat. 299.

℣. In resurrectióne tua. 299.

Ad Benedictus, Antiphona. Surgens Jesus mane prima sábbati, appáruit primo Maríæ Magdalénæ, de qua ejécerat septem dæmónia, allelúja.

Oratio.

PRæsta quæsumus, omnípotens Deus: ut qui Paschália festa perégimus; hæc, te largiénte, móribus, et vita teneámus. Per Dóminum.

Postea fit commem. de Cruce: quæ commem. quotidie fit in Laudibus, et Vesperis usque ad Ascensionem, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, nisi sit duplex, aut infra Octavas. Aliæ Commemor. de S. Maria, de Apostolis, et de Pace, non dicuntur tempore Paschali.

In Laudibus, Antiphona de Cruce. **Crucifixus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.**

℣. **Dícite in natiónibus, allelúja.** ℟. **Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.**

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

In Vesp. Aña. **Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.**

Versus, et Oratio, ut supra.

In feriali Officio. Prima dicitur sicut in Festis Simplicibus toto tempore Paschali.

Psalmi Horarum dicuntur cum quatuor **Allelúja.**

Capit. **Regi sæculórum. 26.**

Preces de Dominica, ut in Psalterio. **26.**

Ad Tertiam, Capitulum. **Christus resúrgens. 302.**

℟. breve. **Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit Dóminus.** ℣. **Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.**

℣. **Surréxit Dóminus vere, allelúja.** ℟. **Et appáruit Simóni, allelúja.**

Ad Sextam, Cap. 1. Cor. 15.

CHristus resurréxit a mórtuis primítiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℟. brev. **Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit.** ℣. **Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.**

℣. **Gavísi sunt discípuli, all.** ℟. **Viso Dómino, allelúja.**

Ad Nonam, Cap. 1. Petr. 3.

CHristus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. br. **Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allel. Gavísi sunt.** ℣. **Viso Dño. Allelúja, all. Glória Patri. Gavísi.**

℣. **Mane nobíscum, Dómine, allelúja.** ℟. **Quóniam advesperáscit, allelúja.**

In Vesperis, Antiphona. **Allelúja.** Psal. **Diléxi.** cum reliquis de Psalterio. **124.** sub una Antiph. **Allelúja.**

Capitulum. Rom. 6.

CHristus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. **Ad régias Agni dapes.** ut supra. **294.**

℣. **Mane nobíscum, Dómine, allelúja.** ℟. **Quóniam advesperáscit, allelúja.**

Ad Magnificat, Aña. **Pax vobis, ego sum, allelúja:**

nolíte timére, allelúja.

Invitatorium Capitula, et Responsoria brevia suprascripta dicuntur in feriali Off. usque ad Ascensionem.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i, Cap. 2.

ET cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco; et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum, et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitántes Judæi, viri religiósi ex omni natióne, quæ sub cælo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilæi sunt, et quómodo nos audívimus unusquísque linguam nostram, in qua nati sumus?

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtú-

tem, et
piéntiam
et honó
benedict
lelúja,
STans
únd
suam,
Viri Ju
Jerúsale
bis notu
cípite ve
sicut vo
sunt, eu
tia: sed
est per
erit in n
cit Dómi
Spíritu
carnem
lii vestri
júvenes
bunt, e
mnia son
super se
ancíllas
effúndan
propheta
dígia in
gna in
guinem
rem fum
ténebras
nem, á
Dómini
stus. Et
cúmque
Dómini
℟. Ego
vos páli
net in n
hic fert
allelúja
℣. Sicut

et ego diléxi vos. Qui.
Glória Patri. Qui manet.
Lectio iii.

VIri Israelítæ, audíte verba hæc: Jesum Nazarénum, virum approbátum a Deo in vobis, virtútibus, et prodígiis, et signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestri, sicut et vos scitis: hunc definíto consílio, et præsciéntia Dei tráditum, per manus iniquórum affligéntes interemístis: quem Deus suscitávit, solútis dolóribus inférni, juxta quod impossíbile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum: Providébam Dñm in conspéctu meo semper: quóniam a dextris est mihi ne commóvear: propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea, ínsuper et caro meo requiéscet in spe: quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.
Te Deum laudámus, 16.
Ad Benedictus, Antiphona.
Præcédam vos in Galilæam: ibi me vidébitis, sicut dixi vobis, allelúja, allelúja.
Ad Magnificat, Antiphona.
Mitte manum tuam, et cognósce loca clavórum, allelúja: et noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúja.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apostolórum.
Lectio i. Cap. 3.

PEtrus autem, et Joánnes ascendébant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum, et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat, ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum, et aurum non est mihi; quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula. ℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja; gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja.
℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax vobis.
Lectio ii.

ET apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, et plantæ. Et exsíliens stetit, et ambulábat: et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exsíliens, et laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad elee-

mósynam sedébat ad Speciósam portam templi : et impléti sunt stupóre, et écstasi, in eo quod contígerat illi. Cum tenéret autem Petrum et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes. ℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio : étenim Pascha nostrum immolátus est Christus : * Itaque epulémur in Dño, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

Lectio iii.

VIdens autem Petrus, respóndit ad pópulum : Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus Patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis: auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis; cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidístis, et nostis, confirmávit nomen ejus; et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in

conspe
Te D
Ad B
Ego s
et vos
Ad M
Quia
credid
dérunt
F E F
De A
Lec
VIr
n
ra uxó
et frau
cónsci
parten
Apost
autem
tentáv
mentír
fraudá
ne ma
venúm
testáte
corde
es mei
Deo .
nías h
expirá
mor n
qui au
tem jú
et effe
℟. C
mórtui
mors il
bitur ;
est pec
mel :
vivit I
℣. Mó
pter de

réxit propter justificatiónem nostram. Quod. Lectio ii.

FActum est autem quasi horárum trium spátium, et uxor ipsíus, nésciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi, múlier, si tanti agrum vendidístis? At illa dixit: Etiam tanti. Petrus autem ad eam: Quid útique convénit vobis tentáre Spíritum Dñi? Ecce pedes eórum, qui sepeliérunt virum tuum, ad óstium, et éfferent te. Conféstim cécidit ante pedes ejus, et expirávit. Intrántes autem júvenes invenérunt illam mórtuam: et extulérunt, et sepeliérunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in univérsa Ecclésia, et in omnes, qui audiérunt hæc.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja.

Glória Patri. Allelúja.

Lectio iii.

PEr manus autem Apostolórum fiébant signa, et prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis: sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum, ita ut in platéas ejícerent infirmos, et pónerent in léctulis ac grabátis, ut veniénte Petro, saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum, et liberaréntur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem et multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferéntes ægros, et vexátos a spirítibus immúndis, qui curabántur omnes.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Bened. Aña. Ardens est cor meum, desídero vidére Dñm meum: quæro, et non invénio ubi posuérunt eum, allelúja, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Misi dígitum meum in fixúras clavórum, et manum meam in latus ejus, et dixi: Dóminus meus, et Deus meus, allelúja.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 8.

VIr autem quidam nómine Simon, qui ante fúerat in civitáte magus, sedúcens gentem Samaríæ, dicens se esse áliquem magnum: cui auscultábant omnes a mínimo usque ad máximum, dicéntes: Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum, propter quod multo témpore magíis suis dementásset eos. Cum vero credidíssent Philíppo evangelizánti de regno Dei, in nómine Jesu Christi baptizabántur viri ac mulíeres. Tunc Simon et ipse crédidit:

et cum baptizátus esset, adhærébat Philíppo. Videns étiam signa, et virtútes máximas fieri, stupens admirabátur.
℟. Virtúte magna. 297.

Lectio ii.

CUm autem audíssent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quod recepísset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum, et Joánnem. Qui cum venissent, oravérunt pro ipsis, ut accíperent Spíritum Sanctum. Nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum Sanctum. Cum vidísset autem Simon, quia per impositiónem manus Apostolórum darétur Spíritus Sanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens: Date et mihi hanc potestátem, ut cuicúmque imposúero manus, accípiat Spíritum Sanctum.
℟. De ore prudéntis. 298.

Lectio iii.

PEtrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum sit in perditiónem; quóniam donum Dei existimásti pecúnia possidéri. Non est tibi pars, neque sors in sermóne isto. Cor enim tuum non est rectum coram Deo. Pœniténtiam ítaque age ab hac nequítia tua, et roga Deum, si forte remittátur tibi hæc cogitátio cordis tui. In felle enim amaritúdinis, et obligatióne iniquitátis vídeo te esse. Respóndens autem Simon, dixit: Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum, quæ dixístis.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Bened. Aña. Venérunt ad monuméntum María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectionum, a Capit. fit de S. Maria.

S A B B A T O.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 10.

VIr autem quidam erat in Cæsaréa, nómine Cornélius, Centúrio cohórtis, quæ dícitur Itálica, religiósus ac timens Deum cum omni domo sua, fáciens eleemósynas multas plebi, et déprecans Deum semper; is vidit in visu maniféste, quasi hora diéi nona, Angelum Dei introeúntem ad se, et dicéntem sibi: Cornéli. At ille íntuens eum, timóre corréptus dixit: Quid est, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ, et eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, et accérsi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus; hic hospitátur apud Simónem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare: hic dicet tibi, quid te opórteat fácere. Et cum discessísset Angelus, qui loquebátur illi, vocávit duos

domésticos suos, et mílitem metuéntem Dóminum, ex his qui illi parébant. Quibus cum narrásset ómnia, misit illos in Joppen.

Lectio ii.

POstera autem die iter illis faciéntibus, et appropinquántibus civitáti, ascéndit Petrus in superióra, ut oráret circa horam sextam. Et cum esuríret, vóluit gustáre. Parántibus autem illis, cécidit super eum mentis excéssus, et vidit cælum apértum, et descéndens vas quoddam, velut línteum magnum, quátuor inítiis submítti de cælo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia, et serpéntia terræ, et volatília cæli. Et facta est vox ad eum: Surge Petre, occíde, et mandúca. Ait autem Petrus: Absit Dómine, quia numquam manducávi omne commúne, et immúndum. Et vox íterum secúndo ad eum: Quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris. Hoc autem factum est per ter: et statim recéptum est vas in cælum. Et dum intra se hæsitáret Petrus, quidnam esset vísio, quam vidísset; ecce viri, qui missi erant a Cornélio, inquiréntes domum Simónis, astitérunt ad jánuam.

Lectio iii.

APériens autem Petrus os suum, dixit: In veritáte cómperi, quia non est personárum accéptor Deus: sed in omni gente qui timet eum, et operátur justítiam, accéptus est illi. Verbum misit Deus filiis Israel, annúntians pacem per Jesum Christum (hic est ómnium Dñs). Vos scitis quod factum est verbum per univérsam Judæam: incípiens enim a Galilæa post baptísmum, quod prædicávit Joánnes, Jesum a Názareth: quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto, et virtúte, qui pertránsiit benefaciéndo, et sanándo omnes oppréssos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium, quæ fecit in regióne Judæórum, et Jerúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die, et dedit eum maniféstum fieri non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo, nobis qui manducávimus, et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis.

Ad Vesperas Antiphona, Allelúja. Psalm. Benedíctus. cum reliq. ut in Psalter. 136.

Capitulum. 1. Petr. 2.

CHaríssimi: Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus: qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

Hymnus.

AD régias Agni dapes
Stolis amícti cándidis
Post tránsitum maris rubri
Christo canámus Príncipi.
Divína cujus cháritas

Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus ,
Fugítque divísum mare :
Mergúntur hostes flúctibus.
Jam Pascha nostrum Christus est ,
Paschális idem Víctima ,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma .
O vera cæli Víctima !
Subjécta cui sunt tártara ,
Solúta mortis víncula ,
Recépta vitæ præmia.
Victor subáctis ínferis
Trophæa Christus éxplicat ,
Cæl óque apérto , súbditum
Regem tenebrárum trahit.
Ut sis perénne méntibus
Paschále , Jesu , gáudium ,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória ,
Et Fílio , qui a mórtuis
Surréxit , ac Paráclito ,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Mane nobíscum , Dómine , allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit , allelúja.

Ad Magníficat, Antíphona. Ego sum pastor óvium : ego sum via , véritas, et vita ; ego sum pastor bonus , et cognósco oves meas , et cognóscunt me meæ , allelúja , allel. Oratio.

DEus , qui in Fílii tui humilitáte , jacéntem mundum erexísti : fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam ; ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáu-

diis fácia
nis. Per
Deinde
de Cruce
sanctam
num co
est potén
tértia , a
℣. Dícit
℟. Quia
gno , all
DEus
lium
bulum s
míci a n
testátem
mulis tui
grátiam
eúmdem
D O M
p
Ad Matu
Surréxit
Hymnus
cælitum.
ctiones ,
De Ac
Lectio
CUm
Pau
erant, ver
phyliæ.
dens ab ei
sólymam
úntes Per
chíam Pi
nagógam
dérunt.
Legis , et
sérunt pr
eos , dicé
quis est in
tatiónis a
Surgens

manu siléntium indícens, ait: Viri Israelítæ, et qui timétis Deum, audíte: Deus plebis Israel elégit patres nostros, et plebem exaltávit, cum essent íncolæ in terra Ægypti, et in bráchio excélso edúxit eos ex ea, et per quadragínta annórum tempus mores eórum sustínuit in desérto. Et déstruens Gentes septem in terra Chánaan, sorte distríbuit eis terram eórum, quasi post quadringéntos, et quinquagínta annos: et post hæc dedit júdices, usque ad Sámuel Prophétam.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.

℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio ii.

ET exínde postulavérunt regem, et dedit illis Deus Saul fílium Cis, virum de tribu Bénjamin, annis quadragínta. Et amóto illo, suscitávit illis David regem: cui testimónium pérhibens, dixit: Invéni David fílium Jesse, virum secúndum cor meum, qui fáciet omnes voluntátes meas. Hujus Deus ex sémine secúndum promissiónem edúxit Israel Salvatórem Jesum, prædicánte Joánne ante fáciem advéntus ejus baptísmum pœniténtiæ omni pópulo Israel. Cum impléret autem Joánnes cursum suum, dicébat: Quem me arbitrámini esse? non sum ego: sed ecce venit post me, cujus non sum dignus calceaménta pedum sólvere.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allel.

℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio iii.

VIri fratres fílii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, et príncipes ejus hunc ignorántes, et voces Prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt, et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto, ut interfícerent eum. Cumque consummássent ómnia, quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem: qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repromíssio facta est; quóniam hanc Deus adimplévit fíliis nostris, resúscitans Jesum, sicut et in Psalmo secúndo scriptum est: Fílius meus es

tu, ego hódie génui te.
℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja, allelúja, allelúja.
Glória Patri. Allelúja, allelúja, allelúja.
In secundo Nocturno, Aña. Allelúja. Psalm. Consérva. cum reliq. ut in Psalter. 10.

Sermo S. Leónis Papæ.

Sermo 1. de Ascensione Domini, post initium.

Lectio iv.

HI dies, dilectíssimi, qui inter resurrectiónem Dómini, ascensionémque fluxérunt, non otióso transiére decúrsu, sed magna in eis confirmáta sacraménta, magna sunt reveláta mystéria. In iis metus diræ mortis aufértur, et non solum ánimæ, sed étiam carnis immortálitas declarátur. In iis per insufflatiónem Dómini infúnditur Apóstolis ómnibus Spíritus Sanctus: et beáto Apóstolo Petro supra céteros, post regni claves, ovílis Domínici cura mandátur.
℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.
℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio v.

IN iis diébus, duóbus discípulis tértius in via Dóminus comes júngitur, et ad omnem nostræ ambiguitátis calíginem detergéndam, pavéntium ac trepidántium tárditas increpátur. Flammam fidei illumináta corda concípiunt, et quæ erant tépida, reseránte Scriptúras Dómino, efficiúntur ardéntia. In fractióne quoque panis, convescéntium aperiúntur obtútus, multo felícius eórum óculis patefáctis, quibus natúræ suæ manifestáta est glorificátio, quam illórum géneris nostri príncipum, quibus prævaricatiónis suæ est ingésta confúsio.
℟. Surgens Jesus Dóminus noster stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dño, allel.
℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax vobis.

Lectio vi.

INter hæc autem, áliaque mirácula, cum discípuli trépidis cogitatiónibus æstuárent, et apparuísset in médio eórum Dóminus, dixisśetque: Pax vobis: ne hoc remanéret in eórum opiniónibus, quod volvebátur in córdibus (putábant enim se spíritum vidére, non carnem) redárguit cogitatiónes

a veritáte discórdes, íngerit dubitántium óculis manéntia in mánibus suis, et pédibus Crucis signa: et ut diligéntius pertractétur, invítat. Quia ad sanánda infidélium córdium vúlnera, clavórum et lánceæ erant serváta vestígia: ut non dúbia fide, sed constantíssima sciéntia tenerétur, eam natúram in Dei Patris consessúram throno, quæ jacúerat in sepúlchro.

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allel.

℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque.

Glória Patri. Itaque.

In tertio Nocturno, Aña. Allelúja.

Psalm. Cæli enárrant. cum reliq. ut in Psalterio 14.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 14. in Evangel.

AUdístis, fratres charíssimi, ex lectióne Evangélica eruditiónem vestram: audístis et perículum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidénti dono, sed essentiáliter bonus est, dicit: Ego sum pastor bonus. Atque ejúsdem bonitátis formam, quam nos imitémur, adjúngit, dicens: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis. Fecit quod mónuit: osténdit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in sacraménto nostro corpus suum, et sánguinem vérteret, et oves, quas redémerat, carnis suæ aliménto satiáret.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur; quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja.

℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Quod autem.

Lectio viii.

OSténsa nobis est de contémptu mortis via, quam sequámur: appósita est forma, cui imprimámur. Primum nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere; postrémum vero, si necésse sit, étiam mortem nostram pro eísdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cum incomparabíliter longe sit mélior ánima, qua vívimus, quam terréna substántia, quam extérius possidémus: qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam?

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allel. Glória Patri. Allelúja.

Lectio ix.

ET sunt nonnúlli, qui dum plus terrénam substántiam, quam oves díligunt, mérito nomen pastóris perdunt, de quibus prótinus súbditur: Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit. Non pastor, sed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo oves Domínicas, sed ad temporáles mercédes pascit. Mercenárius quippe est, qui locum quidem pastóris tenet, sed lucra animárum non quærit, terrénis cómmodis inhiat, honóre prælatiónis gaudet, temporálibus lucris páscitur, impénsa sibi ab homínibus reveréntia lætátur.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, Aña. Allelúja. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis Antiphonis, et Psalmis de Psalterio. 17.

Capitulum. 1. Petr. 2.

CHaríssimi: Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus: qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

Hymnus.

AUróra cælum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit.
Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.
Cujus sepúlchrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlchro fúnerat.
Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus,
Surréxit extínctor necis,
Clamat corúscans Angelus.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allel. ℟. Cæli, et terra læténtur, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona. Ego sum pastor óvium: ego sum via, véritas, et vita: ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, allelúja, allelúja.

Oratio.

DEus, qui in Fílii tui humilitáte, jacéntem mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

Deinde fit commemoratio de

Cruce, Antiph. Crucifixus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allel.
℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Tertiam, Capitulum. Charíssimi: Christus passus est. ut supra. 314.
℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit Dóminus. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allel. Glória Patri. Surréxit.
℣. Surréxit Dñs vere, allel.
℟. Et appáruit Simóni, all.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Petr. 2.

TRadébat autem judicánti se injúste, qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum: ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus, cujus livóre sanáti sumus.
℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.
℣. Gavísi sunt discípuli, allel. ℟. Viso Dómino, allel.

Ad Nonam. Capit. 1. Petr. 2.

ERátis enim sicut oves errántes: sed convérsi estis nunc ad pastórem, et epíscopum animárum vestrárum.
℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.
℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas, Aña. Allelúja. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120.
Capitul. Charíssimi: Christus passus. ut supra. 309.
Hymnus. Ad régias Agni dapes. ut supra. 309.
℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.
Ad Magnificat, Antiphona. Ego sum pastor bonus, qui pasco oves meas, et pro óvibus meis pono ánimam meam, allelúja.
Oratio. Deus, qui in Fílii tui. ut supra. 314.
Deinde de Cruce, Antiph. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.
℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.
Oratio. Deus, qui pro nobis. ut supra.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitator. Allelúja, allelúja, * Allel.
Psal. Veníte exultémus. 2.
Hymnus. Rex sempitérne. 3.
Antiphona, et Psalmi de Psalterio. 46.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 15.

SUrrexérunt autem quidam de hæresi Pharisæórum, qui credidérunt dicéntes: Quia opórtet circumcídi eos, præcípere quoque serváre legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli, et senióres vidére de verbo hoc. Cum autem magna conquisítio fíeret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos scitis, quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit, per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, et crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum Sanctum, sicut et nobis; et nihil discrévit inter nos et illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmodum et illi. Tácuit autem omnis multitúdo: et audiébant Bárnabam, et Paulum narrántes, quanta Deus fecísset signa, et prodígia in Géntibus per eos. ℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dñi nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio ii.

ET postquam tacuérunt, respóndit Jacóbus, dicens: Viri fratres, audíte me. Simon narrávit quemádmodum primum Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concórdant verba Prophetárum, sicut scriptum est: Post hæc revértar, et reædificábo tabernáculum David, quod décidit, et díruta ejus reædificábo, et érigam illud, ut requírant céteri hóminum Dñm, et omnes Gentes, super quas invocátum est nomen meum, dicit Dñs fáciens hæc. Notum a sæculo est Dño opus suum. Propter quod ego júdico non inquietári eos, qui ex Géntibus convertúntur ad Deum; sed scríbere ad eos, ut abstíneant se a contaminatiónibus simulacrórum, et fornicatióne, et suffocátis, et sánguine. Móyses enim a tempóribus antíquis habet in síngulis civitátibus, qui eum prædicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur. ℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória Patri. Favus.

Lectio iii.

TUnc plácuit Apóstolis, et senióribus cum omni Ecclésia, elígere viros ex eis,

et míttere Antiochíam cum Paulo et Bárnaba, Judam, qui cognominabátur Bársabas, et Silam, viros primos in frátribus, scribéntes per manus eórum: Apóstoli et senióres fratres, his qui sunt Antiochíæ, et Syriæ, et Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, salútem. Quóniam audívimus, quia quidam ex nobis exeúntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus, plácuit nobis colléctis in unum, elígere viros, et míttere ad vos cum charíssimis nostris Bárnaba, et Paulo, homínibus, qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dñi nostri Jesu Christi. Mísimus ergo Judam, et Silam, qui et ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spirítui Sancto, et nobis, nihil ultra impónere vobis óneris, quam hæc necessária: ut abstineátis vos ab immolátis simulacrórum, et sánguine, et suffocáto, et fornicatióne: a quibus custodiéntes vos, bene agétis. Valéte.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, Antiphona. Allelúja.

Psal. Dóminus regnávit. cum reliquis Antiphonis, et Psalmis de Psalterio, ut in Dominica. 17.

Capitulum. Rom. 6.

CHristus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Auróra cælum púrpurat. ut supra. 314.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli, et terra læténtur, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona. Eúntes in mundum, allelúja: docéte omnes Gentes, allel.

Oratio. Deus, qui in Fílii tui. ut supra. 314.

Ad Vesperas, Aña. Allelúja.

Psalmus. Diléxi. cum reliquis de Psalterio. 124. sub una Antiphona. Allelúja.

Capitulum. Christus resúrgens ex mórtuis. ut supra.

Hym. Ad régias Agni. 309.

℣. Mane nobíscum. 310.

Ad Magnificat, Antiphona. Pastor bonus ánimam suam ponit pro óvibus suis, allel.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 17.

STans autem Paulus in médio Areopági, ait: Viri Athenienses, per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo. Prætériens enim, et videns simulácra vestra, invéni et aram, in qua scriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergo ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus, qui fecit mundum, et ómnia quæ in eo sunt, hic cæli, et terræ cum sit Dóminus, non in manufáctis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur, índigens áliquo, cum ipse det ómnibus vitam,

et inspiratiónem, et ómnia: fecítque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super univérsam fáciem terræ, définiens statúta témpora, et términos habitatiónis eórum quærere Deum, si forte attréctent eum, aut invéniant, quamvis non longe sit ab unoquóque nostrum.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja, allelúja, allelúja.

Lectio ii.

IN ipso enim vívimus, et movémur, et sumus, sicut et quidam vestrórum poetárum dixérunt: Ipsíus enim et genus sumus. Genus ergo cum simus Dei, non debémus æstimáre auro, aut argénto, aut lápidi, sculptúræ artis, et cogitatiónis hóminis, Divínum esse símile. Et témpora quidem hujus ignorántiæ despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus, ut omnes ubíque pœniténtiam agant, eo quod státuit diem, in quo judicatúrus est orbem in æquitáte, in viro, in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum a mórtuis. Cum audíssent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixérunt: Audiémus te de hoc íterum. Sic Paulus exívit de médio eórum. ℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet. Glória Patri. Qui manet.

Lectio iii. Cap. 18.

QUidam vero viri adhæréntes ei, credidérunt: in quibus et Dionysius Areopagíta, et múlier nómine Dámaris, et álii cum eis. Post hæc egréssus ab Athénis, venit Corínthum, et invéniens quemdam Judæum nómine Aquilam, Pónticum génere, qui nuper vénerat ab Itália, et Priscíllam uxórem ejus (eo quod præcepísset Cláudius discédere omnes Judæos a Roma) accéssit ad eos. Et quia ejúsdem erat artis, manébat apud eos, et operabátur, (erant enim scenofactóriæ artis). Et disputábat in synagóga per omne sábbatum, interpónens nomen Dómini Jesu, suadebátque Judæis, et Græcis. Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Eúntes in mundum, docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, allelúja.

Ad Magnificat, Aña. Mercenárius autem, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit, et lupus rapit,

et dispérgit oves, allelúja.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 20.

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum veníssent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dño cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans: nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: quóniam víncula, et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Surgens Jesus. 305.

Lectio ii.

ET nunc ecce ego scio, quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit Epíscopos, régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit Sánguine suo. Ego scio, quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte, et die non cessávi cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

℟. Expurgáte vetus. 306.

Lectio iii.

ET nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum, et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis gé-

nibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium, et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Bened. Aña. Ite, nuntiáte frátribus meis, allelúja: ut eant in Galilǽam, allelúja: ibi me vidébunt, allelúja, allelúja, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Sicut novit me Pater, et ego cognósco Patrem, et ánimam meam pono pro óvibus meis, allelúja.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 24.

RespóndIt autem Paulus (annuénte sibi præside dícere): Ex multis annis te esse júdicem Genti huic sciens, bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere, quia non plus sunt mihi dies quam duódecim, ex quo ascéndi adoráre in Jerúsalem. Et neque in templo invenérunt me cum áliquo disputántem, aut concúrsum faciéntem turbæ, neque in synagógis, neque in civitáte: neque probáre possunt tibi, de quibus nunc me accúsant. Confíteor autem hoc tibi, quod secúndum sectam, quam dicunt hæresim, sic desérvio Patri, et Deo meo, credens ómnibus, quæ in Lege, et Prophétis scripta sunt: spem habens in Deum, quam et hi ipsi exspéctant, resurrectiónem futúram justórum, et iniquórum. In hoc, et ipse stúdeo sine offendículo consciéntiam habére ad Deum, et ad hómines semper. ℟. Christus resúrgens. 306.

Lectio ii.

POst annos autem plures, eleemósynas factúrus in Gentem meam veni, et oblatiónes, et vota. In quibus invenérunt me purificátum in templo non cum turba, neque cum tumúltu. Quidam autem ex Asia Judæi, quos oportébat apud te præsto esse, et accusáre si quid habérent advérsum me: aut hi ipsi dicant si quid invenérunt in me iniquitátis, cum stem in concílio, nisi de una hac solúmmodo voce, qua clamávi inter eos stans: Quóniam de resurrectióne mortuórum ego júdicor hódie a vobis. ℟. Surréxit pastor. 307.

Lectio iii.

DIstulit autem illos Felix, certíssime sciens de via hac, dicens: Cum tribúnus Lysias descénderit, áudiam vos. Jussítque Centurióni custodíre eum, et habére réquiem, nec quemquam de suis prohibére ministráre ei. Post áliquot autem dies véniens Felix cum Drusílla uxóre sua, quæ erat Judæa, vocávit Paulum, et audívit ab eo fidem, quæ

est in Christum Jesum. Disputánte autem illo de justítia, et castitáte, et de judício futúro, tremefáctus Felix respóndit: Quod nunc áttinet, vade: témpore autem opportúno accérsam te: simul et sperans, quod pecúnia ei darétur a Paulo; propter quod, et frequénter accérsens eum, loquebátur cum eo. Biénnio autem expléto, accépit successórem Felix Pórtium Festum. Volens autem grátiam præstáre Judæis Felix, relíquit Paulum vinctum.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Tu solus peregrínus es, et non audísti de Jesu, quómodo tradidérunt eum in damnatiónem mortis? allelúja.

Ad Magn. Aña. Alias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli, et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fiet unum ovíle, et unus pastor, allelúja.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 25.

FEstus ergo cum venísset in provínciam, post tríduum ascéndit Jerosólymam a Cæsaréa. Audierúntque eum príncipes sacerdótum, et primi Judæórum advérsus Paulum, et rogábant eum, postulántes grátiam advérsus eum, ut jubéret perdúci eum in Jerúsalem, insídias tendéntes, ut interficerent eum in via. Festus autem respóndit, servári Paulum in Cæsaréa: se autem matúrius profectúrum. Qui ergo in vobis (ait) poténtes sunt, descendéntes simul, si quod est in viro crimen, accúsent eum.

℟. Virtúte magna. 297.

Lectio ii.

DEmorátus autem inter eos dies non ámplius quam octo, aut decem, descéndit Cæsaréam, et áltera die sedit pro tribunáli, et jussit Paulum addúci. Qui cum perdúctus esset, circumstetérunt eum qui ab Jerosólyma descénderant Judæi, multas, et graves causas objiciéntes, quas non póterant probáre, Paulo ratiónem reddénte: Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccávi.

℟. De ore prudéntis. 298.

Lectio iii.

FEstus autem volens grátiam præstáre Judæis respóndens Paulo, dixit: Vis Jerosólymam ascéndere, et ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribúnal Cæsaris sto, ibi me opórtet judicári: Judæis non nócui, sicut tu mélius nosti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúso mori: si vero nihil est eórum, quæ hi accúsant me, nemo potest me illis donáre. Cæsarem appéllo. Tunc Festus cum concílio locútus, respóndit: Cæsarem appellásti? ad Cæsarem ibis.

Te Deum laudámus. 16.
Ad Benedictus, Antiphona. Nonne sic opórtuit pati Christum, et ita intráre in glóriam suam? allelúja.
Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectionum, a Capitulo fit de S. Maria.

SABBATO.

De Actibus Apostolórum.
Lectio i. Cap. 28.

CUm autem venissémus Romam, permíssum est Paulo manére síbimet cum custodiénte se mílite. Post tértium autem diem convocávit primos Judæórum. Cumque conveníssent, dicébat eis: Ego, viri fratres, nihil advérsus plebem fáciens, aut morem patérnum, vinctus ab Jerosólymis tráditus sum in manus Romanórum: qui cum interrogatiónem de me habuíssent, voluérunt me dimíttere, eo quod nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judæis, coáctus sum appelláre Cæsarem, non quasi Gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc ígitur causam, rogávi vos vidére, et álloqui. Propter spem enim Israel caténa hac circúmdatus sum.

Lectio ii.

AT illi dixérunt ad eum: Nos neque lítteras accépimus de te a Judæa, neque advéniens áliquis fratrum nuntiávit, aut locútus est quid de te malum. Rogámus autem a te audíre quæ sentis: nam de secta hac notum est nobis, quia ubíque ei contradícitur. Cum constituíssent autem illi diem, venérunt ad eum in hospítium plúrimi, quibus exponébat testíficans regnum Dei, suadénsque eis de Jesu, ex lege Móysi, et Prophétis a mane usque ad vésperam. Et quidam credébant his, quæ dicebántur: quidam vero non credébant.

Lectio iii.

CUmque ínvicem non essent consentiéntes, discedébant, dicénte Paulo unum verbum: Quia bene Spíritus Sanctus locútus est per Isaíam Prophétam ad patres nostros, dicens: Vade ad pópulum istum, et dic ad eos: Aure audiétis, et non intelligétis: et vidéntes vidébitis, et non perspiciétis. Incrassátum est enim cor pópuli hujus: et áuribus gráviter audiérunt, et óculos suos compressérunt: ne forte vídeant óculis, et áuribus áudiant, et corde intélligant, et convertántur, et sanem eos. Notum ergo sit vobis, quóniam Géntibus missum est hoc salutáre Dei, et ipsi áudient. Et cum hæc dixísset, exiérunt ab eo Judæi, multam habéntes inter se quæstiónem. Mansit autem biénnio toto in suo condúcto: et suscipiébat omnes, qui ingrediebántur ad eum, prædicans regnum Dei, et docens quæ sunt de Dómino Jesu Christo cum omni fidúcia, sine prohibitióne.

Ad Vesp. Capit. 1.Petr.2.

CHarissimi : Obsecro vos tamquam ádvenas, et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam.

Hymnus.

AD régias Agni dapes,
Stolis amícti cándidis,
Post tránsitum maris rubri
Christo canámus Príncipi.
Divína cujus cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus,
Fugítque divísum mare,
Mergúntur hostes flúctibus.
Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem Víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma,
O vera cæli Víctima!
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.
Victor subáctis ínferis
Trophæa Christus éxplicat,
Cælóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Módicum, et non vidébitis me, dicit Dóminus: íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja. Oratio.

DEus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis, qui Christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini, et ea quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

Deinde fit comm. de Cruce, Aña. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

DOMINICA III. post Pascha.

Ad Matutinum, Invitator. Surréxit Dóminus vere.

Hymnus, et alia usque ad Lectiones, ut in Psalter. 3.

In primo Nocturno.

Incipit liber Apocalypsis B. Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

APocalypsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus,

palam fácere servis suis, quæ opórtet fieri cito, et significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beátus, qui legit, et audit verba prophetíæ hujus, et servat ea, quæ in ea scripta sunt: tempus enim prope est. Joánnes septem Ecclésiis, quæ sunt in Asia. Grátia vobis et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, et a septem spirítibus, qui in conspéctu throni ejus sunt, et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ: qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri suo: ipsi glória, et impérium in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Dignus es, Dñe, accípere librum, et aperíre signácula ejus, allelúja: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo,* In sánguine tuo, allelúja.
℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdótium. In sánguine.

Lectio ii.

Ecce venit cum núbibus, et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ: Etiam, Amen. Ego sum alpha et ómega, princípium et finis, dicit Dóminus Deus, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, omnípotens. Ego Joánnes frater vester, et párticeps in tribulatióne, et regno, et patiéntia in Christo Jesu, fui in ínsula, quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei, et testimónium Jesu. Fui in spíritu in Domínica die, et audívi post me vocem magnam tamquam tubæ dicéntis: Quod vides, scribe in libro; et mitte septem Ecclésiis, quæ sunt in Asia, Epheso, et Smyrnæ, et Pérgamo, et Thyatíræ, et Sardis, et Philadelphíæ, et Laodicíæ.

℟. Ego sicut vitis fructificávi suavitátem odóris, allelúja: * Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis adimplémini, allelúja, allel.
℣. In me omnis grátia viæ, et veritátis; in me omnis spes vitæ, et virtútis. Transíte.

Lectio iii.

Et convérsus sum, ut vidérem vocem, quæ loquebátur mecum, et convérsus vidi septem candelábra áurea, et in médio septem candelabrórum aureórum símilem filio hóminis, vestítum podére, et præcínctum ad mamíllas zona áurea: caput autem ejus, et capílli erant cándidi, tamquam lana alba, et tamquam nix, et óculi ejus tamquam flamma ignis, et pedes ejus símiles aurichálco, sicut in camíno ardénti, et vox illíus tamquam vox aquárum multárum, et ha-

bébat in déxtera sua stellas septem, et de ore ejus gládius utráque parte acútus exíbat, et fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua. Et cum vidíssem eum, cécidi ad pedes ejus tamquam mórtuus. Et pósuit déxteram suam super me, dicens: Noli timére: ego sum primus, et novíssimus, et vivus, et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sæcula sæculórum, et hábeo claves mortis, et inférni. Scribe ergo quæ vidísti, et quæ sunt, et quæ opórtet fieri post hæc.

℞. Audívi vocem de cælo tamquam vocem tonítrui magni, allelúja: regnábit Deus noster in ætérnum, allelúja: * Quia facta est salus, et virtus, et potéstas Christi ejus, allelúja, allelúja. ℣. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro omnes sancti ejus, et qui timétis Deum pusílli, et magni. Quia facta est. Glória Patri. Quia facta.

In secundo Nocturno, Aña. Allelúja. Psalm. Consérva. cum reliquis ut in Psalt. 10.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Sermone 147. de Tempore.

Lectio iv.

Diébus his sanctis resurrectióni Dómini dedicátis, quantum donánte ipso póssumus, de carnis resurrectióne tractémus. Hæc enim est fides nostra: hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promíssum est, et in ipso præcéssit exémplum. Vóluit enim nobis, quod promísit in fine, non solum prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Illi quidem, qui tunc fuérunt, cum illum vidérent, et cum expavéscerent, et spíritum se vidére créderent, soliditátem córporis tenuérunt. Locútus est enim non solum verbis ad aures eórum, sed étiam spécie ad óculos eórum: parúmque erat se præbére cernéndum, nisi étiam offérret pertractándum, atque palpándum. ℞. Locútus est ad me unus ex septem Angelis, dicens: Veni, osténdam tibi novam nuptam, sponsam Agni: * Et vidi Jerúsalem descendéntem de cælo, ornátam monílibus suis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Et sústulit me in spíritu in montem magnum, et altum. Et.

Lectio v.

Ait enim: Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum? Putavérunt enim se spíritum vidére. Quid turbáti estis, inquit, et cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum? Vidéte manus meas, et pedes meos: palpáte, et vidéte: quia spíritus ossa, et carnem non habet, sicut me vidétis habére. Contra istam evidéntiam disputábant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines, qui ea, quæ sunt hóminum, sápiunt, quam sic disputáre de Deo contra Deum? Ille enim Deus est,

isti hómines sunt. Sed Deus novit cogitatiónes hóminum, quóniam vanæ sunt. ℟. Audívi vocem de cælo Angelórum multórum dicéntium: * Timéte Dñm, et date claritátem illi, et adoráte eum, qui fecit cælum, et terram, mare, et fontes aquárum, allel. all. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cæli, voce magna clamántem, et dicéntem. Timéte.

Lectio vi.

IN hómine carnáli tota régula intelligéndi est consuetúdo cernéndi. Quod solent vidére, credunt: quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Majóra quidem mirácula sunt, tot quotídie hómines nasci, qui non erant, quam paucos resurrexísse, qui erant; et tamen ista mirácula non consideratióne comprehénsa sunt, sed assiduitáte viluérunt. Resurréxit Christus: absolúta est res. Corpus erat, caro erat, pepéndit in cruce, emísit ánimam, pósita est caro in sepúlchro. Exhíbuit illam vivam, qui vivébat in illa. Quare mirámur? quare non crédimus? Deus est, qui fecit. ℟. Véniens a Líbano quam pulchra facta est, allelúja: * Et odor vestimentórum ejus super ómnia arómata, allelúja, allelúja ℣. Favus distíllans lábia ejus, mel, et lac sub lingua ejus. Et. Glória Patri. Et odor.

In tertio Nocturno, Aña. Allel. Psal. Cæli enárrant. cum reliquis, ut in Psalt. 14.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo tempore: Dixit Jesus discípulis suis: Módicum, et jam non vidébitis me, et íterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homília S. Augustíni Epísc. Tract. 101. in Joan. sub fin.

MOdicum est, hoc totum spátium, quo præsens pérvolat sæculum. Unde dicit idem ipse Evangelísta in Epístola sua: Novíssima hora est. Ideo namque áddidit: Quia vado ad Patrem: quod ad priórem senténtiam referéndum est, ubi ait: Módicum, et jam non vidébitis me: non ad posterióreni, ubi ait: Et íterum módicum, et vidébitis me. Eúndo quippe ad Patrem, factúrus erat, ut eum non vidérent. Ac per hoc non ídeo dictum est, quia fúerat moritúrus, et donec resúrgeret, ab eórum aspéctibus recessúrus: sed quod esset itúrus ad Patrem, quod fecit postéaquam ressurréxit, et cum eis per quadragínta dies conversátus, ascéndit in cælum. ℟. Decantábat pópulus Israel, allelúja, et univérsa multitúdo Jacob canébat legítime: * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat

in domo Dómini, et laudes Deo canébat, allelúja, allel. ℣. Sanctificáti sunt ergo Sacerdótes, et Levítæ, et univérsus Israel deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo. Et David. Lectio viii.

ILlis ergo ait: Módicum, et jam non vidébitis me, qui eum corporáliter tunc vidébant: quia itúrus erat ad Patrem, et eum deínceps mortálem visúri non erant, qualem, cum ista loquerétur, vidébant. Quod vero áddidit: Et íterum módicum, et vidébitis me, univérsæ promísit Ecclésiæ, sicut univérsæ promísit: Ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sæculi. Non tardat Dñs promíssum. Módicum, et vidébimus eum, ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus, quia nihil desiderándum remanébit, nihil quæréndum latébit. ℟. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur. Glória Patri. Convertétur.

Lectio ix.

HOc módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur, cum finítum fúerit, tunc sentiémus quam módicum fúerit. Non ergo sit gáudium nostrum quale habet mundus, de quo dictum est: Mundus autem gaudébit. Nec tamen in hujus desidérii parturitióne sine gáudio tristes simus: sed sicut ait Apóstolus: Spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes: quia et ipsa partúriens, cui comparáti sumus, plus gaudet de mox futúra prole, quam tristis est de præsénti dolóre. Sed hujus sermónis iste sit finis: habent enim quæstiónem molestíssimam, quæ sequúntur, nec brevitáte coarctándæ sunt, ut possint commódius, si Dñs volúerit, explicári. Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, Antiphona. Allel. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis Añis et Psalmis de Psalterio. 17.

Capitulum. 1. Petr. 2.

CHaríssimi: Obsecro vos tamquam ádvenas, et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam.

Hymnus.

AUróra cælum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit.
Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.
Cujus sepúlchrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlchro fúnerat.
Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus,
Surréxit extínctor necis,
Clamat coruscans Angelus.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum

Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.
℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli, et terra læténtur, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona. Módicum, et non vidébitis me, dicit Dóminus: íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Oratio.

DEus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis, qui Christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini, et ea quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit comm. de Cruce, Antiph. Crucifixus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.
℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Tertiam, Capitulum. Charíssimi: Obsecro vos. ut supra. 327.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit Dóminus. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.
℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam, Capitulum. 1. Petr. 2.

SUbjécti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum: sive regi, quasi præcellénti, sive dúcibus, tamquam ab eo missis ad vindíctam malefactórum, laudem vero bonórum.

℟. brev. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.
℣. Gavísi sunt discípuli, all. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam, Capit. 1. Petr. 2.

SErvi, súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantum bonis, et modéstis, sed étiam dyscolis. Hæc est enim grátia in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi sunt. ℣. Viso Dómino, Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.
℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas, Aña. Allel. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominicā. 120. Capitulum. Charíssimi: Obsecro vos. ut supra. 323. Hymnus. Ad régias Agni

dapes. ut supra. 323.
℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.
Ad Magn. Ant. Amen dico vobis, quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini: sed tristítia vestra vertétur in gáudium, allelúja.
Oratio. Deus, qui errántibus. ut supra. 328.
Deinde de Cruce, Antiph. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.
℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.
Oratio. Deus, qui pro nobis. ut supra. 328.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitator. Allelúja, allelúja, * Allelúja.
Psal. Veníte, exultémus. 2.
Hymnus. Rex sempitérne. 3.
Antiphona, et Psalmi de Psalterio. 46.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 2.

ANgelo Ephesi Ecclésiæ scribe: Hæc dicit, qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum. Scio ópera tua, et labórem, et patiéntiam tuam, et quia non potes sustinére malos: et tentásti eos qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt: et invenísti eos mendáces, et patiéntiam habes, et sustinuísti propter nomen meum, et non defecísti. Sed hábeo advérsum te, quod charitátem tuam primam reliquísti. Memor esto ítaque unde excíderis: et age pœniténtiam, et prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi, et movébo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odísti facta Nicolaitárum, quæ et ego odi. Qui habet aurem, audiat, quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei.
℟. Vidi portam civitátis ad Oriéntem pósitam, et Apostolórum nómina, et Agni super eam scripta: * Et super muros ejus Angelórum custódiam, allelúja.
℣. Vidi cælum novum, et terram novam, et civitátem novam descendéntem de cælo. Et super muros.

Lectio ii.

ET Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit primus, et novíssimus, qui fuit mórtuus, et vivit: Scio tribulatiónem tuam, et paupertátem tuam, sed dives es, et blasphemáris ab his, qui se dicunt Judæos esse, et non sunt, sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas, quæ passúrus es. Ecce missúrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem ut tentémini: et habébitis tribulatiónem diébus decem. Esto fidélis usque ad mor-

tem, et dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, áudiat, quid Spíritus dicat Ecclésiis: Qui vícerit, non lædétur a morte secúnda. ℟. Osténdit mihi Angelus fontem aquæ vivæ, et dixit ad me, allelúja: * Hic Deum adóra, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Postquam audíssem, et vidíssem, cécidi, ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat, et dixit mihi. Hic.
Glória Patri. Hic.

Lectio iii.

ET Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe: Hæc dicit, qui habet rhomphæam utráque parte acútam: Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ; et tenes nomen meum, et non negásti fidem meam. Et in diébus illis Antipas testis meus fidélis, qui occísus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo advérsus te pauca: quia habes illic tenéntes doctrínam Bálaam, qui docébat Balac míttere scándalum coram fíliis Israel, édere et fornicári: ita habes et tu tenéntes doctrínam Nicolaitárum. Simíliter pœniténtiam age; si quo minus, véniam tibi cito, et pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat, quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincénti dabo manna abscónditum, et dabo illi cálculum cándidum: et in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit nisi qui áccipit. Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, Antiphona. Allel. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. Antiphonis et Psalmis de Psalterio, ut in Dominica. 17.

Capitulum. Rom. 6.

CHristus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Auróra cælum púrpurat. ut supra. 327.
℣. In resurrectióne tua. 328.
Ad Benedictus, Antiphona. Et incípiens a Móyse, et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis Scriptúras, quæ de ipso erant, allelúja.
Oratio. Deus, qui errántibus. ut supra. 328.

Ad Vesperas, Antiphona. Allelúja. Psal. Diléxi. cum reliquis de Psalterio. 124. sub una Aña. Allelúja.
Capitulum. Christus resúrgens ex mórtuis. ut supra.
Hymnus. Ad régias Agni.
℣. Mane nobíscum. 323.
Ad Magnificat, Antiphona. Tristítia vestra vertétur in gáudium, allelúja: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja, allelúja.

FERIA TERTIA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 4.

POst hæc vidi, et ecce óstium apértum in cælo, et vox prima, quam audívi tanquam tubæ loquéntis me-

eum, dicens: Ascénde huc, et osténdam tibi, quæ opórtet fieri post hæc. Et statim fui in spíritu; et ecce sedes pósita erat in cælo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis jáspidis, et sárdinis; et iris erat in circúitu sedis símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília vigínti quátuor, et super thronos vigínti quátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, et in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua: et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem Spíritus Dei. ℟. Vidi Jerúsalem descendéntem de cælo, ornátam auro mundo, et lapídibus pretiósis contéxtam, * Allelúja, Allelúja.
℣. Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide, ipsa vero aurum mundum, símile vitro mundo. Allelúja, allelúja.

Lectio ii.

ET in conspéctu sedis tamquam mare vítreum, símile crystállo; et in médio sedis, et in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimal primum símile léoni, et secúndum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volánti Et quátuor animália síngula eórum habébant alas senas; et in circúitu, et intus plena sunt óculis: et réquiem non habébant, die ac nocte dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dñs Deus omnípotens: qui erat, et qui est, et qui ventúrus est. ℟. In diadémate cápitis Aaron magnificéntia Dómini sculpta erat, * Dum perficerétur opus Dei, allelúja, allelúja, allelúja.
℣. In veste enim podéris, quam habébat, totus erat orbis terrárum, et paréntum magnália in quátuor ordínibus lápidum sculpta erant. Dum. Glória Patri. Dum.

Lectio iii.

ET cum darent illa animália glóriam, et honórem, et benedictiónem sedénti super thronum, vivénti in sæcula sæculórum, procidébant vigínti quátuor senióres ante sedéntem in throno, et adorábant vivéntem in sæcula sæculórum, et mittébant corónas suas ante thronum, dicéntes: Dignus es, Dñe Deus noster, accípere glóriam, et honórem, et virtútem; quia tu creásti ómnia, et propter voluntátem tuam erant, et creáta sunt.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Et coegérunt illum, dicéntes: Mane nobíscum, Dñe, quóniam advesperáscit, all.

Ad Magnificat, Antiphona. Tristítia implévit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja, allelúja.

FERIA QUARTA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 5.

ET vidi in déxtera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus et foris signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magna: Quis est dignus aperíre librum, et sólvere signácula ejus? et nemo póterat neque in cælo, neque in terra, neque subtus terram aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi: Ne fléveris: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus. Et vidi: et ecce in médio throni, et quátuor animálium, et in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísum, habéntem córnua septem, et óculos septem: qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accépit de déxtera sedéntis in throno librum.

℟. Platéæ tuæ, Jerúsalem, sternéntur auro mundo, allel. et cantábitur in te cánticum lætítiæ, allelúja: * Et per omnes vicos tuos ab univérsis dicétur, allelúja, allel. ℣. Luce spléndida fulgébis; et omnes fines terræ adorábunt te. Et.

Lectio ii.

ET cum aperuísset librum, quátuor animália, et vigínti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas, et phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes sanctórum: et cantábant cánticum novum, dicéntes: Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne: et fecísti nos Deo nostro regnum, et sacerdótes, et regnábimus super terram.

℟. Decantábat pópulus Israel, allel., et univérsa multitúdo Jacob canébat legítime: * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in domo Dómini, et laudes Deo canébat, allelúja, allelúja. ℣. Sanctificáti sunt ergo sacerdótes, et Levítæ, et univérsus Israel deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo. Et David. Glória Patri. Et David.

Lectio iii.

ET vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna: Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cælo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et

quæ in eo, omnes audívi dicéntes: Sedénti in throno, et Agno, benedíctio, et honor, et glória, et potéstas in sæcula sæculórum. Et quátuor animália dicébant: Amen. Et vigínti quátuor senióres cecidérunt in fácies suas: et adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum.
Te Deum laudámus. 16.
Ad Benedíctus, Antiphona. Mane nobíscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est jam dies, allelúja.
Ad Magníficat, Antiphona. Tristítia vestra, allelúja, vertétur in gáudium, allelúja.

FERIA QUINTA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 15.

ET vidi áliud signum in cælo magnum et mirábile; Angelos septem, habéntes plagas septem novíssimas; quóniam in illis consummáta est ira Dei, et vidi tamquam mare vítreum mistum igne, et eos, qui vicérunt béstiam, et imáginem ejus, et númerum nóminis ejus, stantes super mare vítreum; habéntes cítharas Dei: et cantántes cánticum Móysi servi Dei, et cánticum Agni, dicéntes: Magna et mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens, justæ et veræ sunt viæ tuæ, Rex sæculórum. Quis non timébit te, Dómine, et magnificábit nomen tuum? quia solus pius es: Quóniam omnes Gentes vénient, et adorábunt in conspéctu tuo, quóniam judícia tua minifésta sunt.
℟. Dignus es, Dómine. 324.

Lectio ii.

ET post hæc vidi, et ecce apértum est templum tabernáculi testimónii in cælo, et exiérunt septem Angeli habéntes septem plagas de templo, vestíti lino mundo et cándido, et præcíncti circa péctora zonis áureis. Et unum de quátuor animálibus dedit septem Angelis septem phíalas áureas, plenas iracúndiæ Dei vivéntis in sæcula sæculórum. Et implétum est templum fumo a majestáte Dei, et de virtúte ejus; et nemo póterat introíre in templum, donec consummaréntur septem plagæ septem Angelórum.
℟. Ego sicut vitis. 324.

Lectio iii. Cap. 16.

ET audívi vocem magnam de templo, dicéntem septem Angelis: Ite, et effúndite septem phíalas iræ Dei in terram. Et ábiit primus et effúdit phíalam suam in terram, et factum est vulnus sævum et péssimum in hómines, qui habébant charactérem béstiæ, et in eos, qui adoravérunt imáginem ejus. Et secúndus Angelus effúdit phíalam suam in mare, et factus est sanguis tamquam mórtui: et omnis ánima vivens mórtua est in mari. Et tértius effúdit phíalam suam super flúmina, et super fontes aquárum, et

factus est sanguis. Et audívi Angelum aquárum dicéntem: Justus es, Dñe, qui es, et qui eras sanctus, qui hæc judicásti. Quia sánguinem Sanctórum, et Prophetárum effudérunt, et sánguinem eis dedísti bíbere: digni enim sunt. Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Et intrávit cum illis: et factum est, dum recúmberet cum illis, accépit panem, et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis, allelúja, all.

Ad Magnificat, Antiphona. Amen, amen dico vobis; íterum vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja.

FERIA SEXTA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 19.

POst hæc audívi quasi vocem turbárum multárum in cælo dicéntium: Allelúja: Salus, et glória, et virtus Deo nostro est: quia vera, et justa judícia sunt ejus, qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne sua, et vindicávit sánguinem servórum suórum de mánibus ejus. Et íterum dixérunt: Allelúja. Et fumus ejus ascéndit in sæcula sæculórum. Et cecidérunt senióres vigínti quátuor, et quátuor animália, et adoravérunt Deum sedéntem super thronum, dicéntes: Amen: Allelúja. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro omnes servi ejus, et qui timétis eum, pusílli et magni. ℟. Locútus est ad me. 325.

Lectio ii.

ET audívi quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquárum multárum et sicut vocem tonitruórum magnórum dicéntium: Allelúja, quóniam regnávit Dñs Deus noster omnípotens. Gaudeámus, et exultémus, et demus glóriam ei: quia venérunt núptiæ Agni: et uxor ejus præparávit se. Et datum est illi, ut coopériat se byssino splendénti, et cándido. Byssinum enim justificatiónes sunt Sanctórum. Et dixit mihi: Scribe: Beáti, qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt. Et dixit mihi: Hæc verba Dei vera sunt. Et cécidi ante pedes ejus, ut adorárem eum. Et dixit mihi: Vide ne féceris, consérvus tuus sum, et fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu. Deum adóra. Testimónium enim Jesu est spíritus prophetíæ.

℟. Audívi vocem de cælo. 326.

Lectio iii.

ET vidi cælum apértum, et ecce equus albus, et qui sedébat super eum vocabátur Fidélis, et Verax, et cum justítia júdicat, et pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, et in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et ve-

stítus erat veste aspérsa sánguine: et vocátur nomen ejus, Verbum Dei. Et exércitus, qui sunt in cælo, sequebántur eum in equis albis vestíti byssino albo, et mundo. Et de ore ejus procédit gládius ex utráque parte acútus: ut in ipso percútiat Gentes. Et ipse reget eas in virga férrea; et ipse calcat tórcular vini furóris iræ Dei omnipoténtis. Et habet in vestiménto, et in fémore suo scriptum: Rex regum, et Dóminus dominántium.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Bened. Aña. Cognovérunt Dñm Jesum, allelúja, in fractióne panis, allelúja.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectionum, a Capit. fit de S. Maria.

S A B B A T O.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 22.

ET osténdit mihi flúvium aquæ vitæ, spléndidum tamquam crystállum, procedéntem de sede Dei, et Agni. In médio platéæ ejus, et ex utráque parte flúminis lignum vitæ, ádferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, et fólia ligni ad sanitátem Géntium, et omne maledíctum non erit ámplius: sed sedes Dei, et Agni in illa erunt, et servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus: et nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultra non erit; et non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine solis; quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, et regnábunt in sæcula sæculórum. Et dixit mihi: Hæc verba fidelíssima sunt, et vera. Et Dñs Deus spirítuum Prophetárum misit Angelum suum osténdere servis suis, quæ opórtet fieri cito. Et ecce vénio velóciter. Beátus, qui custódit verba prophetíæ libri hujus.

Lectio ii.

ET ego Joánnes, qui audívi, et vidi hæc. Et postquam audíssem et vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat; et dixit mihi: Vide ne féceris: consérvus enim tuus sum, et fratrum tuórum Prophetárum, et eórum, qui servant verba prophetíæ libri hujus: Deum adóra. Et dicit mihi: Ne signáveris verba prophetíæ libri hujus; tempus enim prope est. Qui nocet, nóceat adhuc: et qui in sórdibus est, sordéscat adhuc; et qui justus est, justificétur adhuc; et sanctus sanctificétur adhuc. Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, réddere unicuíque secúndum ópera sua.

Lectio iii.

EGo sum alpha et ómega, primus et novíssimus, princípium et finis. Beáti, qui lavant stolas suas in sánguine Agni: ut sit potéstas eórum in ligno vitæ, et per portas intrent in civitátem. Foris canes, et venéfici, et

impudíci, et homicídæ, et idólis serviéntes, et omnis qui amat, et facit mendácium. Ego Jesus misi Angelum meum, testificári vobis hæc in Ecclésiis. Ego sum radix, et genus David, stella spléndida, et matutína. Et spíritus, et sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, véniat; et qui vult, accípiat aquam vitæ gratis. Contéstor enim omni audiénti verba prophetíæ libri hujus: Si quis apposúerit ad hæc, appónet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminúerit de verbis libri prophetíæ hujus, áuferet Deus partem ejus de libro vitæ, et de civitáte sancta, et de his, quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimónium pérhibet istórum: Etiam vénio cito: Amen. Veni, Dñe Jesu. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis: Amen.

Ad Vesperas, Capit. Jac. 1.

CHaríssimi: Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

Hymnus.

AD régias Agni dapes,
Stolis amícti cándidis
Post tránsitum Maris rubri
Christo canámus Príncipi.
Divína cujus cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus,
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.
Jam Pascha nostrum Christus est;
Paschális idem Víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.
O vera cæli Víctima!
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.
Victor subáctis ínferis
Trophæa Christus éxplicat,
Cælóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis,
Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magníficat, Antiphona. Vado ad eum, qui misit me, et nemo ex vobis intérrogat me, Quo vadis? allelúja, allelúja.

Oratio.

DEus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis, da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dñm.

Deinde fit commemor. de Cruce, Aña. Crucem san-

etam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, all.
℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

DOMINICA IV.

Post Pascha.

Ad Matutinum, Invitator. **Surréxit Dñs vere, * Allel.**

Hymnus, et alia usque ad Lectiones ut in Psalterio. 3.

Si Lectiones i. Noct. lectæ sunt pridie, quando scilicet in Sabbato præcedenti occurrit festum Ss. Apostol. Philippi et Jacobi, in Dominica leguntur. Lect. Feriæ ii. seq.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

JAcóbus Dei, et Dñi nostri Jesu Christi servus, duódecim tríbubus, quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis: sciéntes quod probátio fidei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet: ut sitis perfécti et íntegri, in nullo deficiéntes. Si quis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo, qui dat ómnibus affluénter, et non impróperat: et dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hæsitans. ℟. Si oblítus fúero tui, allelúja, obliviscátur mei déxtera mea: * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, allelúja, allelúja.
℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus, et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. Adhæreat.

Lectio ii.

QUi enim hæsitat, símilis est flúctui maris, qui a vento movétur et circumfértur. Non ergo æstimet homo ille quod accípiat áliquid a Dño. Vir duplex ánimo incónstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua; dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos fœni transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit fœnum, et flos ejus décidit, et decor vultus ejus depériit; ita et dives in itinéribus suis marcéscet.
℟. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes, allelúja, allel. allel.
℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: vidit, et commóta est terra. Multitúdo.

Lectio iii.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem, quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus

se. Nemo cum tentátur, dicat, quóniam a Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum est: Ipse autem néminem tentat. Unusquisque vero tentátur a concupiscéntia sua abstráctus, et illéctus. Deinde concupiscéntia cum concéperit, parit peccátum: peccátum vero cum consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte ítaque erráre, fratres mei dilectíssimi.

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja.
℣. Confitébor tibi in pópulis Dñe, et psalmum dicam tibi in Géntibus. In médio. Glória Patri. In médio.

In secundo Nocturno, Aña. Allelúja. Psalm. Consérva. cum reliq. ut in Psalt. 10.

Ex Tractátu S. Cypriáni Epíscopi et Mártyris, de Bono patiéntiæ.

Serm. 3. init. Lect. iv.

De patiéntia locutúrus, fratres dilectíssimi, et utilitátes ejus, et cómmoda prædicatúrus, unde pótius incípiam, quam quod nunc quoque ad audiéntiam, vestram patiéntiam vídeo esse necessáriam? ut nec hoc ipsum, quod audítis et díscitis, sine patiéntia fácere possítis. Tunc enim demum sermo et rátio salutáris efficáciter díscitur, si patiénter, quod dícitur, audiátur. Nec invénio, fratres dilectíssimi, inter céteras cæléstis disciplínæ vias, quibus ad consequénda divínitus præmia spei ac fidei nostræ recta dirígitur, quid magis sit vel utílius ad vitam, vel majus ad glóriam, quam ut qui præcéptis Domínicis obséquio timóris ac devotiónis innítimur, patiéntiam máxime tota observatióne tueámur. Hanc se sectári Philósophi quoque profiténtur: sed tam illic patiéntia falsa est, quam et falsa sapiéntia est. Unde enim vel sápiens esse, vel pátiens possit, qui nec sapiéntiam, nec patiéntiam Dei novit? ℟. In Ecclésiis benedícite Deo, allelúja: * Dño de fóntibus Israel, allelúja, allel. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio v. Cap. 2. 3. et 8.

Nos autem, fratres dilectíssimi, qui philósophi non verbis, sed factis sumus; nec vestítu sapiéntiam, sed veritáte præférimus: qui virtútum consciéntiam magis quam jactántiam nóvimus: qui non lóquimur magna, sed vívimus quasi servi, et cultóres Dei; patiéntiam, quam magistériis cæléstibus díscimus, obséquiis spiritálibus præbeámus. Est enim nobis cum Deo virtus ista commúnis: inde patiéntia íncipit, inde cláritas ejus, et dígnitas caput sumit. Orígo et magnitúdo patiéntiæ Deo auctóre procédit. Diligénda res hómi-

ni, quæ Deo chara est. Bonum, quod amat, majéstas divína comméndat. Si Dóminus nobis, et Pater Deus est, sectémur patiéntiam Dómini páriter et Patris: quia et servos opórtet esse obsequéntes, et filios non decet esse degéneres. ℟. In toto corde meo, allel. exquisívi te, allel. * Ne repéllas me a mandátis tuis, allel. allel. ℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas.

Lectio vi.

PAtiéntia est, quæ nos Deo et comméndat et servat; ipsa est, quæ iram témperat, quæ linguam frænat, quæ mentem gubérnat, pacem custódit, disciplínam regit, libídinis ímpetum frangit, tumóris violéntiam cómprimit, incéndium simultátis extínguit: coércet poténtiam dívitum, inópiam páuperum réfovet, tuétur in virgínibus beátam integritátem, in víduis laboriósam castitátem, in conjúnctis et maritátis indivíduam charitátem: facit húmiles in prósperis, in advérsis fortes, contra injúrias et contuméllias mites; docet delinquéntibus cito ignóscere; si ipse delínquas, diu et multum rogáre; tentatiónes expúgnat, persecutiónes tólerat, passiónes et martyria consúmmat. Ipsa est, quæ fidei nostræ fundaménta firmiter munit. ℟. Hymnum cantáte nobis, allelúja: * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allel. ℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

In tertio Noct. Aña. Allel. Psalm. Cæli enárrant. cum reliq. ut in Palterio. 14.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vado ad eum, qui misit me, et nemo ex vobis intérrogat me, Quo vadis? Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Tract. 94. in Joannem.

CUm Dóminus Jesus prædixísset discípulis suis persecutiónes, quas passúri erant post ejus abscéssum, subjúnxit, atque ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram, nunc autem vado ad eum, qui me misit. Ubi primum vidéndum est, utrum eis futúras non prædíxerit ante passiónes. Sed álii tres Evangelístæ satis eum prædixísse ista demónstrant, ántequam ventum esset ad cœnam; qua peráta, secúndum Joánnem ista locútus est, ubi ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram. ℟. Deus cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allel. ℣. Deus meus es tu, et

*

confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. In psaltério.

Lectio viii.

AN forte hinc ista sólvitur quæstio, quia et illi eum narrant passióni próximum fuisse, cum hæc díceret? Non ergo ab inítio, quando cum illis erat: quia jam discessúrus, jamque ad Patrem perrectúrus hæc dixit. Et ídeo étiam secúndum illos Evangelístas verum est, quod hic dictum est: Hæc autem vobis ab inítio non dixi. Sed quid ágimus de fide Evangélii secúndum Matthæum, qui hæc eis a Dómino non solum cum jam Pascha esset cum discípulis cœnatúrus, imminénte passióne, verum et ab inítio denuntiáta esse commémorat; ubi primum nominátim duódecim exprimúntur Apóstoli, et ad ópera divína mittúntur.

℟. Bonum est confitéri Dño, allelúja, * Et psállere, allel. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico, et cíthara. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

QUid sibi ergo vult, quod hic ait? Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram : nisi quia ea, quæ hic dicit de Spíritu Sancto, quod sit ventúrus ad eos, et testimónium perhibitúrus, quando mala illa passúri sunt, hæc ab inítio eis non dixit, quia, cum ipsis erat. Consolátor ergo ille, vel advocátus (utrúmque enim interpretátur quod est Græce Paráclitus) Christo abscedénte fúerat necessárius, et ídeo de illo non díxerat ab inítio, quando cum illis erat, quia ejus præséntia consolabántur. Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, Antiphona. Allelúja. Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. Añis, et Psalmis de Psalterio. 17.

Capitulum. Jac. 1.

CHaríssimi: Omne datum óptimum, et omne donum perféctum, desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

Hymnus.

AUróra cælum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit.
Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.
Cujus sepúlchrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor trúmphat, et suo
Mortem sepúlchro fúnerat.
Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus,
Surréxit extínctor necis,
Clamat corúscans Angelus.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.
℣. In resurrectióne tua Chri-

ste, allelúja. ℟. Cæli, et terra læténtur, allelúja.
Ad Benedictus, Antiphona. Vado ad eum, qui misit me, et nemo ex vobis intérrogat me, Quo vadis? allelúja, allelúja. Oratio.

DEus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis: da pópulis suis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.
Deinde de Cruce, Antiph. Crucifixus surréxit a mórtuis, et redémit nos allel. all.
℣. Dícite in natiónibus, allúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.
Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.
Ad Tertiam, Capit. Charíssimi: Omne datum. 340.
℟. breve. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit Dóminus.
℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno, Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Surréxit.
℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.
Ad Sextam, Capit. Jac. 1.

SCitis, fratres mei dilectíssimi: Sit autem omnis homo velox ad audiéndum; tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur.
℟. breve. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit.
℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Surréxit.
℣. Gavísi sunt discípuli, all.
℟. Viso Dómino, allelúja.
Ad Nonam, Cap. Jac. 1.

PRopter quod abjiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.
℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allel. Gavísi sunt.
℣. Viso Dño. Allelúja, allel.
Glória Patri. Gavísi sunt.
℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.
Ad Vesperas, Aña. Allelúja.
Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120.
Capitul. Charíssimi: Omne datum. ut supra. 336.
Hymnus. Ad régias. 336.
℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.
Ad Magnificat, Antiphona. Vado ad eum, qui misit me, sed quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum, allelúja.
Oratio. Deus, qui fidélium. ut supra.
Deinde de Cruce, Antiph. Crucem sanctam súbiit, qui

inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.
℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.
Oratio Deus, qui pro nobis. ut supra. 337.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitator.
Allelúja, allelúja, * Allelúja.
Psal. Veníte, exultémus. 2.
Hymn. Rex sempitérne. 3.
Aña, et Psal. de Psalter. 46.

De Epíst. B. Jacóbi Apóstoli.
Lectio i. Cap. i.

OMne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim génuit nos verbo veritátis, ut simus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum, tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur.
℟. Dicant nunc, qui redémpti sunt, allelúja, * A Dómino, allelúja, allelúja.
℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. A Dómino.

Lectio ii.

PRopter quod abjiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras. Estóte autem factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor: hic comparábitur viro considerántì vultum nativitátis suæ in spéculo: considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.
℟. Cantáte Dómino, allelúja: * Psalmum dícite ei, allelúja. ℣. Afférte Dómino glóriam, et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus. Psalmum. Glória Patri. Psalmum.

Lectio iii.

QUi autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, et permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis: hic beátus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiósum esse, non refrænans linguam suam, sed sedúcens cor suum, hujus vana est relígio. Relígio munda, et immaculáta apud Deum, et Patrem, hæc est: Visitáre pupíllos, et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc sæculo.
Te Deum laudámus. 16.
Ad Laudes, Antiphona.
Allelúja. Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis Antiphonis, et Psalmis de Psalt. ut in Dominica. 17.

Capitulum. Rom. 6.

CHristus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus Auróra cælum.
℣. In resurrectióne tua. 340.
Ad Benedictus, Antiphona.
Nonne cor nostrum ardens erat in nobis de Jesu, dum loquerétur nobis in via? allel.
Oratio. Deus, qui fidélium. ut supra. 341.
Ad Vesperas, Antiphona.
Allelúja. Psal. Diléxi. cum reliq. de Psalterio. 124. sub una Antiphona. Allelúja.
Capitulum. Christus resúrgens ex mórtuis. 342.
Ad Magnificat, Antiphona.
Ego veritátem dico vobis, éxpedit vobis ut ego vadam: si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos, allel.

FERIA TERTIA.

De Epíst. B. Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 2.

FRatres mei, nolíte in personárum acceptióne habére fidem Dómini nostri Jesu Christi glóriæ. Etenim si introíerit in convéntum vestrum vir áureum ánnulum habens in veste cándida, introíerit autem et pauper in sórdido hábitu, et intendátis in eum, qui indútus est veste præclára, et dixéritis ei: Tu sede hic, bene; páuperi autem dicátis: Tu sta illic, aut sede sub scabéllo pedum meórum; nonne judicátis apud vosmetípsos, et facti estis júdices cogitatiónum iniquárum? ℟. in Ecclésiis benedícite Deo, allel. * Dómino de fóntibus Israel, allelúja, allel. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio ii.

AUdíte, fratres mei dilectíssimi: nonne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, et hærédes regni, quod repromísit Deus diligéntibus se? Vos autem exhonorástis páuperem. Nonne dívites per poténtiam ópprimunt vos, et ipsi trahunt vos ad judícia? Nonne ipsi blasphémant bonum nomen, quod invocátum est super vos? Si tamen legem perfícitis regálem secúndum Scriptúras: Díliges próximum tuum sicut teípsum: bene fácitis: si autem persónas accípitis, peccátum operámini, redargúti a lege quasi transgressóres. ℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja. * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja, allelúja. ℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas.
Glória Patri. Ne repéllas.

Lectio iii.

QUicúmque autem totam legem serváverit, offéndat autem in uno, factus est ómnium reus. Qui enim dixit, Non mœcháberis, dixit, et Non occídes. Quod si non mœcháberis, occídes autem, factus es transgréssor legis. Sic loquímini, et sic fácite, sicut per legem libertátis incipiéntes judicári. Judícium enim sine misericórdia illi, qui non fecit misericórdiam: superexáltat autem misericórdia judícium.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Pax vobis, ego sum, allelúja: nolíte timére, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Cum vénerit Paráclitus, Spíritus veritátis, ille árguet mundum de peccáto, et de justítia, et de judício, allel.

FERIA QUARTA.

De Epíst. B. Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 2.

QUid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum? Si autem frater, et soror nudi sint, et indígeant victu quotidiáno, dicat autem áliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacímini, et saturámini: non dedéritis autem eis, quæ necessária sunt córpori, quid próderit? Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetípsa.

℟. Deus cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allel. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. In psaltério.

Lectio ii.

SEd dicet quis: Tu fidem habes, et ego ópera hábeo. Osténde mihi fidem tuam sine opéribus, et ego osténdam tibi ex opéribus fidem meam. Tu credis quóniam unus est Deus: bene facis, et dæmones credunt, et contremíscunt. Vis autem scire, o homo inánis, quóniam fides sine opéribus mórtua est? Abraham pater noster nonne ex opéribus justificátus est, ófferens Isaac filium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabátur opéribus illíus, et ex opéribus fides consummáta est. ℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúja, * Et psállere, allelúja. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico, et cíthara. Et. Glória Patri. Et.

Lectio iii.

ET suppléta est Scriptúra, dicens: Crédidit Abraham Deo, et reputátum est illi ad justítiam, et amícus Dei appellátus est. Vidétis quóniam ex opéribus justificátur homo, et non ex fide tantum. Simíliter et Rahab méretrix, nonne ex opéribus justificáta est, suscípiens núntios, et ália via ejíciens? Sicut enim corpus sine spíritu mórtuum est, ita et fides sine opéribus mórtua est.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Spíritus carnem, et ossa non habet, sicut me vidétis habére: jam crédite, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Adhuc multa hábeo vobis dícere, sed non potéstis portáre modo: cum autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem, allelúja.

FERIA QUINTA.

De Epíst. B. Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 3.

NOlíte plures magístri fieri, fratres mei, scién-

tes quóniam majus judícium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offéndit, hic perféctus est vir. Potest étiam fræno circumdúcere totum corpus. Si autem equis fræna in ora míttimus ad consentiéndum nobis, et omne corpus illórum circumférimus.

℟. Si oblítus fúero tui, allelúja, obliviscátur mei déxtera mea: * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non meminero tui, allelúja, allel.
℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus, et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. Adhæreat.

Lectio ii.

ECce et naves, cum magnæ sint, et a ventis válidis minéntur, circumferúntur a módico gubernáculo, ubi ímpetus dirigéntis volúerit. Ita et lingua módicum quidem membrum est, et magna exáltat. Ecce quantus ignis quam magnam silvam incéndit! Et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis.

℟. Vidérunt te aquæ, Deus vidérunt te aquæ, et timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes, allelúja, allelúja, allel.
℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: vidit et commóta est terra. Multitúdo. Glória Patri. Multitúdo.

Lectio iii.

LIngua constitúitur in membris nostris, quæ máculat totum corpus, et inflámmat rotam nativitátis nostræ, inflammáta a gehénna. Omnis enim natúra bestiárum, et vólucrum, et serpéntium, et ceterórum domántur, et dómita sunt a natúra humána: linguam autem nullus hóminum domáre potest: inquiétum malum, plena venéno mortífero. In ipsa benedícimus Deum, et Patrem, et in ipsa maledícimus hómines, qui ad similitúdinem Dei facti sunt. Ex ipso ore procédit benedíctio, et maledíctio.

Te Deum laudámus. 161

Ad Benedictus, Antiphona.

Obtulérunt discípuli Dño partem piscis assi, et favum mellis, allelúja, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur, et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis allel.

FERIA SEXTA.

De Epíst. B. Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 4.

UNde bella, et lites in vobis? nonne hinc? ex concupiscéntiis vestris, quæ mílitant in membris vestris? Concupíscitis, et non habétis: occíditis, et zelátis, et non potéstis adipísci: litigátis, et belligerátis, et non habétis, propter quod non postulátis. Pétitis, et non accipitis, eo quod male petátis: ut in concupiscéntiis vestris insumátis. Adúlteri, nescítis, quia amicítia hujus mundi inimíca est Dei? Quicúmque ergo volúerit a-

mícus esse sæculi hujus inimícus Dei constitúitur.

℟. In Ecclésiis benedícite Deo, allelúja, * Dño de fóntibus Israel, allelúja, allelúja.

℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio ii.

AN putátis, quia inániter Scriptúra dicat: Ad invídiam concupíscit spíritus, qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit: Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo, resístite autem diábolo, et fúgiet a vobis. Appropinquáte Deo, et appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres, et purificáte corda, dúplices ánimo. Míseri estóte, et lugéte, et ploráte: risus vester in luctum convertétur, et gáudium in mœrórem. Humiliámini in conspéctu Dómini, et exaltábit vos.

℟. In toto corde meo, allel. exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas me a mandátis tuis, allel. allel. ℣. Benedíctus es tu, Dñe, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas.

Glória Patri. Ne repéllas.

Lectio iii.

NOlíte detráhere altérutrum, fratres. Qui detráhit fratri, aut qui júdicat fratrem suum, détrahit legi, et júdicat legem. Si autem júdicas legem, non es factor legis, sed judex. Unus est legislátor, et judex, qui potest pérdere, et liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc qui dícitis: Hódie aut crástino íbimus in illam civitátem, et faciámus ibi quidem annum, et mercábimur, et lucrum faciémus: qui ignorátis quid erit in crástino. Quæ est enim vita vestra? vapor est ad módicum parens, et deínceps exterminábitur, pro eo ut dicátis: Si Dóminus volúerit, et, Si vixérimus, faciémus hoc, aut illud.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Isti sunt sermónes, quos dicébam vobis, cum essem vobíscum, allelúja, allelúja.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectionum a Capitulo fit de sancta Maria.

SABBATO.

De Epíst. B. Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 5.

AGite nunc dívites, ploráte ululántes in misériis vestris, quæ advénient vobis. Divítiæ vestræ putrefáctæ sunt, et vestiménta vestra a tíneis comésta sunt. Aurum et argéntum vestrum æruginávit, et ærúgo eórum in testimónium vobis erit, et manducábit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizástis vobis iram in novíssimis diébus. Ecce merces operariórum, qui messuérunt regiónes vestras, quæ fraudáta est a vobis, clamat; et clamor eórum in aures Dómini Sábaoth introívit. Epuláti estis

super terram, et in luxúriis enutrístis corda vestra in die occisiónis. Addixístis, et occidístis justum, et non réstitit vobis. Lectio ii.

PAtiéntes ígitur estóte, fratres, usque ad advéntum Dñi. Ecce agrícola expéctat pretiósum fructum terræ, patiénter ferens, donec accípiat temporáneum, et serótinum. Patiéntes ígitur estóte et vos, et confirmáte corda vestra: quóniam advéntus Dómini appropinquávit. Nolíte ingemíscere, fratres, in altérutrum, ut non judicémini. Ecce judex ante jánuam assístit. Exémplum accípite, fratres, éxitus mali labóris, et patiéntiæ, Prophétas, qui locúti sunt in nómine Dómini. Ecce beatificámus eos, qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, et finem Dómini vidístis, quóniam misericors Dóminus est, et miserátor.

Lectio iii.

ANte ómnia autem, fratres mei, nolíte juráre, neque per cælum, neque per terram, neque áliud quodcúmque juraméntum. Sit autem sermo vester, Est, est: Non, non: ut non sub judício decidátis. Tristátur áliquis vestrum? oret. Æquo ánimo est? psallat. Infirmátur quis in vobis? indúcat presbyteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini, et orátio fidei salvábit infirmum, et alleviábit eum Dóminus: et si in peccátis sit, remitténtur ei. Confitémini ergo altérutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem, ut salvémini: multum enim valet deprecátio justi assídua.

Ad Vesperas, Capit. Jac. 1.

CHaríssimi: Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor; hic comparábitur viro considéranti vultum nativitátis suæ in spéculo: considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est, qualis fúerit.

Hymnus.

AD régias Agni dapes,
Stolis amícti cándidis,
Post tránsitum Maris rubri
Christo canámus Príncipi.
Divína cujus cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus,
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus,
Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem Víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.
O vera cæli Víctima!
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.
Victor subáctis ínferis
Trophæa Christus éxplicat,
Cælóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,

A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.
℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Usque modo non petístis quidquam in nómine meo: pétite, et accipiétis, allelúja.

Oratio.

DEus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: ut cogitémus te inspiránte, quæ recta sunt, et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Cruce, Aña. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja.

℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur: Per eúmdem Dóminum.

DOMINICA V. post Pascha.

Ad Matutinum, Invitator. **Surréxit Dóminus vere, * All.**

Hymnus, et alia usque ad Lectiones, ut in Psalt. 3.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

PEtrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Si oblítus fúero tui, allelúja, oblivíscátur mei déxtera mea: * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non meminero tui, allel. allel.

℣. Super flúmina Babylónis, illic sédimus, et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. Adhæreat.

Lectio ii.

IN quo exultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in reve-

latióne Jesu Christi, quem cum non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exultábitis lætítia inenarrábili, et glorificáta: reportántes finem fidei vestræ salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt; scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas, quæ in Christo sunt, passiónes, et posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cælo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes, allelúja, allel. allel.
℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: vidit, et commóta est terra. Multitúdo.

Lectio iii.

Propter quod succíncti lumbos mentis vestræ sóbrii perfécte speráte in eam, quæ offértur vobis, grátiam, in revelatiónem Jesu Christi: quasi filii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis: sed secúndum eum, qui vocávit vos, Sanctum, et ipsi in omni conversatióne sancti sitis: quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego Sanctus sum. Et si Patrem invocátis eum, qui sine acceptióne personárum júdicat secúndum uniuscujúsque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini: Sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis: sed pretióso sánguine quasi agni immaculáti Christi, et incontamináti: præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum a mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra, et spes esset in Deo.

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja.
℣. Confitébor tibi in pópulis, Dñe, et psalmum dicam tibi in Géntibus. In médio. Glória Patri. In médio.

In secundo Nocturno, Aña. Allelúja. Psalm. Consérva. cum reliq. ut in Psalt. 10.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Fide Resurrectiónis.

Post medium. Lectio iv.

Quóniam Dei mori non póterat sapiéntia, resúrgere autem non póterat quod mórtuum non erat; assúmitur caro, quæ mori posset: ut dum móritur quod

solet, quod mórtuum fúerat, hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse, nisi per hóminem resurréctio: quóniam sicut per hóminem mors, ita et per hóminem resurréctio mortuórum. Ergo resurréxit homo, quóniam homo mórtuus est: resuscitátus homo, sed resúscitans Deus: tunc secúndum carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim secúndum carnem jam non nóvimus Christum, sed carnis grátiam tenémus, ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis novérimus.

℟. In Ecclésiis benedícite Deo, allel. * Dómino de fóntibus Israel, allelúja, allel. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio v.

PRimítiæ útique ejúsdem sunt géneris atque natúræ, cujus et réliqui fructus, quorum pro latióre provéntu primitíva Deo múnera deferúntur: sacrum munus pro ómnibus, et quasi reparátæ quædam liba natúræ. Primítiæ ergo quiescéntium Christus. Sed utrum suórum quiescéntium qui quasi mortis exórtes, dulci quodam sopóre tenéntur, an ómnium mortuórum? Sed sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. Itaque sicut primítiæ mortis in Adam, ita étiam primítiæ resurrectiónis in Christo omnes resúrgent. Sed nemo despéret, neque justus dóleat commúne consórtium resurgéndi, cum præcípuum fructum virtútis exspéctet. Omnes quidem resúrgent, sed unusquísque, ut ait Apóstolus, in suo órdine. Commúnis est divínæ fructus cleméntiæ, sed distínctus ordo meritórum.

℟. In toto corde meo, allelúja: exquisívi, te allelúja. * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja, allelúja. ℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas.

Lectio vi.

ADvértimus quam gráve sit sacrilégium, resurrectiónem non crédere. Si enim non resurgémus, ergo Christus gratis mórtuus est, ergo Christus non resurréxit. Si enim nobis non resurréxit, útique non resurréxit, qui sibi cur resúrgeret, non habébat. Resurréxit in eo mundus, resurréxit in eo cælum, resurréxit in eo terra. Erit enim cælum novum, et terra nova. Sibi autem non erat necessária resurréctio, quem mortis víncula non tenébant. Nam etsi secúndum hóminem mórtuus, in ipsis tamen erat liber inférnis. Vis scire, quam liber? Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. Et bene liber, qui se póterat suscitáre, juxta quod scriptum

est: Sólvite hoc templum, et in tríduo resuscitábo illud. Et bene liber, qui álios descénderat redemptúrus.

℟. Hymnum cantáte nobis, allelúja: * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allel.

℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

In tertio Nocturno, Aña. Allel. Psal. Cæli enárrant. cum reliq. ut in Psalt. 14.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc. Tract. 102. in Joannem.

DOmini verba nunc ista tractánda sunt: Amen, amen dico vobis, si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Jam dictum est in superióribus hujus Dóminici sermónis pártibus, propter eos qui nonnúlla petunt a Patre in Christi nómine, nec accípiunt: non peti in nómine Salvatóris, quidquid pétitur contra ratiónem salútis. Non enim sonum litterárum ac syllabárum, sed quod sonus ipse signíficat, et quod eo sono recte, ac veráciter intellígitur, hoc accipiéndus est dícere, cum dicit: In nómine meo.

℟. Deus cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allel.

℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. In psaltério.

Lectio viii.

UNde qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Fílio sentiéndum, non petit in ejus nómine, étiam si non táceat lítteris, ac syllabis Christum: quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat cum petit. Qui vero quod est de illo sentiéndum sentit, ipse in ejus nómine petit, et áccipit quod petit, si non contra suam salútem sempitérnam petit: áccipit autem, quando debet accípere. Quædam enim non negántur: sed ut cóngruo dentur témpore, differúntur. Ita sane intelligéndum est quod ait, Dabit vobis: ut ea benefícia significáta sciántur his verbis, quæ ad eos, qui petunt, próprie pértinent. Exaudiúntur quippe omnes sancti pro seípsis, non autem pro ómnibus exaudiúntur vel amícis, vel inímicis suis, vel quibúslibet áliis: quia non utcúmque dictum est, Dabit, sed, Dabit vobis.

℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúja, * Et psállere, allelúja.

℣. In decachórdo psaltério, cum cántico, et cíthara. Et psállere.

Glória Patri. Et psállere.

Lectio ix.

USque modo, inquit, non petístis quidquam in nómine meo: Pétite, et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit, gáudium plenum, profécto non carnále, sed spiritále gáudium est: et quando tantum erit, ut áliquid ei jam non sit addéndum, procul dúbio tunc erit plenum. Quidquid ergo pétitur, quod pertíneat ad hoc gáudium consequéndum, hoc est in nómine Christi peténdum, si divínam intellígimus grátiam, si vere beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur; non quia nulla omníno res est, sed quia in tantæ rei comparatióne quidquid áliud concupíscitur, nihil est. Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, Aña. Allelúja. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis Antiphonis, et Psalmis de Psalterio. 17.

Capitulum. Jac. 1.

CHaríssimi: Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo; considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

Hymnus.

AUróra cælum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit.
Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.
Cujus sepúlchrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlchro fúnerat.
Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus,
Surréxit extínctor necis,
Clamat corúscans Angelus.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli, et terra læténtur, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona. Usque modo non petístis quidquam in nómine meo, pétite, et accipiétis, allelúja.

Oratio.

DEus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: ut cogitémus te inspiránte, quæ recta sunt, et te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. de Cruce, Aña. Crucifixus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut

inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Tertiam, Capitulum. **Charíssimi: Estóte factóres.** ut supra. 352.

℟. br. **Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit Dóminus.**
℣. **Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja.**
Glória Patri. Surréxit.
℣. **Surréxit Dóminus vere, allelúja.** ℟. **Et appáruit Simóni, allelúja.**

Ad Sextam, Capit. Jac. 1.

Qui autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, et permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis, hic beátus in facto suo erit.

℟. brev. **Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit.** ℣. **Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja.**
Glória Patri. Surréxit.
℣. **Gavísi sunt discípuli, all.**
℟. **Viso Dómino, allelúja.**

Ad Nonam, Capit. Jac. 1.

Relígio munda, et immaculáta apud Deum, et Patrem, hæc est: Visitáre pupíllos, et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc sæculo.

℟. br. **Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, all. Gavísi sunt.** ℣. **Viso Dómino. Allelúja, allelúja.**
Glória Patri. Gavísi sunt.
℣. **Mane nobíscum, Dómine, allelúja.** ℟. **Quóniam advesperáscit, allelúja.**

Ad Vesperas, Antiphona. **Allelúja.** Psalm. **Dixit Dóminus.** cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio. **120.**

Capitul. **Charíssimi: Estóte factóres.** ut supra. 347.

Hymn. **Ad régias Agni dapes.** ut supra. 347.

℣. **Mane nobíscum, Dómine, allelúja.** ℟. **Quóniam advesperáscit, allelúja.**

Ad Magn. Aña. **Pétite, et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum, ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, allelúja.**

Oratio. **Deus, a quo bona cuncta.** ut supra. 352.

Deinde fit commem. de Cruce, Aña. **Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.**
℣. **Dícite in natiónibus, allelúja.** ℟. **Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.**

Oratio. **Deus, qui pro nobis.** ut supra. 352.

FERIA SECUNDA
in Rogationibus.

Si hodie occurrat Festum ix. Lectionum fit de eo cum nona Lect. de sequenti Hom. et commem. de Feria ad Laudes tantum, ut infra. De festo autem trium Lect. fit tantum commemoratio.

Ad Matutinum, Invitat. **Allelúja, allelúja, * Allel.**
Psal. **Veníte, exultémus. 2.**
Hymn. **Rex sempitérne. 3.**
Aña, et Psal. de Psalt. 46.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 11.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis : Quis vestrum habébit amícum, et ibit ad illum média nocte, et dicet illi : Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 5. in Lucæ cap. 11.

ALius præcépti locus est, ut ómnibus moméntis, non solum diébus, sed étiam nóctibus orátio deferátur. Vides enim, quod iste, qui média nocte perréxit, tres panes ab amíco suo póstulans, et in ipsa peténdi intentióne persístens, non defraudétur orátis. Qui sunt isti tres panes, nisi mystérii cæléstis aliméntum? Quod si díligas Dóminum Deum tuum, non solum tibi, sed étiam áliis póteris emeréri. Quis autem amícior nobis, quam qui pro nobis corpus suum trádidit?

℟. Dicant nunc, qui redémpti sunt, allelúja, * A Dómino, allelúja, allelúja.

℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. A Dómino.

Lectio ii.

AB hoc média nocte panes David pétiit, et accépit. Pétiit enim, quando dicébat : Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. Ideo méruit hos panes, quos appósuit nobis edéndos. Pétiit, cum dicit : Lavábo per síngulas noctes lectum meum. Neque enim tímuit, ne excitáret dormiéntem, quem scit semper vigilántem, et ídeo scriptórum mémores, nóctibus ac diébus oratióni instántes, peccátis nostris véniam postulémus.

℟. Cantáte Dómino, allel. * Psalmum dícite ei allelúja.

℣. Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus. Psalmum.

Lectio iii.

NAm si ille tam sanctus, et qui regni erat necessitátibus occupátus, sépties in die laudem Dómino dicébat, matutínis et vespertínis sacrifíciis semper inténtus; quid nos fácere opórtet, qui eo ámplius rogáre debémus, quo frequéntius carnis ac mentis fragilitáte delínquimus, ut de via lassis, et istíus ævi cursu, ac vitæ hujus anfráctu gráviter fatigátis, panis refectiónis deésse non possit, qui hóminis corda confírmet? Nec solum média nocte Dóminus, sed ómnibus prope docet vigilándum esse moméntis. Venit enim et vespertína, et secúnda, et tértia vigília, et pulsáre consuévit. Beáti ítaque servi illi, quos cum vénerit Dóminus invénerit vigilántes.

Hac nocte dicitur tert. ℟. quia non dicitur. Te Deum. In duabus vero sequentibus Feriis dicitur.

℟. Narrábo nomen tuum

frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja.

℣. Confitébor tibi in pópulis, Dñe: et psalmum dicam tibi in Géntibus. In médio. Glória Patri. In médio.

Ad Laudes, Antiphona.

Allel. Psalmus. Dóminus. regnávit. cum reliq. Añis et Psalmis de Psalterio. 17.

Capitulum. Rom. 6.

CHristus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymn. Auróra cælum. 352.

℣. In resurrectióne tua Christe, allelúja. ℟. Cæli, et terra læténtur, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis, allelúja.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confidimus, contra advérsa ómnia, tua semper protectióne muniámur. Per Dóminum nostrum.

Hæc Oratio dicitur ad Laudes, et per Horas, præter Vesperas, et hodie tantum. Duabus vero sequentib. Feriis dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, Deus, a quo bona. ut supra. 352.

Hoc triduo, qui non intersunt Processionibus Rogat. privatim post Laudes dicant Litanias cum suis Precibus et Orationibus, sine Psalmis Pœnitentialibus, et absque repetitione, hoc est non sub ritu dupl. quæ neque anticipari possunt, anticipato Matutino.

Ad Horas omnia dicuntur ut in feriali Officio tempore Paschali.

Vesperæ, nisi occurrat Festum ix. Lect. dicuntur de Psalt. cum Orat. Dominicæ præcedentis. Si vero sequatur Fest. Simplex, a Capit. fit de Festo, cum commemoratione de Cruce tantum, ut supra. 353.

Ad Vesperas, Antiphona.

Allelúja. Psalmus. Diléxi. cum reliq. de Psalterio. 124. sub una Antiph. Allelúja.

Capitulum. Rom. 6.

CHristus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Ad régias Agni dapes. ut supra. 347.

℣. Mane nobíscum. 348.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, allelúja.

Oratio. Deus, a quo bona. ut supra in Dominica. 352.

FERIA TERTIA

in Rogationibus.

Si hodie occurrat Festum Simpl. fit de eo sine comm. de Fer. sed tantum de Cruce.

De Epístola i. B. Petri Apóst.
Lectio i. Cap. 4.

CHristo ígitur passo in carne, et vos eádem cogitatióne armámini; quia qui passus est in carne, désiit a peccátis: ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei, quod réliquum est in carne vivat témporis. Súfficit enim prætéritum tempus ad voluntátem Géntium consummándum, his qui ambulavérunt in luxúriis, desidériis, vinoléntiis, comessatiónibus, potatiónibus, et illícitis idolórum cúltibus. In quo admirántur non concurréntibus vobis in eámdem luxúriæ confusiónem, blasphemántes. Qui reddent ratiónem ei, qui parátus est judicáre vivos, et mórtuos. Propter hoc enim et mórtuis evangelizátum est: ut judicéntur quidem secúndum hómines in carne, vivant autem secúndum Deum in spíritu. Omnium autem finis appropinquávit.

℟. In Ecclésiis benedícite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israel, allel., allel. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio ii.

EStóte ítaque prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetípsis charitátem contínuam habéntes, quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicem sine murmuratióne. Unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis minístrat, tamquam ex virtúte, quam adminístrat Deus; ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum: cui est glória, et impérium in sæcula seculórum. Amen.

℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja. * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja, allelúja. ℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas. Glória Patri. Ne repéllas.

Lectio iii.

CHaríssimi, nolíte peregrinári in fervóre, qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contíngat, sed communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis: quóniam quod est honóris, glóriæ, et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit. Nemo autem vestrum patiátur ut homicída, aut fur, aut maledícus, aut alienórum appetítor. Si autem ut Christiánus, non erubéscat: glorífieet autem Deum in isto nómine. Quóniam tempus est, ut incípiat judícium a domo Dei.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Oportébat pati Christum, et

resúrgere a mórtuis, allelúja.

Oratio.

DEus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: ut cogitémus te inspiránte, quæ recta sunt, et te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Aña. Exívi a Patre, et veni in mundum; íterum relínquo mundum, et vado ad Patrem, allelúja.

FERIA QUARTA

in Rogationibus.

Vigilia Ascensionis.

Si hodie occurrat Festum ix. Lect. fit de eo, cum nona Lectione de Homilia Vigiliæ, et commem. ad Laudes, ut infra. De festo autem trium Lection. fit tantum commem.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 17.

IN illo témpore: Sublevátis Jesus óculis in cælum, dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 104. in Joannem sub medium.

POterat Dóminus noster, unigénitus et coætérnus Patri, in forma servi, et ex forma servi, si hoc opus esset, oráre siléntio: sed ita se Patri exhibére vóluit precatórem, ut meminísset nostrum se esse doctórem. Proínde eam, quam fecit oratiónem pro nobis, notam fecit et nobis: quóniam tanti magístri non solum ad ipsos sermocinátio, sed étiam pro ipsis ad Patrem orátio, discipulórum est ædificátio, et si illórum, qui hæc dicta ádferant auditúri, profécto et nostra, qui fuerámus conscrípta lectúri.

℟. Deus cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allel. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. In.

Lectio ii.

QUaprópter hoc quod ait: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum: osténdit omne tempus, et quid, quando fáceret, vel fieri síneret, ab illo esse dispósitum, qui témpori súbditus non est: quóniam quæ futúra erant per síngula témpora, in Dei sapiéntia causas efficiéntes habent, in qua nulla sunt témpora. Non ergo credátur hæc hora fato urgénte venísse, sed Deo pótius ordinánte. Nec sidérea necéssitas Christi connéxuit passiónem; absit enim ut sídera mori cógerent síderum conditórem.

℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúja, * Et psállere, allelúja. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico, et cíthara. Et psállere. Glória Patri. Et psállere.

Lectio iii.

CLarificátum a Patre Fílium nonnúlli accípiunt in hoc, quod ei non pepér-

cit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur, quanto magis resurrectióne? Nam in passióne magis ejus humílitas, quam cláritas commendátur, Apóstolo teste, qui dicit: Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Deinde séquitur: et de ejus clarificatióne jam dicit: Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit ei nomen, quod est super omne nomen, ut in nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium, et infernórum, et omnis lingua confiteátur: quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificátio Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus resurrectióne sumpsit exórdium.

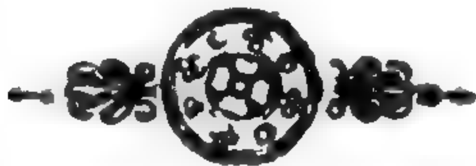
Te Deum laudámus, 16.

Ad Laudes ℣. In resurrectióne tua Christe, allelúja.
℟. Cæli, et terra læténtur, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona. Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum claritáte, quam hábui, priúsquam mundus esset apud te, allelúja.

Orátio.

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: ut cogitémus te inspiránte, quæ recta sunt, et te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

IN ASCENSIONE DOMINI.

AD VESPERAS

Antiphona.

Viri Galilæi. cum reliquis de Laudibus. 368. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120. et loco ult. Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125.

Capitulum. Act. 1.

PRimum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére, usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, assúmptus est.

Hymnus.

SAlútis humánæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium.
Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina,
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?
Perrúmpis inférnum chaos,
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.
Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.
Tu dux ad astra, et sémita
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium.
Amen.

In aliis Hymnis ejusdem metri usque ad Pentecosten in fine dicitur.

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja.
℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Ad Magn. Aña. Pater, manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi: nunc autem pro eis rogo, non pro mundo, quia ad te vénio, all.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus; ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Allelúja, Christum Dóminum ascendéntem in cælum, * Veníte adorémus, allelúja. Psalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

ÆTérnæ Rex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Cui mors perémpta détulit,
Summæ triúmphum glóriæ;
Ascéndis orbes síderum,
Quo te vocábat cælitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium;

Ut Trina rerum máchina
Cæléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.
Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium:
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus Dei caro.
Sis ipse nostrum gáudium,
Manens olympo præmium,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.
Hinc te precántes quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.
Ut cum repénte cœperis
Claróre nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.
Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno, Aña. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus, allelúja.

Psalmus 8.

DOmine, Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos; * ut déstruas inimícum, et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus, all.

Antiph. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cælo, allelúja. Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dñs in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum, et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus,

et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiph. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cælo, allelúja.

Aña. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúja.

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,* et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allel.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allel.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dñe.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Benedictióne perpétua.

Incipit liber Actuum Apostolórum.

Lectio i. Cap. I.

PRimum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, assúmptus est: quibus et præbuit seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et

convéscens, præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja; et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja.

℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et vidéntibus. Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

IGitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes: Dñe, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte: sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus Sancti in vos: et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judæa, et Samaría, et usque ad últimum terræ. Et cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allel.

℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies. Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

CUmque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt: Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cælum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam a monte, qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in cœnáculum, ascendérunt, ubi manébant Petrus et Joánnes, Jacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Jacóbus Alphæi et Simon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, et María matre Jesu, et frátribus ejus.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja: * In virtúte tua, allel.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. In. Glória Patri. In virtúte.

In secundo Nocturno, Aña. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: cantábimus, et psallémus, allelúja. Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte la-

biórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus, et psallémus virtútes tuas.
Aña. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: cantábimus, et psallémus, allelúja.

Antiph. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, allelúja. Psalmus 29.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.
Dómine Deus meus, clamávi ad te: * et sanásti me.
Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.
Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.
Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.
Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.
Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.
Dñe, in voluntáte tua: * præstitísti decóri meo virtútem.
Avertísti fáciem tuam a me: * et factus sum conturbátus.
Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.
Quæ utílitas in sánguine meo: * dum descéndo in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi pulvis: * aut annuntiábit veritátem tuam?
Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.
Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.
Ut cantet tibi glória mea,

et non compúngar : * Dómine, Deus meus in ætérnum confitébor tibi. ℣

Aña. Exaltábo te, Dñe, quóniam suscepísti me, allelúja.

Antiphona. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Psalmus 46.

OMnes Gentes pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite :* psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Antiphona Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja.

℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus pietas.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 1. de Ascensione Domini. Lectio iv.

POst beátam, et gloriósam resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, qua verum Dei templum Judáica impietáte resolútum, divína in tríduo poténtia suscitávit, quadragenárius hódie, dilectíssimi, sanctórum diérum explétus est númerus, sacratíssima ordinatióne dispósitus, et ad utilitátem nostræ eruditiónis impénsus: ut dum a Dómino in hoc spátio mora præséntiæ corporális exténditur, fides resurrectiónis documéntis necessáriis munirétur. Mors enim Christi multum discipulórum corda turbáverat, et de supplício crucis, de emissióne spíritus, de exanimáti córporis sepultúra gravátis mœstitúdine méntibus, quidam diffidéntiæ torpor obrépserat.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum. * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja.

℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet : cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

UNde beatíssimi Apóstoli, omnésque discípuli, qui et de éxitu crucis fúerant trépidi, et de fide resurrectiónis ambígui, ita sunt

veritáte perspícua roboráti, ut Dómino in cælórum eúnte sublímia, non solum nulla afficeréntur tristítia, sed étiam magno gáudio repleréntur. Et revéra magna, et ineffábilis erat causa gaudéndi, cum in conspéctu sanctæ multitúdinis super ómnium creaturárum cæléstium dignitátem humáni géneris natúra conscénderet, supergressúra Angélicos órdines, et ultra Archangelórum altitúdines elevánda: nec ullis sublimitátibus modum suæ provectiónis habitúra, nisi ætérni Patris recépta consésssu, illíus glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum veritátis.

Bñō. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

QUia ígitur Christi ascénsio, nostra provéctio est, et quo præcéssit glória cápitis, eo spes vocátur et córporis: dignis, dilectíssimi, exultémus gáudiis, et pia gratiárum actióne lætémur. Hódie enim non solum paradísi possessóres firmáti sumus, sed étiam cælórum in Christo supérna penetrávimus: amplióra adépti per ineffábilem Christi grátiam, quam per diáboli amiserámus invídiam. Nam quos viruléntus inimícus primi habitáculi felicitáte dejécit, eos sibi concorporátos Dei Fílius ad déxteram Patris collocávit: cum quo vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allel. allel. all. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit dona. Glória Patri. Dedit dona.

In tertio Nocturno, Añā. Nimis exaltátus est, allelúja, super omnes deos, allelúja. Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Ange-

li ejus : * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ,* propter judícia tua, Dómine:
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo : * et rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Aña. Nimis exaltátus est, allel. super omnes deos, all.
Aña. Dóminus in Sion, allelúja, magnus, et excélsus, allelúja. Psalmus 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus:* et excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes : * judícium, et justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.
Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.
Invocábant Dñm, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus : * et præcéptum quod dedit illis.
Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dñus Deus noster.
Aña. Dñs in Sion, allelúja, magnus, et excélsus, allel.
Antiph. Dóminus in cælo, allelúja : parávit sedem suam, allelúja. Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dño:* et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.
Bénedic ánima mea Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis, * qui sanat omnes infirmitátes tuas.
Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia, et miseratiónibus.
Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur, ut áquilæ, juvéntus tua.
Fáciens misericórdias Dóminus, * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.
Notas fecit vias suas Móysi,* fíliis Israel voluntátes suas.
Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.
Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.
Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra, * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.
Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.
Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dñs timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.
Recordátus est, quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.
Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.
Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.
Et justítia illíus in filios filiórum, * his, qui servant testaméntum ejus;
Et mémores sunt mandatórum ipsíus: * ad faciéndum ea.
Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.
Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.
Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.
Aña. Dñs in cælo, allelúja: parávit sedem suam, allelúja.
℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.
Homilia 29. in Evangel.

QUod resurrectiónem Dóminicam discípuli tarde credidérunt, non tam illórum infirmitas, quam nostra, ut ita dicam, futúra firmitas fuit. Ipsa namque resurréctio illis dubitántibus per multa arguménta monstráta est: quæ dum nos legéntes agnóscimus, quid áliud quam de illórum dubitatióne solidámur? Minus enim mihi María Magdaléne præstitit, quæ cítius crédidit, quam Thomas, qui diu dubitávit. Ille étenim dubitándo, vúl-

nerum cicatríces tétigit, et de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos; si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Bñо. Divínum auxílium.

Lectio viii.

AD insinuándam quoque veritátem Domínicæ resurrectiónis, notándum nobis est, quid Lucas réferat, dicens: Convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent. Et post pauca: Vidéntibus íllis elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Notáte verba, signáte mystéria. Convéscens elevátus est. Comédit, et ascéndit: ut vidélicet per efféctum comestionis, véritas patésceret carnis. Marcus vero, priúsquam cælum Dñs ascéndat, eum de cordis atque infidelitátis durítia increpásse discípulos mémorat. Qua in re quid considerándum est, nisi quod idcírco Dóminus tunc discípulos increpávit, cum eos corporáliter relíquit? ut verba, quæ recédens díceret, in corde audiéntium árctius impréssa remanérent.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja.

℣. Confessiónem, et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui. Glória Patri. Qui.

Bñо. Ad societátem. Lect. ix.

INcrepáta ígitur eórum durítia, quid admonéndo dicat, audiámus: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Numquid, fratres mei, sanctum Evangélium, vel insensátis rebus, vel brutis animálibus fúerat prædicándum, ut de eo discípulis dicátur: Prædicáte omni creatúræ? Sed omnis creatúræ nómine signátur homo. Omnis autem creatúræ áliquid habet homo. Habet namque commúne esse cum lapídibus, vívere cum arbóribus, sentíre cum animálibus, intellígere cum Angelis. Si ergo commúne habet áliquid cum omni creatúra homo, juxta áliquid omnis creatúra est homo. Omni ergo creatúræ prædicátur Evangélium, cum soli hómini prædicátur.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

VIri Galilæi, quid aspícitis in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúja.

Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Antiphona. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, dixérunt, allelúja.

Antiphona. Elevátis mánibus benedíxit eis, et ferebá-

tur in cælum, allelúja.
Aña. Exaltáte Regē regum, et hymnum dícite Deo, allel.
Aña. Vidéntibus illis elevátus est, et nubes suscépit eum in cælo, allelúja.
Capitulum. Act. 1.
PRimum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére, usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, asssúmptus est.
Hymnus.
SAlútis humánæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium.
Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?
Perrúmpis inférnum chaos,
Vinctis caténas détrahis,
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.
Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.
Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium.
Amen.
℣. Dóminus in cælo, allel.
℟. Parávit sedem suam, allel.
Ad Bened. Aña. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum: Deum meum, et Deum vestrum, allel. Oratio.
COncéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.
Ad Primam, ℟. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe, Fili Dei. ℣. Qui scandis super sídera. Allelúja, allel. Glória Patri. Christe, Fili.
℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allel. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allel.
Sic dicit. quotid. usq. ad Pent.
Ad Absolutionem Cap. Lectio brevis. Viri Galilæi. ut infra ad Nonam.
Cumque intueréntur.
Ad Tertiam, Antiphona.
Capitul. Primum quidem.
℟. br. Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúja, allelúja. Ascéndit Deus.
℣. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Ascéndit.
℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.
Ad Sextam, Antiphona.
Elevátis mánibus.
Capitulum. Act. 1.
ET convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed ex expectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies.
℟. breve. Ascéndens Chri-

stus in altum, * Allelúja, allelúja. Ascéndens.
℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Ascéndens.
℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Vidéntibus illis.

Capitulum. Act. 1.

Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cælum.
℟. br. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, * Allelúja, allel. Ascéndo.
℣. Deum meum, et Deum vestrum. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Ascéndo.
℣. Dóminus in cælo, allel.
℟. Parávit sedem suam, allel.

Ad Vesperas, Antiphona. Viri Galilæi. cum reliquis de Laudibus. 368. Psalmi, Capitul. et Hymnus, ut supra in i. Vesperis. 359.
℣. Dóminus in cælo, allel.
℟. Parávit sedem suam, all.

Ad Magnificat, Antiphona. O Rex glóriæ, Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cælos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos, sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

Orat. Concéde, quæsumus, omnípotens. ut supra. 369.

Infra Octavam Ascensionis usq. ad Pent. quotidie fit Offic. de Ascens. nisi occurrat Festum ix. Lect. De Festis vero trium Lect. fit tant. comm. cum ix. Lectione de eis.

FERIA SEXTA.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola secúnda B. Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Simon Petrus, Servus, et Apóstolus Jesu Christi, iis, qui coæquálem nobíscum sortíti sunt fidem in justítia Dei nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Grátia vobis, et pax adimpleátur in cognitióne Dei, et Christi Jesu Dómini nostri: quómodo ómnia nobis divínæ virtútis suæ, quæ ad vitam, et pietátem donáta sunt, per cognitiónem ejus qui vocávit nos própria glória, et virtúte, per quem máxima, et pretiósa nobis promíssa donávit: ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ: fugiéntes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem.
℟. Post passiónem. 362.

Lectio ii.

Vos autem curam omnem subinferéntes, ministráte in fide vestra virtútem, in virtúte autem sciéntiam, in sciéntia autem abstinéntiam, in abstinéntia autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis charitátem. Hæc enim si vobíscum adsint, et súpereut,

non vácuos, nec sine fructu vos constítuent in Dñi nostri Jesu Christi cognitióne. Cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est, et manu tentans, obliviónem accípiens purgatiónis véterum suórum delictórum.

℟. Omnis pulchritúdo. 362

Lectio iii.

QUaprópter fratres magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem, et electiónem faciátis: hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo. Sic enim abundánter ministrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dñi nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incípiam vos semper commonére de his: et quidem sciéntes, et confirmátos vos in præsénti veritáte. Justum autem árbitror, quámdiu sum in hoc tabernáculo suscitáre vos in commonitióne: certus quod velox est depositio tabernáculi mei, secúndum quod et Dñs noster Jesus Christus significávit mihi. Dabo autem óperam, et frequénter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis.

℟. Exaltáre, Dómine. 362

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 2. de Ascens. Domini.

Lectio iv.

SAcraméntum, dilectíssimi, salútis nostræ, quam prétio sánguinis sui universitátis Cónditor æstimávit, a die corporális ortus usque ad éxitum passiónis per dispensatiónem humilitátis implétum est. Et licet multa, étiam in forma servi, divinitátis signa radiáverint, proprie tamen illíus témporis áctio ad demonstrándam suscépti hóminis pertínuit veritátem. Post passiónem vero ruptis mortis vínculis, quæ vim suam in eum, qui peccáti erat néscius, incendéndo perdíderat: infirmitas in virtútem, mortálitas in immortalitátem, contumélia transívit in glóriam: quam Dóminus Jesus Christus in multis manifestísque documéntis, multórum declarávit aspéctibus, donec triúmphum victóriæ, quem reportárat a mórtuis, inférret et cælis.

℟. Tempus est, ut revértar. 364.

Lectio v.

SIcut ergo in solemnitáte Pascháli resurréctio Dñi fuit nobis causa lætándi, ita ascénsio ejus in cælos præséntium nobis est matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem, et rite venerántibus, quo natúræ nostræ humílitas in Christo super omnem cæli milítiam, super omnes órdines Angelórum, et ultra ómnium altitúdinem Potestátum, ad Dei Patris est provécta conséssum. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti sumus: ut mirabílior fieret grátia Dei, cum remótis a conspéctu hóminum; quæ mérito reveréntiam sui sentiebántur indícere, fides non deficeret,

spes non fluctuáret, chári-tas non tepéret.

℟. Non turbétur cor ve-strum. 365.

Lectio vi.

MAgnárum hic vigor est méntium, et valde fi-délium lumen est animárum, incunctánter crédere, quæ corpóreo non vidéntur intúitu, et ibi figere desidérium, quo néqueas inférre conspéctum. Hæc autem píetas unde in no-stris córdibus nasceréiur, aut quómodo quisquam justifica-rétur per fidem, si in iis tan-tum salus nostra consísteret, quæ obtútibus subjacérent? Unde, et illi viro, qui de re-surrectióne Christi videbátur ambígere, nisi in ipsíus carne vestígia passiónis et visu ex-plorásset, et tactu: Quia vi-dísti me, inquit Dóminus, credidísti: beáti qui non vi-dérunt, et credidérunt.

℟. Ascéndens Christus 365.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii se-cúndum Marcum.

Lectio vii Cap. 16.

IN illo témpore: Recum-béntibus úndecim discí-pulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitá-tem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víde-rant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía S. Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

QUi credíderit, et bapti-zátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, con-demnábitur. Fortásse unus-quísque apud semetípsum di-cat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opé-ribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc quod verbis di-cit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de qui-búsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur, se nos-se Deum, factis autem negant. Hinc Joánnes ait: Qui dicit se nosse Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est.

℟. Ego rogábo Patrem. 368.

Lectio viii.

QUod cum ita sit, fidei nostræ veritátem in vi-tæ nostræ consideratióne de-bémus agnóscere. Tunc enim veráciter fidéles sumus, si quod verbis promíttimus, o-péribus complémus. In die quippe baptísmatis, ómni-bus nos antiqui hostis opéri-bus, atque ómnibus pompis abrenuntiáre promísimus. I-taque unusquísque vestrum ad consideratiónem suam mentis óculos redúcat, et si servat post baptísmum, quod ante baptísmum spopóndit, certus jam, quia fidélis est, gáudeat.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum. 368.

Lectio ix.

SEd ecce, si quod promísit, mínime servávit, si ad ex-ercénda prava ópera, ad con-cupiscéndas mundi pompas dilápsus est, videámus, si jam scit plángere, quod errávit. A-pud misericórdem namque jú-dicem nec ille fallax habétur, qui ad veritátem revértitur, etiam postquam mentítur:

quia omnípotens Deus, dum libénter nostram pœniténtiam súscipit, ipse suo judício hoc quod errávimus, abscóndit. Te Deum laudámus. 16.

SABBATO.

In primo Nocturno.

De Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 3.

HAnc ecce vobis, charíssimi, secúndam scribo epístolam: in quibus vestram éxcito in commonitióne sincéram mentem; ut mémores sitis eórum, quæ prædíxi, verbórum a sanctis Prophétis, et Apostolórum vestrórum, præceptórum Dñi et Salvatóris. Hoc primum sciéntes, quod vénient in novíssimis diebus in deceptióne illusóres, juxta próprias concupiscéntias ambulántes, dicéntes: Ubi est promíssio, aut advéntus ejus? ex quo enim patres dormiérunt, ómnia sic persevérant ab inítio creatúræ. Latet enim eos hoc voléntes, quod cæli erant prius, et terra, de aqua, et per aquam consístens Dei verbo; per quæ, ille tunc mundus aqua inundátus périit. Cæli autem qui nunc sunt, et terra, eódem verbo repósiti sunt, igni reserváti in die judícii, et perditiónis impiórum hóminum.

℟. Post passiónem suam. 362.

Lectio ii.

UNum vero hoc non láteat vos, charíssimi, quia unus dies apud Dóminum sicut mille anni, et mille anni sicut dies unus. Non tardat Dóminus promissiónem suam, sicut quidam exístimant; sed patiénter agit propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam revérti. Advéniet autem dies Dñi ut fur: in quo cæli magno ímpetu transíbunt, eleménta vero calóre solvéntur, terra autem, et quæ in ipsa sunt ópera, exuréntur. Cum ígitur hæc ómnia dissolvénda sint, quales opórtet vos esse in sanctis conversatiónibus, et pietátibus, expectántes, et properántes in advéntum diéi Dómini, per quem cæli ardéntes solvéntur, et eleménta ignis ardóre tabéscent? Novos vero cælos, et novam terram secúndum promíssa ipsíus expectámus, in quibus justítia hábitat.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini. 362. Lectio iii.

PRopter quod, charíssimi, hæc expectántes, satágite immaculáti, et invioláti ei inveníri in pace. Et Dómini nostri longanimitátem, salútem arbitrémini: sicut et charíssimus frater noster Paulus secúndum datam sibi sapiéntiam scripsit vobis, sicut et in ómnibus epístolis, loquens in eis de his, in quibus sunt quædam difficília intelléctu, quæ indócti et instábiles depràvant, sicut et céteras Scriptúras, ad suam ipsórum perditiónem. Vos ígitur, fratres, præsciéntes custodíte, ne insipiéntium

erróre tradúcti excidátis a própria firmitáte. Créscite vero in grátia, et in cognitióne Dñi nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Ipsi glória, et nunc, et in diem ætérnitátis. Amen.

℟. Exaltáre, Dómine. 362.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Leónis Papæ.

Ex Sermone 2. de Ascens. Domini. Lectio iv.

QUod ítaque Redemptóris nostri conspícuum fuit, in sacraménta transívit, et ut fides excelléntior esset ac firmior, visióni doctrína succéssit, cujus auctoritátem supérnis illumináta rádiis credéntium corda sequeréntur. Hanc fidem ascensióne Dñi auctam, et Spíritus Sancti múnere roborátam, non víncula, non cárceres, non exsília, non fames, non ignis, non laniátus ferárum, nec exquisíta persequéntium crudelitátibus supplícia terruérunt. Pro hac fide per univérsum mundum non solum viri, sed étiam féminæ: nec tantum impúbes púeri, sed étiam ténera vírgines usque ad effusiónem sui sánguinis decertárunt. Hæc fides dæmónia ejécit, ægritúdines dépulit, mórtuos suscitávit.

℟. Tempus est, ut revértar. 364. Lectio v.

UNde et ipsi beáti Apóstoli, qui tot miráculis confirmáti, tot sermónibus erudíti, atrocitátem tamen Domínicæ passiónis expáverant, et veritátem resurrectiónis ejus non sine hæsitatióne suscéperant, tantum de ascensióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis prius intúlerat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram considéntis eréxerant; nec jam corpóreæ visiónis tardabántur objéctu, quo minus in id áciem mentis inténderent; quod nec a Patre descendéndo abfúerat, nec a discípulis ascendéndo discésserat. Tunc ígitur, dilectíssimi, filius hóminis, Dei Fílius excelléntius sacratiúsque innótuit, cum in Patérnæ majestátis glóriam se recépit: et ineffábili modo cœpit esse divinitáte præséntior, qui factus est humanitáte longínquior.

℟. Non turbétur cor vestrum. 365. Lectio vi.

TUnc ad æquálem Patri Fílium erudítior fides gressu mentis cœpit accédere, et contrectatióne in Christo corpóreæ substántiæ, qua Patre minor est, non egére: quóniam glorificáti córporis manénte natúra, eo fides credéntium vocabátur, ubi non carnáli manu, sed spirituáli intelléctu par Genitóri Unigénitus tangerétur. Hinc illud est, quod post resurrectiónem suam Dóminus María Magdalénæ persónam Ecclésiæ geréntí, cum ad contáctum ipsíus properáret accédere, dicit: Noli me tángere,

nondum enim ascéndi ad Patrem meum, hoc est, Nolo ut ad me corporáliter vénias, nec ut me sensu carnis agnóscas; ad subliinióra te díffero, majóra tibi præparo; cum ad Patrem ascéndero, tunc me perféctius veriúsque palpábis, apprehensúra, quod non tangis, et creditúra, quod non cernis.

℟. Ascéndens Christus. 365.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

SIgna autem eos, qui creditúri sunt, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit; super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda, quia et nos cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus; et, si semel radícem fixerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus.

℟. Ego rogábo Patrem. 368.

Lectio viii.

HAbémus de his signis, atque virtútibus, quæ adhuc subtílius consideráre debeámus. Sancta quippe Ecclésia quotídie spirituáliter facit, quod tunc per Apóstolos corporáliter faciébat. Nam sacerdótes ejus cum per exorcísmi grátiam manum credéntibus impónunt; et habitáre malígnos spíritus in eórum mente contradícunt, quid áliud fáciunt, nisi dæmónia ejíciunt? Et fidéles quique, qui jam vitæ véteris sæculária verba derelínquunt, sancta autem mystéria ínsonant, conditóris sui laudes, et poténtiam, quantum prævalent, narrant: quid áliud fáciunt, nisi novis linguis loquúntur? Qui dum bonis suis exhortatiónibus malítiam de aliénis córdibus áuferunt, serpéntes tollunt.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum. 368. Lectio ix.

ET dum pestíferas suasiónes áudiunt, sed tamen ad operatiónem pravam mínime pertrahúntur, mortíferum quidem est quod bibunt, sed non eis nocébit. Qui quóties próximos suos in bono ópere infirmári conspíciunt, dum eis tota virtúte concúrrunt, et exémplo

suæ operatiónis illórum vitam róborant, qui in prŏpria actióne títubant, quid áliud fáciunt, nisi super ægros manus impónunt, ut bene hábeant? Quæ nimírum mirácula tanto majóra sunt, quanto spirituália: tanto majóra sunt, quanto per hæc non córpora, sed ánimæ suscitántur. Te Deum laudámus. 16.

Ad Vesperas, Cap. 1. Petr. 4.

CHaríssimi: Estóte prudéntes; et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis charitátem contínuam habéntes; quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymnus. Salútis humánæ Sator. ut supra. 369.

℣. Dóminus in cælo, allel.
℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúja. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. de Ascensione, Antiph. O Rex glóriæ, Dñe virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cælos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos, sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.
℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja.
℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja. Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

DOMINICA

infra Octavam Ascensionis.

Totum Officium fit de Ascensione, exceptis his, quæ hic habentur propria.

Si Lectiones primi Nocturni lectæ sunt pridie, quando scilicet in Sabbato præcedenti occurrit fest. S. Joannis ante portam Latinam, in Dominica legantur Lect. Feriæ secundæ sequentis.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. i.

QUod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ: et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis: quod vídimus, et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et sócietas nostra sit cum Patre, et cum Fílio ejus Jesu Christo. Et

hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et.

Lectio. ii.

SI dixérimus, quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Jesu Christi Fílii ejus emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra: fidélis est et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus, quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii. Cap. 2.

FIlíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum; et ipse est propitiátio pro peccátis nostris, non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus, quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cháritas Dei perfécta est; et in hoc scimus, quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allel. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. In. Glória Patri. In.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Ser. 2. de Ascens. Domini, qui est 175. de Temp. Lect. iv.

SAlvátor noster, dilectíssimi fratres, ascéndit in cælum; non ergo turbémur in terra. Ibi sit mens, et hic erit réquies. Ascendámus cum Christo ínterim corde: cum dies ejus promíssus advénerit, sequémur et córpore. Scire tamen debémus, fratres, quia cum

Christo non ascéndit supérbia, non avarítia, non luxúria : nullum vítium nostrum ascéndit cum médico nostro. Et ídeo si post médicum desiderámus ascéndere, debémus vítia et peccáta depónere. Omnes enim quasi quibúsdam compédibus nos premunt, et peccatórum nos rétibus ligáre conténdunt, et ídeo cum Dei adjutório, secúndum quod ait Psalmísta : Dirumpámus víncula eórum : ut secúri possímus dícere Dño : Dirupísti víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis. ℟. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dñs; nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum. * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allel. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet; cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo. Lectio v.

Resurréctio Dómini spes nostra est: ascénsio Dñi glorificátio nostra est. Ascensiónis hódie solémnia celebrámus. Si ergo recte, si fidéliter, si devóte, si sancte, si pie ascensiónem Dñi celebrámus, ascendámus cum illo, et sursum corda habeámus. Ascendéntes autem non extollámur, nec de nostris, quasi de própriis méritis præsumámus. Sursum autem corda habére debémus ad Dñm. Sursum enim cor non ad Dñm, supérbia vocátur : sursum autem cor ad Dñm, refúgium vocátur. Vidéte, fratres, magnum miráculum. Altus est Deus; érigis te, et fugit a te : humílias te, et descéndit ad te. Quare hoc ? Quia excélsus est, et humília réspicit, et alta a longe cognóscit. Humília de próximo réspicit, ut attóllat : alta, idest, supérba, de longe cognóscit, ut déprimat. ℟. Non turbétur cor vestrum, ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allel. * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum. Lectio vi.

Resurréxit enim Christus, ut spem nobis daret, quia surgit homo, qui móritur; ne moriéndo desperarémus, et vitam nostram in morte finítam putarémus, secúros nos fecit. Solíciti enim erámus de ipsa ánima : et ille nobis resurgéndo, de carnis resurrectióne fidúciam dedit. Crede ergo, ut mundéris. Prius te opórtet crédere, ut póstea per fidem Deum mereáris adspícere. Deum enim vidére vis? Audi ipsum : Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Prius ergo cógita de corde mundándo: quidquid ibi vides quod dísplicet Deo, tolle. ℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allel. allel. ℣. Ascéndit Deus in jubila-

tióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit dona.

Glória Patri. Dedit dona.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Tract. 92. in Joannem.

DÑs Jesus, in sermóne, quem locútus est discípulis suis post cœnam, próximus passióni, tamquam itúrus et relictúrus eos præséntia corporáli, cum ómnibus autem suis usque in consummatiónem sæculi futúrus præséntia spirituáli, exhortátus est eos ad perferéndas persecutiónes impiórum, quos mundi nómine nuncupávit: ex quo tamen mundo étiam ipsos discípulos se elegísse dixit, ut scirent se Dei grátia esse, quod sunt; suis autem vítiis fuísse, quod fuérunt. ℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum Spíritum veritátis, allel. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut. Bño. Divínum auxílium.

Lectio viii.

DEínde persecutóres et suos et ipsórum, Judæos evidénter expréssit, ut omníno apparéret, étiam ipsos mundi damnábilis appellatióne conclúsos, qui persequúntur sanctos. Cumque de illis díceret, quod ignorárent eum, a quo missus est, et tamen odíssent et Fílium et Patrem, hoc est, et eum qui missus est, et eum a quo missus est (de quibus ómnibus in áliis sermónibus jam disserúimus) ad hoc pervénit, ubi ait: Ut adimpleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis. ℟. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos: * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja. ℣. Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum. Glória Patri. Cum autem.

Lectio ix.

DEinde tamquam consequénter adjúnxit, unde modo disputáre suscépimus. Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me; et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Quid hoc pértinet ad illud, quod díxerat: Nunc autem et vidérunt, et odérunt et me, et Patrem meum, sed ut impleátur sermo, qui in lege eórum scriptus

est: Quia ódio habuérunt me gratis? An quia Paráclitus quando venit Spíritus veritátis, eos, qui vidérunt et odérunt, testimónio manifestióre convícit? Imo vero étiam áliquos ex illis, qui vidérunt, et adhuc óderant, ad fidem, quæ per dilectiónem operátur, sui manifestatióne convértit.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

VIri Galilæi, quid aspícitis in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allel. Psal. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio. 17.

Antiph. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, dixérunt, allelúja.

Antiph. Elevátis mánibus benedíxit eis, et ferebátur in cælum, allelúja.

Aña. Exaltáte Regem regum, et hymnum dícite Deo, allel.

Aña. Vidéntibus illis elevátus est, et nubes suscépit eum in cælo, allelúja.

Capitulum. 1. Petr. 4.

CHaríssimi: Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis charitátem contínuam habéntes: quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymnus.

SAlútis humánæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium.
Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?
Perrúmpis inférnum chaos,
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.
Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.
Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmiū. Amen.

℣. Dóminus in cælo, allel.
℟. Parávit sedem suam, allel.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúja.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dñm.

Et fit commem. de Ascensione, Aña. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum: Deum meum et Deum vestrum, allel. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allel. ℟. Et Dñs in voce tubæ, allel. Oratio. Concéde, quæsumus, omnípotens. ut supra. 376.

Ad Absolutionem Cap. ad Primam, Lect. brev. Si quis lóquitur. ut infra ad Nonam.

Ad Tertiam, Antiphona. Cumque intueréntur.

Capit. **Charíssimi : Estóte**, ut supra. 380.

℟. br. **Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúja, allel. Ascéndit Deus.** ℣. **Et Dñs in voce tubæ. Allelúja, allel.** **Glória Patri. Ascéndit.**

℣. **Ascéndens Christus in altum, allelúja.** ℟. **Captívam duxit captivitátem, allel.**

Ad Sextam, Antiphona. **Elevátis mánibus.**

Capitulum. 1. Petr. 4.

Hospitáles ínvicem sine murmuratióne. Unusquísque, sicut accépit grátiã, in altérutrum illum administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei.

℟. brev. **Ascéndens Christus in altum, * Allelúja, allelúja. Ascéndens.**

℣. **Captívam duxit captivitátem. Allelúja, allelúja.** **Glória Patri. Ascéndens.**

℣. **Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja.** ℟. **Deum meum et Deum vestrum, allelúja.**

Ad Nonam, Antiphona. **Vidéntibus illis.**

Capitulum. 1. Petr. 4.

Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis minístrat, tamquam ex virtúte, quam adminístrat Deus; ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum Dóminum nostrum.

℟. brev. **Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, * Allelúja, allelúja. Ascéndo.**

℣. **Deum meum, et Deum vestrum. Allelúja, allelúja.** **Glória Patri. Ascéndo.**

℣. **Dóminus in cælo, allel.** ℟. **Parávit sedem suam, allel.**

Ad Vesperas, Antiphona. **Viri Galilæi.** cum reliq. de Laudib. ut supra. 380.

Psal. **Dixit Dóminus.** cum reliq. de Dominica. 120. et loco ult. Psalt. **Laudáte Dóminum omnes Gentes.** 125.

Capitulum, et Hymnus, ut supra in primis Vesp. 376.

℣. **Dóminus in cælo, allel.** ℟. **Parávit sedem suam, allel.**

Ad Magn. Aña. **Hæc locútus sum vobis, ut cum vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allel.**

Oratio. **Omnípotens sempitérne Deus.** ut supra 380.

Et fit comm. de Ascensione, Aña. **O Rex glóriæ, Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cælos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos, sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.**

℣. **Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja.** ℟. **Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.**

Oratio. **Concéde, quæsumus, omnípotens.** ut supra. 376.

FERIA SECUNDA

post Dominicam infra Octavam Ascensionis.

In primo Nocturno.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 3.

Vidéte qualem charitátem dedit nobis Pater, ut fílii Dei nominémur et simus. Propter hoc mundus non no-

vit nos, quia non novit eum. Charíssimi, nunc filii Dei sumus, et nondum appáruit quid érimus. Scimus, quóniam cum apparúerit, símiles ei érimus: quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis, qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut et ille sanctus est. Omnis, qui facit peccátum, et iniquitátem facit; et peccátum est iníquitas. Et scitis, quia ille appáruit, ut peccáta nostra tólleret, et peccátum in eo non est. Omnis, qui in eo manet, non peccat; et omnis, qui peccat, non vidit eum, nec cognóvit eum.
℟. Post passiónem suam. 362.

Lectio. ii.

FIlíoli, nemo vos sedúcat. Qui facit justítiam, justus est: sicut et ille justus est. Qui facit peccátum, ex diábolo est: quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diáboli. Omnis, qui natus est ex Deo, peccátum non facit: quóniam semen ipsíus in eo manet, et non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. In hoc manifésti sunt filii Dei, et filii diáboli. Omnis qui non est justus, non est ex Deo, et qui non díligit fratrem suum: quóniam hæc est annuntiátio, quam audístis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non sicut Cain, qui ex malígno erat, et occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus malígna erant; fratris autem ejus justa.
℟. Omnis pulchritúdo. 362.

Lectio iii.

NOlíte mirári, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis, qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis, quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus charitátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit, et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habúerit substántiam hujus mundi, et víderit fratrem suum necessitátem habére, et cláuserit víscera sua ab eo, quómodo cháritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere, et veritáte.
℟. Exaltáre, Dómine. 362.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst. Serm. de Ascens. Domini, tom. 3. Lectio iv.

CHristus ascéndens in cælum, nostræ natúræ primítias óbtulit Patri, et oblátum donum mirátus est Pater, quod et tanta dígnitas offerébat: et quod offerebátur, nulla mácula fœdabátur. Nam et suis mánibus suscépit oblátum, et suæ sedis fecit esse partícipem, et quod plus est, ad partem suæ déxteræ collocávit. Cognoscámus, quis est ille qui audívit: Sede ad déxte-

ram meam: quæ natúra est, cui Deus dixit: Esto meæ párticeps sedis. Illa natúra est, quæ audívit: Terra es, et in terram ibis.

℟. Tempus est, ut revértar. 364.

Lectio v.

NOn enim ad omnem glóriam cælos transísse suffécerat, non cum Angelis stare: sed cælos transívit, supra Chérubim ascéndit, ultra Séraphim elevátur, nec ante stetit, nisi sedem Domínicam meruísset. Vide quo spátio cælum separátur a terra, imo terra quanto ab ínferis abest, et ipsum cælum quanto ab altióre cælo separátur, et de altióre cælo ad Angelos quantum spátii est, ad superióres étiam Potestátes, ad ipsam quoque Domínicam sedem. Super hæc ómnia natúra nostra eleváta est, ut homo, qui loco tam húmili tenebátur, ut descéndere non posset ultérius, ad tam excélsam sedem elevarétur, ut áltius non posset ascéndere.

℟. Non turbétur cor vestrum. 365.

Lectio vi.

ET hæc osténdens Paulus dicébat: Qui descéndit, ipse est, qui ascéndit. Et íterum: Descéndit ad inferióra terræ, et ascéndit super omnes cælos. Díscite ígitur quisnam ascéndit, et quæ natúra eleváta est. In hoc enim cúpio remorári sermóne, ut humáni géneris commemoratióne, divínam cleméntiam cum omni admiratióne discámus, quæ summum honórem, magnámque glóriam nostræ natúræ largíta est, quæ ómnibus hodiérna die méruit excélsior reperíri. Hódie Angeli atque Archángeli natúram nostram in sede Domínica immortáli glória fulgéntem vidérunt.

℟. Ascéndens Christus. 365.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homíl. S. Gregórii. Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

ET Dñs quidem Jesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cælum, et sedet a dextris Dei. In véteri Testaménto cognóvimus, quod Elías sit raptus in cælum. Sed áliud est cælum aéreum, áliud æthéreum. Cælum quippe aéreum terræ est próximum: unde et aves cæli dícimus, quia eas volitáre in áere vidémus. In cælum ítaque aéreum Elías sublevátus est, ut in secrétam quamdam terræ regiónem repénte ducerétur: ubi in magna jam carnis, et spíritus quiéte víveret, quoúsque ad finem mundi rédeat, et mortis débitum solvat. Ille étenim mortem dístulit, non evásit. Redémptor autem noster, quia

non dístulit, superávit, eámque resurgéndo consúmpsit, et resurrectiónis suæ glóriam ascendéndo declarávit.

℟. Ego rogábo Patrem. 368.

Lectio viii.

NOtándum quoque est, quod Elías in curru légitur ascendísse: ut vidélicet apérte demonstrarétur, quia homo purus adjutório indigébat alièno. Per Angelos quippe facta illa, et osténsa sunt adjuménta: quia nec in cælum quidem aéreum per se ascéndere póterat, quem natúræ suæ infirmitas gravábat. Redémptor autem noster non curru, non Angelis sublevátus légitur: quia is, qui fécerat ómnia, nimírum super ómnia sua virtúte ferebátur. Illo étenim revertebátur, ubi erat: et inde redíbat, ubi remanébat: quia cum per humanitátem ascénderet in cælum, per divinitátem suam et terram páriter continébat, et cælum.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum. 368.

Lectio ix.

SIcut autem Joseph a frátribus vénditus venditiónem Redemptóris nostri figurávit: sic Henoch translátus, atque ad cælum aéreum Elías sublevátus, ascensiónem Domínicam utérque designávit. Ascensiónis ergo suæ Dóminus prænúntios, et testes hábuit, unum ante legem, álium sub lege: ut quandóque veníret ipse, qui veráciter cælos penetráre potuísset. Unde et ipse ordo in eórum quoque utrorúmque sublevatióne per quædam increménta distínguitur. Nam Henoch translátus, Elías vero ad cælum subvéctus esse memorátur: ut veníret póstmodum, qui nec translátus, nec subvéctus, cælum æthéreum sua virtúte penetráret.

Te Deum laudámus. 16.

FERIA TERTIA.

In primo Nocturno.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 4.

CHaríssimi, nolíte omni spirítui crédere, sed probáte spíritus, si ex Deo sint: quóniam multi pseudoprophétæ exiérunt in mundum. In hoc cognóscitur spíritus Dei: omnis spíritus, qui confitétur Jesum Christum in carne venísse, ex Deo est, et omnis spíritus, qui solvit Jesum, ex Deo non est, et hic est Antichrístus, de quo audístis quóniam venit, et nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis filíoli, et vicístis eum, quóniam major est qui in vobis est, quam qui in mundo. Ipsi de mundo sunt: ídeo de mundo loquúntur, et mundus eos audit. Nos ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos: qui non est ex Deo, non audit nos: in hoc cognóscimus Spíritum veritátis, et spíritum erróris.

℟. Post passiónem suam. 362.

Lectio ii.

CHaríssimi, diligámus nos ínvicem: quia cháritas

ex Deo est. Et omnis qui díligit, ex Deo natus est, et cognóscit Deum. Qui non díligit, non novit Deum: quóniam Deus cháritas est. In hoc appáruit cháritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum Unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est cháritas: non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior diléxit nos, et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. Charíssimi, si sic Deus diléxit nos: et nos debémus altérutrum dilígere. Deum nemo vidit unquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et cháritas ejus in nobis perfécta est. In hoc cognóscimus quóniam in eo manémus, et ipse in nobis: quóniam de Spíritu suo dedit nobis. Et nos vídimus, et testificámur, quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem Mundi.

℟. Omnis pulchritúdo. 362.

Lectio iii.

QUisquis conféssus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo. Et nos cognóvimus, et credídimus charitáti, quam habet Deus in nobis. Deus cháritas est, et qui manet in charitáte, in Deo manet, et Deus in eo. In hoc perfécta est cháritas Dei nobíscum, ut fidúciam habeámus in die judícii: quia sicut ille est, et nos sumus in hoc mundo. Timor non est in charitáte: sed perfécta cháritas foras mittit timórem, quóniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non est perféctus in charitáte. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. Si quis díxerit: Quóniam díligo Deum, et fratrem suum óderit, mendax est. Qui enim non díligit fratrem suum, quem videt, Deum, quem non videt, quómodo potest dilígere? Et hoc mandátum habémus a Deo: ut qui díligit Deum, díligat et fratrem suum.

℟. Exaltáre, Dómine. 362.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíscopi.

Homilia 43. quæ est 2. de Pentec. ante med. Lect. iv.

MEminit sánctitas vestra, quod áquilæ illi de Psaltério, cujus innovátam juventútem légimus, comparáverim Salvatórem. Est enim similitúdo non parva. Sicut enim áquila humília déserit, alta petit, cælórum vicína conscéndit: ita et Salvátor humília inférni deséruit, paradísi altióra pétiit, cælórum fastígia penetrávit. Et sicut áquila relíctis terrénis sórdibus, sublíme volans, puriòris áeris salubritáte perfrúitur: ita et Dóminus terrenórum fœcem déserens peccatórum, in sanctis suis vólitans, puriòris vitæ simplicitáte lætátur.

℟. Tempus est, ut revértar. 364. Lectio v.

PEr ómnia ígitur áquilæ comparátio convénit Sal-

vatóri. Sed quid fácimus, quod áquila prædam frequénter díripit, tollit frequénter aliénum? Nec in hoc tamen dissímilis est Salvátor. Prædam enim quodámmodo sústulit, cum hóminem, quem suscépit, inférni raptum fáucibus portávit ad cælum, et aliénæ dominatiónis, idest, diabólicæ potestátis servum de captivitáte érutum duxit ad altióra captívum: sicut scriptum est in Prophéta: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus.

℟. Non turbétur cor vestrum. 365.

Lectio vi.

AScéndit, inquit, in altum, captívam duxit captivitátem. Quam bene triúmphum Dñi Prophéta descríbit! Solébat, sicut dicunt, regum triumphántium currus captivórum pompa præcédere. Ecce Dñm eúntem ad cælos non præcédit, sed comitátur gloriósa captívitas; non ante vehículum dúcitur, sed ipsa évehit Salvatórem. Quodam enim mystério, dum Fílius Dei filium hóminis sústulit ad cælum, ipsa captívitas portátur, et portat.

℟. Ascéndens Christus. 365.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homil. S. Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

COnsiderándum vero nobis est, quid est quod Marcus ait: Sedet a dextris Dei; et Stéphanus dicit: Vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Quid est quod hunc Marcus sedéntem, Stéphanus vero stantem se vidére testátur? Sed scitis, fratres, quia sedére judicántis est, stare vero pugnántis, vel adjuvántis.

℟. Ego rogábo Patrem. 368.

Lectio viii.

QUia ergo Redémptor noster assúmptus in cælum, et nunc ómnia júdicat, et ad extrémum judex ómnium véniet, hunc post assumptiónem Marcus sedére descríbit, quia post Ascensiónis suæ glóriam judex in fine vidébitur. Stéphanus vero hunc in labóre certáminis pósitus stantem vidit, quem adjutórem hábuit: quia ut iste in terra persecutórum infidelitátem vínceret, pro illo de cælo illíus grátia pugnávit.

℟. Ponis nubem ascénsum. 368.

Lectio ix.

SEquitur: Illi autem profécti prædicavérunt ubíque Dño cooperánte, et sermónem confirmánte sequéntibus signis. Quid in his considerándum est, quid memóriæ commendándum, nisi quod præ-

céptum obediéntia, obediéntiam vero signa secúta sunt? Sed quia auctóre Deo bréviter lectiónem Evangélicam exponéndo transcúrrimus; restat, ut áliquid de ipsa tantæ considerati óne solemnitátis dicámus. Te Deum laudámus. 16.

FERIA QUARTA.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola secúnda beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. i.

SEnior Eléctæ dóminæ, et natis ejus, quos ego díligo in veritáte, et non ego solus, sed et omnes qui cognovérunt veritátem, propter veritátem, quæ pérmanet in nobis, et nobíscum erit in ætérnum. Sit vobíscum grátia, misericórdia, pax a Deo Patre, et a Christo Jesu Fílio Patris, in veritáte, et charitáte. Gavísus sum valde, quóniam invéni de filiis tuis ambulántes in veritáte, sicut mandátum accépimus a Patre. Et nunc rogo te, dómina, non tamquam mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab inítio, ut diligámus altérutrum.

℟. Post passiónem suam. 362. Lectio ii.

ET hæc est cháritas, ut ambulémus secúndum mandáta ejus. Hoc est enim mandátum, ut quemádmodum audístis ab inítio, in eo ambulétis, quóniam multi seductóres exiérunt in mundum, qui non confiténtur Jesum Christum venísse in carnem: hic est sedúctor, et antichrístus. Vidéte vosmetípsos, ne perdátis quæ operáti estis: sed ut mercédem plenam accipiátis. Omnis qui recédit, et non pérmanet in doctrína Christi, Deum non habet: qui pérmanet in doctrína, hic et Patrem, et Fílium habet.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini. 362. Lectio iii.

SI quis venit ad me, et hanc doctrínam non affert, nolíte recípere eum in domum, nec Ave ei dixéritis. Qui enim dicit illi, Ave, commúnicat opéribus ejus malígnis. Plura habens vobis scríbere, nólui per chartam, et atraméntum: spero enim me futúrum apud vos, et os ad os loqui, ut gáudium vestrum plenum sit: Salútant te filii soróris tuæ Eléctæ.

℟. Exaltáre, Dómine. 362.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Gregórii Nysséni.

Oratione de Ascensione Domini. Lectio iv.

HOdiérnam celebritátem satis per se magnam, Prophéta David majórem éfficit, dum illi gáudium e Psalmis adjúngit. Hic enim excélsus Prophéta supra seípsum egrédiens, tamquam córporis ónere nihil premátur, infert se cæléstibus potestátibus, et voces eárum nobis expónit, cum in cælum redeúntem Dóminum ipsæ comitántes, Angelis, qui versántur in terris, quibúsque in humánam vitam in-

gréssus commíssus est, ímperant ad hunc modum. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ. ℟. Tempus est ut revértar. 364.

Lectio v.

ET quóniam ubicúmque fúerit ille, qui in seípso ómnia cóntinet, pro suscipiéntium captu eípsum dimetítur, (neque enim solum inter hómines homo fit, verum étiam dum inter Angelos versátur, ad illórum vocem sese demíttit) idcírco janitóres intérrogant: Quis est iste Rex glóriæ? Respóndent ipsi, demonstrántque fortem, et poténtem in prælio, qui pugnatúrus erat contra illum, qui natúram humánam in servitúte captívam detinébat, et eversúrus eum, qui mortis habébat impérium, ut gravíssimo hoste superáto, genus hóminum in libertátem, et pacem vindicáret.

℟. Non turbétur cor vestrum. 365.

Lectio vi.

OCcurrunt ei custódes, et portas jubent reclúdi, ut ipsis rursum glóriam assequátur. Verum non agnóscunt eum, qui sórdidam vitæ nostræ stolam indútus est, cujus rubra sunt vestiménta ex humanórum malórum torculári. Itaque rursus cómites ejus vócibus illis interrogántur. Quis est iste Rex glóriæ? Respondétur autem non ámplius, Fortis et potens in prælio, sed, Dóminus virtútum, qui mundi principátum obtínuit, qui summátim ómnia in se collégit, qui prístinum in statum cuncta restítuit: ipse est Rex glóriæ. ℟. Ascéndens Christus. 365.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non crediderúnt. Et réliqua.

De Homil. S. Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

HOc autem nobis primum quærendum est, quidnam sit, quod nato Dómino apparuérunt Angeli, et tamen non legúntur in albis véstibus apparuísse: ascendénte autem Dómino, missi Angeli in albis legúntur véstibus apparuísse. Sic étenim scriptum est: Vidéntibus illis elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri stetérunt juxta illos in véstibus albis. In albis autem véstibus gáudium, et solémnitas mentis osténditur. Quid est ergo, quod nato Dómino, non in albis véstibus, ascendénte autem Dómino, in albis véstibus Angeli appárent, nisi quod tunc magna solémnitas Angelis

facta est, cum cælum Deus homo penetrávit? Quia nascénte Dómino videbátur divínitas humiliáta, ascendénte vero Dómino est humánitas exaltáta. Albæ étenim vestes exaltatióni magis cóngruunt, quam humiliatióni.

℟. Ego rogábo Patrem. 368.

Lectio viii.

IN ascensióne ergo ejus Angeli in albis véstibus vidéri debuérunt: quia qui in nativitáte sua appáruit Deus húmilis, in ascensióne sua osténsus est homo sublímis. Sed hoc nobis magnópere, fratres charíssimi, in hac solemnitáte pensándum est: quia delétum est hodiérna die chirógraphum damnatiónis nostræ, mutáta est senténtia corruptiónis nostræ. Illa enim natúra, cui dictum est, Terra es, et in terram ibis, hódie in cælum ivit. Pro hac ipsa namque carnis nostræ sublevatióne, per figúram beátus Job Dóminum avem vocat. Quia enim ascensiónis ejus mystérium Judæam non intellígere conspéxit, de infidelitáte ejus per figúram beátus Job senténtiam prótulit, dicens: Sémitam ignorávit avis.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum. 368.

Lectio ix.

AVis enim recte appellátus est Dóminus, quia corpus cárneum ad æthera librávit. Cujus avis sémitam ignorávit quisquis eum ad cælum ascendísse non crédidit. De hac solemnitáte per Psalmístam dícitur: Eleváta est magnificéntia tua super cælos. De hac rursus ait: Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. De hac íterum dicit: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus. Ascéndens quippe in altum, captívam duxit captivitátem; quia corruptiónem nostram virtúte suæ incorruptiónis absórbuit. Dedit vero dona homínibus, quia misso désuper Spíritu, álii sermónem sapiéntiæ, álii sermónem sciéntiæ, álii grátiam virtútum, álii grátiam curatiónum, álii génera linguárum, álii interpretatiónem tríbuit sermónum.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Vesp. Duplex, omnia ut in i. Vesp. Festi. 359.

IN OCTAVA Ascensionis.

Omnia sicut in die, præter Lect. quæ leguntur ut infra.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio i. Cap. 4.

OBsecro ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte, et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in charitáte, solíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, et unus spíritus sicut vocáti estis in una spe

vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus, et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis. Unicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja, et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja.

℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et.

Lectio ii.

QUod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cælos, ut impléret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelístas, álios autem Pastóres, et Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fidei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi, ut jam non simus párvuli fluctuántes, et circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja.

℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii.

VEritátem autem faciéntes in charitáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus: ex quo totum corpus compáctum et connéxum per omnem junctúram subministratiónis, secúndum operatiónem in mensúram uniuscujúsque membri, augméntum córporis facit in ædificatiónem sui in charitáte. Hoc ígitur dico, et testíficor in Dómino, ut jam non ambulétis, sicut et Gentes ámbulant in vanitáte sensus sui, ténebris obscurátum habéntes intelléctum, alienáti a vita Dei per ignorántiam, quæ est in illis propter cæcitátem cordis ipsórum, qui desperántes, semetípsos tradidérunt impudicítiæ, in operatiónem immundítiæ omnis, in avarítiam. Vos autem non ita didicístis Christum, si tamen illum audístis, et in ipso edócti estis.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allel.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. In. Glória Patri. In.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Serm. 3. de Ascensione Domini, qui est 176. de Temp.

Lectio iv.

Omnia, charíssimi, quæ Dñs Jesus Christus in hoc mundo sub fragilitáte nostra mirácula édidit, nobis proficiunt: qui dum humánam conditiónem sidéribus importávit, credéntibus cælum patére posse monstrávit, et dum victórem mortis in cæléstia elevávit, victóribus quo sequántur osténdit. Ascénsio ergo Dñi cathólicæ fidei confirmátio fuit, ut secúri in pósterum crederémus miráculi illíus donum, cujus jam in præsénti percepissémus effé ctum, et fidélis quisque cum jam tanta percéperit, per ea quæ cognóscit præstita, discat speráre promíssa, ac Dei sui prætéritam præsentémque bonitátem, quasi futurórum téneat cautiónem.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus; nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum. * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja.

℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet; cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

Super excélsa ergo cæli terrénum corpus impónitur: ossa intra sepúlchri angústias paulo ante conclúsa, Angelórum cœtibus inferúntur: in grémium immortalitátis mortális natúra transfúnditur, et ídeo sacra Apostólicæ lectiónis testátur história: Cum hæc dixísset, inquit, vidéntibus illis, elevátus est. Dum audis elevátum, agnósce milítiæ cæléstis obséquium: unde hodiérna festívitas, hóminis nobis et Dei sacraménta manifestávit. Sub una eadémque persóna, in eo, qui élevat, divínam poténtiam; in eo autem, qui elevátur, humánam cognósce substántiam.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

Ideóque omnímodis detestánda sunt venéna Orientális erróris, qui ímpia novitáte præsúmit assérere, Fílium Dei, ac fílium hóminis uníus esse natúræ. In altérutra enim parte, vel qui solum hóminem fuísse díxerit, negábit Conditóris glóriam, vel qui solum Deum, negábit misericórdiam Redemptóris. Quo génere non fácile Ariánus Evangélicam póterit hábere veritátem; ubi Fílium Dei nunc æquálem légimus, nunc minórem. Qui enim uníus natúræ Salvatórem nostrum mortífera persuasióne credíderit, solum hóminem, aut solum Deum

cogétur dícere crucifixum. Sed non ita est. Mortem enim nec solus Deus sentíre, nec solus homo superáre potuísset.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit dona.

Glória Patri. Dedit dona.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non crediderunt. Et réliqua.

De Homil. S. Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

DE hac Ascensiónis ejus glória étiam Hábacuc ait: Elevátus est sol, et luna stetit in órdine suo. Quis enim solis nómine, nisi Dñs, et quæ lunæ nómine nisi Ecclésia designátur? Quoúsque enim Dñs ascéndit ad cælos, sancta ejus Ecclésia advérsa mundi omnímodo formidávit; at postquam ejus ascensióne roboráta est, apérte prædicávit, quod occúlte crédidit. Elevátus est ergo sol, et luna stetit in órdine suo: quia cum Dóminus cælum pétiit, sancta ejus Ecclésia in auctoritáte prædicatiónis excrévit.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos; si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

HInc ejúsdem Ecclésiæ voce per Salomónem dícitur: Ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles. Considerávit namque tantórum óperum cúlmina, et ait: Ecce iste venit sáliens in móntibus. Veniéndo quippe ad redemptiónem nostram, quosdam, ut ita dicam, saltus dedit. Vultis, fratres charíssimi, ipsos ejus saltus agnóscere? De cælo venit in úterum, de útero venit in præsépe, de præsépe venit in crucem, de cruce venit in sepúlchrum, de sepúlchro rédiit in cælum. Ecce ut nos post se cúrrere fáceret, quosdam pro nobis saltus manifestáta per carnem Véritas dedit, quia exultávit ut gigas ad curréndam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde: Trahe nos post te; currémus in odórem unguentórum tuórum.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja.

℣. Confessiónem, et decórem induísti, amíctus lumen sicut

vestiméntum. Qui ámbulas. Glória Patri. Qui ámbulas.

Lectio ix.

UNde, fratres charíssimi, opórtet ut illuc sequámur corde, ubi eum córpore ascendísse crédimus. Desidéria terréna fugiámus: nihil nos jam deléctet in ínfimis, qui Patrem habémus in cælis. Et hoc nobis est magnópere perpendéndum, quia is, qui plácidus ascéndit, terríbilis redíbit; et quidquid nobis cum mansuetúdine præcépit, hoc a nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergo indúlta pœniténtiæ témpora parvipéndat, nemo curam sui, dum valet, ágere négligat: quia Redémptor noster tanto tunc in judícium distríctior véniet, quanto nobis ante judícium magnam patiéntiam prærogávit.

Te Deum laudámus. 16.

In ii. Vesp. non fit commem. Officii sequentis diei.

Duobus sequentibus diebus Officium fit sicut infra Oct. Ascensionis exceptis Lectionibus, quæ habentur propriæ, et ℣. viii., Capitulis, Antiphonis ad Benedictus, et ad Magnificat, et Oratione, quæ dicuntur de Dominica infra Octavam Ascensionis, ut supra. 376. Et non dicuntur Preces ad Primam, et Completorium.

Si vero in Feria sexta occurrat Fest. ix. Lect. etiam translatum, fit de Festo cum commem. Officii ejusdem diei, nisi illud Festum fuerit ex solemnioribus, ut dicitur in Rubr. de Commemorationibus.

FERIA SEXTA.

post Octavam Ascensionis.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola tértia beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i.

SEnior Gajo charíssimo, quem ego díligo in veritáte. Charíssime, de ómnibus oratiónem fácio próspere te íngredi, et valére, sicut próspere agit ánima tua. Gavísus sum valde veniéntibus frátribus, et testimónium perhibéntibus veritáti tuæ, sicut tu in veritáte ámbulas. Majórem horum non hábeo grátiam, quam ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja; et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja.

℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et vidéntibus.

Lectio ii.

CHaríssime, fidéliter facis, quidquid operáris in fratres, et hoc in peregrínos, qui testimónium reddidérunt charitátis tuæ in conspéctu Ecclésiæ: quos, benefáciens, dedúces digne Deo. Pro nómine enim ejus

profécti sunt, nihil accipiéntes a Géntibus. Nos ergo debémus suscípere hujúsmodi, ut cooperatóres simus veritátis. Scripsíssem fórsitan Ecclésiæ, sed is, qui amat primátum gérere in eis, Diótrephes, non récipit nos. Propter hoc si vénero, commonébo ejus ópera, quæ facit, verbis malígnis gárriens in nos; et quasi non ei ista sufficiant, neque ipse súscipit fratres, et eos, qui suscípiunt, próhibet, et de Ecclésia éjicit.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii.

CHaríssime, noli imitári malum, sed quod bonum est. Qui bene facit, ex Deo est: Qui male facit, non vidit Deum. Demétrio testimónium rédditur ab ómnibus, et ab ipsa veritáte: sed et nos testimónium perhibémus; et nosti, quóniam testimónium nostrum verum est. Multa hábui tibi scríbere: sed nólui per atraméntum, et cálamum scríbere tibi. Spero autem prótinus te vidére, et os ad os loquémur. Pax tibi. Salútant te amíci. Salúta amícos nominátim.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. In. Glória Patri. In virtúte.

In secundo Nocturno.

De Serm. S. Augustíni Epísc. Ex eodem Ser. 176. in fine.

Lectio iv.

SAlvátor noster, charíssimi, si non in nostra carne diábolum triumphávit, se exércuit, non nobis vicit. Si non in nostro córpore resurréxit, conditióni nostræ resurgéndo nihil cóntulit. Hæc qui dicit, suscéptæ et assúmptæ carnis non intélligit ratiónem, confúndit órdinem, evácuat utilitátem. Si non in nostra carne perégit medicínam, solam ergo ex hómine nascéndi elégit injúriam. Recédat a sénsibus nostris tam periculósa persuásio. De nostro est quod apprehéndit, de suo est quod donávit. Meum testor esse quod cécidit, ut meum sit quod resurréxit. Meum testor esse quod jácuit intra túmulum, ut meum sit quod ascéndit in cælum.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus; nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum, * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allel. allel. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet; cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

IN illo ítaque nostri géneris córpore nos Christi mors vivificávit, nos resurréctio eréxit, nos ascénsio

consecrávit. In illo nostræ oríginis corpóre cæléstibus regnis arrham nostræ conditiónis impósuit. Elaborémus ergo, charíssimi, ut quemádmodum Dóminus in hac die nostro cum córpore ad supérna conscéndit, ita nos post illum, quómodo póssumus, spe ascendámus, et corde sequámur. Ipso afféctu páriter, et proféctu ascendámus post illum, étiam per vítia ac passiónes nostras. Si útique unusquísque nostrum súbdere eas sibi stúdeat, ac super eas stare consuéscat, ex ipsis sibi gradum cónstruit, quo possit ad superióra conscéndere. Elevábunt nos, si fúerint infra nos.

℟. Non turbétur cor vestrum, ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

DE vítiis nostris scalam nobis fácimus, si vítia ipsa calcámus. Nam cum bonitátis auctóre non ascéndit malítia, nec cum Fílio Vírginis libído atque luxúria. Non, inquam, ascéndunt vítia post virtútum paréntem, nec peccáta post justum, nec infirmitátes ac morbi possunt ire post médicum. Igitur si intráre ipsíus médici regnum vólumus, prius vúlnera nostra curémus. Ordinémus et custodiámus in nobis statum utriúsque substántiæ, ne ánimam, nobiliórem útique hóminis portiónem, tártaro pars devólvat inférior; sed secum pótius cælo sanctificátum corpus acquírat natúra gloriósior: ipso adjuvánte, qui vivit, et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem: * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allel.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit dona.

Glória Patri. Dedit dona.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15.

IN illo témpore: dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

De Homil. S. August. Epísc. Tract. 92. in Joan. circa med.

VEnit die Pentecóstes Spíritus Sanctus in centum vigínti hómines congregátos, in quibus et Apóstoli omnes erant: qui illo adimpléti, cum linguis ómnium Géntium loqueréntur, plures ex his qui áderant, tanto miráculo stupefácti (quandóquidem vidérunt, loquénte Petro, tam magnum atque divínum testimónium perhibéri de Christo, ut ille, qui oc-

císus ab eis inter mórtuos deputabátur, resurrexísse et vívere probarétur) compúncti corde convérsi sunt, et tanti sánguinis tam ímpie atque immániter fusi, indulgéntiam percepérunt, ipso redémpti sánguine, quem fudérunt.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum Spíritum veritátis, allelúja.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

CHristi enim sanguis sic in remissiónem peccatórum ómnium fusus est, ut ipsum étiam peccátum posset delére, quo fusus est. Hoc ergo íntuens Dñus dicébat: Odio habuérunt me gratis; cum autem vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibébit de me. Tamquam díceret: Odio me habuérunt, et occidérunt vidéntes: sed tale de me Paráclitus testimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non vidéntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Perhibébit Spíritus Sanctus, perhibébitis et vos. Quia enim ab inítio mecum estis, potéstis prædicáre quod nostis, quod ut modo non faciátis, illíus Spíritus plenitúdo nondum adest vobis.

℟. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos: * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja.

℣. Non enim loquétur a semetípso; sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum autem.

Glória Patri. Cum autem.

Lectio ix.

ILle ergo testimónium perhibébit de me, et vos testimónium perhibébitis; dabit enim vobis fidúciam, testimónium perhibéndi; cháritas Dei diffúsa in córdibus vestris per Spíritum Sanctum, qui dábitur vobis. Quæ útique Petro adhuc défuit, quando mulíeris ancíllæ interrogatióne pertérritus, non pótuit verum testimónium perhibére, sed contra suam pollicitatiónem timóre magno compúlsus est ter negáre. Timor autem iste non est in charitáte, sed perfécta cháritas foras mittit timórem. Dénique ante passiónem Dómini, servílis timor ejus interrogátus est a fémina servitútis; post resurrectiónem vero Dómini, liberális ejus amor ab ipso príncipe libertátis: et ídeo ibi turbabátur, hic tranquillabátur: ibi quem diléxerat, negábat: hic quem negáverat, diligébat. Sed adhuc étiam tunc amor ipse infírmus fúerat et angústus, donec eum roboráret, et dilatáret Spíritus Sanctus.

Te Deum laudámus. 16.

SABBATO, IN VIGILIA Pentecostes.

Ab hac die usque ad festum Trinitatis inclusive, si occurrat Festum ix. Lection. transfertur post prædictum festum Trinitatis.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola Cathólica beáti Judæ Apóstoli.

Lectio i.

JUdas Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre diléctis, et Christo Jesu conservátis et vocátis. Misericórdia vobis, et pax, et cháritas adimpleátur. Charíssimi, omnem solicitúdinem fáciens scribéndi vobis de commúni vestra salúte, necésse hábui scríbere vobis: déprecans supercertári semel tráditæ Sanctis fidei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscrípti sunt in hoc judícium) ímpii, Dei nostri grátiam transferéntes in luxúriam, et solum Dominatórem, et Dñm nostrum Jesum Christum negántes.

℟. **Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja; et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja.** ℣. **Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris. Et.**

Lect. ii.

COmmonére autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægypti salvans, secúndo eos, qui non credidérunt, pérdidit: ángelos vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium in judícium magni diéi vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma, et Gomórrha, et finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, et abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exémplum, ignis ætérni pœnam sustinéntes. Simíliter et hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt: majestátem autem blasphémant.

℟. **Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja.** ℣. **A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.**

Lectio iii.

CUm Míchael Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, non est ausus judícium inférre blasphémiæ, sed dixit: Imperet tibi Dñs. Hi autem quæcúmque quidem ignórant, blasphémant; quæcúmque autem naturáliter, tamquam muta animália norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, et in contradictióne Core periérunt. Ili sunt in épulis suis máculæ, conviántes sine timóre, semet-

ipsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris, despumántes suas confusiónes, sídera errántia: quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allel. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. In. Glória Patri. In.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi de Symbolo ad Catechúmenos.

Lib. 4. c. 1. tom. 9. Lectio iv.

DUm per sacratíssimum crucis signum vos suscépit in útero sancta mater Ecclésia, quæ, sicut et fratres vestros, cum summa lætítia spiritáliter páriet, nova proles futúra tantæ matris, quoúsque per lavácrum sanctum regenerátos veræ luci restítuat, cóngruis aliméntis eos, quos portat, pascat in útero, et ad diem partus sui lætos læta perdúcat; quóniam non tenétur hæc senténtia Hevæ, quæ in tristítia, et gémitu páriet filios, nec ipsos gaudéntes, sed pótius flentes. Hæc enim solvit, quod illa ligáverat: ut prolem, quam per inobediéntiam sui, morti donávit, hæc per obediéntiam restítuat vitæ. Omnia sacraménta, quæ acta sunt, et agúntur in vobis per ministérium servórum Dei, exorcísmis, oratiónibus, cánticis spiritálibus, insufflatiónibus, cilício, inclinatióne cervícum, humilitáte pedum, pavor ipse omni securitáte appeténdus: hæc ómnia, ut dixi, escæ sunt, quæ vos refíciunt in útero, ut renátos ex baptísmo hílares vos mater exhíbeat Christo.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum. * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

ACcepístis et Symbolum, protectiónem parturiéntis contra venéna serpéntis. In Apocalypsi Joánnis Apóstoli scriptum est hoc, quod staret draco in conspéctu mulíeris, quæ paritúra erat, ut cum peperísset, natum ejus comédere. Dracónem diábolum esse nullus vestrum ignórat: Mulíerem illam, vírginem Maríam significásse, quæ caput nostrum íntegra íntegrum péperit, quæ étiam ipsa figúram in se sanctæ Ecclésiæ demonstrávit: ut quómodo fílium páriens virgo permánsit; ita et hæc omni témpore membra ejus páriat, et virginitátem non amíttat. Ipsas senténtias sacratíssimi Symboli, adjuvánte Dómino, exponéndas suscépimus, ut, quid síngulæ

contíneant, vestris sénsibus intimémus. Paráta sunt corda vestra, quia exclúsus est inimícus de córdibus vestris. ℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum veritátis.

Lectio vi.

HUic vos renuntiáre proféssi estis: in qua professióne, non homínibus, sed Deo, et Angelis ejus conscribéntibus, dixístis: Renúntio. Renuntiáte non solum vócibus, sed étiam móribus: non tantum sono linguæ, sed et actu vitæ: nec tantum lábiis sonántibus, sed opéribus pronuntiántibus. Scitóte vos cum cállido, antíquo, et veternóso inimíco suscepísse certámen; non in vobis post renuntiatiónem invéniat ópera sua, non jure vos áttrahat in servitútem suam. Deprehénderis enim et detégeris, Christiáne, quando áliud agis, et áliud profitéris: fidélis in nómine, áliud demónstrans in ópere, non tenens promissiónis tuæ fidem: modo ingrédiens Ecclésiam oratiónes fúndere, post módicum in spectáculis cum histriónibus impudíce clamáre. Quid tibi cum pompis diáboli, quibus renuntiásti? ℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit dona.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 14.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Tract. 74. in Joannem, sub finem, et 75.

QUod ait, Rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis; osténdit et seípsum esse Paráclitum. Paráclitus enim Latíne dícitur advocátus, et dictum est de Christo: Advocátum habémus ad Patrem Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum Sanctum, sicut étiam dictum est: Prudéntia carnis inimíca est Deo; legi enim Dei non est subjécta, nec enim potest: velut si dicámus: Injustítia justítia esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi signíficans dilectóres: quæ diléctio non est a Patre. Et ídeo dilectióni hujus mundi, de qua satágimus, ut minuátur, et consumátur in nobis, contrária est diléctio

Dei, quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos; si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

MUndus ergo eum accípere non potest, quia non videt eum, neque scit eum. Non enim habet invisíbiles óculos mundána diléctio, per quos vidéri Spíritus Sanctus potest, qui vidéri, nisi invisibíliter non potest. Vos autem, inquit, cognoscétis eum: quia apud vos manébit, et in vobis erit. Erit in eis, ut máneat, non manébit, ut sit: prius est enim esse alícubi, quam manére. Sed ne putárent, quod dictum est: Apud vos manébit; ita dictum quemádmodum apud hóminem hospes, visibíliter manére consuévit: expósuit quod díxerat: Apud vos manébit, cum adjúnxit, et dixit: In vobis erit.

℟. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos: * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja.

℣. Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum autem.

Glória Patri. Cum autem.

Lectio ix.

ERgo invisibíliter vidétur. Nec, si non sit in nobis, potest esse in nobis ejus sciéntia: sic enim a nobis vidétur in nobis, et nostra consciéntia. Nam fáciem vidémus altérius, nostram vidére non póssumus; consciéntiam vero nostram vidémus altérius non vidémus. Sed consciéntia numquam est nisi in nobis: Spíritus autem Sanctus potest esse étiam sine nobis. Datur quippe ut sit et in nobis, sed vidéri, et sciri, quemádmodum vidéndus, et sciéndus est, non potest a nobis, si non sit in nobis. Post promissiónem Spíritus Sancti, ne quisquam putáret, quod ita eum Dóminus datúrus fúerit velut pro seípso, ut non et ipse cum eis esset futúrus, adjécit, atque ait: Non relínquam vos órphanos, véniam ad vos. Quamvis ergo nos Fílius Dei suo Patri adoptáverit filios, et eúmdem Patrem nos volúerit habére per grátiam, qui ejus Pater est per natúram: tamen étiam ipse circa nos patérnum afféctum quodámmodo demónstrat, cum dicit: Non relínquam vos órphanos.

Te Deum laudámus. 16.

IN FESTO PENTECOSTES.

DUPLEX PRIMÆ CLASSIS.

AD VESPERAS

Antiphona.

Cum compleréntur. ut infra in Laudib. 407. Psalm. **Dixit Dóminus.** cum reliq. de Dominica. 120. et loco ultimi Psalmus. **Laudáte Dóminum omnes Gentes.** 125.

Capitulum. Act. 2.

CUm compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco, et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

Hymnus.

VEni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.
Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cháritas,
Et spiritális únctio.
Tu septifórmis múnere,
Dígitus Patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.
Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus,
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.
Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

Sic terminantur Hymni usque ad Vesp. Sabb. sequent.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja.
℟. Et cœpérunt lóqui, allel.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non vos relínquam órphanos, allelúja; vado et vénio ad vos, allelúja; et gaudébit cor vestrum, allelúja.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dñm nostrum. in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

DOMINICA

Pentecostes.

Ad Matutinum, Invitator.

ALlelúja, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte adorémus, allelúja.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

JAm Christus astra ascénderat,
Revérsus unde vénerat,
Patris fruéndum múnere
Sanctum datúrus Spíritum.
Solémnis urgébat dies,
Quo mystico septémplici
Orbis volútus sépties,
Signat beáta témpora.
Cum lucis hora tértia
Repénte mundus íntonat,
Apóstolis orántibus
Deum veníre núntiat.
De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Calóre Verbi cómpleat.
Impléta gáudent víscera,
Affláta Sancto Spíritu,
Vocésque divérsas sonant,
Fantur Dei magnália,
Notíque cunctis Géntibus,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Simúlque demirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.
Judæa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Madére musto sóbrios,
Christi fidéles íncrepat.
Sed éditis miráculis
Occúrrit, et docet Petrus,
Falsum profári pérfidos,
Joéle teste cómprobans.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

Ad Noct. Aña. Factus est repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allel. Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam: * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ; *justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Antiphona. Factus est repénte de cælo sonus adve-

niéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja.

Antiphona. Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis: a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja, allel. Psalmus 67.

EXsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: * et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine: * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui: * cum pertransíres in desérto.

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dñs habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dñs in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus.

Etenim non credéntes: * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam: * convértam in profúndum maris.

Ut intingátur pes tuus in

sánguine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei: Regis mei, qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In Ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ:* confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem:* tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantáte Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Aña. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis: a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja, allel.

Antiphona. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur: et renovábis fáciem terræ, allelúja, allelúja. Psal. 103.

Benedic ánima mea Dño: * Dñe Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem, et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto :

Exténdens cælum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos spíritus; * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, et descéndunt campi, * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus:* inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli ha-

bitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.
Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.
Prodúcens fœnum juméntis:* et herbam servitúti hóminum:
Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis :
Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confirmet.
Saturabúntur ligna campi , et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.
Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.
Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.
Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ sylvæ.
Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant , * et quærant a Deo escam sibi.
Ortus est sol , et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.
Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.
Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.
Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.
Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei ; * ómnia a te expéctant , ut des illis escam in témpore.
Dante te illis , cólligent : * aperiénte te manum tuam , ómnia implebúntur bonitáte.
Averténte autem te fáciem , turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, et deficient, et in púlverem suum reverténtur.
Emíttes spíritum tuum , et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.
Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis:
Qui réspicit terram , et facit eam trémere : * qui tangit montes , et fúmigant.
Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu sum.
Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.
Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic ánima mea Dómino.
Aña. Emítte Spíritum tuum , et creabúntur, et renovábis fáciem terræ, allel. all.
℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum , allelúja.
℟. Et hoc , quod cóntinet ómnia , sciéntiam habet vocis , allelúja. Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 14.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis

díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 30. in Evangel.

LIbet, fratres charíssimi, Evangélicæ verba lectiónis sub brevitáte transcúrrere: ut post diútius líceat in contemplatióne tantæ solemnitátis immorári. Hódie namque Spíritus Sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, mentésque carnálium in sui amórem permutávit, et foris apparéntibus linguis ígneis, intus facta sunt corda flammántia: quia dum Deum in ignis visióne suscepérunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus Sanctus amor est: unde et Joánnes dicit: Deus cháritas est. Qui ergo mente íntegra Deum desíderat, profécto jam habet, quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum, quem díligit, non habéret.

℟. Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allel. et súbito factus est sonus de cælo, allelúja, * Tamquam spíritus veheméntis, et replévit totam domum, allelúja, allelúja. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cælo venit super eos. Tamquam Spíritus.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio ii.

SEd ecce, si unusquísque vestrum requirátur, an díligat Deum, tota fidúcia, et secúra mente respóndet, Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audístis, quid Véritas dicit: Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis. Hinc in Epístola sua idem Joánnes dicit: Qui dicit: Díligo Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est. Vere étenim Deum dilígimus, et mandáta ejus custodímus, si nos a nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria díffluit, profécto Deum non amat, quia ei in sua voluntáte contradícit.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et convénit.

Glória Patri. Et convénit.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

ET Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Pensáte, fratres charíssimi, quanta sit ista dígnitas, habére in cordis hospítio advéntum Dei. Certe si domum nostram quisquam dives, aut præpotens amícus intráret, omni festinántia domus tota mundaré-

tur, ne quid fortásse esset quod óculos amíci intrántis offénderet. Tergat ergo sordes pravi óperis, qui Deo præparat domum mentis. Sed vidéte quid Véritas dicat: Veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. In quorúmdam étenim corda venit, et mansiónem non facit: quia per compunctiónem quidem Dei respéctum percípiunt, sed tentatiónis témpore hoc ipsum, quo compúncti fúerant, obliviscúntur: sicque ad perpetránda peccáta rédeunt, ac si hæc mínime planxíssent.
Te Deum laudámus. 16.

A D L A U D E S

et per Horas, Aña.

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allel.
Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.
Aña. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja.
Antiphona. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui, allelúja, allel.
Antiph. Fontes, et ómnia, quæ movéntur in aquis, hymnum dícite Deo, allelúja.
Aña. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Act. 2.

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: et factus est repénte de cælo sonus tamquam adveniéntis spíritus vehementis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

Hymnus.

Beáta nobis gáudia
Anni redúxit órbita,
Cum Spíritus Paráclitus
Illápsus est Apóstolis.
Ignis vibránte lúmine
Linguæ figúram détulit,
Verbis ut essent próflui,
Et charitáte férvidi.
Linguis loqúuntur ómnium:
Turbæ pavent Gentílium:
Musto madére députant,
Quos Spíritus repléverat.
Patráta sunt hæc mystice,
Paschæ peracto témpore,
Sacro diérum círculo,
Quo lege fit remíssio.
Te nunc, Deus piíssime,
Vultu precámur cérnuo,
Illápsa nobis cælitus
Largíre dona Spíritus.
Dudum sacráta péctora
Tua replésti grátia:
Dimítte nostra crímina,
Et da quiéta témpora.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja.
℟. Et cœpérunt loqui, allel.
Ad Benedictus, Antiphona. Accípite Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudé-

re. Per Dóminum nostrum. in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

Ad Primam, ℟. breve. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe, Fili Dei.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allel. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allel.

Ad Tertiam, Hymn. Veni Creátor Spíritus. ut supra in Vesp. 401. qui dicitur ad Tertiam per totam Octavam loco Hymni, Nunc sancte.

Antiph. Spíritus Dómini.

Capitulum. Cum compleréntur. ut supra. 401.

℟. breve. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, * Allelúja, allel. Spíritus Dñi.

℣. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spíritus.

℣. Spíritus Paráclitus, allel. ℟. Docébit vos ómnia, allel.

Ad Sextam, Antiphona. Repléti sunt omnes.

Capitulum. Act. 2.

FActa autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes.

℟. brev. Spíritus Paráclitus, * Allelúja, allelúja. Spíritus.

℣. Docébit vos ómnia. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spíritus.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allel.

Ad Non. Aña. Loquebántur.

Capitulum. Act. 2.

JUdæi quoque, et Prosélyti, Cretes, et Arabes, audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

℟. breve. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, * Allelúja, allelúja. Repléti.

℣. Et cœpérunt loqui. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Repléti.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja. ℟. Magnália Dei, allelúja.

Ad Vesperas, Antiphona. Cum compleréntur. ut suprà in Laudib. 407. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120. qui dicuntur quotidie per Octavam.

Capitulum. Act. 2.

CUm compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco, et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

Hymnus.

VEni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti, péctora.
Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cháritas,
Et spiritális únctio,
Tu septifórmis múnere,
Dígitus Patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,

Sermóne ditans gúttura.
Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus,
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.
Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja.
℟. Magnália Dei, allelúja.

Ad Magn. Aña. Hódie compléti sunt dies Pentecóstes, allel. hódie Spíritus Sanctus in igne discípulis appáruit, et tríbuit eis charísmatum dona: misit eos in univérsum mundum prædicáre, et testificári: qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja.

Oratio. Deus, qui hodiérna die. ut supra. 407.

Infra Oct. Pentec. fit Officium sicut in die, exceptis ℣. ad Noct. Lect., Respons., Antiph. ad Benedictus, et ad Magnificat, et Orationibus.

Si infra Oct. occurrat Fest. ix. Lect. transfertur post Oct. De Simplici autem in hoc triduo nulla fit commemoratio.

FERIA SECUNDA.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja.
℟. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja. Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine.
Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 3.

IN illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 12. in Joan. sub fin.

QUantum in médico est, sanáre venit ægrótum. Ipse se intérimit, qui præcépta médici observáre non vult. Venit Salvátor in mundum. Quare Salvátor dictus est mundi, nisi ut salvet mundum, non ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipso, ex te judicáberis. Et quid dicam, judicáberis? Vide quid ait: Qui credit in eum, non judicátur. Qui autem non credit, quid dictúrum sperábas, nisi, judicátur? Quod addit: Jam, inquit, judicátus est: nondum appáruit judícium, et jam factum est judícium.

℟. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos, quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja: * Accípite Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja. ℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis, quæ ego præcípio vobis. Accípite.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio ii.

NOvit enim Dóminus, qui sunt ejus: novit qui permáneant ad corónam, qui permáneant ad flammam. Novit in área sua tríticum, novit et páleam: novit ségetem, novit et zizánia. Jam judicátus est, qui non credit. Quare judicátus? Quia non crédidit in nómine unigéniti Fílii Dei. Hoc est autem judícium: quia lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras, quam lucem: erant enim mala ópera eórum. Fratres mei, quorum ópera bona invénit Dóminus? Nullórum. Omnia ópera mala invénit. Quómodo ergo quidam fecérunt veritátem, et venérunt ad lucem? Et hoc enim séquitur: Qui autem facit veritátem, venit ad lucem.

℟. Spíritus Sanctus procédens a throno, Apostolórum péctora invisibíliter penetrávit novo sanctificatiónis signo: * Ut in ore eórum ómnium génera nasceréntur linguárum, allel. ℣. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans, et tríbuit eis charísmatum dona. Ut in ore. Glória Patri. Ut in ore.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

SEd dilexérunt, inquit, ténebras magis, quam lucem. Ibi pósuit vim. Multi enim dilexérunt peccáta sua, multi conféssi sunt peccáta sua, quia qui confitétur peccáta sua, et accúsat peccáta sua, jam cum Deo facit. Accúsat Deus peccáta tua: si et tu accúsas, conjúngeris Deo. Quasi duæ res sunt, homo, et peccátor. Quod audis, homo, Deus fecit: quod audis, peccátor, ipse homo fecit. Dele quod fecísti, ut Deus salvet quod fecit. Opórtet, ut óderis in te opus tuum, et ames in te opus Dei. Cum autem cœperit tibi displicére quod fecísti, inde incípiunt bona ópera tua, quia accúsas mala ópera tua. Inítium óperum bonórum, conféssio est óperum malórum.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis, qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allel.

Oratio.

DEus, qui Apóstolis tuis Sanctum dedísti Spíritum: concéde plebi tuæ piæ petitiónis efféctum; ut quibus dedísti fidem, largiáris et pacem. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magnificat, Antiphona. Si quis díligit me, sermónem meum servábit: et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus, allelúja.

Oratio ut supra.

FERIA TERTIA.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúja. ℟. Docébit vos ómnia,

allelúja. Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
Bño. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Lectio i. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis: Amen, amen dico vobis: qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est, et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.
Homilía S. Augustíni Epísc.
Tract. 45. in Joan. post init.

DOminus de grege suo, et de óstio, quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodiérna lectióne. Dicant ergo Pagáni: Bene vívimus. Si per óstium non intrant, quid prodest eis, unde gloriántur? Ad hoc enim debet unicuíque prodésse bene vívere, ut detur illi semper vívere: nam cui non datur semper vívere, quid prodest bene vívere? Quia nec bene vívere dicéndi sunt, qui finem bene vivéndi vel cæcitáte nésciunt, vel inflatióne contémnunt. Non est autem cuíquam spes vera et certa semper vivéndi, nisi agnóscat vitam, quod est Christus, et per jánuam intret in ovíle.
℟. Apparuérunt Apóstolis dispertítæ linguæ, tamquam ignis, allelúja: * Sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, allelúja, allel.
℣. Et cœpérunt loqui váriis linguis prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Sedítque.
Bño. Divínum auxílium.
Lectio ii.

QUærunt ergo plerúmque tales hómines étiam persuadére homínibus, ut bene vivant, et Christiáni non sint. Per áliam partem volunt ascéndere, rápere, et occídere; non ut bonus pastor, conserváre, atque salváre. Fuérunt ergo quidam philósophi de virtútibus, et vítiis subtília multa tractántes, dividéntes, definiéntes, ratiocinatiónes acutíssimas concludéntes, libros impléntes, suam sapiéntiam buccis crepántibus ventilántes, qui étiam dícere audérent homínibus: Nos sequímini, sectam nostram tenéte, si vultis beáte vívere. Sed non intrábant per óstium: pérdere volébant, mactáre, et occídere.
℟. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja.
℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui. Prout Spíritus.
Glória Patri. Prout Spíritus.
Benedictio. Ad societátem.
Lectio iii.

QUid de istis dicam? Ecce ipsi Pharisæi legébant, et in eo quod legébant, Christum sonábant, ventúrum sperábant, et præséntem non agnoscébant. Jactábant se étiam ipsi inter Vidéntes, hoc est, inter sapiéntes, et negábant Christum, et non intrábant per óstium. Ergo et ipsi, si

quos forte sedúcerent, mactándos et occidéndos, non liberándos sedúcerent. Et hos dimittámus: videámus illos, si forte ipsi intrant per óstium, qui ipsíus Christi nómine gloriántur. Innumerábiles enim sunt, qui se Vidéntes non solum jactant, sed a Christo illuminátos vidéri volunt: sunt autem hærétici. Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Aña Ego sum óstium, dicit Dóminus, per me si quis introíerit, salvábitur, et páscua invéniet, allelúja. Oratio.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti, quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magn. Aña. Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis, allel.

FERIA QUARTA

Quatuor Temporum.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja.

℟. Et cœpérunt loqui, allelúja. Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

Bñd. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 6.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Nemo potest veníre ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 26. in Joan. post init.

Noli cogitáre te invítum trahi: tráhitur ánimus et amóre. Nec timére debémus, ne ab homínibus, qui verba perpéndunt, et a rebus máxime divínis intelligéndis longe remóti sunt, in hoc Scripturárum sanctárum Evangélico verbo fórsitan reprehendámur, et dicátur nobis: Quómodo voluntáte credo, si trahor? Ego dico: Parum est voluntáte, étiam voluptáte tráheris. Quid est, trahi voluptáte? Delectáre in Dño, et dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam volúptas cordis, cui panis dulcis est ille cæléstis. Porro si Poétæ dícere lícuit: Trahit sua quemque volúptas; non necéssitas, sed volúptas; non obligátio, sed delectátio: quanto fórtius nos dícere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítia, delectátur sempitérna vita, quod totum Christus est? An vero habent córporis sensus voluptátes suas, et ánimus deséritur a voluptátibus suis? Si ánimus non habet voluptátes suas, unde dícitur, Fílii autem hóminum sub tégmine alárum tuárum sperábunt: Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ, et torrénte voluptátis tuæ potábis eos: Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen?

℟. Disciplínam, et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúja: firmávit in illis grátiam Spíritus sui; * Et intelléctu implévit corda eórum, allelúja. ℣. Repentíno namque sónitu Spíritus Sanctus super eos venit. Et. Bño. Divínum auxílium.

Lectio ii.

DA amántem, et sentit quod dico: da desiderántem, da esuriéntem, da in ista solitúdine peregrinántem, atque sitiéntem, et fontem ætérnæ pátriæ suspirántem: da talem, et scit quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit quid loquor. Tales erant isti, qui ínvicem murmurábant. Pater, inquit, quem tráxerit, venit ad me. Quid est autem, Pater quem tráxerit, cum ipse Christus trahat? Quare vóluit dícere, Pater quem tráxerit? Si trahéndi sumus, ab illo trahámur, cui dicit quædam quæ díligit: Post odórem unguentórum tuórum currémus. Sed quid intélligi vóluit, advertámus, fratres, et quantum póssumus, capiámus. Trahit Pater ad Fílium eos, qui proptérea credunt in Fílium, quia eum cógitant Patrem habére Deum. Deus enim Pater æquálem sibi génuit Fílium, et qui cógitat, atque in fide sua sentit, et rúminat, æquálem esse Patri eum, in quem crédidit, ipsum trahit Pater ad Fílium.

℟. Ite in univérsum orbem, et prædicáte Evangélium, allelúja: * Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja, allelúja, allel. ℣. In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. Qui. Glória Patri. Qui credíderit. Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

ARíus crédidit creatúram, non eum traxit Pater, quia non consíderat Patrem, qui Fílium non credit æquálem. Quid dicis, o Ari? Quid dicis, hærética? quid lóqueris? Quid est Christus? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te traxit Pater, non enim intellexísti Patrem, cujus Fílium negas. Aliud cógitas, non est ipse Fílius: nec a Patre tráheris, nec ad Fílium tráheris. Aliud est enim Fílius, áliud quod tu dicis. Photínus dicit: Homo solum est Christus, non est et Deus. Qui sic credit, non Pater eum traxit. Quem traxit Pater? illum, qui dicit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Ramum víridem osténdis ovi, et trahis illam. Nuces púero demonstrántur, et tráhitur: et quod currit, tráhitur: amándo tráhitur, sine læsióne córporis tráhitur, cordis vínculo tráhitur. Si ergo ista, quæ inter delícias, et voluptátes terrénas revelántur amántibus, trahunt, quóniam verum est: Trahit sua quemque volúptas; non trahit revelátus

Christus a Patre? Quid enim fórtius desíderat ánima, quam veritátem?

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Aña. Ego sum panis vivus, dicit Dóminus, qui de cælo descéndi, allelúja, allelúja. Oratio.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet, et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem. Qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

Ad Magn. Aña. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita, allel.

FERIA QUINTA.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja.

℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja. Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 9.

IN illo témpore: Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem, et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Episc.

Lib. 6. in cap. 9. Lucæ.

QUalis débeat esse qui evangelízat regnum Dei, præcéptis Evangélicis designátur, ut sine virga, sine pera, sine calceaménto, sine pane, sine pecúnia, hoc est subsídii sæculáris adminícula non requírens, fidéque tutus, putet sibi quo minus ea requírat, magis posse suppétere. Quæ possunt, qui volunt, ad eum deriváre tractátum, ut spiritálem tantúmmodo locus iste formáre videátur affé-ctum, qui velut induméntum quoddam videátur córporis exuísse, non solum potestáte rejécta, contemptísque divítiis, sed étiam carnis ipsíus illécebris abdicátis. Quibus primo ómnium datur pacis, atque constántiæ generále mandátum, ut pacem ferant, constántiam servent, hospitális necessitúdinis jura custódiant; aliénum a prædicatóre regni cæléstis ástruens cursitáre per domos, et inviolábilis hospítii jura mutáre.

℟. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans: non consúmens, sed lucens, et invénit corda discipulórum receptácula munda. * Et tríbuit eis charísmatum dona, allelúja, allelúja.

℣. Invénit eos concórdes charitáte, et collustrávit eos inúndans grátia Deitátis. Et.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio ii.

SEd ut hospítii grátia deferénda censétur: ita étiam si non recipiántur, excutiéndum púlverem, et egrediéndum de civitáte mandátur. Quo non médiocris bo-

ni remunerátio docétur hospítii, ut non solum pacem tribuámus hospítibus, verum étiam, si qua eos terrénæ obúmbrant delícta levitátis, recéptis Apostólicæ prædicatiónis vestígiis auferántur. Nec otióse secúndum Matthæum, domus, quam ingrediántur Apóstoli, eligénda decérnitur, ut mutándi hospítii, necessitudinísque violándæ causa non súppetat. Non tamen éadem cáutio receptóri mandátur hospítii; ne, dum hospes elígitur, hospitálitas ipsa minuátur.

℟. Spíritus Sanctus replévit totam domum, ubi erant Apóstoli, et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: * Et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allel., allel., allel. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cælo venit super eos. Et repléti.

Glória Patri. Et repléti.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

SEd hæc, ut secúndum lítteram de hospítii religióne venerábilis est forma præcépti; ita étiam de mystério senténtia cæléstis arrídet. Etenim cum domus elígitur, dignus hospes inquíritur. Videámus ígitur, ne forte Ecclésia præferénda designétur, et Christus. Quæ enim dígnior domus Apostólicæ prædicatiónis ingréssu, quam sancta Ecclésia? aut quis præferéndus magis ómnibus vidétur esse, quam Christus, qui pedes suis laváre consuévit hospítibus, et quoscúmque sua recéperit domo, pollútis non patiátur habitáre vestígiis, sed maculósos licet vitæ prióris, in réliquum tamen dignétur mundáre processus? Hic est ígitur solus, quem nemo debet desérere, nemo mutáre. Cui bene dícitur: Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ ætérnæ habes, et nos crédimus.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Aña. Convocátis Jesus duódecim discípulis suis, dedit illis virtútem, et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent: et misit illos prædicáre regnum Dei, et sanáre infirmos, allel. Oratio.

DEus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére, Per Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

Ad Magnificat, Antiphona. Spíritus, qui a Patre procédit, allelúja: ille me clarificábit, allelúja, allelúja.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúja. ℟. Docébit vos ómnia, allelúja. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.
Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 5.

IN illo témpore: Factum est in una diérum, et Jesus sedébat docens. Et erant Pharisæi sedéntes, et legis doctóres, qui vénerant ex omni castéllo Galilææ, et Judææ, et Jerúsalem: et virtus Dómini erat ad sanándum eos. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.
Lib. 5. in cap. 5. Lucæ, post initium.

NOn otiósa hujus paralytici, nec augústa medicína est, quando Dóminus et orásse præmíttitur; non útique propter suffrágium, sed propter exémplum. Imitándi enim spécimen dedit, non precándi ámbitum requisívit. Et conveniéntibus ex omni Galilæa, et Judæa, et Jerúsalem legis doctóribus, inter ceterórum remédia debílium, paralytici istíus medicína descríbitur. Primum ómnium, quod ante díximus, unusquísque æger peténdæ precatóres salútis debet adhibére, per quos nostræ vitæ compágo resolúta, actuúmque nostrórum clauda vestígia, verbi cæléstis remédio reformentur.

℟. Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos: * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja.
℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut eátis.
Bño. Divínum auxílium.

Lectio ii.

SInt ígitur áliqui monitóres mentis, qui ánimum hóminis, quamvis exterióris córporis debilitáte torpéntem, ad superióra érigant. Quorum rursus adminículis et attóllere et humiliáre se fácilis ante Jesum locétur, Domínico vidéri dignus aspéctu. Humilitátem enim réspicit Dóminus: quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. Quorum fidem ut vidit, dixit: Homo, remittúntur tibi peccáta tua. Magnus Dóminus, qui aliórum mérito ignóscit áliis, et dum álios probat, áliis reláxat erráta. Cur apud te, o homo, colléga non váleat, cum apud Deum servus, et interveniéndi méritum, et jus hábeat impetrándi?

℟. Spíritus Dñi replévit orbem terrárum: * Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja, allel.
℣. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens. Et hoc. Glória Patri. Et hoc.
Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

DIsce qui júdicas, ignóscere: disce qui æger es, impetráre. Si grávium peccatórum diffídis véniam, ádhibe precatóres, ádhibe Ecclésiam, quæ pro te precétur, cujus contemplatióne, quod tibi Dóminus ne-

gáre posset, ignóscat. Et quamvis históriæ fidem non debeámus omíttere, ut vere paralytici istíus corpus credámus esse sanátum, cognósce tamen interióris hóminis sanitátem, cui peccáta donántur. Cum Judæi ásserunt peccáta a solo Deo posse concédi, Deum útique eum confiténtur: suóque judício perfídiam suam prod() qui opus ástruunt, ut persónam negent.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Aña. Dixit Jesus: Ut sciátis autem, quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, ait paralytico: Tibi dico, surge; tolle lectum tuum, et vade in domum tuam, all.

Oratio.

DA, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus: ut Sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur. Per Dóminum nostrum. in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magnificat, Antiphona. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis, allelúja.

S A B B A T O

Quatuor Temporum.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja.

℟. Et cœpérunt loqui, allelúja. Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i Cap. 4.

IN illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc. Lib. 4. in c. 4. Lucæ, sub fin.

VIde cleméntiam Dómini Salvatóris; nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judæam déserit; quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infídæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat: sed prior sanári débuit, qui prior creátus est: nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravitáte peccáverat.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis; * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et convénit.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio ii.

SAbbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta signíficat, ut inde nova creatúra

cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit: nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret; nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur; ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait: Expoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum creátus est.

℟. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos: quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja: * Accípite Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja.

℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis, quæ ego præcípio vobis. Accípite.

Glória Patri. Accípite.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio iii.

ET bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus, quod ipse jam cœperat: ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat; deínde a minóribus íncipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre a dæmone et hómines, sed in verbo Dei possunt: resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo mulíeris illíus socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est: febris nostra, libído est: febris nostra, luxúria est: febris nostra, ambítio est: febris nostra, iracúndia est.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Cháritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per inhabitántem Spíritum ejus in nobis, allelúja.

Oratio.

MEntibus nostris, quæsumus, Dñe, Spíritum Sanctum benígnus infúnde, cujus et sapiéntia cónditi sumus, et providéntia gubernámur. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

Post Nonam, celebrata Missa, terminatur tempus Paschale.

PROPRIUM SANCTORUM.

FESTA FEBRUARII.

Prima die non impedita dicitur Offic. Defunctorum.

DIE VIII. FEBRUARII.

In festo S. Joannis de Matha Confess. Duplex.

Omnia de Comm. Confess. non Pontif., exceptis his, quæ hic sunt propria: quod et in similibus servatur, tam de Apostolis, quam de Martyr. et Virginib. ac nec Virginib. nec Martyr. nisi aliud assignetur.

In Hymno. **Iste Conféssor** dicatur: **Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.**

Oratio.

Deus, qui per sanctum Joánnem Ordinem Sanctíssimæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos cælitus institúere dignátus es: præsta, quæsumus, ut ejus suffragántibus méritis a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dñm.

In primo Noct. in Quadrages. Lect. **Beátus vir.** de Comm. Confess. non Pontif. **lxxxvii.**

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Joánnes da Matha Ordinis Sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis Captivórum institútor, Falcóne in Província natus est, paréntibus pietáte et nobilitáte conspícuis. Studiórum causa Aquas Séxtias, mox Parísios proféctus, confectóque Theologíæ currículo, Magistérii láuream adéptus, doctrínæ et virtútum splendóre enítuit. Quibus motus Parisiénsis Antístes ad sacrum Presbyterátus órdinem præ humilitáte reluctántem promóvit, eo consílio, ut in ea civitáte commorans, sapiéntia et móribus studiósæ juventúti prælucéret. Cum autem in Sacéllo ejúsdem Epíscopi, ipso cum áliis adstánte, primum Deo sacrum offérret, cælésti favóre méruit recreári. Nam Angelus cándida et fulgénti veste indútus, cui in péctore Crux rúbei et cærúlei colóris assúta erat, bráchiis cancellátis, et super duos captívos ad látera pósitos, Christiánum unum, álterum Maurum, exténsis, appáruit. Qua visióne in écstasim raptus, intelléxit prátinus vir Dei, se ad rediméndos ab infidélibus captívos destinári.

℟. **Honéstum fecit illum Dñs, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.**

℣. **Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.**

Lectio v.

Quo vero matúrius in re tanti moménti procéde-

ret, in solitúdinem secéssit, ibíque divíno nutu factum est, ut Felícem Valésium in ipsa erémo jam multis annis degéntem repérerit, cum quo ínita societáte, se per triénnium in oratióne et contemplatióne, omniúmque virtútum stúdio exércuit. Cóntigit autem, ut dum secum de rebus divínis prope fontem colloqueréntur, cervus ad eos accésserit, Crucem inter córnua gerens, rúbei et cærúlei colóris. Cumque Felix ob rei novitátem mirarétur, narrávit ei Joánnes visiónem in prima Missa hábitam, et exínde fervéntius oratióni incumbéntes, ter in somnis admóniti, Romam proficísci decrevérunt, ut a summo Pontífice novi Ordinis pro rediméndis captívis institutiónem impetrárent. Eléctus fúerat eo témpore Innocéntius tértius, qui illis benígne accéptis, dum secum de re propósita delíberat, in festo sanctæ Agnétis secúndo, Lateráni inter Missárum solémnia ad sacræ Hóstiæ elevatiónem, Angelus ei cándida veste, Cruce bicolóri, spécie rediméntis captívos appáruit. Quo viso Póntifex institútum approbávit, et novum Ordinem Sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis Captivórum vocári jussit, ejúsque professóribus albas vestes cum Cruce rúbei et cærúlei colóris præbuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Sic stabilíto Ordine sancti Fundatóres in Gálliam rediérunt: primóque cœnóbio Cervi Frígidi in Diœcési Meldénsi constrúcto, ad ejus régimen Felix remánsit, et Joánnes Romam cum áliquot sóciis revérsus est, ubi Innocéntius domum, Ecclésiam, et hospitále sancti Thomæ de Formis in monte Cœlio eis donávit cum multis redítibus et possessiónibus. Datis quoque lítteris ad Miramolínum regem Marróchii, opus redemptiónis felíci auspício inchoátum fuit. Tum ad Hispánias, sub jugo Saracenórum magna ex parte oppréssas, Joánnes proféctus est, Regúmque, Príncipum, atque aliórum fidélium ánimos ad captivórum et páuperum commiseratiónem commóvit. Monastéria ædificávit, hospitália eréxit, magnóque lucro animárum plures captívos redémit. Romam tandem revérsus, sanctísque opéribus incúmbens, assíduis labóribus attrítus, et morbo conféctus, ardentíssimo Dei, et próximi amóre exæstuans, ad extrémum devénit. Quare frátribus convocátis, eísque ad opus redemptiónis cǽlitus præmonstrátum efficáciter cohortátis, obdormívit in Dño sexto décimo Kaléndas Januárii anno salú-

tis millésimo ducentésimo décimo tértio; ejúsque corpus in ipsa Ecclésia sancti Thomæ de Formis condígno honóre tumulátum fuit.
℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem mem: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.
In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Evangel. Sint lumbi vestri. de Communi Confess. non Pontif. lxxxiv.
Lectio ix. de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit commem. in Laudib.

DIE IX. FEBRUARII.

S. Apolloniæ virg. et mart.

Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dñs præparávit in ætérnum.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere prócede, et regna.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Apollóniæ vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Antiphona.

Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

DIE X. FEBRUARII.

In festo S. Scholasticæ virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virginum, præter seq. Oratio.

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ, ad ostendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ spécie cælum penetráre fecísti: da nobis ejus méritis, et précibus ita innocénter vívere, ut ad ætérna mereámur gáudia perveníre Per Dñm.

Et fit commem. Feriæ.

In Quadrages. in i. Noct. Lect. de Epist. B. Pauli ad Corinthios. De virgínibus. de eod. Communi. xcvii.

In secundo Nocturno.

Ex libro ii. Dialogórum S. Gregórii Papæ.

Lectio iv. Cap. 33.

Scholástica venerábilis Patris Benedícti soror, omnipoténti Dño ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum veníre consuéverat; ad quam vir Dei non longe extra jánuam in possessióne Monastérii descendébat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discípulis venerábilis ejus descéndit frater, qui totum diem in Dei láudibus, sacrísque collóquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, símul accepérunt cibum. Cumque adhuc ad mensam

sam sedérent, et inter sacra collóquia tárdior se hora protráheret, éadem sanctimoniális fémina soror ejus eum rogávit, dicens: quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque mane de cæléstis vitæ gáudiis loquámur. Cui ille respóndit: Quid est quod lóqueris, Soror? manére extra cellam nullátenus possum. Tanta vero erat cæli serénitas, ut nulla in áere nubes apparéret. Sanctimoniális autem fémina, cum verba fratris negántis audivísset, insértas dígitis manus super mensam pósuit, et caput in mánibus omnipoténtem Dñm rogatúra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscatiónis, et tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedíctus, neque fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo conséderant, pedem movére potúerint.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prósperε procéde, et regna. Et. Lectio v.

SAnctimoniális quippe fémina caput in mánibus declínans, lacrymárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem áeris ad plúviam traxit. Nec paulo tárdius post oratiónem inundátio illa secúta est, sed tanta fuit convenientia oratiónis et inundatiónis, ut de mensa caput jam cum tonítruo leváret: quátenus unum idémque essent moméntum, et leváre caput, et plúviam depónere. Tum vir Dei inter corúscos et tonítruos, atque ingéntis plúviæ inundatiónem, videns se ad Monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens: Parcat tibi omnípotens Deus, Soror: quid est, quod fecísti? Cui illa respóndit: Ecce rogávi te, et audíre me noluísti; rogávi Deum meum, et audívit me: modo ergo, si potes, egrédere, et me dimíssa, ad Monastérium recéde. Ipse autem exíre extra tectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, mansit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spiritális vitæ collóquia, sese vicária relatióne satiárent.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea. Lect. vi.

CUmque die áltero éadem venerábilis fémina ad cellam própriam recessísset, vir Dei ad Monastérium rédiit. Cum, ecce post tríduum in cella consístens, elevátis in áera óculis, vidit ejúsdem sorôris suæ ánimam de córpore egréssam, in colúmbæ spécie cæli secréta penetráre. Qui, tantæ ejus glóriæ

congáudens, omnipoténti Deo in hymnis, et láudibus grátias réddidit, ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. Quos étiam prótinus misit, ut ejus corpus ad Monastérium deférrent, atque in sepúlchro, quod sibi ipsi paráverat, pónerent. Quo facto cóntigit, ut quorum mens una semper in Deo fúerat, eórum quoque córpora nec sepultúra separáret.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, et exultatióne.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Noct. Homil. in Evang. Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. de Communi Virgin. ciii.

Nona Lect. de Homil. Fer. occur., si venerit in Quadrages., cum ejus commem. in Laudib., ac secundis Vesp.

DIE XIV. FEBRUARII.

S. Valentini Presbyteri et mart. Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti Valentíni mártyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne liberémur. Per Dñm.

In Laudibus, Antiphona. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

DIE XV. FEBRUARII.

Ss. Faustini et Jovitæ mart. Aña. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi.
℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

DEus qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum Faustíni et Jovítæ solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Laud., Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére; multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

DIE XVIII. FEBRUARII.

S. Simeonis Episc. et mart. Aña. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super

ópera mánuum tuárum.

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus, et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Simeónis mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In Laudibus, Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

DIE XXII. FEBRUARII.

In Cathedra S. Petri Antiochiæ. Duplex majus.

Ad Vesperas, Antiphona. Ecce sacérdos. cum reliquis de Laudib. 427. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125.

Capitulum. Eccli. 44.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

QUodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce síderum:
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cæli in alto vértice:
In fine mundi judicábis sæculum.
Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate; sit supérne Spíritus
Honor tibi decúsque: sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum. Amen.

℣. Tu es Petrus.
℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magn. Aña. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi, atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit comm. S. Pauli, ante alias quascumque commem. etiam Festi duplicis, aut Dominicæ. Quod etiam servatur in commem. S. Petri, quæ fit in Festo S. Pauli.

Aña Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole.
℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio.

DEus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus, ut cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patro-

címia sentiámus.

Postea de Feria occurrente. Ad Matutinum, Invitator. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: * Tibi trádidit Deus claves regni cælórum. Psal. Veníte, exultémus. 2. Hymnus. Quodcúmque. ut supra in Vesperis. 424. In primo Nocturno, Aña. Beátus vir. cum aliis Antiphonis, Psal. et ℣. de Communi Conf. Pontif. lix.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

PEtrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam et aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis et pax multiplicétur. Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui: * Et claves regni cælórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et claves.

Lectio ii.

IN quo exultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi: quem cum non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta, reportántes finem fidei vestræ, salútem animárum.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine tu nosti, quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et.

Lectio iii.

DE qua salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes, et posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cælo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cælórum.
℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et tibi.
Glória Patri. Et tibi.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Sermo 15. de Sanctis.

Lectio iv.

INstitútio solemnitátis hodiérnæ a senióribus nostris Cáthedræ nomen accépit; ídeo quod primus Apostolórum Petrus hódie Episcopátus Cáthedram suscepísse referátur. Recte ergo Ecclésiæ natálem sedis illíus colunt, quam Apóstolus pro Ecclesiárum salúte suscépit, dicénte Dómino: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.
℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.
℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et ídeo.

Lectio v.

PEtrum ítaque fundaméntum Ecclésiæ Dóminus nominávit: et ídeo digne fundaméntum hoc Ecclésia colit, supra quod Ecclesiástici ædifícii altitúdo consúrgit. Unde conveniénter Psalmus, qui lectus est, dicit: Exáltent eum in Ecclésia plebis, et in cáthedra seniórum laudent eum. Benedíctus Deus, qui beátum Petrum Apóstolum in Ecclésia exaltári præcépit: quia dignum est, ut fundaméntum hoc in Ecclésia honorétur, per quod ad cælum conscénditur.
℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos.
℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et.

Lectio vi.

QUod natális ergo Cáthedræ hódie cólitur, sacerdotále honorátur offícium. Sibi hoc Ecclésiæ ínvicem præstant, quia tanto necésse plus habet Ecclésia dignitátis, quanto sacerdotále offícium plus honóris. Cum solemnitátem hanc Ecclésiis mérito religiósa observátio introdúxerit, miror cur apud quosdam infidéles hódie tam perniciósus error incréverit, ut super túmulos defunctórum cibos et vina cónferant, quasi egréssæ de corpóribus ánimæ carnáles cibos requírant. ℟. Petre, amas me? Tu scis, Dñe, quia amo te: * Pasce oves meas.
℣. Simon Joánnis, díligis me plus his? Tu scis, Dómine, quia amo te. Pasce.
Glória Patri. Pasce.

In tertio Nocturno.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.
Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía S. Leónis Papæ.
Serm. 3. in Annivers. Assumptionis suæ, post init.

APóstolos Dóminus, quid de se hómines opinéntur, intérrogat; et támdiu sermo respondéntium commúnis est, quámdiu humánæ intelligéntiæ ambigúitas explicátur. At ubi quid habeat sensus discipulórum exígitur; primus est in Dñi confessióne, qui primus est in Apostólica dignitáte. Qui cum dixísset : Tu es Christus, Fílius Dei vivi; respóndit ei Jesus : Beátus es, Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Idest, ídeo beátus es, quia Pater meus te dócuit: nec terréna opínio te feféllit, sed inspirátio cæléstis instrúxit : et non caro et sanguis, sed ille me tibi, cujus sum unigénitus Fílius, indicávit.

℟. Quem dicunt hómines, esse filium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit : Tu es Christus, Fílius Dei vivi. *Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es, Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et ego.

Lectio viii.

ET ego, inquit, dico tibi, hoc est, sicut Pater meus tibi manifestávit divinitátem meam, ita et ego tibi notam fácio excelléntiam tuam, quia tu es Petrus : idest, cum ego sim inviolábilis petra, ego lapis anguláris, qui fácio útraque unum, ego fundaméntum, præter quod nemo potest áliud pónere: tamen tu quoque petra es, quia mea virtúte solidáris, ut quæ mihi potestáte sunt própria, sint tibi mecum participatióne commúnia. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Super hanc, inquit, fortitúdinem ætérnum éxtruam templum : et Ecclésiæ meæ cælo inferénda sublímitas, in hujus fidei firmitáte consúrget.

℟. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi ad sacrificándum ei, * Hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Hóstiam. Glória Patri. Hóstiam.

Nona Lectio erit de Homilia Feriæ occurrentis, cum commemoratione de ea.

AD LAUDES
et per Horas, Aña.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Antiphona. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Antiphona. Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Aña. Sacerdótes Dei, benedícite Dóminum: servi Dómini, hymnum dícite Deo.

Aña. Serve bone, et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 44.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

BEáte Pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita,
Aperíre terris cælum, apértum cláudere.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Exáltent eum in Ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Benedictus, Antiphona. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis: dicit Dóminus Simóni Petro. Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi, atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemoratio S. Pauli, ut supra. 424.

Et postremo Feriæ occurr.

Ad Tertiam, Antiphona. Non est invéntus.

Capitulum. Ecce sacérdos magnus. ut supra.

℟. breve. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit eum. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona. Ideo jurejurándo.

Capitulum. Eccli. 44.

NOn est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit eum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Ad Nonam, Aña. Serve bone.

Capitulum. Eccli. 45.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. breve. **Tu es sacérdos, * In ætérnum. Tu es.**

℣. **Secúndum órdinem Melchísedech. In ætérnum.**

Glória Patri. Tu es.

℣. **Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.** ℟. **Et osténdit illi regnum Dei.**

Ad Vesperas, Antiphona. **Ecce sacérdos magnus.** cum reliquis de Laudibus. 427. Psalmus. **Dixit Dóminus.** cum reliq. de Dominica. 120. et loco ultimi. Psalm. **Meménto, Dñe, David.** 130. Capitulum, et Hymnus, ut supra in i. Vesperis. 424.

℣. **Elégit te Dóminus sacerdótem sibi.** ℟. **Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.**

Ad Magn., Aña. **Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.**

Oratio. **Deus, qui beáto.** 428.

Postea fit commem. S. Pauli, ut supra in i. Vesp. 424.

Postea de Feria occurrente.

DIE XXIII. FEBRUARII.

In festo S. Petri Damiani Cardinalis Episcopi Ostiensis, et Ecclesiæ Doctoris Duplex Min.

¶ Notandum quod si Vigilia S. Mathiæ fit die **xxiii.**, si sit Quadragesima nil fit de ea in Offic., sed tantum Comm. in Missa. Extra Quadragesimam vero fit nona lectio de Hom. et Comm. in Laudibus.

Ad Magnif. in utrisq. Vesperis, Antiph. **O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.**

℣. **Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.**

℟. **Stolam glóriæ índuit eum.**

Oratio.

COncéde nos, quæsumus, omnípotens Deus, beáti Petri Confessóris tui, atque Pontíficis mónita, et exémpla sectári; ut per terréstrium rerum contémptum ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum nostrum.

In i. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente. Si vero celebretur in Quadragesima, leguntur Lectiones: **Fidélis sermo etc.** ut in comm. Conf. Pont. **xlix.**

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus Ravénnæ honéstis paréntibus natus, adhuc lactens a matre numérosæ prolis pertæsa abjícitur; sed doméstícæ mulíeris ópera semivívus excéptus, ac recreátus, genitríci ad humanitátis sensum revocátæ rédditur. Utróque orbátus paréntc, tamquam vile mancípium, sub áspera fratris tutéla duram servitûtem exércuit, Religiónis in Deum, ac pietátis erga patrem egrégium tunc spécimen dedit; invéntum síquidem forte nummum non própriæ inédiæ sublevándæ,

sed Sacerdóti, qui divínum Sacrifícium ad illíus expiatiónem offérret, erogávit. A Damiáno fratre, a quo, uti fertur, cognoméntum accépit, ejus cura lítteris erudítus, in quibus brevi tantum profécit, ut magístris admiratióni esset. Quum autem liberálibus sciéntiis floréret, et nómine, eas cum laude dócuit. Interim, ut corpus ratióni súbderet, sub móllibus véstibus cilícium adhíbuit, jejúniis, vigíliis, et oratiónibus solérter insístens. Caléute juvénta, dum carnis stímulis ácriter urgerétur, insultántium libídinum faces rigéntibus flúvii mersus aquis noctu extinguébat; tum venerabília quæque loca obíre, totúmque Psaltérium recitáre consuéverat. Ope assídua páuperes levábat, quibus frequénter pastis convívio, própriis ipse mánibus ministrábat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

PErficiéndæ magis vitæ caussa in Avellanénsi Eugubínæ Diœcésis Cœnóbio Ordini Monachórum Sanctæ Crucis Fontis Avellánæ a beáto Ludúlpho Sancti Romuáldi discípulo fundáto nomen dedit. Non ita multo post in Monastérium Pomposiánum, mox in Cœnóbium sancti Vincéntii Petræ Pertúsæ ab Abbáte suo missus, utrúmque Ascetérium verbo sacro, præcláris institutiónibus, et móribus excóluit. Ad suos revocátus post Præsidis óbitum Avellanitárum famíliæ præfícitur; quam novis váriis in locis exstrúctis domicíliis, et sanctíssimis institútis ita auxit, ut alter ejus Ordinis Parens, ac præcípuum ornaméntum jure sit hábitus. Salutárem Petri sollicitúdinem ália quoque divérsi institúti Cœnóbia, Canonicórum convéntus, et Pópuli sunt expérti. Urbináti Diœcési non uno nómine prófuit: Theuzóni Epíscopo in caussa gravíssima assédit, ipsúmque in recte administrándo Episcopátu consílio, et ópera juvit. Divinórum contemplatióne, córporis maceratiónibus, cæterísque spectátæ sanctimóniæ exémplis excélluit. His motus Stéphanus Nonus Pontifex Máximus eum, licet invítum, et reluctántem, Sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálem creávit, et Ostiénsem Epíscopum. Quas Petrus dignitátes splendidíssimis virtútibus, et consentáneis Episcopáli ministério opéribus gessit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea, * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

DIfficíllimo témpore Románæ Ecclésiæ, Summísque Pontificibus doctrína, Legatiónibus, aliísque suscéptis labóribus miríﬁce ádfuit. Advérsus Nicolaitárum, et Simoníacam hæreses ad mortem usque strénue decertávit. Hujúsmodi depúlsis malis, Mediolanénsem Ecclésiæ Románæ conciliávit. Benedícto, et Cadoláo falsis Pontifícibus fórtiter réstitit. Henrícum quartum Germániæ Regem ab iníquo uxóris divórtio detérruit. Ravennátes ad débita Románo Pontífici obséquia revocátos sacris restítuit. Canónicos Velitérnos ad sanctióris vitæ leges compósuit. In província præsértim Urbináte vix ulla fuit Episcopális Ecclésia, de qua Petrus non sit beneméritus; Eugubínam, quam aliquándo créditam hábuit, multis levávit incómmodis: álias álibi, quando opórtuit, períndé curávit, ac si suæ essent tutélæ commíssæ. Cardinalátu et Episcopáli dignitáte depósitis, nihil de prístina juvándi próximos sedulitáte remísit. Jejúnium sextæ Fériæ in honórem S. Crucis Jesu Christi, horárias Beátæ Dei Genitrícis preces, ejúsque die Sábbato cultum propagávit. Inferéndæ quoque sibi verberatiónis morem ad patratórum scélerum expiatiónem provéxit. Demum sanctitáte, doctrína, mirácúlis, et præcláre actis illústris, dum e Ravennáte legatióne redíret, Faventiæ octávo Kaléndas Mártii migrávit ad Christum. Ejus Corpus ibídem apud Cisterciénses multis miráculis clarum frequénti populórum veneratióne cólitur. Ipsum Faventíni non semel in præsénti discrímine propítium expérti, Patrónum apud Deum delegérunt. Leo vero Duodécimus Póntifex Máximus Officium, Missámque in ejus honórem, tamquam Conféssóris Pontíficis, quæ alíquibus in Diœcésibus, atque in Ordine Camaldulénsium jam celebrabántur, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, áddita Doctóris qualitáte, ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iii. Nocturno.

Homilia in Evangelium: **Vos estis sal terræ.** de Communi Doctorum. **lxxv.**

DIE XXIII. vel XXIV.

Februarii anno Bissextili.

In Vigilia S. Mathiæ Apost.

In Quadragesima nihil fit de Vigilia, nisi in Missa.

DIE XXIV. vel XXV.

Februarii anno Bissextili. In festo S. Mathiæ Apostoli.

Duplex ii. Classis.

Omnia de Communi Apostolorum, præter Orationem et Lect. seq.

Oratio.

DEus, qui beátum Mathíam Apostolórum tuórum collégio sociásti: tríbue, quæsumus, ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Feriæ.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 1.

IN diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum dixit (erat autem turba hóminum simul fere centum vigínti): Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera ejus.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dñs: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, et filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

ET notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea: et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit, et exívit inter nos Dñs Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis, usque in diem, qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri unum ex istis.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

ET statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathíam. Et orántes dixérunt: Tu, Dñe, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus et Apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis: et cécidit sors super

Mathíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.
℟. Dum stetéritis ante reges, et præsides, nolíte cogitáre, quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini.
℣. Non enim vos estis, qui loquímini: sed spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.
Glória Patri. Dábitur.
In ii. Noct. Lect. de Exposit. S. August. Epis. Fundaménta ejus in móntibus sanctis. ut in Comm. Apostolorum. xv.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11.

IN illo témpore respóndens Jesus dixit: Confiteor tibi, Pater, Dñe cæli et terræ; quia abscondísti hæc a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Ser. 10. de Verbis Domini.

VEníte ad me omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infirmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt invicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit: Veníte ad me omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt? Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre, sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde.
℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

MAgnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima déprimitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.
℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum.
Glória Patri. Quorum.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurr., et de ea fit commemoratio.

Ad Laudes, et alias Hor. omnia de Commun. Apost. xi.

FESTA MARTII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunct.

DIE IV. MARTII.

In festo S. Casimiri Confess. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter hic assignata. Oratio.

DEus, qui inter regáles delícias, et mundi illécebras, sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti: quæsumus, ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despíciant, et ad cæléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Feriæ. Postea S. Lucii Papæ et mart. Antiphona. **Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.**

℣. **Glória, et honóre coronásti eum, Dómine.** ℟. **Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.** Oratio.

DEus, qui nos beáti Lúcii mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dñm.

In i. Nocturno, in Quadragesima, Lectiones, **Justus si morte præoccupátus fúerit.** de Communi Confess. non Pontificis. **lxxviii.** alias de Script. occurrente. In ii. Nocturno. Lectio iv.

CAsimírus, patre Casimíro, matre Elisabétha Austríaca, Polóniæ régibus ortus, a pueritia sub óptimis magístris, pietáte et bonis ártibus instrúctus, juveníles artus áspero domábat cilício, et assíduis extenuábat jejúniis. Régii spreta lecti mollítie, dura cubábat humo, et clam intempésta nocte præ fóribus templórum pronus in terra divínam exorábat deméntiam. In Christi contemplánda passióne assíduus, Missárum solémniis ádeo erécta in Deum mente solébat adésse, ut extra se rapi viderétur.

℟. **Honéstum fecit illum Dñs, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.**

℣. **Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.**

Lectio v.

CAthólicam promovére fidem summópere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére: quaprópter Casimírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa constrúerent, nec vétera collabéntia restauráreut. Erga páuperes et calamitátibus oppréssos benéficus, et misericors, Patris et Defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem, quam ab

incunábulis servávit illæsam, sub extrémo vitæ término fórtiter asséruit, dum gravi pressus infirmitáte, mori pótius, quam castitátis jactúram ex medicórum consílio subíre, constánter decrévit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas. Lectio vi.

CONsummátus in brevi virtútibus, et méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter Sacerdótum et Religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigésimo quinto. Corpus Vilnam delátum multis claret miráculis. Etenim, prætérquam quod puélla defúncta vitam, cæci visum, cláudi gressum, et várii infirmi sanitátem ad ejus sepúlchrum recuperárunt: Lithuánis exíguo número ad potentíssimi hostis insperátam irruptiónem trepidántibus in áere appárens, insígnem tríbuit victóriam. Quibus permótus Leo décimus, eúmdem Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi. de Communi Confess. non Pontificis. lxxxiv.

Nona Lectio de Homilia Feriæ occurr., et de ea fit commem. in Laudibus.

Postea de S. Lucio, Antiph. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus, qui nos. 434.

DIE VII. MARTII.

In festo S. Thomæ de Aquino Confess. et Ecclesiæ Doct. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fœcúndas: da nobis, quæsumus, et quæ dócuit intelléctu conspícere; et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. Feriæ.

Postea Ss. Martyrum Perpetuæ et Felicitatis.

In Vesperis et Laudibus

*

Antiph. Istárum est enim regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Glória, et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum. Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dñm.

In i. Nocturno, Lectiones. Sapiéntiam ómnium. ut in Communi Doctor. lxxii.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

THomas, Landúlpho Cómite Aquináte, et Theodóra Neapolitána, nobílibus paréntibus natus, quintum annum agens, mónachis sancti Benedícti Cassinátibus custodiéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, jam adoléscens Fratrum Prædicatórum Ordinem suscépit. Sed matre ac frátribus id indígne feréntibus, Lutétiam Parisiórum míttitur. Quem fratres in itínere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt: ubi várie exagitátus, ut sanctum propósitum mutáret. mulíerem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introdúcta fúerat, titióne fugávit. Mox beátus júvenis flexis génibus ante signum Crucis orans, ibíque somno corréptus, per quiétem sentíre visus est, sibi ab Angelis constríngi lumbos: quo ex témpore, omni póstea libídinis sensu cáruit: soróribus, quæ, ut eum a pio consílio removérent, in castrum vénerant, persuásit, ut contémptis curis sæculáribus, ad exercitatiónem cæléstis vitæ se conférrent.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

EMíssus e castro per fenéstram, Neápolimredúcitur; inde Romam, póstea Parísium a fratre Joánne Theutónico, Ordinis Prædicatórum Generáli Magístro ductus, Albérto Magno doctóre, Philosophíæ, ac Theologíæ óperam dedit, vigínti quinque annos natus, magíster est appellátus, publicéque Philósophos ac Theólogos summa cum laude est interpretátus. Numquam se lectióni, aut scriptióni dedit nisi post oratiónem. In difficultátibus locórum sacræ Scriptúræ, ad oratiónem jejúnium adhibébat. Quin étiam sodáli suo fratri Regináldo dícere solébat, quidquid

sciret, non tam stúdio, aut labóre suo peperísse, quam divínitus tráditum accepísse. Neápoli, cum ad imáginem Crucifixi veheméntius oráret, hanc vocem audívit: Bene scripsísti de me, Thoma: quam ergo mercédem accípies? Cui ille: Non áliam, Dómine, nisi teípsum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad portas. Lectio vi.

NUllum fuit scriptórum genus, in quibus non esset diligentíssime versátus. Collatiónes Patrum assídue pervolutábat; nec tamen a prædicatióne divíni verbi desistébat. Quod cum fáceret per Octávam Paschæ in Basílica sancti Petri, mulíerem, quæ ejus fimbriam tetígerat, a fluxu sánguinis liberávit. Scripta ejus, et multitúdine, et varietáte, et facilitáte explicándi res difficiles, ádeo excéllunt, ut ob eam causam étiam nomen Doctóris Angélici jure sit adéptus. Ab Urbáno quarto Romam vocátus, addúci non pótuit, ut honóres accíperet. Archiepiscopátum Neapolitánum étiam deferénte Cleménte quarto Pontífice recusávit. Missus a Gregório décimo ad Concílium Lugdunénse, in Monastério Fossæ novæ in morbum íncidit, ubi ægrótus Cántica canticórum explanávit. Ibídem óbiit quinquagenárius anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Miráculis et vivus, et mórtuus flóruit. A Joánne vigésimo secúndo in Sanctórum númerum relátus est anno millésimo trecentésimo vigésimo tértio: cujus corpus póstea Urbáno quinto summo Pontífice Tolósam translátum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ. ut in Commu. Doct. lxxv. Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis.

In Laud. fit comm. Feriæ. et Sanctarum mart. 436.

Vesp. a cap. de seq. cum commem. præced. et Fer.

DIE VIII. MARTII.

In festo S. Joannis de Deo Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.

Antiph. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

DEus, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti; et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti; præsta, ipsíus suffragántibus méritis, ut igne charitátis tuæ vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Thomæ, Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui Ecclésiam tuam, ut supra. 435.

Postea Feriæ occurrentis.

In primo Nocturno, Lectiones de libro Eccles. Beátus vir. de Communi Confess. non Pontif. ii. loco. lxxxvii.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

JOánnes de Deo, ex cathólicis piísque paréntibus in óppido Montis Majóris junióris Regni Lusitániæ natus, quam sublímiter in sortem Dñi fúerit eléctus, insuétus splendor super ejus domo refúlgens, sonitúsque æris campáni sua sponte emíssus, ab ipso ejus nativitátis témpore, non obscúre prænuntiárunt. A laxióri vivéndi ratióne, divína operánte virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit, et ob audítam prædicatiónem verbi Dei, sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctióris vitæ rudiménto consummátum áliquid, perfectúmque visus sit attigísse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsos erogátis, admirábilis pœniténtiæ, suique ipsíus contémptus cuncto pópulo spectáculum factus, a plerísque, ceu demens, gráviter afflíctus, in cárcerem améntibus destinátum conjícitur. At Joánnes cælésti charitáte magis incénsus, gémino, atque amplo valetudinário ex piórum eleemósynis in civitáte Granaténsi exstrúcto, jactóque novi Ordinis fundaménto, Ecclésiam nova prole fœcundávit Fratrum Hospitalitátis, infirmis præclaro animárum corporúmque proféctu inserviéntium, et longe latéque per orbem diffusórum.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

PAupéribus ægrótis, quos própriis quandóque húméris domum deferébat, nulla re ad ánimæ corporísque salútem proficua déerat. Effúsa quoque extra nosocomium charitáte indigéntibus

muliéribus víduis, et præcípue virgínibus periclitántibus clam aliménta subministrábat, curámque indeféssam adhibébat, ut carnis concupiscéntiam a próximis hujúsmodi vítio inquinátis exterminâret. Cum autem máximum in Régio Granaténsi valetudinário excitátum fuísset incéndium, Joánnes impávidus prosíliit in ignem, huc illuc discúrrens, quoúsque tum infírmos húmeris exportátos, tum léctulos e fenéstris projéctos ab igne vindicávit, ac per dimídiam horam inter flammas, jam in imménsum succrescéntes, versátus, exínde divínitus incólumis, univérsis cívibus admirántibus, exívit: in schola charitátis édocens, segnióren in eum fuísse ignem, qui foris ússerat, quam qui intus accénderat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

MUltíplici asperitátum génere, demissíssima obediéntia, extréma paupertáte, orándi stúdio, rerum divinárum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pietáte mirífice excélluit, et lacrymárum dono enítuit. Dénique gravi morbo corréptus, ómnibus Ecclésiæ Sacraméntis rite, sanctéque reféctus, víribus licet destitútus, própriis indútus véstibus e léctulo surgens, ac provolútus in génua, manu et corde Christum Dóminum e Cruce pendéntem perstríngens, octávo Idus Mártii anno millésimo quingentésimo quinquagésimo óbiit in ósculo Dómini: quem étiam mórtuus ténuit, nec dimísit, et in eádem córporis constitutióne sex círciter horas, quoúsque inde dimótus fuísset, tota Civitáte inspectánte, mirabíliter permánsit, odórem mire fragrántem diffúndens. Quem ante et post óbitum plúrimis miráculis clarum Alexánder Octávus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 22.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisæi, et interrogávit eum unus ex eis Legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóst.

Homilia 72. in Matth.

SAdducæis confúsis, Pharisæi rursus aggrediúntur; cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt, et Legis perítiam profiténtem præmíttunt; non díscere, sed tentáre cupiéntes: ac ita intérrogant: Quodnam primum mandátum in Lege sit? Nam cum primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum: putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant: Quid ígitur Christus? Ut osténdat idcírco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cháritas, sed invídiæ livóre tabéscerent: Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum: hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic: Díliges próximum tuum sicut teípsum.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse est.

Lectio viii.

QUamóbrem símile est huic: quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem: Et non venit ad lucem. Et rursus. Dixit insípiens in corde suo: Non est Deus. Deínde séquitur: Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum: Radix ómnium malórum avarítia est: quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit; quorum caput et radix est: Díliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teípsum.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurr., et de ea fit commemoratio in Laudib.

In secundis Vesperis fit a Capit. de sequenti cum commemor. præcedentis.

DIE IX. MARTII.

In festo S. Franciscæ viduæ Romanæ. Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. præter ea quæ sequuntur. Oratio.

DEus, qui beátam Francíscam fámulam tuam, inter cétera grátiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti: concéde, quæsumus; ut intercessiónis ejus auxílio, Angelórum

consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. sancti Joannis de Deo, Aña. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui beátum Joánnem. ut supra. 438.

Postea Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadrag.

In i. Noct. in Quadrages. Lect. Mulíerem fortem. ut in Communi nec Virginum, nec Martyrum. cxii.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

FRancísca nóbilis matróna Romána, ab ineúnte ætáte illústria dedit virtútum exémpla; étenim puériles ludos et illécebras mundi réspuens solitúdine, et oratióne magnópere delectabátur. Undecim annos nata, virginitátem suam Deo consecráre, et Monastérium íngredi propósuit: paréntum tamen voluntáti humíliter obtémperans, Lauréntio de Pontiánis júveni æque díviti, ac nóbili nupsit. In matrimónio arctióris vitæ propósitum quantum lícuit, semper retínuit: a spectáculis, convíviis, aliísque hujúsmodi oblectaméntis abhórrens, lánea ac vulgári veste utens, et quidquid a doméstícis curis supérerat témporis, oratióni, aut proximórum utilitáti tríbuens; in id vero máxima solicitúdine incúmbens, ut Matrónas Románas a pompis sæculi, et ornátus vanitáte revocáret. Quaprópter Domum Oblatárum, sub régula sancti Benedícti, Congregatiónis Montis Olivéti, adhuc viro alligáta in Urbe instítuit. Viri exsílium, bonórum jactúram, ac univérsæ domus mœrórem non modo constantíssime tolerávit, sed grátias agens cum beáto Job, illud frequénter usurpábat: Dñs dedit, Dñs ábstulit, sit nomen Dñi benedíctum.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

VIro defúncto, ad prædíctam Oblatárum Domum cónvolans, nudis pédibus, fune ad collum alligáto, humi prostráta, multis cum lácrymis eárum número adscríbi supplíciter postulávit: voti compos facta, licet esset ómnium mater, non álio tamen, quam ancíllæ, vilissimæque féminæ, et immundítiæ vásculi título gloriabátur. Quam vilem sui existimatiónem et verbo declarávit, et exémplo: sæpe enim e suburbána vínea revértens, et lignórum fascem próprio cápiti impósitum dé-

ferens, vel eísdem onústum agens per Urbem aséllum, paupéribus subveniébat, in quos étiam largas eleemósynas erogábat: ægrotantésque in xenodochíis visitans, non corporáli tantum cibo, sed salutáribus mónitis recreábat; corpus suum vigíliis, jejúniis, cilício, férreo cíngulo, crebrísque flagéllis, in servitútem redígere júgiter satagébat. Cibum illi semel in die herbæ, et legúmina, aqua potum præbuit. Hos tamen córporis cruciátus aliquándo Confessárii mandáto, a cujus ore, nutúque pendébat, módice temperávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Divína mystéria, præsértim vero Christi Dñi Passiónem, tanto mentis ardóre, tantáque lacrymárum vi contemplabátur, ut præ dolóris magnitúdine pene cónfici viderétur. Sæpe étiam cum oráret, máxime sumpto sanctíssimæ Eucharístiæ Sacraménto, spíritu in Deum eleváta, ac cæléstium contemplatióne rapta, immóbilis permanébat. Quaprópter humáni géneris hostis váriis eam contuméliis, ac verbéribus a propósito dimovére conabátur: quem tamen illa impertérrita semper elúsit, Angeli præsértim præsídio, cujus familiári consuetúdine gloriósum de eo triúmphum reportávit. Grátia curatiónum, et prophetíæ dono eníttuit, quo et futúra prædíxit, et córdium secréta penetrávit. Non semel aquæ, vel per rivum decurréntes, vel e cælo labéntes, intáctam prorsus, dum Deo vacáret, reliquérunt. Módica panis fragménta, quæ vix tribus soróribus reficiéndis fuíssent satis, sic ejus précibus Dóminus multiplicávit, ut quíndecim inde exsaturátis, tantum superfúerit, ut canístrum impléverit: et aliquándo earúmdem sorórum, extra Urbem mense Januário ligna paràntium, sitim recéntis uvæ racémis ex vite in árbore pendéntibus mirabíliter obténtis abúnde expléverit. Dénique méritis, et miráculis clara migrávit ad Dóminum anno ætátis suæ quinquagésimo sexto: quam Paulus quintus Póntifex máximus in Sanctórum número rétulit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In iii. Noct. Hom. in Evang. Símile est regnum cælórum thesáuro. de Commu. Sanctarum nec virg. nec mart. cxiv.

Nona Lectio dicitur de Homil. Feriæ occurr. et de ea

fit commem. in Laudibus.

In ii. Vesp. fit comm. Ss. Quadraginta Martyrum, et Feriæ occurrentis.

DIE X. MARTII.

In festo Ss. Quadraginta Martyrum. Semid.

Aña. **Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.** ℣. **Lætámini in Dómino, et exultáte justi.** ℟. **Et gloriámini omnes recti corde.** Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus: pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dñm.

Deinde fit comm. Feriæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Epistola ad Rom. **Fratres, debitóres sumus.** de Commun. plur. Mart. **xlvii.**

In ii. Nocturno. Lectio iv.

LIcínio Imperatóre, et Agricoláo Præside, ad Sebásten Arméniæ urbem, quadragínta mílitum fides in Jesum Christum, et fortitúdo in cruciátibus perferéndis enítuit. Qui sæpius in horríbilem cárcerem detrúsi, vinculísque constrícti, cum ora ipsórum lapídibus contúsa fuíssent, híemis témpore frigidíssimo nudi sub apérto áere supra stagnum rigens pernoctáre jussi sunt, ut frígore congeláti necaréntur. Una autem erat ómnium orátio: Quadragínta in stádium ingréssi sumus, quadragínta item, Dñe, coróna donémur: ne una quidem huic número desit. Est in honóre hic númerus, quem tu quadragínta diérum jejúnio decorásti, per quem divína lex ingréssa est in orbem terrárum. Elías quadragínta diérum jejúnio Deum quærens, ejus visiónem consecútus est. Et hæc quidem illórum erat orátio.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra. Lectio v.

CÆteris autem custódibus somno dédiiis, solus vigilábat jánitor, qui et illos orántes, et luce circumfúsos, et quosdam e cælo descendéntes Angelos tamquam a Rege missos, qui corónas trigínta novem milítibus distribúerent, íntuens, ita secum loquebátur: Quadragínta hi sunt, quadragésimi coróna ubi est? Quæ dum cogitáret, unus ex illo número, cui ánimus ad frigus feréndum defécerat, in próximum tepefáctum bálneum desíliens, Sanctos illos summo dolóre affécit. Verum Deus illórum preces írritas esse non est passus: nam rei evéntum admirátus

jánitor, mox custódibus e somno excitátis, detractísque sibi véstibus, ac se Christiánum esse clara voce proféssus, Martyribus se adjúnxit. Cum vero præsidis satéllites janitórem quoque Christiánum esse cognovíssent, bacíllis comminúta ómnium eórum crura fregérunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

IN eo supplício mórtui sunt omnes, præter Melithónem, natu mínimum. Quem cum præsens mater ejus, fractis crúribus adhuc vivéntem vidísset, sic cohortáta est: Fili, paulísper sústine: ecce Christus ad jánuam stat ádjuvans te. Cum vero reliquórum córpora pláustris impóni cérneret; ut in rogum inferréntur, ac fílium suum relínqui, quod speráret ímpia turba púerum, si vixísset, ad idolórum cultum revocári posse, ipso in húmeros subláto, sancta mater vehícula Mártyrum corpóribus onústa strénue prosequebátur: in cujus ampléxu Mélithon spíritum Deo réddidit, ejúsque corpus in eúndē illum ceterórum Mártyrum rogum pia mater injécit: ut qui fide et virtúte conjunctíssimi fúerant, fúneris étiam societáte copuláti, una in cælum pervenírent. Combústis illis, eórum relíquiæ projéctæ in profluéntem, cum mirabíliter in unum confluxíssent locum, salvæ et íntegræ repértæ honorífico sepúlchro cónditæ sunt.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno, Homilia S. Ambrosii Episc. in Evang. Descéndens Jesus de monte. de Communi plurimor. Mart. lvii.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis.

DIE XII. MARTII.

In festo S. Gregorii Papæ Conf. et Eccl. Doct. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Ad Magnificat in utrisque Vesp. Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

DEus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis præmia contulí-

sti: concéde propítius, ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. Feriæ.

In primo Noct. Lectiones Sapiéntiam ómnium. ut in Communi Doctor. lxxii.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

GRegórius Magnus, Románus, Gordiáni Senatóris filius, adoléscens Philosophíæ óperam dedit; et prætório officio functus, patre mórtuo, sex monastéria in Sicília ædificávit, Romæ séptimum sancti Andréæ nómine in suis ædibus, prope Basílicam sanctórum Joánnis et Pauli ad clivum Scauri; ubi Hilarióne ac Maximiáno magístris, mónachi vitam proféssus, póstea Abbas fuit. Mox Diáconus Cardinális creátus, Constantinópolim a Pelágio Pontífice ad Tibérium Constantínum Imperatórem legátus míttitur: apud quem memorábile étiam illud effécit, quod Eutychium Patriárcham, qui scrípserat contra veram ac tractábilem córporum resurrectiónem, ita convícit, ut ejus librum Imperátor in ignem injíceret. Quare Eutychius paulo post cum in morbum incidísset, instánte morte, pellem manus suæ tenébat multis præséntibus, dicens: Confiteor, quia omnes in hac carne resurgémus.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

ROmam rédiens, Pelágio pestiléntia subláto, summo ómnium consénsu Póntifex elígitur: quem honórem ne accíperet, quámdiu pótuit recusávit. Nam aliéno vestítu in spelúnca delítuit: ubi deprehénsus indício ígneæ colúmnæ, ad sanctum Petrum consecrátur. In Pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpla relíquit. Peregrínos quotídie ad mensam adhibébat: in quibus et Angelum, et Dñm Angelórum peregríni fácie accépit. Páuperes et urbános, et extérnos, quorum númerum descríptum habébat, benígne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit. Nam Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia représsit: Agnoítas Alexandría ejécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi Epíscopo dare nóluit, nisi neóphytos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos hæresim Ariánam relínquere coégit. Missis in Británniam doctis et sanctis viris Augustíno, et áliis Mónachis, ínsulam ad Jesu Christi fidem convértit: vere a Beda Presbytero Angliæ vocátus Apóstolus. Joánnis Patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ Epíscopi nomen arro-

gábat. Mauritium Imperatórem, eos, qui mílites fuíssent, mónachos fieri prohibéntem, a senténtia detérruit.

℣. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

ECclésiam ornávit sanctíssimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum coácta Synodo, multa constítuit; in iis: Ut in Missa Kyrie eléison nóvies repeterétur: Ut extra id tempus, quod continétur Septuagésima et Pascha, Allelúja dicerétur: Ut adderétur in Cánone, Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanías, Statiónes, et Ecclesiásticum officium auxit. Quátuor Concíliis, Nicæno, Constantinopolitáno, Ephesíno, Chalcedonénsi, tamquam quátuor Evangéliis honórem habéri vóluit. Epíscopis Sicíliæ, qui ex antíqua Ecclesiárum consuetúdine Romam síngulis triénniis conveniébant, quinto quoque anno semel veníre indúlsit. Multos libros confécit: quos cum dictáret, testátus est Petrus Diáconus, se Spíritum Sanctum colúmbæ spécie in ejus cápite sæpe vidísse. Admirabília sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrévit, præsértim infirma semper et ægra valetúdine. Qui dénique multis éditis miráculis, Pontificátus anno décimo tértio, mense sexto, die décimo quarto Idus Martii, qui dies festus a Græcis étiam propter insígnem hujus Pontíficis sapiéntiam, ac sanctitátem præcípuo honóre celebrátur, ad cæléstem beatitúdinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in Basílica sancti Petri, prope Secretárium.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Ex Homilia 17. in Lucæ 10. ante medium.

COnsiderándum nobis est, ut qui una eadémque exhortatiónis voce non súfficit simul cunctos admonére, stúdeat síngulos, in quantum valet, instrúere, privátis locutiónibus ædificáre. Debémus namque pensáre contínuo, quod sanctis Apóstolis dícitur, et per Apóstolos nobis: Vos estis sal

terræ. Si ergo sal sumus, condíre mentes fidélium debémus. Vos ígitur, qui pastóres estis, pensáte quia Dei animália páscitis: de quibus profécto animálibus Deo per Psalmístam dícitur: Animália tua habitábunt in ea. Et sæpe vidémus, quod petra salis brutis animálibus antepónitur, ut ex eádem salis petra lámbere débeant, et melioràri. Quasi ergo inter bruta animália petra salis, debet esse sacérdos in pópulis. Curáre namque sacerdótem necésse est, quæ síngulis dicat, unumquemque quáliter admóneat: ut quisquis sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu ætérnæ vitæ sapóre condiátur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

SAl étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus: quod profécto condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit. Sed tunc vere áliis recta prædicámus, si dicta rebus, et exémplis osténdimus. Nullum puto, fratres charíssimi, ab áliis majus præjudícium, quam a sacerdótibus tólerat Deus: quando eos, quos ad aliórum correctiónem pósuit, dare de se exémpla pravitátis cernit: quando ipsi peccámus, qui compéscere peccáta debúimus: nulla animárum lucra quærimus, ad nostra quotídie stúdia vacámus, terréna concupíscimus, humánam glóriam inténta mente captámus. ¶ Et quia eo ipso quo céteris prælàti sumus, ad agénda quælibet majórem licéntiam habémus, suscéptæ benedictiónis ministérium vértimus ad ambitiónis arguméntum: Dei causam relínquimus, ad terréna negótia vacámus: locum sanctitátis accípimus, et terrénis áctibus implicámur.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus.
℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix. dicitur de Homilia Feriæ occurr. et de ea fit commem. in Laudibus.

DIE XVII. MARTII.

In festo S. Patritii Episcopi et Confess. Semidupl.

Omnia de Communi Confess. Pontif. præter Orationem, et Lectiones secundi Nocturni.

Oratio.

DEus, qui ad prædicándam Géntibus glóriam tuam beátum Patrítium Confessórem atque Pontíficem míttere dignátus es: ejus méritis et intercessióne concé-

de, ut quæ nobis agénda præcipis, te miseránte adimplére possímus. Per Dñm.

Deinde fit comm. Feriæ.

In i. Noct. in Quadrag. Lect. de Epistola i. B. Pauli Apostoli ad Timotheum. Fidélis sermo. de Communi Confessoris Pontif. lxi. alias de Scriptura occurrente.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

PAtrítius, Hibérniæ dictus Apóstolus, Calphúrnio patre, matre Conchéssa, sancti Martíni Turonénsis Epíscopi, ut pérhibent, consanguínea, majóri in Británnia natus, puer in Barbarórum sæpius íncidit captivitátem. Eo in statu pascéndis grégibus præpósitus, jam tum futúræ sanctitátis spécimen præbuit. Fídei namque, diviníque timóris, et amóris spíritu replétus, antelucáno témpore per nives, gelu, ac plúvias ad preces Deo fundéndas ímpiger consurgébat, sólitus cénties intérdiu, centiésque noctu Deum oráre. A servitúte tértio exémptus, et inter Cléricos relátus, in divínis lectiónibus longo se témpore exércuit. Gálliis, Itália, Insulísque Tyrréni maris labóre summo peragrátis, divíno tandem mónitu ad Hibernórum salútem advocátur, et facta a beáto Cælestíno Papa Evangélii nuntiándi potestáte, consecratúsque Epíscopus, in Hibérniam perréxit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

EO in múnere mirum quot vir Apostólicus mala, quot ærúmnas et labóres, quot pertúlerit adversários. Verum Dei afflánte benignitáte, terra illa idolórum antea cultrix, eum mox prædicánte Patrítio fructum dedit, ut Sanctórum Insula deínde fúerit appelláta. Frequentíssimi ab eo pópuli sacro sunt regeneráti lavácro; Epíscopi, Clericíque plúrimi ordináti; Vírgines, ac Víduæ ad continéntiæ leges institútæ. Armachánam Sedem, Románi Pontíficis auctoritáte, totíus Insulæ príncipem Metrópolim constítuit, Sanctorúmque relíquiis ab Urbe relátis decorávit. Supérnis visiónibus, prophetíæ dono, ingentibúsque signis et prodígiis a Deo exornátus ádeo refúlsit, ut longe latéque celébrior Patrítii se fama diffúderit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

PRæter quotidiánam Ecclesiárum solicitúdinem, invíctum ab oratióne spíritum numquam relaxábat. Ajunt enim, íntegrum quotídie Psaltérium una cum

Cánticis, et Hymnis, ducentísque oratiónibus consuevísse recitáre: tercénties per síngulos dies flexis génibus Deum adoráre, ac in quálibet hora diéi Canónica céntiés se Crucis signo muníre. Noctem tria in spátia distríbuens, primum in centum Psalmis percurréndis, et bis cénties genuflecténdo; álterum in réliquis quinguagínta Psalmis, álgidis aquis immérsus, ac corde, óculis, manibúsque ad cælum eréctis absolvéndis insumébat; tértium vero super nudum lápidem stratus ténui dabat quiéti. Humilitátis exímius cultor, Apostólico more a mánuum suárum labóre non abstínuit. Assíduis tandem curis pro Ecclésia consúmptus, verbo, et ópere clarus, in extréma senectúte divínis mystériis reféctus, obdormívit in Dño, sepultúsque est apud Dunum in Ultónia a Christiána salúte sæculo quinto. ℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse.

In tertio Noctur. Homilia in Evangel. Homo péregre proficíscens. de Communi Confess. Pontif. lxvi.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurr. et de ea fit commemor. ad Laudes.

DIE XIX. MARTII.

In festo sancti Joseph Sponsi B. Mariæ Virg. Confess.

Duplex ii. Classis.

Ad Vesperas, Antiphona.

JAcob autem génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et loco ult. Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125.

Aña. Missus est Angelus Gábriel a Deo ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis, María.

Antiphona. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam conveníreut, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto.

Antiphona. Joseph vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam.

Aña. Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens: Joseph fili David, noli timére accípere Maríam Cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est; páriet autem filium, et vocábis nomen ejus Jesum.

Capitulum. Prov. 28. et 27.

VIr fidélis multum laudábitur. Et qui Custos est Dómini sui, glorificábitur.

Hymnus.

TE, Joseph, célebrent ágmina Cælitum,
Te cuncti résonent Christía-

dum Chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.
Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.
Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægypti prófugum tu séqueris plagas,
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis
Miscens gáudia flétibus.
Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.
Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere:
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum. Amen.

℣. Constítuit eum Dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Ad Magnificat, Antiphona. Exsúrgens Joseph a somno fecit, sicut præcépit ei Angelus Dómini, et accépit cónjugem suam. Oratio.

Sanctíssimæ genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus, Dómine, méritis adjuvémur: ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

In Quadragesima, fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum, Invitator. Christum Dei Fílium, qui putári dignátus est Fílius Joseph, * Veníte adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Cælitum Joseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benignus
Súscipe laudes.
Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.
Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.
Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.
Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos

honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

In primo Nocturno, Añ. Ascéndit Joseph a Galilæa de civitáte Nazareth in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María.

Psal. Beátus vir. cum reliquis de Communi Confess. non Pontificis, lxxvii.

Antiph. Venérunt Pastóres festinántes: et invenérunt Maríam, et Joseph, et Infántem pósitum in præsépio.

Ps. Quare fremuérunt. lxxvii.

Antiphona. Ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe Púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum.

Psalmus. Dómine, quid multiplicáti sunt. lxxviii.

℣. Constítuit eum Dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 39.

JOseph ígitur ductus est in Ægyptum, emítque eum Pútiphar Eunúchus Pharaónis, Princeps exércitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dñs cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens, habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dñm esse cum eo, et ómnia, quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei, a quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum, et univérsa, quæ ei trádita fúerant: benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph.

℟. Fuit Dóminus cum Joseph, et dedit ei grátiam in conspéctu Príncipis cárceris: * Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos.

℣. Quidquid fiébat, sub ipso erat: Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. Qui trádidit.

Lectio ii. Genes. cap. 41.

PLácuit Pharaóni consílium Joseph, et cunctis minístris ejus: locutúsque est ad eos: Num inveníre potérimus talem Virum, qui Spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia, quæ locútus es, numquid sapientiórem, et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet; uno tantum regni sólio te præcédam.

℟. Esuriénte Terra Ægypti clamávit pópulus ad Regem aliménta petens: quibus ille respóndit: * Ite ad Joseph, et quidquid vobis díxerit, fácite.

℣. Crescébat quotídie fames in omni terra: aperuítque Joseph univérsa hórrea, et vendébat Ægyptiis. Ite.

Lectio iii. Gen. 41.

DIxítque rursus Phárao ad Joseph: Ecce constítui te super univérsam

Terram Ægypti. Tulítque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus; vestivítque eum stola byssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genuflécterent, et præpósitum esse scirent univérsæ Terræ Ægypti. Dixítque Rex ad Joseph: Ego sum Phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum, aut pedem in omni terra Ægypti.

℟. Fecit me Dóminus quasi Patrem Regis, et dóminum univérsæ domus ejus: nolíte pavére: * Pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum.

℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, et comedétis medúllam terræ. Pro salúte.

Glória Patri. Pro salúte.

In ii. Noct., Ana. Consúrgens Joseph accépit Púerum, et Matrem ejus nocte, et secéssit in Ægyptum, et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Psal. Cum invocárem. lxxx.

Antiphona. Defúncto Heróde Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, et áccipe Púerum, et Matrem ejus, et vade in terram Israel: defúncti sunt enim, qui quærébant ánimam Púeri.

Psal. Verba mea. lxxx.

Ana. Accépit Joseph Púerum, et Matrem ejus, et venit in terram Israel.

Ps. Dómine Dñe noster. lxxxi.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam, et magnum decórem impónes super eum.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.
Homilia 2. super Missus, prope finem. Lectio iv.

Quis et qualis homo fúerit beátus Joseph, cónjice ex appellatióne, qua, licet dispensatória, méruit honorári, ádeo ut pater Dei et dictus et créditus sit: cónjice et ex próprio vocábulo, quod augméntum non dúbitas interpretári. Simul et meménto magni illíus quondam Patriárchæ vénditi in Ægypto, et scito ipsíus istum non solum vocábulum fuísse sortítum, sed et castimóniam adéptum, innocéntiam assecútum et grátiam.

℟. Ascéndit Joseph a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem: * Eo quod esset de domo, et família David.

℣. Ut profiterétur cum María despousáta sibi uxóre. Eo.

Lectio v.

Siquidem ille Joseph, fratérna ex invídia vénditus, et ductus in Ægyptum, Christi venditiónem præfigurávit. Iste Joseph, Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægyptum portávit. Ille dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri: iste Dóminam suam, Dómini sui ma-

trem, vírginem agnóscens, et ipse cóntinens, fidéliter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum: isti datum est cónscium fieri, atque partícipem cæléstium sacramentórum.

℟. Surge, et áccipe Púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dícam tibi.

℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægypto vocávi Fílium meum. Et esto. Lectio vi.

ILle fruménta servávit non sibi, sed omni pópulo: iste panem vivum e cælo servándum accépit tam sibi, quam toti mundo. Non est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constítuit Dñs suæ matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidíssimum.

℟. Cum indúcerent púerum Jesum Paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo: * Accépit eum Símeon in ulnas suas et benedíxit Deum.

℣. Et erat Pater ejus, et Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Accépit. Glória Patri. Accépit.

In iii. Noct. Aña. Audiens Joseph quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire. Ps. Dñe, quis habitábit. lxxxii. Antiphona. Admónitus in somnis Joseph secéssit in partes Galilææ, et véniens habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas: Quóniam Nazaræus vocábitur. Psal. Dómine, in virtúte tua. lxxxiii. Antiphona. Erat Pater Jesu, et Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo: et benedíxit illis Símeon. Ps. Dómini est terra. lxxxiii.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. I.

CUm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. I. Comm. in c. 2. Matthæi.

QUare non de símplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Joseph orígo Maríæ monstrarétur: secúndo, ne lapidarétur a Judæis ut adúltera: tértio, ut in Ægyptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit: Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Dicit Mater Jesu ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? * Ecce Pater tuus, et ego doléntes quærebámus te. ℣. Et ait ad illos: Quid est quod me quærebátis: nesciebátis, quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Ecce. Lectio viii.

ANtequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent, non séquitur, ut póstea convénerint, sed scriptúra quod factum non sit, osténdit.

℟. Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth: * Et erat súbditus illis. ℣. Proficiébat sapiéntia, et ætáte, et grátia apud Deum, et hómines. Et. Glória Patri. Et.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurr., si celebretur in Quadrages., et de ea fit commem. in Laudib., si post Pascha, erit sequens.

Lectio ix.

JOseph autem vir ejus cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus efficitur: et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodo Joseph cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat. Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES.

et per Horas, Aña.

IBant Paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ. Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica, 17. Aña. Cum redírent, remánsit Puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt Paréntes ejus. Aña. Non inveniéntes Jesum, regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum; et post tríduum invenérunt illum in Templo sedéntem in médio Doctórum, audiéntem, et interrogántem eos. Aña. Dixit Mater ejus ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus, et ego doléntes quærebámus te. Antiphona. Descéndit Jesus cum eis et venit Názareth, et erat súbditus illis.

Capitulum. Prov. 28. et 27.

VIr fidélis multum laudábitur. Et qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

Hymnus.

ISte, quem læti cólimus fidéles,
Cujus excélsos cánimus triúmphos,
Hac die Joseph méruit perénnis
Gáudia vitæ.
O nimis felix! nimis o beátus!
Cujus extrémam vígiles ad horam
Christus et Virgo simul asti-

térunt
Ore seréno.
Hinc stygis victor, láqueo solútus
Carnis, ad sedes plácido sopóre
Migrat ætérnas, rutilísque cingit
Témpora sertis.
Ergo regnántem flagitémus omnes,
Adsit ut nobis, veniámque nostris
Obtinens culpis, tríbuat supérnæ
Múnera pacis.
Sint sibi plausus, tibi sint honóres,
Trine, qui regnas, Deus, et corónas
Aureas servo tríbuis fidéli
Omne per ævum. Amen.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Benedictus, Aña. Ipse Jesus erat incípiens, quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph. Oratio.

SAnctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus, Dómine, méritis adjuvémur: ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

In Quadrag. fit comm. Fer.

Ad Tertiam, Antiphona. Cum redírent.

Capitulum. Vir fidélis. 454.

℟. breve. Constítuit eum, * Dóminum domus suæ. Constítuit.
℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Dóminum. Glória Patri. Constítuit.
℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.
℟. Glóriam, et magnum decórem impónes super eum.

Ad Sextam, Antiphona. Non inveniéntes.

Capitulum. Eccli. 45.

DIléctus Deo, et homínibus, cujus memória in benedictióne est. In fide, et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne.

℟. br. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna est.
℣. Glóriam, et magnum decórem impónes super eum. In salutári tuo.
Glória Patri. Magna est.
℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Ad Nonam, Antiphona. Descéndit Jesus.

Capitulum. Sap. 10.

PRófugum justum dedúxit Sapiéntia per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. breve. Justus germinábit, * Sicut lílium. Justus.
℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Sicut.
Glória Patri. Justus.
℣. Plantátus in domo Dñi.
℟. In átriis domus Dei nostri.

In secundis Vesperis, Aña. Ibant Paréntes. ut supra in Laudib. 454. Psalmi, Ca-

pitulum, et Hymnus, ut in primis Vesperis. 449.
℣. Glória, et divítiæ in domo ejus. ℟. Et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Ad Magnificat, Antiphona. Ecce fidélis servus, et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.
Oratio. Sanctíssimæ Genitrícis. ut supra. 455.
In Quadrages. fit comm. Fer.

DIE XXI. MARTII.

In festo sancti Benedicti Abbatis. Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontificis, præter sequentia. Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Benedícti Abbátis commendet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.
In Quadrag. fit comm. Feriæ.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 44.

LAudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.
℟. Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.
℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Lectio ii.

HOmines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus Gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum; et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.
℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.
℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et. Lectio iii.

SEd illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum: et in testaméntis stetit semen eórum; et filii eórum propter illos usque in ætérnum manent; semen eórum, et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem, et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent

pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et.

Glória Patri. Et.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

BEnedíctus, Núrsiæ nóbili génere ortus, Romæ liberálibus disciplínis erudítus, ut totum se Jesu Christo daret, ad eum locum, qui Sublácus dícitur, in altíssimam spelúncam penetrávit: in qua sic per triénnium delítuit, ut unus id sciret Románus mónachus, quo ad vitæ necessitátem minístro utebátur. Dum ígitur ei quodam die ardéntes ad libídinem faces a diábolo subjiceréntur, se in véppribus támdiu volutávit, dum laceráto córpore voluptátis sensus dolóre opprimerétur. Sed jam erumpénte ex illis látebris fama ejus sanctitátis, quidam mónachi se illi instituéndos tradidérunt: quorum vivéndi licéntia cum ejus objurgatiónes ferre non posset, venénum in potióne ei dare constítuunt. Verum póculum ei præbéntibus, Crucis signo vas confrégit, ac relícto monastério in solitúdinem se recépit.

℟. Honéstum fecit illum Dñs, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

SEd cum multi ad eum quotídie discípuli convenírent, duódecim monastéria ædificávit, éaque sanctíssimis légibus communívit. Póstea Cassínum migrávit, ubi simulácrum Apóllinis, qui adhuc ibi colebátur, comminuit, aram evértit, et lucos succéndit, ibíque sancti Martíni sacéllum, et sancti Joánnis ædículam extrúxit: oppidános autem et íncolas Christiánis præcéptis ímbuit. Quare augebátur in dies magis divína grátia Benedíctus, ut étiam prophético spíritu ventúra prædíceret. Quod ubi accépit Tótila Gothórum rex, exploratúrus an res ita esset, Spathárium suum régio ornátu, et comitátu præmíttit, qui se regem simuláret. Quem ut ille vidit: Depóne, inquit, fili, depóne quod geris: nam tuum non est. Tótilæ vero prædíxit advéntum ejus in urbem, maris transmissiónem, et post novem annos mortem.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dñs lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

QUi áliquot ménsibus ántequam e vita migráret, præmónuit discípulos quo die esset moritúrus, ac sepúlchrum in quo suum corpus condi vellet, sex diébus ántequam eo inferrétur, aperíri jussit: sextóque die deférri vóluit in Ecclésiam: ubi sumpta Eucharístia, sublátis in cælum óculis orans, inter manus discipulórum efflávit ánimam: quam duo mónachi eúntem in cælum vidérunt pállio ornátam pretiosíssimo, circum eam fulgéntibus lampádibus, et claríssima et gravíssima spécie virum stantem supra caput ipsíus dicéntem audiérunt: Hæc est via, qua diléctus Dñi Benedíctus in cælum ascéndit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Noctur. Homilia in Evangel. Ecce nos relíquimus ómnia. ut in Communi Abbatum. xci.

Nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

DIE XXV. MARTII.

In festo Annuntiationis B. M. Virg. Dupl. ii. Classis.

Ad Vesperas, Antiphona. Missus est Gábriel Angelus. cum reliquis de Laudib. 462.

Psalm. Dixit Dóminus. cum aliq. ut infra in Officio parvo B. M. Virg. cxlix.

Capitulum. Isaiæ 7.

ECce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum et elígere bonum.

Hymn. Ave maris. cli.

℣. Ave María, grátia plena.
℟. Dóminus tecum.

Ad Magnificat, Antiphona. Spíritus Sanctus in te descéndet, María, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

In Quadrag. fit comm. Feriæ in utrisque Vesp. et Laud.

Ad Matutinum, Invitator. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Quem terra. item Aña, et Psalm. Noct. ut in Offic. parvo B. Mariæ. cliii. excepta nona Antiph. Post partum. cujus loco dicitur. Antiphona. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De Isaía Propheta.

Lectio i. Cap. 7.

ET adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia moléstі estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas, María: invenísti grátiam apud Dñm: * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius.

℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce.

Lectio ii. Cap. 11.

ET egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dñi: Spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis, et replébit eum spíritus timóris Dñi. Non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum áurium árguet: sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ; et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus.

℟. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

℣. Quómodo fiet istud quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei. Spíritus Sanctus.

Lectio iii. Cap. 35.

LÆtábitur desérta et ínvia, et exultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exultábit lætabúnda et laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli, et Saron: ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére; ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis. Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur ó-

culi cæcórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum.

℟. Súscipe verbum, virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies et páries Deum páriter et hóminem: * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.

℣. Páries quidem filium, et virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 2. de Nativitate Domini. Lectio iv.

DEus omnípotens et clemens, cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus misericórdia est; statim ut nos diabólica malígnitas venéno suæ mortificávit invídiæ, prædestináta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia præsignávit, denúntians serpénti futúrum semen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem sua virtúte contéreret, Christum scílicet in carne ventúrum; Deum hominémque signans, qui natus ex Vírgine, violatórem humánæ propáginis incorrúpta nativitáte damnáret.

℟. Ecce virgo concípiet, et páriet filium, dicit Dñs: * Et vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Deus, Fortis.

℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et.

Lectio v.

NAm quia gloriabátur diábolus, hóminem sua fraude decéptum divínis caruísse munéribus, et immortalitátis dote nudátum, duram mortis subiísse senténtiam, seque in malis suis quoddam de prævaricatóris consórtio invenísse solátium; Deum quoque justæ severitátis exigénte ratióne, erga hóminem, quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutásse senténtiam; opus fuit, dilectíssimi, secréti dispensatióne consílii, ut incommutábilis Deus (cujus volúntas non potest sua benignitáte privári) primam pietátis suæ dispositiónem sacraménto occultióre compléret, et homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam, contra Dei propósitum non períret.

℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet: * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus.

℣. Et requiéscet super eum spíritus Dñi, spíritus sapiéntiæ, et intelléctus, spíritus consílii, et fortitúdinis. Et erit.

Lectio vi.

ADveniéntibus ergo tempóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præstitúta, ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Dóminus noster, de cælésti sede descéndens, et a patérna glória non recédens, novo órdine, nova nativitáte generátus: novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris: incomprehensíbilis, vóluit comprehéndi: ante témpora manens, esse cœpit ex témpore: universitátis Dñs, servílem formam obumbráta majestátis suæ dignitáte suscépit: impassíbilis Deus, non dedignátus est homo esse passíbilis, et immortális, mortis légibus subjacére.

℟. Sancta, et immaculáta virgínitas! quibus te láudibus ófferam néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia quem. Glória Patri. Quia quem.

In tertio Nocturno.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 2. in Lucam.

LAtent quidem divína mystéria, nec fácile juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis atque præcéptis Dñi Salvatóris póssumus intelligere, et hoc propensióris fuísse consílii, quod ea potíssimum elécta est, ut Dñm páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur, quod concéperat ex adultério.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum, et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et. Bño. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

ET ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum víderit, solus Angelus repérerit;

sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur afflátu, ab Angelo salutátur.

℟. Gaude, María virgo; cunctas hæreses sola interemísti, quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti: * Dum virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum Virgo invioláta permansísti. ℣. Beáta es, quæ credidísti, quia perfécta sunt ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino. Dum virgo.

Glória Patri. Dum virgo.

Si hoc festum celebretur in Quadragesima, nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurr., et de ea fit comm. in Laudib.

Lectio ix.

TAnti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur: Spíritus Sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancílla Dñi, contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dñi, quæ mater elígitur, nec repentíno exaltáta promísso est.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

MIssus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Aña. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus.

Antiphona. Ne tímeas, María: invenísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies et páries filium.

Antiph. Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, et regnábit in ætérnum.

Aña. Ecce Ancílla Dñi, fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum. Isaiæ 7.

ECce virgo concípiet, et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Hymnus. O gloriósa Vírginum. ut infra clx.

℣. Ave María, grátia plena.
℟. Dóminus tecum.

Ad Benedictus, Antiphona. Quómodo fiet istud, Angele Dei, quóniam virum non cognósco? Audi, María Virgo: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem Dóminum.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam, Antiphona. Ave María.

Capitulum. Ecce virgo concípiet. ut supra. 462.

℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Ne tímeas, María.

Capitulum. Luc. 1.

DAbit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Ecce ancílla Dómini.

Capitulum. Isaiæ 11.

EGrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesp. dicuntur omnia ut in primis. 458.

Ad Magnificat, Antiphona. Gábriel Angelus locútus est Maríæ, dicens: Ave grátia plena: Dóminus tecum; Benedícta tu in muliéribus.

F E R I A S E X T A

Post Dominicam Passionis celebratur Officium Septem Dolorum B. Mariæ Virginis.

Duplex majus.

Ad Vesperas, Antiphona.

VAdam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris.

Psalm. Crédidi. cum reliq. ut in Vesp. Feriæ v. in Cœna Domini. 252.

Antiph. Diléctus meus cándidus, et rubicúndus: comæ cápitis ejus sicut púrpura Regis vincta canálibus.

Psalm. Ad Dóminum cum tribulárer. 252.

Aña. Quo ábiit diléctus tuus o pulchérrima mulíerum? quo diléctus tuus declinávit?

Psalm. Eripe me, Dómine ab hómine malo. 253.

Antiph. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

Psal. Dómine, clamávi. 253.

Antiph. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Psalm. Voce mea ad Dñm clamávi: * voce mea ad Dñm deprecátus sum. 254.

Capitulum. Isaiæ 53.

QUis crédidit audítui nostro? Et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum

coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Hymnus.

STabat Mater dolorósa
Juxta Crucem lacrymósa,
Dum pendébat Fílius.
Cujus ánimam geméntem,
Contristátam et doléntem,
Pertransívit gládius.
O quam tristis, et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!
Quæ mœrébat, et dolébat
Pia Mater, dum vidébat
Nati pœnas íncl yti.
Quis est homo qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret
In tanto supplício?
Quis non posset contristári,
Christi Matrem contemplári
Doléntem cum Fílio?
Pro peccátis suæ Gentis,
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.
Vidit suum dulcem Natum
Moriéndo desolátum,
Dum emísit spíritum.
Eja Mater fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.
Fac ut árdeat cor meum
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam. Amen.

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona. Tuam ipsíus ánimam (ait ad Maríam Símeon) pertransíbit gládius.

Oratio.

DEus, in cujus passióne secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ vírginis, et matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut qui transfixiónem ejus, et passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis et précibus ómnium Sanctórum Cruci fidéliter astántium intercedéntibus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et fit commemoratio Feriæ.

Antiph. Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.
℟. A viro iníquo éripe me.

Oratio.

ESto, quæsumus, Dñe, propítius plebi tuæ: ut quæ tibi non placent, respuéntes, tuórum pótius repleántur delectatiónibus mandatórum. Per Dóminum.

Ad Complet. et Horas dici in fine Hymnorum dicitur,

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum, Invitator. Dolóres gloriósæ recoléntes Vírginis: Dñm pro nobis passum, * Veníte adorémus.

Psal. Veníte exultémus. 2.

Hymnus.

SAncta mater istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo válide.
Tui Nati vulneráti,
Tam dignáti pro me pati
Pœnas mecum dívide.
Fac me tecum pie flere,

Crucifixo condolére,
Donec ego víxero.
Juxta crucem tecum stare,
Et me tibi sociáre
In planctu desídero. Amen.

In primo Nocturno, Aña. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psal. Quare fremuérunt. 4.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo.

Psal. Dómine, quid multiplicáti. 4.

Antiph. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Psal. Usquequo, Dómine, oblivisceris me in finem. 8.

℣. Pósuit me desolátam.

℟. Tota die mœróre conféctam. Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dñe.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Benedictióne perpétua.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

QUis crédidit audítui nostro? Et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti, non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum. Despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem, et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Diléctus meus cándidus, et rubicúndus, et totus desiderábilis: * Omnis enim figúra ejus amórem spirat, et ad redamándum próvocat, caput inclinátum, manus expánsæ, pectus apértum.

℣. Piis, o Virgo, spectas eum óculis, contémplans in eo non tam vúlnerum livórem, quam mundi salútem. Omnis.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

OMnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit, et pósuit Dñs in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium. Propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, ne-

que dolus fúerit in ore ejus.
℟. Manus ejus tornátiles, clavórum cúspide terebrátæ, * Humánæ salútis prétio quasi hyacínthis refértæ.
℣. Córnua in mánibus ejus: ibi abscóndita est fortitúdo ejus: sunt enim manus ejus. Humánæ.
Bño. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

ET Dñs vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dñi in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur, in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est, et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.
℟. Diligébat Jesus Joánnem, quóniam speciális prærogatíva castitátis amplióri dilectióne fécerat dignum: * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit.
℣. In Cruce dénique moritúrus huic matrem Vírginem vírgini commendávit. Quia. Glória Patri. Quia virgo.
In secundo Nocturno, Aña. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriétur, et períbit nomen ejus?
Psalmus. Beátus, qui intélligit. 61.
Aña. Deus vitam meam annuntiávi tibi: posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.
Psalm. Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit. 71.
Aña. Fílii hóminum, dentes eórum arma, et sagíttæ, et lingua eórum gládius acútus.
Psalm. Miserére mei, Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit. 72.
℣. Fácies mea intúmuit a fletu.
℟. Et pálpebræ meæ caligavérunt. Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Ex Sermone de 12. stellis.

Lectio iv.

MArtyrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quam in ipsa Domínicæ Passiónis história commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum, cui contradicétur, et tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam pertransívit; alióquin non nisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem postéaquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsíus plane non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus apéruit latus, sed tuam útique ánimam

pertransívit. Ipsíus nimírum ánima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequíbat avélli.

℟. Ténebræ factæ sunt, cum crucifixíssent Jesum Judæi, et circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid dereliquísti me? * Et inclináto cápite emísit spíritum.

℣. Quis tibi nunc sensus, dum cernis tália, Virgo? Et.

℟. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plusquam Mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimírum corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. An non tibi plusquam gládius fuit sermo ille, revéra petránsiens ánimam, et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ, et spíritus: Múlier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discípulus pro Magístro, fílius Zebedæi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio, quando et nostra, licet sáxea, licet férrea péctora, sola recordátio scindit?

℟. Pássio Dómini, * Ipsam ejus matrem carnáli orbitáte gráviter percússam, vehementíssime contristávit.

℣. Ferrum lánceæ militáris, latus quidem Salvatóris, ánimam vero transívit Vírginis matris. Ipsam ejus.

℟. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Non mirémini, fratres, quod María martyr in ánima fuísse dicátur. Mirétur, qui non memínerit, se audivísse Paulum inter máxima géntium crímina memorántem, quod sine affectióne fuíssent. Longe id fuit a Maríæ viscéribus, longe sit a sérvulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præscíerat moritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat contínuo resurrectúrum? Et fidéliter. Super hæc dóluit crucifixum? Et vehementer. Alióquin quisnam tu frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Maríam compatiéntem, quam Maríæ fílium patiéntem? Ille étiam mori córpore pótuit: ista cómmori corde non pótuit. Fecit illud cháritas, qua majórem nemo hábuit: fecit et hoc cháritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, et inhæréndo láteri tuo, ut sanguis tuus sánguinem meum tangat, et tergat? * Ut fons aquæ tuæ de scaturígine recti cordis, per venas boni óperis, in finem ætérnæ felicitátis exsíliat.

℣. Fílii tui de longe vé-

nient, et filiæ tuæ de látere surgent. Ut fons.
Glória Patri. Ut fons.
In tertio Nocturno, Aña. Intendérunt arcum, rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.
Psal. Exáudi, Deus, oratiónem meam, cum déprecor. 75.
Aña. Factus sum sicut homo sine adjutório inter mórtuos liber. Psalm. Dómine Deus salútis meæ. 97.
Antiphona. Replévit me amaritúdine, inebriávit me absynthio.
Psalm. Deus laudem meam ne tacúeris. 116.
℣. Deus vitam meam annuntiávi tibi.
℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Stabant juxta Crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophe, et María Magdaléne. Et réliqua.
Homilía S. Augustíni Epísc.
Trac. 119. in Joannem.

HÆc nimírum est illa hora, de qua Jesus, aquam conversúrus in vinum, díxerat matri: Quid mihi, et tibi est, múlier? Nondum venit hora mea. Hanc ítaque horam prædíxerat, quæ tunc nondum vénerat, in qua debéret agnóscere moritúrus, de qua fúerat mortáliter natus. Tunc ergo divína factúrus, non divinitátis, sed infirmitátis matrem velut incógnitam repellébat. Nunc autem humána jam pátiens, ex qua fúerat factus homo, afféctu commendábat humáno; morális ígitur insinuátur locus. Facit quod faciéndum ádmonet: et exémplo suo suos minístros instrúxit præcéptor bonus, ut a fíliis piis impendátur cura paréntibus; tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra moriéntis, étiam cáthedra fúerit Magístri docéntis.
℟. Dóleo super te, fili mi Jesu, decórus nimis, et amábilis super amórem mulíerum! * Sicut enim mater únicum díligit fílium, ita ego te diligébam.
℣. Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus. Sicut.
Bño. Cujus festum cólimus.
Lectio viii.

EX hac sana doctrína didícerat Paulus Apóstolus, quod docébat, quando dicébat: Si quis autem suis, et máxime doméstícis non próvidet, fidem negávit, et est infidéli detérior. Quid autem tam cuíque doméstícum, quam paréntes fíliis, aut paréntibus fílii? Hujus ítaque salubérrimi præcépti ipse Magíster sanctórum de

seípso constituébat exémplum: quando non ut fámulæ Deus, quam creáverat, et regébat; sed ut matri homo, de qua creátus fúerat, et quam relinquébat, álterum pro se quodámmodo filium providébat.

℟. Eja mater fons amóris, fac nos sentíre vim dolóris, ut tecum lugeámus: * Et Domínicæ passiónis fructum sentiámus.

℣. Et sicut filius tuus Jesus pro nobis mórtuus est, et resurréxit: ita et nos commórtui cum eódem resurgámus. Et.

Glória Patri. Et.

Bño. Per Evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio ix. Cap. 11.

IN illo témpore: Collegérunt Pontífices et Pharisæi concílium advérsus Jesum, et dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 49. in Joan. sub fin.

POntífices et Pharisæi sibi consulébant; nec tamen dicébant, Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodo nocérent ut pérderent, quam quómodo sibi consúlerent, ne perírent, et tamen timébant, et quasi consulébant. Dicébant enim: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: et vénient Románi, et tollent nostrum locum, et gentem. Temporália pérdere timuérunt, et vitam ætérnam non cogitavérunt, ac sic utrúmque amisérunt.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

VAdam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliq. de Domínica. 17.

Antiph. Diléctus meus cándidus, et rubicúndus: comæ cápitis ejus sicut púrpura Regis vincta canálibus.

Antiph. Quo ábiit diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? Quo diléctus tuus declinávit?

Antiph. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

Antiph. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum. Isaiæ 53.

QUis crédidit audítui nostro? Et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Hymnus.

VIrgo vírginum præclara,
Mihi jam non sis amára,
Fac me tecum plángere.
Fac ut portem Christi mortem,
Passiónis fac consórtem,
Et plagas recólere.
Fac me plagis vulnerári,
Fac me Cruce inebriári,

Et cruóre Fílii.
Flammis ne urar succénsus,
Per te, Virgo, sim defénsus
In die judícii.
Christe, cum sit hinc exíre,
Da per matrem me veníre
Ad palmam victóriæ.
Quando corpus moriétur,
Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória. Amen.

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Benedictus, Antiphona. Cum vidísset Jesus matrem stantem juxta crucem, et discípulum, quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce Mater tua.

Oratio.

DEus, in cujus passióne secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ vírginis et matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut qui transfixiónem ejus et passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis et précibus ómnium Sanctórum Cruci fidéliter astántium intercedéntibus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Et fit commemor. Feriæ, Antiphona. Appropinquábat autem dies festus Judæórum: et quærébant Príncipes Sacerdótum quómodo Jesum interfícerent, sed timébant plebem.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde; ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, temporáliter pótius macerémur, quam supplíciis deputémur ætérnis. Per Dóminum.

Ad Primam, Antiphona. Vadam ad montem.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe.

℣. Qui passus es pro hómine. Miserére nobis.

Glória Patri. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Ad Tertiam, Antiphona. Diléctus meus.

Capitul. Quis crédidit. 469.

℟. brev. Pósuit me, * Desolátam. Pósuit.

℣. Tota die mœróre conféctam. Desolátam.

Glória Patri. Pósuit.

℣. Fácies mea intúmuit a fletu. ℟. Et pálpebræ meæ caligavérunt.

Ad Sextam, Antiphona. Quo ábiit.

Capitulum. Isaiæ 53.

IPse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera no-

stra. Disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. brev. Fácies mea, * Intúmuit a fletu. Fácies mea.
℣. Et pálpebræ meæ caligavérunt. Intúmuit.
Glória Patri. Fácies mea.
℣. Deus, vitam meam annuntiávi tibi.
℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Ad Nonam, Antiphona. Fulcíte me flóribus.

Capitulum. Isaiæ 53.

GEneratiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium; propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. brev. Deus vitam meam, * Annuntiávi tibi. Deus vitam.
℣. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo. Annuntiávi.
Glória Patri. Deus.
℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

In secundis Vesperis, omnia dicuntur ut in primis. Ad Magnificat, Antiphona. Cum vidísset Jesus matrem stantem juxta crucem, et discípulum, quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce filius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce mater tua. Oratio. Deus in cujus passióne. ut supra. 470.

Et fit commemor. Feriæ, Antiphona. Príncipes sacerdótum consílium fecérunt, ut Jesum occíderent; dicébant autem: Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo.
℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.
℟. A viro iníquo éripe me.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

FESTA APRILIS.

Temp. Pasch. i. die non imped. non dicitur Off. Defunct.

DIE II. APRILIS.

In festo S. Francisci de Paula Confess. Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontificis, exceptis iis, quæ hic habentur propria.

Antiph. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.
℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

DEus humílium celsitúdo, qui beátum Francíscum Confessórem Sanctórum tuórum glória sublimásti: tríbue, quæsumus, ut ejus méritis et imitatióne, promíssa humílibus præmia felíciter consequámur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. Feriæ si celebretur in Quadrages. In i. Noct. Lect. de Script. occ. si celebretur post Pascha, si vero in Quadragesima.

Beátus vir, qui invéntus est. de Communi Confess. non Pontificis. lxxxvii.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

FRancíscus Paulæ, quod est Calábriæ óppidum, loco húmili natus est: quem paréntes cum diu prole caruíssent, voto facto, beáti Francísci précibus suscepérunt. Is adoléscens divíno ardóre succénsus, in erémum secéssit, ubi annis sex, victu ásperam, sed meditatiónibus cæléstibus suávem vitam duxit. Sed cum virtútum ejus fama lóngius manáret, multíque ad eum pietátis stúdio concúrrerent, fratérnæ charitátis causa e solitúdine egréssus, Ecclésiam prope Paulam ædificávit, ibíque prima sui Ordinis fundaménta jecit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

ERat in eo mirífica loquéndi grátia: perpétuam virginitátem servávit, humilitátem sic cóluit, ut se ómnium mínimum díceret, suósque alúmnos Mínimos appellári volúerit. Rudi amíctu, nudis pédibus incédens, humi cubábat. Cibi abstinéntia fuit admirábilis; semel in die post solis occásum reficiebátur, et ad panem, et aquæ potum, vix áliquid ejúsmodi obsónii adhibébat, quo vesci in Quadragésima licet: quam consuetúdinem ut Fratres sui toto anni témpore retinérent, quarto eos voto adstrínxit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum; * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

MUltis miráculis servi sui sanctitátem Deus testári vóluit: quorum illud in primis célebre, quod a nautis rejéctus, Sicíliæ fretum strato super flúctibus pállio, cum sócio transmísit. Multa étiam futúra prophético spíritu prædíxit. A Ludovíco undécimo Francórum rege expetítus, magnóque in honóre est hábitus. Dénique annum primum et nonagésimum agens, Turónis migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo quingentésimo séptimo; cujus corpus dies úndecim insepúltum, ita incorrúptum permánsit, ut suávem étiam odórem effláret. Eum Leo Papa décimus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram

me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Noct., Homilia in Evang. Nolíte timére. ut in Communi Confess. non Pontificis. xc.

In Quadrag. ix. Lect. legitur de Homil. Feriæ occurr., et in Laudib. fit de ea commem.

DIE IV. APRILIS.

In festo S. Isidori Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.

Omnia de Communi Confess. Pontif. præter ea, quæ hic propria ponuntur.

Ad Magnificat in utrisque Vesp., Antiphona. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Isidóre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Isidórum minístrum tribuísti: præsta, quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemor. Feriæ, si venerit in Quadragesima.

In i. Noct., Lect. Sapiéntiam ómnium antiquórum. de communi Doct. lxxii.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Isidórus natióne Hispánus, Doctor egrégius, ex nova Carthágine Severiáno patre Provínciæ Duce natus, a Sanctis Epíscopis Leándro Hispalénsi, et Fulgéntio Carthaginénsi frátribus suis pie, et liberáliter educátus, Latínis, Græcis, et Hebráicis lítteris, divinísque, et humánis légibus instrúctus, omni scientiárum, atque Christianárum virtútum génere præstantíssimus evásit. Adhuc adoléscens hæresim Ariánam, quæ gentem Gothórum Hispániæ latíssime dominántem jam pridem inváserat, tanta constántia palam oppugnávit, ut parum abfúerit, quin ab hæréticis necarétur. Leándro vita functo ad Hispalénsem Cáthedram invítus quidem, sed urgénte in primis Reccarédo Rege, magnóque étiam Cleri, Populíque consénsu assúmitur, ejúsque electiónem sanctus Gregórius Magnus, nedum auctoritáte Apostólica confirmásse, sed et eléctum, transmísso de more pállio, decorásse, quin étiam suum, et Apostólicæ Sedis in univérsa Hispánia Vicárium constituísse perhibétur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

In Episcopátu quantum fúerit constans, húmilis, pátiens, miséricors, in Chri-

stiána, et Ecclesiástica disciplína instauránda sollícitus, eáque verbo, et scriptis stabiliénda indeféssus, atque omni demum virtútum ornaménto insignítus, nullíus lingua enarráre sufficeret. Monástici quoque institúti per Hispániam promótor, et amplificátor exímius, plura constrúxit Monastéria, Collégia ítidem ædificávit, ubi stúdiis sacris, et lectiónibus vacans, plúrimos discípulos, qui ad eum confluébant, erudívit, quos inter Sancti Ildefónsus Toletánus, et Bráulio Cæsaraugustánus Epíscopi emicuérunt. Coácto Híspali Concílio, Acephalórum hæresim Hispániæ jam minitántem, acri, et eloquénti disputatióne fregit, atque contrívit. Tantam apud omnes sanctitátis, et doctrínæ famam adéptus est, ut elápso vix ab ejus óbitu sexto décimo anno, univérsa Toletána Synodo duórum supra quinquagínta Episcopórum plaudénte, ipsóque étiam sancto Ildefónso suffragánte, Doctor egrégius, Cathólicæ Ecclésiæ novíssimum decus, in sæculórum fine doctíssimus, et cum reveréntia nominándus appellári merúerit: eúmque sanctus Bráulio non modo Gregório Magno comparáverit, sed et erudiéndæ Hispániæ loco Jacóbi Apóstoli cælitus datum esse censúerit.

℞. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Scripsit Isidórus libros Etymologiárum, et de Ecclesiásticis Officiis, aliósque quamplúrimos Christiánæ et Ecclesiásticæ disciplínæ ádeo útiles; ut Sanctus Leo Papa quartus ad Epíscopos Británniæ scríbere non dubitáverit, sicut Hierónymi, et Augustíni, ita Isidóri dicta retinénda esse, ubi contígerit inusitátum negótium, quod per Cánones mínime definíri possit. Plures étiam ex ejúsdem scriptis senténtiæ inter Canónicas Ecclésiæ leges relátæ conspiciúntur. Præfuit Concílio Toletáno quarto, ómnium Hispániæ celebérrimo. Dénique cum ab Hispánia Ariánam hæresim eliminásset, morte sua, et regni vastatióne a Saracenórum armis públice prænuntiáta, postquam quadragínta círciter annos suam rexísset Ecclésiam, Híspali migrávit in cælum anno sexcentésimo trigésimo sexto. Ejus corpus inter Leándrum fratrem, et Florentínam sorórem, ut ipse mandáverat, primo cónditum, Ferdinándus primus, Castéllæ et Legiónis Rex ab Eneto Saracéno Híspali dominánte ma-

gno prétio redémptum Legiónem tránstulit; et in ejus honórem Templum ædificátum est, ubi miráculis clarus, magna pópuli devotióne cólitur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Et réliqua.

Homilía S. Isidóri Epíscopi.

Ex lib. 2. Officiorum ad S. Fulgentium, cap. 5.

QUi in erudiéndis, atque instituéndis ad virtútem pópulis præerit, necésse est, ut in ómnibus sanctus sit, et in nullo reprehensíbilis habeátur. Qui enim álium de peccátis árguit, ipse a peccáto debet esse aliénus. Nam qua fronte subjéctos argúere póterit, cum illi statim possit corréctus ingérere: Ante doce te quæ recta sunt? Prímitus quippe semetípsum corrígere debet, qui álios ad bene vivéndum admonére studet, ita ut in ómnibus semetípsum formam vivéndi præbeat, cunctósque ad bonum opus et doctrína, et ópere próvocet. Cui étiam sciéntia scripturárum necessária est. Quia si Epíscopi tantum sancta sit vita, sibi soli prodest, sic vivens. Porro si et doctrína, et sermóne fúerit erudítus, potest céteros quoque instrúere, et docére suos, et adversários repercútere, qui nisi refutáti fúerint, atque convícti, fácile possunt simplícium corda pervértere.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum; * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

HUjus sermo debet esse purus, simplex, apértus, plenus gravitátis, et honestátis, plenus suavitátis, et grátiæ, tractans de mystério legis, de doctrína fidei, de virtúte continéntiæ, de disciplína justítiæ, unumquémque ádmonens divérsa exhortatióne, juxta professiónem, morúmque qualitátem, scílicet ut prænóscat quid, cui, quando, vel quómodo próferat. Cujus præ céteris speciále officium est, scriptúras légere, percúrrere Cánones,

exémpla Sanctórum imitári, vigíliis, jejúniis, oratiónibus incúmbere, cum frátribus pacem habére, nec quemquam de membris suis discérpere, nullum damnáre, nisi comprobátum, nullum excommunicáre, nisi discússum. Quique ita humilitáte páriter, et auctoritáte præésse debet, ut neque per nímiam humilitátem suam subditórum vítia convaléscere fáciat, neque per immoderántiam severitátis, potestátem exérceat, sed tanto cáutius erga commíssos sibi, quanto dúrius a Christo indagári formídat.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus: * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit.

Glória Patri. Et implévit.

Si venerit in Quadragesima Lectio ix. dicitur de Homiliá Feriæ occurrentis cum ejus commem. in Laudibus. Alias erit. Lectio ix.

TEnébit quoque illam supereminéntem donis ómnibus charitátem, sine qua omnis virtus nihil est. Custos enim castitátis cháritas, locus autem hujus custódis humílitas. Habébit étiam inter hæc ómnia castitátis eminéntiam: ita ut mens Christo dédita, ab omni inquinaménto carnis sit munda et líbera. Inter hæc oportébit cum solícita dispensatióne curam páuperum gérere, esuriéntes páscere, vestíre nudos, suscípere peregrínos, captívos redímere, víduas ac pupíllos tuéri, pervígilem in cunctis exhibére curam, providéntiam habére distributióne discréta. In quo étiam hospitálitas ita erit præcípua, ut omnes cum benignitáte, et charitáte suscípiat. Si enim omnes fidéles illud Evangélii audíre desíderant: Hospes fui, et suscepístis me: quanto magis Epíscopus, cujus diversórium cunctórum debet esse receptáculum?

Te Deum laudámus. 16.

Vesper. a Capitul. de seq. commem. præced. et Feriæ si venerit in Quadragesima.

DIE V. APRILIS.

In festo sancti Vincentii Ferrerii Confess. Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontif. præter ea quæ hic notantur.

Antiph. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Vincéntii Confessóris tui méritis et prædicatióne illustráre dignátus es: concéde nobis fámulis tuis; ut et ipsíus instruámur exémplis, et ab ómnibus ejus patrocínio liberémur ad-

vérsis. Per Dñm nostrum.
Deinde fit comm. S. Isidori, Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Isidóre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.
℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.
Oratio. Deus, qui pópulo tuo. ut supra. 473.
Postea Feriæ occurrentis si celebretur in Quadragesima. In i. Noct. Lect. de Script. occ. si celebretur post Pascha, si venerit in Quadrages. Beátus vir. de Communi Conf. non Pontif. ii. loco. lxxxvii.
In ii. Nocturno. Lectio iv.
VIncéntius honésta stirpe Valéntiæ in Hispánia natus, ab ineúnte ætáte cor gessit seníle. Qui dum caliginósi hujus sæculi lábilem cursum pro ingénii sui módulo consideráret, Religiónis hábitum in Ordine Prædicatórum décimo octávo ætátis suæ anno suscépit; et emíssa solémni professióne, sacris lítteris sédulo incúmbens, Theologíæ láuream summa cum laude consecútus est. Mox obténta a Superióribus licéntia, verbum Dei prædicáre, Judæórum perfídiam argúere, Saracenórum erróres confutáre tanta virtúte et efficácia cœpit, ut ingéntem ipsórum infidélium multitúdinem ad Christi fidem perdúxerit, et multa Christianórum míllia a peccátis ad pœniténtiam, a vítiis ad virtútem revocárit. Eléctus enim a Deo, ut mónita salútis in omnes Gentes, tribus, et linguas diffúnderet, et extrémi tremendíque judícii diem appropinquáre osténderet, ómnium auditórum ánimos terróre concússos, atque a terrénis afféctibus avúlsos, ad Dei amórem excitábat.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.
Lectio v.
IN hoc autem Apostólico múnere hic vitæ ejus tenor perpétuus fuit. Quotídie Missam summo mane cum cantu celebrávit, quotídie ad pópulum conciónem hábuit, inviolábile semper jejúnium, nisi urgens adésset necéssitas, servávit. Sancta, et recta consília nulli denegávit, carnes numquam comédit, nec vestem líneam índuit, populórum júrgia sedávit, dissidéntia regna pace compósuit; et cum vestis inconsútilis Ecclésiæ diro schísmate scinderétur, ut unirétur, et uníta servarétur, plúrimum laborávit. Virtútibus ómnibus cláruit, suósque detractóres, et persecutóres, in simplicitáte, et humilitáte ámbulans, cum

mansuetúdine recépit, et ampléxus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

PEr ipsum divína virtus, in confirmatiónem vitæ et prædicatiónis ejus, multa signa et mirácula fecit. Nam frequentíssime super ægros manus impósuit, et sanitátem adépti sunt, spíritus immúndos e corpóribus éxpulit; surdis audítum, mutis loquélam, cæcis visum restítuit, leprósos mundávit, mórtuos suscitávit. Sénio tandem et morbo conféctus infatigábilis Evangélii præco, plúrimis Európæ provínciis cum ingénti animárum fructu peragrátis, Venétiæ in Británnia minóri prædicatiónis et vitæ cursum felíciter consummávit, anno salútis millésimo quadringentésimo décimo nono, quem Callístus tértius Sanctórum número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi. de Communi Conf. non Pontif. lxxxiv.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurr. et de ea fit commem. in Quadrages.

DIE XI. APRILIS.

In festo S. Leonis Papæ, Confess. et Ecclesiæ Doct.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter hic posita.

In utrisq. Vesp. ad Magnificat. Antiphona. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Leo, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

EXáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

Si celebretur in Quadrages. fit comm. Feriæ in utrisque Vesperis, et Laudibus.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

PEtrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sancti-

ficatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi: grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam reveláriin témpore novíssimo.

℟. Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

IN quo exultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi: quem cum non vidéritis, dilígitis, in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta, reportántes finem fidei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas, quæ in Christo sunt passiónes, et posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cælo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Lectio iii.

PRopter quod succíncti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfécte speráte in eam, quæ offértur vobis, grátiam, in revelatiónem Jesu Christi: quasi filii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis, sed secúndum eum, qui vocávit vos, Sanctum; et ipsi in omni conversatióne sancti sitis, quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego Sanctus sum. Et si patrem invocátis eum, qui sine acceptióne personárum júdicat secúndum uniuscujúsque opus, in timóre

incolátus vestri témpore conversámini. Sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis: sed pretióso sánguine quasi agni immaculáti Christi, et incontamináti: præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum a mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra, et spes esset in Deo.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu. Glória Patri. Tu.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

LEo Primus, Etrúscus, eo témpore præfuit Ecclésiæ, cum rex Hunnórum Attila, cognoménto Flagéllum Dei, in Itáliam invádens, Aquiléjam triénnii obsidióne captam dirípuit, et incéndit; unde cum Romam ardénti furóre raperétur, jamque cópias, ubi Míncius in Padum ínfluit, trajícere paráret, occúrrit ei Leo malórum Itáliæ impendéntium misericórdia permótus: cujus divína eloquéntia persuásum est Attilæ, ut regrederétur. Qui interrogátus a suis, quid esset quod præter consuetúdinem tam humíliter Románi Pontíficis imperáta fáceret; respóndit, se adstántem quemdam álium, illo loquénte, sacerdotáli hábitu véritum esse, sibi stricto gládio minitántem mortem, nisi Leóni obtemperáret. Quare in Pannóniam revérsus est.

℟. Invéni David servum meum, óleo santo meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

LEo autem Romæ singulári ómnium lætítia excéptus, paulo post invadénti urbem Genseríco, eádem eloquéntiæ vi et sanctitátis opinióne persuásit, ut ab incéndio, ignomíniis, ac cædibus abstinéret. Sed cum Ecclésiam a multis hærésibus oppugnári, maximéque a Nestoriánis, et Eutychiánis exagitári vidéret; ad eam purgándam, et in fide Cathólica confirmándam, Concílium Chalcedonénse indíxit. Ubi sexcéntis trigínta coáctis Epíscopis, et Eutyches, et Dióscorus, et íterum Nestórius condemnáti sunt; ejusdémque Concílii decréta, sua auctoritáte confirmávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

HIs actis, sanctus Póntifex se ad reficiéndas, et ædificándas Ecclésias convértit. Cujus suásu Demétria pia fémina, sancti Stéphani Ecclésiam construxit in suo fundo via Latína, tértio ab Urbe milliário: ipse via Appia sub nómine sancti Cornélii álteram cóndidit. Multas prætérea et sacras ædes, et sacra eárum vasa restítuit. In tribus Basílicis, Petri, Pauli, et Constantiniána, cámeras exstrúxit, ædificávit monastérium, vicínum Basílicæ sancti Petri: sepúlchris Apostolórum custódes adhíbuit, quos cubiculários appellávit. Státuit, ut in actióne mystérii dicerétur, Sanctum sacrifícium, immaculátam hóstiam. Sanxit, ne mónacha benedíctum cápitis velámen recíperet, nisi quadragínta annórum virginitátem probásset. His et áliis præcláre gestis, cum multa sancte et luculénter scripsísset, tértio Idus Aprílis obdormívit in Dño. Sedit in Pontificátu annos vigínti, menses decem, dies vigínti octo.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía S. Leónis Papæ. Ser. 2. in annivers. assumpt. suæ, ante medium.

CUm, sicut Evangélica lectióne reserátum est, interrogásset Dóminus discípulos, quem ipsum (multis divérsa opinántibus) créderent: respondissétque beátus Petrus, dicens: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. Dóminus ait: Beátus es, Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est: et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam; et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam, et tibi dabo claves regni cælórum; et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Manet ergo dispositio veritátis, et beátus Petrus in accépta fortitúdine petræ persevérans, suscépta Eccle-

siæ gubernácula non relíquit.
℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

IN univérsa namque Ecclésia, Tu es Christus Fílius Dei vivi, quotídie Petrus dicit: et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério hujus vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit, et captivórum ejus víncula dissólvit. Hæc érutos mundo ínserit cælo, et portæ ínferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínitus soliditáte munita est, ut eam neque hærética umquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfidia. His ítaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrátur hodiérna festívitas: ut in persóna humilitátis meæ ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum solicitúdo cum commendatárum sibi óvium custódia persevérat, et cujus étiam dígnitas in indígno hæréde non déficit.
℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus.
℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et.
Glória Patri. Et.

Lectio ix. in Quadr. legitur de Homil. Feriæ occurr. et fit commem. de ea in Laudibus: Alias.

Lectio ix.

CUm ergo cohortatiónes nostras áuribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fúngimur, loqui crédite: quia et illíus vos afféctu monémus, et non áliud vobis, quam quod dócuit, prædicámus, obsecrántes, ut succíncti lumbos mentis vestræ, castam et sóbriam vitam in Dei timóre ducátis. Coróna mea, sicut Apóstolus ait, et gáudium vos estis, si fides vestra, quæ ab inítio Evangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectióne et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiam, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opórteat florére virtútibus: vos tamen præcípue inter céteros pópulos decet méritis pietátis excéllere, quos in ipsa Apostólicæ petræ arce fundátos, et Dóminus noster Jesus Christus cum ómnibus redémit, et beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.

Te Deum laudámus. 16.

DIE XIII. APRILIS.

In festo S. Hermenegildi martyr. Semiduplex.

Omnia de communi unius Martyris, præter ea, quæ sequuntur.

Notandum, quod si in primis Vesper. hujus Festi, ob aliquam causam sequens Hymnus. **Regáli sólio, etc.** dicendus non sit, tunc ponatur ad Matut. et Hymnus Matutini. **Nullis te génitor, etc.** substituendus est in Laudib. Ex decreto Sacr. Rit. Congreg. die 5. Maji 1736.

In utrisque Vesperis, et Laudibus.

Hymnus.

Regáli sólio fortis Ibériæ
Hermenegílde jubar, glória Mártyrum,
Christi quos amor almis
Cæli cœtibus ínserit.

Ut perstas pátiens pollícitum Deo
Servans obséquium! quo pótius tibi
Nil propónis, et arces
Cáutus nóxia, quæ placent.

Ut motus cóhibes, pábula qui parant
Surgéntis vítii! non dúbios agens
Per vestígia gressus,
Quo veri via dírigit.

Sit rerum Dómino jugis honor Patri,
Et Natum célebrent ora precántium,
Divinúmque suprémis
Flamen láudibus éfferant. Amen.

Oratio.

Deus, qui beátum Hermenegíldum mártyrem tuum cælésti regno terrénum postpónere docuísti: da, quæsumus, nobis ejus exémplo cadúca despícere, atque ætérna sectári. Per Dóminum.

Si celebretur in Quadrag., fit commem. Feriæ in utrisque Vesperis, et Laudibus.

Ad Matutinum, Hymnus.

Nullis te génitor blandítiis trahit,
Non vitæ cáperis dívitis ótio,
Gemmarúmve nitóre,
Regnandíve cupídine.

Diris non ácies te gládii minis,
Nec terret périmens carníficis furor:
Nam mansúra cadúcis
Præfers gáudia Cælitum.

Nunc nos e Súperum prótege sédibus
Clemens, atque preces, dum cánimus tua
Quæsítam nece palmam,
Pronis áuribus éxcipe.

Sit rerum Dómino jugis honor Patri,
Et Natum célebrent ora præcántium,
Divinúmque suprémis.
Flamen láudibus éfferant. Amen.

In i. Nocturno si celebretur in Quadrages. Lect. **Fratres, debitóres.** de Commun. plurimor. Martyrum. **xlvii.**

Si vero post Pascha, Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Ex libro Dialogórum sancti Gregórii Papæ.

Lib. 3 can. 31. Lectio iv.

Hermenegíldus Rex, Leovigíldi Regis Visigothórum filius, ab Ariána

hæresi ad fidem Cathólicam viro reverendíssimo Leándro Hispalénsi Epíscopo, dudum mihi in amicítiis familiáriter juncto, prædicánte, convérsus est. Quem pater Ariánus, ut ad eámdem hæresim redíret, et præmiis suadére, et nimis terrére conátus est. Cumque ille constantíssime respondéret, numquam se veram fidem posse relínquere, quam semel agnovísset: irátus pater eum privávit regno, rebúsque expoliávit ómnibus. Cumque nec sic virtútem mentis illíus emollíre valuísset, in arcta illum custódia conclúdens, collum, manúsque illíus ferro ligávit. Cœpit ítaque Hermenegíldus Rex júvenis terrénum regnum despícere, et forti desidério cæléste quærens, in cilíciis vinculátus jacens, omnipoténti Deo ad confortándum se preces effúndere: tantóque sublímius glóriam transeúntis mundi despícere, quanto et religátus agnóverat nihil fuísse, quod potúerit auférri.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Tempore Paschali, ℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine; * Et ætérnitas témporum, allelúja, allel. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium, et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

SUperveniénte autem Paschális festivitátis die, intempéstæ noctis siléntio ad eum pérfidus pater Ariánum Epíscopum misit, ut ex ejus manu sacrílegæ consecratiónis communiónem perciperet, atque per hoc ad patris grátiam redíre mererétur. Sed vir Deo déditus, Ariáno Epíscopo veniénti exprobrávit, ut débuit, ejúsque a se perfidiam dignis increpatiónibus répulit: quia etsi extérius jacébat ligátus, apud se tamen in magno mentis cúlmine stabat secúrus. Ad se ítaque revérso Epíscopo, Ariánus pater infrémuit, statímque suos apparitóres misit, qui constantíssimum Confessórem Dei illic ubi jacébat, occíderent; quod et factum est. Nam mox, ut ingréssi sunt, secúrim cérebro ejus infigéntes, vitam córporis abstulérunt; hocque in eo voluérunt perímere, quod ipsum quoque, qui perémptus est, in se constíterat despexísse. Sed pro ostendénda vera ejus glória, supérna quoque non defuére mirácula. Nam cœpit in noctúrno siléntio psalmódiæ cantus ad corpus ejúsdem regis, et mártyris audíri:

atque ídeo veráciter regis, quia et mártyris.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Tempore Paschali, ℟. In servis suis, allelúja: * Consolábitur Deus, allelúja.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur. Lect. vi.

QUidam étiam ferunt, quod illic noctúrno témpore accénsæ lámpades apparébant. Unde et factum est, quátenus corpus illíus, ut vidélicet mártyris, jure a cunctis fidélibus venerári debuísset. Pater vero pérfidus, et parricída commótus pœniténtia, hoc fecísse se dóluit, nec tamen usque ad obtinéndam salútem pœnítuit. Nam quia vera esset Cathólica fides, agnóvit; sed Gentis suæ timóre pertérritus, ad hanc perveníre non méruit. Qui, obórta ægritúdine, ad extréma perdúctus est, et Leándro Epíscopo, quem prius veheménter afflíxerat, Reccarédum Regem fílium suum, quem in sua hæresi relinquébat, commendáre curávit, ut in ipso quoque tália fáceret, quália et in fratre suis exhortatiónibus fecísset. Qua commendatióne expléta, defúnctus est. Post cujus mortem Reccarédus Rex non patrem pérfidum, sed fratrem mártyrem sequens, ab Ariánæ hæresis pravitáte convérsus est, totámque Visigothórum Gentem ita ad veram perdúxit fidem, ut nullum in suo regno militáre permítteret, qui regni Dei hostis exístere per hæréticam pravitátem non timéret. Nec mirum, quod veræ fidei prædicátor factus est, qui frater est mártyris: cujus hunc quoque mérita ádjuvant, ut ad omnipoténtis Dei grémium tam multos redúcat.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et.

Glória Patri. Et.

Tempore Paschali, ℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis, et lætítiæ, allelúja.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In iii. Noct., etiam si celebretur temp. Pasch. Homilia in Evang. Si quis venit. de communi unius Mart. xxxi.

Et si celebretur in Quadrag. Lectio de Homilia Feriæ occ.

Si autem celebretur tempore Paschali, omnia dicuntur ut in Communi unius Mart. temp. Paschali, præter Orationem propriam, cum Hymnis, et Evang., ut supra.

In ii. Vesperis fit commemoratio seq.

C O M M U N E

Ss. Martyrum tempore Pasch. habetur cum aliis Communibus infra. xxxvi.

DIE XIV. APRILIS.

Ss. Martyrum Tiburtii, Valeriani et Maximi.

Antiphona. **Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.**

℣. **Lætámini in Dómino, et exultáte justi.**

℟. **Et gloriámini omnes recti corde.**

Tempore Paschali, Aña. **Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.**

℣. **Sancti, et justi in Dómino gaudéte, allelúja.**

℟. **Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.**

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui sanctórum mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni, et Máximi solémnia cólimus, eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum.

Lectio ii.

VAleriánus Románus, nóbili génere ortus, Alexándro Sevéro Imperatóre, hortátu beátæ Cæcíliæ vírginis, quam sibi pari nobilitáte uxórem despónderat, una cum Tibúrtio fratre a sancto Urbáno Papa baptizátur. Quos ubi præféctus Urbis Almáchius Christiános esse cognóvit, et património paupéribus distribúto, Christianórum córpora sepelíre, accersítos gráviter reprehéndit: atque ubi Christum Deum constánter confiténtes, deos autem dæmoniórum inánia simulácra prædicántes videt, virgis cædi jubet.

Lectio iii.

SEd cum verbéribus cogi non possent, ut Jovis simulácrum veneraréntur, imo fortes in fidei veritáte permanérent, ad quartum ab Urbe lápidem secúri feriúntur. Quorum virtútem admirátus Máximus Præfécti cubiculárius, qui eos ad supplícium perdúxerat, Christiánum se esse proféssus est, cum multis prætérea Præfécti minístris: qui paulo post plumbátis contúsi, omnes ex diáboli minístris, Christi Dómini mártyres evasérunt.

Te Deum laudámus. 16.

DIE XVII. APRILIS.

Sancti Aniceti Papæ, et martyris.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Anicéti mártyris tui, atque Pontíficis ánnua so-

lemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Lectio iii.

ANicétus Syrus, Imperatóre Marco Aurélio Antoníno, præfuit Ecclésiæ. Decrévit, ne clérici comam nutrírent. Quínquies mense Decémbri ordinávit Presbýteros decem et septem, Diáconos quátuor, Epíscopos per divérsa loca novem. Vixit in Pontificátu annos octo, menses octo, dies vigínti quátuor. Propter Christi fidem martyrio coronátus, sepúltus est via Appia in cœmetério, quod póstea Callísti appellátum est, décimo quinto Kaléndas Majas. Te Deum laudámus. 16.

DIE XXI. APRILIS.

In festo S. Anselmi Episcopi Conf. et Eccl. Doct. Dupl.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea quæ hic habentur propria. Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Antiphona. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ansélme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ansélmum minístrum tribuísti: præsta, quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

Lectiones i. Noct. Sapiéntiam ómnium. de Communi Doctorum. lxxii.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

ANsélmus, Augústæ Prætóriæ in finibus Itáliæ, Gundúlpho et Ermembérga, nobílibus, et Cathólicis paréntibus natus, a téneris annis assíduo litterárum stúdio, atque perfectióris vitæ desidério, non obscúrum futúræ sanctitátis et doctrínæ spécimen dedit. Et licet juveníli ardóre aliquándo ad sæculi illécebras traherétur, brevi tamen in prístinam viam revocátus, pátria, et bonis ómnibus derelíctis, ad monastérium Beccénse Ordinis sancti Benedícti se cóntulit: ubi emíssa reguléri professióne sub Herluíno Abbáte observantíssimo, et Lanfránco viro doctíssimo, tanto ánimi fervóre, et jugi stúdio in lítteris, et virtútibus assequéndis profécit, ut mirum in modum tamquam sanctitátis, et doctrínæ exémplar ab ómnibus haberétur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis

non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

ABstinéntiæ, et continéntiæ tantæ fuit, ut assiduitáte jejúnii omnis pene cibórum sensus in eo viderétur extínctus. Diúrno enim témpore in exercítiis monásticis docéndo, et respondéndo váriis de Religióne quæsítis, eménso, quod réliquum erat noctis, somno subtrahébat, ut divínis meditatiónibus, quas perénni lacrymárum imbre fovébat, mentem recreáret. Eléctus in Priórem monastérii ínvidos fratres ita charitáte, humilitáte, et prudéntia lenívit, ut quos æmulos accéperat, sibi et Deo amícos, máximo cum reguláris observántiæ emoluménto rédderet. Mórtuo Abbáte, et in ejus locum (licet invítus) suffectus, tanta doctrínæ, et sanctitátis fama ubíque refúlsit, ut non modo Régibus, et Epíscopis veneratióni esset, sed sancto Gregório séptimo étiam accéptus, qui tunc magnis persecutiónibus agitátus lítteras amóris plenas ad eum dedit, quibus se et Ecclésiam Cathólicam ejus oratiónibus commendábat.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

DEfúncto Lanfránco Archiepíscopo Cantuariénsi ejus olim præceptóre, Ansélmus, urgénte Willélmo Angliæ rege, et instántibus clero ac pópulo, ipso tamen repugnánte, ad ejúsdem Ecclésiæ régimen vocátus, statim (ut corrúptos pópuli mores reformáret) verbo, et exémplo prius, dein scriptis et Concíliis celebrátis, prístinam pietátem, et Ecclesiásticam disciplínam redúxit. Sed cum mox idem Willélmus rex vi, et minis Ecclésiæ jura usurpáre tentásset, ipse sacerdotáli constántia réstitit, bonorúmque direptiónem, et exsílium passus, Romam ad Urbánum secúndum se cóntulit, a quo honorífice excéptus, et summis láudibus ornátus est: cum in Bariénsi Concílio Spíritum Sanctum étiam a Fílio procedéntem contra Græcórum errórem innúmeris Scripturárum et sanctórum Patrum testimóniis propugnásset. E vivis Willélmo sublato, ab Henríco rege ejus fratre in Angliam revocátus obdormívit in Dómino; famam non solum miraculórum, et sanctitátis (præcípue ob insígnem devotiónem erga Dómini nostri Passiónem, et beátam Vírginem ejus matrem) assecútus, sed étiam doctrínæ, quam ad defensiónem

Christiánæ Religiónis, animárum proféctum et ómnium Theologórum, qui sacras lítteras scholástica méthodo tradidérunt, normam cælitus hausísse ex ejus libris ómnibus appáret.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allel.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Episc.

Comment. in Matth. can. 4. post initium.

VOs estis sal terræ, quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id, quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est: quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed propríetas est quærénda dictórum, quam et Apostolórum officium, et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ, et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii.

HIc ígitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cæléstium prædicatóres, et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. Mérito ígitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem, saliéndi modo æternitáti córpora reserväntes.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus, allelúja.

℣. Jucunditátem, et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et.

Glória patri. Et.

Lectio ix.

SEd natúra salis semper éadem est, nec immutári umquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit: ídeo eos sal terræ nuncupátos monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, et

ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, et projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his, quos salíerint, pédibus incedéntium proteránt ur.

Te Deum laudámus. 16.

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis.

DIE XXII. APRILIS.

In festo Ss. Soteris et Caji Pontificum et martyr.

Semiduplex.

Antiphona. **Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.**

℣. Sancti, et justi in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

BEatórum mártyrum, paritérque Pontíficum Sotéris et Caji, nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur, et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

In i. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

SOter Fundis in Campánia natus, sancívit, ne sacræ vírgines vasa sacra, et pallas attíngerent, neve thuris ministério in Ecclésia uteréntur. Idem státuit, ut Christi corpus in Cœna Dómini sumerétur ab ómnibus, iis excéptis, qui propter grave peccátum id fácere prohiberéntur. Sedit in Pontificátu annos tres, menses úndecim, dies decem, et octo: martyrio coronátus sub Marco Aurélio Imperatóre, et in cœmetério, quod póstea Callísti dictum est, sepelítur, more majórum: mense Decémbri creátis Presbyteris decem et octo, Diáconis novem, Epíscopis per divérsa loca úndecim.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium, et exultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

CAjus Dálmata, ex génere Diocletiáni Imperatóris, constítuit, ut his Ordinum et honórum grádibus in Ecclésia ad Episcopátum ascenderétur, Ostiárii, Lectóris, Exorcístæ, Acólythi, Subdiáconi, Diáconi, Presbyteri. Hic Diocletiáni crudelitátem in Christiános fúgiens, aliquámdiu in spelúnca delítuit: verum octo post annis una cum Gabíno fratre martyrii corónam consecútus est; cum sedísset annos duódecim, menses quátuor, dies quinque, creátis mense Decémbri Presbyteris vigínti quinque, Diáconis octo, Epíscopis quinque. Sepúltus est in cœmetério Callísti décimo Kaléndas Maji. Ejus memóriam Urbánus octávus in Ur-

be renovávit, dírutam Ecclésiam restítuit, Título, Statióne, et ipsíus relíquiis decorávit.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Sermo S. Ambrósii Epíscopi.

Sermone 22. Lectio vi.

DIgnum, et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martyribus conferámus, et iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis: si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis, et lætítiæ, allel.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Ego sum vitis, vos pálmites. de Comm. Mart. tempore Pasch. xliii.

In secundis Vesperis a Capitulo fit de sancto Georgio cum commem. præced.

DIE XXIII. APRILIS.

In festo S. Georgii Martyris. Semiduplex. Oratio.

DEus, qui nos beáti Geórgii mártyris tui méritis, et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. Ss. Soteris, et Caji, Antiphona. Sancti, et justi, in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.

℟. Mors sanctórum ejus, all.

Oratio. Beatórum mártyrum. ut supra. 490.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Noct. Lect. ex Epist. S. Cypriani. Quibus ego vos láudibus. ut in Comm. Mart. temp. Pasch. ii. loco. xlii.

In iii. Noct., Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de Communi Martyr. temp. Pasch. i. loco. xxxix.

Vesp. de seq. comm. præced.

DIE XXIV. APRILIS.

In festo S. Fidelis a Sigmaringa Martyr. Duplex.

Omnia de Communi unius Martyr. tempore Paschali, præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui beátum Fidélem Seráphico spíri-

tus ardóre succénsum in veræ Fídei propagatióne martyrii palma, et gloriósis miráculis decoráre dignátus es: ejus quæsumus méritis, et intercessióne ita nos per grátiam tuam in Fide, et Charitáte confirma, ut in servítio tuo fidéles usque ad mortem, inveníri mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Geórgii mart. Antiphona. Sancti et justi.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. de Communi Martyr. temp. Pasch. xlii.

Oratio. Deus, qui nos beáti Geórgii. ut supra. 491.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

FIdélis in Oppido Svéviæ Sigmarínga, ex honésta Reyórum família natus, ab ineúnte ætáte singuláribus natúræ, et grátiæ donis ornátus præfúlsit. Egrégiam quippe sortítus índolem, morúmque óptima imbútus disciplína, dum Fribúrgi Philosophíæ, et Juris utriúsque láuream emeruit, in schola étiam Christi ad perfectiónis ápicem sédulo virtútum exercítio conténdere cœpit. Nobílium exínde virórum várias Européæ Províncias lustrántium comes adscítus, eos ad Christiánam pietátem sectándam tam verbis, quam opéribus excitáre non déstitit. Quin imo in eódem itínere crebris austeritátibus desidéria carnis mortificáre, ac ita seípsum régere stúduit, ut in tanta rerum vicissitúdine nullo unquam visus fúerit iræ motu perturbári. Juris prætérea, et justítiæ strénuus propugnátor post réditum in Germániam célebre sibi nomen acquisívit in advocáti múnere; in quo tamen cum fori perícula esset expértus, tutiórem ætérnæ salútis viam íngredi deliberávit, et supérna vocatióne illustrátus paulo post Ordini Seráphico inter Fratres Minóres Capuccínos adscríbi pétiit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

PIæ petitiónis compos rédditus, mundi, suíque contémptor insígnis in ipso statim tyrocínio, magísque cum solémnis Professiónis vota in gáudio spíritus Dómino nuncupásset, in Reguláris observántia ómnibus admiratióni fuit, ac exémplo. Oratióni máxime, et sacris lítteris vacans, in verbi quoque ministério singulári grátia excéllens, nedum Cathólicos ad melíórem frugem, verum étiam Heterodóxos ad veritátis cognitiónem attráxit. Plúribus in locis Cœ-

nóbii Præféctus constitútus, prudéntia, justítia, mansuetúdine, discretióne, et humilitátis laude, munus sibi demandátum exércuit. Arctíssimæ paupertátis zelátor egrégius, quidquid vel minus necessárium viderétur, e Cœnóbio pénitus eliminávit. Inter austéra jejúnia, vigílias, et flagélla salutári seípsum prósequens ódio, in álios amórem, quasi mater in fílios, osténdit. Cum pestífera febris Austriácas milítáres cópias dire afflígeret, ipse in extrémis infirmórum indigéntiis ad assídua charitátis officia toto spíritu incúbuit. In componéndis étiam animórum dissídiis, aliísque Próximi necessitátibus sublevándis consílio et ópere ádeo præcláre se gessit, ut Pater Pátriæ merúerit appellári.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allel. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Deíparæ Vírginis, et Rosárii cultor exímius, illíus præcípue, aliorúmque Sanctórum patrocíniis a Deo postulávit, ut in Cathólicæ Fídei obséquium vitam sibi, et sánguinem fúndere licéret. Cumque ardens hoc desidérium in quotidiána Sacri devóta celebratióne magis accenderétur, mira Dei providéntia factum est, ut fortis Christi athléta Præses eligerétur illárum Missiónum, quas Congregátio de propagánda Fide pro Rhætia tunc témporis institúerat. Quod árduum munus promípto, hilaríque ánimo suscípiens, tanto fervóre execútus est, ut plúribus hæréticis ad Orthodóxam Fidem convérsis, spes non módica effúlserit totíus illíus gentis Ecclésiæ et Christo reconciliándæ. Prophetíæ dono prædítus futúras Rhætiæ calamitátes, suíque necem ab hæréticis inferéndam sæpius prædíxit. Postquam vero insidiárum probe cónscius, impendénti agóni se præparásset, die vigésima quarta Aprílis anni millésimi sexcentésimi vigésimi secúndi ad Ecclésiam loci Sevísium nuncupáti, se cóntulit, ubi ab hæréticis, qui prídie conversiónem simulántes, eum dolóse ad prædicándum invitáverant, concióne tumultuárie interrúpta, per vérbera et vúlnera eídem crudéliter inflícta, glorióssam mortem magno et álacri corde perpéssus, primítias Mártyrum memorátæ Congregatiónis próprio sánguine consecrávit, plúribus signis et miráculis exínde clarus, præsértim Cúriæ, et Veldekírchii, ubi summa pópuli veneratióne illíus relíquiæ asservántur.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum co-

rónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis, et lætítiæ, allelúja.
℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.
In iii. Noct. Homilia S. Augustini in Evang. Ego sum vitis vera. de Comm. Mart. temp. Pasch. i. loco. xxxix. Vesp. de seq. comm. præced.

DIE XXV. APRILIS.

In festo S. Marci Evangelistæ.
Duplex ii. Classis.

Omnia de Communi Apostolorum tempore Paschali, præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátum Marcum Evangelístam tuum, Evangélicæ prædicatiónis grátia sublimásti; tríbue, quæsumus, ejus nos semper et eruditióne profícere, et oratióne defendi. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit comm. S. Fidelis. Antiphona. Sancti et justi. ℣. Pretiósa. ut in Communi Mart. temp. Pasch. xlii. Oratio. Deus, qui beátum Fidélem. ut supra. 491.

In primo Nocturno.
Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.
Lectio i. Cap. 1.

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar, et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus, et de médio ejus quasi spécies eléctri, idest, de médio ignis.
℟. Beátus vir, qui métuit Dóminum, allelúja, * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Glória, et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

Lectio ii.

ET in médio ejus, similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies et pennas per quátuor partes habébant, junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur, cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.
℟. Tristítia vestra, allelú-

ja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja.
℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur in gáudium.

Lectio iii.

SImilitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor, fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum, et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur, cum ambulárent.
℟. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors sanctórum ejus, allelúja.
℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors.
Glória Patri. Mors.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio iv.

MArcus discípulus, et intérpres Petri, juxta quod Petrum referéntem audíerat, rogátus Romæ a frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod cum Petrus audísset, et probávit, et Ecclésiæ legéndum sua auctoritáte dedit. Assúmpto ítaque Evangélio, quod ipse conféceret, perréxit in Ægyptum, et primus Alexandríæ Christum annúntians, constítuit Ecclésiam tanta doctrína, et vitæ continéntia, ut omnes sectatóres Christi ad exémplum sui cógeret.
℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.
℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium, et exultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

DEnique Philo, disertíssimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Ecclésiam adhuc judaizántem, quasi in laudem Gentis suæ librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodo Lucas narrat Hierosólymæ credéntes ómnia habuísse commúnia: sic et ille, quod Alexandríæ sub Marco fieri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, et sepúltus Alexándriæ, succedénte sibi Aniáno.
℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.
℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

De Expositióne S. Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Homilia 3. lib. 1. Lectio vi.

SAncta quátuor animália, quæ Prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia, et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur; per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio, quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja.

℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti.

Glória Patri. Repléti sunt.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evangel.

DOminus, et Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus, innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, et próximi: et minus, quam inter duos, chéritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viii.

ECce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem

suam in omnem civitátem, et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt; atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja. * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.
℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

HInc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit: quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit: quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 16.

Hodie qui non intersunt Processioni Litaniar., dicant illas privatim post Matut. cum suis Precibus, et Orationibus, sine Psalmis Pœnitentialibus, etiam si hoc Festum transferatur in aliam diem.

Si Litaniæ majores occurrent in die Paschatis, transferantur in Fer. iii. sequent.

In secundis Vesp. fit commemoratio Festi sequentis.

DIE XXVI. APRILIS.

In festo sanctorum Cleti et Marcellini Pontificum, et mart. Semid.

Antiph. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dñe, et ætérnitas témporum, allel.
℣. Sancti, et justi in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

BEatórum mártyrum, paritérque Pontíficum Cleti et Marcellíni nos, Dómine, fóveat pretiósa conféssio, et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum nostrum.

Si hoc festum celebretur Feria secunda Rogationum Lect. i. Noct. sumuntur ex comm. plur. Mart. extra temp. Pasch. Fratres Debitóres sumus. ut infr. xlvii. et Lect. ix. legitur de Homil. Feriæ.

Similiter si aliquod ex sequentibus Festis occurrat dicta Fer. secunda, aut in Vigilia Ascens., in i. Noct. leguntur Lect., quæ habentur in Communi illius Sancti extra tempus Paschale, nisi propriæ assignentur, vel po-

nendum sit initium alicujus Epistolæ præced. Dominicæ, quod omissum sit ob aliud Festum in ea celebratum, in quo propriæ Lect. assignatæ sint.

In ii. Noct. Lectio iv.

CLetus Románus, patre Æmiliáno, de regióne quinta, e vico Patrício, Imperatóribus Vespasiáno, et Tito, Ecclésiam gubernávit. Is ex præcépto Príncipis Apostolórum in Urbe vigínti quinque Presbyteros ordinávit. Primus in lítteris verbis illis usus est: Salútem et Apostólicam benedictiónem. Qui Ecclésia óptime constitúta, cum ei præfuísset annos duódecim, menses septem, dies duos, Domitiáno Imperatóre, secúnda post Nerónem persecutióne, martyrio coronátus est, et in Vaticáno juxta corpus beáti Petri sepúltus.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium, et exultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

MArcellínus Románus in immáni illa Diocletiáni Imperatóris persecutióne terróre pertérritus, deórum simulácris thus adhíbuit; cujus peccáti mox illum tantópere pœnítuit, ut Sinuéssam ad concílium plurimórum Episcopórum vénerit cilício indútus, ubi lácrymis profúsis scelus suum palam conféssus est. Quem tamen damnáre ausus est nemo, sed omnes una voce clamárunt: Tuo te ore, non nostro judício júdica; nam prima sedes a némine judicátur. Petrum quoque propter eámdem ánimi infirmitátem deliquísse, et a Deo simílibus lácrymis véniam impetrásse.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allel.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

MArcellínus Romam revérsus Imperatórem ádiit, gráviter eum accúsans, quod se ad tantam impietátem impulísset. Quamóbrem ille Marcellínum una cum tribus áliis Christiánis, Cláudio, Cyríno, et Antoníno cápite plecti jubet. Quorum projécta córpora, cum trigínta sex dies jussu Imperatóris sepultúra caruíssent, beátus Marcéllus a sancto Petro in somnis admónitus, Presbyteris, et Diáconis, hymnis ac lumínibus adhíbitis, honorífice sepeliénda curávit in cœmetério Priscíllæ, via Salária. Rexit Ecclésiam annos septem, menses úndecim, dies vigínti tres, quo témpore fecit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creá-

vit Presbyteros quátuor, Epíscopos per divérsa loca quinque.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In iii. Nocturno, Homil. in Evangel. Ego sum vitis, vos pálmites. de Communi Mart. temp. Pasch. xliii.

DIE XXVIII. APRILIS.

In festo S. Vitalis martyris.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti Vitális Mártyris tui natalítia cólimus; intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Lectio iii.

VItális miles, sanctórum Gervásii et Protásii pater, una cum Paulíno júdice Ravénnam ingréssus, cum vidísset Ursicínum médicum ob Christiánæ fidei confessiónem ductum ad supplícium, páululum in torméntis titubáre, exclamávit: Ursicíne médice, qui álios curáre sólitus es, cave ne te mortis ætérnæ jáculo confícias. Qua voce confirmátus Ursicínus, martyrium fórtiter subívit. Quare Paulínus incénsus Vitálem comprehéndi jubet, et equúleo tortum, atque in profúndam fóveam demérsum, lapídibus óbrui. Quo facto quidam Apóllinis sacérdos, qui Paulínum in Vitálem incitárat, oppréssus a dæmone, clamáre cœpit: Tu me nímium, Vitális Christi Martyr, incéndis: et illo æstu jactátus, se præcipitávit in flumen. Te Deum laudámus. 16.

DIE XXIX. APRILIS.

In festo S. Petri martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Mart. temp. Paschali, præter seq.

Aña. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti, et justi in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Petri mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur: qui pro ejúsdem fidei dilatatióne, martyrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum nostrum.

In i. Nocturno.

Lectio de Script. occur.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus, Verónæ paréntibus Manichæórum hæresi inféctis, natus, ab ipsa pene infántia contra hæreses pugnávit. Puer annórum septem cum scholas frequentáret, aliquándo a pátruo hærético interrogátus, quid

tandem in iis didicísset, Christiánæ Fídei Symbolum se didicísse respóndit; neque ullis umquam patris, patruíve blandítiis, aut minis a fidei constántia dimovéri pótuit. Adoléscens Bonóniam studiórum causa venit, ubi a Spíritu Sancto ad sublimióris vitæ formam vocátus, Ordinis Prædicatórum institútum suscépit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.
℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

MAgno virtútum splendóre in religióne elúxit, corpus et ánimam ab omni impuritáte ita custodívit, ut nullíus mortíferi peccáti labe se inquinátum umquam sénserit. Carnem jejúniis, et vigíliis macerábat; mentem divínis contemplatiónibus exercébat. In salúte animárum procuránda assídue versabátur; peculiáris grátiæ dono hæréticos ácriter confutábat. Tantam in concionándo vim hábuit, ut innumerábilis hóminum multitúdo ad eum audiéndum conflúeret, multíque ad pœniténtiam converteréntur.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allel.
℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

TAnto fidei ardóre incénsus erat, ut pro ea mortem subíre optáret, eámque a Deo grátiam eníxe precarétur. Itaque hærétici necem, quam is paulo ante concionándo prædíxerat, illi intulérunt. Nam cum sanctæ Inquisitiónis munus géreret, illum Como Mediolánum redeúntem, ímpius sicárius semel atque íterum in capite gládio vulnerávit: jamque pene mórtuus, Symbolum fidei, quam infans viríli fortitúdine conféssus fúerat, in ipso suprémo spíritu pronuntiávit: iterúmque látera mucróne transverberátus, ad martyrii palmam migrávit in cælum, anno salútis millésimo ducentésimo quinquagésimo secúndo: quem multis illústrem mirácculis Innocéntius quartus anno sequénti sanctórum Mártyrum número adscrípsit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis, et lætítiæ, allelúja.
℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum; benedíxit filios tuos in te. In. Glória Patri. In die.

In iii. Noct. Homil. in Evangel. Ego sum vitis vera. ut in Communi Mart. tempore Paschali, ut infra. xxxix.

In ii. Vesp. a Cap. de S. Catharina cum comm. S. Petri.

DIE XXX. APRILIS.

In festo S. Catharinæ virg. Duplex.

Omnia de Communi Virg. non Mart. præter hic signata.

Antiph. **Veni spona Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.**

℣. **Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúja.**

℟. **Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.**

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beátæ Catharínæ vírginis tuæ natalítia cólimus, et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Petri, Antiphona. **Sancti, et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.**

℣. **Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.**

℟. **Mors sanctórum ejus, allelúja.**

Oratio. **Præsta, quæsumus.** ut supra. 499.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

CAtharína, virgo Senénsis, piis orta paréntibus, beáti Domínici hábitum, quem Soróres de Pœniténtia gestant, impetrávit. Summa ejus fuit abstinéntia, et admirábilis vitæ austéritas. Invénta est aliquándo a die Cínerum usque ad Ascensiónem Dómini jejúnium perduxísse, sola Eucharístiæ communióne conténta. Luctabátur quam frequentíssime cum dæmónibus, multísque illórum moléstiis vexabátur: æstuábat fébribus, nec aliórum morbórum cruciátu carébat. Magnum et sanctum erat Catharínæ nomen, et úndique ad eam ægróti, et malígnis vexáti spirítibus deducebántur. Languóribus et fébribus in Christi nómine imperábat, et dæmones cogébat ab obséssis abíre corpóribus.

℟. **Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allel.**

℣. **Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.**

Lectio v.

CUm Pisis immorarétur, die Domínico refécta cibo cæléstí, et in écstasim rapta, vidit Dóminum crucifixum magno cum lúmine adveniéntem: et ex ejus vúlnerum cicatrícibus quinque rádios ad quinque loca sui córporis descendéntes: ideóque mystérium advértens, Dóminum precáta, ne cicatríces apparérent; contínuo rádii colórem sanguíneum mutavérunt in spléndidum, et in formam puræ lucis pervenérunt ad manus, pedes, et cor ejus; ac tantus erat dolor, quem sensibíliter patiebátur, ut nisi Deus minuísset, brevi se créderet

moritúram. Hanc ítaque grátiam amantíssimus Dóminus nova grátia cumulávit, ut sentíret dolórem illápsa vi vulnérum, et cruénta signa non apparérent. Quod ita contigísse cum Dei fámula confessário suo Raymúndo retulísset, ut óculis étiam repræsentarétur, rádios in imagínibus beátæ Catharínæ ad dicta quinque loca pertingéntes, pia fidélium cura pictis colóribus expréssit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, allelúja.
℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

DOctrína ejus infúsa, non acquisíta fuit: sacrárum litterárum professóribus difficíllimas de Divinitáte quæstiónes proponéntibus respóndit. Nemo ad eam accéssit, qui non mélior abíerit, multa extínxit ódia, et mortáles sedávit inimicítias. Pro pace Florentinórum, qui cum Ecclésia dissidébant, et interdícto Ecclesiástico suppósiti erant, Aveniónem ad Gregórium undécimum Pontíficem Máximum profécta est, cui étiam votum ejus de peténda Urbe, soli Deo notum, sese divínitus cognovísse monstrávit: deliberavítque Póntifex, ea étiam suadénte, ad Sedem suam Románam personáliter accédere; quod et fecit. Eídem Gregório, et Urbáno sexto ejus successóri, acceptíssima fuit, ádeo ut legatiónibus eórum fungerétur. Dénique post innúmera virtútum insígnia, dono prophetíæ, et plúribus clara miráculis, anno ætátis suæ tértio círciter et trigésimo migrávit ad Sponsum. Quam Pius secúndus Póntifex Máximus sanctárum Vírginum número adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam: próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, et exultatióne, allelúja.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur.
Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Noct. Homilia in Evang. Símile erit regnum cælórum decem Virgínibus. ut in Communi Virg. ciii.

Vesp. de sequenti cum commemoratione præcedentis.

FESTA MAJI.

Tempore Paschali in Choro non dicitur Officium Defunctorum.

DIE I. MAJI.

In festo Ss. Philippi et Jacobi Apostol. Duplex ii. Classis.

Ad Vesperas, Antiphona.

Dómine, osténde nobis. cum reliq. de Laudib. 506.
Psalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125.

Capitulum. Sap. 5.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

TRistes erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelíssima
Servi necárant ímpii.
Sermóne verax Angelus
Muliéribus prædíxerat:
Mox ore Christus gáudium
Gregi feret fidélium.
Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestígia.
Galilææ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmine
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Si celebretur post Ascensionem, in fine omnium Hymnorum ejusdem metri; similiter, et ad Horas dicatur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Non turbétur cor vestrum, neque formídet: créditis in Deum, et in me crédite; in domo Patris mei mansiónes multæ sunt, allelúja, allel.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus, ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Catharinæ, Antiph. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.
Oratio. Da quæsumus. ut supra. 501.

Ad Matutinum omnia de Communi Apostol. tempore Pasch. ut infra. xx. exceptis his, quæ hic sunt propria.
In primo Noct. si tunc temporis non legitur de Epistola B. Jacobi, ponitur initium ejus Epistolæ, ut in Dominica iv. post Pascha. 337.
Si autem ea tunc legitur, ponatur de ea, quæ illo die contigerit.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

PHilíppus Bethsáidæ natus, unus ex duódecim Apóstolis, qui primum a Christo Dómino vocáti sunt; a quo cum accepísset Nathánael, venísse Messíam in lege promíssum, ad Dóminum dedúctus est. Quam vero

Christus eum familiáriter adhibéret, illud fácile declárat, quod Gentíles Salvatórem vidére cupiéntes, ad Philíppum accessérunt: et Dóminus, cum in solitúdine hóminum multitúdinem páscere vellet, sic Philíppum affátus est: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Is accépto Spíritu Sancto, cum ei Scythia ad prædicándum Evangélium obtigísset, omnem fere illam Gentem ad Christiánam fidem convértit. Postrémo cum Hierápolim Phrygiæ venísset, pro Christi nómine cruci affixus, lapidibúsque óbrutus est, Kaléndis Maji. Ejus corpus ibídem a Christiánis sepúltum, póstea Romam delátum, in Basílica duódecim Apostolórum una cum córpore beáti Jacóbi Apóstoli cónditum est.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium, et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

JAcóbus frater Dómini, cognoménto Justus, ab ineúnte ætáte vinum et síceram non bibit, carne abstínuit, numquam tonsus est, nec unguénto, nec bálneo usus. Huic uni licébat íngredi in sancta sanctórum. Idem líneis véstibus utebátur: cui étiam assidúitas orándi ita callum génibus obdúxerat, ut durítie caméli pellem imitarétur. Eum post Christi ascensiónem Apóstoli Jerosolymórum Epíscopum creavérunt, ad quem étiam Princeps Apostolórum misit, qui nuntiáret se e cárcere ab Angelo edúctum fuísse. Cum autem in Concílio Jerosólymis controvérsia esset orta de lege et circumcisióne: Jacóbus Petri senténtiam secútus, ad fratres hábuit conciónem, in qua vocatiónem Géntium probávit: fratribúsque abséntibus scribéndum esse dixit, ne Géntibus jugum Mosáicæ legis impónerent. De quo et lóquitur Apóstolus ad Gálatas: Alium autem Apostolórum vidi néminem, nisi Jacóbum fratrem Dómini.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.

℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi.

TAnta autem erat Jacóbi vitæ sánctitas, ut fimbriam vestiménti ejus certátim hómines cúperent attíngere. Nam is nonagínta sex annos natus, cum trigínta annis illi Ecclésiæ sanctíssime præfuísset, Christum Dei Fílium constantíssime prædi-

cans, lapídibus primum appétitur; mox in altíssimum templi locum addúctus, inde præcipitátus est. Qui confráctis crúribus, jacens semivívus, manus tendébat ad cælum, Deúmque pro illórum salúte deprecabátur his verbis: Ignósce eis, Dómine, quia nésciunt quid fáciunt. Qua in oratióne, gráviter ejus cápite fullónis fuste percússo, ánimam Deo réddidit, séptimo Nerónis anno, et juxta templum, ubi præcipitátus fúerat, sepúltus est. Unam scripsit Epístolam, quæ de septem Cathólicis est.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes: * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja.

℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 14.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.

Tract. 67. in Joannem.

ERigénda est nobis, fratres, ad Deum major inténtio, ut verba sancti Evangélii, quæ modo in nostris áuribus sonuérunt, étiam mente cápere utcúmque possímus. Ait enim Dóminus Jesus: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. Ne mortem tamquam hómines timérent, et ídeo turbaréntur, consolátur eos, étiam se Deum esse contéstans. Créditis, inquit, in Deum, et in me crédite. Cónsequens est enim ut si in Deum créditis, et in me crédere debeátis: quod non esset cónsequens, si Christus non esset Deus.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, all.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Benedictio. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

CRéditis in Deum, et in eum crédite, cui natúra est, non rápina, esse æquálem Deo: semetípsum enim exinanívit, non tamen formam Dei amíttens, sed formam servi accípiens. Mortem metúitis huic formæ servi? non turbétur cor vestrum: suscitábit illam forma Dei. Sed quid est quod séquitur, In domo Patris mei mansiónes multæ sunt: nisi quia et sibi metuébant? Unde audíre debuérunt: Non turbétur cor vestrum. Quis enim eórum non metúeret, cum Petro dictum esset, fiden-

tióri atque promptióri : Non cantábit gallus, donec ter me neges?
℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja : splendórem Deo dedérunt, allelúja : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.
℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et.
Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Tamquam ergo essent ab illo peritúri, mérito turbabántur: sed cum áudiunt, In domo Patris mei mansiónes multæ sunt, si quo minus dixíssem vobis, quia vado paráre vobis locum : a perturbatióne recreántur, certi ac fidéntes, étiam post perícula tentatiónum, se apud Deum cum Christo esse mansúros; quia etsi álius est álio fórtior, álius álio sapiéntior, álius álio jústior, álius álio sánctior, in domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Nullus eórum alienábitur ab illa domo, ubi mansiónem pro suo quisque acceptúrus est mérito.
Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis, allelúja.
Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.
Antiphona. Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.
Antiphona. Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.
Antiphona. Si cognovissétis me, et Patrem meum útique cognovissétis, et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum, allel., allel., allel.
Antiph. Si dilígitis me, mandáta mea serváte, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Sap 5.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.
Hymn. Paschále mundo gáudium. ut in Communi Apostolor. temp. Pasch. xxii.
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.
Ad Benedictus, Antiphona. Ego sum via, véritas, et vita; nemo venit ad Patrem, nisi per me, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus, ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.
Ad Tertiam, Aña. Philíppe.
Capit. Stabunt justi. ut supra.
℟. breve. Sancti et justi in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti.
℣. Vos elégit Deus in hære-

ditátem sibi. Allelúja, allel.
Glória Patri. Sancti.
℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, allel.
℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.
Ad Sextam, Antiphona. Tanto témpore.
Capitulum. Sap. 5.
ECce quómodo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.
℟. brev. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux.
℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Lux.
℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja.
℟. Gáudium, et exultatiónem obtinébunt, allelúja.
Ad Nonam, Antiphona. Si dilígitis me.
Capitulum. Rom. 8.
SCimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.
℟. brev. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúja, allelúja. Lætítia.
℣. Gáudium, et exultatiónem obtinébunt. Allel. allel.
Glória Patri. Lætítia.
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, all.
In secundis Vesperis, Aña. Dómine, osténde nobis. cum reliq. de Laud. ut supra. 506.
Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis, ut in Communi Apostolorum. xiii.
Cap. Stabunt justi. ut supra.
Hymnus. Tristes erant Apóstoli. ut supra. 503.
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, all.
Ad Magnificat, Antiphona. Si mauséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque petiéritis, fiet vobis, allelúja, allelúja, allel.
Oratio. Deus, qui nos ánnua. ut supra. 506.
Deinde fit commemoratio S. Athanasii, ut infra.

DIE II. MAJI.

In festo S. Athanasii Episc. Conf. et Eccl. Doct. Dupl.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea quæ hic habentur propria.

Antiph. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Athanási, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.
℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.
℟. Stolam glóriæ induit eum, allelúja.
Oratio.
EXáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Athanásii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.
In i. Noct. Lect. de Script. occ.
In ii. Nocturno. Lectio iv.
ATHanásius Alexandrínus, Cathólicæ religiónis pro-

pugnátor acérrimus, ab Alexándro Epíscopo Alexandríno Diáconus factus est: in cujus locum succéssit, quem étiam ántea secútus fúerat ad Nicænum Concílium: ubi cum Arii impietátem repressísset, tantum ódium Arianórum suscépit, ut ex eo témpore ei insídias molíri numquam destíterint. Nam coácto ad Tyrum concílio magna ex parte Arianórum Episcopórum, subornárunt muliérculam, quæ accusáret Athanásium, quod hospítio accéptus sibi stuprum per vim intulísset. Introdúctus ígitur est Athanásius, et una cum eo Timótheus Présbyter, qui símulans se esse Athanásium: Ego ne, inquit, múlier, apud te sum diversátus? ego te violávi? Cui illa petulánter: Tu mihi vim attulísti; idque jurejurándo affírmans, júdicum fidem obtestabátur, ut tantum flagítium vindicárent. Qua cógnita fraude, rejécta est mulíeris impudéntia.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

ARsénium quoque Epíscopum ab Athanásio interféctum Ariáni pervulgárunt: quem dum occúlte détinent, manum mórtui déferunt in judícium, ab Athanásio ad usum mágicæ artis Arsénio amputátam criminántes. At Arsénius noctu aufúgiens, cum se in conspéctu totíus concílii statuísset, Athanásii inimicórum impudentíssimum scelus apéruit. Quod illi nihilóminus mágicis ártibus Athanásii tribuéntes, vitæ ejus insidiári non desistébant. Quamóbrem in exsílium actus, in Gállia apud Tréviros exsulávit. Grávibus deínceps ac diutúrnis sub Constántio Imperatóre, Arianórum fautóre, tempestátibus jactátus, et incredíbiles calamitátes perpéssus, magnam orbis terræ partem peragrávit; ac sæpe e sua Ecclésia ejéctus, sæpe étiam in eámdem et Júlii Románi Pontíficis auctoritáte, et Constántis Imperatóris, Constántii fratris, patrocínio, decrétis quoque Concílii Sardicénsis ac Hierosolymitáni restitútus est; Ariánis intérea illi semper inféstis: quorum pertinácem iram, et summum vitæ discrímen fúgiens, in sicca cistérna quinque annis se ábdidit, ejus rei tantum cónscio quodam Athanásii amíco, qui eum clam sustentábat.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum me-

um, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

COnstántio mórtuo, cum Juliánus Apóstata, qui ei in Império succéssit, éxsules Epíscopos ad suas Ecclésias redíre permisísset, Athanásius Alexandríam revérsus, summo honóre excéptus est. Sed non multo post, iísdem Ariánis impelléntibus, a Juliáno exagitátus, rursus discédere cógitur. Cumque ab ejus satellítibus ad necem conquirerétur, qua fugiébat navícula convérsa in contráriam flúminis partem, iis, qui se insequebántur, ex indústria occúrrit: et quæréntibus, quantum inde abésset Athanásius, respóndit eum non longe abésse: ítaque illos contrárium tenéntes cursum effúgit, atque Alexandríam rédiens, ibídem usque ad Juliáni óbitum occúltus permánsit. Qui paulo post Alexandríæ ália exórta tempestáte, quátuor menses in patérno sepúlchro delítuit. Ac dénique ex tot tantísque perículis divínitus eréptus, Alexandríæ mórtuus est in suo léctulo sub Valénte: cujus vita et mors magnis nobilitáta est miráculis. Multa pie et ad illustrándam Cathólicam fidem præcláre scripsit; sexque et quadragínta annos in summa témporum varietáte Alexandrínam Ecclésiam sanctísssime gubernávit. ℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.
Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Et réliqua.

Homilía S. Athanásii Epísc.

In Apolog. de fuga sua, ante medium.

IN lege præcéptum erat, ut constitueréntur civitátes refugiórum, ut qui quomodocúmque ad necem quæreréntur, servári possent. In consummatióne porro sæculórum cum advenísset illud ipsum Verbum Patris, quod Móysi ántea locútum fúerat, rursus hoc præcéptum dedit: Cum vos, ínquiens, persecúti fúerint in civitáte ista, fúgite in áliam. Paulóque post súbjicit: Cum vidéritis illam abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est per Daniélem Prophétam, consisténtem in loco sancto (qui legit, intélligat) tunc qui in Judæa sunt, fúgiant ad montes: et qui in tecto est, ne descéndat tóllere áliquid de

domo sua: et qui in agro est, non revertátur tóllere túnicam suam.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

HÆc cum scirent Sancti, ejúsmodi tenuérunt suæ conversatiónis institútum. Quæ enim tunc præcépit Dóminus, éadem quoque ante suum in carne advéntum locútus est in Sanctis: et hoc institútum hómines ad perfectiónem ducit. Nam quod Deus jússerit, id omníno faciéndum est. Ideóque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indígnum putávit, cum quærerétur, quemádmodum et nos, abscóndere se; et cum persecutiónem paterétur, fúgere, et insídias declináre: cum autem a se definítum tempus ipse adduxísset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro se ipsum trádidit insidiántibus.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus: * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus, allelúja.

℣. Jucunditátem, et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et.

Glória Patri. Et.

Lectio ix.

AT vero sancti hómines cum hanc quoque formam a Salvatóre didicíssent (ab ipso enim et ántea, et semper omnes docebántur) advérsus persecutóres ut legítime certárent, fugiébant, et ab illis quæsíti se abscondébant. Cum enim præstitúti sibi a divína providéntia témporis finem ignorárent, nolébant insidiántibus se témere trádere: sed contra, cum scirent, quod scriptum est, in mánibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre, et vivificáre: pótius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis et péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudínibus erråntes, et in spelúncis, et cavérnis terræ laténtes, quoad vel definítum mortis tempus veníret, vel qui tempus ipsum defíníerat Deus, cum eis loquerétur, et insidiántes cohibéret, aut certe persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuísset.

Te Deum laudámus. 16.

Vesperæ de seq. cum commemoratione præcedentis.

DIE III. MAIJ.

In festo Inventionis S. Crucis. Duplex ii. Classis.

Ad Vesperas, Antiphona. O magnum pietátis opus! cum reliq. de Laudib. 520. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et

loco ult. Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125.

Capitulum. Philip. 2.

FRatres : Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

VExílla Regis pródeunt,
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.
Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.
Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus :
Regnávit a ligno Deus.
Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.
Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.
O crux, ave spes única,
Paschále quæ fers gáudium,
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.
Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis Spíritus :
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, allelúja.
℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.
O Crux, splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérsis ; quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi : dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera : salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam, allelúja, allel. Oratio.

DEus, qui in præclára salutíferæ Crucis inventióne passiónis tuæ mirácula suscitásti : concéde, ut vitális ligni prétio ætérnæ vitæ suffrágia consequámur. Qui vivis, et regnas.

Deinde pro comm. S. Athanasii, Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Athanási, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.
℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio. Exáudi, quæsumus, Dómine. ut supra. 507.

Ad Matutinum, Invitator.
Christum Regem crucifíxum,
* Veníte adorémus, allelúja.
Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

PAnge lingua gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem :

Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.
De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.
Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre Virgináli
Carne amíctus pródiit.
Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta,
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet Univérsitas. Amen.

In i. Nocturno, Antiphona. Invéntæ Crucis festa recólimus, cujus præcónium univérsum per orbem micánti lúmine fulget, allelúja.

Palmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dñs viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus est tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo ti-

bi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.
Appreheńdite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus,* beáti omnes, qui confídunt in eo. Psalmus. 3.
Domine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.
Antiphona. Invéntæ Crucis festa recólimus, cujus præcónium univérsum per orbem micánti lúmine fulget, allelúja.
℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, allelúja.
℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi, Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.

De Epístola B. Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio i. Cap. 3.

Quicúmque ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim: Maledíctus omnis, qui non permánserit in ómnibus, quæ scripta sunt in Libro legis, ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, maniféstum est, quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum: quia scriptum est: Maledíctus omnis qui pendet in ligno: ut in géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per fidem.
℟. Glorióşum diem sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále reserátur lignum: * In quo Redémptor noster mortis víncula rumpens, cállidum áspidem superávit, allelúja, allelúja, allelúja.
℣. In ligno pendens nostræ

salútis sémitam Verbum Patris invénit. In quo.

De Epístola ad Philippénses.

Lectio ii. Cap. 2.

HOc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu; qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetíspum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen, ut in nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur: quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit, allelúja.

℣. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. Dulce.

De Epístola ad Colosséuses.

Lectio iii. Cap. 2.

IN Christo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter: et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus et potestátis: in quo et circumcísi estis circumcisióne non manufácta in expoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi: consepúlti ei in Baptísmo, in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis. Et vos cum mórtui essétis in delíctis, et præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delícta: delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affigens illud cruci: et expólians principátus et potestátes, tradúxit confidénter, palam triúmphans illos in semetípso.

℟. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta, * In qua salútis auctor própria morte mortem ómnium superávit, allelúja, allelúja.

℣. Crux præcelléuti decóre fúlgida, quam Hélena Constantíni mater concupiscénti ánimo requisívit. In qua.

Glória Patri. In qua.

In ii Noct. Antiphona. Felix ille triúmphus fit salus ægris, vitæ lignum, mortis remédium, allelúja.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei: * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.

Psalmus 8.

DOmine Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus

ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona. Felix ille triúmphus fit salus ægris, vitæ lignum, mortis remédium, allelúja.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, allelúja.

℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Bñо. Deus Pater omnípotens.

Lectio iv.

Post insígnem victóriam, quam Constantínus Imperátor, divínitus accépto signo Domínicæ Crucis, ex Maxéntio reportávit, Heléna Constantíni mater in somnis admónita, conquiréndæ Crucis stúdio Hierosólymam venit: ubi marmóream Véneris státuam in Crucis loco a Géntibus collocátam ad tolléndam Christi Dómini Passiónis mémoriam, post centum círciter octogínta annos everténdam curávit. Quod item fecit ad Præsépe Salvatóris, et in loco Resurrectiónis, inde Adónidis, hinc Jovis subláto simulácro.

℟. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurréctio nostra: * Per quem salváti, et liberáti sumus, allelúja.

℣. Tuam Crucem adorámus, Dómine, et recólimus tuam gloriósam passiónem. Per.

Lectio v.

Itaque loco Crucis purgáto, alte defóssæ tres cruces érutæ sunt, repertúsque seórsum ab illis Crucis Domínicæ títulus, qui cum ex tribus, cui affixus fuísset, non apparéret, eam dubitatiónem sústulit miráculum. Nam Macárius Hierosolymórum Epíscopus, factis Deo précibus, síngulas cruces cuídam féminæ gravi morbo laboránti admóvit, cui cum réliquæ nihil profuíssent, adhíbita tértia Crux statim eam sanávit.

℟. Dum sacrum pignus cælitus revelátur, Christi fides roborátur: * Adsunt prodígia divína in virga Móysi prímitus figuráta, allelúja, allelúja.

℣. Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, et Dei magnália reseråntur. Adsunt.

Lectio vi.

Heléna, salutári Cruce invénta, magnificentíssimam ibi exstrúxit Ecclésiam, in qua partem Crucis relíquit thecis argénteis inclúsam, partem Constan-

tíno filio détulit, quæ Romæ repósita fuit in Ecclésia sanctæ Crucis in Jerúsalem, ædificáta in ædibus Sessoriánis. Clavos étiam áttulit filio, quibus sanctíssimum Jesu Christi corpus fixum fúerat. Quo ex témpore Constantínus legem sancívit, ne crux ad supplícium cuíquam adhiberétur: ita res, quæ ántea homínibus probro ac ludíbrio fúerat, veneratióni et glóriæ esse cœpit.

℟. Hoc signum Crucis erit in cælo, cum Dóminus ad judicándum vénerit: * Tunc manifésta erunt abscóndita cordis nostri, allelúja, allel.
℣. Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœperit judicáre sæculum per ignem. Tunc.
Glória Patri. Tunc.

In tertio Nocturno, Aña. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dño glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Lætétur cæli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * lætétur ínsulæ multæ.
Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus or-

bi terræ : * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ,* propter judícia tua, Dómine: Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo : * et rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ : * et veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus; orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia : * et pópulos in æquitáte.
Antiphona. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.
℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúja.
℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúja.
Léctio sáncti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 3.

IN illo témpore : Erat homo ex Pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei : Rabbi, scimus, quia a Deo venísti magíster. Et réliqua.
Homilía S. Augustíni Epísc.
Tract. 11. in Joan. post init.
NIcodémus ex his erat, qui credíderant in nómine Jesu, vidéntes signa et prodígia, quæ faciébat. Supérius enim hoc dixit : Cum autem esset Hierosólymis in

Pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus. Quare credidérunt in nómine ejus? Séquitur, et dicit: Vidéntes signa ejus, quæ faciébat. Et de Nicodémo quid dicit? Erat princeps judæórum, nómine Nicodémus. Hic venit ad eum nocte, et ait illi: Rabbi, scimus, quia a Deo venísti magíster. Et iste ergo credíderat in nómine ejus. Et ipse unde credíderat? Séquitur: Nemo enim potest hæc signa fácere, quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo.

℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit: * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi, allelúja.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, cum Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio viii.

SI ergo Nicodémus de illis multis erat, qui credíderant in nómine ejus, jam in isto Nicodémo attendámus, quare Jesus non se credébat eis. Respóndit Jesus, et dixit ei: Amen amen dico tibi, nisi quis renátus fúerit dénuo, non potest vidére regnum Dei. Ipsis ergo se credit Jesus, qui nati fúerint dénuo. Ecce illi credíderant in eum, et Jesus non se credébat eis. Tales sunt omnes catechúmeni: ipsi jam credunt in nómine Christi; sed Jesus non se credit eis.

¶ Inténdat, et intélligat cháritas vestra. Si dixérimus catechúmeno: Credis in Christum? Respóndet, Credo, et signat se Cruce Christi, portat in fronte, et non erubéscit de Cruce Dómini sui. Ecce credit in nómine ejus. Interrogémus eum. Mandúcas carnem Fílii hóminis, et bibis sánguinem Fílii hóminis? Nescit quid dícimus, quia Jesus non se crédidit ei.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis; * Ut omnis, qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúja.

℣. Non misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Ut. Glória Patri. Ut omnis.

Pro Ss. Alexandro, Eventio, et Theodulo martyribus, ac Juvenale Episc. et Confessore. Lectio ix.

ALexánder Románus, Adriáno Imperatóre regens Ecclésiam, magnam partem Románæ nobilitátis ad Christum convértit. Is constítuit, ut tantúmmodo panis et vinum in mystério offerrétur: vinum autem aqua miscéri jussit, propter sánguinem et aquam, quæ ex Jesu Christi látere profluxérunt: et in Cánone Missæ áddidit: Qui prídie

quam paterétur. Idem decrévit, ut aqua benedícta sale admíxto, perpétuo in Ecclésia asservarétur, et in cubículis adhiberétur ad fugándos dæmones. Sedit annos decem, menses quinque, et dies vigínti, vitæ sanctitáte, et salutáribus institútis illústris. Martyrio coronátus est una cum Evéntio et Theodúlo Presbyteris, sepultúsque est via Nomentána, tértio ab Urbe lápide, eódem in loco ubi secúri percússus fúerat, creátis divérso témpore mense Decémbri Presbyteris sex, Diáconis duóbus, et Epíscopis per divérsa loca quinque. Eórum córpora póstea in Urbem transláta, in Ecclésia sanctæ Sabínæ cóndita sunt. In eúmdem diem íncidit beáta mors sancti Juvenális Narniénsis Epíscopi; qui cum plúrimos in ea urbe sanctitáte, et doctrína Christo peperísset, clarus miráculis in pace quiévit, ibíque honorífice sepúltus est.

Te Deum laudámus. 16.

Si hoc Festum inciderit in Feriam ii., vel iv. Rogationum, omittitur nona Lectio de Ss. Martyr. Alexandro et sociis, et legitur de Homilia Rogationum, et de ea fit commem. in Laudibus, ac Ss. Mart. Alexandri, etc. quod et in similibus observetur.

Si vero transferatur, Octava Lectio dividatur in duas.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

O Magnum pietátis opus! mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua vita fuit, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Antiphona. Salva nos, Christe Salvátor, per virtútem Crucis: qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis, all.

Antiphona. Ecce Crucem Dómini, fúgite partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

Aña. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, allelúja.

Antiphona. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster, allelúja.

Capitulum. Philip. 2.

FRatres: Hoc enim sentíte in vobis, quod *et in Christo* Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

LUstra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.
Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt,

Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine.
Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert,
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinet.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas,
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.
Sola digna tu fuísti
Ferre mundi Víctimam:
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, allelúja.
℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior, in qua vita mundi pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in ætérnum, allelúja.

Oratio.

DEus, qui in præclára salutíferæ Crucis inventióne, passiónis tuæ mirácula suscitásti: concéde, ut vitális ligni prétio ætérnæ vitæ suffrágia consequámur. Qui vivis, et regnas.

Commemor. Ss. Alexandri et Soc. in Laudibus tantum. Antiph. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, all.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui sanctórum tuórum Alexándri, Evéntii, Theodúli, atque Juvenális natalítia cólimus: a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dñm.

Ad Tertiam, Antiphona. Salva nos.

Capit. Fratres: Hoc enim. ut supra. 520.

℟. brev. Hoc signum Crucis erit in cælo, * Allelúja, allelúja. Hoc signum.
℣. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Hoc.
℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, allelúja.
℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. Ecce Crucem Dómini.

Capitulum. Galat. 6.

MIhi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifi-

xus est, et ego mundo.
℟. brev. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, * Allelúja, allel. Adorámus te.
℣. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Adorámus.
℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúja.
℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Per signum Crucis.

Capitulum. Philip. 2.

HUmiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. brev. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, * Allelúja, allelúja. Omnis.
℣. Psalmum dicat nómini tuo, Dñe. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Omnis.
℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, allelúja.
℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

Ad Vesperas, Antiphona. O magnum. cum reliq. de Laud. 520. Psal. Capit., Hymnus, et ℣. ut in i. Vesp. 510.

Ad Magnificat, Antiphona. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

Oratio. Deus, qui in præclára. ut supra. 521.

Et fit commem. S. Monicæ.

¶ Notandum, quod si prædictum Fest. Invent. S. Crucis ob aliquam causam transferri contigerit post temp. Pasch., in Antiphonis, ℣., et ℟., etiam Lect. omittitur. Allelúja. et Antiphonæ pro quolibet Psalmo cujusque Noct. sumuntur ex Officio Festi Exaltat. ejusd. S. Crucis die xiv. Septembris; ut in Parte Autumnali.

DIE IV. MAJI.

In Festo S. Monicæ viduæ. Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart., præter seq.

Antiphona. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas, invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúja.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

DEus mœréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in conversióne filii sui Augustíni misericórditer suscepísti: da nobis utriúsque interventu peccáta nostra deploráre, et grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Scr. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

MOnica, sancti Augustíni dupliciter mater: quia eum et mundo et cælo péperit; maríto mórtuo,

quem senectúte conféctum Jesu Christo conciliávit, castam et opéribus misericórdiæ exércitam viduitátem agébat; in assíduis vero ad Deum oratiónibus pro filio, qui in Manichæórum sectam incíderat, lácrymas effundébat: quem étiam Mediolánum secúta est: ubi ipsum frequénter hortabátur, ut ad Epíscopum Ambrósium se conférret. Quod cum ille fecísset, ejus et públicis conciónibus, et privátis collóquiis Cathólicæ fidei veritátem edóctus, ab eódem baptizátus est.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allel. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

MOx in Africam redeúntes, cum ad Ostia Tiberína constitíssent, íncidit in febrem. Quo in morbo cum eam quodam die ánima defecísset, ut se collégit, Ubi, inquit, eram? Et astántes íntuens: Pónite hic matrem vestram: tantum vos rogo, ut ad altáre Dñi meminéritis mei. Nono autem die beáta múlier ánimam Deo réddidit. Ejus corpus ibi in Ecclésia sanctæ Aureæ sepúltum est: quod póstea Martíno quinto summo Pontífice Romam translátum, in Ecclésia sancti Augustíni honorífice cónditum est.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit.

Lectio vi.

Ex lib. 9. Conf. cap. 12.

SUbdit vero Augustinus de matris morte dísserens: Neque enim decére arbitrabámur funus illud quéstubus lacrymósis, gemitibúsque celebráre, quia illa nec mísere, nec omníno moriebátur: hoc et documéntis morum ejus, et fide non ficta, rationibúsque certis tenebámus. Atque inde paulátim reducébam in prístinum sensum ancíllam tuam, conversatiónémque ejus piam in te, et sanctam, in nos blandam atque morígeram, qua súbito destitútus sum, et líbuit flere de illa, et pro illa; et si quis peccátum invénerit, flevísse me matrem meam exígua parte horæ, matrem óculis meis mórtuam, quæ me multos annos fléverat, ut óculis suis víverem, non irrídeat; sed pótius, si est grandi charitáte, pro peccátis meis fleat ipse ad te Patrem ómnium fratrum Christi tui.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur, allelúja. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in

portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 7.

IN illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim, et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilia S. Augustíni Epísc.

Serm. 44. de Verbis Domini, circa initium.

DE júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua, de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore: illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur: illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díceret: Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus; considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit, allel.
℣. Gustávit, et vidit, quia bona est negotiátio ejus; non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem. Lect. viii.

TRes autem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit: Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non frustra tres commemoráti. Dn̄s enim noster Jesus Christus, ea, quæ faciébat corporáliter, étiam spirituáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat: sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi, allelúja.
℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem vidi. Glória Patri. Quem vidi.

Lectio ix.

QUemádmodum qui videt lítteras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem; sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit; et est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem et laudat artifícium, et ca-

pit intelléctum; ille útique, qui non solum vidére, quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere: quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum, quia facta sunt: álii vero et facta miráti, et intelléctà assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus. 16.

In secundis Vesperis fit a cap. de seq. et commemoratio præcedentis.

DIE V. MAJI.

In festo S. Pii Quinti Papæ et Confess. duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pontif. præt. seq.

In Hymn. Iste Conféssor. mutatur tertius versus.

Oratio.

DEus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem máximum elígere dignátus es: fac nos ipsíus defféndi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiis, ut ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum.

Et fit com. S. Monicæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

PIus in óppido Insúbriæ, quod Boschum vocant, natus, sed e Bonónia oriúndus ex nóbili Ghisleriórum família, cum quatuórdecim esset annórum, Ordinem Prædicatórum ingréssus est. Erat in eo admirábilis patiéntia, profúnda humílitas, summa vitæ austéritas, contínuum oratiónis stúdium, et reguláris observántiæ, ac divíni honóris ardentíssimus zelus. Philosophíæ vero ac Theologíæ incúmbens, ádeo in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingénti auditórum fructu hábuit. Inquisitóris offícium inviolábili ánimi fortitúdine diu sustínuit; multásque civitátes, non sine vitæ discrímine, ab hæresi tunc grassánte immúnes servávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

A Paulo quarto, cui ob exímias virtútes charíssimus erat, ad Nephesínum et Sutrínum Episcopátum promótus, et post biénnium inter Románæ Ecclésiæ Presbyteros Cardináles adscríptus fuit. Tum ad Ecclésiam Montis Regális in Subalpínis a Pio quarto translátus, cum plures in eam

abúsus irrepsísse cognovísset, totam Diœcésim lustrávit, rebúsque compósitis Romam revérsus, gravíssimis expediéndis negótiis applicátus, quod justum erat Apostólica libertáte, et constántia decernébat. Mórtuo autem Pio, præter ómnium expectatiónem eléctus Póntifex, nihil in vitæ ratióne, excépto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiónis propagándæ perpétuum stúdium, in Ecclesiástica disciplína restituénda indeféssus labor, in extirpándis erróribus assídua vigilántia, in sublevándis egéntium necessitátibus indefíciens beneficéntia, in Sedis Apostólicæ júribus vindicándis robur invíctum.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

SElímum Turcárum tyránnum multis elátum victóriis, ingénti comparáta classe, ad Echínadas ínsulas non tam armis, quam fusis ad Deum précibus devícit. Quam victóriam ea ipsa hora, qua obténta fuit, Deo reveláante, cognóvit, suísque familiáribus indicávit. Dum vero novam in ipsos Turcas expeditiónem moliréter, in gravem morbum íncidit, et acerbíssimis dolóribus patientíssime tolerátis, ad extréma devéniens, cum Sacraménta de more suscepísset, ánimam Deo placidíssime réddidit, anno millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo octávo, cum sedísset annos sex, menses tres, dies vigínti quátuor. Corpus ejus in Basílica sanctæ Maríæ ad Præsépe summa fidélium veneratióne cólitur, multis a Deo ejus intercessióne patrátis miráculis. Quibus rite probátis, a Cleménte undécimo Pontífice Maxímo Sanctórum número adscríptus est.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælésia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homil. S. Gregorii Papæ in Evangel. **Homo péregre.** ut in Communi Confess. Pontif. lxvi. Vesp. de S. Joanne ante portam Latinam, cum comm. S. Pii.

DIE VI. MAJI.

In festo S. Joannis ante portam Latinam. Dupl. maj.

Omnia de Communi Apostol. temp. Pasch. præter seq.

Ad Magnificat in utrisque

Vesp. Antiphona. In fervéntis ólei dólium missus beátus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia illæsus exívit, allelúja.

℣. Sancti, et justi in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

DEus, qui cónspicis, quia nos úndique mala nostra pertúrbant: præsta, quæsumus, ut beáti Joánnis Apóstoli tui, et Evangelístæ intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. sancti Pii, Antiphona. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.

℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio. Deus, qui ad conteréndos. ut supra. 525.

In i. Noct. legitur initium Epist. i. B. Joannis, ut in Dominica infra Oct. Ascensionis. 376., nisi eo tempore legatur de libro Apocalypsis, vel de ejus Epistola, tunc enim ponuntur Lect. eo die occurr.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Hierónymi Presbyteri, contra Joviniánum.

Lib. i. Lectio iv.

JOánnes Apóstolus unus ex discípulis Dómini, qui mínimus natu tráditur fuísse inter Apóstolos, et quem fides Christi vírginem repéreat, virgo permánsit: et ídeo plus amátur a Dómino, et recúmbit super pectus Jesu: et quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat, ut intérroget: et post resurrectiónem, nuntiánte María Magdaléne, quod Dóminus resurrexísset, utérque cucúrrit ad sepúlchrum, sed ille prævénit; cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in líttore, nec sciébant Apóstoli, quem vidérent: solus virgo vírginem agnóscit, et dicit Petro: Dóminus est.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et æternitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

FUit autem Joánnes, et Apóstolus, et Evangelísta, et Prophéta. Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias ut Magíster: Evangelísta, quia librum Evangélii cóndidit, quod excépto Matthæo, álii ex duódecim Apóstolis non fecérunt: Prophéta, vidit enim in Patmos ínsula, in qua fúerat a Domitiáno Príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim, infiníta futurórum mystéria continéntem. Refert autem Tertulliánus, quod Ro-

mæ missus in fervéntis ólei dólium, púrior et vegétior exíverit, quam intráverit.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allel. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi.

SEd et ipsum ejus Evangélium multum distat a céteris. Matthæus quasi de hómine íncipit scríbere: Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Lucas a sacerdótio Zacharíæ. Marcus a Prophetía Malachíæ, et Isaíæ. Primus habet fáciem hóminis, propter genealogíam: secúndus fáciem vítuli, propter sacerdótium: tértius fáciem leónis, propter vocem clamántis in desérto: Paráte viam Dómini: rectas fácite sémitas ejus. Joánnes vero noster quasi áquila ad supérna volat, et ad ipsum Patrem pérvenit, dicens: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 20.

IN illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adórans, et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. Comment. in Matthæum, cap. 20.

UNde opiniónem regni habet mater filiórum Zebedæi, ut cum Dñs díxerit: Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum, et Scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent Géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum: et ignomíniam passiónis timéntibus discípulis nuntiáret, illa glóriam póstulet triumphántis? Hac, ut reor, ex causa, quia post ómnia díxerat Dóminus: Et tértia die resúrget; putávit eum múlier, post resurrectiónem, íllico regnatúrum, et hoc quod in secúndo advéntu promíttitur, in primo esse compléndum: et aviditáte femínea præséntia cupit, ímmemor futurórum.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

MAter póstulat, et Dóminus discípulis lóqui-

tur: intélligens preces ejus ex filiórum descéndere voluntáte. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Cálicem in Scriptúris divínis passiónem intellígimus, juxta illud: Pater, si possíbile est, tránseat a me calix iste. Et in Psalmo: Quid retríbuam Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Statímque infert quis iste sit calix: Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.
℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et.
Glória Patri. Et.

Lectio ix.

QUæritur, quómodo cálicem martyrii filii Zebedæi, Jacóbus vidélicet et Joánnes bíberint; cum Scriptúra narret, Jacóbum tantum Apóstolum ab Heróde cápite truncátum, Joánnes autem própria morte vitam finíerit. Sed si legámus Ecclesiásticas históriás, in quibus fertur, quod et ipse propter martyrium sit missus in fervéntis ólei dólium, et inde ad suscipiéndam corónam Christi athléta procésserit, statímque relegátus in Patmos ínsulam sit: vidébimus martyrio ánimum non defuísse, et bibísse Joánnem cálicem confessiónis, quem et tres púeri in camíno ignis bibérunt, licet persecútor non fúderit sánguinem.

Te Deum laudámus. 16.

In secundis Vesp. fit commemor. S. Stanislai.

DIE VII. MAJI.

In festo S. Stanislai Episc. et mart. Duplex.

Omnia de Communi unius Martyr. tempore Paschali, præter ea quæ sequuntur.

Antiphona. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dñe, et ætérnitas témporum, allel.
℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio

DEus, pro cujus honóre gloriósus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit: præsta, quæsumus, ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Scr. occ.
In ii. Nocturno. Lectio iv.

STanisláus Polónus, apud Cracóviam nóbili génere natus, et piis paréntibus, qui ántea per annos trigínta stériles, illum a Deo précibus impetrárunt, ab ineúnte ætáte futúræ sanctitátis spécimen dedit. Adoléscens bonis ártibus óperam navávit, multúmque in sacra Cáno-

num et Theologíæ doctrína profécit. Paréntibus mórtuis, amplum patrimónium paupéribus distríbuit, vitæ monásticæ desidério. Sed Dei providéntia Canónicus Cracoviénsis, et concionátor factus a Lambérto Epíscopo, in ejus póstea locum, quamvis invítus, sufficitur. Quo in múnere, ómnium pastorálium virtútum laude, et præcípue misericórdia in páuperes enítuit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Erat tum Polóniæ rex Bolesláus, quem gráviter offéndit, quod illíus notam libídinem públice arguébat. Quare in solémni regni convéntu Stanisláum per calúmniam in judícium coram se vocári curat, tamquam pagum occupáret, quem Ecclésiæ suæ nómine coémerat. Quod cum neque tábulis probáre posset, et testes veritátem dícere timérent, spondet Epíscopus, se Petrum pagi venditórem, qui triénnio ante obíerat, intra dies tres in judícium adductúrum. Conditióne cum risu accépta, vir Dei toto tríduo jejúniis, et orationi incúmbit; ipso sponsiónis die, post oblátum Missæ sacrifícium, Petrum e sepúlchro súrgere jubet: qui statim redivívus Epíscopum ad régium tribúnal eúntem séquitur, ibíque rege, et céteris stupóre attónitis, de agro a se véndito, et prétio rite sibi ab Epíscopo persolúto, testimónium dicit, atque íterum in Dómino obdormívit.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allel.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

At Bolesláum frustra sæpe admónitum, Stanisláus tandem a fidélium communióne rémovet. Ille iracúndia furens, mílites in Ecclésiam immíttit, ut sanctum Epíscopum confódiant, qui ter conáti, occúlta vi tértio divínitus sunt depúlsi. Postrémo ímpius rex Sacerdótem Dei hóstiam immaculátam ad altáre offeréntem sua manu obtrúncat; corpus membrátim concísum, et per agros projéctum áquilæ a feris mirabíliter defféndunt. Mox Canónici Cracoviénses sparsa membra noctúrni de cælo splendóris indício cólligunt, et suis locis apte dispónunt; quæ súbito ita inter se copuláta sunt, ut nulla vúlnerum vestígia exstárent. Multis prætérea miráculis servi sui sanctitátem Deus declarávit post ejus mortem: quibus per-

mótus Innocéntius quartus summus Póntifex, illum in Sanctórum númerum rétulit. Clemens VIII. Póntifex Máximus, sancti Stanislái festo die in Románum Breviárium reláto, gloriósi mártyris memóriam dúplici offício ubíque celebrári jussit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis, et lætítiæ, allelúja.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Ego sum vitis. de Communi Martyr. temp. Pasch. xxxix. Vesp. de seq. comm. præced.

DIE VIII. MAJI.

In Apparitione S. Michaelis Archangeli. Dupl. maj.

Ad Vesperas, Antiphona. Stetit Angelus juxta. cum reliquis de Laud. 540. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et loco ultim. Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125.

Capitulum. Apoc. 1.

Significávit Deus, quæ opórtet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni: qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

Te splendor, et virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.
Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat:
Sed éxplicat victor Crucem
Míchael salútis sígnifer.
Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cælésti ab arce fúlminat.
Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos Príncipem:
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ,
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúja.

℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Dum sacrum mystérium cérneret Joánnes, Archángelus Míchael tuba cécinit: Ignósce, Dómine Deus noster, qui áperis librum, et solvis signácula ejus, allelúja.

Oratio.

Deus, qui miro órdine, Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Stanislai. Antiphona. Sancti, et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu

Dómini, allelúja.
℣. Mors sanctórum ejus, allel.
Oratio. Deus, pro cujus honóre. ut supra. 529.
Ad Matutinum, Invitator. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte adorémus, allelúja.
Psal. Veníte, exultémus. 2.
Hym. Te splendor. ut supr.
In primo Nocturno, Aña. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cælo, allelúja.

Psalmus 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.
Quóniam vidébo cælo tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 10.

In Dómino confido: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?
Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus.
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.
Dóminus intérrogat justum, et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.
Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.
Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo ma-

lum,* et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Antiphona. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cælo, allelúja.
℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúja.
℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 7.

Aspiciébam, donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit: vestiméntum ejus cándidum quasi nix, et capílli cápitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flammæ ignis; rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus, rapidúsque egrediebátur a fácie ejus. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei: judícium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur, et vidi, quóniam interfécta esset béstia, et periísset corpus ejus; et tráditum esset ad comburéndum igni.
℟. Factum est siléntium in cælo, dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo: * Audíta est vox míllia míllium dicéntium: Salus, honor, et virtus omnipoténti Deo, allelúja.
℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assistébant ei. Audíta.

Lectio ii. Cap. 10.

Die autem vigésima, et quarta mensis primi eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accíncti auro obrízo, et corpus ejus quasi chrysólitus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens: et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis, et vox sermónum ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem: porro viri, qui erant mecum, non vidérunt: sed terror nímius írruit super eos, et fugérunt in abscónditum. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc: et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nec hábui quidquam vírium.
℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua: et data sunt ei incénsa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini, allelúja.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. Et.

Lectio iii.

ET audívi vocem sermónum ejus: et áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, et eréxit me super génua mea, et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me: Dániel vir desideriórum, intéllige verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cumque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli metúere, Dániel: quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum, ut te afflígeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua, et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti et uno diébus: et ecce Míchael, unus de princípibus primis, venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem, ut docérem te, quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc vísio in dies.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum, * Et confitébor nómini tuo, Dómine, allelúja.

℣. Super misericórdia tua et veritáte tua: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et.

Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, Aña. Míchael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei allelúja.

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum mul-

tum : * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * et redémpor meus.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?
Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ : * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.
Gustáte, et vidéte, quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo, qui vult

vitam : * díligit dies vidére bonos ?

P róhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

D ivérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

O culi Dñi super justos : * et aures ejus in preces eórum.

V ultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

C lamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

J uxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

M ultæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

C ustódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

M ors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

R édimet Dñs ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Antiph. Míchael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei, allelúja.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. De manu Angeli, allel.

Lectio iv.

BEátum Michaélem Archángelum sæpius homínibus apparuísse, et sacrórum librórum auctoritáte, et véteri sanctórum traditióne comprobátur. Quamóbrem multis in locis facti memória celebrátur. Eum ut olim synagóga Judæórum, sic nunc custódem et patrónum Dei venerátur Ecclésia. Gelásio autem primo Pontífice máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus radíces íncolunt Sipontíni, Archángeli Michaélis fuit illústris apparítio.

℟. Hic est Míchael Archángelus, princeps milítiæ Angelórum : * Cujus honor præstat benefícia populórum, et orátio perdúcit ad regna cælórum, allelúja.

℣. Archángelus Míchael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. Cujus honor.

Lectio v.

FActum est enim, ut ex grégibus armentórum Gargáni cujúsdam taurus longe discéderet : quem diu conquisítum in áditu spelúncæ hæréntem invenérunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum configeret, sagíttam emisísset, retórta sagítta in ipsum récidit sagittárium. Quæ res cum præséntes, ac deínceps céteros tanto timóre affecísset, ut ad eam spelúncam própius accédere nemo audéret, Sipontíni Epíscopum cónsulunt : qui, indícto trium diérum jejúnio et oratióne, rem a Deo respóndit quæri oportére.

℟. Venit Míchael Archángelus cum multitúdine An-

gelórum, cui trádidit Deus ánimas Sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exultatiónis, allelúja.
℣. Emítte, Dómine, Spíritum Sanctum tuum de cælis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut.

Lectio vi.

POst tríduum Míchael Archángelus Epíscopum monet, in sua tutéla esse eum locum, eóque indício demonstrásse, velle ibi cultum Deo in sui et Angelórum memóriam adhibéri. Quare Epíscopus una cum cívibus ad eam spelúncam ire pergit. Quam cum in templi cujúsdam similitúdinem confórmátam vidíssent, locum illum divínis officiis celebráre cœpérunt, qui multis póstea miráculis illustrátus est. Nec ita multo post Bonifácius Papa Romæ in summo Circo sancti Michaélis Ecclésiam dedicávit, tértio Kaléndas Octóbris: quo die étiam ómnium Angelórum memóriam Ecclésia célebrat. Hodiérnus autem dies Archángeli Michaélis apparitióne consecrátus est.
℟. In témpore illo consúrget Míchael, qui stat pro fíliis vestris: * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo Gentes esse cœpérunt usque ad illud, allelúja.
℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. Et.
Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno, Aña, Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus justis, allelúja, allel.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dño pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dño glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cæli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia li-

gna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo: * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dño: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis, * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia, et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur, ut áquilæ, juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et mísericors Dóminus: * longánimis et multum mísericors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra, * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dómi-

nus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est, quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum : * his, qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Aña. Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus justis, allelúja, allelúja.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, allelúja.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

IN illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum ? Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 18.

NOn nisi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cælórum Dóminus docet : idest, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt : non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt, verum habent. Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium : quia in ea collocáti, spéciem humilitátis Domínicæ circumferémus.

℟. In conspéctu Géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte, et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobíscum est, allel.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus enim.

Benedictio. Quorum festum cólimus. Lectio viii.

VÆ huic mundo ab scándalis. Humílitas passió-

nis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humána, quod sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum? Ideo vero necésse esse, ait, veníre scándala: quia ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset expléuda.

℟. Míchael Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus justis, allelúja.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Stetit. Glória Patri. Stetit.

Lectio ix.

VIdéte, ne contemnátis unum de pusíllis istis, qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue, qui vere in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident; quia Fílius hóminis venit salváre, quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad ætérnum et invisíbilem Deum ambitióso Angelórum famulátu, ac ministério pervehúntur.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

STetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Aña. Dum præliarétur Míchael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium: Salus Deo nostro, allel.

Antiphona. Archángele Míchael, constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas, allelúja.

Antiphona. Angeli Dómini Dóminum benedícite in ætérnum, allelúja.

Antiphona. Angeli, Archángeli, Throni, et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum. Apoc. 1.

SIgnificávit Deus, quæ opórtet fieri cito, loquens per Angelum suum servo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

CHriste, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator, et Redémptor,
Cælitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.
Angelus pacis Míchael in ædes

Cælitus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cælo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis
Adsit e cælo Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo Dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis Chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cæli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúja.
℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona. Factum est siléntium in cælo, dum draco commítteret bellum, et Míchael pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allelúja. Oratio.

Deus, qui miro órdine, Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona. Dum præliarétur.

Capit. Significávit Deus. 540.

℟. brev. Stetit Angelus juxta aram templi; * Allelúja, allelúja. Stetit.
℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Allel., all. Glória Patri. Stetit.
℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allel.
℟. De manu Angeli, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. Archángele Míchael.

Capitulum. Apoc. 5.

Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum, et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

℟. brev. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, * Allelúja, allelúja. Ascéndit.
℣. De manu Angeli. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndit.
℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, allel.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Angeli, Archángeli.

Capitulum. Apoc. 12.

Factum est prælium magnum in cælo. Míchael, et Angeli ejus præliabántur

cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus: et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo.
℟. brev. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, * Allelúja, allelúja. In.
℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúja, allelúja. Glória Patri. In.
℣. Adoráte Deum, allelúja.
℟. Omnes Angeli ejus, allel.
In ii. Vesp. Aña. Stetit Angelus. cum reliq. de Laudib. 540. Psal. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dñica. 120. et loco ult. Psal. Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo:* quóniam audísti. 137.
Cap. Significávit Deus 531.
Hymnus. Te splendor. 531.
℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, allel.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.
Ad Magnificat, Antiphona. Princeps gloriosíssime, Míchael Archángele, esto memor nostri; hic, et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúja, allel.
Oratio. Deus, qui miro órdine. ut supra. 541.
Deinde fit comm. seq. Festi.

DIE IX. MAJI.

In festo S. Gregorii Nazianzeni Ep. Conf. et Eccl. Doct. Dupl.
Omnia de Communi Conf. Pontif., præter sequentia.
Ad Magnificat in utrisque Vesp. Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.
℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.
℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja. Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Gregórium minístrum tribuísti: præsta, quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.
In i. Noct. Lect. de Script. occ.
In ii. Nocturno. Lectio iv.

Gregórius, nóbilis Cappadox, ex singulári divinárum litterárum sciéntia Theólogi cognómen consecútus, Naziánzi in Cappadócia natus, Athénis in omni disciplinárum génere una cum sancto Basílio erudítus, ad stúdia sacrárum litterárum se convértit, in quibus se in cœnóbio per áliquot annos exercuérunt, illárum senténtiam non ex próprio ingénio, sed ex majórum ratióne, et auctoritáte interpretántes. Qui cum doctrína, et vitæ sanctitáte florérent, vocáti ad munus prædicándæ Evangélicæ veritátis, plúrimos Jesu Christo fílios pepérunt.
℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.
℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis

non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

GRegórius ígitur aliquándo domum revérsus, primum Sasimórum Epíscopus creátus est, deínde Nazianzénam Ecclésiam administrávit. Tum Constantinópolim ad eam regéndam Ecclésiam accersítus, cum civitátem hæresum purgátam erróribus ad Cathólicam fidem reduxísset, quod ei summum ómnium amórem conciliáre debébat, multórum parávit invídiam. Itaque cum inter Epíscopos magna proptérea esset facta sedítio, sponte cedens Episcopátu, illud Prophétæ dictum usurpávit: Si propter me commóta est ista tempéstas, dejícite me in mare, ut vos jactári desinátis. Quare Naziánzum revérsus, cum illi Ecclésiæ Eulálium præficiéndum curásset, totum se ad contemplatiónem, et scriptiónem divinárum rerum cóntulit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

SCripsit autem multa et solúta oratióne, et vérsibus, mirábili pietáte, et eloquéntia, quibus doctórum hóminum sanctorúmque judício id assecútus est, ut nihil in illis, nisi ex veræ pietátis et cathólicæ religiónis régula reperiátur: nemo quidquam jure vocáre possit in dúbium. Consubstantialitátis Fílii fuit acérrimus propugnátor. Ut autem vitæ laude nemo ei præpósitus est, sic et oratiónis gravitáte omnes fácile superávit. In iis scribéndi ac legéndi stúdiis ruri vitam Mónachi exércens, Imperatóre Theodósio, ad celéstem vitam sénio conféctus migrávit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allel. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Evang. Vos estis sal terræ. de Communi Doct. lxxv.

In ii. Vesp. fit comm. Festi seq. et Ss. mart. Gordiani, etc.

DIE X. MAJI.

In festo S. Antonini Episc. et Confess. Semid.

Aña. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.

℟. Stolam glóriæ índuit eum, allel.

Oratio.

SAncti Antoníni, Dómine, Confessóris tui, atque Pontíficis méritis adjuvémur: ut sicut te in illo mirábilem prædicámus; ita in nos mi-

sericórdem fuísse gloriémur. Per Dóminum.

Pro commem. Ss. Gordiani et Epimachi martyr. Aña. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti, et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beatórum mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus; eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In Hymno ad Matutinum dicatur. Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres. in i. Noct. Lect. de Script. occ. In ii. Nocturno. Lectio iv.

ANtonínus Floréntiæ honéstis paréntibus natus, ab ipsa jam pueritia egrégium futúræ sanctitátis spécimen exhíbuit. Annum agens sextum décimum, Religiónem Prædicatórum ampléxus, cœpit exínde máximis clarére virtútibus. Otio perpétuum bellum indíxit: post noctúrnum brevem somnum primus matutínis précibus áderat, quibus persolútis réliquum tempus noctis oratiónibus, aut certe lectióni et scriptióni librórum tribuébat; et si quando importúnior fessis membris somnus obréperet, ad pariétem páululum declináto cápite, ac tantísper discússo somno, mox sacras vigílias avídius repetébat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

DIsciplínæ reguláris sui ipsíus severíssimus exáctor, carnes, nisi in gravi ægritúdine, numquam edit. Humi, aut in nudo tabuláto cubábat; cilício semper usus, et intérdum zona férrea ad vivam cutem incínctus, virginitátem integérrime semper cóluit. In explicándis consíliis tantæ dexteritátis fuit, ut commúni elógio Antonínus consiliórum dicerétur. Adeo autem in eo humílitas enítuit, ut étiam cœnóbiis, ac Provínciis præféctus abjectíssima Monastérii officia demississime obíret. Ab Eugénio quarto Florentínus Archiepíscopus renuntiátus, ægérrime tandem, nec nisi Apostólicis minis perterrefáctus, ut Episcopátum accíperet, acquiévit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

IN eo múnere vix dici potest, quantum prudéntia, pietáte, charitáte, mansuetúdine, et sacerdotáli zelo

excellúerit. Illud mirándum, tantum ingénio valúisse, ut omnes ferme sciéntias per se nullo adhíbito præceptóre absolutíssime didícerit. Tandem post multos labóres, multis étiam éditis insígnis doctrínæ libris, sacra Eucharístia et Unctióne percépta, compléxus Crucifixi imáginem, mortem lætus aspéxit sexto Nonas Maji millésimo quadringentésimo quinquagésimo nono. Miráculis vivens et post mortem conspícuus, Sanctórum número adscríptus est ab Adriáno sexto, anno Dómini millésimo quingentésimo vigésimo tértio.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allel. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Noct. Homilia in Evang. Homo péregre. de Communi Conf. Pontif. lxvi.

Pro Ss. martyr. Gordiano et Epimacho. Lectio ix.

GOrdiánus judex, cum ad eum Januárius Presbyter, ut condemnarétur, sub Juliáno apóstata ductus esset, ab eódem in Christiána fide instrúctus, cum uxóre et quinquagínta tribus áliis ex eádem família Romæ baptizátur. Quare Præféctus, relegáto Januário, Gordiánum a Clementiáno Vicário inclúdi jubet in cárcerem, qui póstea eúmdem Gordiánum vinctum caténis ad se accersítum, cum a fidei propósito deterrére non posset, plumbátis diu cæsum, cápite plecti ímperat. Cujus corpus ante Apóllinis templum cánibus objéctum, noctu a Christiánis via Latína sepelítur in eádem crypta, in quam relíquiæ beáti Epímachi mártyris translátæ fúerant ab Alexandría: ubi is diu propter Christi confessiónem constríctus in cárcere, postrémo combústus, martyrio coronátus est.

Te Deum laudámus. 16.

In Laudibus pro commem. Ss. Gordiani, et Epimachi martyr. Antiphona. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis, et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.

℟. Mors sanctórum ejus, all.

Oratio. Da, quæsumus, ut supra. 544.

DIE XII. MAJI.

In festo Ss. Nerei, Achillei, et Domitillæ virg. atque Pancratii Mart. Semidupl.

Omnia de Communi mart. tempore Paschali, præter sequentia. Oratio.

SEmper nos, Dómine, mártyrum tuórum Nérei, Achíllei, Domitíllæ, atque Pancrátii fóveat, quæsumus, beáta solémnitas, et tuo di-

gnos reddat obséquio. Per Dóminum nostrum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

NEreus, et Achílleus fratres, eunúchi Fláviæ Domitíllæ, a beáto Petro, una cum ipsa, ejúsque matre Plautílla baptizáti, cum Domitíllæ persuasíssent, ut virginitátem suam Deo consecráret, ab ejus sponso Aureliáno tamquam Christiáni accusáti, ob præcláram fidei confessiónem in Póntiam ínsulam relegántur, ubi ad quæstiónem íterum vocáti, et verbéribus cæsi, mox Tarracínam perdúcti, a Minúcio Rufo equúleo, et flammis cruciáti, cum constánter negárent se a sancto Petro Apóstolo baptizátos, ullis torméntis cogi posse, ut idólis immolárent, secúri percússi sunt, quorum córpora ab Auspício eórum discípulo, et Domitíllæ educatóre, Romam deláta, via Ardeatína sepúlta sunt.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allel. all.
℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium, et exultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

FLávia Domitílla virgo Romána, Titi et Domitiáni Imperatórum neptis, cum sacrum virginitátis velámen a beáto Clemente Papa accepísset, ab Aureliáno sponso, Titi Aurélii Cónsulis fílio, deláta quod Christiána esset, a Domitiáno Imperatóre in ínsulam Póntiam est deportáta, ubi in cárcere longum martyrium duxit. Demum Tarracínam dedúcta, íterum Christum conféssa, cum semper constántior apparéret, sub Trajáno Imperatóre, júdicis jussu incénso ejus cubículo, una cum Theodóra et Euphrósyna virgínibus et collactáneis suis, gloriósi martyrii cursum confécit, Nonis Maji: quarum córpora íntegra invénta, a Cæsário Diácono sepúlta sunt. Hac vero die duórum fratrum, ac Domitíllæ córpora ex Diaconía sancti Adriáni simul transláta, in ipsórum Mártyrum Basílicam, tituli Fasciolæ, restitúta sunt.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allel.
℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lect. vi.

PAncrátius in Phrygia nóbili génere natus, puer quatuórdecim annórum Romam venit Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus: ubi a Pontífice Románo baptizátus, et in fide Christiána erudítus, ob eámdem paulo post comprehénsus cum diis sacrificáre constánter renuísset, viríli fortitúdine datis cervícibus, illústrem martyrii corónam consecútus est, cujus corpus Octavílla matróna noctu sústulit, et unguéntis delibútum

via Aurélia sepelívit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis, et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 4.

IN illo témpore: Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Ex Homilia 28. habita in Basilica horum Ss. Martyrum in die natalis eorum.

QUid est quod Régulus Dóminum rogat, ut ad ejus fílium véniat, et tamen ire corporáliter recúsat, ad servum vero Centuriónis non invitátur, et tamen se corporáliter ire pollicétur? Réguli fílio per corporálem præséntiam non dignátur adésse, Centuriónis servo non dedignátur occúrrere. Quid est hoc, nisi quod supérbia nostra retúnditur, qui in homínibus non natúram, qua ad imáginem Dei facti sunt, sed honóres, et divítias venerámur? Redémptor vero noster, ut osténderet, quia quæ alta sunt hóminum, despiciénda sunt, et quæ despécta sunt hóminum, despiciénda non sunt: ad fílium Réguli ire nóluit, ad servum Centuriónis ire parátus fuit.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allel. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viii.

INcrepáta est ergo supérbia nostra, quæ nescit pensáre hómines propter hómines. Sola, ut díximus, quæ circúmstant homínibus, pensat, natúram non áspicit, honórem Dei in homínibus non agnóscit. Ecce ire non vult Fílius Dei ad fílium réguli, et tamen veníre parátus est ad salútem servi. Certe si nos cujúspiam servus rogáret, ut ad eum ire deberémus, prótinus nobis nostra supérbia in cogitatióne tácita respondéret, dicens: Non eas, quia temetípsum degéneras, honor tuus despícitur, locus viléscit. Ecce de cælo venit, qui servo in terra occúrrere non déspicit: et tamen humiliári in terra contémnimus, qui de terra sumus.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

NOlíte ergo intra vosmetípsos pensáre quod ha-

bétis, sed quid estis: Ecce mundus, qui dilígitur, fugit. Sancti isti, ad quorum tumbam consístimus, floréntem mundum mentis despéctu calcavérunt. Erat tunc vita longa, salus contínua, opuléntia in rebus, fœcúnditas in propágine, tranquíllitas in diutúrna pace, et tamen cum in seípso floréret, jam in eórum córdibus mundus arúerat. Ecce jam mundus in seípso áruit, et adhuc in córdibus nostris floret. Ubíque mors, ubíque luctus, ubíque desolátio, úndique percútimur, úndique amaritúdínibus replémur, et tamen cæca mente carnális concupiscéntiæ ipsas ejus amaritúdines amámus, fugiéntem séquimur, labénti inhærémus.

Te Deum laudámus. 16.

DIE XIV. MAJI.

Sancti Bonifacii martyr.

Aña. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allel. ℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allel. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja. Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Bonifácii mártyris tui solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dñm. Lectio ii.

BOnifácius, civis Románus, quod cum Agláe nóbili matróna impudíce versátus esset, tanto illíus intemperántiæ dolóre captus est, ut pœniténtiæ causa se ad conquirénda, et sepeliénda Mártyrum córpora contúlerit. Itaque relíctis peregrinatiónis sóciis, cum Tharsi multos propter Christiánæ fidei professiónem váriis torméntis cruciátos vidísset, illórum víncucula osculátus eos veheménter hortabátur, ut constánter supplícia perférrent, quod brevem labórem sempitérna réquies consecutúra sit. Comprehénsus ígitur, férreis úngulis excarnificátus est, cui étiam inter mánuum ungues, et carnem acúti cálami sunt infixi: plumbúmque liquefáctum in os ejus infúsum. Quibus in cruciátibus ea vox tantum Bonifácii audiebátur: Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, Fili Dei.

Lectio iii.

MOx in ollam ferventis picis, demísso cápite conjéctus est; unde cum inviolátus exísset, ira incénsus judex, eum secúri pércuti jubet. Quo témpore magnus terræmótus factus est; ita ut multi infidéles ad Christi Dómini fidem converteréntur. Eum sequénti die quæréntes sócii, cum martyrio affectum cognovíssent, quingéntis sólidis ejus corpus redemérunt, et condítum unguéntis, linteísque involútum, Romam portándum curárunt. Quod factum cum ab Angelo Agláe matróna, quæ et ipsa pœnitens se piis opéribus addíxerat, cognovísset, pródiens ob-

viam sancto córpori Ecclésiam ejus nómine ædificávit, in qua corpus sepúltum est Nonis Júnii, cum ejus ánima prídie Idus Maji apud Tharsum Cilíciæ urbem migrásset in cælum, Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus.

Te Deum laudámus. 16.

DIE XVI. MAJI.

In festo S. Ubaldi Episcopi et Confess. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter sequentia. Oratio.

Auxílium tuum nobis, Dñe, quæsumus, placátus impénde: et intercessióne beáti Ubáldi Confessóris tui atque Pontíficis contra omnes diáboli nequítias, déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dñm.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Ubáldus, Eugúbii in Umbria nóbili génere natus, a primis annis pietáte, et lítteris egrégie est institútus, jamque adoléscens, ut uxórem dúceret, sæpe tentátus, numquam tamen a próposito servándæ virginitátis recéssit. Sacérdos effectus, patrimónium suum paupéribus et Ecclésiis distríbuit, et Canonicórum Regulárium Ordinis sancti Augustíni institútum suscípiens, illud in pátriam tránstulit, atque in eo aliquámdiu sanctíssime vixit. Cujus sanctitátis opinióne evulgáta, ab Honório secúndo summo Pontífice, Ecclésiæ Eugubínæ invítus præficitur, et Episcopális consecratiónis múnere decorátur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus. Lectio v.

Ad suam ítaque revértens Ecclésiam, cum de consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutásset, in omni tamen virtútum génere eo magis eminére cœpit, quo efficácius aliórum étiam salútem verbo, et exémplo procuráret, factus forma gregis ex ánimo. Nam victu parco, vestítu moderáto, léctulo áspero, et paupérrimo, Crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore circumferébat, dum inexplébili oratiónis stúdio spíritum quotídie recreáret. Hinc admirábilem illam mansuetúdinem est adéptus, qua gravíssimas injúrias, et contumélias non modo æquanímiter tulit, verum étiam mirífico dilectiónis afféctu persecutóres suos omni benignitátis testimónio complectebátur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, all.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus. Lectio vi.

Biénnio ántequam ex hac vita migráret, cum diú-

tinis afflictarétur infirmitátibus, inter acerbíssimos córporis cruciátus, velut aurum in fornáce purgátum, Deo grátias indesinénter agébat. Adveniénte autem sacro Pentecóstes die, cum multis annis Ecclésiam sibi commíssam summa cum laude gubernásset, sanctis opéribus, ac miráculis clarus quiévit in pace. Quem Cælestínus Papa tértius in Sanctórum númerum rétulit. Ejus virtus præcípue in effugándis spirítibus immúndis elúcet. Corpus vero per tot sæcula incorrúptum magna fidélium veneratióne in pátria cólitur, quam non semel a præsénti discrímine liberávit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allel. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Homo péregre. de Communi Confess. Pontif. lxvi.

Vesp. de seq. et com. præced.

DIE XVII. MAJI.

In festo S. Paschalis Baylon.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præt. sequent. Oratio.

Deus, qui beátum PascHálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis, et Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti: concéde propítius; ut, quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépit pinguédinem, eámdem et nos percípere mereámur. Qui vivis etc.

Et fit com. S. Ubaldi Episc. Aña. Amávit. ℣. Justum. Orat. Auxílium tuum. 549.

In i. Noct. Lect. de Script. occ. Si venerit hoc Festum in Feria ii. vel iv. Rogat. Lect. i. Noct. Justus si morte. de eodem Communi. lxxviii. et dicit. nona Lectio de Homilia dictæ Feriæ ii. vel iv. cum commem. de ea in Laudib.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Paschális Báylon, paupéribus, piísque paréntibus in Oppido Turris Formósæ Seguntínæ Diœcésis in Aragónia natus, a téneris annis plura dedit futúræ sanctitátis indícia. Sortítus ánimam bonam, ac rerum cæléstium appríme studiósam, pueritiam atque adolescéntiam in gregis custódia transégit: quam ille vivéndi ratiónem ídeo præcípue diligébat, quod humilitáti fovéndæ, ac innocéntiæ conservándæ in primis útilem, atque opportúnam judicáret. Erat in victu módicus, in oratióne assíduus, tantáque apud coævos et sócios florébat auctoritáte, et grátia, ut eórum lites compónens, erróres córrigens, ignorántiam erúdiens, ac desídiam éxcitans, velut ómnium parens et magíster, máximo stúdio colerétur, ac amarétur: Beátus étiam tum a plerísque appellátus.

℟. Honéstum fecit. lxxxi.

Lectio v.

QUi vero in sæculo, terra nempe desérta, et inaquósa, ádeo felíciter adoléverat, flos convállium, plantátus in domo Dómini, mirum ubíque sparsit sanctitátis odórem. Igitur Paschális, arrépto vitæ severióris institúto, atque in Ordine Minórum strictióris observántiæ Discalceatórum cooptátus, exultávit ut gigas ad curréndam viam suam, totúmque se Dómino excoléndum tradens, dies noctésque cogitábat, qua se ratióne magis ei, magísque confor-máret. Ita factum est brevi, ut eum, tamquam Seráphicæ perfectiónis exémplar, ipsi quoque provectióres imitándum sibi propónerent. Ipse autem in húmili serviéntium gradu constitútus, se, velut ómnium peripséma, réputans, árdua quæque, et abjécta domus ministéria, véluti jure quodam peculiári sibi débita, summa cum hilaritáte suscipiébat, et exercébat humilitáte, ac patiéntia pari. Carnem spirítui quandóque reluctári niténtem jugi maceratióne afflictávit, atque in servitútem redégit; spíritum vero assídua sui abnegatióne ferventiórem in dies ad anterióra extendébat.

℟. Amávit eum. lxxxii.

Lectio vi.

DEíparam Vírginem, cujus clientélæ se ab ineúnte ætáte dicáverat, tamquam matrem, quotidiánis colébat obséquiis, atque fíliáli exorábat fidúcia. Porro erga Sanctíssimum Eucharístiæ Sacraméntum, difficile dictu est, quam ardénti tenerétur devotiónis afféctu; quem defúnctus étiam in cadávere retinére visus est, dum jacens in féretro, ad sacræ Hóstiæ elevatiónem bis óculos reserávit et clausit, magna ómnium, qui áderant, admiratióne. Ejúsdem veritátem inter hæréticos públice palámque proféssus, multa et grávia ob eam causam perpéssus est, crebro étiam ad necem petítus, sed singulári Dei providéntia impiórum mánibus eréptus. Sæpe inter orándum ómnibus destituebátur sénsibus, dulcíque languébat amóris delíquio: quo témpore cæléstem illam sciéntiam hausísse créditus est, qua homo rudis et illitterátus de mystériis Fídei difficíllimis respondére, atque áliquot étiam libros conscríbere pótuit. Dénique méritis plenus, eádem, qua prædíxerat, hora, felíciter migrávit ad Dñm, anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo secúndo, sexto décimo Kaléndas Június; eódem, quo natus fúerat, Festo Pentecóstes recurrénte, annum agens secúndum supra quinquagésimum. Quibus, alíísque virtútibus insígnem, ac mirá-culis tam in vita, quam post

mortem clarum, Paulus quintus Póntifex Máximus illum Beátum appellávit. Alexánder autem octávus Sanctórum Catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo. lxxxii.

In iii. Nocturno, Homilia in Evang. Sint lumbi vestri. ut in Communi Confess. non Pontificis i. loco. lxxxiv.

In secundis Vesper. fit a Cap. de S. Venantio mart.

DIE XVIII. MAJI.

In festo S. Venantii mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. tempore Pasch. præter ea, quæ hic habentur propria. Si hoc Festum ob aliquam causam contigerit transferri in aliam diem, et in primis Vesperis non sit faciendum a Capitulo, tunc sequens Hymn. Martyr Dei Venántius etc. dicendus erit ad Matutinum conjunctim cum alio Hymn. Athléta Christi nóbilis etc. sub una Conclusione. Sit laus Patri etc. Alias dicatur prout infra positũ est.

Ad Vesperas. Capit. Sap. 1.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

In utrisque Vesp. Hymnus.

Martyr Dei Venántius
Lux, et decus Camértium,
Tortóre victo, et júdice,
Lætus triúmphum cóncinit.
Annis puer, post víncula,
Post cárceres, post vérbera,
Longa fame freméntibus
Cibus datur leónibus.
Sed ejus innocéntiæ
Parcit leónum immánitas,
Pedésque lambunt Mártyris,
Iræ famísque immémores.
Verso deórsum vértice
Hauríre fumum cógitur:
Costas utrímque, et víscera
Succénsa lampas ústulat.
Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allel. Oratio.

Deus, qui hunc diem beáti Venántii mártyris tui triúmpho consecrásti: exáudi preces pópuli tui, et præsta, ut qui ejus mérita venerámur, fidei constántiam imitémur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Paschalis. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus qui Beátum Paschálem etc. 550.

Ad Matutinum, Invitator. Exúltent in Dómino Sancti, * Allelúja.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Athléta Christi nóbilis
Idóla damnat Géntium,
Deíque amóre sáucius
Vitæ perícla déspicit.
Loris revínctus ásperis
E rupe præceps vólvitur:
Spinéta vultum láncinant:

Per saxa corpus scínditur,
Dum membra raptant Mártyris,
Languent siti satéllites :
Signo Crucis Venántius
E rupe fontes élicit.
Bellátor o fortíssime,
Qui pérfidis tortóribus
E caute præbes póculum,
Nos rore grátiæ írriga.
Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus :
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

VEnántius Camers quíndecim annos natus, cum Christiánæ religiónis accusarétur apud Antíochum, qui sub Décio Imperatóre Cameríno præerat, in porta civitátis Præsidi se óbtulit: quem ille pollicitatiónibus ac terróribus diu tentátum, flagris cædi, et vínculis adstríngi jussit; sed iis mirabíliter ab Angelo solútus, lampádibus póstea adúritur, atque invérso ore fumo suppósito suspénditur. Ejus constántiam in torméntis demirátus Anastásius Corniculárius, et quod eum ab Angelo íterum solútum cándida veste supra fumum ambulántem vidísset, in Christum crédidit, et a beáto Porphyrio Presbytero cum família baptizátus, paulo post martyrii palmam cum eódem proméruit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dñe, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.
℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

AT Venántius Præsidi sístitur, et ab eo íterum frustra tentátus, ut Christi fidem deséreret, in cárcerem conjícitur; quo Attalus præco míttitur, qui ei dicat, se quoque Christiánum fuísse, et ei nómini proptérea renuntiásse, quod cognovísset, ináne esse fidei comméntum, quo Christiáni præséntibus se ábdicant ob vanam futurórum spem. Verum nóbilis Christi athléta cállidi hostis insídias non ignórans, diáboli minístrum a se pénitus rejécit. Quare ad præsidem íterum addúcto, omnes contúsi sunt dentes, maxillæque confráctæ, atque ita cæsus in sterquilínium dejícitur. Sed inde ab Angelo quoque eréptus, rursus stetit ante júdicem: qui, Venántio adhuc loquénte, e tribunáli cécidit, et in ea voce: Verus est Venántii Deus, nostros deos destrúite, exclámans, expirávit.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja.
℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

QUod cum Præsidi nuntiátum esset, extémplo Venántium leónibus óbjici jussit, qui naturáli feritáte omíssa ad ejus se pedes abjecérunt: ínterim ille pópu-

lum Christi fidem edocébat. Quare inde amótus, íterum in cárcerem tráditur. Cumque postrídie Præsidi reférret Porphyrius, se per visum noctu pópulos, quos Venántius aqua tingébat, claríssima luce fulgéntes, ipsum vero Præsidem obscuríssima calígine opértum vidísse; Præses ira incénsus, eum íllico cápite plecti ímperat, deínde Venántium per loca vépribus et cárduis cónsita trahi usque ad vésperam. Is cum semiánimis relíctus esset, mane se íterum Præsidi præsentávit, cujus jussu statim e rupe præcipitátur: sed inde étiam divínitus eréptus, dénuo per loca áspera ad mille passus tráhitur; ubi milítibus siti æstuántibus, in próxima conválle ex lápide, in quo et génuum formam relíquit, sicut étiam nunc in ejus Ecclésia vidére licet, Crucis signo a Venántio facto, aquæ manárunt. Eo miráculo plures permóti, in Christum credidérunt: quos omnes Præses eo loci una cum Venántio cápite feríri jussit. Fúlgura, et terræmótus eo tempore ita magni fuére, ut Præses aufúgeret, qui paucis tamen post diébus divínam haud valens effúgere justítiam, turpíssimam mortem oppétiit. Christiáni ínterim Venántii, et aliórum córpora honorífico loco sepeliérunt, quæ Cameríni in Ecclésia Venántio dicáta cóndita adhuc sunt.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis, et lætítiæ, allelúja.
℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In iii. Noct. Homil. S. Augustini Episc. in Evang. Ego sum vitis. ut in Communi Martyr. temp. Pasch. xxxix.

Ad Laudes, Hymnus.

Dum nocte pulsa lúcifer
Diem propínquam núntiat,
Nobis refert Venántius
Lucis beátæ múnera.
Nam críminum calíginem,
Stygísque noctem dépulit,
Veróque cives lúmine
Divinitátis ímbuit.
Aquis sacri baptísmatis
Lustrávit ille pátriam:
Quos tinxit unda mílites,
In astra misit mártyres.
Nunc Angelórum párticeps
Adésto votis súpplicum:
Procul repélle crímina,
Tuúmque lumen íngere.
Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, all.

Vesp. a Capit. de seq. cum comm. præced. et S. Pudentianæ virg.

DIE XIX. MAJI.

In festo S. Petri Cælestini Papæ, et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ hic habentur propria.
Antiph. Sacérdos, et Pontifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum, allelúja.
℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.
℟. Stolam glóriæ induit eum, allelúja.

Oratio.

DEus, qui beátum Petrum Cælestínum ad summi Pontificátus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti: concéde propítius; ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, et ad promíssa humílibus præmia perveníre felíciter mereámur. Per Dñm.

Deinde fit comm. S. Venantii, Antiph. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, all.
Oratio. Deus, qui hunc diem. ut supra. 552.

Postea S. Pudentianæ virg. Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dñs præparávit in ætérnum, allelúja. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúja.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ Pudentiánæ vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affé-ctu. Per Dóminum nostrum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus a nómine quo Póntifex est appellátus, Cælestínus dictus, honéstis Catholicísque paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adolescéntiam vix ingréssus ut ánimum a mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatiónibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatiónem, quæ póstea Cælestinórum dicta est, sub Régula sancti Benedícti instítuit. Hinc quasi lucérna super candelábrum pósita, cum abscóndi nequíret (Romána Ecclésia diu viduáta Pastóre) in Petri Cáthedram ignórans, et absens adscítus, magna novitátis admiratióne non minus, quam repentíno gáudio cunctos affécit. Cum autem in Pontificátus sublimitáte collocátus, váriis distentus curis, assuétis incúmbere meditatiónibus vix posse cognósceret, óneri páriter et honóri voluntárie cessit. Indéque priscam vitæ ratiónem répetens, obdormívit in Dómino: ejúsque pretiósam mortem Crux prælúlgens in áere ante cubículi óstium réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tam vivens,

quam post óbitum cláruit; quibus rite examinátis, Clemens quintus, anno postquam decéssit undécimo, Sanctórum número adscrípsit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur, ei, allelúja.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. inc. 12. Job.

Lectio v.

DEridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt; hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere: cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Pósui adjutóriũ super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allel.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

AT contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre: vera ut sunt dilígere, falsa devitáre: bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere, nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas derídétur, quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim, quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putátur: et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.
Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homil. in natali S. Benedicti.

PErféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia, quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesáurum non deficiéntem in cælis. Unde bene, interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit: idest, in regeneratióne, cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum, allel.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii.

ET justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tértia décima est, injudicáta recédet.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja.
℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.
Glória Patri. Et vos.

Pro S. Pudentiana virgine.

Lectio ix.

PUdentiána virgo, Pudéntis Románi filia, paréntibus orbáta, cum admirábili pietáte Christiánam religiónem cóleret, una cum soróre Praxéde pecúniam ex véndito património redáctam paupéribus distríbuit, seque jejúniis et oratiónibus dedit. Cujus étiam ópera tota ejus família, in qua erant nona-

gínta sex hómines, a Pio Pontífice baptizáta est. Quod autem ab Antoníno Imperatóre saucítum erat, ne Christiáni públice sacrifícia fácerent, Pius Póntifex in ædibus Pudentiánæ cum Christiánis sacra celebrábat. Quibus illa benígne accéptis, quæ ad vitam necessária essent, suppeditábat. Itaque in his Christiánæ pietátis officiis migrávit e vita, et in sepúlchro patris ad cœmetérium Priscíllæ via Salária sepúlta est, décimo quarto Kaléndas Júnii.

Te Deum laudámus. 16.

Si hoc festum contingat transferri ix. Lectio dicitur ut sequitur.

Lectio ix.

ET Paulus, qui tértius décimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat: Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum ómnium numerósitas judicántium, et per duódecim tribus Israel univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 16.

In Laudib. fit comm. S. Pudentianæ, Aña. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quæénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio. Exáudi nos Deus. ut supra. 555.

In ii. Vesp. ad Magnificat, Antiph. Dum esset summus Póntifex. lxix. cum comm. S. Bernardini, ut infra.

DIE XX. MAJI.

In Festo S. Bernardini Conf.

Semiduplex.

Antiphona. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.

℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

DOmine Jesu, qui beáto Bernardíno Confessóri tuo exímium sancti nóminis tui amórem tribuísti: ejus, quæsumus, méritis et intercessióne Spíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre in unitáte ejúsdem Spíritus.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

BErnardínus Albizésca, nóbili Senénsi família

ortus, ab ineúnte ætáte non obscúra sanctitátis dedit indícia, nam a piis paréntibus honéste educátus, neglé-ctis puerílibus ludis, inter prima grammáticæ stúdia, pietátis opéribus ánimum inténdit, jejúniis, oratióni, et beatíssimæ Vírginis cúltui præcípue addíctus. Misericórdia vero in páuperes fuit insígni: quæ quidem ómnia procedénte témpore quo mélius posset excólere, eórum número adscríbi vóluit, qui Senis in hospitáli domo beátæ Maríæ de Scala Deo insérviunt; unde complúres sanctitáte célebres viri prodiérunt. Ibi córporis afflictatióne et ægrotántium cura, dum atrox pestiléntia grassarétur, incredíbili charitáte sese exércuit. Inter céteras autem virtútes, castitátem, egregia forma repugnánte, sanctíssime custodívit, ádeo ut eo præsénte nemo umquam, ne impudentíssimus quidem, verbum minus honéstum proférre audéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Gravi morbo tentátus, eóque ad quátuor menses patientíssime toleráto, demum incólumis, de religiósæ vitæ institúto capesséndo deliberáre cœpit; quo ut sibi viam muníret, ædículam in extréma urbe condúxit: in quam cum sese abdidísset, aspérrimam omni ex parte vitam trahébat, Deum assídue orans, ut quid sibi sequéndum esset, osténderet, quare divínitus factum est, ut beáti Francísci Ordinem præ céteris optáret, in quo humilitáte, patiéntia, aliísque religiósi hóminis virtútibus excélluit. Id cum cœnóbii Rector animadvérteret, jamque ántea Bernardíni doctrínam, et sacrárum Litterárum perítiam perspéctam habéret, prædicándi onus eídem impósuit: quo humíllime suscépto, cum se minus idóneum agnósceret ob vocis exilitátem, ac raucitátem, Dei ope imploráta, non sine miráculo ejúsmodi impediménto liberátus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum, allel.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Cumque ea témpora vítiis, crimínibúsque redundárent, et cruéntis factiónibus in Itália, divína humánaque ómnia permíxta essent, Bernardínus urbes atque óppida concúrsans, in nómine Jesu, quem semper in ore et in péctore gerébat, collápsam

pietátem, morésque, verbo et exémplo, magna ex parte restítuit: quo factum est, ut præclaræ civitátes eum sibi Epíscopum a summo Pontífice postulárent; quod ille munus invícta humilitáte constantíssime rejécit. Dénique vir Dei imménsis labóribus exháustis, multis magnísque éditis miráculis; libris étiam pie doctéque conscríptis, cum vixísset annos sex ac sexagínta, in urbe Aquila in Vestínis beáto fine quiévit. Quem novis in dies coruscántem signis, anno post óbitum sexto Nicoláus quintus Póntifex máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus, allelúja.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In iii. Noct. Homilia S. Hieronymi Presbyt. in Evang. Ecce nos relíquimus. ut in Communi Abbatum. xci.

DIE XXV. MAJI.

In festo S. Gregorii Septimi Papæ et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. i. loco sub ritu Pasch.

Antiph. Sacérdos, et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum, allelúja.
℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.
℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

DEus, in te sperántium fortitúdo, qui Beátum Gregórium Confessórem tuum, atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte virtúte constántiæ roborásti: da nobis ejus exémplo, et intercessióne ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemor. Sancti Urbani Papæ et martyr.
Antiph. Iste Sanctus.
℣. Glória et honóre.

Oratio.

DA quæsumus, omnípotens Deus, ut qui Beáti Urbáni mártyris tui, atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

In primo Noctur. Lect. de Script. occurrenti.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GRegórius Papa Séptimus, ántea Hildebrándus, Soánæ in Etrúria natus, doctrína, sanctitáte, omníque virtútum genére cum primis nóbilis: mirífice univérsam Dei illustrávit Ecclésiam. Cum párvulus ad fabri ligna edolántis pedes, jam litterárum ínscius, lúderet, ex rejéctis tamen segméntis illa Davídici eleménta oráculi, Dominábitur a mari usque ad mare, casu

formásse narrátur, manum púeri ductánte Número; quo significarétur ejus fore amplíssimam in mundo auctoritátem. Romam deínde proféctus, sub protectióne Sancti Petri educátus est. Júvenis Ecclésiæ libertátem a láicis oppréssam ac depravátos Ecclesiasticórum mores veheméntius dolens, in Cluniacénsi Monastério, ubi sub régula Sancti Benedícti austerióris vitæ observántia eo tempóre máxime vigébat, Mónachi hábitum índuens, tanto pietátis ardóre divínæ Majestáti deserviébat, ut a sanctis ejúsdem cœnóbii pátribus Prior sit eléctus. Sed divína providéntia majóra de eo disponénte in salútem plurimórum, Cluníaco edúctus Hildebrándus, Abbas primum Monastérii Sancti Pauli extra muros Urbis eléctus, ac póstmodum Románæ Ecclésiæ Cardinális creátus sub summis Pontifícibus Leóne nono, Victóre secúndo, Stepháno nono, Nicoláo secúndo, et Alexándro secúndo præcípuis munéribus, et legatiónibus perfúnctus est, sanctíssimi et puríssimi consílii vir a beáto Petro Damiáni nuncupátus. A Victóre Papa secúndo Legátus a látere in Gálliam missus, Lugdúni Epíscopum Simoníaca labe inféctum ad sui críminis confessiónem miráculo adégit. Berengárium in concílio Turonénsi ad iterátam hæresis abjuratiónem cómpulit. Cadolái quoque schisma sua virtúte compréssit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.
℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

MOrtuo Alexándro secúndo, invítus, et mœrens unánimi ómnium consénsu, décimo Kaléndas Maji, anno Christi millésimo septuagésimo tértio, Summus Póntifex eléctus, sicut sol effúlsit in domo Dei; nam potens ópere, et sermóne, Ecclesiásticæ disciplínæ reparándæ, fidei propagándæ, libertáti Ecclésiæ restituéndæ, extirpándis erróribus et corruptélis tanto stúdio incúbuit, ut ex Apostolórum ætáte nullus Pontíficum fuísse tradátur, qui majóres pro Ecclésia Dei labóres, molestiásque pertúlerit, aut qui pro ejus libertáte ácrius pugnáverit. Aliquot províncias a Simoníaca labe expurgávit. Contra Henríci Imperatóris ímpios conátus fortis per ómnia athléta impávidus permánsit, seque pro muro dómui Israel pónere non tímuit, ac eúmdem Henrícum in profúndum malórum prolápsum fidélium communióne, regnóque privávit,

atque súbditos pópulos fide ei data liberávit.
℣. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

DUm Missárum solémnia perágeret visa est viris piis colúmba e cælo delápsa, húmero ejus déxtero ínsidens alis exténsis caput ejus veláre, quo significátum est, Spíritus Sancti afflátu, non humánæ prudéntiæ ratiónibus ipsum duci in Ecclésiæ regímine. Cum ab iníqui Henríci exércitu Romæ gravi obsidióne premerétur, excitátum ab hóstibus incéndium signo Crucis extínxit. De ejus manu tandem a Robérto Guiscárdo Duce Northmánno eréptus Cassínum se cóntulit, atque inde Salérnum ad dedicándam Ecclésiam Sancti Matthæi Apóstoli conténdit. Cum aliquándo in ea civitáte sermónem habuísset ad pópulum, ærúmnis conféctus in morbum íncidit, quo se interitúrum præscívit. Postréma moriéntis Gregórii verba fuére: Diléxi justítiam, et odívi iniquitátem, proptérea mórior in exsílio. Innumerabília sunt, quæ vel fórtiter sustínuit, vel multis coáctis in Urbe Synodis sapiénter constítuit. Vir vere sanctus, críminum vindex, et acérrimus Ecclésiæ defénsor. Exáctis ítaque in Pontificátu annis duódecim migrávit in cælum anno salútis millésimo octogésimo quinto, plúribus in vita, et post mortem miráculis clarus, ejúsque sacrum corpus in Cathedráli Basílica Salernitána est honorífice cónditum.
℣. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.
Glória Patri. Ipse.
In iii. Noct. legitur Homilia S. Hilarii Episc. in Evang. Vigiláte. de Commu. Conf. Pontif. ex ii. loco. lxxi.
Pro sancto Urbano Papa et martyre.

Lectio ix.

URbánus Románus, Alexándro Sevéro Imperatóre, doctrína et vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convértit: in illis Valeriánum, beátæ Cæcíliæ sponsum, et Tibúrtium Valeriáni fratrem, qui póstea martyrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis: Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam Ecclesiásticos, et Christianó-

rum fratrum, vel indigéntium convérti: quia vota sunt fidélium, et prétia peccatórum, ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor; ac martyrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatiónibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca octo.

Te Deum laudámus. 16.

In Laudib. fit commem. S. Urbani, Antiphona. Filiæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.

℞. Mors sanctórum ejus, all.

Oratio. Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti Urbani. ut supra. 560.

Vesp. a Capit. de S. Philippo Nerio, cum commem. S. Gregorii, et S. Eleutherii Papæ et martyris.

DIE XXVI. MAJI.

In festo S. Philippi Nerii Confess. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátum Philíppum Confessórem tuum, Sanctórum tuórum glória sublimásti: concéde propítius; ut cujus solèmnitáte lætámur, ejus virtútum proficiámus exémplo. Per Dñm.

Deinde fit comm. S. Gregorii Papæ et Confess. Aña. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.

℞. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio. Deus, in te sperántium fortitúdo. 560.

Deinde S. Eleutherii Papæ et mart. Aña. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allel.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allel. ℞. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allel.

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Eleuthérii mártyris tui, atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

PHilíppus Nérius, piis honestísque paréntibus Floréntiæ natus, ab ipsa ineúnte ætáte non obscúra dedit futúræ sanctitátis indícia. Adoléscens, ampla pátrui hæreditáte dimíssa, Romam se cóntulit, ubi Philosphía, ac sacris Lítteris erudítus, totum se Christo dicávit. Ea fuit abstinéntia, ut sæpe

ris Christi, Sacro máxima spíritus exultatióne peráeto, ceterísque functiónibus explétis, post médiam noctem, qua prædíxerat hora, octogenárius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius décimus quintus miráculis clarum in Sanctórum númerum rétulit. ℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi. ut in Communi Confess. non Pontif. lxxxiv.

Pro S. Eleutherio Papa et martyre. Lectio ix.

Eleuthérius Nicópoli in Græcia natus, Anicéti Pontíficis Diáconus, Cómmodo Imperatóre præfuit Ecclésiæ. Huic inítio Pontificátus súpplices lítteræ venérunt a Lúcio Britannórum rege, ut se ac suos in Christianórum númerum recíperet. Quamóbrem Fugátium, et Damiánum doctos, et pios viros misit in Británniam, per quos rex, et réliqui fidem susciperent. Hoc Pontífice Irenæus Polycárpi discípulus Romam véniens, ab eo benígne accéptus est. Quo témpore summa pace et quiéte fruebátur Ecclésia Dei: ac per totum orbem terrárum, máxime Romæ, fides propagabátur. Vixit Eleuthérius in Pontificátu annos quíndecim, dies vigínti tres. Fecit Ordinatiónes tres mense Decémbri, quibus créavit Presbyteros duódecim, Diáconos octo, Epíscopos per divérsa loca quíndecim: sepultúsque est in Vaticáno prope corpus sancti Petri. Te Deum laudámus. 16.

In Laudibus fit commem. S. Eleutherii. Antiphona. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dñs in die solemnitátis, et lætítiæ, allelúja, allelúja. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, all. Oratio. Infirmitátem. 563.

DIE XXVII. MAJI.

In festo S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis virg. Semidupl. Sed in tota Italia, et Insulis adjacentibus tantum Duplex.

Antiph. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúja. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

Deus virginitátis amátor, qui beátam Maríam Magdalénam vírginem tuo amóre succénsam, cæléstibus donis decorásti: da, ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte, et charitáte imité-

mur. Per Dóminum.

In Italia fit comm. S. Philippi Nerii Conf., Antiphona. Hic vir despíciens mundum, et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allel. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, all.

Oratio. Deus, qui beátum Philíppum. ut supra. 563.

Deinde fit commem. S. Joannis Papæ, et martyris, Aña. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Joánnis mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii Nocturno.

Lectio iv.

MAría Magdaléna illustrióri Pazziórum génere Floréntiæ nata, fere ab incunábulis iter perfectiónis arrípuit. Decénnis perpétuam virginitátem vovit, susceptóque hábitu in Monastério sanctæ Maríæ Angelórum Ordinis Carmelitárum, se ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Adeo casta fuit, ut quidquid puritátem lædere potest, pénitus ignoráverit. Quinquénnium, Deo jubénte, solo pane et aqua transégit, excéptis diébus Domínicis, quibus cibis quadragesimálibus vescebátur. Corpus suum cilício, flagéllis, frígore, inédia, vigíliis, nuditáte, atque omni pœnárum génere cruciábat.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

TAnto igne divíni amóris æstuábat, ut ei feréndo impar, ingésta aqua pectus refrigeráre cogerétur. Extra sensus frequénter rapta diutúrnas, et admirábiles éctases passa est, in quibus et arcána cæléstia penetrávit, et exímiis a Deo grátiis illustráta fuit. His autem muníta longum certámen a princípibus tenebrárum sustínuit, árida, desólata, ab ómnibus derelícta, variísque tentatiónibus vexáta, Deo sic permitténte, ut invíctæ patiéntiæ, ac profundíssimæ humilitátis exémplar præbéret.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, allelúja.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

CHaritáte erga próximum singuláriter enítuit; nam sæpe noctes ducébat insómnes, vel obeúndis Sorórum ministériis, vel inserviéndo infirmis occupáta, quarum aliquándo úlcera lambens sanávit. Infidélium et peccatórum perditiónem amáre deflens, se ad quælibet pro illórum salúte torménta parátam offerébat; multis ante óbitum annis, univérsi cæli delíciis, quibus copióse affluébat, heróica virtúte renúntians, illud frequénter in ore habébat: Pati, non mori. Tandem longa, et gravíssima infirmitáte exháusta, transívit ad Sponsum die vigésima quinta Maji anno millésimo sexcentésimo séptimo, expléto anno quadragésimo primo ætátis suæ. Eam multis in vita, et post mortem miráculis claram Clemens nonus Sanctárum Vírginum número adscrípsit: cujus corpus in præséntem diem incorrúptum conservátur.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, et exultatióne, allelúja.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Noct. Homilia in Evang. Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. ut in Communi Virg. ciii.

Pro S. Joanne Papa et martyre.

Lectio ix.

JOánnes Etrúscus, Justíno senióre Imperatóre, rexit Ecclésiam; ad quem proféctus est Constantinópolim auxílii causa, quod Theodorícus rex hæréticus divexábat Itáliam, cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corínthum equum, quo ejus uxor mansuéto utebátur, itíneris causa commodásset, factum est, ut dómino póstea remíssus equus ita ferox eváderet, ut frémitu, et totíus córporis agitatióne semper deínceps dóminam expúlerit, tamquam indignarétur, mulíerem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quamóbrem illi equum Pontífici donavérunt. Sed illud majus miráculum, quod Constantinópoli in áditu portæ áureæ, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum Imperatóre Pontífici honóris causa occúrrerat, cæco lumen restítuit. Ad cujus pedes prostrátus étiam Imperátor, eum venerátus est. Rebus cum Imperatóre compósitis, in Itáliam rédiit, statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ Epíscopos, jubens eos Arianórum Ecclésias ad Cathólicum ritum consecráre, illud subjúngens: Quia et nos quando fúimus Constantinópoli, tam pro religióne Cathólica, quam pro regis Theodoríci caussa, quascúmque illis in pártibus eórum

Ecclésias reperíre potúimus, Cathólicas eas consecrávimus. Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodorícus, dolo accersítum Pontíficem Ravénnam in cárcerem conjécit, ubi squalóre, inediáque afflíctus, paucis diébus cessit e vita; cum sedísset annos duos, menses novem, dies quatúordecim, ordinátis eo témpore Epíscopis quíndecim. Paulo post móritur Theodorícus, quem quidam eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontíficem, et Symmachum patrítium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparitánum, ut vidélicet illi, quibus mortem attúlerat, tamquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam portátum est, et in Basílica sancti Petri sepúltum.

Te Deum laudámus. 16.

In Laudibus fit commem. S. Joannis Papæ et mart. Aña. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis, et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.

℟. Mors sanctórum ejus, all.

Oratio. Deus, qui nos. 564.

DIE XXX. MAJI.

S. Felicis Papæ et martyris.

Antiph. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Felícis mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iii.

Felix Románus, patre Constántio, Aureliáno Imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Constítuit, ut Missa supra memórias, et sepúlchra Mártyrum celebrarétur. Qui cum mense Decémbri habuísset Ordinatiónes duas, et creásset Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca quinque, martyrio coronátus, via Aurélia sepelítur in Basílica, quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in Pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vigínti novem.

Te Deum laudámus. 16.

DIE XXXI. MAJI.

S. Petronillæ virginis.

Antiph. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúja, ℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Petronillæ vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ

devotiónis erudiámur affé-ctu. Per Dóminum.

Ex libro S. Cypriáni Epíscopi et mártyris de disciplína et hábitu Vírginum.

Cap. 2. Lectio iii.

NUnc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spirituális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dñi, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas: quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius, quam potestáte: non quod extrémi, et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quod ad solicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

Te Deum laudámus. 16.

FESTA JUNII.

Toto tempore Paschali prima die non impedita non dicitur Officium Defunctor.

DIE II. JUNII.

Ss. Marcellini, Petri, atque Erasmi mart.

Antiph. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hærditátem sibi, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua beatórum mártyrum tuórum Marcellíni, Petri, atque Erásmi solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Lectio ii.

PEtrus exorcísta, Diocletiáno Imperatóre, Romæ a Seréno júdice propter Christiánæ fidei confessiónem missus in cárcerem, Paulínam Artónii, qui cárceri præerat, filiam a dæmóne agitátam liberávit. Quo facto et paréntes puéllæ cum tota família, et vicínos, qui ad rei novitátem concúrrerant, Jesu Christo conciliátos ad Marcellínum Presbyterum addúxit, a quo omnes baptizáti sunt. Quod ubi rescívit Serénus, Petrum, et Marcellínum ad se vocátos aspérius objúrgat, et ad verbórum acerbitátem minas, ac terróres adjúngit, nisi Christo renúntient. Cui cum Marcellínus Christiána libertáte respondéret; pugnis contúsum, et a Petro sejúnctum, nudum inclúdit in cárcerem stratum vitri fragméntis, sine cibo, ac sine lúmine. Petrum item constríngi ímperat arctíssimis vínculis. Sed cum utríque ex

torméntis fides, et ánimus crésceret, constánti confessióne et abscísso cápite illústre testimónium Jesu Christo dedérunt.

Lectio iii.

ERásmus Epíscopus, Imperatóribus Diocletiáno et Maximiáno, in Campánia plumbátis et fústibus cæsus, resína quoque, súlphure, plumbo liquefácto, et fervénti pice, cera, oleóque perfúsus, inde tamen ínteger, et inviolátus evásit. Quo miráculo multi se ad Christi fidem convertérunt. Verum is íterum detrúsus in cárcerem, constríctus férreis, gravissimísque vínculis, inde ab Angelo mirabíliter eréptus est. Deínde Fórmiis a Maximiáno váriis afféctus supplíciis, tunicáque ærea candénti indútus, illa étiam torménta, divína virtúte superávit. Dénique plúrimis, et in fide confirmátis, et ad fidem convérsis, insígnem martyrii palmam adéptus est. Te Deum laudámus. 16.

DIE VI. JUNII.

In festo S. Norberti Episc. et Confess. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif., præter sequentia.

Aña. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.

℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

DEus, qui beátum Norbértum Confessórem tuum, atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti: præsta, quæsumus; ut ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dñm.

In i. Noct. Lect. de Scrip. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

NOrbértus nobilíssimis paréntibus natus, adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, in ipsa póstea Imperatóris aula, spretis mundi illécebris, Ecclesiásticæ milítiæ adscríbi vóluit. Sacris initiátus, rejéctis móllibus ac spléndidis véstibus, pellícea melóte indútus, prædicatióni verbi Dei se totum dedit. Abdicátis Ecclesiásticis provéntibus satis amplis, et património in páuperes erogáto, semel in die sub vésperam solo cibo quadragesimáli utens, nudísque pédibus, et lácera veste sub brumáli rigóre incédens, miræ austeritátis vitam est aggréssus. Potens ígitur ópere et sermóne, innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, dissidéntes ad pacem et concórdiam revocávit.

℟. Invéni david servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allel. ℣. Nihil

proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

CUm Laudúni esset, ab Epíscopo rogátus, ne a sua diœcési discéderet, desértum in ea locum, qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit; ibíque trédecim sóciis aggregátis, Præmonstraténsem Ordinem instítuit, divínitus accépta per visum Régula a sancto Augustíno. Cum vero ejus fama sanctitátis in dies magis augerétur, ac plúrimi ad eum quotídie discípuli convenírent, idem Ordo ab Honório secúndo, aliísque summis Pontificibus confirmátus, ac plúribus ab eo monastériis ædificátis, mirífice propagátus est.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

ANtuérpiam accersítus, in ea urbe Tanchelíni nefáriam hæresim profligávit. Prophético spíritu et miráculis cláruit. Archiepíscopus tandem (licet relúctans) Magdeburgénsis creátus, Ecclesiásticam disciplínam, præsértim cælibátum, constánter propugnávit. Rhemis in concílio Innocéntium secúndum egrégie adjúvit, et Romam cum áliis Epíscopis proféctus, schisma Petri Leónis compréssit. Postrémo vir Dei méritis et Spíritu Sancto plenus, Magdebúrgi obdormívit in Dño, anno salútis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Júnii.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Noctur. Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Homo péregre. de Communi Confess. Pontif. lxvi.

DIE IX. JUNII.

Ss. Primi et Feliciani mart.

Aña. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allel.

Oratio.

FAc nos, quæsumus, Dómine, sanctórum mártyrum tuórum Primi et Feliciáni *semper festa sectári; quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

Lectio ii.

PRimus et Feliciánus fratres, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni accusáti Christiánæ religiónis, in

víncula conjiciúntur: quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox ad Prætórem addúcti, cum Christiánam fidem acérrime tueréntur, alter ab áltero distrácti sunt: ac primum várie tentáta est constántia Feliciáni. Sed cum suasóres impietátis se posse quidquam verbis proficere desperárent, affixis stípiti mánibus ejus et pédibus, ipsum sine cibo et potu inde tríduum pendéntem reliquérunt. Postrídie ejus diéi Prætor vocátum ad se Primum sic affátur: Vides quanto sit prudéntior, quam tu, frater tuus, qui obsecútus Imperatóribus, apud ipsos est honorátus? Quem si tu quoque imitári volúeris, párticeps eris ejus honóris et grátiæ.

Lectio iii.

CUi Primus: Quid factum sit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam quemádmodum sum cum eo voluntáte conjunctíssimus, sic ab eódem ne martyrio disjúngar! Quo dicto excánduit Prætor, et ad céteros cruciátus, quibus Primum affécit, præsénte jam Feliciáno, liquátum igne plumbum in os ejus jussit infúndi. Mox utrúmque perdúci ímperat in theátrum, in eósque immítti duos leónes, qui prostráti ad eórum génua, cápite et cauda ipsis blandiebántur. Ad id spectáculum cum ámplius duódecim míllia hóminum convenissent, quingénti cum suis famíliis Christiánam religiónem suscepérunt. Quibus rebus permótus Prætor, eos secúri pércuti jussit.

Te Deum laudámus. 16.

DIE X. JUNII.

In festo S. Margaritæ Reginæ Scotiæ. Semidupl.

Omnia de Commu. nec Virg. nec Mart. præter hic signata. Antiph. Símile est regnum cælórum. de eodem Comm. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúja. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

DEus, qui beátam Margarítam, Scotórum Regínam, exímia in páuperes charitáte mirábilem effecísti; da, ut ejus intercessióne et exémplo tua in córdibus nostris cháritas júgiter augeátur. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

MArgaríta, Scotórum Regína, patérno Angliæ Regum, matérno Cæsarum sánguine claríssima, illústrior adhuc fuit Christiána virtúte. Hæc in Hungária nata, ubi pater tunc témporis exsulábat, post exáctam summa cum pietáte puerílem ætátem, una cum genitóre, qui a sancto Eduárdo pátruo Anglórum Rege ad patérni Regni fastígium vocabátur, in Angliam venit: mox alternánte paréntum fortúna, ex

Angliæ líttore solvens, vi tempestátis expúlsa, seu vérius divínæ providéntiæ consílio dedúcta est in oram marítimam Scótiæ. Ibi cum ex matris império Malchólmo tértio Scotórum Regi egrégiis ejus dótibus capto nupsísset, sanctimóniæ ac pietátis opéribus trigínta, quibus regnávit, annis, toti regno miríficè prófuit. ℟. Propter veritátem. cxiii.

Lectio v.

INter regáles delícias corpus afflictatiónibus, ac vigíliis mácerans, magnam noctis partem piis precatiónibus extrahébat. Præter ália jejúnia, quæ idéntidem usurpábat, íntegros quadragínta dies ante natalítia festa tanta cum severitáte jejunáre consuévit, ut ne in gravíssimis quidem dolóribus intermíserit. Divíno cúltui addictíssima, templa plúrima, et cœnóbia partim ex íntegro excitávit, partim resarcívit, et sacra supelléctili, ac largo censu ditávit. Regem cónjugem ad meliórem frugem, et ad simília suis exercitatiónibus ópera, salubérrimo exémplo tradúxit, liberósque omnes tam sancte et felíciter educávit, ut eórum pleríque, quemádmodum et Agatha mater, et Christína soror, sanctíssimum vitæ genus ampléxi sint. Univérsi demum Regni felicitáti cónsulens, a vítiis ómnibus, quæ furtim irrépserant, pópulos expurgávit, eísque mores Christiána pietáte dignos restítuit. ℟. Dilexísti justítiam. cxiv.

Lectio vi.

NIhil tamen æque in illa mirábile fuit, ac flagrantíssima cháritas erga próximos, præsértim egénos, quorum numerósis grégibus non modo stipem áffatim suppeditáre, verum étiam trecéntis quotídie matérna benignitáte dapes præbére, flexis génibus in morem ancíllæ ministráre, régiis mánibus pedes ablúere, et pressis étiam ósculis úlcera fovére solémne hábuit. His porro aliísque piis súmptibus non régias tantum vestes et pretiósa monília distráxit, sed ipsum non semel exháusit ærárium. Tolerátis demum ad patiéntiæ mirácu lum acerbíssimis dolóribus, ánimam seméstri córporis ægrotatióne purgátam, Auctóri suo quarto Idus Júnii réddidit. Quo témporis moménto fácies ejus diutúrni morbi mácie ac pallóre fœdáta, insólita quadam venustáte reflóruit. Miris étiam post mortem prodígiis clara, et Cleméntis décimi auctoritáte in Scótiæ Patrónam accépta, ubíque terrárum religiosíssime cólitur. ℟. Fallax grátia. cxiv.

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. Símile erit regnum cælórum thesáuro. ut in Commu. non Virg. cxiv. Vesp. de seq. comm. præced.

DIE XI. JUNII.

In festo S. Barnabæ Apostoli. Duplex majus.

Omnia de Communi Apostolor. tempore Pasch. præter ea, quæ hic sunt propria. Aña. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allel.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis, et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Margaritæ, Aña. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit, allelúja. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja. Orat. Deus, qui beátam. 572.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 13.

CUm dimíssa esset synagóga, secúti sunt multi Judæórum, et coléntium advenárum Paulum et Bárnabam: qui loquéntes suadébant eis, ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato, pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant his, quæ a Paulo dicebántur, blasphemántes. Tunc constánter Paulus et Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primum loqui verbum Dei: sed quóniam repéllitis illud, et indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus: Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ.

℟. Beátus vir, qui métuit Dóminum, allelúja, * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória, et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In.

Lectio ii.

AUdiéntes autem Gentes gavísæ sunt, et glorificábant verbum Dómini, et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judæi autem concitavérunt mulíeres religiósas et honéstas, et primos civitátis, et excitavérunt persecutiónem in Paulum et Bárnabam: et ejecérunt eos de fínibus suis. At illi excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio, et Spíritu Sancto.

℟. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja.

℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Lectio iii. Cap. 14.

FActum est autem Icónii, ut simul introírent in synagógam Judæórum, et loqueréntur, ita ut créderet Judæórum et Græcórum copiósa multitúdo. Qui vero incréduli fuérunt Judæi, suscitavérunt, et ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsus fratres. Multo ígitur témpore demoráti sunt, fiduciáliter agéntes in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátiæ suæ, dante signa et prodígia fieri per manus eórum.

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors sanctórum ejus, allelúja.

℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors.

Glória Patri. Mors.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

BArnabas Levítes, Cyprius génere, qui et Joseph, cum Paulo Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Evangélium. Is agro véndito, quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus autem Antiochíam prædicatiónis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperísset, incredibíliter lætátus, eos hortabátur, ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióne multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus, et Spíritu Sancto plenus habebátur.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja. allel. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium, et exultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

PRoféctus inde Tharsum, ut quæreret Paulum, cum eo Antiochíam venit. In ejus urbis Ecclésia annum commoráti, Christiánæ fidei et vitæ illis homínibus præcépta dedérunt: ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli et Bárnabæ, suis facultátibus Christiános, qui in Judæa erant, sustentábant, eo mitténtes pecúniam per Paulum et Bárnabam. Qui perfúncti illo charitátis officio, adhíbito Joánne, cui cognómen erat Marcus, rediérunt Antiochíam.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allel. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi.

CUm autem Antiochíæ in Ecclésia, cum céteris Prophétis et Doctóribus, Paulus et Bárnabas in jejúnio, et oratióne Dómino deservírent, dixit Spíritus Sanctus: Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc

jejunántes, et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seleucíam venérunt, inde in Cyprum: ac multas prætérea urbes regionésque, prædicántes Evangélium summa cum audiéntium utilitáte, peragrárunt. Postrémo Bárnabas digréssus a Paulo, una cum Joánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum: ibíque círciter séptimum Nerónis annum tértio Idus Júnii ad Apostólici múneris laudem martyrii corónam adjúnxit. Ejus corpus Zenóne Imperatóre repértum est in ínsula Cypro: ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi Bárnabæ manu conscríptum.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja.
℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóst. Homilia 34. in Matthæum post initium.

CUm Dóminus omnem solicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis sæculáribus alienátos, et ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa prædícit. Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómmoda consequebántur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim edíscerent. Deínde, ut nemo suspicarétur, ex magístri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Prætérea, ne qui ea passúri erant, súbito ac inopináto rerum evéntu perturbaréntur. Dénique, ne cum ista sub ipsum passiónis suæ tempus audírent, nímium commoveréntur.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.
℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viii.

JAm vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus, et insólitum præliándi morem, cum illos nudos mítteret, una indútos túnica, sine cálceis, absque virga, et absque zona, et pera, et ab excipiéntibus ali juberet: non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens: Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos

itúri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem) sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur: et quamvis illæ sint in médio lupórum, et innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúmptæ fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmutáverint.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.
℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut.
Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

Majus certe atque admirabílius est, mentem adversariórum commutáre, et ánimum in divérsum transférre, quam illos occídere; præsértim cum duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui longe divérsa faciéntes, tamquam lupi in adversários rúimus. Nam quámdiu oves fuérimus, víncimus: étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus: quod si lupi fuérimus, víncimur. Tunc enim a nobis pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudámus. 16.

In ii. Vesp. Aña, Hymn. et ℣℣. de Communi Apostolor. temp. Pasch., Psalm. vero ut in ii. Vesp. de Communi Apostolorum. xiii.
Deinde fit comm. seq. Festi, postea de Ss. Basilide, et sociis martyribus, ut infra.

DIE XII. JUNII.

In festo S. Joannis a S. Facundo Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter sequentia.
Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.
℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.
℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

Deus auctor pacis, et amátor charitátis, qui beátum Joánnem Confessórem tuum mirífica dissidéntes componéndi grátia decorásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut in tua charitáte firmáti, nullis a te tentatiónibus separémur. Per Dñm.

Deinde fit commem. Ss. Basílidis, et socior. mart. Aña. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.
℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allel. Oratio.

Sanctórum mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni,

Náboris, atque Nazárii, quæsumus, Dómine, natalítia nobis votíva respléndeant; et quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscat. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ

In ii. Nocturno. Lectio iv.

JOánnem Sahagúni in Hispánia nóbili génere natum, paréntes, cum diu prole caruíssent, piis opéribus et oratiónibus a Deo impetrárunt. Ab ineúnte ætáte egrégium futúræ sanctitátis spécimen dedit: nam e loco superióri ad céteros púeros crebro verba faciébat, quibus eos ad virtútem, et Dei cultum hortabátur, eorúmque dissídia componébat. In pátria Mónachis sancti Facúndi Ordinis sancti Benedícti primis litterárum rudiméntis imbuéndus tráditur: dum iis óperam daret, curávit pater, ut Párochus Ecclésiam administráret, quod munus júvenis nullis ratiónibus addúci pótuit, ut retinéret. Inter familiáres Epíscopi Burgénsis adscríptus, ob spectátam ipsíus probitátem íntimus ei fuit, ab eóque Présbyter, et Canónicus factus, multis beneficiis auctus est. Sed relícta aula Epíscopi, ut Deo quiétius servíret, ómnibus Ecclésiæ provéntibus abdicátis, se cuídam Sacéllo addíxit, ubi Sacrum quotídie faciébat, ac de rebus divínis magna cum auditórum ædificatióne frequénter concionabátur.

℟. Honéstum fecit. lxxxii.

Lectio v.

POstea studiórum causa Salmánticam proféctus, in célebre Collégium Divi Bartholomæi cooptátus, Sacerdótis munus ita exércuit, ut simul optátis stúdiis incúmberet, et in sacris étiam conciónibus assídue versarétur. Cum vero in gravíssimum morbum incidísset, arctióris disciplínæ voto se obstrínxit: quod ut rédderet, cum prius cuídam páuperi pene nudo ex duábus, quas tantum habébat vestes, melióren dedísset, ad cœnóbium sancti Augustíni severióri disciplína tum máxime florens se cóntulit, in quo admíssus, obediéntia, ánimi demissióne, vigíliis, ac oratióne provectióres anteíbat. Triclínii cura cum ipsi demandáta esset, vini dolíolum ipso attingénte ómnibus Mónachis per annum abúnde suffécit. Exácto tyrocínii anno, Præfécti jussu munus conciónandi suscépit. Salmánticæ id témporis adeo cruéntis factiónibus divína humánaque ómnia permíxta erant, ut síngulis propémodum horis cædes fíerent, et ómnium órdinum, ac præsértim nobílium sánguine non viæ solum et fora, sed templa étiam redundárent. ℟. Amávit eum Dóminus. lxxxii.

Lectio vi.

AT Joánnes tum conciónibus, tum privátis col-

lóquiis cívium ánimos demúlcens, ad tranquillitátem urbem redúxit. Virum Príncipem gráviter offéndit, quod illíus in súbditos sævítiam increpásset. Qua de causa équites duos immísit, qui eum in itínere confóderent: jamque ad ipsum propinquáverant, cum stupóre divínitus immísso, simul cum equis immóbiles stetérunt, donec ad pedes sancti viri provolúti, scéleris véniam precaréntur. Ipse quoque Princeps repentíno terróre percúlsus, jam de salúte desperáverat, cum revocáto Joánne, facti pœnitens incolumitáti rédditus est. Factiósi étiam hómines, cum eum fústibus péterent, bráchiis diriguére: nec ante rédditæ vires, quam delícti véniam precaréntur. Christum Dóminum, dum Sacrum fáceret, præséntem contuéri, atque ex ipso Divinitátis fonte cæléstia mystéria hauríre sólitus. Abdita cordis inspícere, ac futúra raro evéntu præsagíre frequens illi fuit. Fratrísque fíliam septénnem mórtuam excitávit. Dénique mortis die prænuntiáto, et Ecclésiæ Sacraméntis devotíssime suscéptis, extrémum diem clausit, multis ante et post óbitum miráculis gloriósus. Quibus rite probátis, Alexánder octávus sanctórum número eum adscrípsit. ℟. Iste homo perfécit. lxxxiv.

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi vestri. ut in Communi Confess. non Pontif. lxxxiv.

Pro Ss. Martyribus Basilide, et sociis.

Lectio ix.

BAsílides, Cyrínus, Nabor, et Nazárius, Románi mílites, nóbiles génere, et virtúte illústres, Christiána religióne suscépta, cum Christum Dei Fílium Diocletiáno Imperatóre prædicárent, ab Aurélio Præfécto Urbis comprehénsi, et ut diis sacra fácerent admóniti, ejus jussa contemnéntes, missi sunt in cárcerem. Quibus orántibus, cum súbito claríssima lux obórta ómnium óculis, qui ibídem essent, cárcerem collustrásset: illo cælésti splendóre commótus Marcéllus custódiæ præpósitus, multíque álii, Christo Dómino credidérunt. Verum póstea e cárcere emíssi, ab Imperatóre Maximiáno, cum ejus étiam negléсto império, unum Christum Deum, et Dóminum in ore habérent, scorpiónibus cruciáti, íterum conjiciúntur in víncula: unde séptimo die edúcti, et ante pedes Imperatóris constitúti, perstitérunt in irrisióne inánium deórum, Jesum Christum Deum constantíssime confiténtes. Quamóbrem damnáti, secúri feriúntur. Quorum córpora feris objécta, nec ab illis tacta, a Christiánis honoríficе sepúlta sunt.

Te Deum laudámus. 16.

In Laudibus fit comm. Ss.

*

Basilidis, et socior. martyr.
Antiph. **Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, in die solemnitátis, et lætítiæ, allelúja, allelúja.**
℣. **Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.**
℟. **Mors Sanctórum ejus, all.**
Oratio. S**anctórum mártyrum.** ut supra. 577.
In ii. Vesp. a Capit. fit de S. Antonio de Padua, cum commem. S. Joannis a S. Facundo.
Antiph. **Hic vir dispíciens mundum, et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu, allel.** ℣. **Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.** ℟. **Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.**
Oratio. D**eus auctor pacis.** ut supra. 577.

DIE XIII. JUNII.

Festum S. Antonii de Padua Confess. Duplex, celebratur post Festum SS. Trinitatis, ac proinde ejus Officium recitandum ex Parte Æstiva.

DIE XIV. JUNII.

Festum sancti Basilii Magni Episc. et Confess. Duplex, celebratur post Festum Sanctissimæ Trinitatis, ac proinde ejus Officium recitandum ex Parte Æstiva.

DIE XV. JUNII.

Sanctorum Viti, Modesti, atque Crescentiæ mart.
Aña. **Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.**
℣. **Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.**
℟. **Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.**

Oratio.

DA Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, sanctis martyribus tuis Vito, Modésto, atque Crescéntia intercedéntibus, supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere: ut prava despíciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat charitáte. Per Dóminum.
In Laudibus, Antiphona. **Fíliæ Jerúsalem, etc.**
℣. **Pretiósa in conspéctu. xli.**
Oratio ut supra.

DIE XVIII. JUNII.

Sanctorum Marci, et Marcelliani martyrum.
Aña. **Lux perpétua, etc.**
℣. **Sancti et justi. xxxvii.**

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui sanctórum mártyrum tuórum Marci et Marcelliáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.
In Laudibus, Antiphona. **Fíliæ Jerúsalem, etc.**
℣. **Pretiósa in conspéctu. xli.**
Oratio ut supra.

DIE XIX. JUNII.

In festo S. Julianæ de Falconeriis Virg. Dupl.
Omnia de Communi Virginum, præter sequentia.
Ad Vesperas, et ad Matutinum.

Hymnus.

CÆléstis Agni núptias,
O Juliána dum petis
Domum patérnam déseris,
Chorúmque ducis Vírginum.
Sponsúmque suffixum Cruci
Noctes, diésque dum gemis,
Dolóris icta cúspide
Sponsi refers imáginem.
Quin septifórmi vúlnere
Fles ad genu Deíparæ,
Sed crescit infúsa fletu,
Flammásque tollit cháritas.
Hinc morte fessam próxima
Non usitáto te modo
Solátur, et nutrit Deus,
Dapem supérnam pórrigens.
Ætérne rerum Cónditor,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus
Soli tibi sit glória. Amen.

Oratio.

DEus, qui beátam Juliánam Vírginem tuam extrémo morbo laborántem pretióso Fílii tui Córpore mirabíliter recreáre dignátus es; concéde, quæsumus, ut ejus intercedéntibus méritis, nos quoque eódem in mortis agóne reFécti ac roboráti ad cæléstem pátriam perducámur. Per eúmdem Dóminum, etc.

Et fit commemoratio Ss. Gervasii et Protasii Martyr.

Antiph. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allel. ℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja. Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Scrip. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

JUliána ex nóbili Falconéria Família, Claríssimo Patre, qui templum Deíparæ ab Angelo salutátæ ære suo magnífice a fundaméntis Floréntiæ, ut nunc vísitur, eréxit, matre Reguardáta, ambóbus jam senescéntibus, ac ad id tempus sterílibus, nata est anno millésimo ducentésimo septuagésimo. Ab incunábulis non exíguum futúræ sanctitátis spécimen dedit; vagiéntibus quippe labris, suavíssima Jesu et Maríæ nómina ultro proférre audíta est. Puerítiam póstmodum ingréssa totam se Christiánis virtútibus mancipávit, in quibus ádeo excélluit, ut beátus Aléxius pátruus, cujus institútis, ac exémplis instruebátur, matri dícere non dubitáverit, ipsam non féminam peperísse, sed Angelum; nam ita modésto vultu, animóque ab omni vel levíssima erróris mácula pura fuit, ut óculos numquam in toto vitæ cursu ad hóminis fáciem intuéndam eréxerit, auditóque peccáti vocábulo contremúerit, imo scéleris narratióne percúlsa, íllico prope exánimis corrúerit. Expléto nondum déci-

mo quinto ætátis suæ ánno, re familiári, licet opulénta, terrenísque posthábitis núptiis, Deo virginitátem in mánibus Divi Philíppi Benítii solémniter vovit, ab eóque ómnium prima religiósum Mantellatárum hábitum, ut dicunt, sumpsit.

℟. Propter veritátem. cvii.

Lectio v.

JUliánæ exémplum secútæ sunt plúrimæ ex nobilióribus famíliis féminæ, ac mater ipsa filiæ sese religióse instituéndam dedit, ita ut, aucto paulátim número, Ordinem Mantellatárum institúerit, ac illi pie vivéndi leges summa prudéntia, ac sanctitáte tradíderit. Ejus virtútes cum óptime perspéctas Divus Benítius habéret, morti próximus, nulli mélius, quam Juliánæ, non féminas tantum, sed et totum Servórum Ordinem, cujus Propagátor, et moderátor exstíterat, commendátum vóluit. Verum ipsa demísse semper de se cogitábat, et cum ceterárum esset magístra, in re quaque doméstica, licet vili, Soróribus famulabátur. Assiduitáte orándi íntegras insumébat dies in écstasim sæpíssime rapta, et si réliquum, in sedándis cívium dissídiis, criminósis a via iniquitátis retrahéndis, ac inserviéndis impendébat ægrótis, quorum quandóque sániem ex ulcéribus manántem, admóto ore lambens, eos sanitáti restituébat. Corpus suum flagris, nodósis funículis, férreis cíngulis, vigíliis, humi nudæ cubándo, térere sólita fuit. Parcíssime cibo, et hoc vili quátuor hebdómadæ diébus, et réliquis duóbus solo Angelórum pane conténta, excépto die sábbati, quo pane solo et aqua nutriebátur.

℟. Dilexísti justítiam. cviii.

Lectio vi.

DUra hujúsmodi vivéndi ratióne in stómachi morbum íncidit, quo ingravescénte cum septuagésimum ætátis annum ágeret, ad extrémum vitæ spátium redácta est. Diutúrnæ valetúdinis incómmoda hílari vultu, constantíque ánimo pértulit: de uno tantum cónqueri audíta est, quod cum cibum cápere ac retinére nullo modo posset, ab Eucharística mensa, ob Sacraménti reveréntiam arcerétur. Verum his in angústiis constitúta, Sacerdótem rogávit, ut allátum divínum Panem, quem ore súmere nequíbat, péctori saltem extérius admovéret. Précibus illíus morem gessit Sacérdos. Et mirum! eódem témporis moménto, divínus Panis dispáruit, et Juliána seréno ac ridénti vultu expirávit. Res supra fidem támdiu fuit, donec virgíneum de more curarétur corpus, invénta enim est circa sinístrum péctoris latus carni véluti sigíllo im-

préssa forma Hóstiæ, quæ Christi crucifixi effigiem repræsentábat. Hujus prodígii fama, ceterorúmque miraculórum, non Floréntiæ tantum, sed totíus Christiáni Orbis veneratiónem illi conciliávit, ac per quátuor prope íntegra sæcula ádeo aucta est, ut tandem Benedíctus Papa XIII. in ejus celebritáte Officium próprium recitári ab univérso Ordine B. Maríæ Vírginis Servórum jússerit. Clemens vero XII. munificentíssimus ejúsdem Ordinis Protéctor novis in dies miráculis coruscántem, sanctárum Vírginum catálogo adscrípsit.

℟. **Afferéntur Regi. cviii.**

In iii. Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. **Símile erit regnum cælórum decem virgínibus.** ut in Communi Virginum. **ciii.**

In Laud. fit commem. Ss. Gervasii et Protasii mart. Antiph. **Fíliæ Jerúsalem.** ℣. **Prétiosa. xli.**

Oratio. **Deus.** ut supra 581.

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis Festi.

COM-

COMMUNE SANCTORUM.

IN VIGILIIS Apostolorum.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus, et Oratione, quæ in propriis locis notantur. Ubi vero non sunt propriæ Lectiones, legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 27. in Evangel.

CUm cuncta sacra elóquia Domínicis plena sint præcéptis, quid est quod de dilectióne, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est: et ómnia unum præcéptum sunt? quia, quidquid præcípitur, in sola charitáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt: sic multæ virtútes ex una charitáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce charitátis.

Responsoria de Feria pro tempore. Lectio ii.

PRæcépta ergo Domínica et multa sunt, et unum: multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit, ipse insínuat, qui in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis, et amícos jubet díligi in se, et inimícos propter se. Ille enim veráciter charitátem habet, qui et amícum díligit in Deo, et inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli, qui díligunt próximos, sed per afféctum cognatiónis et carnis: quibus tamen in hac dilectióne sacra elóquia non contradícunt; sed áliud est quod sponte impénditur natúræ, áliud quod præcéptis Domínicis ex charitáte debétur obediéntiæ. Lectio iii.

HI nimírum et próximum díligunt, et tamen illa sublímia dilectiónis præmia non assequúntur; quia amórem suum non spirituáliter, sed carnáliter impéndunt. Proinde cum Dóminus díceret: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: prótinus áddidit: Sicut diléxi vos: ac si apérte dicat: Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres

charíssimi, solérter intuéndum est, quod antíquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa, quæ diligimus, auférre moliátur.

COMMMUNE

Apostolor., et Evangelistar.

Ad Vesperas, Antiphona. Hoc est præcéptum meum. cum reliq. de Laudibus. xi.

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125.

Capitulum. Ephes. 2.

FRatres: Jam non estis hóspites, et ádvenæ: sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu. ℟. Deo grátias. Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis:
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus, et astra cóncinunt.

Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt;
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges, et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et Géntibus. Oratio propria.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

ÆTérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Christi Cháritas,
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In primo Nocturno, Aña. **In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.**

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona. **In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.**

Aña. **Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.**

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dñm, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illumináminì: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte, quóniam

suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justũ, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.
Aña. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.
Antiph. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine. Psalmus 44.
Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tua, et pulchritúdine tua: * inténde, próspere procéde, et regna.
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.
Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.
Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et

domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.
Et filiæ Tyri in munéribus:* vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus: *in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia, et exultatióne: * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi filij: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, et generatiónem.
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.
Antiphona. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine.
℣. In omnem terram exívit sonus eórum.
℟. Et in fines orbis terræ verba eórum. Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube Domne benedícere.
Benedictio. Benedictióne perpétua etc.
Lectiones de Script. positæ in Comm. Sanct. leguntur, quando annotantur in Prop. Sanct. per annum, et quando contingit fieri Offic. de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lect. de Scriptura, sed tantum de Homilia, et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Coríthios.

Lectio i. Cap. 4.

SIc nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut a vobis júdicer, aut ab humáno die: sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum: sed non in hoc justificátus sum: qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dñs, qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium: et tunc laus erit unicuíque a Deo. Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.
Et sic deinceps in fine omnium Lectionum, nisi aliter assignetur.
℟. Ecce ego mitto vos, sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.
℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.
Bñ. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

HÆc autem, fratres, transfigurávi in me, et Apól-

lo, propter vos: ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis; sine nobis regnátis: et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum. Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

NOs stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmi, vos autem fortes, vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutiónem pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos hæc scribo, sed ut filios meos charíssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu, per Evangélium, ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges, et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini.

℣. Non enim vos estis, qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno, Aña. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham. Psalmus 46.

OMnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum con-

gregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.
Aña. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.
Aña. Dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, Dómine. Psalmus 60.

EXáudi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.
A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.
Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.
Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.
Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.
Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis, et generatiónis.
Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam, et veritátem ejus quis requíret?
Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.
Aña. Dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, Dómine. Aña Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt. Psalmus 63.

EXáudi Deus oratiónem meam, cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.
Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.
Quia exacuérunt, ut gládium, linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.
Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.
Narravérunt, ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?
Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.
Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.
Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.
Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.
Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.
Lætábitur justus in Dño, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.
Aña. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Gregórii Papæ.
Homilia 30. in Evangel. post medium. Lectio iv.

SCriptum est: Spíritus Dómini ornávit cælos. Or-

naménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.
℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.
Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres Sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus: et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.
℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum, tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.
Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

CErte iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus, atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant:

Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis, quam homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno, Aña. Exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes, qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sǽculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Antiph. Exaltabúntur córnua justi.

Antiphona. Lux orta est justo: rectis corde lætítia.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo : * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona. Lux orta est justo : rectis corde lætítia.

Antiphona. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus.

Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium, et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus : * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRandis fidúcia ! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu, et arte quærébat : et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus, quod jussísti ; quid ígitur nobis dabis præmii ? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis : quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit : Qui re-

liquístis ómnia: hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est, atque credéntium.
℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.
℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini.
Bño. Cujus, vel Quorum festum cólimus. Lectio viii.

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru: et inimíci hóminis, doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes affectus contémpserint, atque divítias, et sæculi voluptátes: isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.
℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta: et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.
℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum.
Glória Patri. Quorum.
Bño. Ad societátem. Lect. ix.

EX occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam; non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet: quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Deinde dicitur Hymnus.
Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES
et per Horas, Aña.

HOc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.
Psalm. Dóminus regnávit.

cum reliquis 17.
Antiphona. Majórem charitátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.
Aña. Vos amíci mei estis, si fecéritis, quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.
Antiphona. Beáti pacífici, beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.
Aña. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Ephes. 2.

FRatres: Jam non estis hóspites, et ádvenæ: sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.
℟. Deo grátias. Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus, et astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt;
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.
Ad Benedictus, Antiphona. Vos, qui reliquístis ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam. Antiphona. Majórem charitátem.
Cap. Fratres: Jam non estis.
℟. breve. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.
℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam, Antiphona. Vos amíci mei estis.

Capitulum. Act. 5.

PEr manus autem Apostolórum fiébant signa, et prodígia multa in plebe.
℟. brev. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues.
℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.
℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona. In patiéntia vestra.

Capitulum. Act. 5.

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniā digni hábiti sunt pro nómi-

ne Jesu contuméliam pati.
℟. br. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui, Deus. Nimis.
℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci.
Glória Patri. Nimis.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Aña. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum. Psal. 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.
Donec ponam inimícos tuos: * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dñs ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis: * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.
Antiph. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.
Aña. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dñm: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo, et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem.
Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Aña. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.
Aña. Dirupísti, Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis. Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: *

tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dñi invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.
Antiphona. Dirupísti, Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.
Aña. Eúntes ibant, et flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:
Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.
Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant, et flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.
Aña. Eúntes ibant, et flebant, mitténtes sémina sua.
Antiphona. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Psalmus 138.

DOmine, probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.
Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.
Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.
Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima, et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.
Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.
Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?
Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.
Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris.
Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me déxtera tua.
Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.
Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.
Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.
Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.
Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.
Imperféctum meum vidérunt

óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.
Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurréxi, et adhuc sum tecum.
Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum declináte a me.
Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.
Nonne qui odérunt te, Dómine óderam: * et super inimícos tuos tabescébam?
Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.
Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.
Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.
Antiphona. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.
Capitulum. Ephes. 2.

FRatres: Jam non estis hóspites, et ádvenæ: sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

Hymnus. Exúltet orbis. ut supra. xii.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona. Estóte fortes in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte: et accipiétis regnum ætérnum.

ALIÆ LECTIONES
pro Apostolis.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum.

Ante medium. Lectio iv.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis, et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus: et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

SI duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tértius décimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet: et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dñs duódecim Apóstolos: unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est: implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum inveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia; unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis cùm maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum, tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

ET ídeo, quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim, et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis, ad sedes duódecim pértinent: quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos: ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

PRO EVANGELISTIS

Lectiones in primo Nocturno.

Incip. liber Ezechiélis Proph.

Lectio i. Cap. 1.

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quin-

ta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dñi ad Ezechiélem filium Buzi sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, idest de médio ignis.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum, quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant. Junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur, cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me: quia mitis sum, et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

SImilitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor; fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor; et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Dum stetéritis ante reges, et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Gregórii Papæ super Ezech. Proph. Homil. 3. lib. 1. Lectio iv.

SAncta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum

dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur, per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio, quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dñi locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.

Lectio v.

QUátuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras, quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat? hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joánnes. Si quæras, quid Joánnes séntiat? hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus, et Matthæus. Si quæras quid Marcus? hoc quod Matthæus, Joánnes, et Lucas. Si quæras, quid Lucas? hoc quod Joánnes, Matthæus, et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt: quia notítia fidei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte, et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

ET quátuor pennæ uni: quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant: et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem, quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt: sed dum hunc esse incircumscríptum, atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc díci-

tur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.
℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem, et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evangelia.

DOminus et Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus, innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, et próximi: et minus quam inter duos cháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.
℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

ECce enim binos ad prædicándum discípulos Dñs mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia, qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam, in omnem civitátem, et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dñs séquitur: quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.
℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum.
Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

HInc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit su-

per occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit, quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit, quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 16.

COMMUNE
Apostolorum, et Evangelistarum
Tempore Paschali.

Ad Vesp. Aña. Sancti tui. cum reliquis de Laudib. xxii. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125.

Capitulum. Sap. 5.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

TRistes erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelíssima
Servi necárant ímpii.
Sermóne verax Angelus
Muliéribus prædíxerat:
Mox ore Christus gáudium
Gregi feret fidélium.
Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestígia.
Galilææ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmine.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Sancti, et justi in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio propria.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte adorémus, allelúja. Psalm. Veníte. 2.

Hymnus. Tristes erant Apóstoli. ut supra.

In primo Nocturno, Aña. Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja. Psalm. Cæli enárrant. Benedícam Dóminum. Eructávit. ut supra in Communi Apostolorum. iii.

℣. Sancti, et justi in Dño gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja. Pater noster. Absolutio. Exáudi Dómine. ℣. Jube domne benedícere. Bño. Benedictióne perpétua. Lectiones in quolibet Noct.

ut in Proprio annotatur.
℟. i. Beátus vir, qui métuit Dóminum, allelúja. * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Glória, et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In.
Bño. Unigénitus Dei Fílius.
℟. ii. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja.
℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.
Bño. Spíritus Sancti grátia.
℟. iii. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja: * Mors sanctórum ejus, allelúja.
℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors.
Glória Patri. Mors.
In secundo Nocturno, Aña. Ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est, allelúja. Psalmi. Omnes gentes. Exáudi Deus deprecatiónem. Exáudi Deus oratiónem. vi.
℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, allelúja.
℟. Et ætérnitas témporum, allelúja. Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater onnípotens.
℟. iv. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.
℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.
Bño. Christus perpétuæ.
℟. v. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.
℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.
Bño. Ignem sui amóris.
℟. vi. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja.
℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti.
Glória Patri. Repléti.
In tertio Nocturno. Aña. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.
Psalmus. Confitébimur tibi Deus. Dóminus regnávit, exúltet terra. Dóminus regnávit, irascántur pópuli. ix.
℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja.
℟. Gáudium, et exultatiónem obtinébunt, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Evangélica léctio.
℟. vii. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.
℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Bño. Cujus, vel Quorum festum cólimus.

℟. viii. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.
℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut.
Glória Patri. Et sicut.
Bño. Ad societátem.

AD LAUDES

et per Horas Aña.

SAncti tui, Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja: et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja.
Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. ut in Psalter. 17.
Aña. In cæléstibus regnis sanctórum habitátio est, allelúja: et in ætérnum réquies eórum, allelúja.
Aña. In velaménto clamábant sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.
Aña. Spíritus, et ánimæ justórum hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.
Aña. Fulgébunt justi sicut sol in conspéctu Dei, allel.

Capitulum. Sap. 5.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

PAschále mundo gáudium
Sol núntiat formósior,
Cum luce fulgéntem nova
Jesum vident Apóstoli.
In carne Christi vúlnera
Micáre tamquam sídera
Mirántur, et quidquid vident
Testes fidéles prædicant.
Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside,
Ut lingua grates débitas
Tuo repéndat nómini.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Déo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.
Ad Benedictus, Antiphona. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis, et lætítiæ, allelúja, allelúja.
Ad Tertiam, Antiphona. In cæléstibus regnis.
Capitulum. Stabunt justi.
℟. breve. Sancti, et justi in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti, et justi.
℣. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúja, allel. Glória Patri. Sancti, et justi.
℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, allelúja.
℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. In velaménto.

Capitulum. Sap. 5.

ECce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.
℟. breve. Lux perpétua lu-

cébit sanctis tuis, Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux perpétua.
℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Lux perpétua.
℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja.
℟. Gáudium, et exultatiónem obtinébunt, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona, Fulgébunt justi.

Capitulum. Rom. 8.

SCimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. breve. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúja, allelúja. Lætítia.
℣. Gáudium, et exultatiónem obtinébunt. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Lætítia.
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Vesperas, Aña. Sancti tui. cum reliquis de Laudib. xxii. Psalm. Dixit Dóminus. Laudáte púeri. Crédidi. In converténdo. Dómine probásti me. ut supra. xiii.
Capit. Stabunt justi. xx.
Hymnus. Tristes erant Apóstoli. xx.
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancti, et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

COMMUNE

Unius Martyris.

Extra tempus Paschale.

Ad Vesperas, Antiphona. Qui me confessus. cum reliq. de Laudib. xxxii. Psal. Dixit Dóminus. uno reliq. de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125.

Capitulum. Jac. 1.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

DEus tuórum mílitum,
Sors, et coróna, præmiũ,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans
Pervénit ad cæléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinẽ,
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime,
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Laus, et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Antiphona. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem,

et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Mart., et Pont. Oratio.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. mártyris tui, atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum. Alia Oratio.

DEus, qui nos beáti N. mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti N. mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dñm. Alia Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut intercedénte beáto N. mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 2. Hymnus. Deus tuórum mílitum. ut supra. xxiii.

In primo Nocturno, Aña. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte. Psal. 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructū suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Aña. Prædicans præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus. Psalm. 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion mon-

tem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me * : Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite, * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confidunt in eo.
Antiphona. Prædicans præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.
Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi: et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dñe, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.
Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi: et exaudívit me de monte sancto suo.
℣. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in festo Martyris et Pontificis.

In festo autem Martyris non Pontificis leguntur, quæ inferius positæ sunt in Communi plur. Mart. xlvii.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. - Cap. 20.

AMiléto Paulus mittens Ephesum, vocávit Majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quo

minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos; testíficans Judæis, atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans; nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: quóniam víncula, et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me: dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dño Jesu: testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Fundátus enim erat.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

ET nunc ecce ego scio, quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio, quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

ET nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbén-

tes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno Aña. Fílii hóminum scitóte, quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4.

CUm invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam; et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona. Fílii hóminum scitóte, quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Aña. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dñe, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua; * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus

suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.
Aña. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.
Antiphona. In univérsa terra glória, et honóre coronásti eum. Psalmus 8.

Dómine, Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;
Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Aña. In univérsa terra glória, et honóre coronásti eum.
℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso. Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotens.
Sermo S. Augustíni Epíscopi.
Serm. 44. de Sanct. Lect. iv.

Triumphális beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt; indúráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Descendítque cum illo in

fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

COronáta ítaque est beáti Mártyris patiéntia; mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit: et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat: Quia, Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia, Momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cælis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cælo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

COntemplabátur enim, quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia: et ea enarráre non suffíciens, admirándo clamábat: Quid mihi est in cælo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dñs noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium: et si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.

Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno, Aña. Justus Dóminus, et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus. Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dñs in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum, et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Justus Dóminus, et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Habitábit in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto tuo. Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dñm gloríficat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Habitábit in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto tuo. Aña. Posuísti, Dñe, super caput ejus corónam de lápide pretióso. Psal. 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dó-

minus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus, et psallémus virtútes tuas.
Aña. Posuísti, Dñe, super caput ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam, et magnum decórem impónes super eum. Pater noster. Absolut. A vínculis. ℣. Jube domne benedícere. Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 14.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 37. in Evangel.

SI considerémus, fratres charíssimi, quæ et quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cælis, viléscunt ánimo ómnia, quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda, quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere sufficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia? Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári.

℟. Coróna áurea super caput ejus: * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa signo.
Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

SEd ad hæc audíta inardéscit ánimus: jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non

odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco in Festis sex Ss. Martyrum Pontificum, Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, et Pontiani.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti in cápite. Glória Patri. Posuísti.

Bño. Ad societátem. Lect. ix.

SEd percontári libet, quómodo paréntes, et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiam. Ecce discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat: Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et dilígere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo, et fugiéndo nesciámus. Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

QUi me confésssus fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Psal. Dñs regnávit. cum reliquis. 17. Aña. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus. Aña. Qui mihi minístrat, me sequátur: et ubi ego sum, illic sit et miníster meus. Aña. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dóminus. Aña. Volo Pater, ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum. Jac. 1.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

INvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened., Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnā custódit eam.

Pro Mart., et Pont. Oratio.

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. mártyris tui, atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos beáti N. mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Mart. tantum. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti N. mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dñm.

Alia Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut intercedénte beáto N. mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pràvis cogitatiónibus emundémur in mente. Per Dñm.

Ad Tertiam, Antiphona. Qui séquitur me.

Capitul. Beátus vir. xxxii.

℟. brev. Glória, et honóre, * Coronásti eum, Dñe. Glória, et honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória, et honóre. ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Antiphona. Qui mihi minístrat.

Capitulum. Eccl. 15.

CIbávit illum pane vitæ, et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. breve. Posuísti Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam, et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Antiphona. Volo Pater.

Capitulum. Eccl. 39.

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna est. ℣. Glóriam, et magnum decórem impónes super eum.

In salutári tuo.
Glória Patri. Magna est.
℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In ii. Vesper., Aña. Qui me confessus. ut supr. cum reliq. de Laudib. xxxii. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et loco ult. Psal. Crédidi. 124. Capitul. Beátus vir. Hymn. Deus tuórum mílitum. xxiii.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

ALIÆ LECTIONES

Pro uno Martyre.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Serm. 21. Lectio iv.

PRíncipes persecúti sunt me gratis, et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus oppresserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia; qui loquátur juste, et non audiátur; qui loquátur plena salútis, et impugnétur, ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dñi gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit. ℟. Honéstum fecit illum Dñs, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

VEre frustra impugnátur, qui apud ímpios, et infidos impietátis arcéssitur, cum fidei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse, et constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris, atque formídinis. Sed est étiam infirmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dñm omnes sancti ejus: et, Beátus vir, qui timet Dñm. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis. ℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vi.

POne ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum, et flamma fornácis ardéntis exæstuet, ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat: pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta divína; illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam: trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis: perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit afféctum confidéntia cupiéntis ætérna, et divína trepidántis? ℟. Stola jucunditátis índuit eum Dñs: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dñs pane vitæ, et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 31. in Evangel.

QUia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur; ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem. ℟. Coróna áurea super caput ejus: * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

CErte cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte di-

cat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra: hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua: sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet: valde autem multum est abnegáre quod est.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco in Festis sex Ss. Martyrum Pontif. Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, et Pontiani. ℟. Dñe, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti.

Glória Patri. Posuísti.

Lectio ix.

AD se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris: quia quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 16.

COMMUNE
Martyrum
Tempore Paschali.

Ad Vesperas, Antiphona. Sancti tui Dómine. cum rel. de Laudib. xl. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et loco ultimi. Psalmus. Laudáte Dóminum omnes gentes. 125.

Capitulum. Sap. 5.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus pro uno Martyre.

DEus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans
Pervénit ad cæléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,

Fundénsque pro te sánguinem
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici,
Te póscimus piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur Hymni ejusdem metri usq. ad Ascension. Ab Ascensione autem usque ad Pentecosten, loco supradicti Versus dicatur sequens:

Jesu tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Pro pluribus Martyribus dicatur Hymnus.

REx glorióse Mártyrum
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia.
Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus,
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. **Sancti, et justi in Dómino gaudéte, allelúja.**
℟. **Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allellúja.**

Ad Magnificat, Antiphona. **Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.**

Oratio, si non adsit propria, sumitur de Communi unius, vel plurimorum Martyrum extra tempus Paschale.

Ad Matutinum, Invitator. **Exúltent in Dómino sancti, * Allelúja.** Psalm. Venite. 2.

Hymnus pro uno Mart. **Deus tuórum mílitum. xxxvi.**

Pro plur. Martyr. Hymnus.

CHristo profúsum sánguinem,
Et mártyrum victórias,
Dignámque cælo láuream
Lætis sequámur vócibus.
Terróre victo sæculi,
Pœnísque sprctis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.
Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus:
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.
Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur;
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.
Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic semper terminandus est Hymnus prædictus.

In primo Nocturno, Aña. **Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja.** Sub una tantum Aña dicuntur Psalmi cujuslibet Noctur.

Psalmi pro uno, et pluribus Martyr. **Beátus vir. Quare**

fremuérunt. Dómine, quid multiplicáti sunt. xxiv.
℣. Sancti, et justi in Dño gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja. Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.
Lectiones i. Noct. de Script. quæ occurrit temp. Paschali in Offic. de Tempore: vel quando non adsunt, de Communi unius, vel plur. Martyr. extra tempus Paschale.
℟. i. Beátus vir, qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Glória, et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In.
Bño. Unigénitus Dei Fílius.
℟. ii. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja.
℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini; sed tristítia vestra. Convertétur.
Bño. Spíritus Sancti grátia.
℟. iii. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors sanctórum ejus, allelúja.
℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors.
Glória Patri. Mors.
In secundo Nocturno, Aña. Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est, allel.
Pro uno Martyre, Psalmi. Cum invocárem. Verba mea. Dómine, Dñs noster. xxvii.
Pro pluribus Martyribus Psal. Dómine, quis habitábit. Consérva. Dómini est terra. ut infra. xlix.
℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, allelúja.
℟. Et ætérnitas témporum, allelúja. Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotens
Sermo S. Ambrósii Epíscopi.
Serm. 22. Lectio iv.

DIgnum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martyribus conferámus: et iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis: si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.
℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dñe. * Et ætérnitas témporum, allelúja, allel.
℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et. Bño. Christus perpétuæ. Lectio v.

ANnuntiémus, inquam, sanctis Martyribus Domínicæ Paschæ grátiam, ut dum sepultúræ illíus prædicá-

mus reseráta cláustra, et horum sepúlchra reseréntur: dum corpus illíus mórtuum dícimus tepéntibus venis súbito viguísse, horum quoque membra jam frígida immortalitátis calóre foveántur. Eadem enim rátio Mártyres súscitat, quæ et Dóminum suscitávit. Nam sicut viam passiónis ejus expérti sunt: ita experiéntur et vitæ. Scriptum est enim in Psalmo: Notas mihi fecísti vias vitæ. Hoc útique in resurrectióne ex persóna dícitur Salvatóris: ut qui, dum post mortem ab ínferis redit ad súperos, incípiat notam habére viam vitæ, quæ ante habebátur ignóta.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allel.
℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Bñō. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

IGnóta enim erat ante Christi advéntum via vitæ, quæ nullíus adhuc resurgéntis fúerat temeráta vestígio. At ubi Dóminus resurréxit, nota facta, solo attríta est plurimórum. De quibus sanctus Evangelísta ait: Multórum córpora sanctórum surrexérunt cum eo, et introiérunt in sanctam civitátem Unde cum Dóminus in resurrectióne sua díxerit: Nótas mihi fecísti vias vitæ: Jepóssumus et nos jam dícere Dómino: Notas fecísti nobis vias vitæ. Ipse enim nobis notas fecit vias vitæ, qui nobis sémitam manifestávit ad vitam. Notas enim mihi fecit vias vitæ, cum me dócuit fidem, misericórdiam, justítiam, castitátem. His enim pervenítur itinéribus ad salútem.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.
℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Aña. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Psalmi pro uno Martyre. In Dómino confido Dómine, quis habitábit. Dómine, in virtúte tua. xxix.

Pro pluribus Martyribus. Psalm. Exultáte justi. Benedícam Dóminum. Deus noster refúgium. ut infra. li.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja.
℟. Gáudium, et exultatiónem obtinébunt, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bñō. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 11.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.
Tract. 80. in Joannem.

ISte locus Evangélicus, fratres, ubi se dicit Dñs vitem, et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ, nosque membra ejus, mediátor Dei, et hóminum homo Christus Jesus. Uníus quippe natúræ sunt vitis, et pálmites. Propter quod cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána natúra, cujus et nos hómines pálmites esse possémus.
℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allel. all.
℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.
Bñ. Cujus, vel Quorum festum cólimus. Lectio viii.

QUid ergo est: Ego sum vitis vera? Numquid ut adderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem: quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit: Ego sum vitis vera, ab illa se útique discérnit, cui dícitur: Quómodo convérsa es in amaritúdinem vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ expectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?
℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allel. * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.
℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.
Bñ. Ad societátem.
Lectio ix.

EGo sum, inquit, vitis vera, et Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait: Pater major me est. Secúndum autem id quod ait: Ego et Pater unum sumus: et ipse agrícola est, nec talis, quales sunt qui extrínsecus operándo exhibent ministérium, sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam neque qui plantat, est áliquid, neque qui rigat: sed, qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum, unde ipse et Pater unum sunt: et, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.
Te Deum laudámus. 16.

A D L A U D E S
et per Horas, Aña.

SAncti tui, Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja: et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.

Antiphona. In cæléstibus regnis sanctórum habitátio est, allelúja, et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

Aña. In velaménto clamábant sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

Aña. Spíritus, et ánimæ justórum hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.

Aña. Fulgébunt justi sicut sol in conspéctu Dei, allel.

Capitulum. Sap. 5.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus pro uno Martyre.

INvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Pro pluribus Martyribus.

Rex gloriósе Mártyrum. ut supra. xxxvii.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Benedictus, Aña. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

Ad Primam in Responsorio brevi a Feria ii. post Dominicam in Albis usque ad Ascensionem exclus., dicitur ℣. Qui surrexísti a mórtuis, etc.

Et ab Ascensione usque ad Pentecosten exclusive, dicitur ℣. Qui scandis super sídera, etc.

Ad Tertiam, Antiphona, In cæléstibus regnis.

Capit. Stabunt justi. ut sup.

℟. br. Sancti et justi in Dómino, gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti et justi.

℣. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúja, allel. Glória Patri. Sancti et justi.

℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, allelúja.

℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. In velaménto.

Capitulum. Sap. 3.

ECce quómodo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est!

℟. br. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux perpétua.

℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Lux perpétua.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja.

℟. Gáudium, et exultatiónem obtinébunt, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Fulgébunt justi.

Capitulum. Rom. 8.

SCimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. brev. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúja, allelúja. Lætítia.

℣. Gáudium et exultatiónem obtinébunt. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lætítia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

In ii. Vesp. Aña. Sancti tui. cum reliquis, ut supra in Laudibus. xl. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Domínica. 120. et loco ultimi, Psalm. Crédidi. 124.

Capitulum. Stabunt justi. ut supra. xli.

Hymnus pro uno Martyr. Deus tuórum mílitum. xxxvi. Pro pluribus Martyribus. Rex glorióse Mártyrum. ut supra. xxxvii.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnificat, Aña. Sancti, et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

ALIÆ LECTIONES

Pro Martyr. Temp. Pasch.

In secundo Nocturno.

De Epístola S. Cypriáni Epíscopi et Mártyris, ad Mártyres et Confessóres.

Lib. 2. Epist. 6. Lectio iv.

QUibus ego vos láudibus prædicem, fortíssimi Mártyres? robur péctoris vestri, et perseverántiam fidei, quo præcónio vocis exórnem? Tolerástis usque ad consummatiónem glóriæ duríssimam quæstiónem: nec cessístis supplíciis, sed vobis pótius supplícia cessérunt. Finem dolóribus, quem torménta non dabant, corónæ dedérunt. Laniéna grávior ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejíceret, sed ut hómines Dei ad Deum velócius mítteret.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, al. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas. Lectio v.

VIdit admírans præséntium multitúdo cæléste certámen, certámen Dei, certámen spirituále, prælium Christi; stetísse servos ejus voce líbera, mente incorrúpta, virtúte divína, telis quidem sæculáribus nudos, sed armis fidei ardéntis armátos. Stetérunt torti torquéntibus fortióres: et pulsántes ac laniántes úngulas, pulsáta ac laniáta membra vicérunt. Inexpugnábilem fidem superáre non pótuit sæviens diu plaga repetíta, quamvis rupta compáge víscerum torqueréntur in servis Dei jam non membra, sed vúlnera. Fluébat sanguis, qui incéndium persecutiónis extíngueret, qui flammas et ignes

gehénnæ glorióso cruóre sopíret.

℟. In servis suis, allelúja: * Consolábitur Deus, allel.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

O Quale illud fuit spectáculum Dómino, quam sublíme, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotióne mílitis ejus accéptum! sicut scriptum est in Psalmis, Spíritu Sancto loquénte ad nos páriter et monénte: Pretiósa est in conspéctu Dómini mors justórum ejus. Pretiósa mors hæc est, quæ emit immortalitátem prétio sui sánguinis, quæ accépit corónam de consummatióne virtútis. Quam lætus illic Christus fuit! quam libens in tálibus servis suis, et pugnávit, et vicit protéctor fidei, dans credéntibus tantum, quantum se credit cápere, qui sumit! certámini suo adfuit, præliatóres atque assertóres sui nóminis eréxit, corroborávit, animávit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in nobis.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis, et lætítiæ, allelúja.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15.

IN illo témpore: dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 81. in Joann. sub med.

NE quisquam putáret saltem parvum áliquem fructum posse a semetípso pálmitem ferre, cum dixísset: Hic fert fructum multum: non ait, Quia sine me parum potéstis fácere; sed, Nihil potéstis fácere. Sive ergo parum, sive multum, sine illo fieri non potest, sine quo nihil fieri potest: quia etsi parum attúlerit palmes, eum purgat agrícola, ut plus áfferat. Tamen nisi in vite mánserit, et víxerit de radíce, quantúmlibet fructum a semetipso non potest ferre. Quamvis autem Christus vitis non esset, nisi homo esset: tamen istam grátiam palmítibus non præbéret, nisi étiam Deus esset.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

VErum quia ita sine ista grátia non potest vivi, ut et mors in potestáte sit líberi arbítrii: Si quis in me, inquit, non mánserit, mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Ligna ítaque vitis tanto sunt contemptibilióra, si in vite non mánserint, quanto gloriosióra si mánserint. Dénique sicut de his étiam per Ezechiélem Prophétam Dóminus dicit, præcísa nullis agricolárum úsibus prosunt, nullis fabrílibus opéribus deputántur. Unum de duóbus pálmiti cóngruit, aut vitis, aut ignis: si in vite non est, in igne erit: ut ergo in igne non sit, in vite sit.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja.

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut.

Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

SI manséritis in me, inquit, et verba mea in vobis mánserint: quodcúmque voluéritis, petétis, et fiet vobis. Manéndo quippe in Christo, quid velle possunt, nisi quod cónvenit Christo? Quid velle possunt manéndo in Salvatóre, nisi quod non est aliénum a sálute? Aliud quippe vólumus, quia sumus in Christo; et áliud vólumus, quia sumus adhuc in hoc sæculo. De mansióne namque hujus sæculi nobis aliquándo subrépit, ut hoc petámus quod nobis non expedíre nescímus. Sed absit ut fiat nobis, si manémus in Christo, qui non facit quando pétimus, nisi quod éxpedit nobis.

Te Deum laudámus. 16.

IN COMMUNI Confessorum, Virginum, et non Virginum, et Dedicationis Ecclesiæ Tempore Pasch.

Offic. fit ut inferius in aliis temporib., sed additur unum Allelúja in fine ad Invitatorium; Añas, ℣℣. et ℟℟. similiter et in ℟℟. post Lect. Nocturnorum (℟℟. brevia vero Horarum dicuntur ea, quæ in prædictis Communibus secundo loco ponuntur sub hoc signo ¶ ut inferius): et tres Psalmi dicuntur in quolibet Noctur. sub prima Aña illius Nocturni. In fine omnium Hymnor. (dummodo Hymni sint ejusdem metri ut Versus sequens, et non habuerint ultimum Versum proprium) dicatur:

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ad Primam in ℟. br. dicit ℣. Qui surrexísti a mórtuis.

Et sic usque ad Ascensionem.

¶ Ab Ascensione autem usque ad Pentec. in fine Hymn.

Jesu, tibi sit glória,

Qui victor in cælum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Et ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui scandis super sídera, etc.

COMMUNE plurimorum Martyrum.

Extra tempus Paschale.

Ad Vesperas, Antiphona. Omnes sancti. cum reliq. de Laudibus. lv. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125.

Capitulum. Sap. 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus.

SAnctórum méritis ínclyta gáudia
Pangámus sócii, géstaque fórtia;
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.
Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit:
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ,
Jesu Rex bone Cælitum.
Hi pro te fúrias, atque minas truces
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera:
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.
Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.
Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine fúlgidis
Cingunt témpora láureis.
Te summa o Déitas, únaque póscimus,
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi glóriam
Annórum in sériem canant. Amen.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro plur. Mart. Pont. Orat.

BEatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus Dómine, festa tueántur, et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontif. Oratio.

DEus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna

beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Ad Matut., Invitator. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Psal. Veníte exultémus. 2. Hymnus.

CHristo profúsum sánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cælo láuream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus,
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera:
Sanguis sacrátus fúnditur,
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno, Aña. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum. Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Antiphona. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus: et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum. Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus: * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Aña. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocaústa accépit eos in ætérnum.

Aña. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum. Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dñe, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum. ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi.
℟. Et gloriámini omnes recti corde. Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.

De Epístola B. Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. Cap. 8.

Fratres: debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus, Abba (Pater). Ipse enim Spíritus te-

stimónium reddit spirítui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi: si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ, revelatiónem filiórum Dei expéctat.

℟. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum, et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: *Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

SCimus autem, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et justificávit, quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, imo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam intérpellat pro nobis.

℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua: * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et ídeo.

Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

QUis ergo nos separábit a charitáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (Sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die; æstimáti sumus sicut oves occisiónis). Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a charitáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dño nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: * Et meruérunt habére corónas perpétuas.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex

magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et meruérunt.
Glória Patri. Et meruérunt.
In secundo Nocturno, Aña. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus. Psal. 14.
DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dñm glorificat.
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Aña. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.
Aña. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.
Psalmus 15.
COnsérva me, Dñe, quóniam sperávi in te. * Dixi Dño: Deus meus es tu, quóniã bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.
Aña. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.
Antiph. Sancti, qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient. Psalmus 23.
DOmini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis ter-

rárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dñs virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Sancti, qui sperant in Dño, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei, ℟. Et delecténtur in lætítia. Pater noster.

Absolutio Ipsíus pietas.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Sermo 47. de Sanctis. Lect iv.

QUotiescúmque, fratres charíssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, expectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut ipsos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum: ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Sancti tui, Dñe, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

SEd nos vólumus gaudére cum sanctis, et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit, ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed et Paulus Apóstolus prædicat, dicens: si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dñs in Evangélio: Si mundus vos odit: scitóte, quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℣. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.
Bñ. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

SEd dicit áliquis: Et quis est, qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dñm géneri humáno clamántem: Díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, et pax est eléctis Dei.
℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.
Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno, Aña. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum. Psalm. 32.

EXultáte justi in Dño: * rectos decet collaudátio.
Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.
Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.
Quia rectum est verbum Dñi: * et ómnia ópera ejus in fide.
Díligit misericórdiam, et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.
Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.
Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abyssos.
Tímeat Dñm omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.
Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.
Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.
Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem, et generatiónem.
Beáta Gens, cujus est Dñs Deus ejus! * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.
De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.
De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.
Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.
Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitú-

dine virtútis suæ.
Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.
Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.
Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.
Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor, et protéctor noster est.
Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.
Antiphona. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.
Aña. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis: ídeo coronáti póssident palmam. Psalm. 33.
BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dñm, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.
Gustáte, et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo, qui vult vitã: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dñi super justos: * et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, de-

línquent.
Rédimet Dñs ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.
Antiph. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis: ídeo coronáti póssident palmam.
Aña. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.
Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus, * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
Dñs virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Aña. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.
℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 21.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.
Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 35. in Evangel.

DOminus, ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt, quæ prævidéntur: et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clypeum munímur. Ecce enim dicit: Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri, opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per

quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius, exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.
℣. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia unus.
Bño. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

Sed his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget Gens contra Gentem, et regnum advérsus regnum: et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de cælo, et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur, et per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella, et seditiónes non statim finis: quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.
Glória Patri. Mercédem.

Sequens ℟. dicitur post octavam, vel secundam Lectionem in festo plurimorum Martyrum Fratrum.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes.
Glória Patri. Contemnéntes.
Bño. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet, ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus: quia necésse est, ut ália e cælo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim: Surget Gens contra Gentem, ecce perturbátio hóminum; erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper; erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum; erit fames, ecce sterílitas terræ; terrorésque de cælo, et tempestátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur; et qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur; ut impleátur, quod dícitur: Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES et per Horas, Aña.

OMnes Sancti, quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martyrii. Psalm. Dñs regnávit. cum reliquis. 17. Aña. Cum palma ad regna pervenérunt sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

Aña. Córpora sanctórum in pace sepúlta sunt, et vivent nómina eórum in ætérnum.

Aña. Mártyres Dñi, Dóminum benedícite in ætérnum.

Aña. Mártyrum chorus, laudáte Dóminum de cælis, allel.

Capitulum. Sap. 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

REx glorióse Mártyrum
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia.
Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedict. Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére, multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus. Oratio.

BEatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur, et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontif. Oratio.

DEus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiã, Aña. Cum palma. Capitulum. Justórum ánimæ. ut supra.

℟. brev. Lætámini in Dómino, * Et exultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exultáte. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Antiphona. Córpora sanctórum.

Capitulum. Sap. 10.

REddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via

mirábili: et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. breve. Exúltent justi, * In conspéctu Dei. Exúltent.
℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exúltent. ℣. Justi autem in perpétuum vivént. ℟. Et apud Dñm est merces eórum.

Ad Nonam, Antiphona. Mártyrum chorus.

Capitulum. Sap. 3.

FUlgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. breve. Justi autem, * In perpétuum vivent. Justi.
℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi.
℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

IN II. VESPERIS.

Antiphona.

ISti sunt Sancti, qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas. Psal. Dixit Dóminus. 120. Antiphona. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

Psal. Confitébor. 121. Aña. Sanctórum velut áquilæ juvéntus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dñi. Psalmus. Beátus vir. 121. Antiphona. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: quóniam prióra transiérunt. Psalm. Laudáte púeri. 122. Antiph. In cæléstibus regnis sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum. Psalmus. Crédidi. 124.

Capit. et Hymnus, ut in primis Vesperis. xlv.
℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona. Gaudent in cælis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine.

ALIÆ LECTIONES

In secundo Nocturno.

Pro pluribus Martyribus.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Sermone 1. de Martyribus, tom. 3. Lectio iv.

NEmo est, qui nésciat, Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur: ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus, quanta eos glória máneat in cælis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili, ac fide:

ut Christo præstánte, dimicáre, et víncere hostem possímus; ut parta victória, cum iísdem Sanctis in regnis cæléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ; et torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

QUis est enim, qui eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis, eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat? Qui, etsi martyrio par esse non possit, tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut Martyrium præbeat, aut sine martyrio cum Sanctis præmia divína retríbuat.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Lect. vi.

UT enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum Sancti: sic et laborándo fortióres, et moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit: nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, Christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes: habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 5. in Lucæ c. 6. post init.

ADvérte ómnia diligénter quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum

víderet? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infirmos: in excélsis enim infirmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet, in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo unumquémque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit, ut usu quodam, et cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cæléstis.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

BEáti páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit: octo vero sanctus Matthæus: sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles: ille in illis octo mysticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi: et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Sequens ℟. dic. post octav., vel secund. Lect. in Fest. plurimor. Martyrum Fratrum.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia.

℣. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix.

SEd prius, quæ sunt amplióra, videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam, generatióque virtútum: quia, qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna: nec potest quisquam méritum regni cæléstis adipísci, qui mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus. 16.

COMMUNE

Confessoris Pontificis.

¶ Notandum quod si fuerit

intra temp. Pasch. servanda est Rubrica posita supra **xliv.**

Ad Vesperas, Antiphona. **Ecce sacérdos magnus.** cum reliquis de laudibus. **lxviii.**

Psal. **Dixit Dñs** cum reliquis de Dominica. **120.** et loco ultimi, Psalmus. **Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125.**

Capitulum. Eccli. 44.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio. Hymn.

ISte Conféssor Dñi, coléntes Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitā;
Donec humános animávit auræ Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cæli sólio coruscans,
Tótius mundi sériē gubérnat Trinus, et unus. Amen.

℣. **Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.**

℟. **Stolam glóriæ índuit eum.**

Ad Magnificat, Aña. **Sacérdos, et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dñm.**

Pro Doct. in utrisque Vesp. Ad Magnificat, Antiphona. **O Doctor óptime, Ecclésiæ** sanctæ **lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.**

Oratio. **Deus, qui pópulo tuo.** ut infra. **lxxiii.**

Pro Confess. Pontif. Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónē nobis áugeat, et salútem. Per Dñm. Alia Orat.

EXáudi, quæsumus, Dñe, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dñm.

Ad Matutinum, Invitator. **Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus.**

Psal. **Veníte, exultémus. 2.**

Hymnus. **Iste Conféssor.** ut supra.

In primo Nocturno, Aña. **Beátus vir, qui in lege Dñi meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia**

quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur. Psalm. 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Aña. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus. Psalm. 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Antiphona. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.
Antiphona. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.
℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bñ. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Ap. ad Timóth.

Lectio i. Cap. 3.

FIdélis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum, non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum: fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.
℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.
℣. Dómine, quinque taléntа tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.
Bñ. Unigénitus Dei Fílius.

De Epístola ad Titum.

Lectio ii. Cap. 1.

OPórtet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum, sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem

sermónem, ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres, máxime qui de circumcisióne sunt, quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii. Cap. 2.

TU autem lóquere, quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes: ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, filios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile: ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu es sacérdos.

Glória Patri. Tu es.

In secundo Nocturno, Aña. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum: Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dñe: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dór-

miam, et requiéscam.
Quóniam tu, Dñe, singuláriter in spe * constituísti me.
Aña. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum: Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.
Aña. Lætentur omnes, qui sperant in te, Dñe: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum. Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus, et Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.
Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.
Aña. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum. Aña. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Psalmus 8.

DOmine, Dñs noster: * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiph. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Máximi Epíscopi. Homil. 59. quæ est 2. de S. Eusebio Vercellensi.

Lectio iv.

AD sancti ac beatíssimi Patris nostri N. cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse áliquid, decerpsísse est: síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra: Glória patris est filius sápiens: quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia, et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit. ℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat prǽditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum: quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

BEne et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exultábilem reddit, præséntis psalmi versículum decantávimus: In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad

gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus: Ne laudes hóminem in vita sua; tamquam si díceret: Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ: ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentet elátio.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Aña. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dñm gloríficat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiphona. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam, et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: *déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis. hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus, et psallémus virtútes tuas.

Antiphona. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Aña. Hic accípiet benedictiónem a Dño, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum. Psalmus 23.

DOmini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum; * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dñs virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum ℟. Secúndum órdinem Melchísedech. Pater noster. Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere. Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 9. in Evang.

LEctio sancti Evangélii, fratres charíssimi, solíci-

te consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris, in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur ab auctóre mundi, grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregre profícíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dñs lorícam fidei, et ornávit eum. Et. Bño. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

QUis ítaque iste homo est, qui péregre proficíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne, quam assúmpserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus próprius terra est: quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cælo collocátur. Sed homo iste péregre proficíscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus: vidélicet, visus, audítus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, idest, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero, intelléctus et operátio designátur. Uníus autem taléntí nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Bño. Ad societátem. Lect. ix.

SEd is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est, quia sunt nonnúlli, qui, etsi intérna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant; dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum, atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in ex-

terióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES et per Horas, Aña.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.

Antiphona. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Antiphona. Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Aña. Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: servi Dómini hymnum dícite Deo, allel.

Aña. Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dñi tui.

Capitulum. Eccli. 44.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

JEsu Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus.
Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit:
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.
Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.
Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Sit Christe, rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.
Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXáudi, quæsumus, Dómine preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona.
Non est invéntus.

Capitulum. Ecce sacérdos magnus, ut supra.

℟.br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit.
℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit.
Glória Patri. Amávit.
℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

¶ Tempore Paschali. Ad Tertiam. ℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. Amavit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, allelúja.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. Ideo jurejurándo.

Capitulum. Eccli. 44.

NOn est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi; ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

¶ Tempore Paschali. Ad Sextam. ℟. br. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, * Allelúja, allelúja. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Allelúja, allel. Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum, allelúja.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech, allelúja.

Ad Non., Aña. Serve bone.

Capitulum. Eccli. 45.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. breve. Tu es sacérdos, * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

¶ Tempore Paschali. Ad Nonam. ℟. breve. Tu es sacérdos in ætérnum, * Allelúja, allelúja. Tu es sacérdos. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja, allelúja. Glória Patri Tu es sacérdos.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.

℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Ad Vesperas, Antiphona. Ecce sacérdos. cum reliquis de Laudib. lxviii. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalmus. Meménto Dómine David. 130.

Capitul. et Hymnus, ut supra in primis Vesp. lix.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Antiphona dicitur ad Magnificat in secundis Vesperis pro solis summis Pontificibus. Aña. Dum esset summus Póntifex, terré-

na non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Pontif. et Confess. Officium fit ut supra; sed in Oratione et sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali; et in i. Nocturno legantur sequentes lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 44.

LAudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

HOmines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum; et sunt, quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Lectio iii.

SEd illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum: et in testaméntis stetit semen eórum; et filii eórum propter illos usque in ætérnum manent; semen eórum, et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem, et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu. Glória Patri. Tu es.

ALIÆ LECTIONES pro Pontifice et Conf.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíscopi.

Ex Homilia 59. quæ est 2. de S. Eusebio.

Lectio iv.

BEáti Patris N. mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus: qui gubernáculum fidei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cæléstibus divítiis, et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit, qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

QUantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cæléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, Angélici oris arte et oratiónum ab infirmitáte curávit?

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

QUantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúnctas, et delictórum mole óbrutas, ac sepúltas, ad emendatiónem, tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit; ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet vitáli morte peccáto?

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 24.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matthæum, can. 26. in fine.

UT ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem: ut ea incuriósis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam solicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitat. ℟. Amávit eum Dñs, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Can. 27. Lectio viii.

QUisnam est fidélis servus, et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigiIántiæ curam adhortétur: speciálem tamen pópuli princípibus, idest Epíscopis, in expectatióne adventúque suo solicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit, idest, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur; glóriam a Dómino, tamquam dispensátor fidélis et víllicus útilis, consequétur, et super ómnia bona constituétur; idest, in Dei glória collocábitur; quia nihil sit ultra, quod mélius sit. ℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

QUod si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in profectum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens, desperáta die Dñs advéniet, eúmque a bonis, quæ spopónderat, dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita Géntium víxerit, quia

desperatióne judícii commissam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus. 16.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Antiph. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis, beátum N. minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum, Offic. autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus, vel non Pontificib. pro qualitate Festi.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 39.

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum Géntium pertránsiet; bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dñe quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in

lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt Gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dñs Dño meo: Sede a dextris meis. Tu es sacérdos. Glória Patri. Tu es.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et. Glória Patri. Et invéntus.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 9. cap. 6. Lectio iv.

QUi post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui subdúctis martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet: et représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

NEc immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur: Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur: et Hyades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ quasi in cæli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset: Expectétur sicut plúvia elóquium meum; et nequáquam per Isaíam Véritas díceret: Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem:

atque hoc, quod paulo ante protúlimus: Quamóbrem prohíbitæ sunt stillæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas. Bnō. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

DUm ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur: quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fidei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur: ut novus sol nostris méntibus rútilet, et eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 6. tom. 4.

OSténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? idest, si vos, per quos condiéndi

sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cælórum, qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat. Bño. Cujus festum cólimus. Lectio viii.

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem: sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior: sed inférior non est, qui, quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cælo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus: * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus. ℣. Jucunditátem, et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit. Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ; sic nunc dicit lumen mundi. Nam, neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus: sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et extinguéndis putóribus Apostólicum salem Dóminus misit. Et hic, mundum, non cælum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita, idest, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus. Te Deum laudámus. 16.

COMMUNE
Confessoris non Pontificis.

¶ Notandum, quod si fuerit intra temp. Pasch. servanda est Rubr. posita supra. xliv.

Ad Vesperas, Antiphona.

Dómine, quinque talénta. ut infra ad Laudes. lxxxvi. Psalmus Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125.

Capitulum. Eccli. 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

ISte Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitã,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cæli sólio coruscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus, et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

ADésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dominum nostrum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator.

Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Iste Conféssor. ut supra.

In primo Nocturno, Añа.

Beátus vir, qui in lege Dñi meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte: et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte: et ómnia, quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Aña. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dñs subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terrā.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dño, prædicávit præcéptum Dñi, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es: * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum cla-

mávi; * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum, * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dñe, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulũ tuum benedíctio tua.

Antiphona. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Benedictióne perpétua.

De Libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 4. et 5.

Justus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est, non diutúrna, neque annórum número computáta: cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est, ne malítia mutáret intelléctum ejus; aut ne fictio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa, plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Populi autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália: quóniam grátia Dei, et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent, quid cogitáverit de illo Deus, et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt, et contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum; quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dñi, in átriis domus Dei nostri. Et florébit. Bñ. Spíritus Sancti grátia. Lectio iii.

ET erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis, dicéntes intra se, pœniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In secundo Nocturno, Aña. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace. Psalmus 4.

CUm invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Aña. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum. Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dñe, mane exáudies vocem meam

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.

Antiph. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine: quóniam tu benedixísti justo: scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Aña. Dómine, Dñs noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória, et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Psalmus 8.

DOmine, Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória, et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópe-

ra mánuum tuárum. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. Pater noster. Absolutio. Ipsíus pietas. ℣. Jube domne benedícere. Bñō. Deus Pater omnípotens.
Sermo S. Joánnis Chrysóst. In Orat. de S. Philogonio, tom. 3. Lectio iv.
BEáti N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit: síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam, omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit: eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat: Semper gaudéte, sine intermissióne oráte?
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit. Bñō. Christus perpétuæ. Lectio v.
QUod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua, sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit: multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innuméraque gignens bella.
℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et. Bñō. Ignem sui amóris.
Lectio vi.
QUamóbrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei: et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cælis: ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem: Ac-

cessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cæléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cælis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno. Aña. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dñm gloríficat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Aña. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam, et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Psalm. 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus, et psallémus virtútes tuas.

Antiphona. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam, et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiphona. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dñm. Psal. 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiphona. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bñ. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 13. in Evangel.

Sancti Evangélii, fratres charíssimi, apérta vobis est léctio recitáta; sed, ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus: quátenus ejus expositio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit one-

rósa. Dóminus dicit: Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur: Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum, qui in cælis est.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

DUo autem sunt, quæ jubéntur, et lumbos restríngere, et lucérnas tenére; ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest: si aut is, qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit: aut is, qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed et si utrúmque ágitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

ET vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis: ut, cum vénerit, et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium próperat: pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat: et vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe, et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit: quia lætus júdicem sústinet: et cum tempus propínquæ mortis advénerit, de gló-

ria retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Antiphona.

DOmine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis. 17.

Antiphona. Euge serve bone, in módico fidélis; intra in gáudium Dómini tui.

Antiphona. Fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Antiphona. Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus ejus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

Aña. Serve bone, et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

JEsu, coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium.
Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.
Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.
Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia,
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.
Te, Christe Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque avérni príncipem.
Virtúte clarus, et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.
Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices,
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.
Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito
Per omne semper sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

ADésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit,

précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Euge serve bone.

Capitul. Beátus vir, qui invéntus. lxxxvi.

℟.br. Amávit eum Dóminus * Et ornávit eum. Amávit.

℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

¶ Tempore Paschali. Ad Tertiam, ℟.br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. Amávit.

℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, allelúja.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. Fidélis servus.

Capitulum. Eccli. 39.

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dñm, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟.brev. Os justi, * Meditábitur sapiéntiam. Os justi.

℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

¶ Tempore Paschali. Ad Sextam, ℟. br. Os justi meditábitur sapiéntiam, * Allelúja, allelúja. Os justi.

℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, allelúja.

℟. Et non supplantabúntur gressus ejus, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Serve bone.

Capitulum. Sap. 10.

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟.br. Lex Dei ejus, * In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In corde. Glória Patri. Lex.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

¶ Tempore Paschali. Ad Nonam, ℟. breve. Lex Dei ejus in corde ipsíus, * Allelúja, allelúja. Lex Dei.

℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. Allelúja, alleluja. Glória Patri. Lex Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.

℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

In ii. Vesperis, Antiphona.

Dómine, quinque talenta. cum reliq. de Laudib. lxxxvi. Psalmi, Capit. et Hymnus ut in primis Vesper. lxxvi.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans divítias cælo cóndidit ore, manu.

Si occurat celebrari Festum plurium Confessorum non Pontificum; Officium fit ut supra; sed in Oratione et Sermone, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

ALIÆ LECTIONES

Pro Confessore non Pontif.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula! et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna: qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus, fácere mala, et non fecit: ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii. Cap. 32. et 33.

QUi timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus: et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea: et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis: et qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii. Cap. 34.

SPíritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit: quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis,

téginen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et.

Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in c. 12. Job.

Lectio iv.

DEridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti, et tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis persérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere; cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

AT contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere, nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio stultum putátur: et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ

índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Cap. 17. post initium.

Lectio vi.

LAmpas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur, non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat; a cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indígnus æstimátur; sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári métuit, déspici non réfugit; corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit: mentem semper ad patiéntiam præparat, et eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exúltat; afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus, quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et inquisítus quódlibet éloqui dupliciter ignórat.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam; * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te.
Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Libro 4. cap. 54. in Luc. 12.

PUsíllum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris número reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat: quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit. ℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dñm: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

VEndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus hujus vitæ necessária desint; quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum, et aurum, aut vestem nullíus concupívi: ipsi scitis, quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infirmos.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

FAcite vobis sácculos, qui non veteráscunt: eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a Sanctis, vel suis scílicet, vel páuperum úsibus suggeréndæ: cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuísse legátur, et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus, aliísque indigéntibus tríbuens; sed ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

Te Deum laudámus. 16.

PRO ABBATIBUS.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb. Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat, et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti; quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit, Qui relíquístis ómnia: hoc enim et Crates fecit philósophus, et

multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est, atque credéntium. ℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dñm: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru: et inimíci hóminis, doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii omnes affectus contémpserint, atque divítias, et sæculi voluptátes, isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt. ℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos. Lect. ix.

EX occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut, qui unam pro Dño dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet: quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur. Te Deum laudámus. 16.

COMMUNE Virginum.

¶ Notandum, quod si fuerit intra temp. Pasch. servanda est Rubrica posita supra xliv.

Ad Vesperas, Antiphona.

Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Psalmus 109.

DIxit Dñs Dómino meo: * Sede a dextris meis.
Donec ponam inimícos tuos: * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emittet Dñs ex Sion: * domináre in

médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Aña. Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Aña. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit. Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dñi.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo, et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paúperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiphona. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Aña. Hæc est, quæ nescívit torum in delícto, habébit fructum in respectióne animárum sanctárum. Psalm. 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri: * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Antiphona. Hæc est, quæ nescívit torum in delícto, habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Antiph. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúja. Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dñi, filii, merces, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.
Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.
Antiph. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúja. Aña. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Psalmus 147.

LAuda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.
Antiphona. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10.

FRatres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat. Hymnus.

JEsu coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.
Ad Magnificat, Antiphona. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. vírginis, et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad

te exémpla gradiámur. Per Dñm nostrum. Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. virgo et martyr implóret: quæ tibi grata semper éxtitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

Pro Virgine non Martyre. Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Si fuerint plures, in utrisque Vesperis ad Magnificat, et in Laudibus ad Benedictus, Antiphona. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi. Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum vírginum, et mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus.

Psalm. Veníte exultémus. 2.

Hymnus

VIrginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo:
Vírginis partos cánimus decúra
Morte triúmphos.
Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.
Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso, méruit serénum
Scándere cælum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

Si Sancta fuerit virgo tant. et non mart. dic. Hym. ut seq.

VIrginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo:
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum re-

mitte ;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In 1. Noct. Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! Psalm. 8.

DOmine, Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Aña. Ante torum hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis. Psal. 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis re-

tribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.
Antiphona. Ante torum hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.
Antiphona. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Antiph. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.
De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 7.

De virgínibus præcéptum Dñi non hábeo, consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres. Tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: et qui flent, tamquam non flen-

tes: et qui gaudent, tamquam non gaudéntes: et qui emunt, tamquam non possidéntes: et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur; præterit enim figúra hujus mundi.

℟. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti: * Et cum Angelis in paradísum introísti.

℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum Angelis.

Si non fuerit Martyr, dicitur sequens ℟. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Quia.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

VOlo autem vos sine solicitúdine esse. Qui sine uxóre est, solícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, solícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta, et virgo, cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore, et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis injíciam; sed ad id quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

SI quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fieri: quod vult fáciat, non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit: et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi, quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est: cui vult, nubat: tantum in Dómino. Beátior autem erit si sic permánserit secúndum meum consílium: puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno, Aña. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procé-

de, et regna. Psalm. 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua, et pulchritúdine tua: * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dñs Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus: * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, et exultatióne: * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Antiph. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna.

Antiph. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dũ turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam

Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.
Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.
Antiphona. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem. Psalmus 47.
MAgnus Dóminus, et laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.
Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dñi virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus Deus misericórdiã tuam: * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.
Aña. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur.
Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotens:
Sermo S. Ambrósii Episc.
Lib. 1. de Virg. circa init.
Lectio iv.
QUóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus: ne véluti tránsitu quodam præstricta videátur, quæ princi-

pális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia in martyribus reperítur, sed quia ipsa mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce compléctí, quod supra usum natúræ sit? E cælo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cælo, quæ sponsum sibi invénit in cælo.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

HÆc nubes, áera, Angelos, sidéraque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit péctore. Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum: proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud: Quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

QUis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cælo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicet áliquis: Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cælum, ídeo cum Dño appáret in glória, ídeo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, et exultatióne.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Noct. Aña. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus,

et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætántur cæli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiphona. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Aña. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum, óleum effúsum nomen tuum. Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo: * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona. Trahe me post te in odórem currémus unguentórum tuórum, óleum effúsum nomen tuum.

Aña. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dñs præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ: * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ: * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Antiph. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso, et sponsæ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 12. in Evangel.

SÆpe vos, fratres charíssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis: ne per hoc quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur; ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines; et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ: quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dñs vigilántem invénit: quæ, accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias.

℣. Média nocte clamor factus est, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et.

Bño. Cujus, vel Quarum festum cólimus.

Lectio viii.

SEd prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes, et fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dñs dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce.

Glória Patri. Ecce.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

IN quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua, quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus, et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

HÆc est virgo sápiens, et una de número prudéntum. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.

Antiphona. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Aña. Hæc est, quæ nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Aña. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúja. Antiphona. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10.

FRatres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

JEsu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,

Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. virgo, et martyr implóret: quæ tibi grata semper éxtitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

Pro Virg. non Mart. Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dñm.

Si fuerint plures, Antiph. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi. Oratio.

DA nobis quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum vírginum, et mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Hæc est virgo sápiens.

Capitulum. Fratres: Qui gloriátur. ut supra. civ.

℟. brev. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.
℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et.
Glória Patri. Spécie tua.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

¶ Tempore Paschali. Ad Tertiam ℟. breve. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie.
℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Spécie.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona.

Hæc est, quæ nescívit.

Capitulum. 2. Cor. 11.

ÆMulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. **Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.**

℣. **Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu.**

Glória Patri. **Adjuvábit.**

℣. **Elégit eam Deus, et præelégit eam.** ℟. **In tabernáculo suo habitáre facit eam.**

¶ Tempore Paschali. Ad Sextam. ℟. brev. **Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvábit.**

℣. **Deus in médio ejus non commovébitur. Allel. allel.**

Glória Patri. **Adjuvábit.**

℣. **Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja.**

℟. **In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.**

Ad Nonam, Antiphona. **Ista est speciósa.**

Capitulum. Eccli. 51.

DOmine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

℟. breve. **Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.**

℣. **In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.**

Glória Patri. **Elégit.**

℣. **Diffúsa est grátia in lábiis tuis.** ℟. **Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.**

¶ Tempore Paschali. Ad Nonam. ℟. breve. **Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allelúja. Elégit.**

℣. **In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúja, allel.**

Glória Patri. **Elégit.**

℣. **Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.**

℟. **Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.**

Si fuerit virgo, et non martyr, dicitur sequens Capitulum. Sap. 4.

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus, quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

℟. br. **Elégit eam.** ut supra.

In ii. Vesperis, Antiphonæ, Psalmi, Capitulum, et Hymnus, ut in primis Vesperis. **xcii.**

℣. **Diffúsa est grátia in lábiis tuis.**

℟. **Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.**

Ad Magnificat, Aña. **Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.**

ALIÆ LECTIONES

Pro Virginibus.

Pro Virgine et Martyre, ac pro Martyre tantum, Lectiones primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 51.

COnfitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Con-

fitébor nómini tuo: quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti: * Et cum Angelis in paradísum introísti.

℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit rex spéciem tuam. Et.

Lectio ii.

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dñe, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt. Quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus Géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Lectio iii.

EXaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Cypriáni Epísc. et mártyris de disciplína, et hábitu Vírginum.

Cap. 2. Lectio iv.

NUnc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque

ornaméntum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum, atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas: quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius, quam potestáte; non quod extrémi, et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quod ad solicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

NEque inánis hæc cáutio est, et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica et vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne, quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum: nec ornári jam, aut placére cuíquam, nisi Dómino suo stúdeant, a quo et mercédem virginitátis expéctant, dicénte ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi, quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt: et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus: et sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

DEnuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt: vírgines enim permansérunt: hi sunt, qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas prǽterit: sed quóniam fémina viri pórtio est, et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur; quid est illis cum terréno cultu, et cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia et

exultatióne. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur.
Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum, et dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 63. in Matth. sub med.

DOminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi, qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt, qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ádstruit.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Lectio viii.

ID autem hoc fere modo confírmat. Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde, atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant: imo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris, et consciéntia recte facti; tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.
℣. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce.
Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

CUm ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt, ac de illis, qui, ut regnum cælórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere, cápiat: ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere: idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdiũ plus augeátur. Te Deum laudámus. 16.

COMMUNE

Sanctæ Martyris tantum, et nec Virginis nec Martyris.

¶ Notandum quod si fuerit intra temp. Pasch. servanda est Rubrica posita supra **xliv.**

Ad Vesperas, Antiphona. **Dum esset Rex.** Cum reliq. de Laudib. **cxvi.** Psal. **Dixit Dóminus.** cum reliq. de Virginibus, ut supra. **xcii.**

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

CONfitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virg. nec Martyre:

Capitulum. Prov. 31.

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

FOrtem viríli péctore
Laudémus omnes féminā,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.
Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.
Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. **Spécie tua, et pulchritúdine tua.** ℟. **Inténde, próspere procéde, et regna.**

Ad Magnificat, Antiphona. **Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.**

Pro una Mart. tant. Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. **mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.**

Pro pluribus Martyribus tantum. Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuárum N. **et** N. **palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.**

Pro nec Virg. nec Martyre. Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. **festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.**

Ad Matutinum, Invitator. **Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátæ** N.

Psal. Veníte exultémus. 2.

Hymnus.

HUjus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In i. Noct. ℣. Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! Psalmus 8.

DOmine, Dñs noster: * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua: * super cælos.

Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos: * ut déstruas inimícum, et ultórem.

Quóniã vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunã, et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória, et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris: * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster: * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Aña. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum; *

et dulcióra super mel et favū.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.
Antiphona. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.
Aña. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.
Psalmus 23.
DOmini est terra et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus et mundo corde: * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Aña. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.
Lect. i. Noct. pro Martyr. tantum leguntur ut supra. Confitébor tibi Dómine. cvi.
Pro nec Virgine, nec Martyre, ut sequuntur.
De Parábolis Salomónis.
Lectio i. Cap. 31.
MUlíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam domésticis suis, et cibária ancíllis

suis. Considerávit agrum, et emit eum, de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchiū suum.

℟. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Quia.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

GUstávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus; non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis; omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi, byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

FOrtitúdo, et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt filii ejus, et beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, et laudávit eam. Multæ filiæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno, Aña. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna.

Psalm. Eructávit. xcix.

Antiphona. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus non commovébitur.

Psalm. Deus noster refúgium. xcix.

Antiphona. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem.

Psal. Magnus Dóminus. c.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi de Víduis.

Prope finem. Lectio iv.

AGrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt; nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ: compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties Apostólico judício prædicátur. Hæc enim magístra fidei, magístra est castitátis.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Bñ̃o. Christus perpétuæ.

Lectio v.

UNde et illi, qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cælibátus et viduitátis statuére pœnas, ut æmuli críminum mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fecunditátem quærerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício, quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur, et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et juveníli gravátus ópere providéntiam curæ senílis explórat: vitem fácilis tondére, quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat, parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Bñ̃o. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

SImilis huic vídua velut eméritis veterána stipéndiis castitátis, etsi conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat: etsi vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus, quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse, quam víduam? Quod si persecutóres fidei, persecutóres fuérunt étiam viduitátis: útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro præmio.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.
℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier timens Deum.
Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno, Aña. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.
Psal. Cantáte Dño cánticum novum: * cantáte. ci.
Antiph. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.
Psalmus. Dóminus regnávit. cii.
Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dñs præparávit in ætérnum.
Psalmus. Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília. ciii.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.
Homilia 11. in Evangelia.

CÆlórum regnum, fratres charíssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his, quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit; quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur; quem qui ínvenit homo abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum.
℟. Ossuum apéruit sapiéntiæ, et lex eleméntiæ in lingua ejus, considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit.
℣. Gustávit, et vidit, quia bona est negotiátio ejus, non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem. Bño. Cujus festum cólimus. Lectio viii.

QUa in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur ut servétur; quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem

dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrē vestrum, qui in cælis est: sed, ut per hoc quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi, * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem vidi.

Glória Patri. Quem vidi.

Bñ. Ad societátem. Lect. ix.

THesáurus autem cæléste est desidérium: ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiā calcat; ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitā trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES et per Horas, Antiphona.

DUm esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.

Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiph. Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit: surge amíca mea, et veni.

Antiphona. Veni eléctamea, et ponam in te thronum meum, allelúja.

Antiphona. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

COnfitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virg. nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31.

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

FOrtem viríli péctore,
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget íuclyta.
Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.
Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum. Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dñe Deus noster, sanctárum mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virg. nec Martyre, Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. In odórem.

Pro Martyre tantum, Cap. Confitébor tibi. ut sup. cxvi.

Pro nec Virgine nec Martyre, Capitulum. Muliérem fortem. ut supra. cxvi.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

¶ Tempore Paschali. Ad Tertiam. ℟. breve. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.
Capitulum. Eccli. 51.

LIberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virg. nec Martyre.
Capitulum. Prov. 31.

MAnum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. brev. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus non commovébitur. Deus.
Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
¶ Tempore Paschali. Ad Sextam, ℟. brev. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvábit.
℣. Deus in médio ejus non commovébitur. Allelúja, all.
Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.
Ad Nonam, Antiphona.
Ista est speciósa.
Pro Martyre tantum.
Capitulum. Eccli. 51.
LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.
Pro nec Virgine nec Mart.
Capitulum. Prov. 31.
MUltæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.
℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.
℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.
Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
¶ Tempore Paschali. Ad Nonam, ℟. breve. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allelúja. Elégit.
℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúja, all.
Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.
In ii. Vesperis, Antiphona.
Dum esset Rex. et alia ut supra in i. Vesp. cx.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Ad Magnificat, Antiphona.
Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.
Si fuerint plures non Virg., idem fit Offic., ut supra. cx.

LECTIONES
Pro Martyre tantum.
In secundo Nocturno.
Sermo S. Joánnis Chrysóst.
Serm. 67. de diversis novi Testamenti locis. Lectio iv.
EGo máxime commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo, et ampléctor; atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophæum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea, quibus vícerat inimícus, nunc étiã vincátur.
℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter dé-

xtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

PEr mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus antea telum erat: hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, et mórtua est: ista mórtua est, ne peccáret. Illa tum fútilis promíssi spe infláta Dei leges violávit: hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint, et ignávi; quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant?

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

FUit illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ; verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defixum; sed quamvis ignes, quamvis ferrū, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit: quod útique Beáta ista étiam fecit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

COMMUNE

Dedicationis Ecclesiæ.

¶ Notandum quod si fuerit intra temp. Pasch. servanda est Rubrica posita supra xliv.

Ad Vesperas, Antiphona. Domum tuam, Dómine. cum reliq. de Laud. cxxix. Psal. Dixit Dóminus. cum reliqu. de Dominica. 120. et loco ultimi, Psalmus. Lauda Jerúsalem. 138.

Capitulum Apoc. 21.

VIdi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

CÆléstis Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.
O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cæli corúsca Cívitas.
Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia,
Virtúte namque prævia,
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.
Decus Paréndi débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclyto,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula. Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Antiphona. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Oct. et quando varianda est Oratio, ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ. Oratio.

DEus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, et per Oct. Oratio.

DEus qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Domum Dei decet sanctitúdo: * Sponsum ejus Christum adorémus in ea.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymn. Cælestis Urbs. cxix.

In i. Noct. Antiph. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles.

Psalmus 23.

DOmini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens:

Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Aña. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles. Antiphona. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei. Psalmus 45.

DEus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus, in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.
Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Aña. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei. Aña. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo. Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.
Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt, * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam: * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter ju-

dícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.
Aña. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo. ℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum. Pater noster. Absolutio. Exáudi Dómine. ℣. Jube domne benedícere. Bño. Benedictióne perpétua. De libro ii. Paralipómenon.

Lectio i. Cap. 7.

Cum complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cælo, et devorávit holocáusta et víctimas; et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes filii Israel vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum: et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt, et laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem, et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia: et dedicávit domum Dei rex, et univérsus pópulus.
℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.
℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et in ore.
Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Sacerdótes autem stabant in officiis suis: et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus: hymnos David canéntes per manus suas. Porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocáusta, et ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta, et sacrificia, et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israel cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.
℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium,

et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi, Dómine.

℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

Bño. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

COmplevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia, quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait: Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cælum, et plúvia non flúxerit, et mandávero, et præcépero locústæ, ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum: convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pœniténtiam a viis suis péssimis: et ego exáudiam de cælo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus, qui in loco isto oráverit. Elégi enim, et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo, veniéntium in loco isto: * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ.

℣. Dñe, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In secundo Nocturno, Aña. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

Psalmus 83.

QUam diléctá tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea, * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dñe virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis: * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quam ha-

bitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

Antiph. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te: * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis: * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Antiphona. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Antiphona. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 87.

DOmine, Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, cla-

mávi: * et mane orátio mea prævéniet te.
Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?
Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, et conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.
Elongásti a me amícum, et próximum, * et notos meos a miséria.
Antiphona. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.
℣. Domus mea.
℟. Domus oratiónis vocábitur. Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epísc.
Ser. 152. de Temp. Lectio iv.

QUotiescúmque, fratres charíssimi, altáris, vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos: et íterum: Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus Sancti, qui in vobis est? Et ideo, fratres charíssimi, quia nullis præcedéntibus méritis, per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est in nobis ipsis invéniat, quod óculos suæ majestátis offéndat.
℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.
℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.
Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

SEd habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur: claudátur diábolo, et aperiátur Christo: et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cæléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur, ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres charíssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam, et quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam, et sic Eucharístiam præsúmat accípere.
℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et

porta cæli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

SI enim agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut, qui se exáltat, humiliábitur: ita e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cælésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno, Aña. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Quando hæc Antiphona dicitur integra, et illi non additur in fine Allelúja, tunc principium Psalmi est a secundo Versu, Dicet Dómino.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

DIcet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium: * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem, et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, et glorificábo eum.
Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.
Aña. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.
Aña. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est. Psal. 95.
CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cæli, et exúltet terra, commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.
Antiph. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.
Antiphona. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allelúja. Psalmus 98.
DOminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes: * judícium, et justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.
Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus: * et præcéptum, quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allel.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram. Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 8. in Lucam, prope fin.

Zachæus statúrâ pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis, sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt: nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo prótereris, erráta quoque córrigens superióris ætátis, et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis, qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio viii.

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret: ac naturáli excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles, quorum infructuósam glóriam plebs Géntium fide resurrectiónis quasi quadam córporis elevatióne transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dóminus miseratúrus expéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat; álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat afféctum.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso o-

mnis circúitus muri ejus. Et. Glória Patri. Et.
Bño. Ad societátem.

Lectio ix.

VErum, ne cæcum illum, tamquam fastidiósi páuperum, cito reliquísse videámur, et transísse ad dívitem, expectémus eum, quia expectávit et Dóminus: interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus: ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus, unde iste curátus sit: ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem nisi confiténtem posse salvári.
Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Antiphona.

DOmum tuam, Dómine, decet sanctitúdo, in longitúdinem diérum.
Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 17.
Antiphona. Domus mea, domus oratiónis vocábitur.
Aña. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.
Aña. Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram.
Aña. Lápides pretiósi omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. Apoc. 21.

VIdi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

ALto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ, et ínfimæ
Utrúmque junxit ángulum.
Sed illa sedes Cælitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque Trinum et Unicum
Jugi canóre prædicat:
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.
Hæc templa, Rex Cæléstium,
Imple benígno lúmine,
Huc o rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cæli grátia.
Hic ímpetrent Fidélium
Voces, precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant:
Donec solúti córpore
Sedes beátas ímpleant.
Decus Paréntí débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.
Ad Benedictus, Antiphona.
Zachæe festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére; at ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúja.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est Oratio, ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ. Oratio.

DEus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ beneficia consequántur. Per Dóminum nostrum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam. Oratio.

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona. Domus mea. Capit. Vidi civitátem. ut supra. cxxix.

℟. brev. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet.
Glória Patri. Domum.
℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos. ℟. Pro delíctis, et peccátis pópuli.

¶ Tempore Paschali. Ad Tertiam, ℟. breve. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo, * Allelúja, allelúja. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Allelúja, allel. Glória Patri. Domum.
℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos, allelúja. ℟. Pro delíctis, et peccátis pópuli, allelúja.

Ad Sextam, Aña. Hæc est domus Dñi. Cap. Apoc. 21.

ET audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. breve. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus. ℣. Pro delíctis, et peccátis pópuli. In quo. Glória Patri. Locus.
℣. Hæc est domus Dñi firmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

¶ Tempore Paschali. Ad Sextam, ℟. breve. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos, * Allelúja, allel. Locus. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Locus.
℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, allelúja. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram, allelúja.

Ad Non., Aña. Lápides pretiósi. Capit. Apoc. 21.

ET abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum, et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia

prima abiérunt. Et dixit, qui sedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

℟. breve. Hæc est domus Dñi, * Fírmiter ædificáta. Hæc est.
℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Fírmiter.
Glória Patri. Hæc est.
℣. Bene fundáta est domus Dómini.
℟. Supra firmam petram.

Tempore Paschali. Ad Nonam, ℟. breve. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, * Allelúja, allelúja. Hæc est. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Hæc est.
℣. Bene fundáta est domus Dómini, allelúja. ℟. Supra firmam petram, allelúja.

In ii. Vesperis, Antiphonæ, Psalmi, Capit. et Hymnus, ut in i. Vesperis. cxix.
℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.
℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Antiphona. O quam metuéndus est locus iste! vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

SECUNDA DIE
infra Octavam.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epísc. super Psalmos.

In Psalm. 121. Lectio iv.

JErúsalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi, de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, idest, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis: si autem credis, efficiéris templum Dei: quia dicit Apóstolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.
℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

IPsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt: non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundaméntum áliud nemo potest pónere, præter id, quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic á-

liud, nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bñо. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

FUndaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes, et pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cælo est, ad cælum ædificámur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus Basílicæ: et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur: quia de ipsa Jerúsalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in átriis tuis Jerúsalem.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homil. S. Ambrósii Epísc. Ex lib. 8. in Lucam, in fine.

ET conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fieri potest, sanáre omnes: ne in caméli comparatióne præstrícti, et in Zachæo cítius, quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et.

Bñо. Divínum auxílium.

Lectio viii.

DIscant dívites, non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, et eléctus a Christo: sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ fraude sustúlerat, (álterum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat, quia non spólia, sed dona quærúntur) uberiórem

mercédem, quam conferébat, accépit.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Bño. Ad societátem. Lect. ix.

ET bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites aváros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus, expréssit? Vide ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat, nondum víderat Christum, mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus. 16.

TERTIA DIE

Infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Ser. 256. de Temp. Lect. iv.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædifícium, imo ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant; hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis, et móntibus, ligna, et lápides præcidúntur; cum vero catechizántur, baptizántur, formántur tamquam inter manus fabrórum, et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúntamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando charitáte compaginántur.

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam, ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

LIgna ista, et lápides, si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides, et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens er-

go Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

CОnsíderet ergo cháritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dícitur: Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino omnis terra. Quod ibi dixit, cánticum novum; hoc Dóminus dixit, mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus: Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus, ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homíl. S. Ambrósii Epísc.
Ex lib. 8. in Lucam prope fin.

QUæ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus quámdiu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascéndit, et vidit: hoc est plebis jam transgréssus inscítiam, méruit, quem desiderábat, aspícere. Pulchre autem áddidit: Quia illa parte erat transitúrus Dóminus: vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus: ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad Gentes.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in eá omnis, qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et.

Benedictio. **Divínum auxílium.** Lectio viii.

Vidit ſtaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitáte fidei inter fructus novórum óperum, velut fœcúndæ altitúdine árboris, eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére deléctat. Zachæus in sycómoro, novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque compleretur illud: Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres. Bño. Ad societátem.

Lectio ix.

Ad hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi: Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est, supra radícem, quia justus. Radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánael, quia sub lege: Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat: iste jam supra legem relinquébat sua, et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 16.

QUARTA DIE

Infra Octavam.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

De Serm. S. Augustíni Epíse.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Atténdite in Psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus ex ruína ædificiórum: Conscidísti saccum meum. Hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis: Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit: Eruísti Dómine ab ínferis ánimam meam?

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco: Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus,

et dícitur: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem, atque mortálem.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

RESurréxit tértia die, et ejus vox est: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem: Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur, et convertebántur: áliqui obdurabántur, et confundebántur: nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere locus. Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Lib. 27. Moral. c. 27. post med.

SI veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur: Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc Evangélicæ históriæ verba testántur: quia Zachæus cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et pulsánti.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio viii.

Pusíllus itaque Zachæus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit: quia et qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit: quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam, quæ divínitus præcípitur, stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius, quam amíssa non quærere, possésssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, imo adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.

Glória Patri. Et turres.

Bño. Ad societátem.

Lectio ix.

Quasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit: Qui aufert, quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum: Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur, quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum, ut est sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt, qui sibi sapiéntes esse vidéntur: quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba depreh énsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 16.

QUINTA DIE

Infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

De Serm. S. Augustíni Epísc.

Ex Ser. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Modo, quando impléntur Ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur; quómodo illi jucundántur? non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exultántis: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me: si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bo-

nam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

NOn tibi viléscat, quod ait: Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur: Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre: Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, et confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum láncea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere. Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

CAntet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit: Judæus emit, malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor, et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus. Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia: idest, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte, et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.

Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

QUæ impossibília sunt apud hómines, possibí-

lia sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sárcina, per forámen acus transit: hoc est, dives et publicánus relícto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne fidei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris; atque ídeo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, et qui quærit, invenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio viii.

MYstice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex Géntibus pópulum signíficat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in Spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat: quia grátiæ fidei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat, sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveníret, obstíterat.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.

Glória Patri. Et turres.

Bño. Ad societátem. Lect. ix.

EAdem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat: étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis, ac magis clamándo devícit; ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur) ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 16.

SEXTA DIE

infra Octavam.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

De Serm. Sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

ERgo, dum novam constructiónem sanctæ hu-

jus Ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus; et quod hic perféctum cérnimus in lapídibus, et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

PRincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, et omne donum perféctum, et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus; quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit affectum, surrogávit auxílium, inspirávit needum voléntibus, ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus, ut fácerent: ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perficere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cæpit, ipse perfécit.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

ET quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.

Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómi-

ne Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

ET cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvátor, venit ad locum, ubi præcúrrens Zachæus sycómorum conscénderat: quia, missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimírum et loquebátur, et ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublímis exístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspíciens vidit illum, quia per grátiam fidei a terrénis cupiditátibus elevátum, turbísque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere, vel amáre est. Unde est illud: Oculi Dómini super justos. Nam et nos, quæ amámus, vidére, ab his quæ execrámur, intúitum festinámus avértere.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et.

Bñ. Divínum auxílium.

Lectio viii.

VIdit ergo Jesus vidéntem se; quia elégit eligéntem se, et amávit amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est, per fidem Domínicæ Incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi Doctor egrégius osténdit, cum ait: Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itémque áliis exprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infirma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.

Glória Patri. Et turres.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix.

ET dixit ad eum: Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis Pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat: sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános, et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lin-

gua venenáta carpébant; pertæsus eórum facínora, discéssit, et aufúgit, dicens: Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachæi opórtet illum manére; hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus. 16.

SEPTIMA DIE
infra Octavam.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst.
Ex Homil. 35. in cap. 9. Matth. Lectio iv.

COmmúnis ómnium domus est Ecclésia, in quam vobis prius ingréssis nos intrámus, discipulórum formam retinéntes: ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat; nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui, quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset, quam illud: quandóquidem magis própria hæc est, quam illa.

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.
℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bñо. Christus perpétuæ.

Lectio v.

NAm hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est, et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est, atque jucúndior, et lucérna hæc, quam illa, ut norunt, qui cum fide óleo perúncti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet, quamvis pauci sint, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior, divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.
℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bñо. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

ET quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem, quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia, et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et

mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes, et ínopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intrámus, cum charitáte nos suscípite: cumque, Pax vobis, dico: Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.

Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Paulo post prædicta.

ET cum vidérent omnes murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Maniféstum est Judæos semper Géntium odísse salútem. Scriptum est enim: Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi repléti sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, Fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipem disceptábant, dicéntes: Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et.

Bñō. Divínum auxílium.

Lectio viii.

STans autem Zachæus, dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, idest, in ea, quam cœperat, fidei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino: Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia, quæ habes, et da paupéribus; quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et. Glória Patri. Et turres.
Bño. Ad societátem.

Lectio ix.

AT qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse quia sibi nihil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sápiens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat: rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus, qui necdum videátur, Dómini vestígia sequi concupíscere.
Te Deum laudámus. 16.

IN OCTAVA
Dedicationis Ecclesiæ. Dupl.

Omnia ut in die, præter Lectiones secundi Nocturni. In i. Noct. Lect. sunt repetendæ de ipsomet Officii festo, non de Scriptura.

Ex Epístola prima S. Felícis Papæ quarti.
De Consec. dist. 1. c. 2. Lect. iv.

TAbernáculum Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínum cultum expléndum, légimus: et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii quam sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant, et deponébant, in ipsis institutiónibus, quæ, jubénte Dómino, conscríptæ sunt per Móysen, in Lege Dómini reperítur.
℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.
℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.
Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUáliter ergo David regum piíssimus amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem, quem effúderat, prohíbitus est, et ipse colégerat expénsas: Sálomon quoque fílius ejus, idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit: in libro Regum légitur: Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem celebrem, et omnis Israel cum

eo, multitúdo magna ab introítu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus, et septem diébus, idest, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Benedictio. Ignem sui amóris.

De Consecr. dist. 1. c. 17.

Lectio vi.

SOlemnitátes dedicatiónum Ecclesiárum, et sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum Dedicatiónis templi ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est: Facta sunt encænia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænia sint celebránda, in libro Regum perácta Dedicatióne templi, reperiétis.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.

Glória Patri. Vere.

Vesperæ erunt dimidiandæ cum festo dup. etiam minori sequente.

OFFICIUM
B. MARIÆ IN SABBATO
TEMPORE PASCHALI.

OMnibus Sabbatis a Dominica in Albis, nisi Festum ix. Lect. occurrat, fit Officium de S. Maria modo infrascripto.

In Vesp. Feriæ vi. dicuntur Psalm. feriales in Psalt. positi, nisi fuerit Fest. ix. Lect. quia tunc de S. Maria fit tantum comm. in dict. Vesp. cum Antiph. ℣. et Orat. ut infra.

Capitulum. Eccli. 24.

AB inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

AVe maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave,
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac, et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. **Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.**

℟. **Propérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.**

Ad Magn. Aña. **Regína cæli lætáre, allelúja: quia quem meruísti portáre, allel. resurréxit, sicut dixit, allel. ora pro nobis Deum, allelúja.**

℣. **Dóminus vobíscum.**

℟. **Et cum spíritu tuo.**

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dñe Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Non fiunt Commemor. consuetæ, sed tantum de Cruce.

Aña. **Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit: accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.**

℣. **Dícite in natiónibus, allel.**

℟. Quia Dñs regnávit a ligno, allel.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Filium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Si autem occurrat Festum símplex, de eo fit commem. ante commemor. de Cruce. Completorium ut in Psalter. Et in fine Hymni, Te lucis ante términum. dicitur. Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine. etiamsi in Vesp. facta sit tantum commem. de B. Maria.

Ad Matutinum, Invitator. Ave María grátia plena, * Dóminus tecum, allelúja.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Qui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora:
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater, múnere
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus,
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Nocturnum Sabbati, ut in Psalterio. 105. Et in fine.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Pater noster.

Absolutio.

Précibus, et méritis beátæ Maríæ semper vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Pro prima Lectione.

Bño. Nos cum prole pia benedícat virgo María.

℟. Amen.

Primæ duæ Lect. de Scriptura libri currentis, tertia, una ex inferius positis per ordinem.

℟. i. Sancta, et immaculáta virgínitas! quibus te láudibus ésseram, néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti, allelúja. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Pro secunda Lectione.

Bño. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

℟. ii. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster, allelúja.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen quicúm-

que célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia.
Glória Patri. Christus.
Pro tertia Lectione, Bño.
Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.
Post tertiam Lect. dicitur.
Te Deum laudámus. 16.

A D L A U D E S
et per Horas, Aña.

DUm esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis, allel.
Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.
Antiphona. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me, allelúja.
Aña. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum, allelúja.
Antiph. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni, allelúja.
Antiph. Speciósa facta es, et suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix, allelúja.
Capitulum. Eccli. 24.
AB inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque a futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lactánte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine,
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus, allelúja.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui, allelúja.
Ad Benedictus, Antiphona.
Regína cæli lætáre, allelúja: quia quem meruísti portáre, allelúja: resurréxit, sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allelúja. Oratio.
COncéde nos fámulos tuos, quæsumus Dñe Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dñm.
Deinde fit commem. de Cruce. Antiphona. Crucifixus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.
℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.
Oratio. Deus, qui pro nobis. ut supra. cxlviii.
Ad Horas, Hymni, et Psalmi ut in Psalterio: sed in fine Hymnuorum dicitur: Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.
Ad Primam, Antiphona.
Dum esset Rex.
Capit. Regi sæculórum. 26.
In ℟. brev. ℣. Qui natus es

de María Vírgine. alia ut in Psalter. 26. addito. Allelúja. Ad Absolut. Cap. In platéis. Ad Tert. Aña. Læva ejus. Capitulum. Ab inítio.

℟. breve. Spécie tua. Et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja, allel. Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

Ad Sext. Aña. Nigra sum.

Capitulum. Eccli. 24.

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. brev. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvábit eam.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Allel., allel. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

Ad Nonam, Aña. Speciósa.

Capitulum. Eccli. 24.

IN platéis sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi, quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. breve. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allelúja. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúja, allel. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Ad Vesp. Aña, et Psalmi feriales: Capitulum, et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dñica. Lect. seq. dicuntur singulis mensibus in Officio B. Mariæ in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE APRILI.

De Expositióne S. Hierónymi Presbyteri in Ezechiélem Prophétam.

Lib. 3. in cap. 44.

Lectio iii.

PORta hæc clausa erit, et non aperiétur. Pulchre quidam portam clausam, per quam solus Dóminus Deus Israel ingréditur, et dux, cui porta clausa est, Maríam vírginem intélligunt: quæ et ante partum, et post partum virgo permánsit. Etenim témpore, quo Angelus loquebátur: Spíritus Sanctus véniet super te, et virtus Altíssimi obumbrábit te; quod autem nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei: et quando natus est, virgo permánsit ætérna: ad confundéndos eos, qui arbitrántur, eam post nativitátem Salvatóris habuísse de Joseph fílios, ex occasióne fratrum ejus, qui vocántur in Evangélio. Te Deum laudámus. 16.

MENSE MAJO.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi de Symbolo Ad Catechúmenos.

Lib.3.cap. 4. in fine, tom. 9.

Lectio iii.

PEr féminam mors, per féminam vita: per Hevam intéritus, per Maríam salus. Illa corrúpta secúta est seductórem: hæc íntegra péperit Salvatórem. Illa póculum a serpénte propinátum libénter accépit, et viro trádidit, ex quo simul mereréntur occídi; hæc, grátia cælésti désuper infúsa, vitam prótulit, per quam caro mórtua possit resuscitári. Quis est qui hæc operátus est, nisi Vírginis Fílius, et vírginum Sponsus, qui áttulit matri fœcunditátem, sed non ábstulit integritátem?

Te **Deum laudámus. 16.**

Ad Laudes, et per Horas, omnia ut supra. **cxlix.**

OFFICIUM PARVUM

Beatæ Mariæ non dicitur, quando fit Officium ix. Lectionum, nec in Feriis majoris Hebdomadæ, nec infra Oct. Paschæ, et Pentecostes, nec in Sabbatis, quando fit Officium de S. Maria. Quibus diebus omittitur a primis Vesperis. Cum dicitur in Choro, in Matutinis, et in Vesp. præponitur Offic. diei, in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post B**enedicámus Dómino**. antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. MARIÆ

Extra Adventum.

Ad Vesperas. **Ave María.** secreto: quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. M. quando non conjunguntur cum Offic. diei. ℣.

DEus in adjutórium meum inténde. ℟. Dñe ad adjuvándum me festína. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio etc.

In fine **Allelúja**, ad omnes Horas per totum Annum, præterquam a Septuagesima usque ad Sabb. sanctum; cujus loco tunc dicitur: **Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.**

Antiphona. **Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.**

Psalmus 109.

DIxit Dñs Dómino meo,* Sede a dextris meis.
Donec ponam inimícos tuos:* scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dñs ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: *

propterea exaltabit caput.
Glória Patri, etc.
Antiph. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.
Aña. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dñm: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dñi.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo, et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem. Glória Patri, etc.
Aña. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.
Aña. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri: * in átriis tuis, Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dñi Dei nostri, * quæsívi bona tibi.
Glória Patri, etc.
Aña. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.
Aña. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

Psalmus 126.

Nisi Dñs ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dñi, filii; mercès, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.
Beátus vir, qui implévit de-

sidérium suum ex ipsis:* non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.
Glória Patri, etc.
Aña. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.
Aña. Speciósa facta es, et suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix. Psalmus 147.

LAuda Jerúsalem Dñm: * lauda Deum tuum Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem:* et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam:* nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emittet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni:* et judícia sua non manifestávit eis. Glória Patri.
Aña. Speciósa facta es, et suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix.

Capitulum. Eccli. 24.

AB inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.
℟. Deo grátias.

Hymnus.

AVe maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac, et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Ad Magnificat, Aña. Beáta Mater, et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dñe Deus, perpétua mentis et córporis

sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Sequens comm. pro Sanctis fit tantum ad Vesp. et Laudes in Offic. S. Mariæ.

Aña. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra, omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dño, et exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

PRótege, Dñe, pópulum tuum; et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

OMnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue; et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum nostrum.

AD COMPLETORIUM.

Ave María. ut supra. ℣.

COnvérte nos, Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus in adjutórium, etc.

Glória Patri. Allelúja.

Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea: * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur, et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur, exáruit.

De quo non implévit manum suam, qui metit, * et sinum suum, qui manípulos cólligit:

Et non dixérunt, qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Glória Patri.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dñe: * Dñe, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum mi-

sericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri. Psalmus 130.
DOmine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.
Si non humíliter sentiébam:* sed exaltávi ánimam meam.
Sicut ablactátus est super matre sua: * ita retribútio in ánima mea.
Speret Isrel in Dño,* ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Glória Patri. Hymnus.
MEménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
María Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.
Capitulum. Eccli. 24.
EGo Mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei.
℟. Deo grátias.
℣. Ora pro nobis sancta Dei génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.
Ad Nunc dimittis, Aña. Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei génitrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus; sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa, et benedícta.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Oratio.
BEátæ et gloriósæ semper vírginis Maríæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dñm.

AD MATUTINUM de Beata Maria.

Ave María. ut supra. ℣.
DOmine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.
℣. Deus in adjutórium.
Glória Patri. Allelúja.
Invitator. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum.
Psal. Veníte, exultémus. 2.
Hymnus.
QUem terra, pondus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Cláustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora;
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater, múnere
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cæli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus Géntibus
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,

Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Quando fit Offic. novem Lection. S. Mariæ, dicuntur tres sequ. Noct. cum suis Psal. et Añis, nisi aliæ Antiph. assignentur. Absolut. vero, et Benedictiones, ut in principio Breviarii ante Psalter.

TRES PSALMI sequentes dicuntur Feria ii. et v. ad Nocturnum.

Aña. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Psalmus 8.

DOmine, Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Glória Patri.

Antiphona. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Aña. Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei génitrix. Psalm. 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.
Glória Patri.
Antiph. Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei génitrix.
Antiph. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ. Glória Patri.
Antiph. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Pater noster. cum Lectionibus, et reliq. ut infra. clxi.
Sed in Officio novem Lectionum dicitur ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

TRES PSALMI

seq. dic. Fer. iii. et vi. ad Noct.
Antiph. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tua, et pulchritúdi-

ne tua : * inténde, próspere procéde, et regna.
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.
Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.
Astitit regína ad dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.
Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dñs Deus tuus, et adorábunt eum.
Et filiæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus : * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia, et exultatióne: * adducéntur in templum regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, et generatiónem.
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.
Glória Patri.
Antiph. Spécie tua, et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna.
Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus non commovébitur.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, et virtus ; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suũ Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.
Dñs virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob. Glória Patri.
Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus non commovébitur.
Antiphona. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei génitrix.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa dicta sunt de te: * cívitas Dei.
Memor ero Rahab, et Babylónis, * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.
Glória Patri.
Antiph. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei génitrix.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Pater noster. cum Lectionibus, et reliq. ut infra. clxi.
Sed in Officio novem Lectionum dicitur ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

TRES PSALMI sequentes dicuntur Feria iv. et Sabbato ad Nocturnum.

Aña. Gaude María virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dño, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dño glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus, * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cæli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudé-

bunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua. Glória Patri.
Aña. Gaude María virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.
Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui diligítis Dñm, odíte malum: * custódit Dñs ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo: * et rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dño: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus. Glória Patri.
Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.
Aña. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei génitrix intercéde pro nobis.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dñs salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ: * et veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ: * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dñi: * quóniam

venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte. Glória Patri.
Ana. Post partum, Virgo, inviolâta permansísti: Dei génitrix intercéde pro nobis.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Sed in Officio novem Lectionum dicitur ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Absolutio.

PRécibus, et méritis beátæ Maríæ semper vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Nos cum prole pia benedícat virgo María.
℟. Amen.

Lectio i. Eccli. 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dñi morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israel hæreditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem Dñe miserére nobis. ℟. Deo grátias. ℟. Sancta, et immaculáta virgínitas! quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.
℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Ipsa Virgo Vírginum intercédat pro nobis ad Dñm.
℟. Amen.

Lectio ii.

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu autem Dómine miserére nobis.
℟. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti, qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.
℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuísti.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem, et pacem. ℟. Amen.

Lectio iii.

QUasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cyprèssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Tu autem Dómine.
℟. Felix namque es sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te or-

tus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te ortus est.

Glória Patri. Christus.

AD LAUDES.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Allelúja.

Antiphona.

ASsúmpta est María in cælum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dñm.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dñica. 17.

Antiphona. María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiph. Benedícta filia tu a Dómino: quia per te fructum vitæ communicávimus.

Aña. Pulchra es, et decóra filia Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Cant. 6.

VIdérunt eam filiæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona. Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti: sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro Sanctis, Aña. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra, omniúmque salúte. ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi.

℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

PRótege, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

OMnes Sancti tui, quæsumus, Dñe, nos ubíque ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue; et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ave Maria, etc. ℣. Deus in adjutórium. Hymnus.

MEménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
María Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Antiphona. Assúmpta est.

Psalmus 53.

DEus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.
Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.
Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dñe: quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus. Glória Patri.

Psalmus 84.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.
Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.
Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.
Convérte nos, Deus salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.
Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?
Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.
Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dñs Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam;
Et super sanctos suos,* et in eos, qui convertûntur ad cor.
Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.
Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.
Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.
Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.
Justítia ante eum ambulábit:* et ponet in via gressus suos.
Glória Patri. Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli.
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum. Glória Patri.
Aña. Assúmpta est María in cælum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum. Cant. 6.

QUæ est ista, quæ progréditur, quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.
℟. Deo grátias. ℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.
℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. ℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orat.

DEus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: da, quæsumus; ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias sua interésse commemoratióni. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

AD TERTIAM.

Ave María, etc. ℣. Deus in adjutórium. Hymnus.

MEménto rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
María Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Antiphona. María Virgo.

Psalmus 119.

AD Dñm cũ tribulárer clamávi: * et exaudívit me.
Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.
Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus,* cum loquébar illis, impugnábant me gratis.
Glória Patri. Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet

auxílium mihi.
Auxílium meum a Dño, * qui fecit cælum, et terram.
Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.
Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.
Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum. Glória Patri.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri: * in átriis tuis, Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dñi, * testimóniũ Israel ad confiténdum nómini Dñi.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.
Glória Patri.

Antiphona. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capitulum. Eccli. 24.

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea.
℟. Deo grátias. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, etc.

AD SEXTAM.

Ave María, etc.
℣. Deus in adjutórium, etc.
Hymnus. Meménto rerum Cónditor, ut supra clxiv.
Aña. In odórem. Psal. 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.
Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórũ suórum.
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dñm Deum nostrum, donec misereátur nostri.
Miserére nostri, Dómine, mi-

serére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne.
Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis. Glória Patri.

Psalmus 123.

NIsi quia Dñs erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dñs erat in nobis.
Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:
Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.
Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.
Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.
Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.
Glória Patri. Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnũ, qui hábitat in Jerúsalem.
Montes in circúitu ejus: * et Dñs in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.
Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus meas.
Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dñs cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel. Glória Patri.
Ana. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum. Eccli. 24.

ET radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea. ℟. Deo grátias.
℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

A D N O N A M.

Ave María, etc.
℣. Deus in adjutórium, etc.
Hymnus. Meménto, rerum Cónditor. ut supra. clxiii.
Antiphona. Pulchra es.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:
Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant, et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Glória Patri. Psalmus 126.

NIsi Dñs ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dñi, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis; * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri. Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum: * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum, quia manducábis; * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum: * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Glória Patri.

Aña. Pulchra es, et decóra, filia Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli. 24.

IN platéis sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. ℟. Deo grátias.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei génitrix intercéde pro nobis.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce: ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dñi nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit, et regnat.

TEMPORE PASCHALI

Officium B. Mariæ dicitur sicut ante Adventum, sed ad Benedíctus, et ad Magníficat, et ad Nunc dimíttis, dicitur sequens Aña. Regína cœli lætáre, allel. quia quem meruísti portáre, allelúja: resurréxit, sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allelúja.

Añis autem, Vers. et Respons. non additur in fine Allelúja.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die, non impedita Festo novem Lection. alioquin alia sequ. die similiter non impedita, in Adventu autem, et Quadrag. Feriæ ii. cujuslibet Hebd. similiter non impedita, præterquam in majori Hebd. In Choro dicitur post Offic. diei, id est, Vesp. post Vesperas, et Matut. post Laud. diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum, extra Chorum vero pro opportunitate temporis. Ad Vesp. absolute incipitur ab Antiph. Placébo Dómino.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem, et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus beneféсit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur. Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Aña. Placébo Dómino in regióne vivórum. Aña. Hei mihi, Dómine! Psal. 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus, * cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Réquiem.

Antiph. Hei mihi, Dómine! quia incolátus meus prolongátus est. Aña. Dóminus custódit te. Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde vé-

niet auxílium mihi.
Auxílium meum a Dño, * qui fecit cælum, et terram.
Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.
Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.
Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat introítum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum. Réquiem ætérnam.
Antiphona. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.
Antiphona. Si iniquitátes.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dñe: * Dñe, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Réquiem ætérnam.
Aña. Si iniquitátes observáveris Dómine, Dómine quis sustinébit? Aña. Opera.

Psalmus 137.

COnfitébor tibi, Dñe, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.
In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.
Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.
In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.
Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:
Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.
Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.
Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.
Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.
Réquiem ætérnam.
Aña. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi, ℟. Beáti mórtui, qui in Dño moriúntur.

Ad Magníficat, Antiphona. Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum, qui venit ad me, non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes. Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Sequens Psalmus. Lauda ánima mea. in Vesperis, similiter et Psalmus. De profúndis. in fine Laudum, non dicuntur in die Commemorationis Omnium fidelium Defunctorum, neque in die obitus, seu depositionis defuncti, tantum. Alias semper dicuntur. Psalmus 145.

LAuda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum, et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dñus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dñs custódit ádvenas, pupíllum, et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion: * in generatiónem, et generatiónem.

Réquiem ætérnam.

Deinde ℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulos tuos Pontificáli, seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

DEus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

FIdélium Deus ómnium Cónditor, et Redémptor: animábus famulórum, famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis

supplicatiónibus consequántur. Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In die vero Commemorat. Omnium fidelium Defunct. quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur: **Qui vivis, et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.**

In die depositionis Defuncti. Oratio.

ABsólve, quæsumus Dñe, ánimam fámuli tui N. **ut defúnctus sæculo, tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.**

Si fuerit femina, dicatur **ánimam fámulæ tuæ** N. **ut defúncta.**

In Anniversario die. Oratio.

DEus, indulgentiárum Dñe, da animábus famulórum, famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dñm.

Si pro uno tantum sit Anniversarium, dicitur in singulari numero.

Pro uno Episc. Defunct. Orat.

DEus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. **Pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum nostrum.**

Si fuerit Sacerdos, dicatur **sacerdótali fecísti, etc.**

Pro fratribus vero, et familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio. **Deus, véniæ largítor.** ut supra. **clxx.**

Pro patre, et matre. Oratio.

DEus, qui nos patrem, et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris, ac matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si sit pro pluribus, dicatur **animábus paréntum nostrórum**, et ubi dicitur **meque**, dicatur **nosque.**

Si pro patre tantum dicatur **ánimæ patris mei, vel nostri.**

Si pro matre tantum, dicatur **ánimæ matris meæ**, vel **nostræ.**

Pro uno defuncto. Oratio.

INclína, Dñe, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una defuncta. Oratio.

QUæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ, et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

℣. **Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.** ℟. **Et lux perpétua lúceat eis.** ℣. **Requié-**

scant in pace. ℟. Amen.

Ad Matutinum, Invitator. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte adorémus.

Psal. Veníte, exultémus. 2. Et in fine, Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Hoc Invitatorium dicitur tantum in die Commemorationis omnium fidelium Defunct. et in die depositionis Defuncti; quibus diebus dicuntur tres infrascripti Noct. et Añæ duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Noct. cum Laudibus, hoc ordine: Feria secunda et quinta, primum Noct. Feria tertia et sexta, secundum Noct. Feria quarta et Sabbato, tertium Nocturn.

IN I. NOCTURNO.

Pro Feria ii. et quinta.

Aña. Dírige. Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Aña. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Aña. Convértere.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * sal-

vum me fac propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte, qui memor sit tui:* in inférno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.
Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.
Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.
Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, et erubéscant valde velóciter.
Réquiem ætérnam.
Antiphona. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: quóniam non est in morte, qui memor sit tui.
Aña. Nequándo. Psalm. 7.
DOmine Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.
Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.
Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis.
Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.
Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.
Exsúrge, Dómine, in ira tua:* et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.
Et exsúrge, Dómine Deus meus, in præcépto, quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.
Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.
Júdica me, Dñe, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.
Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.
Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.
Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?
Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit:* arcum suum teténdit, et parávit illum.
Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.
Ecce partúriit injustítiam:* concépit dolórem, et péperit iniquitátem.
Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam, quam fecit.
Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.
Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psal-

lam nómini Dómini Altíssimi. ℟. Réquiem ætérnam.

Antiph. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est, qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster. secreto.

Lect. leguntur sine Absolutione, Benedictionibus, et Titulo. Lectio i. Job. 7.

PArce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appóni erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam: et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lect. terminantur sine Tu autem. vel alia conclusione.

℟. Credo quod Redémptor meus vivit: et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum.

℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius, et óculi mei conspectúri sunt. Et in carne.

Lectio ii. Job. 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum: loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi cur me ita júdices? Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me, opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias, quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum: * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ.

℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis.

Lectio iii. Job. 10.

MAnus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu: et sic repénte præcípitas me? Meménto quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me: óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me

abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℟. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia peccávi. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra. clxxxi. quando dicitur unum tantum Nocturnum.

IN II. NOCTURNO.

Pro Feria iii. et sexta.

Antiph. In loco páscuæ.

Psalmus 22.

DOminus regit me, et nihil mihi déerit. * In loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum, * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me: * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini: * in longitúdinem diérum. Réquiem ætérnam.

Aña. In loco páscuæ ibi me collocávit. Aña. Delícta.

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confido, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ: * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dñe.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus

hæreditábit terram.
Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus, ut manifestétur illis.
Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus, et pauper sum ego.
Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.
Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.
Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.
Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.
Innocéntes, et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.
Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.
Réquiem ætérnam.
Antiphona. Delícta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.
Antiphona. Credo vidére.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
Dum apprópiant súper me nocéntes, * ut edant carnes meas:
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
Si exsúrgat advérsū me prælium: * in hoc ego sperábo.
Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:
Ut vídeam voluptátem Dñi, * et vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.
Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dñus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iní-

quitas sibi.

Credo vidére bona Dómini:* in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Antiph. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster. totum secreto.

Lectio iv. Job. 13.

RESpónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea, et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti. Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

℟. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea: * Nec aspíciat me visus hóminis.

℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine; Dómine, exáudi vocem meam. Nec aspíciat.

Lectio v. Job. 14.

HOmo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui prætiríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

℟. Hei mihi, Dómine! quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die.

℣. Anima mea turbáta est valde; sed tu, Dómine, succúrre ei. Miserére.

Lectio vi. Job. 14.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto, donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Dum véneris.

℟. Réquiem ætérnam. Dum.

Postea ad Laudes, ut infra. clxxxi. quando dicitur unum tantum Nocturnum.

IN III. NOCTURNO.

Pro Feria iv. et Sabbato.

Antiphona. Compláceat.

Psalmus 39.

EXpéctāns expectávi Dóminum: * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum: * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes, et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est, qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium, et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum, et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam: * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua, et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur, et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam: * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur: * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent, et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus so-

licitus est mei.
Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris. R équiem.
Aña. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me: Dñe, ad adjuvándum me réspice.
Antiphona. Sana, Dómine.

Psalmus 40.

BEátus, qui intélligit super egénum, et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.
Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.
Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?
Et si ingrediebátur, ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.
Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.
Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet, ut resúrgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.
Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.
In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum: * fiat, fiat.
Réquem ætérnam.
Antiphona. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi. Aña. Sitívit.

Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?
Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.
In voce exultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.
Quare tristis es ánima mea: * et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Ad meípsum ánima mea

conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat: * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui: * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea: * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me, inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus. R équiem ætérnam.

Aña. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini? ℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi.

℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster. secreto.

Lectio vii. Job. 17.

SPíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dñe, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi, Pater meus es, mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam, quis consíderat? ℟. Peccántem me quotídie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei Deus, et salva me. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac: et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viii. Job. 19.

PElli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dñi tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius, repósita

est hæc spes mea in sinu meo.
℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ídeo déprecor majestátem tuam, * Ut tu Deus déleas iniquitátem meam.
℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. Ut.

Lectio ix. Job. 10.

QUare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum: ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine; terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.
℟. Líbera me, Dñe, de viis inférni, qui portas æreas confregísti: et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te, * Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes, et dicéntes: advenísti, Redémptor noster. Qui erant.
℣. Réquiem ætérnam. Qui.
Sequens ℟. dicitur tantum in die Commemor. Omnium fidelium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones.
℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda: * Quando cæli movéndi sunt, et terra: * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.
℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quādo.
℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis, et misériæ, dies magna, et amára valde. Dum véneris.
℣. Réquiem ætérnam. Líbera me. usque ad primum Vers.

AD LAUDES

absolute incipitur.

Añа. Exultábunt Dómino.

Psalmus 50.

MIserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam:
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum: * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea, * et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium, et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus non despícies.
Benígne fac Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Réquiem ætérnam.
Antiphona. Exultábunt Dómino ossa humiliáta.
Aña. Exáudi, Dómine.

Psalmus 64.

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.
Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.
Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.
Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.
Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.
Exáudi nos, Deus salutáris noster,* spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.
Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.
Turbabúntur Gentes, et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.
Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.
Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.
Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.
Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.
Pinguéscent speciósa desérti: * et exultatióne colles accingéntur.
Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent. Réquiem.
Antiphona. Exáudi, Dómine, oratiónem meam, ad te omnis caro véniet.

Antiphona. Me suscépit.

Psalmus 62.

DEus Deus meus : * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe, et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur. Réquiem.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent Gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus:* et métuant eum omnes fines terræ. Réquiem.

Antiph. Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Antiphona. A porta ínferi.

Canticum Ezechiæ. Isaiæ 38.

EGo dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum ; * dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est, velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane: * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam finies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo,

meditábor ut colúmba.
Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.
Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?
Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.
Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.
Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.
Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.
Réquiem ætérnam.
Aña. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.
Antiphona. Omnis spíritus.

Psalmus 148.

LAudáte Dñm de cælis: * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.
Laudáte eum sol, et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.
Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dñi.
Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.
Laudáte Dñm de terra: * dracónes, et omnes abyssi.
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.
Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.
Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ.
Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.
Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cælum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.
Hic non dicitur. Réquiem.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dó-

mino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.
Exultábunt Sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.
Hic non dicitur. Réquiem.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.
Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.
Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum. Réquiem ætérnam.
Aña. Omnis spíritus laudet Dñm. ℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui, qui in Dño moriúntur.
Antiphona. Ego sum.
Canticum Zachariæ Lucæ. 1.

BEnedíctus Dóminus Deus Israel : * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :
Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :
Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos.
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris, * et memorári testaménti sui sancti.
Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.
In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum :
Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
Réquiem ætérnam.
Aña. Ego sum resurréctio, et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet ; et omnis, qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum.
Deinde, Pater noster.

Psalm. De profúndis. clxix. cum Precibus et Orationib., ut supra in Vesper. clxx.

PSALMI GRADUALES dicuntur in Quadrag. Feria iv. cujuslibet Hebd. non impedita aliquo Festo ix. Lectionum: in Choro ante Matutinum diei, extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri. Sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipitur absolute sine Aña.

Psalmus 119.

AD Dóminum, cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus, * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dño, * qui fecit cælum, et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri: * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos: * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, *

in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne.

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis. Psalmus 123.

NIsi quia Dñs erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dñs erat in nobis.

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium:

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus. Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

ABsólve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum, famularúmque tuárum, et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória inter sanctos, et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psal. Graduales, qui sequuntur: et in fine cujuslibet Psalmi dicitur, Glória Patri. Psalmus 124.

QUi confidunt in Dño, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis: * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitá-

tem : * pax super Israel.
Glória Patri. Psalmus 125.
IN convertêndo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :
Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.
Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant, et flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos. Glória Patri.

Psalmus 126.

NIsi Dñs ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce hæréditas Dómini, filii ; merces, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita filii excussórum.
Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.
Glória Patri. Psalmus 127.
BEáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.
Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.
Filii tui sicut novéllæ olivárum : * in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.
Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.
Glória Patri. Psalmus 128.
SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.
Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.
Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem suam.
Dñs justus concídit cervíces peccatórum : * confundántur, et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.
Fiant sicut fœnum tectórum : * quod priúsquam evellátur, exáruit :
De quo non implévit manum suam, qui metit, * et sinum suum, qui manípulos cólligit :
Et non dixérunt, qui prætéribant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Glória Patri.
Postea dicitur flexis genibus.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Meménto congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus. Oratio.

DEus, cui próprium est miseréri semper, et párcere, súscipe deprecatiónem nostram, ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur: et in fine cujuslibet Psalmi dicitur. Glória Patri. Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant áures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dñe: * Dñe, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri. Psalmus 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.
Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam.
Sicut ablactátus est super matre sua: * ita retribútio in ánima mea.
Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum. Glória Patri.

Psalmus 131.

MEménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus:
Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:
Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,
Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc producā cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea. Glória Patri. Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum! * habitáre fratres in unum:

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron:

Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum. Glória Patri. Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini: * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta: * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion: * qui fecit cœlum, et terram. Glória Patri.

Deinde dicitur flexis genibus Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Prætende, Dómine, fámulis, et famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii: ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

SEPTEM PSALMI Pœnitentiales cum Litaniis dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadra-

gesimæ, quando Officium fit de Feria, Litaniæ autem, omissis Septem Psalmis, dicuntur in Litaniis majoribus in festo S. Marci, et in tribus diebus Rogationum. Dicuntur autem in Quadragesima in Choro post Matutinum, et Laudes diei, dicto **Benedicámus Dómino.** Extra Chorum pro opportunitate temporis.

Antiphona. **Ne reminiscáris.**

Psalmus 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me,* neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri. Psalmus 31.

Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus, et mulus: * quibus non est intelléctus.

In camo, et fræno maxíllas

eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Glória Patri.

Psalmus 37.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave graváta sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ: * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem:* tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et, qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Et, qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt, qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dñe Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dñe Deus salútis meæ.

Glória Patri.

Psal. Miserére mei Deus, ut supra. clxxxi. et in fine. Glória Patri, etc.

Psalmus 102.

DOmine, exáudi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.
Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te: * velóciter exáudi me.
Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.
Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.
A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.
Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.
Vigilávi: * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.
Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.
Quia cínerem tamquam panem manducábam: * et potum meum cum fletu miscébam.
A fácie iræ, et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.
Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.
Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem, et generatiónem.
Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.
Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.
Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine: * et omnes reges terræ glóriam tuam.
Quia ædificávit Dñs Sion: * et vidébitur in glória sua.
Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.
Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dñm.
Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit.
Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum.
Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.
In conveniéndo pópulos in unum: * et reges ut sérviant Dómino.
Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.
Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem, et generatiónem anni tui.
Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.
Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.
Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.
Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sæculum dirigétur.
Glória Patri.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dñe: * Dñe, quis sustinébit.

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui, te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri. Psalmus 142.

DOmine, exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris, sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dñe, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Aña. Ne reminiscáris, Dñe, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ.

KYrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, Miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, Miserére nobis.

Spíritus Sancte Deus, Miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miserére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli, et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spírituum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ, et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntì, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne, et Sebastiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joánes, et Paule, oráte.
Sancti Cosma, et Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási, et Protási, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices, et Confessóres, oráte.
Omnes sãcti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes, et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ, oráte.
Sãcta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius ésto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.

*

Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea, et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
A fúlgure, et tempestáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptísmum, et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem, et passiónem tuam, líbera.
Per mortem, et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Paráclitì, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere, et conserváre dignéris. te rogámus.
Ut Domnum Apostólicum, et omnes Ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut régibus, et princípibus Christiánis pacem, et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem, et unitátem largíri dignéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus.
Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Psalmus 69.

DEus in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.
Confundántur, et revereántur: * qui quærunt ánimam meam.
Avertántur retrórsum, et erubéscant: * qui volunt mihi mala.
Avertántur statim erubescéntes: * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent, et læténtur in te omnes, qui quærunt te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus et pauper sum: * Deus ádjuva me.
Adjútor meus et liberátor meus es tu: * Dñe, ne moréris.
Glória Patri. Sicut erat.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus sperántes in te.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci. ℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. ℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Orémus pro Pontífice nostro N.
℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris.
℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus.
℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus. Oratio.

DEus, cui próprium est miseréri semper, et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXáudi, quæsumus, Dñe, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus, et pacem.

INeffábilem nobis, Dñe, misericórdiam tuam cleménter osténde, ut simul nos, et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his

merémur, erípias.

DEus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

OMnípotens sempitérne Deus miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ, ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perficiat.

DEus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

URe igne Sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

FIdélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dñe, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere, ut cuncta nostra orátio, et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris, simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide, et ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens, et misericors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

O R D O
Commendationis Animæ.

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Sancta María, Ora pro eo.

Omnes sancti Angeli, et Archángeli, Oráte pro eo.

Sancte Abel, ora.

Omnis chorus Justórum, ora pro eo.

Sancte Abraham, ora.

Sancte Joánnes Baptísta, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes Sancti Patriárchæ, et Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Omnes sancti Apóstoli, et

Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro eo.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices, et Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei, Intercédite pro eo.
Propítius esto, Parce ei, Dñe.
Propítius esto, Líbera eum, Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera eum, Dómine.
Per nativitátem tuam, líb.
Per crucem, et passiónem tuam, líbera.
Per mortem, et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus Sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

Oratio.

PRoficíscere, ánima Christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est: in nómine Angelórum, et Archangelórum: in nómine Thronórum, et Dominatiónum: in nómine Principátuum, et Potestátum: in nómine Chérubim, et Séraphim: in nómine Patriarchárum, et Prophetárum: in nómine sanctórum Apostolórum, et Evangelistárum: in nómine sanctórum Mártyrum, et Confessórum: in nómine sanctórum Monachórum, et Eremitárum: in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum, et Sanctárum Dei: hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

Oratio.

DEus místéricors, Deus clemens, Deus qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccátum

pœniténtium deles, et prætéritórum críminum culpas véniа remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N. et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est, et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus; et non habéntem fidúciam nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

COmméndo te omnipoténti Deo, charíssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto: ut cum humanitátis débitum, morte interveniénte, persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat; judex Apostolórum tibi senátus advéniat; candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet; liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet; jubilántium te Vírginum chorus excípiat; et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne, quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant; sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei, et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur, et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio.

Suscipe, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Loth de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam servi tui sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam vírginem, et mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus. ℟. Amen.

Oratio.

Commendámus tibi, Dñe, ánimam fámuli tui N. precamúrque te, Dñe Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dñe, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dñe, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

DElícta juvĕtútis, et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dñe: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dñe, servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cæléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dño data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dño nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicunt. hi Psalmi, videlicet, Confitémini Dómino. 22. et totus Psal. Beáti immaculáti. per Horas distributus. 23.

Egressa autem anima dicitur hoc ℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.
℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. Suscipiéntes.
℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine: et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.
Deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Postea Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dñe, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi vivat, et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante prandium Sacerdos benedicturus mensam incipit,

Benedícite. et alii repetunt, Benedícite.

Deinde dicit ℣. **Oculi ómnium:** et alii prosequunt. **In te sperant, Dómine: et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne.**

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

℟. **Sed líbera nos a malo.**

Postea Sacerdos dicit

Orémus.

Benedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**

Deinde Lector. **Jube Domne benedícere.**

Benedictio. **Mensæ cæléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ.** ℟. **Amen.**

Post prandium aguntur gratiæ hoc modo. Dicto a Lectore. **Tu autem, Dómine, miserére nobis.** ℟. **Deo grátias.** omnes surgunt.

Sacerdos incipit ℣. **Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua.** ℟. **Et Sancti tui benedícant tibi.**

℣. Glória Patri. ℟. Sicut.

Postea Sacerd. absolute dicat:

Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis beneficiis tuis: qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum. ℟. **Amen.**

Deinde alternatim dicitur Psal. **Miserére mei. clxxxi.** vel Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Sacerdos dicit: **Pater noster.**

℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

℟. **Sed líbera nos a malo.**

℣. **Dispérsit, dedit paupéribus.** ℟. **Justítia ejus manet in sæculum sæculi.**

℣. **Benedícam Dóminum in omni témpore.** ℟. **Semper laus ejus in ore meo.**

℣. **In Dómino laudábitur ánima mea.** ℟. **Audiant mansuéti, et læténtur.**

℣. **Magnificáte Dóminum mecum.** ℟. **Et exaltémus nomen ejus in idípsum.**

℣. **Sit nomen Dómini benedíctum.** ℟. **Ex hoc nunc, et usque in sæculum.**

Deinde sine **Orémus.**

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. ℟. **Amen.**

℣. **Benedicámus Dómino.**

℟. **Deo grátias.**

℣. **Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.** ℟. **Amen.**

Pater noster. secreto.

Quo finito dicit Sacerdos. Deus det nobis suam pacem. ℟. Amen.

Ante cœnam Sacerdos benedicturus mensam incipit. Benedícite, et alii repetunt. Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit ℣. et alii prosequuntur.

EDent páuperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas.

Orémus. Bénedic, Dómine. ut supra in prandio.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

In fine cœnæ dicitur ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se.

Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat:

BEnedíctus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis: qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus Laudáte Dóminum omnes Gentes. et reliqua, ut supra. cciii.

Quando semel comeditur, omnia dicantur ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Vernæ, præterquam diebus infrascriptis, quibus Versiculi, et Psalmi tantum variantur.

Feria v. in Cœna Domini dicitur absolute et sine nota.

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Deinde Pater noster. totum secreto.

Quo dicto, sine pronuntiatione aliqua Sacerdos signo Crucis benedicit mensam: nec dicitur Jube domne, nec Tu autem. In fine repetitur ℣. Christus factus est. ut supra. Postea Psalm. Miserére mei Deus. clxxxi.

Quo finito sine ℣. Glória Patri. secreto, dicitur Pater noster.

Deinde Sacerdos dicit absolute Orationem. Oratio.

REspíce, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et Crucis subíre torméntum.

Et non pronuntiatur. Qui tecum, nec Fidélium ánimæ. sed secreto dicitur Pater noster. nec additur, Deus det nobis suam pacem.

In parasceve eodem modo fit sicut in Cœna Domini, sed additur ad ℣. Christus factus est. Mortem autem Crucis.

Sabbato sancto ad benedicendum mensam dicitur,
B enedícite.
℟. Benedícite.
℣. Véspere autem Sábbati, quæ lucéscit in prima Sábbati, allelúja. Venit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.
G lória Patri. S icut erat.
In fine repetitur ℣. Véspere autem. ut supra cum G lória Patri. S icut erat.
Psalmus. L audáte Dóminum omnes Gentes. cciii. cum G lória Patri, et Fílio.
K yrie eléison.
C hriste eléison.
K yrie eléison. et alia ut supra in prima Benedictione.
In die Paschæ, et deinceps usque ad cœnam sequentis Sabbati, ad benedicendum mensam dicitur ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, allelúja: exultémus et lætémur in ea, allelúja.
G lória Patri, et Fílio.
In fine repetitur. Hæc dies, quam fecit. cum Glória Patri.
Psalmus. C onfitémini. 22.
In Ascensione Domini usque ad Vigiliam Pentecóstes exclusive. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja: et Dñs in voce tubæ, allelúja.
G lória Patri, et Fílio.
In fine dicitur ℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja: captívam duxit captivitátem, allelúja.
G lória Patri, et Fílio.
Psalm. O mnes Gentes pláudite. 65. vel L audáte Dóminum. cciii.
In Pentecoste, a Vigilia ejusdem inclusive usque ad cœnam sequentis Sabbati exclusive, ℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja: et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.
G lória Patri, et Fílio.
In fine dicitur. ℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto allelúja: et cœpérunt loqui, allelúja.
G lória Patri, et Fílio.
Psalmus. M agnus Dóminus, et laudábilis. 65. vel L audáte Dóminum. cciii.

ITINERARIUM.

C Lericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali.
Antiphona. In viam pacis.
Canticum. B enedíctus Dóminus Deus Israel. 21.
In fine G lória Patri.
Postea dicitur Antiphona.
In viam pacis, et prosperitátis dírigat nos omnípotens, et misé ricors Dóminus: et Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via; ut cum pace, salúte, et gáudio revertámur ad própria.
K yrie eléison. C hriste eléison. K yrie eléison.
P ater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.
℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.
℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.
℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.
℟. Et sémitas tuas édoce nos.
℣. Utinam dirigántur viæ nostræ.
℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.
℣. Erunt prava in diré cta.
℟. Et áspera in vias planas.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus, qui filios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te, stella duce, pandísti: tribue nobis, quæsumus, íter prósperum, tempúsque tranquíllum, ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pérgimus, locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut te duce, quo tēndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

ADésto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis præcursóris hortaménta sectándo ad eum quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, etc.

℟. Amen.
℣. Procedámus in pace.
℟. In nómine Dómini. Amen.

OFFICIA
SANCTORUM PROPRIA

In Civitate et Regno Neapolitano, aliisque Regionibus ex Indulto Apostolico recitanda.

11. Februarii. Bb. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. B. Duplex. Pro Regnis et Provinciis subjectis Dominio Seren. Domus Austr.
26. Februarii. S. Margaritæ de Cortona. Semid. Pro tota Italia. Neap. die xxvi. assign. alias alibi.
5. Martii. B. Joan. Josephi a Cruce Conf. dupl. min. pro Civit. Neap. et alibi.
7. Martii. S. Thomæ de Aquino Confess. et Doct. Patroni Neap. Duplex majus.
18. Martii. S. Gabrielis Archangeli. Duplex majus. Pro Regnis Hispanis, et alibi.
Officium Coronæ Spinarum D. N. J. C. Duplex majus. Pro Metropolit. Eccl. Neap. et alibi.
Officium de Clavis et Lancea Domini. Dup. Majus.
Officium Sacrarum quinque Vulner. D.N.J.C. Dupl. Majus.
Officium Pretiosissimi Sanguinis D.N.J.C. Duplex Majus.
Officium Sacratissimæ Sindonis D.N.J.C. Dupl. Majus.
2. Aprilis. S. Francisci de Paula Confess. Patroni Neap. Duplex. maj.
5. Aprilis. Translatio S. Athanasii Episc. et Confess. Patroni Neap. Semiduplex. Pro Civitate et Suburbiis Neap. tantum.
Patrocinium S. Joseph. Dupl. ii. Classis. Pro Civit. et Diœces. Neap. et alibi. Dominica III. post Pascha.
Festum S. Catharinæ Fliscæ Adurnæ. Duplex. Dominica IV. post Pascha.
24. Aprilis. S. Boni Latronis. Duplex.
26. Aprilis. Officium B. Mariæ de Bono Consilio Dupl. maj.
27. Aprilis. S. Mariæ Ægyptiacæ nec virg. nec mart. Patronæ Neap. Duplex majus.
29. Aprilis. S. Petri Martyris Patr. Neap. Dupl. maj.
30. Aprilis. S. Severi Episc. et Confess. Patroni Neap. Duplex majus.
Officium Translationis S. Januarii Episc. et martyr. Duplex cum Octava. Dominica I. Maji. Pro Civit. et Regno Neap.

8. Maji. Apparitio S. Michaelis Archangeli Patr. Neap. Duplex majus. Omnia ut in Breviario. 531.
14. Maji. S. Pomponii Episcopi Neap. Duplex.
16. Maji. S. Joannis Nepomuceni mart. Duplex majus. Pro Civit. et Diœc. Neap.
17. Maji. S. Restitutæ virg. et mart. Duplex. Pro Civitate et Diœc. Neap.
21. Maji. S. Felicis a Cantalicio Confess. Semiduplex. Pro tota Italia, et Insulis adjacentibus.
23. Maji. S. Euphebii Episc. Neapolit. et Patroni. Duplex majus.
25. Maji. S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis virg. Patronæ Neap. Duplex majus.
26. Maji. S. Philippi Nerii Confess. Patroni Cleri, et Civit. Neap. Duplex ii. Classis.
30. Maji. S. Ferdinandi Regis Confess. Duplex. Pro Regnis Hispanis.
4. Junii. S. Francisci Caracciolo Fund. Ord. Cleric. Regular. Minor. Duplex ii. Classis pro eod. Ord. Duplex minus pro Regno Neap. et alibi.
13. Junii. S. Antonii de Padua Conf. Patroni principal. Civitat. Neapol. ac Regni utriusque Siciliæ. Duplex i. Classis cum Octava. Pro eadem Civitate, et Regno.
Officium de SS. Corpore Christi in Fer. v. non impedita. Semidupl. Pro Regno utriusque Siciliæ et alibi.
Officium Conceptionis B. M. B. V. in quolibet Sabbato non impedito. Duplex. Pro Dominiis Cesareæ Majestatis.
Officium S. Januarii Episc. et mart. semel in Mense. Semiduplex. Pro Regno Neapol.

DIE XI. FEBRUARII.

In festo Bb. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V.

Pro Regnis et Provinciis subjectis Dominio Serenissimæ Domus Austriacæ. Duplex.

Vesperæ de sancta Scholastica a Capitul. de sequenti.

Capitulum. Hebr. 13. 7.

Fratres, mementóte Præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei, quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus.

Jam nimis terris fácinus per omne
Noxa regnábat sine lege abérrans,
Inque peccántes Súperi tonábant
Víndice dextra:
Quando lugéndis miseráta fatis
Virgo septénos Próceres coruscos

Sánguine et claros pietáte multa
Cælitus accit.

Accit afflíctis pópulis piándis,
A tot ærúmnis, máculis, ruínis;
Accit et semper sibi servitúros
Strénuo amóre.

Veste lugúbri índuit, ut dolóres
Défleant ejus, mage dum ferâli
In trabe infánda périit cruénte
Diva Propágo.

Fílios rursus vocitávit omnes,
Ut velut Matrem studióse amántem
Créderent ipsam, pária et reférrent
Pígnora amóris.

Tunc quis exússit charitátis ignis
Pectus ipsórum! Date, quæso, Patres,
Filios vestros páribus beátis
Ignibus uri.

Tu Pater præsta, tríbue et Redémptor,
Tuque da nobis Paracléte summe
Vírginem Matrem cólere ac amáre,
Flere et in ævum. Amen.

℣. Oráte pro nobis septem Beáti Patres.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona. Isti sunt Viri misericórdiæ, quorum pietátes non defuérunt. Semen eórum et glória eórum non derelinquetur.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui in jugem memóriam dolórum Sanctíssimæ tuæ Genitrícis, per Septem Beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fœcundásti: concéde nobis fámulis tuis in hac lacrymárum valle degéntibus, ita ejúsdem mœstíssimæ Matris Sócios cum ipsis esse passiónum in terris, ut perpétuæ consolatiónis consórtes fieri mereámur in cælis. Qui vivis etc.

Deinde fit comm. S. Scholasticæ virg.

Ad Matut. Invitat. Mirábilem Dóminum in Servis Deíparæ, * Veníte adorémus. Psal. Veníte. 2. Hymnus.

PRæclára septem lúmina
Tusci micántis Ætheris,
Vos Virgo Mater éxcitat,
Ut luce mundus spléndeat.

Vos labra lacte pérlita
Servos Maríæ nóminant;
Tum Virgo vos Senários
Adíre colles ímperat.

Vos ipsa Mater ínclyta
Funébre pállio índuit,
Ut defleátis vúlnera,
Quæ pértulit sævíssima.

Hoc ipsa cæli e cúlmine
Petro revélat mártyri,
Jubétque cœtum pérpetem
Hinc pósteris constítui.

Qui famuléntur júgiter,
Ipsámque semper díligant,
Colant, propágent, prædicent
Ejus dolóres flébiles.

Quæso, Duces fortíssimi,
Ah vos sequámur máscule,
Ardor, dolórque férvidus

In Vírginem nos óccupent.
Et tu supérna Trínitas
Perfúnde sancto róbore,
Vitámque fac non ímparem
Nostris Beátis dúcere.
Amen.

In primo Nocturno,

Antiphona. In vértice móntium plantávit Regína Mártyrum víneam justórum, qui dolóres ejus meditabántur die ac nocte.

Psalmus. Beátus vir, qui non ábiit. ut in Communi Conf. non Pontificis. lxxvii.

Antiphona. Dómina dixit ad eos: Fílii mei estis vos: exsultáte, quia ego vos génui.

Psal. Quare fremuérunt gentes. lxxviii.

Antiph. Voce sua ad Dóminam clamavérunt, et exaudívit eos de monte sancto suo.

Psal. Dómine, quid. lxxviii.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte justi.

℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Lectio i. Laudémus viros gloriósos. ut in Communi Conf. Pont. ii. loco. lxx.

℟. i. Lætábitur desérta et ínvia, et exultábit solitúdo, * Et florébit quasi lílium.

℣. Gérminans germinábit, et exultábit lætabúnda et laudans. Et.

℟. ii. Sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum: * Quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine.

℣. In cubílibus, in quibus prius dracónes habitábant, oriétur viror cálami et junci. Quia.

℟. iii. Hæc est vera fratérnitas, quæ regnum mundi et omnem ornátum sæculi contémpsit, * Propter amórem Dómini Jesu Christi.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Propter.

Glória Patri. Propter.

In secundo Nocturno.

Antiphona. Non diligéntes vanitátem, nec requiréntes mendácium, ómnia sæculi bona abdicavérunt, et a Dómino mirificáti sunt.

Psal. Cum invocárem. lxxx.

Antiph. In multitúdine misericórdiæ Dóminæ suæ sperántes, introiérunt in domum ejus, et adoravérunt ad templum sanctum ejus.

Psal. Verba mea. lxxx.

Antiph. Ex ore infántium et lacténtium Servos tuos illos dicéntium perfecísti, Dómina, laudem eórum. Quam admirábile est nomen tuum!

Psal. Dómine Dóminus noster. lxxxi.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delectentur in lætítia.

Lectio iv.

DEcimo tértio Christiáni nóminis sæculo inter álios Florentínos Patrítios septem erant avórum sánguine opibúsque illústres; at virtútibus spectátis suis longe illustrióres, nuncupáti, ut Religióni nomen dedére; Bon-

filius Monáldius, Bonajúncta Manétti, Manéttus Antelléusis, Amidéus de Amidéis, Ugúccio Ugucciónius, Sostenéus de Sostenéis, demum Aléxius de Falconériis. Cum hi trigésimo tértio supra millésimum ac bis centésimum annum auspicatíssimo Assúmptæ Vírginis festo, in sodálitio quodam, cui títulus Laudéntium erat, Augustíssimæ Dei Genitríci, prout par erat, laudes exsólverent, ab eádem dulcíssime iis apparénte, inopíne monéri se séntiunt ad sublimióris vitæ genus, postthábito mundo, amplecténdum; absolutísque idcírco, quibus dabant óperam, láudibus, conféstim pérciti in unum, collatísque mútuo consíliis, supérnis Dei vocántis vocantísque Deíparæ oráculis parére mox decrevérunt. Quod et sédulo factum est ab iísdem; nam consúlto statim matúre Urbis Epíscopo, post fortúnæ abdicátis bonis erogatísque ample in egénos, cilíciis carni obstríctis, viliόribus detritísque véstibus cinérei colóris indúti, in rurálem parvam ædículam secessérunt natalítio die amantíssimæ ipsórum paréntis, ut vitæ sanctióris primórdia óptime inírent, qua die mortálibus orta sacratíssimam vitam ipsa inchoáverat.

℟. Omnes isti congregáti sunt, venérunt, Dómina, tibi: * Et ómnibus his velut ornaménto vestiéris. ℣. Et circúmdabis tibi eos quasi Sponsa. Et ómnibus.

Lectio v.

Sic Septem beáti viri caritátis fœdere devíncti eádem in domo semet uníerant: cum ecce per Urbem visos, statim Dómino sic disponénte, moventéque infantíles voces Deípara, ex infántium ore ac lacténtium, inter quos tum puer erat sanctus Philíppus Benítius vix quintum mensem ingréssus, se Maríæ clamári Servos insperáto est audítum. Quanta tunc et exínde amóris flamma in Dóminam suam, cujus (ignáris ipsis) declaráti Servi erant, excitátis stúdiis exárserint, non fácile est explicátu. Illud solum scitur, quod sic ei se dedidérunt, ut véluti Matrem suam venerári, maximóque honóre habére, morem ei gérere in ómnibus, et obtemperáre propter eam cunctis summópere studúerint. Hinc étiam ádeo jucúndi gratíque ei fuére, ut, cum vitatúri pópuli plausum in Senárium Montem ab ipsa iis præosténsum habitatúri teténderint, ibíque Crucifíxum Jesum mœstissimámque Matrem doléntes ássidue recólerent, appáruit illa eis, habitúque lúgubri assignáto in memóriam Dolórum suórum, ut compateréntur istis, eos consecrávit.

℟. Vocábo Servos meos, et índuam illos túnica mea, et cíngulo meo confortábo eos, * Et potestátem meam dabo in mánibus eórum.
℣. Et erunt quasi patres habitántibus Jerúsalem. Et potestátem.

Lectio vi.

ITa cineríciis véstibus, indulgénte étiam Epíscopo, in nigras mutátis, post nonnúllos annos, fortunátis quidem auspíciis, claríssimum illud Prædicatórum Ordinis Decus sanctus Petrus Martyr Floréntiam accérsit, et audíta inspectáque simul non fucáta Sanctimónia ipsórum, ita Dei amíci se cœpérunt mútuo dilígere, ut familiaríssime versaréntur ínvicem secum, seséque altérne fovérent. Inter cétera porro illud áccidit, quod sperante ínclyto Mártyre honórem Deo non módicum, magnum Terris cómmodum próditum iri si propítia Vírgine longe latéque propagaréntur, una cum ipsis impénse eam exoránte, ut arguménto áliquo voluntátem suam patefáceret, invocáta Virgo amans in visióne ei revelávit, se Viros illos Septem et qui ventúri erant post eos, inter mundi hómines omnes ad singuláre servítium suum selegísse, et commiserándis pœnis jam latis suis amaríssimis construéndum Ordinem esse ad sui honórem et glóriam. Hoc prodigióso Virgíneo decréto animáti humíllimi Patres, non quia suæ mentis fuísset successóres pósteros gígnere, sed ut jussa reseráta fácerent suprémæ eórum Regínæ, quæ nómine suo duratúram sibi famíliam fundári volúerat, instituére deínceps Sacrum Servórum Ordinem decrevérunt, non tam ut primi ejus Fundatóres, quam ut Cæléstis suæ Fundatrícis Minístri obsequéntes, quos proínde Dóminus, ut Servos bonos et fidéles suos ac Matris, in vita multis virtútibus, in morte multis prodígiis, post tránsitum multis miráculis adornávit; novíssime vero Benedíctus décimus tértius, ejus Institúti Proféssor, cujus sanctus Petrus erat, ejus quoque in eos heres amóris, Póntifex renuntiátus, eórum miram Institutiónem, ut inclarésceret Orbi, lectiónibus his recenséri peramánter consúluit ac mandávit.

℟. Vidi conjúnctos viros habentes lúgubres vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.
℣. Vidi Angelum Dei fortem volántem per médium cælum voce magna clamántem et dicéntem. Isti.
Glória Patri. Isti.

In tertio Nocturno.

Antiphona. Ingrediéntes sine mácula et operántes justítiam, habitavérunt in tabernáculo tuo, et requievérunt in monte sancto tuo.

Psalmus. Dómine, quis habitábit. lxxxiii.

Antiphona. Glóriam et magnum decórem imposuísti super eos, Regína Mártyrum, cum in memóriam dolórum tuórum lúgubrem vestem eos induísti.

Psalm. Dómine, in virtúte tua. lxxxiii.

Antiph. Hæc fuit generátio quærentium Dóminam, quæréntium Stellam ex Jacob. Te laudámus Rex glóriæ.

Psalm. Dñi est terra. lxxxiv.

℣. Justi autem in perpétum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilia. Pusíllum gregem. ut in Communi Confess. non Pontif. ii. loco. xc.

℟. vii. Dábitur lugéntibus Sion coróna pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœróris: * Et vocabúntur fortes justítiæ, plantátio Dómini ad glorificándum.

℣. Sacerdótes Dómini vocabúntur, Minístri Dei nostri. Et.

Benedictio. Quorum festum.

℟. viii. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: * Et flores mei fructus honóris et honestátis.

℣. Ego mater pulchræ dilectiónis et timóris et agnitiónis et sanctæ spei. Et flores. Glória Patri. Et flores.

A D L A U D E S

et per Horas, Antiph.

SApiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis de Laud. Dominicæ. 17.

Antiphona. Isti sunt Viri Septem boni testimónii, pleni Spíritu Sancto, et sapiéntia.

Antiph. Appáruit eis Dómina Angelórum, et diléxit eos in visióne et in agnitióne magnálium suórum.

Antiphona. Beáti Viri tui, Regína ómnium; beáti Servi tui, qui stant coram te semper.

Antiphona. Laudem dícite Deo nostro, omnes Servi ejus, et qui timétis eum pusílli et magni.

Capit. Fratres mementóte, ut supra. ccviii.

Hymnus.

INclyti Patres, Dominæque Mundi
Impigri Servi, Famulátus iste
Dícite, oh quali rútila coróna
Vos redimívit!
Noscis ad cælos súbito evocátus
Omnium Princeps, célebris Monalde
Quem sibi ut carum Génitrix supréma

Duxit ad Æthram.

Tuque dic nobis Bonajúncta felix,
Qui Dei funus mémorans ad aram,
Dum recensébas obiísse Jesum,
Lætus obísti.

Indica et tu Sostenée ac Ugúcci,
Ambo qui e terris simul emigrástis
Angelos inter, revehénte secum
Vírgine utrúmque.

Te modo cuncti résonent, Manétte,
Qui velut Cycnus cíneri propínquus
Occinens hymnos álacer Maríæ
Fata subísti.

Sic, Amidée, et tibi gratulámur,
Cujus ardórem moriéntis ignis
Visus efférvens ápice in Senárii
Belle aperívit.

Nunc tibi festis módulis, Aléxi,
Pláudimus gnari, prope vitæ agónem
Vírginis Natum tibi blandiéntem
Sarta dedísse.

Sit decus Patri, parilíque Proli,
Flámini et Sancto, tribuátque nobis
Æmulos horum fieri in cólenda
Vírgine Diva. Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Antiphona. Fecit misericórdiam Dóminus cum Pátribus nostris: eréxit nobis cornu salútis in domo suæ Genitrícis. Serviámus illi.

Oratio. Dómine Jesu Christe. ut supra. ccix.

Ad Tertiam, Antiphona. Isti sunt Viri Septem.

Capitulum. Fratres, Mementóte. ut supra.

℟. breve. Lætámini in Dómino, * Et exultáte justi. Lætámini.

℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exultáte. Glória Patri. Lætámini.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Antiphona. Appáruit eis Dómina.

Capitulum. Eccl. 44.

Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus.

℟. brev. Exúltent justi * In conspéctu Dei. Exúltent.

℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu.

Glória Patri. Exúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, Antiphona. Laudem dícite Deo.

Capitulum. Eccl. 44.

Filii eórum propter illos usque in ætérnum ma-

nent. Semen eórum et glória eórum non derelinquétur. ℟. breve. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Vesperas, Antiphona. Sapiéntia. cum reliq. ut supra in Laud. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica, 120. et loco ultimi Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125. Capitulum, Hymnus et ℣. ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona. O magnum charitátis opus! Regína géneris humáni primis nostris Pátribus mire appárens, e mundo eos evocáre, singuláriter sibi selígere, lúgubrem vestem indúere, unáque cum pósteris in peculiáres Servos ac fílios consecráre dignáta est. Te, Mater dulcíssima et Dómina, laudámus, benedícimus, glorificámus.

Oratio. Dómine Jesu Christe. ut supra. ccix.

DIE XXVI. FEBRUARII.

Officium S. Margaritæ de Cortona. Semidupl.

Neap. assign. die xxvi. alias alibi.

Omnia de Communi Sanctarum nec Virginum, nec Martyrum, præter ea, quæ hic sunt propria.

Ad Magnificat Antiphona. Símile est regnum cælórum. ut in communi nec Virg. nec Martyr. cx.

Oratio.

DEus, qui fámulam tuam Margarítam de perditiónis via ad salútis trámitem misericórditer deduxísti: eádem nobis miseratióne concéde; ut, quam prius errántem sectári non erubúimus, mox pœniténtem ímpigre sequi gloriémur. Per Dóminum.

Deinde si venerit in Quadragesima fit commemorat. Feriæ.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In Quadrag. vero leguntur Lectiones primi Nocturni. Mulíerem fortem. de Communi non Virg. cxii.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

MArgaríta, a loco dormitiónis, Cortonénsis appelláta, Laviáni in Túscia ortum hábuit. Primis adolescéntiæ suæ annis mundi voluptátibus capta in Montis Politiáni civitáte vanam, et lúbricam vitam duxit; sed cum amásium ab hóstibus fœde transfóssum indício canis in fóvea sub strue lignórum tumulátum fortúito reperísset, íllico facta est manus Dómini super eam, quæ magno culpárum suárum mœróre tacta, éxiit foras, et flevit amáre. Itaque Laviánum revérsa, crine detónso, negléсto cápi-

te, pulláque veste contécta, erróribus suis, mundíque illécebris núntium misit; inque ædibus Deo sacris fune ad collum alligáto, humi procúmbens, ab ómnibus, quos ántea móribus suis palam offénderat, véniam exorávit. Mox Cortónam profécta in cínere, et cilício ab se læsam Dei Majestátem placáre stúduit; donec post triennále virtútum experiméntum, a Frátribus Minóribus spiritális vitæ dúcibus, Tértii Ordinis hábitum impetrávit. Uberes exínde lácrymæ ei familiáres fuérunt, atque ima suspíria tanta ánimi contritióne ducta, ut diu elínguis consísteret. Léctulus nuda humus, cervícal lapis, aut lignum porréxit, atque ita noctes insómnes in cæléstium meditatióne tráhere consuévit, nullum ámplius pravum desidérium perpéssa, dum bonus spíritus prómptior infirmam carnem ad subeúndos labóres erigébat.

℟. Propter veritátem. cxiii.

Lectio v.

A Dæmone insídiis, funestísque conátibus lacessíta múlier fortis hostem ex verbis detéctum semel, atque íterum invícta répulit. Ad eludéndum vanæ glóriæ lenocínium, quo a malo spíritu petebátur prætéritos mores suos per vicos, et platéas alta voce accusáre non déstitit, omni supplício se ream inclámans: nec nisi a Confessário detérrita in speciósam fáciem olim impúri amóris causam sævíre abstínuit, ægre ferens suam formam longa carnis maceratióne non aboléri. Quibus, aliísque magnæ pœniténtiæ arguméntis suórum críminum labe expiáta, atque ita de se triumphátrix, ut sensus plane omnes a mundi illécebris custodíret, digna facta est, quæ sæpe Dómini consuetúdine fruerétur. Ejúsdem quoque Christi, et Vírginis Matris dolórum, quod ipsa ardénter expetíerat, párticeps facta, cunctis sénsibus destitúta, et vere mórtua intérdum visa est. Ad eam proínde véluti ad perfectiónis magístram ex díssitis étiam regiónibus plúrimi conveniébant: ipsa vero cælésti, quo erat perfúsa, lúmine, córdium secréta, consciéntias hóminum, imo et peccáta in remótis licet pártibus Deum offendéntium cum dolóre, et lácrymis détegens, summáque in Deum, et próximum charitáte fervens ingéntem animárum fructum operáta est. Ægris ad se veniéntibus salútem, obséssis a dæmone liberatiónem impetrávit. Púerum defúnctum, lugénte matre, ad vitam redúxit. Imminéntes bellórum tumúltus assíduis oratiónibus sedávit. Dénique summæ pietátis opéribus, vivos et mórtuos sibi demeruit.

℟. **Dilexísti justitiam. cxiv.**

Lectio vi.

Tot sanctis opéribus occupáta, de rigóre, quo assídue corpus suum exercébat, nihil remísit, neque a stúdio cæléstia meditándi se avélli passa est, in utróque vitæ génere plane admiránda, utrámque sorórem Magdalénam, et Martham réferens. Tandem pro se Dóminum orans, ut ex hac valle lacrymárum sursum in cæléstem pátriam revocarétur, exaudíta est orátio ejus, die atque hora dormitiónis ei patefáctis. Méritis ítaque et labóribus plena, ac cæléstibus donis cumuláta, cœpit córporis víribus destítui, perque dies decem et septem nullo cibo, sed divínis tantum collóquiis refécta est: tum sanctíssimis Ecclésiæ Sacraméntis rite suscéptis, vultu hilari, atque óculis in cælum convérsis, octávo Kaléndas Mártias anno ætátis quinquagésimo, suæ conversiónis vigésimo tértio, humánæ vero salútis millésimo ducentésimo nonagésimo séptimo, felix migrávit ad Sponsum. Corpus in hanc usque diem végetum, incorrúptum, illæsum, et suáviter olens summa religióne cólitur in Ecclésia Fratrum Minórum, quæ jam ab eádem Margaríta appellátur. Miráculis contínuo flóruit, quibus permóti Románi Pontífices ad augéndum ejus cultum plúrima liberáliter indulsérunt; Benedíctus vero décimus tértius in festo Pentecóstes, die sextadécima Maji anni millésimi septingentésimi vigésimi octávi, solémnem ejus Canonizatiónem religiosíssime celebrávit.

℟. **Fallax grátia. cxv.**

In iii. Noct. legitur de Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. **Símile est regnum cælórum thesáuro** ut in Communi nec Virg., nec Mart.

In Laud. ad Benedictus, Aña. **Ut cognóvit, resípuit Seráphici Ordinis Magdaléna: dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum.**

Oratio. **Deus, qui.** ut supra.

Deinde fit comm. Feriæ si venerit in Quadrages.

In ii. Vesp. ad Magnificat, Aña. **Ego diléćto meo, et ad me convérsio ejus: invéni, quem díligit ánima mea, ténui eum, nec dimíttam.**

Oratio. **Deus, qui.** ut supra.

Et fit commemor. Feriæ, si venerit in Quadragesima.

DIE V. MARTII.

In festo B. Joannis Josephi de Cruce Conf. Dupl.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. præter seq.

Oratio.

Deus, qui Beátum Joánnem Joséphum Confessórem tuum per árduas paupertátis, humilitátis, et pœniténtiæ vias cælésti glória sublimásti: da nobis, quæsumus, ut carne mortificáti, ejus imitémur exémpla,

et gáudiis perfruámur ætérnis. Per Dóminum.

Et fit comm. S. Casimiri, et Fer. Quadrag., ut in Corpore Brev.

In primo Noct. Lectiones de Scriptura occur. In Quadragesima. **Justus**, de eodem Comm. **lxxix.**

In ii. Nocturno. Lectio iv.

ISclæ Regni Neápolis in urbe apud Ænáriam Insulam ortus est Beátus Joánnes Joséphus de Cruce paréntibus nobilitáte sánguinis morúmque probitáte præstántibus, a quibus cum Christiánæ pietátis sémina in ejus ánimam supérnis benedictiónibus prævéntam fúerint cum lacte instilláta, fructus mox ubérrimos adtulérunt. Tenérrima adhuc ætáte, nedum a nugis puerílibus abhórruit, sed virtútes excólere cœpit illustrióres, siléntii potíssimum, mortificatiónis, mundi, suíque ipsíus abnegatiónis, quas assíduo oratiónis stúdio confovébat. Deíparæ cultum, quem ad óbitum usque in dies auxit, intérea témporis arrípuit; Dominicæque Passiónis, et Eucharístiæ Mystéria affécta peculiári prosequebátur. Sācti Petri de Alcántara Institútum, quod Joánnes de S. Bernárdo ex Hispánis Excalceátis, Cleménte IX. approbánte, nupérrime in Itáliam invéxerat, divíno afflánte Númine, anno vitæ suæ sextodécimo ampléxus est Italórum primus. Seráphico Patriárcha, fidissimóque ejus alúmno Petro de Alcántara in ipso tyrocínio sibi ad imitándum propósitis, mirum quam perfécte pœniténtiam hujus, et contemplatiónem, humilitátem illíus, ac paupertátem jam tum fúerit adsecútus.

℟. Honéstum fecit. lxxxii.

Lectio v.

TErtio vix decúrso a solémni professióne sua anno Pedemontáni Alíphæ Cœnóbii fundatióni destinátur, quod ejus ópera exíguum ádeo evásit, ut altérius, quod olim in Petróso Extremadúræ Sanctus Petrus de Alcántara, Cléricus ipse quoque excitáverat, imáginem simíllimam reférret. Sacerdótio ex obediéntia inaugurátus, disciplínis morálibus, quas numquam perdidícerat, improvíso excúltus visus est. Superiórum vénia, non longe ab eo Cœnóbio, sacram Erémum exstrúere adgréssus subter excélsi montis dejéctu, ut absolverétur quam citíssime, ligna, lápides, calcem húmeris suis mordáci loríca contéctis exportábat, ita ut per calcánea cruor ubértim in terram deflúeret. Fratrum rogátu leges quasdam pro sacro illo recéssu peculiáres cóndidit dignas, quæ a Sede Apostólica confirmaréntur. Novitiórum regímini præpósitus, eórum ad vitam

regulárem compónere mores eo proféctu eníxus est, ut illórum áliqui sanctitátis, et miraculórum fama inclarúerint. Verum cum Clemens Papa XI., sæculi hujus décimi octávi inítio Fratres Italos Excalceátos ab Hispánis in Regno Neápolis sejunxísset, illíque nulla regíminis forma potiréntur, ab eódem Pontífice, obsisténte licet humáni géneris hoste, Províncíæ Neapolitánæ Sancti Petri de Alcántara nuncupátæ, erectiónem obtínuit.

℟. Amávit eum. lxxxii.

Lectio vi.

PRimus novæ istiúsmodi Províncíæ Minister renuntiátus, régimen, quod abdicáverat, Sacræ Congregatiónis Episcopórum, et Regulárium jussu adsúmere coáctus, difficile relátu est, quot, qualésque calúmnias Dei fámulo devoráre opus fúerit, ut Itálicam Excalceatórum Fratrum famíliam constabilíret. Rebus compósitis, eo sese totum convértit, ut duplex ille Petri de Alcántara contemplatiónis, et pœniténtiæ spíritus altas inter suos radíces ágeret, quos præclaríssimis virtútum exémplis anteíbat, humilitáte in primis, rigidáque claustrális disciplínæ custódia, paupertáte, et abstinéntia enítuit admirábili. Unicum ad nudam carnem sexagínta quatuor annis hábitum adhíbuit; perque vigínti quátuor annos priscórum eremicolárum ritu, pane tantum, ac frúctibus victitávit, quod edúlii genus ex obediéntia in nauseósum commutávit férculum. Flagéllis aspérrimis, cilíciis et cruce férrea acútis instrúcta clavículis, corpus suum dilaniávit. Illud étiam de eo fertur, quod crebérrimas inter orándum écstases passus est, quodque ráptibus, prophetía, miráculis, alíísque hujúsmodi supernaturálibus donis vivens clarúerit. Dénique zelo animárum absúmptus, octogenárius, apoplético morbo corréptus, tértio Nonas Mártias in ósculo Dómini in Cœnóbio S. Lúciæ Montis Urbis Neápolis, anno septingentésimo-trigésimo quarto supra millésimum óbiit. Eúmdem novis miráculis coruscántem, anno ab illíus decéssu quinquagésimo sexto Pius VI. Póntifex Máximus Beatórum albo recénsuit.

℟. Iste homo. lxxxiii.

In iii. Noctur. Homilia in Evangel. **Nolíte timére** de eod. Commun. Conf. 2. loco. xc.

In Laud. fit commem. Fer. si occurrat in Quadrag.

DIE VII. MARTII.

In festo S. Thomæ de Aquino Confessoris et Doctoris Patr. Neapolitani.

Duplex majus.

Omnia ut in Breviario sub hac die.

DIE XVIII. MARTII.

In festo S. Gabrielis Archangeli. Duplex majus.

Pro Germania, et Regnis Hispanis.

Si celebretur in Quadrages. fit commem. et dicitur nona Lectio de Feria occurrente.

Si vero celebretur post Pascha, additur **Allelúja**, et Psalmi Nocturnorum dicuntur sub una Antiphona illius Nocturni.

Ad Vesperas, Antiphona. **Ingrésso Zacharía.** cum reliq. de Laudibus. **ccxxv.** Psalmus. **Dixit Dóminus.** cum reliquis de Dominica. **120.** et loco ultimi, Psalmus. **Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125.**

Capitulum. Dan. 9.

Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni, et dócuit me: et locútus est mihi, dixítque: Dániel, nunc egréssus sum, ut docérem te, et intellígeres.

Hymnus.

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator et Redémptor,
Cælitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchael in ædes
Cælitus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella relégat.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cælo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis
Adsit e cælo Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo, Dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis Chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cæli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnificat, Antiphona. Ingréssus Gábriel Angelus ad Maríam vírginem, dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus.

Oratio.

Deus, qui inter céteros Angelos, ad annuntiándum Incarnatiónis tuæ mystérium Gabriélem Archángelum elegísti: concéde propítius; ut qui festum ejus ce-

lebrámus in terris, ipsíus patrocínium sentiámus in cælis. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit comm. S. Patritii. Postea fit comm. Feriæ occ. si celebretur in Quadrages.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Archangelórum Dóminum,* Veníte, adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 2. Hymn. Christe, sanctórum. ut supra. ccxx.

In primo Nocturno, Aña. Dixit Angelus Gábriel ad Daniélem: Intéllige fili hóminis, quóniam in témpore finis implébitur vísio.

Psalmus. Dómine, Dóminus noster. cum reliq. Psalmis, ut in Festo Apparitionis S. Michaelis Archangeli die 8. Majii. 532.

Antiph. Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni, et dócuit me.

Psal. In Dño confido. 532.

Aña. Cumque Gábriel loquerétur ad me, collápsus sum pronus in terram: et tétigit me, et státuit me in gradu meo.

Psal. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo. 532.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 9.

EGo Dániel, cum adhuc lóquerer, et orárem, et confitérer peccáta mea, et peccáta pópuli mei Israel, et prostérnerem preces meas in conspéctu Dei mei, pro monte sancto Dei, adhuc me loquénte in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque: Dániel, nunc egréssus sum, ut docérem te, et intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: ego autem veni, ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es: tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visiónem.

℟. Cum oráret Dániel, et confiterétur peccáta sua, et peccáta pópuli sui: * Ecce Archángelus Gábriel cito volans tétigit eum in témpore sacrifícii vespertíni.

℣. Cumque prostérneret preces suas in conspéctu Dei sui. Ecce.

Lectio ii.

SEptuagínta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempitérna, et impleátur vísio et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum. Scito ergo, et animadvérte: ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem usque ad Christum

ducem hebdómades septem, et hebdómades sexagínta duæ erunt: et rursum ædificábitur platéa, et muri in angústia témporum.

℟. Locútus est Gábriel Daniéli, et dixit: Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: * Ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es.

℣. Tu autem animadvérte sermónem, et intéllige visiónem. Ego.

Lectio iii.

ET post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus, et non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est: et civitátem et sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro, et finis ejus vástitas, et post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómada una, et in dimídio hebdómadis defíciet hóstia et sacrifícium: et erit in templo abominátio desolatiónis, et usque ad consummatiónem et finem persevérábit desolátio.

℟. Ecce vir Gábriel, quem víderam, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni, et dócuit me, et dixit: * Dániel, nunc egréssus sum, ut docérem te, et intellígeres.

℣. Gábriel, fac me intellígere istam visiónem: et venit, et stetit juxta, ubi ego stabam, et ait ad me. Dániel. Glória Patri. Dániel.

In secundo Nocturno, Aña. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem.

Psalmus. Cœli enárrant. 534.

Antiphona. Et dixit Zacharías ad Angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea procéssit in diébus suis.

Psal. Dómini est terra. 535.

Antiphona. Respóndens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizáre.

Psalmus. Benedícam Dóminum in omni témpore. 535.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.

℟. De manu Angeli.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Ex Homilia de Laudibus Virginis super Missus est.

Lectio iv.

MIssus est Angelus Gábriel a Deo. Non árbitror hunc Angelum de minóribus esse, qui quálibet ex causa crebra sóleant ad terras fungi legatióne. Quod ex ejus nómine palam intélligi datur, quod interpretátum, Fortitúdo Dei dícitur: et quia non ab áliquo álio forte excellentióre se (ut ássolet) spíritu, sed ab ipso Deo mitti perhibétur. Propter hoc ergo pósitum est, a Deo. Vel ídeo dictum est, a Deo, ne cui, vel beató-

rum spirítuum suum Deus antequam Vírgini, revelásse putétur consílium, excépto dumtáxat Archángelo Gabriéle. Qui útique tantæ inter suos inveníri potúerit excelléntiæ, ut tali et nómine dignus haberétur, et núntio.

℟. Factum est, cum sacerdótio fungerétur Zacharías in órdine vicis suæ ante Deum, * Appáruit ei Angelus Gábriel, stans a dextris altáris incénsi.

℣. Cumque ingréssus in templum Dómini incénsum póneret secúndum consuetúdinem sacerdótii sui. Appáruit.

Lectio v.

NEc discórdat nomen a núntio: Dei quippe virtútem Christum, quem mélius nuntiáre decébat, quam hunc, quem símile nomen honórat? Nam quid est áliud fortitúdo, quam virtus? Non autem dédecens, aut incóngruum videátur, Dóminum et núntium commúni censéri vocábulo, cum símilis in utróque appellatiónis, non sit tamen utriúsque símilis causa. Aliter quippe Christus fortitúdo vel virtus Dei dícitur, áliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupatíve, Christus autem étiam substantíve.

℟. Descéndit Gábriel Angelus ad Zacharíam, dicens: * Ne tímeas quóniam exaudíta est deprecátio tua, et uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem.

℣. Et Zacharías turbátus est videns, et timor írruit super eum: ait autem ad illum Angelus. Ne tímeas.

Lectio vi.

CHristus Dei virtus et dícitur, et est: qui forti armáto, qui suum átrium in pace custodíre solébat, fórtior supervéniens, ipsum suo bráchio debellávit, et sic ei vasa captivitátis poténter erípuit. Angelus vero fortitúdo Dei appellátus est, vel quod hujuscémodi merúerit prærogatívam offícii, quo ejúsdem nuntiáret advéntum virtútis, vel quia Vírginem natúra pávidam, símplicem, verecúndam, ne miráculi novitáte expavésceret, confortáre deberet, quod et fecit: Ne tímeas, ínquiens, María: invenísti enim grátiam apud Deum. Conveniénter ítaque Gábriel ad hoc opus elígitur: imo, quia tale illi negótium injúngitur, recte tali nómine designátur.

℟. Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et hæc evangelizáre: * Ecce eris tacens, et non póteris loqui usque in diem, qua hæc fiant.

℣. Pro eo quod non credidísti verbis meis, quæ implebúntur témpore suo. Ecce. Glória Patri. Ecce.

In tertio Nocturno, Aña. Missus est Gábriel Angelus

ad Maríam vírginem desponsátam Joseph.

Psalmus. Cantáte Dómino cánticum novum. 537.

Antiphona. Gábriel Angelus Maríæ dixit: ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit filium in senectúte sua.

Psalmus. Dóminus regnávit, exúltet terra. 538.

Antiphona. Súscipe verbum, virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum Gabriélem transmíssum est.

Psalmus. Bénedic ánima mea Dómino. 538.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía S. Juliáni Archiepíscopi Toletáni.

Lib. 2. contra Judæos statim post principium.

SAcraméntum illud septuagínta hebdomadárum de Christi nativitáte Dániel per Angelum dídicit; simíliter et Zacharías, apparénte sibi Angelo, Joánnem filium de se generándum audívit, et María Angelo sibi prædicénti Christum ex se nascéndum et crédidit, et asséensit. Hæc tria per Angelum dicta, et compléta vidémus. Jam ergo solícite intuéndum est, utrum Angelus iste, qui Zacharíæ et Maríæ appáruit, ipsi quoque Daniéli illa prædíxerit.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph, núntians ei Verbum: et expavéscit virgo de lúmine.* Ne tímeas, María; invenísti enim grátiam apud Dóminum: ecce concípies, et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius.

℣. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista salutátio: et ait Angelus ei. Ne tímeas.

Lectio viii.

EQuidem ipse Dániel in prophetíæ suæ volúmine, quando illa sacraménta hebdomadárum de Christi nativitáte per Angelum futúra cognóvit: sic ipsíus Angeli nomen evidénter expréssit. Dicit enim: Ecce vir Gábriel, quem víderam in princípio, cito volans tétigit me, et dixit: Dániel, animadvérte sermónem: et réliqua, quæ ibi commemorántur. Item his tempóribus secúndum Evangélium, Angeli ipsíus nomen miríficum sic invenítur expréssum. Dixit enim idem Angelus Zacharíæ: Ego sum Gábriel,

qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizáre.
℟. Gaude, María virgo, cunctas hæreses sola interemísti: * Quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti, dum Virgo Deum et hóminem genuísti; et post partum Virgo invioláta permansísti.
℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quæ Gabriélis. Glória Patri. Quæ Gabriélis.

Nona Lectio de Feria occurrente, nisi transferatur post Octavam Paschæ, quia tunc dicitur sequens

Lectio ix.

QUod étiam de beátæ Maríæ vírginis partu sic in eódem Evangélio légitur: Missus est, inquit, Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Jam ergo maniféstum est, quod unus idémque Angelus Gábriel fúerit, qui et præfixa illa témpora Daniéli de Christi nativitáte apéruit, et partum Vírginis præséntem esse monstrávit. Ad tempus ítaque præfinítum occúrrit, et olim a se dicta, óperis efficiéntia compléta esse, convíncit: et illic fidélis in prophetía hebdomadárum, et hic fidélis per mystérium revelátum.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

INgrésso Zacharía templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus stans a dextris altáris incénsi.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio. 17.

Antiph. Ait autem Angelus: Ne tímeas, Zacharía, quóniam exaudíta est deprecátio tua.

Aña. Ego sum Gábriel Angelus, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te.

Antiphona. Gábriel Angelus locútus est Maríæ, dicens: Ecce concípies in útero, et páries filium: et vocábis nomen ejus Jesum.

Antiphona. Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Gábriel Angelus, dixit ei: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Capitulum. Dan. 9.

ECce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni, et dócuit me: et locútus est mihi, dixítque: Dániel, nunc egréssus sum, ut docérem te, et intellígeres.

Hymnus.

PLacáre, Christe, sérvulis,
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad Tribúnal grátiæ
Patróna Virgo póstulat.

Et vos beáta per novem
Distíncta gyros ágmina,
Antíqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.
Auférte Gentem pérfidam
Credéntium de fínibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos pastor regat.
Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Benedictus, Antiphona. Gábriel Angelus descéndit ad Zacharíam, et ait illi: uxor tua páriet tibi filium, et vocábis nomen ejus Joánnem, et multi in nativitáte ejus gaudébunt: ipse enim præíbit ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Oratio.

Deus, qui inter céteros Angelos, ad annuntiándum Incarnatiónis tuæ mystérium Gabriélem Archángelum elegísti: concéde propítius; ut qui festum ejus celebrámus in terris, ipsíus patrocínium sentiámus in cælis. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et fit commem. Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

Ad Tertiam, Antiphona. Ait autem Angelus.

Capitul. Ecce vir Gábriel. ut supra. ccxxv.

℟. bre. Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit.
℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit.
℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.
℟. De manu Angeli.

Ad Sextam, Antiphona. Ego sum Gábriel.

Capitulum. Dan. 4.

Ego autem veni, ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es: septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt, ut finem accípiat peccátum, ut impleátur vísio et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum.

℟. brev. Ascéndit fumus arómatum, * In conspéctu Dómini. Ascéndit.
℣. De manu Angeli. In conspéctu.
Glória Patri. Ascéndit.
℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Nonam, Antiphona. Dixit autem María.

Capitulum. Dan. 9.

Scito ergo, et animadvérte ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem usque ad Christum ducem hebdómades septem, et hebdómades sexagínta duæ erunt.

℟. brev. In conspéctu Angelórum, * Psallam tibi, Deus meus. In conspéctu.
℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam.

Glória Patri. In conspéctu.
℣. **Adoráte Deum.**
℟. **Omnes Angeli ejus.**

Vesperæ de S. Joseph Confessor. cum commem. S. Gabrielis, et feriæ.

Antiph. **Archángelus Gábriel ait ad Maríam : Non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María : Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum. Et discéssit ab ea Angelus.**
℣. **In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.**
℟. **Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.**

Oratio. **Deus, qui inter céteros** ut supra. **ccxxvi.**

Et fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

Si festum S. Joseph transferatur, in secundis Vesperis S. Gabrielis, omnia ut in primis, et loco ult. Psalm. **Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti. 133.**
℣. **In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.**
℟. **Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.**

Antiphona ad Magnificat, et Oratio ut supra. **ccxx.**

OFFICIUM

SACRATISS. CORONÆ SPINARUM D. N. JESU CHRISTI.

DUPLEX MAJUS.

Feria Sexta mensis Martii proximiore Hebdomadæ Passionis, non-impedita Festo Novem Lectionum eodem die occurrente, fit Officium Sacratiss. Coronæ Domini. Quod si omnes Feriæ Sextæ mensis Martii fuerint impeditæ, fiet Officium de Corona Domini in una Feria Sexta, in qua occurret Festum inferioris ritus ejusdem mensis Martii, translato in alium diem Festo inferioris ritus tunc occurrente; prout præscribitur in Rubrica hujus Officii, quod recitatur in pluribus Ecclesiis hujus Civitatis. Si hoc Festum cum alio duplici ejusdem ritus occurrat, habet integras utrasque Vesperas.

Ad Vesperas, Antiphona. Mílites Præsidis. cum reliq. de Laud., ut infra. ccxxxiv. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica 120. et loco ultimi, Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125.

Capitulum. Cant. 3.

Egredímini, et vidéte, Fíliæ Sion, Regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua in die desponsatiónis illíus, et in die lætítiæ cordis ejus.

In utrisq. Vesp.
Hymnus.

Vexílla Regis pródeunt,
Fulget Crucis mystérium,
Qua Vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit Unda, et Sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam Tártari.

O Crux, ave spes única,
Hoc Passiónis témpore,
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Tuam Corónam Spíneam adorámus, Dómine.

℟. Tuam gloriósam recólimus Passiónem.

Ad Magnificat, Antiphona. Apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes Corónam de Spinis imposuérunt Cápiti ejus, et veste purpúrea circumdedérunt eum.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui in memóriam Passiónis Dómini nostri Jesu Christi, Corónam ejus Spíneam venerámur in terris; ab ipso glória, et honóre coronári mereámur in Cælis. Qui tecum.

Fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum. Invitatorium. Summum Regem Glóriæ Christum pro nobis Spinis coronátum, * Veníte adorémus. Psalm. Veníte, exultémus Dómino. 2.

Hymnus.

PAnge, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.
De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.
Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars, ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor:
Atque ventre Virgináli
Carne amíctus pródiit.
Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia,
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat,
Et Dei manus, pedésque
Stricta cingit fáscia.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

In primo Nocturno.

Antiph. Maledícta terra in ópere tuo: spinas, et tríbulos germinábit tibi.

Psalm. 1. Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum. 3.

Antiph. Ait Jesus Discípulis suis: Fílius hóminis tradétur, et damnábunt eum morte, et illúdent ei, et cónspuent eum.

Psalmus. 2. Quare fremuérunt gentes. 4.

Antiph. Corónans coronábit te tribulatióne, quasi pilam mittet te in terram: ibi moriéris, et ibi erit currus glóriæ tuæ.

Psalm. 3. Dómine, quid multiplicáti sunt. 4.

℣. Tuam Corónam spíneam adorámus, Dómine.

℟. Tuam gloriósam recólimus Passiónem.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

QUis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei, neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum; despéctum et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem; et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus; unde nec reputávimus eum.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem; aspéctus ejus in eo non est; hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet; ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus.

Lectio ii.

VEre languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit; et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra; disciplína pacis nostræ super eum; et livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit; et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum.

℟. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? * Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

℣. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi. Et dicet.

De Zacharía Prophéta.

Lectio iii. Cap. 12. et 13.

ET erit in die illa: quæram contérere omnes gentes, quæ véniunt contra Jerúsalem. Et effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ, et precum; et aspícient ad me, quem confixérunt, et plangent eum planctu quasi super unigénitum; et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Jerúsalem; et dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus Exercítuum: pércute pastórem, et disperguéntur oves: et convértam manum meam ad párvulos.

℟. Tuam Corónam Spíneam venerámur, Dómine: tuam gloriósam recólimus passiónem. * Miserére nobis, qui

passus es pro nobis.

℣. Salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam. Miserére.

Glória Patri. Miserére.

In secundo Nocturno.

Antiph. Pro fruménto ortus est mihi tribulus: et pro hórdeo Spina.

Psalm. 4. Cum invocárem. 141.

Antiph. Egredímini, et vidéte, Fíliæ Sion, Dóminum Jesum Christum in diadémate, quo coronávit illum Synagóga mater sua.

Psalm. 5. Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum. 57.

Antiph. Vídimus eum, et non erat aspéctus, et quasi abscónditus vultus ejus: unde nec reputávimus eum.

Psalm. 8. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra. 6.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

De Homilía S. Athanásii Epíscopi in Passióne Dómini. Tom. 3.

Lectio iv.

CUm exuerétur Dóminus, eo ipso invisibíliter erigebátur de Diábolo trophæum; et quo illud maniféstum fieret, narrátur a Joánne, indútum fuisse púrpura, a Matthæo vero et Marco, chlámyde coccínea, coronámque illi ex Spinis super caput esse pósitam, et cálamum in manus datum; et ita cum eum produxíssent, génibus flexis adorásse. Miráculum novum, et incredíbile, et magnæ sine dúbio victóriæ insígne: quem enim ut hóminem condemnavérunt, eum mórtuum deínde ut Deum adoravérunt: et quem aspernabántur ut vilem, et contemptíbilem, eum confitebántur Regem, cui túnicam, et vestem detráxerant, eum púrpura circumdedérunt: et quem ignorántes contuméliis afficiébant, eum Prophétam étiam noléntes appellavérunt: et quem per ludíbrium, subsannationémque pulsábant, ei triumphália addidérunt ornaménta, coccíneam chlámydem, et Corónam Spíneam, et cálamum. Nam tamétsi ea quasi per contuméliam agébant, efficiebátur tamen inde, ut ab eo laténter spoliaréntur.

℟. Insurrexérunt in me viri iníqui; absque misericórdia quæsiérunt me interfícere; et non pepercérunt in fáciem meam spúere; et lánceis suis vulneravérunt me; et concússa sunt ómnia ossa mea. * Ego autem existimábam me tamquam mórtuum super terram.

℣. Effudérunt furórem suum in me, fremuérunt contra me déntibus suis. Ego autem.

Sermo S. Ambrósii Epíscopi.
Serm. 72. de S. Cypriano, alias 18. vel 58. vel 73.
Lectio v.

VIdeámus diligénter, ne ex pálmite óperis nostri non nascátur dulcédinis uva, sed fellis; ne dicátur nobis, quod Judæis dictum est per Prophétam: Sustínui, ut fáceret uvam, fecit autem Spinas, et non justítiam, sed clamórem. Quam dura condítio, ut posséssio, quæ Dómino suo suavitátis fructus afférre débuit, spinárum illum asperitáte compúnxerit: hoc est, cum Judæi Salvatórem debúerint tota fidei devotióne suscípere, Spinárum eum coronavérunt passióne. Quæ Coróna quidem, quantum in Judæis est, erat injuriárum contumélia; quantum in Dómino, erat Coróna virtútum. Compúngunt ergo Judæi Dóminum, dum corónant; compúngunt, dum crucifigunt. Unde ait Scriptúra Sancta: Vidébunt in quem compunxérunt.

℟. Omnes amíci mei dereliquérunt me, et prævaluérunt insidiántes mihi; trádidit me, quem diligébam. * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, subsannábant mihi. ℣. Inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ. Et terribílibus.

Lectio vi.

IGitur, fratres, vidéte, ne et nobis dicátur: Sustínui, ut fáceret uvam, fecit autem Spinas: hoc est, ne Spinas, quas Dómino Judæi cruéntis imposuérunt mánibus, nos iníquis sénsibus apponámus, et compungámus eum non asperitáte sénsuum, sed óperum pravitáte. Sunt enim Spinæ cordis, quæ Verbum Dei étiam vulneráre consuevérunt, de quibus méminit in Evangélio Salvátor dicens: Seminántis semen cecidísse inter Spinas, et crevísse eas, ac suffocásse quod satum est. Ergo, fratres, vidéte, ne vínea vestra non uvas, sed Spinas fáciat; ne vindémia vestra non vinum ásferat, sed acétum. Quisquis enim vindémiam legit, et paupéribus non largítur, ille acétum cólligit, non vinum. Quisquis messes recóndit, et indigéntibus non minístrat, iste non alimóniæ fructus repósuit, sed tríbulos avarítiæ congregávit. Nam proptérea ait Scriptúra de terra nostra: Spinas et tríbulos germinábit tibi.

℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi: * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me Spinis coronáres? ℣. Sepívi te, et lápides elégi ex te, et ædificávi turrim. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

In tertio Nocturno.

Antiph. Graváta est super me manus tua: convérsus sum in ærúmna mea, dum

configitur Spina.
Psalm. 95. Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra. 101.
Aña. Christus Jesus splendor Patris, et figúra substántiæ ejus, portans ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, Spinis coronátus apparére dignátus est.
Psal. 96. Dóminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ. 102.
Antiph. Pópule meus, quid feci tibi, aut quid moléstus fui? respónde mihi. Tu imposuísti Corónam Spíneam Cápiti meo, et arúndine percussísti.
Psalm. 97. Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit. 105.
℣. Deus meus éripe me de manu peccatóris.
℟. Et de manu contra legem agéntis, et iníqui.
Léctio S. Evangélii secúndum Joánnem.
Lectio vii. Cap. 19.
IN illo témpore: Apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit: et mílites plecténtes Corónam de Spinis imposuérunt Cápiti ejus. Et réliqua.
Homilía S. Augustíni Epíscopi.
Tract. 116. in Joan.
HOc Pilátus non ob álind fecísse credéndus est, nisi ut ejus injúriis Judæi satiáti, sufficere sibi existimárent; et usque ad ejus mortem sævíre desísterent. Ad hoc pértinet, quod idem Præses cohórtem suam étiam permísit fácere, quæ sequúntur, aut fortássis et jussit; quamvis hoc Evangelísta tacúerit: dixit enim quid deínde fécerint mílites, Pilátum tamen id jussísse non dixit; et mílites, inquit, plecténtes Corónam de Spinis imposuérunt Cápiti ejus, et veste purpúrea circumdedérunt eum, et veniébant ad eum, et dicébant: Ave Rex Judæórum; et dabant ei álapas. Sic implebántur, quæ de se prædíxerat Christus.
℟. Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus. * Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.
℣. Qui cum maledicerétur, non maledicébat; cum paterétur, non comminabátur. Qui peccátum. Lectio viii.
SIc Mártyres informabántur ad ómnia, quæ persecutóri libuísset fácere, perferénda; sic paulísper occúlta treménda poténtia commendabátur prius imitánda patiéntia; sic regnum, quod de hoc mundo non erat, supérbum mundum non atrocitáte pugnándi, sed patiéndi humilitáte vincébat; sic illud granum multiplicándum seminabátur horríbili contumélia, ut mirábile pullulále pulluláret in glória. Exiit ergo Jesus portans Co-

rónam Spíneam, et purpúreum vestiméntum, et dicit eis Pilátus: Ecce Homo. Hic appáret non ignoránte Piláto, hæc a milítibus facta, sive jússerit ea, sive permíserit; illa scílicet caussa, quam supra díximus, ut hæc ejus ludíbria inimíci libentíssime bíberent, et ultérius Sánguinem non sitírent. Egréditur ad eos Jesus portans Spíneam Corónam, et purpúreum vestiméntum, non clarus império, sed plenus oppróbrio; et dicit eis: Ecce Homo. Si regi invidétis, jam párcite, quia dejéctum vidétis. Flagellátus est, Spinis coronátus, ludibriósa veste amíctus est, amáris convíciis illúsus est, álapis cæsus est; fervet ignomínia, frigéscat invídia: sed non frigéscit, inardéscit pótius, et incréscit.

℟. Mílites Præsidis suscipiéntes Jesum in Prætórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem, et exuéntes eum, chlámydem coccíneam circumdedérunt: * Et plecténtes Corónam de Spinis posuérunt super Caput ejus. ℣. Genu fléxo ante eum, illudébant ei dicéntes: Ave Rex Judæórum. Et plecténtes. Glória Patri. Et plecténtes.

Nona lectio erit Homil. feriæ, et in fine dicit.

Te Deum laudámus. 16.

A D L A U D E S

et per Horas,

Antiph. Mílites Præsidis suscipiéntes Jesum in Prætórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem.

Psalm. Dóminus regnávit cum reliq. de Dom. 17.

Antiph. Et exuéntes eum, chlámydem coccíneam circumdedérunt ei.

Antiph. Et plecténtes Corónam de Spinis posuérunt super Caput ejus, et arúndinem in déxtera ejus.

Antiph. Et genu fléxo ante eum, illudébant ei dicéntes: Ave Rex Judæórum.

Aña. Et expuéntes in eum, accepérunt arúndinem, et percutiébant Caput ejus.

Capitulum. Cant. 3.

EGredímini, et vidéte, Fíliæ Sion, Regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua in die desponsatiónis illíus, et in die lætítiæ cordis ejus.

Hymnus.

LUstra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor,
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur,
Immolándus stípite.
Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt,
Unda manat, et cruor,
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flúmine!
Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis,
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,

Dulce pondus sústinent.
Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.
Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam,
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Avertántur retrórsum, et erubéscant.
℟. Qui cógitant mihi mala.

Ad Benedictus, Antiphona. Mílites índuunt Jesum púrpura, et impónunt ei plecténtes Spíneam Corónam; et cœpérunt salutáre eum: Ave Rex Judæórum.

Fit commem. Fer.

Ad Primam. In ℟. brevi. ℣. Qui passus es pro hómine.

Ad Tertiam, Antiphona. Et exuéntes eum.

Capit. Egredímini, ut supr.

℟. breve. Tuam Corónam Spíneam, * Adorámus Dñe. Tuam Corónam Spíneam.
℣. Tuam gloriósam recólimus Passiónem.
Adorámus. Glória Patri. Tuam Corónam.
℣. Miserére nostri, Dómine.
℟. Qui passus es pro nobis.

Ad Sextam, Antiphona. Et plecténtes Corónam.

Capitulum. Isai. 53.

VIdimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: Despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et quasi abscónditus vultus ejus, unde nec reputávimus eum.

℟. brev. Miserére nostri, * Dómine. Misérere.
℣. Qui passus es pro nobis. Dómine. Glória Patri. Miserére.
℣. Tibi glória, tibi triúmphus, et victória.
℟. Tibi summæ laudis, et honóris Coróna.

Ad Nonam, Antiphona. Et expuéntes in eum.

Capitulum. Joan. 19.

EXívit Jesus portans Corónam Spíneam, et purpúreum vestiméntum, et dicit eis Pilátus: Ecce Homo.

℟. breve. Tibi glória, * Tibi triúmphus, et victória. Tibi glória.
℣. Tibi summæ laudis, et honóris Coróna. Tibi triúmphus. Glória Patri. Tibi glória.
℣. Tuam Corónam Spíneam venerámur, Dómine.
℟. Tuam gloriósam recólimus Passiónem.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, cum comm. Fer.

Ad Magnificat, Antiphona. O Corónæ miránda dígnitas! mortis pœnas débitas repéllis: tu spes lapsis, firmitas infírmis; tu restáuras corónas pérditas.

OFFICIUM

DE CLAVIS, ET LANCEA DOMINI.

DUPLEX MAJUS.

In primis Vesperis, Aña. Hasta Regem glóriæ. cum reliq. de Laud. ut infra. cclxi. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et loco ultimi. Ps. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125.

Capitulum. Sap. 5.

SUmet Dóminus scutum inexpugnábile, æquitátem: ácuet autem duram iram in Lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

Hymnus.

Pange lingua gloriósæ
Lánceæ præcónium,
Quæ reclúsit pretiósæ
Cataráctæ flúvium,
Passo Christo doloróse
Pro salúte Géntium.

Hasta gazis præoptáta
Mundi pandit prétium,
Cordis tactu præparáta
Fit sagítta fórtium:
Arma Clavi sunt beáta
Contra vires dæmonum.

Dulcis Hasta Dei latus
Spoliásti sánguine:
Dulces Clavi, qui reátus
Expurgástis flúmine;
Ut sit mundus emundátus,
Et sanátus vúlnere.

Hasta fulcit viatóres,
Et timéntes ánimat,
Et osténso bellatóres
Cordis succo róborat,
Clavus firmat, et dat rores,
Pusillósque récreat.

Jesu victor inferórum,
Qui triúmphas Láncea;
Et virtúte qui Clavórum
Restaurásti ómnia,
Fac, ut horum nos armórum
Múniant præsídia. Amen.

℣. Accípiet armatúram zelus illíus.
℟. Et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum.

Ad Magnificat, Antiphona. Gaude, pia plebs justórum, omne genus Christianórum, tantis de munéribus; nam clenódia salútis tibi dedit Rex virtútis suis de vulnéribus; Clavos, Lánceam, et Crucem, ut sequáris Christum Ducem.

Oratio.

DEus, qui in assúmptæ carnis infirmitáte Clavis affigi, et Láncea vulnerári pro Mundi salúte voluísti: concéde propítius; ut qui eorúmdem Clavórum, et Lánceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cælis. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre etc.

Ad Matut. Invitat. Cæléstis Regis Lánceam, veníte adorémus, * Et pro Clavis ejus Christo jubilémus.

Psal. Veníte exultémus. 2.
Hymnus.

SAcris solémniis sonent præcónia,
Armórum Dómini, per quæ victória
Venit Christícolis: sint in memória
Crux, et Clavi, et Láncea.
Crux apud ínferos spóliat tártara,
Láncea súperis tríbuit præmia,
Clavi consóciant cælos, et ínfima,
Fletum mutant lætitia.
Clavus dum figitur in Dei mánibus,
Et dum demérgitur in sacris pédibus,
Hasta dum fódicat latus, homínibus
Manat grátiæ flúvius.
Láncea sæviens in Dei péctore,
Et inde próferens Aquam cum Sánguine,
Mundum lætíficat ímpetus flúminis:
Omnes ad aquas cúrrite.
Te, summa Déitas, cælum magníficat,
Ordo Seráphicus láudibus ínsonat:
His noster páriter cœtus se mísceat,
Et in sæcula te canat. Amen.

In primo Nocturno.

Antiphona. Exaltátur Crucis lignum: dum Christus occúbuit lanceátus, a malíguo hoste nos erípuit.

Psal. 1. Beátus Vir, qui non ábiit in consílio impiórum. 3.

Antiph. Vidéte gloriósa loca Clavórum, et Latus meum Láncea perforátum pro salúte Mundi.

Psalm. 2. Quare fremuérunt gentes. 4.

Antiph. Latus ejus apéruit, patefécit óstium vitæ: ingrediámur illud.

Psalm. 3. Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me. 4. ℣. Tuam Lánceam adorámus, Dómine. ℟. Tuam gloriósam Passiónem recólimus.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio i. Cap. 3.

FEcit ígitur Rex Sálomon ducéntas hastas de summa sexcentórum aureórum, qui in síngulis hastis expendebántur. Trecénta quoque scuta áurea trecentórum aureórum, quibus regebántur síngula scuta; posuítque ea Rex in armamentário, quod erat cónditum némore. Tu autem.

℟. Vidéte gloriósa loca Clavórum, et Latus meum Láncea perforátum pro salúte Mundi: * Palpáte et vidéte, quia ego ipse sum. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Palpáte.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio ii. Cap. 25.

ET accípiet armatúram zelus illíus, et armábit creatúrā ad ultiónem inimicó-

rum. Induet pro thoráce justítiam, et accípiet pro gálea judícium certum. Sumet scutum inexpugnábile æquitátem. Acuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos. Tu autem.
℟. Latus ejus apéruit: * Patefécit óstium vitæ.
℣. Ingrediámur illud. Patefécit.

De Epístola B. Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iii. Cap. 6.

INdúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias Diáboli: quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem, et sánguinem, sed advérsus Príncipes et Potestátes; advérsus Mundi Rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ in cæléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die mala, et in ómnibus perfécti stare. State ergo succíncti lumbos vestros in veritáte, et indúti lorícam justítiæ, et calceáti pedes in præparatiónem Evangélii pacis, in ómnibus suméntes scutum fídei, in quo possítis ómnia tela nequíssimi ígnea extínguere, et gáleam salútis assúmite, et gládium spíritus, quod est Verbum Dei. Tu autem.
℟. Inter Clavos * Christus in Cruce separátus est.
℣. Et in sancta resurrectióne mundus in ejus láudibus vigilávit. Christus.
Glória Patri. Christus.

In secundo Nocturno.

Antiph. Tuam lánceam, adorámus, Dómine, et tuam gloriósam Passiónem recólimus. Psalm. 4. Cum invocárem. 141.
Antiph. Dulces Christi Clavi, púngite corda nostra.
Psalm. 5. Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum. 57.
Antiph. Christus pro nobis Clavis fossus in palmis, atque pédibus.
Psalm. 8. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! 6. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit.
℟. Et dolóres nostros ipse portávit.

Sermo Innocéntii Papæ Sexti.
In decreto de Festo Lanceæ, et Clavorum Domini.

Lectio iv.

IN Redemptóris nostri Dómini Jesu Christi sacratíssima Passióne sic nos gloriári opórtet, ut ipsíus Passiónis cuncta mystéria dinumerántes et mérita, síngulis étiam ejus salutáribus instruméntis gloriémur; inter quæ illud celébriter memorándum est, quod ipse Salvátor, emísso in Cruce jam Spíritu, sustínuit, perforári Láncea Latus suum, ut inde Sánguinis, et Aquæ profluéntibus undis, formarétur única, et immaculáta, ac virgo Sancta Mater Ecclésia

Sponsa sua. O beatíssima ipsíus sacri láteris apertúra, unde nobis tot, et tanta divínæ pietátis dona fluxérunt! O felix Láncea, quæ tot bona nobis efficere, et ad tanti triúmphi glóriam méruit superáddi! Tu autem.

℟. Surge, Virgo Ecclésia, Sponso redde múnia; tui Clavi grávia ímprimunt vestígia, per quæ ruit infernális Sísara: * Nam Clavum Jahel málleo fixit in ejus témpora.

℣. Dulces Clavi, púngite corda nostra. Nam Clavum.

Lectio v.

HÆc Latus ipsum aperiéndo, sacratíssimas jánuas nobis Regni Cæléstis apéruit. Hæc vulnerándo jam mórtuum, vúlnera nostra sanávit, vitámque nobis réddidit et salútem. Hæc innóxium transfigéndo, illíus Sánguine culpas nostras abstérsit; et demum ejúsdem sacratíssimis undis irrigáta, cæcitátis nostræ ténebras sústulit, et nos ipsíus divínæ pietátis flúviis mundávit. Illi étiam dulces Clavi, quibus ipse Salvátor eídem Cruci fuit affixus, quique non solum immaculáto respérgi Sánguine, et molem ferre tanti pónderis meruérunt, sed et nos étiam per ipsórum salutíferas plagas dulcédinem tantam ipsíus divínæ charitátis accépimus, ut manus nostræ a peccáti solútæ néxibus, pedésque nostri a mortis láqueis fúerint liberáti, sunt devotíssime recoléndi. Tu autem.

℟. Hasta nitet * Margarítis nimis coruscántibus.

℣. Mucro gemmis infinítis sánguine vernántibus. Margarítis.

Lectio vi.

QUid enim vúlnere, et plagis hujúsmodi sánctius? Quid eis salúbrius, ex quibus salus nostra procéssit, et in quibus assídue se possunt curáre ánimæ devotórum? Licet ígitur Láncea, et Clavi prædícti, áliaque ipsíus Passiónis instruménta sint a cunctis fidélibus Christi ubílibet veneránda, et de ipsa étiam Passióne in eádem Ecclésia solémnia annis síngulis offícia celebréntur, et fiant; dignum tamen, et convéniens reputámus, si de ipsíus Passiónis speciálibus instruméntis, et præsértim in pártibus, in quibus instruménta ipsa dicúntur habéri, solémne, ac speciále festum celebrétur, et fiat; Nosque illos fidéles Christi, qui áliqua ex instruméntis ipsis habére se gaudent, in eórum devotióne, divínis offíciis, atque munéribus speciáliter foveámus.

℟. Jesu nostra spes * Suávis ab ubéribus. ℣. Pro nobis fossus Clavis in palmis, atque pédibus. Suávis. Glória Patri. Suávis.

In tertio Nocturno.

Antiph. Tu, Christe, nostrum gáudium, de lanceáto

Látere da oris mellicídium ardénti corde súgere.

Psalm. 95. Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dño omnis terra. 101.

Antiph. Vibrans miles Lánceam acutíssimam apéruit templum sanctum glóriæ Dei.

Psalm. 96. Dóminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ. 102.

Antiph. Tuam Lánceam adorámus, Dómine, tuam gloriósam recólimus Passiónem.

Psal. 97. Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit. 105. ℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilia S. Augustíni Episc. Tract. 120. in Joan.

UNus mílitum Láncea Latus ejus apéruit, et contínuo exívit Sanguis, et Aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret; Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud; sed apéruit: ut illud quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille Sanguis, qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáris témperat póculum, hæc et lavácrum præstat, et potum. Hoc prænuntiábat, quod Noe in látere arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus figurabátur Ecclésia. Tu autem.

℟. Vibrans miles Lánceam acutíssimam apéruit templum sanctum glóriæ Dei: * In quo hábitat plenitúdo Divinitátis. ℣. Ibi abscóndita est fortitúdo ejus, ante fáciem ejus ibit mors. In quo.

Lectio viii.

PRopter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum, magnúmque signávit bonum ante magnum prævaricatiónis malum; et secúndus Adam, inclináto Cápite, in Cruce dormívit, ut inde formarétur ei Cónjux, quæ de Látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! quid isto Sánguine mundius? quid vúlnere isto salúbrius? Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt. Tu autem.

℟. Tuam Lánceam adorámus, Dómine: * Tuam gloriósam recólimus Passiónem. ℣. Hasta Regem glóriæ cruen-

távit Christum. Tuam.
Glória Patri. Tuam.

Lectio ix.

DUo testimónia de Scriptúris síngulis réddidit, quasi facta fuíssent, narrávit. Nam quia díxerat: Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, ad hoc pértinet testimónium: Os non comminuétis ex eo; quod præcéptum est eis, qui celebráre Pascha jussi sunt ovis immolatióne in véteri lege, quæ Domínicæ Passiónis umbra præcésserat. Unde Pascha nostrum immolátus est Christus, de quo Isaías Prophéta díxerat: Sicut ovis ad occisiónem ductus est. Item quia subjúnxerat dicens: Sed unus mílitum Láncea Latus ejus apéruit; ad hoc pértinet álterum testimónium: Vidébunt, in quem transfixérunt. Ubi promíssus est Christus in ea, qua crucifíxus est, carne ventúrus. Tu autem.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES,

et per Horas, Antiph.

Hasta Regem glóriæ Christum cruentávit dum Crucis in árbore Dóminus regnávit.

Psal. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Antiph. Hanc treméndam Lánceam omnes adorémus, et in ejus láudibus semper jubilémus.

Añe. Unus mílitum Láncea Latus ejus apéruit: et contínuo exívit Sanguis, et Aqua.

Antiph. Fui mórtuus, et ecce sum vivens in sæcula sæculórum.

Antiph. Sempitérna gáudia Christus tunc donávit, cum Clavis, et Láncea mortem superávit.

Capitulum. Sap 5.

SUmet Dóminus scutum inexpugnábile, æquitátem: ácuet autem duram iram in Lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens
Salváre quod períerat,
Hasta, Clavísque móriens
Complévit ad quod vénerat.
O gloriósa Láncea,
Timor, tremórque Dæmonũ,
Regna pandis sidérea,
Per sanctæ necis méritum.
Tu clavórum stigmátibus
Emánas Mundi prétium,
E cunctis aromátibus
Spirans odórem cælicum.
In corde Christi mérgitur
Mucro leóne sævior:
De forti fons exóritur,
Cibúsque melle dúlcior.
In Natum Pater phíalam
Effúdit iracúndiæ,
Ut nobis cœnam máximam
Grátis suæ det glóriæ.
O Christe nostrum gáudium,
De vulneráto Látere
Da lac, et vinum dépluum
Ardénti corde súgere.
Precámur, Auctor ómnium,
Tu nostra sis reféctio:

Tuórum quoque méritum
Armórum sis protéctio.
Amen.

℣. Per sanctam Lánceam de inimícis nostris.

℟. Líbera nos, Deus noster.

Ad Benedictus, Antiphona. O felix, et omni laude digna Láncea Salvatóris, quæ pertránsiens Latus ejus chirógraphum peccáti affixit patíbulo Crucis. Oratio.

DEus, qui in assúmptæ carnis infirmitáte Clavis affigi, et Láncea vulnerári pro Mundi salúte voluísti: concéde propítius; ut qui eorúmdem Clavórum, et Lánceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cælis. Qui vivis etc.

Ad Primam in ℟. brev. Qui vulnerátus es pro nobis.

Ad Tertiam, Antiphona. Hanc treméndam Lánceam.

Capitul. Sumet Dóminus, ut supra.

℟. brev. Apprehénde * Arma, et scutum. Apprehénde.

℣. Et exsúrge in adjutórium mihi. Arma, et scutum.

Glória Patri. Apprehénde.

℣. Fodérunt manus meas, et pedes meos.

℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ad Sextam, Antiphona. Unus mílitum.

Capitulum. Apoc. 1.

GRátia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, et a Jesu Christo, qui est testis fidélis primogénitus mortuórum, et Princeps Regum terræ; qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in Sánguine suo.

℟. breve. Fodérunt * Manus meas, et pedes meos. Fodérunt.

℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Manus.

Glória Patri. Fodérunt.

℣. Quem tu percussísti, persecúti sunt.

℟. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Ad Nonam, Antiphona. Sempitérna gáudia.

Capitulum. Apoc. 1.

EGo sum primus, et novíssimus, et vivus et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sæcula sæculórum.

℟.br. Quem tu percussísti, * persecúti sunt. Quem tu.

℣. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. Persecúti. Glória Patri. Quem tu.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

℟. Attrítus est propter scélera nostra.

In secundis Vesperis, ut in in primis, et loco ultimi, Psal. Crédidi, propter quod. 124.

Ad Magnificat Antiphona. Collaudémus Christi cleméntiam, qui per gloriósos Clavos, et Lánceam dat Ecclésiæ de inimícis victóriam, et in Cælo vitam, et corónam perpétuam.

Orat. Deus, qui etc. ut supra.

OFFICIUM

SACRARUM QUINQUE VULNERUM D. N. JESU CHRISTI.

DUPLEX MAJUS.

AD VESPERAS.

Antiph. Vere languóres nostros, cum reliq. de Laud.

Psal. 115. Crédidi. 124.

Psal. 119. Ad Dóminum cum tribulárer clamávi. 125.

Psal. 139. Eripe me Dómine ab hómine malo. 134.

Psal. 140. Dómine clamávi ad te, exáudi me. 135.

Psal. 141. Voce mea ad Dóminum clamávi. 135.

Capitulum. Isaiæ 53.

CHristus vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus.

Hymnus.

PAnge, lingua, glorióśi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De Paréntis protopl´sti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat
Multifórmis proditóris
Ars, ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre Virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia,
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat,
Et Dei manus, pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Vidébunt, in quem transfixérunt.

℟. Et dolébunt super eum, ut in morte Primogéniti.

Ad Magnificat, Antiphona. Dum in Cruce pendéret Unigénitus Dei Fílius, et ab ómnibus subsannáretur, Mater ejus Virgo María ipsum verum Deum, et Hóminem cóndolens venerabátur.

Oratio.

DEus, qui Unigéniti Fílii tui Passióne, per quinque Vúlnera ejus, et Sanguinis effusiónem, humánam natúram peccáto pérditam

reparásti : tríbue nobis, quæsumus; ut qui ab eo suscépta Vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimi Sánguinis fructum cónsequi mereámur in Cælis. Per eúmdem Dóminum.

Ad Matutinum. Invitatorium. Christum in Cruce confixum, quinque plagis vulnerátum, * Veníte, adorémus.

Psalm. Veníte, exultémus etc. 2.

Hymnus. Pange lingua glóriósi Láuream certáminis, ut supra.

In primo Nocturno.

Ant. Quis est qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra?

Psal. 10. In Dómino confido: quómodo dícitis ánimæ meæ, * tránsmigra in montem sicut passer? 8.

Ant. Quare rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Psalm. 14. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo? 9.

Antiph. Tórcular calcávi solus, et de Géntibus non fuit vir mecum.

Psalm. 23. Dómini est terra, et plenitúdo ejus, * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo. 29.

℣. Fodérunt Manus meas, et Pedes meos.

℟. Dinumeravérunt ómnia Ossa mea.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

QUis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei, neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum; despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem; et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit; et nos putávimus eum quasi leprósum et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus. Tu autem.

℟. Gratificávit nos Deus in diléctо Fílio suo: * In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus in remissiónem peccatórum.

℣. Ecce venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terra. In quo habémus.

Lectio ii.

OMnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit, et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vó-

luit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi Agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum: et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua, eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. Tu autem.

℟. Nos, qui aliquándo erámus longe, facti sumus prope per Sánguinem Jesu Christi: * Ipse est pax nostra, qui fecit útraque unum.

℣. A Dómino factum est istud: et est mirábile in óculis nostris. Ipse est pax nostra.

Lectio iii. Cap. 63.

QUis est, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de Géntibus non est vir mecum: calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea, et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi: dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit: circumspéxi, et non erat auxiliátor; quæsívi, et non fuit, qui adjuváret. Tu autem.

℟. In Primogénito ex mórtuis complácuit omnem plenitúdinem Divinitátis inhabitáre, et per eum reconciliári ómnia in ipsum. * Pacíficans per Sánguinem Crucis ejus sive quæ in Cælis, sive quæ in terris sunt.

℣. Ipse est Caput córporis Ecclésiæ: in ómnibus primátum tenens. Pacíficans per Sánguinem. Glória Patri. Pacíficans.

In secundo Nocturno.

Antiph. Fodérunt manus meas, et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Psalm. 21. Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum. 31.

Aña. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas.

Psalm. 65. Jubiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nomini ejus, * date glóriam laudi ejus. 75.

Antiph. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, nec fota óleo.

Psalm. 75. Notus in Judæa Deus, * in Israel magnum nomen ejus. 86.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit.

℣. Et dolóres nostros ipse portávit.

De Sermóne Sancti Bernárdi Abbátis.

Lib. de Pass. Dom. Cap. 41.

Lectio iv.

CAptus est Jesus post plúrimas illusiónes tam Judæórum, quam Géntium, post Sánguinis plures effusiónes, clavis immítibus mánibus simul et pédibus perforátur; et configitur ligno Crucis Salvátor noster mitíssimus Jesus. Intuére, et réspice rosam passiónis sanguíneæ, quómodo rubet in indícium ardentíssimæ charitátis. Conténdunt pássio, et cháritas: ista, ut plus árdeat; illa, ut plus rúbeat. Tu autem.

℟. Per mortem destrúxit Jesus eum qui mortis habébat impérium: * Ut liberáret eos, qui timóre mortis obnóxii erant servitúti.

℣. Unde débuit per ómnia frátribus assimilári, ut miséricors fieret. Ut liberáret.

Lectio v.

VIde quómodo hoc flore rosæ florúerit óptima vitis nostra rubicúndus Jesus. Vide totum Corpus, sícubi rosæ sanguíneæ florem non invénias? Inspice manum unam, et álteram, si florem rosæ non invénias in utráque? Inspice pedem unum, et álterum, numquid non rósei? Inspice láteris apertúram, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrúbea sit, propter mistúram aquæ, quia, sicut narrat Evangelísta, cum unus mílitum Láncea perforásset, exívit Sanguis, et Aqua. Tu autem.

℟. Per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum: * Et sicut in Adam omnes peccavérunt, ita in Christo omnes vivificabúntur.

℣. Novíssime autem inimíca destruétur mors. Et sicut.

Ex eodem D. Bernardo Sermone de Passione Domini.

Lectio vi.

REspice, Dómine Sancte Pater, de Sanctuário tuo, et de excélso Cælórum habitáculo, et intuére hanc sacrosánctam Hóstiam, quam tibi offert magnus Póntifex noster, Sanctus Puer tuus Dóminus Jesus pro peccátis fratrum suórum; et esto placábilis super multitúdine malítiæ nostræ. Cognósce, Pater, túnicam filii tui Joseph. Heu! fera péssima devorávit eum, et conculcávit in furóre suo vestiméntum ejus. Ecce quinque scissúras lamentábiles in eo relíquit. Tu autem.

℟. Vídimus Jesum propter passiónem mortis glória, et honóre coronátum: * Ut pro ómnibus gustáret mortem.

℣. Decébat eum, qui multos filios in glóriam addúxerat, auctórem salútis eórum per passiónem consummári.

Ut pro ómnibus. Glória Patri. Ut pro ómnibus.

In tertio Nocturno.

Antiph. Quid sunt Plagæ istæ in médio mánuum tuárum ?

Psalm. 95. Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra. 101.

Antiph. His plagátus sum in domo eórum, qui me diligébant.

Psalm. 96. Dóminus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ. 102.

Ant. In amaritúdine sermo meus est : et manus plagæ meæ aggraváta est super gémitum meum.

Psalm. 97. Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit. 105.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

℟. Attrítus est propter scélera nostra.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore : Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt ; ut consummarétur scriptúra, dixit : Sítio. Et réliqua.

Homilía Sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Lib. 12. Comment. in Joan.

CUm ab immánibus Judæis omnis in Christum expléta esset impíetas, nec quidquam jam ad summam crudelitátem réliquum esset, ad extrémum Caro Christi sanctíssima próprium quidam ac naturále rursus pátitur. Multis enim, ac váriis dolóribus exsiccáta, siti torquétur. Graves síquidem dolóres magnam ad sitim commovéndam vim habent, naturáli quodam, et inexplicábili calóre húmidum consuméntes, et ígneis ardóribus præcórdia uréntes. Consummátum esse ait impietátis Judáicæ modum, et impoténtem sæviéndi ánimum. Quid enim Judæi intentátum reliquérunt, aut quid non extrémæ crudelitátis adhibuérunt ? Quod supplícii, aut contumélíæ genus prætermisérunt ?

℟. Manifestáta est grátia Dei per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi : * Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiónem.

℣. Liberávit, et vocávit nos vocatióne sua sancta per grátiam, quæ data est nobis in Christo. Qui destrúxit.

Lectio viii.

QUamóbrem jure, consummátum est, ait : sed hora jam eum ad prædicándum spirítibus, qui apud ínferos erat, invitánte. Advénit enim, ut mortuórum, ac vivórum dominarétur ; ipsam pro nobis mortem suscépit, commúnem hanc natúræ passiónem sustínuit in Carne sua. Cum autem Jesum Caput inclinásse comperíssent, et jam eum

expirásse putárent, frustra ejus crura confríngi exístimant: sed cum adhuc mórtuum esse nonnihil diffiderent, láncea Latus ejus perfódiunt, unde Cruor aqua mixtus scatúriit, quod Eulógiæ mysticæ, et sancti Baptísmatis imágo quædam erat, atque primítiæ. Christi enim est vere, et a Christo sanctum Baptísma, et mysticæ Eulógiæ vis ex sancta nobis Carne pródiit. Tu autem.

℟. Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus, quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In Sánguine tuo.

℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, et Sacerdótes. In Sánguine tuo. Glória Patri. In Sánguine tuo.

Nona Lect. de Hom. Fer. curr.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

VEre languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dnca. 17.

Ant. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra.

Ant. Alligávit Dóminus plagam pópuli sui, et percussúram ejus sanávit.

Ant. Omnis, qui transíbit, stupébit super omnes plagas ejus.

Ant. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor, sicut dolor meus.

Capitulum. Isaiæ 53.

CHristus vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus,

℟. Deo grátias.

Hymn. Lustra sex qui jam perégit. ut sup. ccxxxiv.

℣. Avertántur retrórsum, et erubéscant.

℟. Qui cógitant mihi mala.

Ad Benedictus, Antiphona.

Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua.

Oratio ut supra cclxiii.

Ad Primam Antiphona.

Vere languóres.

In ℟. brev. ℣. Qui vulnerátus es pro nobis.

Ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ.

Ad Tertiam. Antiphona.

Ipse autem.

Capitulum. Christus vulnerátus est. ut supra.

℟. breve. Fodérunt manus meas, * Et pedes meos. Fodérunt.

℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Et pedes.

Glória Patri. Fodérunt.

℣. O vos omnes, qui transítis per viam.

℟. Atténdite, et vidéte dolórem meum.

Ad Sextam, Antiphona.

Alligávit Dóminus.

Capitulum. Isaiæ. 50.

FAciem meam non avérti ab increpántibus, et

conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ídeo non sum confúsus.
℟. Deo grátias.
℟. brev. Vere languóres nostros * Ipse tulit. Vere.
℣. Et dolóres nostros ipse portávit. Ipse tulit.
Glória Patri.
Vere languóres.
℣. Disciplína pacis nostræ super eum.
℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Nonam, Antiphona.
O vos omnes.

Capitulum. Isaiæ 53.

TRádidit Christus in mortem ánimam suam, et cum sclerátis reputátus est, et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.
℟. Deo grátias.
℟. brev. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. Ipse.
℣. Attrítus est propter scélera nostra.
Propter iniquitátes nostras.
Glória Patri. Ipse vulnerátus est.
℣. Oblátus est, quia ipse vóluit.
℟. Et non apéruit os suum.

In secundis Vesp. omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.
Ego sum vestra Redémptio: manus meæ, quæ vos fecérunt, clavis confixæ sunt: propter vos flagéllis cæsus sum, Spinis coronátus sum, aquam pétii pendens, et acétum porrexérunt, in escam meam fel dedérunt, et in latus lánceam: mórtuus, et sepúltus resurréxi; vobíscum sum, et vivo in ætérnum.

Oratio ut supra.

OFFICIUM
PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

AD VESPERAS,

Aña. Quis est, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua. Psal. ut in Domin. 120. et loco ultimi Psal. Laudáte Dñm omnes Gentes. 125.

Antiph. Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

Antiph. Vestítus erat veste aspérsa Sánguine, et vocátur nomen ejus Verbum Dei.

Antiph. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua, sicut calcántium in torculári?

Antiph. Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

Capitulum. Hebr. 9.

FRatres, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, idest non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

FEstívis résonent cómpita vócibus,
Cives lætítiam fróntibus éxplicent,
Tædis flammíferis órdine pródeant
Instrúcti púeri, et senes.

Quem dura móriens Christus in árbore
Fudit multíplici vúlnere Sánguinem,
Nos facti mémores dum cólimus, decet
Saltem fúndere lácrymas.

Humáno géneri perrnícies gravis
Adámi véteris crímine cóntigit:
Adámi intégritas, et piétas novi
Vitam réddidit ómnibus.

Clamórem válidum Summus ab Æthere
Languéntis Géniti si Pater áudiit,
Placári pótius Sánguine débuit,
Et nobis véniam dare.

Hoc quicúmque stolam Sánguine próluit,
Abstérgit máculas, et róseum decus,
Quo fiat símilis prótinus Angelis,
Et Regi pláceat, capit.

A recto instábilis trámite póstmodum
Se nullus rétrahat, meta sed última
Tangátur, tríbuet nóbile præmium,
Qui cursum Deus ádju-

vat.
Nobis propítius sis Génitor potens,
Ut quos Unígenæ Sánguine Fílii
Emísti, et plácido Flámine récreas,
Cæli ad cúlmina tránsferas. Amen.

℣. Redemísti nos, Dómine, in Sánguine tuo.
℟. Et fecísti nos Deo nostro Regnum.

Ad Magnificat, Antiphona.
Accessístis ad Sion montem, et Civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cæléstem, et Testaménti novi mediatórem Jesum, et Sánguinis aspersiónem mélius loquéntem, quam Abel.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui Unigénitum Fílium tuum Mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sánguine placári voluísti; concéde, quæsumus, salútis nostræ prétium solémni cultu ita venerári, atque a præséntis vitæ malis ejus virtúte defendi in terris, ut fructu perpétuo lætémur in cælis. Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti, etc.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Christum Dei Fílium, qui suo nos redémit Sánguine, * Veníte adorémus.
Psalm. Veníte exultémus. 2.

Hymnus.

IRa justa Conditóris
Imbre aquárum víndice
Criminósum mersit Orbem,
Noe in Arca sóspite;
Mira tandem vis amóris,
Lavit Orbem Sánguine.

Tam salúbri terra felix
Irrigáta plúvia,
Ante spinis quæ scatébat
Germinávit flósculos;
Inque néctaris sapórem
Transiére absynthia.

Triste prótinus venénum
Dirus anguis pósuit,
Et cruénta belluárum
Désiit ferócia:
Mitis Agni vulneráti
Hæc fuit victória.

O sciéntiæ supérnæ
Altitúdo impérvia!
O suávitas benígni
Prædicánda péctoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit pœnam óptimus.

Quando culpis provocámus
Ultiónem Júdicis,
Tunc loquéntis protegámur
Sánguinis præséntia:
Ingruéntium malórum
Tunc recédant ágmina.

Te redémptus laudet Orbis
Grata servans múnera,
O salútis sempitérnæ
Dux, et auctor ínclyte,
Qui tenes beáta regna
Cum Paréute, et Spíritu. Amen.

In primo Nocturno.

Antiph. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer, vocátum est nomen ejus Jesus.
Psalm. 2. Quare fremuérunt gentes. 4.
Antiph. Factus in agonía, prolíxius orábat, et factus

est sudor ejus, sicut guttæ Sánguinis decurréntis in terram.
Psalm. 3. Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me. 4.
Antiph. Judas, qui eum trádidit, pœniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos dicens: Peccávi tradens Sánguinem justum.
Psalm. 15. Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges. 10.
℣. Redemísti nos, Dómine.
℟. In Sánguine tuo.
De Epístola Beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.
Lectio i. Cap. 9.
CHristus assístens Póntifex futurórum bonórum per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, idest, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sangnis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus, inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviéndum Deo vivénti? Et ídeo novi testaménti mediátor est, ut, morte intercedénte in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt, ætérnæ hæreditátis. Tu autem.
℟. Jesus, ut sanctificáret per suum Sánguinem pópulum, extra portam passus est: * Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes.
℣. Nondum enim usque ad Sánguinem restitístis advérsus peccátum repugnántes. Exeámus ígitur.
Lectio ii.
UBi enim testaméntum est, mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est, alióquin nondum valet, dum vivit, qui testátus est. Unde nec primum quidem sine Sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto Legis a Móyse univérso pópulo, accípiens Sánguinem vitulórum, et hircórum cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo, ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit dicens: Hic Sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii Sánguine simíliter aspérsit. Et ómnia pene in Sánguine secúndum legem mundántur; et sine Sánguinis effusióne non fit remíssio. Tu autem.
℟. Móyses sumptum Sán-

guinem respérsit in pópulum; * Et ait: Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobíscum.
℣. Fide celebrávit Pascha, et sánguinis effusióne, ne, qui vastábat primitíva, tángeret eos. Et ait.

Lectio iii.

HAbéntes ítaque, fratres, fidúciam in intróitu Sanctórum in Sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam, et vivéntem per velámen, idest Carnem suam, et Sacerdótem magnum, super Domum Dei, accedámus cum vero corde in plenitúdine fidei, aspérsi corda a consciéntia mala, et ablúti corpus aqua munda, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem (fidélis enim est, qui repromísit), et considerémus ínvicem in provocatiónem charitátis, et bonórum óperum. Tu autem.
℟. Vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in Sánguine Christi: * Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum.
℣. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per Sánguinem Crucis ejus sive quæ in terris, sive quæ in Cælis sunt. Ipse enim. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

Antiph. Pilátus volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis cæsum.
Psalm. 22. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit. 31.
Antiph. Videns autem, quia nihil proficeret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo dicens: Innocens ego sum a Sánguine justi hujus.
Psalm. 29. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, * nec delectásti inimícos meos super me. 48.
Antiph. Et respóndens univérsus pópulus dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.
Psalm. 63. Exáudi, Deus, oratiónem meam, cum déprecor; * a timóre inimíci éripe ánimam meam. 75.
℣. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei.
℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

Sermo S. Joánnis Chrysóst.

Lectio iv.

VUltis Sánguinis Christi audíre virtútem? redeámus ad ejus exémplum, et priórem typum recordémur, et prístinam scriptúram narrémus. In Ægypto nocte média, Ægyptiis Deus plagam décimam minabátur, ut eórum primogénita deperírent; quia primogénitum ejus pópulum detinébant. Sed ne amáta plebs Judæórum una cum illis periclitarétur, quia unus locus continébat univérsos, remédium discretiónis invéntum est. Proínde exémplum mirábile, ut discas in veritáte virtútem. Ira divínæ in-

dignatiónis sperabátur, et domos síngulas mórtifer circuíbat. Quid ígitur Móyses? Occídite, inquit, agnum anníiculum, et sánguine ejus liníte jáuuas. Quid ait Móyses? Sanguis ovis rationálem hóminem liberáre consuévit? Valde, inquit, non eo quod sanguis est, sed quia Domínici Sánguinis per eum demonstrátur exémplum. Tu autem.

℟. In timóre incolátus vestri conversámini, * Sciéntes, quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis.

℣. Sed pretióso Sánguine quasi agni immaculáti Christi. Sciéntes.

Lectio v.

NAm sicut regnántium státuæ, quæ sine causa sunt, et sermóne, nonnúmquam ad se confugiéntibus homínibus, ánima, et ratióne decorátis, subveníre consuevérunt, non quia sunt ære conféctæ, sed quia rétinent imáginem principálem; ita et sanguis ille, qui irrationális fuit, ánimas habéntes hómines liberávit. Non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sánguinis ostendébat advéntum. Et tunc Angelus ille vastátor, cum linítos postes atque áditus pervidéret, transjécit gressus, et non est ausus intráre; nunc ergo si víderit inimícus non póstibus impósitum sánguinem Typi, sed fidélium ore lucéntem Sánguinem veritátis Christi templi póstibus dedicátum, multo magis se súbtrahet. Si enim Angelus cessit exémplo; quanto magis terrébitur inimícus, si ipsam perspéxerit veritátem? Vis et áliam hujus Sánguinis scrutáre virtútem? volo; unde primum cucúrrit, inspícias et de quo fonte manávit. De ipsa primum Cruce procéssit. Latus illud Domínicum inítium fuit. Mórtuo enim, ait, Jesu, et adhuc in Cruce pendénte, appróximat miles, latus láncea percússit, et exínde aqua fluxit, et Sanguis. Unum baptísmatis symbolum, álíud Sacraménti. Ideo non ait: Exiit Sanguis, et aqua; sed éxiit aqua primum, et Sanguis: quia primum baptísmate dilúimur, et póstea mystério dedicámur. Tu autem.

℟. Empti estis prétio magno; * Glorificáte, et portáte Deum in córpore vestro.

℣. Prétio empti estis; nolíte fieri servi hóminum. Glorificáte.

Lectio vi.

LAtus miles apéruit, et templi sancti paríetem pateféclt; et ego thesáurum præclárum invéni, et fulgéntes divítias me grátulor reperíre. Sic et de illo agno factum est. Judæi ovem occidérunt, et ego fructum de Sacraménto cognóvi. De látere Sanguis, et aqua. Nolo

tam fácile, audítor, tránseas tanti secréta mystérii. Restat enim mihi mystica, atque secretális orátio. Dixi baptísmatis symbolum, et mysteriórum aquam illam, et Sánguinem demonstráre. Ex his enim Sancta fundáta est Ecclésia per lavácri regeneratiónem, et renovatiónem Spíritus Sancti. Per baptísma, inquam, et mystéria, quæ ex látere vidéntur esse proláta. Ex látere ígitur suo Christus ædificávit Ecclésiam, sicut de látere Adam ejus conjux Heva proláta est. Nam hac de causa Paulus quoque testátur, dicens: De corpóre ejus, et de óssibus ejus sumus; Latus vidélicet illud signíficans. Nam, sicut de illo látere Deus fecit féminam procreári, sic et de suo Látere Christus aquam nobis, et Sánguinem dedit, unde repararétur Ecclésia. Tu autem.

℟ Comméndat charitátem suam Deus in nobis: * Quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus, Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Multo ígitur magis nunc justificáti in Sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno

Antiph. Exívit ergo Jesus portans Corónam Spíneam, et purpúreum vestiméntum, et dicit eis: Ecce Homo.

Psalm. 73. Ut quid, Deus repulísti in finem, * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ? 84.

Antiphona. Et bájulans sibi Crucem exívit in eum qui dícitur Calváriæ locum; ubi crucifixérunt eum.

Psalm. 87. Dómine Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te. 97.

Antiph. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua.

Psalm. 93. Deus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líbere egit. 100.

℣. Christus diléxit nos.
℟. Et lavit nos a peccátis nostris in Sánguine suo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Cum accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est; et inclináto Cápite, trádidit spíritum. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 120. in Joan.

VIgilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed apéruit, ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non in-

trátur. Ille Sanguis in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum; hæc et lavácrum præstat, et potum. Hoc prænuntiábat, quod Noe in látere Arcæ óstium fácere jussus est, qua intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra; quibus præfigurabátur Ecclésia. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum prevaricatiónis malum. Hic secúndus Adam, inclináto Cápite, in Cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto Sánguine múndius? Quid Vúlnere isto salúbrius? Tu autem.

℟. Hic est, qui venit per Aquam, et Sánguinem, Jesus Christus: * Non in Aqua solum, sed in Aqua, et Sánguine.

℣. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem, in ablutiónem peccatóris. Non in qua.

Lectio viii.

TEnebántur hómines captívi sub diábolo, et dæmónibus serviébant: sed redémpti sunt a captivitáte. Véndere enim se potuérunt, sed redímere non potuérunt. Venit Redémptor, et dedit prétium, fudit Sánguinem suum, et emit orbem terrárum. Quæritis, quid émerit? Vidéte, quid déderit, et inveniétis quid émerit. Sanguis Christi prétium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingráti sunt prétio suo, aut multum supérbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros émerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exúltent, non supérbiant. Pro toto dedit, quantum dedit. Tu autem.

℟. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum: * In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus.

℣. Remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis In quo. Glória Patri. In quo.

Nona Lectio Homil. Feriæ.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venérunt?

Psalm. de Domin. 17.

Antiph. Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas in Sánguine Agni.

Antiph. Ideo sunt ante thronum Dei, et sérviunt ei die, ac nocte.

Antiphona. Et ipsi vicérunt

dracónem, propter Sánguinem Agni, et propter testaméntum verbi sui.

Antiph. Beáti, qui lavant stolas suas in Sánguine Agni.

Capit. Fratres, Christus assístens, ut supra.

Hymnus.

SAlvéte Christi vúlnera,
Imménsi amóris pígnora,
Quibus perénnes rívuli
Manant rubéntis Sánguinis.

Nitóre stellas víncitis,
Rosas odóre, et bálsama,
Prétio lapíllos Indicos,
Mellis favos dulcédine.

Per vos patet gratíssimum
Nostris asylum méntibus,
Non huc furor minántium
Unquam penétrat hóstium.

Quot Jesus in Prætório
Flagélla nudus éxcipit!
Quot scissa pellis úndique
Stillat Cruóris gúttulas!

Frontem venústam, proh dolor!
Coróna pungit Spínea,
Clavi retúsa cúspide
Pedes, manúsque pérforant.

Postquam sed ille trádidit,
Amans voléusque spíritum,
Pectus ferítur láncea,
Geminúsque liquor éxsilit.

Ut plena sit redémptio,
Sub torculári stríngitur,
Suíque Jesus ímmemor,
Sibi nil resérvat Sánguinis.

Veníte quotquot críminum
Funésta labes ínficit:
In hoc salútis bálneo
Qui se lavat, mundábitur.

Summi ad Paréntis déxteram
Sedénti habénda est grátia,
Qui nos redémit Sánguine,
Sanctóque firmat Spíritu.
Amen.

℣. Justificáti in Sánguine Christi.

℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

Ad Benedictus, Antiphona. Erit Sanguis Agni vobis in signum, dicit Dóminus: et vidébo Sánguinem, et transíbo vos, nec erit in vobis plaga dispérdens.

Oratio, ut supra.

Ad Primam in ℟. brevi.

℣. Qui tuo nos Sánguine redemísti.

Ad Tertiam, Aña. Hi sunt.

Capit. Fratres, ut supra.

℟. brev. Redemísti nos, Dómine: * In Sánguine tuo. Redemísti.

℣. Ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne. In Sánguine.

Glória Patri. Redemísti.

℣. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei.

℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

Ad Sextam, Antiphona. Ideo sunt.

Capit. Ad Hebr. 9.

SI sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviéndum Deo vivénti?

℟. breve. Sanguis Jesu Chri-

sti filii Dei * Emúndat nos. Sanguis.
℣. Ab omni peccáto. Emúndat nos.
Glória Patri. Sanguis.
℣. Christus diléxit nos.
℟. Et lavit nos in Sánguine suo.
Ad Nonam, Antiph. Beáti.
Capit. Ad Hebr. 9.
ACcípiens Móyses sánguinem vitulórum, et hircórum cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo, ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus.
℟. breve. Christus diléxit nos, et lavit nos * In Sánguine suo. Christus.
℣. Et fecit nos Regnum, et Sacerdótes Deo, et Patri. In Sánguine suo. Glória Patri. Christus.
℣. Justificáti in Sánguine Christi.
℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.
In ii. Vesp. Antiph., et Psalm., et Hymnus, ut in primis; sed loco ult. Psalmi dicatur Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 138.
℣. Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni.
℟. Quos pretióso Sánguine redemísti.
Ad Magnificat, Antiphona. Habébitis autem hunc diem in monuméntum, et celebrábitis eum solémnem Dómino in generatiónibus vestris, cultu sempitérno.

OFFICIUM

SACRATISSIMÆ SINDONIS D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

AD VESPERAS,

Antiph. **Joseph nóbilis Decúrio.** cum reliq. ut infra ad Laud. **cclxv.** Psalm. **Dixit Dóminus,** cum reliq. de Dominica. **120.** et loco ult. Psalm. **Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125.**

Capitulum. Isaiæ 63.

QUis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ? Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

Hymnus.

GLóriam sacræ celebrémus omnes
Sindonis, lætis recolámus hymnis,
Et piis votis monuménta nostræ
Certa salútis.

Quæ refert semper veneránda Sindon,
Sánguine impréssa, decóra signis,
Dum Cruce ex alta tulit involútum
Corpus Jesu.

Reddit hæc sævos ánimo dolóres,
Quos tulit casum miserátus Adæ,
Christus humáni géneris Redémptor,
Morte perémpta.

Sáucium ferro latus atque palmas,
Et pedes clavis laceráta flagris
Membra, et infixam cápiti corónam
Monstrat imágo.

Quis pius siccis óculis, et absque
Intimi cordis gémitu notáta,
Vívaque indígnæ simulácra mortis
Cérnere possit!

Nostra cum solum tibi, Christe, culpa
Caussa tantórum fúerit malórum,
Nostra debétur tibi vita: Vitam
Trádimus ipsam.

Sit tibi, Fili, decus atque virtus,
Qui tuo mundum rédimis cruóre,
Quique cum summo Genitóre, et almo
Flámine regnas. Amen.

℣. Tuam Síndonem venerámur, Dómine.
℟. Tuam recólimus passiónem.

Ad Magnificat, Antiphona. Joseph vir bonus, et justus accéssit ad Pilátum, et pétiit Corpus Jesu, quo accépto, invólvit illud in Síndone munda.

Oremus.

DEus, qui nobis in Sancta Sindone, qua Corpus tuum Sacratíssimum e Cruce depósitum a Joseph involútum fuit, Passiónis tuæ vestígia reliquísti: concéde propítius; ut per mortem, et sepultúram tuam ad resurrectiónis glóriam perducámur. Qui vivis, et regnas.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Christum Dóminum, qui Passiónis suæ memóriam in Sacra Síndone rénovat, * Veníte adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

MYstérium mirábile
Luce nobis pánditur,
Verus Dei cum Fílius
Mortem cruéntam sústinet.
Caussam tuéndo sérvuli,
Reíque formam véstiens,
Pro servo Herus suspénditur,
Pro sonte Justus pléctitur.
Necis manent insígnia
Impréssa Sacra in Síndone,
Quæ post triúmphum nóbilem
Corpus cruéntum invólverat.
Sunt Mortis hæc, et Tártari,
Mundíque victi insígnia,
Trophæa sunt hæc ínclyta
Ductóris invictíssimi.
Debémus ergo hanc grátiam
Nostræ salútis víndici,
Ut dæmonis contra dolos
Hac militémus téssera.
Vitæ vetústæ mórtui
Surgámus in vitam novam,
Christum secúti per Crucem,
Christi fruémur glória.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Primo Nocturno.

Antiph. Rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári.

Ps. 4. Cum in vocárem. 141.

Antiph. Aspérsus est Sanguis super vestiménta mea, ómnia induménta mea inquinávi.

Psalm. 15. Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te: * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges. 10.

Antiph. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Psalm. 14. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo? 9.

℣. Tuam Síndonem venerámur, Dómine.

℟. Tuam recólimus Passiónem. Pater noster.

Absol. Exáudi, Dómine.

Jube, Domne benedícere.

Bened. Benedictióne perpétua.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

QUis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spé-

cies ei, neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem, et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit; et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus. Tu autem Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem. Aspéctus ejus in eo non est. Hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus.

Bñо. Unigénitus.

Lectio ii.

OMnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit, et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum: de angústia, et de judício sublátus est, generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium, propter scelus pópuli mei percússi eum; et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua, eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Tu autem Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? * Et dicet, his plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

℣. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi. Et dicet.

Bñо. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

ET Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte; si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit, et saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dipértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam,

et cum sceleràtis reputátus est, et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Tuam Síndonem venerámur, Dómine, tuam gloriósam recólimus Passiónem: * Miserére nobis, qui passus es pro nobis.

℣. Salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam. Miserére.

Glória Patri. Miserére.

In secundo Nocturno.

Antiph. Quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum.

Psalm. 23. Dómini est terra, et plenitúdo ejus, * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo. 29.

Antiph. Omnes vidéntes me, derisérunt me, locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Psalm. 26. Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo. 46.

Antiph. Trádidit in morte ánimam suam, et ipse peccáta multórum tulit.

Psalm. 29. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, * nec delectásti inimícos meos super me. 48.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.

℟. Quia per Crucem tuam redemísti Mundum.

Pater noster.

Absol. Ipsíus píetas.

Jube Domne benedícere.

Bño. Deus Pater.

Sermo Sancti Ambrosii Epíscopi.

In Luc. lib. 10.

Lectio iv.

QUid sibi vult, quod non Apóstoli, sed Joseph, et Nicodémus, ut Joánnes dicit, Christum sepéliunt? Unus justus, et constans, alter, qui erat Magister in Israel. Talis enim Christi est sepultúra, quæ justítiam, magisteriúmque hábeat. Obstrúitur ígitur tergiversándi locus, et doméstico Judæi testimónio revincúntur. Nam si Apóstoli sepellíssent, dícerent útique non sepúltum, quem sepúltum raptum esse dixérunt. Justus autem Christi Corpus óperit Síndone, ínnocens ungit unguénto. Namque hæc non otióse distíncta repérimus, quia justítia vestit Ecclésiam, innocéntia grátiam subminístrat. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. O admirábilis Sindon, in qua involútus est Thesáurus noster, * Redémptio captivórum.

℣. Gaudet totus mundus, qui redémptus est Sánguine Dómini sui. Redémptio.

Jube Domne.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

VEsti ergo et tu Dómini corpus glória sua, ut et ipse sis justus. Et si mórtuum credis, óperi tamen Divinitátis própriæ plenitú-

dine, unge illud myrrha, et áloe, ut bonus odor Christi sis. Bonum línteum misit Joseph ille vir justus, et fortásse illud, quod Petrus vidit e cælo ad se esse demíssum, in quo erant génera quadrúpedum, et ferárum, et vólucrum ad figúram géntium figuráta. Mystico ígitur unguénto illo pystico consepelítur Ecclésia, quæ diversitátem populórum fidei suæ communióne sociávit. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Tulérunt túnicam Joseph fratres ejus, et in sánguine hædi, quem occidérunt, tinxérunt, mitténtes, qui ferret ad Patrem, et díceret: * Hanc invénimus, vide num túnica filii tui sit, an non?

℣. Quam cum agnovísset Pater, ait: túnica filii mei est, fera péssima devorávit eum.

Hanc invénimus.

Jube Domne.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

HUnc Joseph justum Lucas dixit, Matthæus dívitem. Et mérito dives hoc loco dícitur, ubi Corpus suscépit Christi; suscipiéndo enim dívitem, nescívit fidei paupertátem. Dives est ergo. qui justus est? Justus ígitur Síndone invóluit: Israelítæ vero et divérsos miscet virtútum odóres, et áloes mittit quasi libras centum, hoc est perféctæ fidei quantitátem. Et ligavérunt Corpus Jesu juxta consuetúdinem speciálem Judæórum, non útique nodis perfídiæ, sed fidei ligatúris, et posuérunt in horto, cui frequénter Ecclésia comparátur, quæ diversórum habet poma meritórum, florésque virtútum. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus: * Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

℣. Qui cum maledicerétur, non maledicébat; cum paterétur, non comminabátur. Qui peccátum. Glória Patri. Qui peccátum.

In tertio Nocturno.

Ant. Caro mea requiéscet in spe, quia non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Psalm. 53. Deus in nómine tuo salvum me fac; * et in virtúte tua júdica me. 29.

Antiph. Convertísti planctum meum in gáudium mihi: conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Psalm. 75. Notus in Judæa Deus, * in Israel magnum nomen ejus. 86.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalm. 87. Dómine Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te. 97.
℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi.
℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.
Pater noster.
Absol. A vínculis peccatórum.
Jube domne benedícere.
Bened. Evangélica léctio.
Léctio Sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 15.

IN illo témpore: Cum jam sero esset factum, quia erat Parascéve, quod est ante Sábbatum, venit Joseph ab Arimathæa nóbilis Decúrio, qui et ipse erat expéctans Regnum Dei. Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedæ Presbyteri.

PArascéve græce, latíne præparátio dícitur, quo nómine Judæi, qui inter Græcos morabántur, sextam Sábbati appellábant, eo quod in illa ea, quæ requiéi Sábbati necessária essent, præparáre solérent. Juxta hoc, quod de manna quondam præcéptum est: Sexta autem die colligétis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatúra perfécta, séptima autem Cónditor ab ópere suo requiévit, unde et hanc Sábbatum, hoc est réquiem vóluit appellári; recte Salvátor, eádem sexta die crucifixus humánæ restauratiónis implévit arcánum; ideóque cum accepísset acétum dixit: Consummátum est, hoc est sextæ diéi, quod pro mundi refectióne suscépi, jam totum est opus explétum. Sábbato autem in sepúlcro requiéscens, resurrectiónis, quæ octáva die ventúra erat, expectábat evéntum. Tu autem, Dómine, miserére nobis. Deo grátias.

℟. Mercátus est Joseph Síndonem mundam, ut invólveret in ea Corpus Dómini: * Venit ergo, et tulit Corpus ejus.
℣. Rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa, ut tólleret Corpus Jesu. Venit ergo.
Jube Domne.
Bño. Divínum auxílium.

Lectio viii.

VEnit, inquit, Joseph ab Arimathæa nóbilis Decúrio, qui et ipse erat expéctans Regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit Corpus Jesu. Magnæ quidem Joseph iste dignitátis ad sæculum, sed majóris apud Deum mériti fuísse laudátur. Talem namque exístere decébat eum, qui Corpus Dómini sepelíret, qui et per justítiam meritórum tali ministério dignus esset, et nobilitátem poténtiæ sæculáris facultátem posset obtinére ministrándi; non enim quílibet ignótus, aut medíocris ad

Præsidem accédere, et Crucifixi Corpus póterat impetráre. Tu autem, Dómine, miserére nobis. Deo grátias.

℟. Hæc est Sindon digníssima, in qua salútis Auctor de Cruce depósitus invólvi dignátus est; * Ut nos consepúlti cum eo, véteris hóminis exúviis depósitis, innocéntiæ Síndone tegerémur.

℣. Felix Domus Sabáudiæ, quæ tanto pígnore ditáta, sacro hoc múnere gloriátur. Ut nos. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Ut nos.

Jube Domne benedícere.

Bñõ. Ad societátem cívium.

Lectio ix.

JOseph autem mercátus est Síndonem, et depónens eum invólvit Síndone. Póssumus juxta intelligéntiam spirituálem hoc sentíre; Corpus Dómini non auro, non gemmis, et sérico, sed linteámine puro obvolvéndum sit; quamquam et hoc signíficet, quod ille in Síndone munda invólvat Jesum, qui pura cum mente suscéperit. Hinc Ecclésiæ mos obtínuit, ut sacrifícium Altáris non in sérico, neque in panno tincto, sed in lino terréno celebrétur. Tu autem.

Hymnus. Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES,

et per Horas,

Antiph. Joseph nóbilis Decúrio vir bonus, et justus, et ipse dives erat expéctans Regnum Dei.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dom. 17.

Antiph. Hic audácter introívit ad Pilátum, et pétiit Corpus Jesu.

Antiph. Cum cognovísset Pilátus a Centurióne, quod jam mórtuus esset, donávit Corpus Jesu.

Antiph. Joseph autem mercátus Síndonem, et depónens eum invólvit Síndone.

Antiph. Pósuit eum in monuménto, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Capitulum. Isaiæ 63.

QUis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ? Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

JEsu, dulcis amor meus,
Ac si præsens sis, accédo:
Te compléctor cum afféctu,
Tuórum memor Vúlnerum.
O quam nudum hic te cerno,
Vulnerátum, et disténsum,
Inquinátum, involútum
In hoc sacro tégmine!
Salve Caput cruéntum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutávit suum florem,
Quem cæli tremit Cúria.
Salve Latus Salvatóris,
Salve mitis apertúra,
Super rosam rubicúnda,
Medéla salutífera.
Manus sanctæ vos avéte,
Diris Clavis perforátæ:

Ne repéllas me, Salvátor, De tuis sanctis Pédibus. Amen.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.

℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcinxit se virtúte.

Ad Benedictus. Antiph.

Joseph nóbilis Decúrio, expéctans et ipse Regnum Dei, mercátus est Síndonem, et depónens Corpus Jesu invólvit illud in Síndone.

Oratio.

DEus, qui nobis in Sancta Síndone, ut supr. cclx.

Ad Tertiam. Antiph.

Hic audácter.

Capitulum. Isaiæ 63.

QUis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ? Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. ℟. Deo grátias.

℟. brev. Tuam Síndonem * Venerámur, Dómine. Tuam Síndonem.

℣. Tuam recólimus Passiónem. Venerámur. Glória Patri. Tuam Síndonem.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.

℟. Quia per mortem tuam redemísti mundum.

Ad Sextam. Antiph.

Cum cognovísset.

Capitulum. Isaiæ 63.

QUare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de Géntibus non est vir mecum.

℟. Deo grátias.

℟. brev. Adorámus te, Christe, * Et benedícimus tibi. Adorámus.

℣. Quia per mortem tuam redemísti Mundum. Et benedícimus. Glória Patri. Adorámus.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Ad Nonam, Antiph.

Pósuit eum.

Capitulum. Isaiæ 63.

CIrcumspéxi, et non erat auxiliátor; quæsívi, et non fuit, qui adjuváret; et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

℟. Deo grátias.

℟. brev. Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis terra.

℣. Psalmum dicat Nómini tuo, Dómine. Et psallat. Glória Patri. Omnis terra.

℣. Dóminus regnávit decórem índuit.

℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Vesperas. Antiphona.

Joseph nobilis. cum reliquis de Laudibus. cclxv.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica. 120. et loco ultimi Psalm. 141. Voce mea ad Dóminum clamávi. 135.

Capit. Quis est iste. cclix.

Hymnus.
Glóriam sacræ . cclix.
ut supra in 1. Vesp.
Ad Magnificat.
Antiph. Homo quidam dives ab Arimathæa nómine Joseph, accépto Córpore Jesu, invólvit illud in Síndone munda. Oratio.

DEus, qui nobis in Sancta Síndone. ut supra. cclx.

DIE II. APRILIS.
In festo S. Francisci de Paula Conf. Patroni Neapolit.
Duplex majus.
Lect. i. noct. Beátus vir. reliq. ut in Breviario sub hac die. 471.

DIE V. APRILIS.
In festo Translationis S. Athanasii Episc. Confess. Patr. Neapolit. Semiduplex. In Civitate, et Suburbiis tantum.

Omnia de Communi Confess. Pontif. præter sequentia. In Hymno. Iste Conféssor. mutatur tertius versus, et dicatur. Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres. Oratio.

EXáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Athanásii Confessóris tui, atque Pontíficis Translatióne deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Lect i. noct de Script. occ. In Quadrages. vero. Fidélis sermo. de Communi Confess. Pontificis. lxi.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

ATHanásius Neapolitánis Dúcibus natus, quem pii paréntes Sancti Athanásii Alexandríni précibus suscéptum, ejusdémque póstea invíctæ constántiæ æmulatórem, hoc appellárunt nómine. A pueritia Clericáli milítiæ adscríptus, Beáto Joánni Neapolitáno Antístiti erudiéndus tráditus est: quo doctóre, tanta enítuit pietáte, litteríque, ut mérito a Leóne quarto Pontífice cívium précibus annuénte, Neapolitánus Epíscopus fúerit renunciátus, et consecrátus. Ecclesiásticos provéntus, domesticúmque patrimónium in Templórum, pauperúmque inópiam sublevándam erogávit: multas Saracenórum incúrsibus pene dírutas instaurávit Basílicas, eásque prædiis, sacris véstibus, vasísque pretiósis locupletávit. Ministros Altáris Hebdomadários in Templo máximo a se institútos, próprio ditávit ære. Paupéribus, et peregrínis hospítium apéruit; multúmque pecúniæ ad captívos e Barbarórum servítio vindicándos mira charitáte profúdit.

R. Invéni David. lxiv.

Lectio v.

ABstinéntia fuit incredíbili, frugáli mensa utens, esum carnis sibi per-

pétuo interdíxit. Corpus non cilício solum, flagrísque, sed gravíssimo étiam plumbi póndere, a cervíce ad talos exténso, affligébat, lapídeque cápiti suppósito, in léctulo humi strato cubábat. A Nicoláo primo Pontífice Romam accersítus, magno honóre est hábitus: ac Lateranénsi in Synodo, una cum áliis Pátribus, tértio loco assídens, Joánnem Ravennátem insaniéntem ántea contra Ecclésiam, qui póstea resípuit, confutávit. Neápolim regréssus, a Sérgio fratris filio, notæ impietátis hómine, Athanásii objurgatiónes indignánte, detrúsus in cárcerem; índeque Cleri ópera cum univérsæ civitátis gáudio eréptus est.

℟. Pósui adjutórium. lxiv.

Lectio v.

Constánter deínde oblúctans iníquis contra Ecclesiásticam libertátem postulatiónibus Sérgii, ejus ópera depúlsus a sede, unúmque mensem supra vigínti coáctus exsuláre, plúrimas per id témporis ærúmnas perpéssus est: quibus tandem conféctus, Vérulis óbiens, cæléstem in Pátriam recéptus est, ætátis anno quadragésimo primo, Idibus Júlii, post Christum natum octingentésimo septuagésimo secúndo. Corpus miráculis clarum Cassínum prius in montem, mox Neápolim, quinto post óbitum anno íntegrum adhuc repértum, solémni supplicatióne translátum est; cujus translatiónis memória nonis Aprílis anniversária festivitáte recólitur.

℟. Iste est, qui ante. lxv. In tertio Noct. Homilia in Evang. Vigiláte. de Communi Conf. Pont. lxxi.

DOMINICA III.

Post Pascha.

Officium de Patrocinio S. Joseph Conf. Dupl. ii. Classis. Recitandum in Civitate et Diœces. Neap. et alibi.

Ad Vesperas, Antiphona. Jacob autem. cum reliquis de Laudibus. cclxxv. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 120. et loco ult. Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 125.

Capitulum. Gen. 49.

Benedictiónes Patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus: donec veníret desidérium cóllium æternórum; fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

Hymnus

Te, Joseph, célebrent ágmina Cælitum,
Te cuncti résonent Christíadum Chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.
Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,

Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.
Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægypti prófugum tu séqueris plagas,
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis
Miscens gáudia flétibus.
Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.
Nobis, summa Trias, parce precántibus.
Da Joseph méritis sídera scándere:
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum. Amen.

℣. Constítuit eum Dóminum domus suæ, allelúja.
℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto, allelúja.

Oratio.

DEus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsum elígere dignátus es: præsta, quæsumus; ut, quem Protectórem venerámur in terris, Intercessórem habére mereámur in cælis. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et fit commemoratio Domínicæ tertiæ post Pascha.

Ad Matutinum, Invitator. Laudémus Deum nostrum: * In veneratióne beáti Joseph Protectóris nostri, allelúja.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Te, Joseph, célebrent ágmina cælitum. ut in primis Vesp. cclxxviii.

In primo Nocturno, Aña. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúja.

Psalmi primi Noct. Beátus vir. Quare fremuérunt gentes. Dómine, quid multiplicáti sunt. ut in Commu. Confess. non Pontif. lxxvii.

℣. Confitébor nómini tuo, allelúja. ℟. Quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, allelúja.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 39.

IGitur Joseph ductus est in Ægyptum, emítque eum Pútiphar Eunúchus Pharaónis, Princeps exércitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere a-

gens, habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat, Dóminum esse cum eo, et ómnia, quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei, a quo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum, et univérsa, quæ ei trádita fúerant. Benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, et multiplicávit tam in ædibus, quam in agris cunctam ejus substántiam. Nec quidquam áliud nóverat, nisi panem, quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie, et decórus aspéctu.

℟. Clamávit pópulus ad Regem, aliménta petens: * Quibus ille respóndit: Ite ad Joseph, allelúja.

℣. Salus nostra in manu tua est, réspice nos tantum, et læti serviémus Regi. Quibus.

Lectio ii. Gen. 41.

PLácuit Pharaóni consílium, et cunctis minístris ejus, locutúsque est ad eos: Num inveníre potérimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia, quæ locútus es, numquid sapientiórem, et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantum Regni sólio te præcédam. Dixítque rursus Pharao ad Joseph: Ecce constítui te super univérsam terram Ægypti. Tulítque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus, vestivítque eum stola byssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genuflécterent, et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægypti.

℟. Fecit me Deus quasi Patrem Regis, et dóminum univérsæ domus ejus: * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos, allelúja.

℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, ut comedátis medúllam terræ. Exaltávit.

Lectio iii. Gen. 41.

DIxit quoque Rex ad Joseph: Ego sum Pharao: absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægypti. Vertítque nomen ejus, et vocávit eum lingua Ægyptíaca, Salvatórem mundi. Dedítque illi uxórem Aseneth fíliam Putiphar Sacerdótis Heliopóleos. Egréssus est ítaque Joseph ad terram Ægypti (trigínta autem annórum erat, quando stetit in conspéctu Regis Pharaónis) et circuívit omnes regiónes Æ-

gypti. Venítque fertílitas septem annórum; et in manípulos redáctæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Ægypti. Omnis étiam frugum abundántia in síngulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarétur, et cópia mensúram excéderet.

℟. Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, et superstitem te relínquo. Non sum fraudátus aspéctu tuo: * Insuper osténdit mihi Dóminus semen tuum, allelúja.
℣. Qui pascit me ab adolescéntia mea, benedícat púeris istis: et invocétur super eos nomen meum. Insuper. Glória Patri. Insuper.

In ii. Nocturno, Antiphona. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et vade in terram Israel: defúncti sunt enim, qui quærébant ánimam púeri, allelúja.

Psalmi secundi Noct. Cum invocárem. Verba mea áuribus. Dómine Dóminus noster. ut in Communi Confessoris non Pontif. lxxx.

℣. Réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam, allelúja.
℟. Et pérfice eam, allelúja.

Serm. S. Bernardíni Senénsis.
Sermo 1. de S. Joseph.

Lectio iv.

OMnium singulárum gratiárum, alícui rationábili creatúræ communicatárum, generális régula est, quod quandocúmque divína grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam singulárem, seu ad áliquem sublímem statum, ómnia charísmata donet, quæ illi persónæ sic eléctæ, et ejus offício necessária sunt, atque illam copióse decórant. Quod máxime verificátum est in Sancto Joseph putatívo Patre Dómini nostri Jesu Christi, et vero sponso Regínæ mundi, et Dóminæ Angelórum, qui ab ætérno Patre eléctus est fidélis Nutrítius, atque Custos principálium thesaurórum suórum, scílicet Fílii ejus, et Sponsæ suæ; quod offícium fidelíssime prosecútus est. Cui proptérea Dóminus ait: Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me, * Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscéptor meus, allelúja.
℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v.

SI cómpares eum ad totam Ecclésiam Christi, nonne est iste homo eléctus et speciális, per quem, et sub quo Christus est ordináte et honéste introdúctus in mundum? Si ergo Vírgini Matri tota Ecclésia sancta débitrix est, quia per

eam Christum suscípere digna facta est: sic profécto, post eam huic debet grátiam et reveréntiam singulárem. Ipse enim est clavis véteris Testaménti, in qua Patriarchális et Prophetális dígnitas promíssum consé quitur fructum. Porro hic est solus, qui corporáliter possédit, quod eis divína dignátio repromísit. Mérito ígitur figurátur per illum Patriárcham Joseph, qui pópulis fruménta servávit. Sed et hic illum præcéllit, quia non solum Ægyptiis panem corporális vitæ, sed ómnibus eléctis panem de cælo, qui cæléstem vitam tríbuit, cum multa solértia enutrívit.

℟. Státuit filios suos sub tégmine illíus; et sub ramis ejus morábitur, protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja.

℣. Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. Et in glória.

Lectio vi.

PRoſécto dubitándum non est, quod Christus familiaritátem, reveréntiam, atque sublimíssimam dignitátem, quam sibi exhíbuit, dum ágeret in humánis, tamquam filium Patri suo, in cælis útique non negávit, quin pótius complévit et consummávit. Unde non immérito in verbo propósito a Dómino subinfértur: Intra in gáudium Dómini tui. Unde, licet gáudium ætérnæ beatitúdinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dóminus ei dícere: Intra in gáudium, ut mystice innuátur, quod gáudium illud non solum in eo sit intra, sed úndique illum circúmdans, et absórbens, et ipsum, velut abyssus infiníta, submérgens. Meménto ígitur nostri, beáte Joseph, et tuæ oratiónis suffrágio apud tuum putatívum Fílium intercéde: sed et Beatíssimam Vírginem Sponsam tuam nobis propítiam redde, quæ Mater est ejus, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat per infiníta sæcula sæculórum: Amen.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja.

℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si exsúrgat.

Glória Patri. Si exsúrgat.

In tertio Nocturno.

Antiphona. Consúrgens Joseph accépit púerum et Matrem ejus, et venit in terram Israel, et habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth, allelúja.

Psalmi. Dómine, quis habitábit. Dómine, in virtúte tua. Dómini est terra. ut in Communi Confessoris non

Pontificis, lxxxiii.
℣. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, allelúja.
℟. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3.

IN illo témpore: Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto, et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Lib. 2. de Consensu Evang.

MAniféstum est illud, quod ait: Ut putabátur filius Joseph, propter illos dixísse, qui eum ex Joseph, sicut álii hómines nascúntur, natum arbitrabántur. Quos autem movet, quod álios progenitóres Matthæus enúmerat descéndens a David usque ad Joseph, álios autem Lucas ascéndens a Joseph usque ad David: fácile est ut advértant, duos patres habére potuísse Joseph: unum a quo génitus, álterum a quo fúerit adoptátus. Antíqua est enim consuetúdo adoptándi étiam in illo pópulo Dei, ut sibi fílios fácerent, quos non ipsi genuíssent. Unde intellígitur Lucas patrem Joseph, non a quo génitus, sed a quo fúerat adoptátus, suscepísse in Evangélio suo, cujus progenitóres sursum versus commémorat, donec exíret ad David.

℟. Joseph fili David, noli timére, accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est: páriet autem fílium: * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja.
℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et.

Lectio viii.

CUm enim necésse sit, utróque Evangelísta vera narránte, et Matthæo scílicet, et Luca, ut unus eórum ejus patris oríginem tenéret, qui genúerat: alter ejus, qui adoptáverat Joseph; quem probabílius intellígimus adoptántis orígimem tenuísse, quam eum, qui nóluit Joseph génitum dícere ab illo, cujus eum filium esse narrábat? Matthæus autem dicens: Abraham génuit Isaac, Isaac génuit Jacob: atque ita in hoc verbo, quod est, Génuit, persevérans, donec in último díceret: Jacob autem génuit Joseph, satis expréssit, ad eum patrem se perduxísse oríginem generántium, a quo Joseph non adoptátus, sed génitus erat. ¶ Quamquam, si étiam Lucas génitum díceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbáre debéret, ut áliud crederémus, quam ab uno Evangelísta gignéntem, ab áltero adoptántem patrem fuísse commemorátum. Neque enim absúrde

quisque dícitur non carne, sed charitáte genuísse, quem filium sibi adoptáverit. At vero étiam nos, quibus dedit Deus potestátem filios ejus fieri, de nátura, atque substántia sua non nos génuit sicut únicum Fílium: sed útique dilectióne adoptávit.

℟. Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum: * Et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja.

℣. Ut adimplerétur, quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægypto vocávi filium meum. Et esto ibi.

Glória Patri. Et esto ibi.

Nona Lectio de Dominica tertia post Pascha.

AD LAUDES
et per Horas, Aña.

JAcob autem génuit Joseph, virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio. 17.

Aña. Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, allelúja.

Aña. Ascéndit autem Joseph a Galilæa de civitáte Názareth, in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Bethlehem, allelúja.

Aña. Et venérunt festinántes, et invenérunt Maríam, et Joseph, et Infántem pósitum in præsépio, allelúja, allel.

Aña. Et Ipse Jesus erat incípiens, quasi annórum trigínta, ut putabátur filius Joseph, allelúja.

Capitulum. Gen. 49.

BEnedictiónes Patris tui confortátæ sunt benedictiónibus Patrum ejus; donec veníret desidérium cóllium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

Hymnus.

CÆlitum Joseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ gáudia vitæ. Amen.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, allelúja.
℟. Et déxtera tua suscépit me, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona. Joseph fili Dávid, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est, allelúja.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsum elígere dignátus es: præsta, quæsumus; ut quem Protectórem venerámur in terris, Intercessórem habére mereámur in cælis. Qui vivis, et regnas, etc.

Et fit commemor. Domínicæ tertiæ post Pascha.

Ad Tertiam, Antiphona. Missus est.

Capit. Benedictiónes Patris tui. ut supra.

℟. brev. Constítuit eum dóminum domus suæ, * Allelúja, allelúja. Constítuit eum dóminum.
℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Constítuit.
℣. Confitébor nómini tuo, allelúja.
℟. Quóniam adjútor, et Protéctor factus es mihi, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. Ascéndit autem.

Capitulum. Gen. 49.

Deus patris tui erit adjútor tuus, et Omnípotens benedícet tibi benedictiónibus cæli désuper.

℟. brev. Confitébor nómini tuo, * Allelúja, allelúja. Confitébor.
℣. Quóniam adjútor, et Protéctor factus es mihi. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Confitébor.
℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúja.
℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Et ipse Jesus.

Capitulum. Gen. 49.

Fílius accréscens Joseph, fílius accréscens, et decórus aspéctu: fíliæ discurrérunt super murum.

℟. breve. Justus germinábit sicut lílium, * Allelúia, allelúja. Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Justus.
℣. Plantátus in domo Dómini, allelúja.
℟. In átriis domus Dei nostri, allelúja.

In ii. Vesp. omnia ut in primis, exceptis sequentibus.

℣. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi, allelúja
℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Fili, quid fecísti nobis sic? ecce Pater tuus, et ego dolén-

tes quærebámus te, allelúja.
Oratio. Deus, qui ineffábili providéntia. cclxxv.
Et fit Commemoratio Dominicæ tertiæ post Pascha.

DOMINICA IV. post Pascha.

In festo S. Catharinæ Fliscæ Adurnæ viduæ. Duplex.
In primis Vesp. Antiphona. **Dum esset Rex**, cum reliquis de Communi nec Virginis, nec Martyris. **cxvi.**
Capitulum. Cant. 8. 7.

AQuæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam. Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

Hymnus.

SUmmis ad astra láudibus
Tollámus omnes Féminam,
Quæ sanctitátis glória
Auget decus Ligúriæ.

Beáta, cujus íntimo
Latére nésciens sinu,
Foris inúndat cháritas,
Totísque membris æstuat.

Ménses per anni círculum
Jejúna plures tránsigit;
Solo Angelórum pábulo,
Vitam labéntem sústinens.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúja.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.
Ad Magnificat, Antiphona. In utrisque Vesperis. **Pone me ut signáculum super cor tuum; quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis, atque flammárum, allelúja.**

Oratio.

DEus, qui beátam Catharínam, in contemplánda Fílii tui Passióne, divíni amóris igne flagráre fecísti: quæsumus; ut ipsa intercedénte, tuæ in nobis flammam charitátis accéndas, et ejúsdem Passiónis partícipes dignánter effícias. Per eúmdem Dóminum.

Pro commemoratione Dominicæ, Aña. **Vado ad eum, qui misit me, et nemo ex vobis intérrogat me: Quo vadis? allelúja, allelúja.**
℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.
℟. Quóniam advesperáscit, allelúja. Oratio.

DEus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: da pópulis tuis, id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis, ut inter mundánas varietátes, ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. de Communi nec Virginis, nec Mart. Hymnus.

DUm mente Christum cóncipit
Membris fluéntem sánguine,
Ardóre pectus íntimo
Sentit repénte córripi.

Hinc sancto amóre sáucia
Terréna cuncta déspicit,
Advérsa fert alácriter,
Patíque quærit únice.
Mox et flagéllis cónterens
Artus rebélles júgiter;
Christi dolórum párticeps
Crebro merétur éffici.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit ac Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Psal. de Commun. non Virg. sub primis tantum Añis.

Lectiones i. Nocturni. Incipit Epístola B. Jacóbi Apóstoli. ut in hac Domínica quarta post Pascha.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

CAtharína Genuénsis, paréntibus Jacóbo de Flisco, et Francísca de Nigro, antíqua nobilitáte conspícuis, in lucem édita; ténenram ætátem inter adúltæ pietátis exercitatiónes exégit. Nam, castigándo córpori inténta, vix octénnis in straménto, lignis cápiti pro pulvinári suppósitis, somnum carpébat. Pueríles nugas aversáta, et ab ómnibus mundi delíciis abhórrens, in Christi cruciátibus jugi meditatióne recoléndis tota fuit. Eo stúdio incénsa in Monastérium íngredi expetébat, sed immatúra ætas pium puéllæ desidérium interpellávit. Intérea paréntes invítam Juliáno Adúrno nóbili viro despóndent, a quo tam áspere, ac dúriter hábita est, ut quinquénnium domi luctu, tristitiáque tabésceret; donec tædio, ac mœróre confécta a prístina severitáte defléxit. Frigescénte autem charitáte, ne ad ulteriórem vitæ licéntiam prorúeret, insígni miseréntis Dei benefício factum est. Cum enim aliquándo ad pii sacerdótis pedes provolúta ejus se précibus commendáret, repentína mutatióne déxteræ Excélsi, ac súbito Sancti Spíritus igne corrépta, amóris in se divíni cleméntiam, potentiámque admírans, et exclámans, fatéri, ac prædicáre cœpit.

℟. Propter veritátem. cxiv.

Lectio v.

INde domum revérsa, Christum conspícere sibi visa est sánguine toto córpore diffluéntem: qua spécie sibi divínitus obláta, in contémptum atque ódium sui veheménter exársit. Membra cilício domábat; jejúnium ita cóluit, ut per annos tres et vigínti férias Advéntus et Quadragésimæ transégerit solo Eucharístiæ pábulo reécta, amaríssimo tantum usa potu ad sitim restinguéndam. Producébat oratiónem ad plures horas, tantóque divíni amóris incéndio conflagrábat, ut in corpus quoque ardor erúmperet. Máxima erga próximum ferebátur charitáte. Infírmis enim in magno Nosocomío incredíbili sedulitáte ministrábat, súmptibus

liberáliter erogátis. Abjectíssima quæque officia libénter obíbat, tábida étiam ægrotántium úlcera aliquándo exosculáta. Injúrias, contumélias múlier vere fortis álacri ánimo excépit; assiduísque córporis animíque dolóribus pene conféecta, cruciátuum Christi párticeps fuit.

℟. Dilexísti justítiam. cxiv.

Lectio vi.

TOt, tantísque heróicæ fortitúdinis et patiéntiæ probátam experiméntis, atque in agóne Christiánæ perfectiónis egrégie méritam, úberi beneficiórum cópia Dóminus cumulávit. In diutúrnas et frequéntes éestases rapta, et cæléstibus illustratiónibus, superúmque apparitiónibus, et collóquiis dignáta, arcána Dei intellígere méruit, et Fídei mystéria scriptis præclaríssimis confirmáre. Prophetíæ dono cláruit, ábditos animórum sensus perspéxit. Pérditi hóminis conversiónem, et tranquíllam cónjugis mortem, et ætérnam utriúsque beatitúdinem obsecratiónibus a Dómino impetrávit. Anno ígitur ætátis suæ tértio, et sexagésimo, extrémo morbo oppréssam, et Christi confixam Cruci, atque ad fontem ætérnæ felicitátis anhelántem, sacra die Exaltatiónis sanctæ Crucis, ex vitæ hujus languóribus Dóminus evocávit. Præclára vero fuérunt de Catharínæ virtútibus Doctórum, Sanctorúmque præcónia, summórum quoque Pontíficum oráculis comprobáta. Cultum illíus immemorábilem asséruit Clemens nonus: Clemens vero undécimus ejus memóriam Missa et Officio Beatárum Mulíerum celebrándam concéssit.

℟. Fallax grátia. cxv.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Símile est regnum cælórum thesáuro. de Communi nec Virginis, nec Martyris. cxv.

Nona Lect. de Homilia Dominicæ iv. post Pascha.

Ad Laudes, Antiphona. Dum esset Rex. cum reliquis de Communi nec Virginis, nec Martyr. cxvi.

Capitulum. Cant. 8. 7.

AQuæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam. Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

Hymnus.

TUrbam jacéntem páuperum,
Quam dirus angor ópprimit,
Ceu membra Christi lánguida,
Matróna clemens cónfovet.
Opes, opémque cónferens,
Vilíque fungens múnere,
Perstérnit illis léctulos,
Sordésque purgat sédula.
Quo quisque plagis fœdior
Huic illa servit prómptior,

Tabem nec horret úlcerum,
Horrére nescit cháritas.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona. Pone me ut signáculum super cor tuum; quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis, atque flammárum, allelúja.

Oratio.

DEus, qui beátam Catharínam, in contemplánda Fílii tui Passióne, divíni amóris igne flagráre fecísti: quæsumus; ut, ipsa intercedénte, tuæ in nobis flammam charitátis accéndas, et ejúsdem Passiónis partícipes dignánter efficias. Per eúmdem Dóminum.

Pro commemoratione Dominicæ, Aña. Vado ad eum, qui misit me, et nemo ex vobis intérrogat me: Quo vadis? allelúja, allelúja.

℣. In resurrectióne tua Christe, allelúja.

℟. Cæli et terra læténtur, all.

Oratio. Deus, qui Fidélium. ut supra. cclxxvi.

In ii. Vesperis omnia prout in primis. cclxxvi.

DIE XXIV. APRILIS.

In festo S. Boni Latronis Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Latro Christum crucifixum. Cum reliquis de Laudibus. cclxxxiii.

Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 120. et loco ultimi Psal. Laudáte Dñm omnes gentes. 125.

Capitulum. Isai. 59.

ECce non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat: neque aggraváta est auris ejus, ut non exáudiat.

Hymnus.

JEsu coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium.
Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.
Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.
Ut sis perénne méntibus,
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum,
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.

℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Ad Magnificat. Antiphona. Ait Latro ad latrónem: Nos quidem digna factis recípimus, hic autem quid fecit? Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum, allelúja, allelúja.

Oratio.

OMnípotens, et miséricors Deus, qui justíficas ímpios: te súpplices exorámus; ut nos benígno intúitu, quo Unigénitus tuus beátum traxit Latrónem, ad dignam pœniténtiam próvoces, et illam, quam ei promísit, tríbuas nobis glóriam sempitérnam. Qui tecum vivit.

Ad Matutinum. Invitatorium. Christum Regem crucifixum, qui Latróni in cruce Paradísum donat, * Veníte adorémus, allelúja.

Psalm. Veníte exultémus. 2.

Hymn. Jesu coróna célsior. ut supra.

In primo Nocturno.

Antiph. Beátus iste sanctus, qui confisus est in Dómino, et exaudítus est de monte sancto ejus, allelúja.

Psal. Beátus vir, qui non ábiit. Quare fremuérunt gentes. Dómine, quid multiplicáti sunt. de Comm. Conf. non Pont. lxxvii.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.

℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Lect. i. Noct. de Scrip. occur.

℟. i. Pósui adjutórium super poténtem: * Manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum, allelúja.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

℟. ii. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília, et exorávit Altíssimum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja.

℣. Iste invéntus est in número sanctórum. Ipse intercédat.

℟. iii. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas Paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas Paradísi.

Glória Patri. Et ad portas Paradísi.

In secundo Nocturno.

Antiph. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum: Dóminus exaudívit eum in pace, allelúja.

Psalm. Cum invocárem. Verba mea áuribus. Dómine Dñs noster. ut in eod. comm. non Pont. lxxx.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum, allelúja.

℟. Et ad portas Paradísi coronávit eum, allelúja.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóst.

Hómilia. 2. de Cruce, et Latrone t. 3.

Lectio iv.

SCio et ante me dixísse de Latróne, sed habet divérsas intelligéntias Dei sermo. Iste Latro de ligno mercátur salútem: hic latro furátur cæléste impérium. Vim facit majestáti, non virtúte própria, sed fide

vincens. Ipsíus Dómini vox est : Regnum cælórum vim pátitur, et violénti dirípiunt illud. In cruce duo latrónes imágo Judæórum, et Gentílium ; Latro, quem pœnitet, imáginem óbtinet pópuli ex Géntibus congregáti, qui prius in erróre ambuláverat, et post hoc veritátem agnóvit. Imáginem vero latro ille óbtinet Judæórum, qui usque in finem persevérat latro, et usque ad tempus quidem crucis viam malignitátis non deséruit ; crux autem divísit utrúmque.

℟. Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit : Latro clamábat de Cruce, dicens : Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum, allelúja.

℣. Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta snnt, et multa córpora Sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt. Et omnis.

Lectio v.

Viam namque cæcitátis, et perditiónis, qui non crédidit, ingréssus est : viam autem salútis, qui crédidit ingréssus est : viam salútis, qui crédidit adéptus est. In cruce dídicit Latro differéntiam viárum, quóniam novit Dn̄s viam justórum : via autem impiórum peribit. Et vide Dei justum judícium, ut dicas et tu cum Prophéta : Justus es Dómine, et rectum judícium tuum. Propter unum peccátum damnátur Adam, et propter unam fidei vocem Latro salvátur. Unum peccátum ejécit illum, et una justítia introdúxit istum, et Latro habitátor factus est Paradísi. O admiránda rerum matéries ! Nec Abrahæ data est per vocem promíssio Paradísi. Hæreditátur quidem per fidem ; repromissiónem autem Paradísi nemo ante Latrónem accépit.

℟. Nemo repromissiónem Paradísi ante Latrónem accépit, cui Dóminus in cruce dixit : * Hódie mecum eris in Paradíso, allelúja, allel.

℣. Dómine meménto mei, cum véneris in regnum tuum. Hódie.

Lectio vi.

Iste ergo vidit Salvatórem, non super throno regáli, non adorári in templo, non loquéntem de cælis, non per Angelos disponéntem ; sed in pœna sociátum latróni : videt in torméntis, et tamquam in glória adórat : videt in cruce, et rogat quasi in cælis sedéntem : videt condemnátum, et Regem ínvocat, dicens : Dómine meménto mei, cum véneris in regnum tuum. Crucifixum vides, et Regem prædicas ? in ligno pendére cernis, et cælórum regna meditáris ? O admiránda Latrónis convérsio !

℟. O admiránda Latrónis convérsio ! * Crucifixum videt, et Regem prædicat, allelúja.

℣. De ligno pendéntem cernit, et cælórum regna me-

ditátur. Crucifixum.
Glória Patri. Crucifixum.

In tertio Nocturno.

Antiph. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo, allelúja.
Psalm. Dómine, quis habitábit.
Dómine in virtúte tua.
Dómini est terra. ut in Com. Conf. non Pont. lxxxiii.
℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, allelúja.
℟. Et misericórdiam a Deo salutári suo, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 23.

IN illo témpore: Unus de his, qui pendébant, latrónibus blasphemábat Dóminum, dicens: Si tu es Christus, salvum fac temetípsum, et nos. Et réliqua.

Homilía Sancti Ambrósii Epíscopi.
Ser. 49. de S. Latrone.

QUóniam hódie Evangélii léctio de Latróne fecit mentiónem, videámus quis iste Latro sit, qui in cruce Dómino constitúto, non solum peccatórum suórum véniam conséquitur, sed étiam paradísi amœnitáte donátur: ut qui propter scélera damnátus fúerat ad pœnam, propter fidem transferrétur ad glóriam: fuerítque illi crux, quam pértulit, non tam supplícii damnátio, quam salútis occásio. In cruce enim pósitus, in Christum Dóminum nostrum crédidit crucifixum. Et ídeo qui consórtio passiónis útitur, consórtio paradísi condonátur. Beátus enim Latro, dum supplícium pátitur, regnum cæléste conséquitur. Ecce reus dícitur, sicut qui damnári illud tempus expectávit. Non enim perveníret ad glóriam, si non contráditus esset ad pœnam. Videámus, inquam, cur tantórum críminum reus, tam cito a Salvatóre Paradísum promerétur, cum álii multórum témporum lácrymis, frequentibúsque jejúniis, vix delictórum suórum véniam consequántur.
℟. Iste est beátus Latro, qui in cruce pósitus Christum Dóminum nostrum crédidit crucifixum: * Et supplícium pátitur, regnum cæléste conséquitur, allel.
℣. Quem Judas Iscariótes in hórtulo Paradísi distráxerat, iste in patíbulo confitétur. Et dum.

Lectio viii.

MAgna, fratres, et múltiplex causa est. Primum, quod iste Latro devotióne fidei tam repénte mutátus est, ut præséntem pœnam despíceret, ac de futúra véniam precarétur: et magis créderet útile sibi esse, de ætérno judício pétere, quam de temporáli supplício postuláre. Reminíscens enim scélerum suórum, et pœnitúdinem gerens, plus

incipit dolére quod sperat, quam sentíre quod pátitur. Pótuit enim, nisi de futúris ámplius cogitásset, qui in Christum semel credíderat, de præsénti magis supplício deprecári. Deínde illud ad grátiam ejus majóris est mériti, quod in Christum in cruce pósitum crédidit, et pássio, quæ áliis scándalum fecit, illi ad fidem profécit. Crucis enim pássio multis scándalum fuit, sicut dicit Apóstolus: Nos autem prædicámus Christum crucifixum, Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam. Recte ergo merétur Paradísum, qui crucem Christi non putávit esse scándalum, sed virtútem: dicit enim idem Apóstolus: Ipsis autem vocátis Judæis atque Græcis, Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam.

℟. Iste est, qui crucem Christi non putávit esse scándalum, sed virtútem: ideóque paradísum merétur: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allel. ℣. Iste est qui honoríficat patiéntem, quem Judas pródidit osculántem. Ipse intercédat. Glória Patri. Ipse intercédat.

Lectio ix.

Recte plane, et Dóminus huic donat Paradísum, quia quem Judas Iscariótes in hórtulo Paradísi distráxerat, hic in crucis patíbulo confitétur. Mira res! confitétur Latro, quem discípulus abnegávit. Mira, inquam, res! Latro honoríficat Patiéntem, quem Judas pródidit osculántem. Ab hoc pacis blandiménta vendúntur, ab illo crucis vúlnera prædicántur. Ait enim: Meménto mei, Dómine, cum véneris in regnum tuum. Hæc est fidei plena devótio, ut cum de vulnéribus Dómini prófluens sanguis cérnitur, de potestáte ejus vénia postulétur. Cum vidétur ejus humílitas, tunc magis timeátur ejus divínitas: cum morti addíctus putátur, tunc regis illi honorificéntia deferátur. Iste enim fidélis Latro non crédidit moritúrum, quem annúntiat regnatúrum: non putat subdéntem ínferis, quem dominatúrum confitétur in cælo: non arbitrátur eum apud tártarum detinéri, a quo se étiam póstulat liberári. Cernat licet ejus hiántia vúlnera, spectet ipsíus sánguinem profluéntem; Deum tamen credit, quem reum nescit: justum fatétur, quem non méminit peccatórem.

Te Deum laudámus. 16.

A D L A U D E S,
et per Horas,

Antiph. Latro Christum crucifixum vidébat, et Regem invocábat, dicens: Dómine, meménto mei, cum véneris in regnum tuum, allelúja. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliq. de Dominica 17. Antiph. Qui me conféssus

fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, allelúja.

Antiphona. Cum conturbáta fúerit ánima mea, Dómine, misericórdiæ memor eris, allelúja, allelúja.

Antiph. Salvum me fecit Christus Redémptor; quia dixit: Hódie mecum eris in Paradíso, allelúja, allelúja, allelúja.

Antiphona. Ille qui talis ad Crucem venit ex culpa, ecce qualis a cruce recédit ex grátia, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Isai. 59.

ECce non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat: neque aggraváta est auris ejus, ut non exáudiat.

Hymnus.

JEsu redémptor ómnium,
Coróna confiténtium,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus.
Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit:
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.
Hujus benígnus ánnue
Confessiónem nos sequi:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine, allelúja.
℟. Glóriam, et magnum decórem imposuísti super eum, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona. Ait latro ad latrónem: Nos quidem digna factis recípimus, hic autem quid fecit? Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum, allelúja, allelúja.

Oratio.

OMnípotens, et miséricors Deus, qui justíficas ímpios: te súpplices exorámus; ut nos benígno intúitu, quo Unigénitus tuus beátum traxit Latrónem, ad dignam pœniténtiam próvoces; et illa, quam ei promísit, tríbuas nobis glóriam sempitérnam. Qui tecum vivit, et regnat.

Ad Tertiam, Antiphona. Qui me conféssus.

Capitulum. Ecce non est abbreviáta, ut supra.

℟. breve. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja, allelúja. Amávit.
℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Amávit.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum, allelúja.
℟. Et ad portas Paradísi coronávit eum, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. Cum conturbáta fúerit.

Capitulum. Isai. 58.

TUnc invocábis, et Dóminus exáudiet; cla-

mábis, et dicet. Ecce adsum.

℟. brev. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eam, * Allelúja, allelúja. Induit eum.

℣. Et ad portas Paradísi coronávit eum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Induit eum Dóminus.

℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, allelúja.

℟. Et misericórdiam a Deo salutári suo, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Ille qui talis.

Capitulum. Isai. 38.

TU autem Dómine eruísti ánimam meam, ut non períret: projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

℟. brev. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * Allelúja, allel. Hic accípiet.

℣. Et misericórdiam a Deo salutári suo. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Hic accípiet.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine, allelúja.

℟. Glóriam, et magnum decórem imposuísti super eum, allelúja.

Vesperæ de Sancto Marco Evangelista, cum commemoratione Sancti Boni Latronis.

Quod si contingat Festum Sancti Marci alio die celebrari, in secundis Vesperis Sancti Boni Latronis omnia dicuntur, ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona. Impíetas ímpii non nocébit ei, in quacúmque die convérsus fúerit ab impietáte sua, allelúja, allelúja.

DIE XXVII. APRILIS.

In festo B. Mariæ Virginis de Bono Consilio. Duplex majus.

Omnia ut in Officio parvo B. M. V. præter ea, quæ sequuntur.

Ad Vespera.

Post. Ave maris stella, dicitur ℣. Dignáre me, laudáre te etc.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto femíneo séxu, séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuæ Sanctæ Imáginis Apparitiónem.

Oratio.

BOnórum ómnium largítor Deus, qui Genitrícis diIécti Fílii tui speciósam imáginem mira Apparitióne clarificáre voluísti: concéde quæsumus; ut ejúsdem B. M. Vírginis intercessióne ad cæléstem pátriam felíciter perducámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Matutinum Invitatorium. Sancta María Dei Génitrix Virgo,* Intercéde pro nobis. Psal. Veníte exultémus. 2.

Hymnus.

PLaude festívo, pia gens, honóre,
Dum Genestáni veneráris Ædem,

Qua Dei Magnæ Genitrícis alma
Splendet Imágo.
Hæc ubi mira spécie repénte
Obtulit se se pópulis vidéndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.
Ipsa tunc ægris áderat, moléstos
Córporis morbos animíque pellens,
Longe et ærúmnas Látio imminéntes
Ipsa fugábat.
Virgo, quæ magnis decoráta signis,
Nunc quoque effúlges, míseris juvámen
Affer, et fusis pátiens cliéntum
Annue votis.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super Cæli sólio corúscans
Tótius Mundi sériem gubérnat
Trinus et Unus. Amen.

In primo Nocturno.

De Lib. Proverbiórum.

Lectio i. Cap. 2.

SI intráverit Sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimæ tuæ placúerit, consílium custódiet te, et prudéntia servábit te, ut eruáris a via mala, et ab hómine, qui pervérsa lóquitur: qui relínquunt iter rectum, et ámbulant per vias tenebrósas; qui lætántur cum male fécerint, et exúltant in rebus péssimis, quorum viæ pervérsæ sunt, et infámes gressus eórum. Tu autem.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas! quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem Cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ii. Cap. 3.

FIli mi, ne éffluant hæc ab óculis tuis. Custódi legem atque consílium, et erit vita ánimæ tuæ, et grátia fáucibus tuis. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget. Si dormíeris, non timébis; quiésces, et suávis erit somnus tuus; ne páveas repentíno terróre, et irruéntes tibi poténtias impiórum; Dóminus enim erit in látere tuo, et custódiet pedem tuum, ne capiáris.

℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum: quia, cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.
℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et de meis.

Lectio iii. Cap. 8.

EGo Sapiéntia hábito in Consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum, arro-

gántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et æquitas, mea est prúdentia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me Príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo: et qui mane vígilant ad me invénient me.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

℣. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In secundo Nocturno.

De Serm. S. Augustíni Epísc. In Natali S. Joann. Bapt.

Lectio iv.

HOminem concépit Elísabeth, hóminem María: sed Elísabeth solum hóminem, María Deum et hóminem. María res est, quómodo potúerit concípere Creatúra Creatórem? Quid est ergo intelligéndum, Fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola Matre, qui fecit primum hóminem sine patre et matre? Primus ille noster casus fuit, quando fémina, per quam mórtui sumus, in corde concépit venéna serpéntis. Persuásit enim serpens peccátum, et admíssus est mala suádens. Si primus noster casus fuit, cum fémina concépit corde venéna serpéntis; non mirándum, quod salus nostra facta est, cum fémina concépit in útero carnem Omnipoténtis. Utérque cecíderat sexus; utérque fúerat reparándus. Per mulíerem in intéritum missi erámus; per mulíerem nobis réddita est salus.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris.

℣. Et sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans. Dedi.

Sermo S. Fulgéntii Epíscopi. De laud. Mariæ.

Lectio v.

QUóniam diábolus per serpéntem Evæ locútus, per Evæ aures mundo íntulit mortem, Deus per Angelum ad Maríam pertúlit Verbum, et cunctis sæculis vitam effúdit. Angelus sermónem ejécit, et Christum Virgo concépit. Hoc splendóre concípitur Dei Fílius: hac mundítia generátur. De Cælis médicus tránsiens per Vírginem: post tránsitum suum illæsam fecit Vírginem permanére. Qui enim disrúpta córporum membra in áliis póterat integráre tangéndo, quanto magis in sua Matre, quod invénit íntegrum, pótuit non violáre nascéndo? Crevit enim ejus partum intégritas córporis

pótius, quam decrévit; et Virgínitas ampliáta est pótius, quam fugáta.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

MAría quam præclaríssimis tribus bonis sublimátur, auscúlta: Salutatiónis Angélicæ, benedictiónis divínæ, et plenitúdinis grátiæ. Sic enim eam légitur salutásse: Ave María, grátia plena, benedícta inter mulíeres. Et ut nihil non sublíme esset in hac Sanctíssima Vírgine, quam Angelus grátia plenam salutávit, non sine divíno consílio factum est, ut ejus étiam imágines summo essent in honóre, et prodígiis, miraculísque claréscerent. Quas inter tribus abhinc sæculis ea præcípuo honóre cólitur, quæ, Paulo II. sedénte, mirabíliter apparuísse in paríete Ecclésiæ Patrum Ordinis Eremitárum S. Augustíni in Oppido Genestáni Prænestínæ Diœcésis, ex Pontifíciis diplomátibus, et suppáribus monuméntis comprobátur. Quibus permótus Pius Papa Secúndus præfátis ejúsdem óppidi Cœnobítis Officium próprium concéssit VII. Kaléndas Majas, ipso scílicet Apparitiónis die recitándum; ac deinde illud, die, quæ immediáte subséquitur, pro ejus recitatióne in pósterum assignáta, ad univérsum prædíctum Ordinem sub dúplici majóri exténdit.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam Fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes, * Unguéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Thomæ.

In Nativ. B. M. V.

COgitánti mihi, ac diu hæsitánti quid causæ sit, quod cum Evangelístæ de Joánne Baptísta, et áliis Apóstolis tam longum fecére tractátum, de Vírgine María, quæ vita et dignitáte omnes antecédit, ita summátim percúrrant históriam, cur, inquam, non tráditum est memóriæ, quómodo con-

cépta, quómodo nata, quómodo nutríta, quibus móribus decoráta, quibus virtútibus ornáta, quid cum Fílio in humánis égerit, quómodo cum illo conversáta sit, quómodo post ejus Ascensiónem cum Apóstolis víxerit? Magna erant hæc, et memorátu digna, et quæ summa devotióne a fidélibus legeréntur, a pópulis amplecteréntur. Quis enim dúbitat, quin in ejus nativitáte et puerítia mira multa contígerint, et puélla hæc in téneris annis stupéndum sæculis virtútum ómnium monuméntum exstíterit?

℟. Felix namque es sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est Sol justítiæ, Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiat omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuæ Sanctæ imáginis Apparitiónem. Quia.

Lectio viii.

HÆc mihi hæsitánti, cur de áctibus Vírginis, sicut de áctibus Pauli, non est compósitus liber, nihil áliud occúrrit (accusáre enim Evangelístas negligéntiæ sicut ímpium, ita et temerárium júdico) quam ita placuísse Spirítui Sancto; ejúsque providéntia Evangelístas siluísse proptérea, quia Vírginis glória, sicut in Psalmis légitur, omnis intus erat, et magis cogitári póterat quam descríbi; sufficítque ad ejus plenam históriam, quia de illa natus est Jesus. Quid ámplius quæris? Quid ultra requíris in Vírgine? Súfficit tibi, quod Mater Dei est.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

NOn eam Spíritus Sanctus lítteris descrípsit, sed tibi eam ánimo depingéndam relíquit, ut intélligas, nihil illi grátiæ, aut perfectiónis, aut glóriæ, quam ánimus in pura creatúra concípere possit, defuísse; imo reipsa intelléctum omnem superásse. Ubi ergo totum erat, pars scribénda non fuit, ne putáres, quod scriptum non fúerat, eídem fórsitan defuísse. Si ancíllas suas et Minístros domus suæ potentíssimus Dóminus ita miríflce decorávit, ita donis et grátiis venustávit, qualem exístimas condidísse Matrem suam, únicam Sponsam suam, quam sibi ex ómnibus elégit, et præ ómnibus adamávit? Omnibus eam Altíssimus præpósuit, non solum virgíneis, sed étiam angélicis Choris, quia Mater

ejus est, et Matrem Dei decet omnis celsitúdo. Quidquid ígitur de Vírgine scire, aut intellígere cupis, totum in hoc cláuditur brevilóquio: De qua natus est Jesus. Hæc longa et plenís sima história ejus est.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

Dum esset Rex. cum reliquis ut in Officio S. M. in Sabbato. Cap. **Ab inítio.**

Hymnus. O **Glóriosa Vírginum.**

℣. **Diffúsa est grátia in lábiis tuis.**

℟. **Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.**

Aď Benedictus, Antiphona. **Beáta es María, quæ credidísti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino.**

Oratio ut supra.

Ad Prim. in ℟. brevi. dic. **Qui natus es de María Vírgine.**

In ii. Vesp. omnia ut in I. Ad Magnificat, Antiphona. **Beátam me dicent omnes generatiónes, quia Ancíllam húmilem respéxit Deus.**

DIE XXVII. APRILIS.

In festo S. Mariæ Ægyptiacæ, Patronæ Neapol.

Duplex majus.

Omnia de Communi Mulierum Sanctarum, præter sequentia.

Oratio.

Clementíssime Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime, et miseránndo manifestas, multíplica super nos misericórdiam tuam, ut, intercedénte beáta María Ægyptíaca, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Dóminum.

In primo Noct. Lectiones. **Mulíerem fortem.** de eodem Communi. **cxii.**

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

María Ægyptíaca in ipso juventútis flore paréntum disciplínam, et afféctum contémnens, ætátis anno duodécimo in Alexandríæ urbem clánculum profúgit: annis septémdecim illic impudíce transáctis, videns Lybiórum, et Ægyptiórum plúrimos in festo Exaltatiónis Christi Crucem veneratúros, Jerosólymam conscéndere, cum eísdem profécta, neque in itínere, neque in Sancta Civitáte quidquam suæ intemperántiæ remísit. Ubi vero sub illíus festivitátis diem cum réliquis peregrínis Ecclésiam íngredi sæpe perténtat, divína virtúte semper repúlsa, cœpit cogitáre, unde in tam líbero aliórum ingréssu sibi tóties negarétur intróitus.

℟. **Propter veritátem. cxiv.**

Lectio v.

Itaque in átrio Templi divínitus edócta, propter peccatórum sordes se ab aspéctu sanctæ Crucis arcéri;

corde compúncta, beátæ Maríæ Vírginis, cujus imáginem ibidem conspéxit, suffrágia suspíriis, et lácrymis implorávit, firmiter promíttens anteáctæ vitæ pœniténtiam. Hac melióris vitæ data sponsióne intra Templum recípitur, sacrosánctum Crucis lignum adórat, et divína próspicit arcána, per quæ docétur, quanta sit píetas Dei erga pœniténtes. In átrium regréssa eámdem Dei Genitrícem rogans, ut pœniténtiæ modum, et locum præscríbat, vocem audit suadéntis, ut Jordánis flumen pertránseat. Itíneri extémplo accíncta, tres nummos a quodam pertránseúnte accépit, quibus tótidem panes comparávit.

℞. Dilexísti justítiam. cxiv.

Lectio vi.

SAnctíssimis Sacraméntis in Ecclésia sancti Joánnis Baptístæ ad ripam flúminis muníta, sumpto panis dimídio, in vastam solitúdinem trans Jordánem se recépit, ubi réliquo pane, crudísque herbis, annis quadragínta septem sub inténso Solis ardóre, et hiémis incleméntia, absque ullo córporis teguménto victitávit. Mirum, quot dæmonum insídias, et ánimi perturbatiónes invícta sustínuit. Visa tandem a Zósima Abbáte viro sanctíssimo per eámdem solitúdinem aberránte, curávit ei omnem vitæ suæ ratiónem enarráre. Mirábili tunc consolatióne repléta, mortis præscia, ad ejus Monastérium, ámbulans super aquas Jordánis, accéssit; ubi sacrosánctis refécta sacraméntis, in solitúdinem regréssa, sancto fine quiévit. Illíus corpus, ministério leónis terram effodiéntis, Zósimas sepelívit, ejúsque vitam, et mortem ómnibus propalávit, quam sanctus Sophrónius Patriárcha Jerosolymitánus gráviter conscrípsit.

℟. Fallax grátia. cxv.

In iii. Noct. Lect. de Homilia in Evangel. Símile est regnum cælórum thesáuro. ut in Communi Mulierum Sanctarum. cxiv.

Vesp. de eadem Sancta cum comm. S. Vitalis mart.

DIE XXIX. APRILIS.

In festo S. Petri Martyris, Patr. Neap. Duplex majus. Lect. primi Noct. Fratres, debitóres. de Communi plurimor. Martyr. xlvii.

Reliq. ut in Brev. sub hac die. In ii. Vesperis a Capit. fit de S. Severo cum commem. S. Petri.

DIE XXX. APRILIS.

In festo S. Severi Episc. et Confessoris Patroni Neapol. Duplex majus.

Omnia de Communi Conf. Pontificis, præter sequentia. Aña. Sacérdos et Póntifex. ℣. Amávit eum.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui beátum Se-

vérum Confessórem tuum, atque Pontíficem, ita mirábilem effecísti, ut ad veritátis testimónium mórtuum de sepúlchro revocáverit: da quæsumus; ut ipsíus intercessióne Majestáti tuæ fidéliter serviámus. Per Dñm.

In i. Noct. Lect. de Epistola Divi Pauli. F idélis. ut in eodem Communi. lxi.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

SEvérus Neapolitánus, post beátum Máximum Pátriæ præficitur Præsul; eo in múnere máxima sanctitátis arguménta, virtutúmque præ se tulit, sancto Ambrósio Mediolanénsi, a quo accépit epístolam, charíssimus: imo Ethnicis ipsis, teste Symmacho, Christiánæ Religiónis alióqui inféuso, máxime laudábilis. Multas Neápoli constrúxit Basílicas: illámque præcípue extra mœnia, Divo Januário sacram, in qua corpus ipsíus Beatíssimi Præsulis et Mártyris ex Marciáno translátum própriis cóndidit mánibus: mortísque non ímmemor, sibi adhuc vivens cónstrui mandávit sepúlchrum.

℟. Invéni David. lxiv.

Lectio v.

MUlta prætérea Sanctus Epíscopus admiránda édidit, quorum illud máxime memorándum, quod cum falsus créditor multum pecúniæ a quadam vídua repéteret, quod a defúncto ejúsdem maríto sibi débitum mentiebátur, ideóque mater illa cum fíliis servitúti esset addicénda: Sevérus, re cógnita, commiseratióne permótus, accersítum mendácem illum, una cum Clero, aliísque multis ad locum, in quo defúnctus jámdiu jacúerat, secum duxit; et post preces magna cum fide ad Deum profúsas, mórtuum revocávit, qui statim redivívus, se pecúniam ullam debére negávit; quo dicto, íterum obdormívit. Verum Sanctus Antístes, étiam in hunc sceléstum pius, vétuit, ne ob hoc mendácii crimen mali áliquid paterétur.

℟. Pósui adjutórium. lxiv.

Lectio vi.

TOt, tantísque charitátis, ac pietátis opéribus plenus, gravem in morbum íncidit. Morti propínquus conciliávit Deo anathémate sejúnctos; peractísque sacris mystériis in ejus concláví a cuncto Clero ad id convocáto, ipse in oratióne defícxus, Ubi sunt, inquit, fratres mei? Tunc qui áderant arbitrántes, Sanctum Epíscopum Diáconos accérsere, Ecce adsunt, respondérunt; at ille, Non istos, sed sanctos Januárium, et Agrippínum volo, qui modo hic adfuérunt, seque íllico promisére reditúros. Exténsis deínde in cælum mánibus, in illis verbis: Ad te levávi óculos meos, qui há-

bitas in cælis, concússo per terræmótum cubículo, ad eum, qui in cælis hábitat, evolávit, prídie Kléndas Maji. Corpus prius in sua crypta, póstmodum in æde Divi Geórgii honorífice cónditum fuit.

℟. Iste est, qui ante. lxv.

In iii. Noct. Lect. de Homilia in Evang. Vigiláte. de Communi Conf. Pontif. lxxi.

Vesp. de Ss. Apost. Philippo, et Jacobo cum com. S. Severi.

DOMINICA I. MAJI.

In festo Translationis sancti Januarii Episcopi et Martyris, Principalis Patroni Civitatis et Regni Neapolitani.

Duplex Majus cum Octava. Pro Civit. et toto Regno Neapol. a Sacrorum Rituum Congregat. concessum.

Si hæc fuerit Dominica in Albis, Festum Translationis cum Oct. ex antiqua consuetudine celebratur Dominica secunda ejusdem mensis Maji accedente etiam Concess. S. R. C. sub die 16. Septembris 1664.

Ex antiqua pariter consuetudine in Civitate et Diœcesi Neapolit. tantum prædictum Festum celebratur i. Dñca Maji, etiam si occurrat eodem die Festum Ss. Philippi, et Jacobi, Inventio S. Crucis et aliorum; translatis ipsis in primam diem non impeditam.

Omnia de Communi unius Martyr. tempore Paschali, exceptis his quæ sequuntur.

In i. Vesp. ad Magnificat, Aña. Beátus Januárius, præsul et Martyr ínclytus extínxit ímpetum ignis, obturávit ora ferárum, et in occisióne gládii pro Christo mórtuus, legítimi certáminis corónam accépit, allelúja.

Oratio.

Deus, qui in Translatióne beáti Januárii Mártyris tui, atque Pontíficis, pretióso nos præsídii tui pígnore locupletásti: quæsumus, ut, ipso intercedénte, pópulum tuum ab ómnibus perículis éruas, ac de thesáuris tuis divítias in nos ineffábilis misericórdiæ benígnus effúndas. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. Dominicæ occurrentis.

Lect. i. Noct. A Miléto. de Commu. unius Martyr. Pont. extra temp. Pasch. xxv. ℟℟. vero temp. Pasch. xxxviii.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Quo témpore beátus Póntifex Januárius pro Christi confessióne Putéolis cápite plexus est, venerábilis ejus cruor, quem pro Christiánæ Fídei veritáte constantíssime fúderat, pie colléctus atque in duábus vítreis ampúllis recónditus est. Póstea vero, pace Ecclésiæ réddita, sanctus Sevérus, ædificáta jam prope Neápolim sancti Januárii Basílica, sacratíssimum Mártyris corpus cum magna Neapolitáni Cleri, populíque

frequéntia, iis étiam, qui de génere beáti Januárii erant, comitántibus, Neápolim religiosíssime tránstulit. Et corpus quidem in ejus Basílica cóndidit. Cruóris vero ampúllæ, ad hanc usque diem seórsum serváta, illústre miráculum spectántibus éxhibent. Nam cum e regióne desécti pro Christo cápitis ponúntur, Cruor admirándum in modum colliquefíeri, perínde atque recens effúsus, ad hæc usque témpora cérnitur.

℟. Lux perpétua. xxxviii.

Sermo S. Joánnis Chrysóst. Tom. 6. Orat. de Mart.

Lectio v.

SÆpe número, charíssimi, sub auróram Solem exoriéntem vidístis, et quasi cróceos rádios emitténtem. Tália Sanctórum erant córpora; dum véluti crócei quidam rádii, rivi sánguinis úndique ex illis deflúerent, eorúmque córpora multo quam cælum Sol ipse, splendídius illustrárent. Hunc sánguinem Angeli contuéntes oblectabántur, dæmones horrébant, et ipse diábolus tremébat. Non enim sanguis erat simplíciter, quod cernebátur, sed sanguis salutáris, sanguis sanctus, sanguis cælo dignus, sanguis, qui pulchras Ecclésiæ árbores perénni irrigatióne fœcúndat.

℟. In servis suis. xxxix.

Lectio vi.

VIdit hunc sánguinem, horruítque diábolus, recordátus est quippe altérius sánguinis Domínici. Propter illum sánguinem hic efflúxit. Ex quo enim Dómini latus apértus est, sexcénta deínde látera effóssa contuéris. Quis enim non summa cum alacritáte gaudiórum, sese ad agónes istos ineúndos, Domínicis passiónibus communicatúrus, et Christi morti confórmis futúrus accínget? Est enim sufficiens hæc retribútio, et ámplior merces, et quod certámina excédit præmium, vel illud étiam, quod ante ingréssum in cælórum regnum conséquimur.

℟. Fíliæ Jerúsalem. xxxix.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóst. Homilia 34. in Matthæum post initium.

QUum Dóminus omnem solicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis sæculáribus alienátos, et ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa prædícit. Multa enim ex hac prædictióne futurárum

rerum cómmoda consequebántur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim edíscerent. Deínde, ut nemo suspicarétur, ex magístri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Prætérea, ne qui ea passúri erant, súbito ac inopináto rerum evéntu perturbaréntur. Dénique, ne cum ista sub ipsum passiónis suæ tempus audírent, nímium commoveréntur.

℟. Ego sum vitis. xl.

Lectio viii.

JAm vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus, et insólitum præliándi morem, cum illos nudos mítteret, una indútos túnica, sine cálceis, absque virga, et absque zona, et pera, et ab excipiéntibus ali jubéret: non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens: Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos itúri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem); sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur: et quamvis illæ sint in médio lupórum, et innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúmptæ fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmutáverint.

℟. Cándidi facti sunt. xl.

Nona Lectio Homilia Domínicæ currentis.

In Laudibus ad Benedictus, Antiphona. Igne me, Dómine, examinásti, et non est invénta in me iníquitas: propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea, allelúja.

In ii. Vesper. ad Magnificat, Antiph. Liberásti me, Dómine, a rugiéntibus præparátis ad escam, et a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuátus, allelúja.

Feria ii. et iii. vel ii. et iii. die infra Oct. semper est impedita a festo duplici vel occurrente, vel translato, vel semiduplici occurrente.

F E R I A IV.

Sive quarta die infra Octav. Lect. i. Noct. de Scrip. occ.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Petri Chrysólogi. De S. Apollinari 128.

Lectio iv.

MErito Sanctus Januárius, quia juxta mandátum Dei sui pérdidit ánimam suam, eam invénit in vitam sempitérnam. Beátus, qui ita cursum consummávit, fidem servávit, ut vere primus a credéntibus suo reperirétur in loco, nec eum quisquam Confessóris vocábulo minórem credat esse, quam Mártyrem, quem Dei nutu quotidiánum et multíplicem revér-

sum cónspicit ad agónem. Audi Paulum dicéntem: Quotídie mórior. Semel mori parum est eum, qui potest Regi suo gloriósam sæpe de hóstibus reférre victóriam.

℟. Lux perpétua. xxxviii.

Lectio v.

NOn tam mors, quam fides, et devótio Mártyrem facit, et sicut virtútis est in ácie, in conflíctu pro regis amóre succúmbere, ita perféctæ virtútis est, diu ágere, et consummáre certámina. Non ídeo persecútus est Mártyrem, quia non statim íntulit mortem, sed probávit Mártyrem, quia non elícuit fidem, injécit tela quæ pótuit, et ómnia armórum suórum género cállidus exégit inimícus: nec tamen fortíssimi ductóris movére mentem pótuit, aut temeráre constántiam.

℟. In servis suis. xxxix.

Lectio vi.

SEd ut propugnatórem suum sibi Ecclésia sancta retinéret, Christo veheménter occúrrit: ut vincénti justítiæ reserváret corónam, et sibi belli témpore prælíatóris sui præséntiam condonáret. Et quid plura, fratres? Egit, egit Ecclésia sancta mater, ut nusquam a suo separarétur Antístite. Ecce vivit, ecce ut bonus pastor suo médius assístit in grege, nec unquam separátur spíritu, qui córpore præcéssit ad tempus. Extínctus est diábolus, persecútor occúbuit: Ecce regnat et vivit, qui pro Rege suo desiderávit occídi, qui vivit et regnat Deus per ómnia sæculórum sæcula.

℟. Fíliæ Jurúsalem. xxxix.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóst.

Homilia 34. in Matth. longe post medium.

SIc dícere vidétur: Nolíte turbári, si, cum vos inter lupos mitto, tamquam oves et colúmbas esse júbeo. Nam etsi possum contrárium quoque præstáre, et non permíttere, ut grave áliquid patiámini, nec lupis tamquam oves subjécti sitis, sed efficere, ut leónibus terribilióres evadátis, tamen sic éxpedit fieri: hoc et vos quoque illustrióres fáciet, et meam declarábit virtútem. Sic enim póstea dixit Paulo: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus mea in infirmitáte perfícitur. Ipse ígitur vos, ut tales essétis, feci.

℟. Ego sum vitis. xl.

Lectio viii.

SEd inspiciámus, quam prudéntiam éxigit: serpéntis certe. Nam quemád-

modum serpens totum seípsum tradit, nec mínimum curat, si ipsum quoque corpus incídi necésse sit, dúmmodo caput suum íntegrum servet: eódem tu quoque modo, præter fidem cétera pérdere non cures, sive pecúnias, sive corpus, sive étiam vitam ipsam profúndere necésse sit. Fides enim caput est et radix, qua serváta, étiam si ómnia perdas, ómnia tamen rursus majóre cum glória recuperábis. Idcírco nec símplices solum jussit esse, nec prudéntes solum; sed ambo hæc in unum míscuit, ut ea in virtútem convertántur.

℟. Cándidi facti sunt. xl.

Lectio ix.

QUod si rebus ipsis id ita fieri vidére desíderas, lege Actuum Apostolórum librum: perspícies profécto, cum sæpe Judæórum pópulus in Apóstolos insurréxerit, ac dentes exacúerit, illos colúmbæ simplicitátem imitándo, et cum decénti modéstia respondéndo, iram ipsórum superásse, furórem extinxísse, ímpetum retardásse. Nam cum illi dícerent: Nonne præcipiéndo præcépimus vobis, ne docerétis in nómine isto? quamvis innúmera possent édere mirácula, nihil tamen ásperum neque dixérunt, neque fecérunt, sed summa cum mansuetúdine respondéntes dicébant: Si justum est vos audíre magis quam Deum, judicáte. Perspexísti simplicitátem colúmbæ, vide nunc serpéntis prudéntiam. Non enim póssumus, ínquiunt, nos quæ vídimus et audívimus non loqui.

Te Deum laudámus. 16.

F E R I A V.

Sive quinta die infra Octav.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Serm. 5o. de Verbis Domini.

Lectio iv.

PAstor bonus Christus. Quid Petrus? nonne bonus pastor? nonne et ipse ánimam suam pro óvibus suis pósuit? Quid Paulus? Quid céteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequéntes beáti Epíscopi Mártyres? Quid étiam iste Sanctus Januárius? Nonne omnes pastóres boni? non mercenárii, de quibus dícitur: Amen dico vobis, percepérunt mercédem suam. Omnes ergo illi pastóres boni, non solum quia sánguinem fudérunt, sed quia pro óvibus fudérunt; non enim fudérunt elatióne, sed charitáte.

℟. Lux perpétua. xxxviii.

Lectio v.

NAm et apud hæréticos, qui propter iniquitátes et erróres suos áliquid molestiárum perpéssi fuérunt, nómine martyrii se

jactant ; ut hoc pállio dealbáti facílius furéntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo número habéndi sunt, pastórem bonum Paulum Apóstolum audíte : quóniam non omnes, qui córpora sua in passióne étiam ígnibus tradunt, æstimándi sunt sánguinem fudísse pro óvibus, sed pótius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradídero corpus meum, ut árdeam : jam ipsi sunt. Sed vide, quid séquitur : Charitátem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Ecce venítur ad passiónem, ecce venítur et ad sánguinis effusiónem, venítur et ad córporum incensiónem : et tamen nihil prodest, quia cháritas deest. Adde charitátem, prosunt ómnia : détrahe charitátem, nihil prosunt cétera.

℟. In servis suis. xxxix.

Lectio vi.

QUale bonum est cháritas ista, fratres ! quid pretiósius? quid luminósius? quid fírmius? quid utílius? quid secúrius? quómodo autem habet, vel exíguam charitátem, qui étiam convíctus non amat unitátem? Hanc Dóminus unitátem comméndans, pastóribus bonis comméndans pastóres bonos, nóluit multos appelláre pastóres. Neque enim, ut dixi jam, non erat pastor bonus Petrus, Paulus, Apóstoli céteri, et posterióres sancti Epíscopi, beatúsque Januárius? Omnes hi pastóres boni : et tamen ille pastóribus bonis non commendávit pastóres bonos, sed pastórem bonum. Ego sum, inquit, Pastor bonus.

℟. Fíliæ Jerúsalem. xxxix.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epísc. Cap. 10. in Matthæum, circa médium.

INstrúctos nos serpéntis prudéntia monet esse oportére. Hunc, ántequam Adam tradúceret, jam sapiéntem Génesis nuncupávit, et prudéntiam ejus malignántis consílii órdine dócuit. Primum enim ánimam sexus mollióris aggréssus est, spe deínde illéxit, et communiónem immortalitátis spopóndit, et per hæc tanta præmia, opus consílii, et voluntátis suæ gessit. Pari ígitur opportunitáte, introspécta uniuscujúsque et natúra, et voluntáte, verbórum adhibénda prudéntia est : spes bonórum futurórum reveládna, et cæléstia perféctæ fídei præmia proferénda.

℟. Ego sum vitis. xl.

Lectio viii.

ET quod ille mentitus est, nos prædicémus ex vero, secúndum sponsiónem Dei, Angelis símiles futúros esse qui credent: ut mentes plébium fáciles et absolútas, circum sæviéntibus licet lupis et hæréticis, promíssis regnórum cæléstium occupémus, et rerum fidem serpéntis prudéntia et colúmbæ simplicitáte tradámus.
℟. Cándidi facti sunt. xl.

Lectio ix.

MOnet étiam tráditis abésse oportére curam responsiónis, sed expectándum pótius quid spíritus Dei súggerat. Quia fides nostra ómnibus præcéptis divínæ voluntátis inténta, ad responsiónem sciéntiæ instruétur; in exémplo habéntes Abraham, cui, postuláto ad hóstiam Isaac, non défuit áries ad víctimam.
Te Deum laudámus. 16.

F E R I A VI.

Sive sexta die infra Octav.

Lectiones primi Nocturni de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíscopi.

De S. Cypriano Hom. 2.

Lectio iv.

IN Translatióne beatíssimi Januárii, fratres charíssimi, univérsa nobíscum Christi exúltat Ecclésia, quam in omne gáudium et cæléstis eruditióne sermónis instrúxit, et múnere triumphális sánguinis decorávit. Fuit enim in eo, sicut compértum habémus, et contra erróres diáboli spirituális sapiéntiæ plenitúdo, et advérsum persecutiónes mundi Christiáni péctoris infatigáta constántia. Quis non hujúsmodi virum, quantis valet præcórdiis prosequátur, cujus eloquéntia inspiráta divínitus, et Ecclésias dócuit, et sæculum confutávit?
℟. Lux perpétua. xxxviii.

Lectio v.

VEre hic mirábilis, atque ómnium ubíque stúdiis celebrándus, quem sánctitas Sacerdótem, perítia Doctórem, fides Mártyrem consecrávit. Pretiósa, inquit David, in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus. Vidéte, charíssimi, in quantum venerábilis Januárius étiam prophéticam supergréssus est laudem, cujus in conspéctu Dómini non solum mors, sed et vita éxstitit pretiósa. Moriéndo namque, próprium Christo sánguinem dedit, vivéndo nihilóminus cohortatióne fortíssima, innúmeros cælo Mártyres acquisívit.
℟. In servis suis. xxxix.

Lectio vi.

QUid hoc clárius Sacerdóte, qui inter hóminum turbas glória cæléstis conversatiónis emícuit, atque inter Angélicos cœtus, et sua factus est, et aliórum morte conspícuus? Justíssime hic cum Patriárcha

David cantávit Dómino Deo suo, dicens: Cor meum et caro mea exultavérunt in Deum vivum. Exultávit ítaque cor ejus in Deo vivo, cum, moriéntis ac moritúri sæculi vanitáte despécta, totum se divínis mancipávit obséquiis. Exultávit et caro ejus in Deo, quæ de hoc mundo non míseri corruptióne languóris, sed piis pro religióne supplíciis consecráta migrávit.

℟. Fíliæ Jerúsalem. xxxix.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos, sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Epíscopi.

Serm. 119. de divers.

AUdístis, fratres, cum sanctum Evangélium legerétur, quemádmodum Dóminus noster Jesus Christus disciplína sua Mártyres suos corroboráverit, dicens: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Consideráte, fratres mei, quid fáciat, si unus lupus inter multas oves véniat: quantacúmque sint óvium míllia, uno lupo in médio, turbabúntur, et si non omnes laniántur, omnes tamen terréntur. Qualis ergo erat ista rátio, quale consílium, qualis potéstas, nec lupum ad oves admíttere, sed in lupos oves míttere? Mitto, inquit, vos sicut oves in médio lupórum: non ad límites lupórum, sed in médio lupórum.

℟. Ego sum vitis. xl.

Lectio viii.

ERat ergo lupórum agmen, oves paucæ. Cum enim multi lupi occidérunt paucas oves, convérsi sunt lupi, et facti sunt oves. Audívimus ergo quod mónuit, qui corónas promísit, et agónem præmísit; et quia expéctat certántes, ádjuvat laborántes. Cujúsmodi certámen indíxit? Estóte, inquit, astúti ut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. Hoc qui intelléxerit, et tenúerit, secúrus móritur. Quis autem secúrus móritur, nisi qui se sic nóverit moritúrum, ut mors in illo moriátur, vita coronétur?

℟. Cándidi facti sunt. xl.

Lectio ix.

QUaprópter, charíssimi, exponéndum est nobis, quamvis hoc jam sæpius dixérimus, quid sit, símplices esse sicut colúmbæ, astúti ut serpéntes. Si jam simplícitas columbárum indícta est nobis, astútia serpéntis quid facit in colúmbæ simplicitáte? Amo in colúmba, quod fel non habet, tímeo in serpénte, quod venénum habet. Noli ex omni parte horrére serpéntem: habet quod óderis,

habet quod imitéris. Serpens enim cum fúerit senectúte prægravátus, et sénserit pondus vetustátis, coárctat se super cavérnam, et ponit túnicam véterem, ut novus exúltet. Imitáre illum, Christiáne, qui audis Christum dicéntem: Intráte per angústam portam. Et Paulus Apóstolus tibi dicit: Exúite véterem hóminem cum áctibus suis, et indúite novum.

Te Deum laudámus. 16.

SABBATO.

Sive septima die infra Oct.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Serm. S. Máximi Epísc. Homil. 2. de S. Cypriano.

Lectio iv.

HIc est ille Evangélicus paterfamílias, próferens de thesáuro suo nova et vétera, qui véteris novíque Testaménti unum, atque idípsum mystérium prædicans, Ecclésias Christi locupletíssima disputatióne ditávit. Incorruptíbilis atque indeféssus illíus est hódie thesáurus, qui pecúniam Dómini sui nummuláriis fœnerans, quotídie in corde fidélium cæléstium divitiárum sanctam conquírit usúram.

℟. Lux perpétua. xxxviii.

Lectio v.

QUid ígitur, fratres, tanto speciósius Viro, cujus hæc est régula, et mensúra sermónis, ut inter várias hóminum causas, motúsque divérsos, nunc affectióne Patris, nunc auctoritáte Doctóris, consolétur húmiles, supérbos compri-mat, negligéntes árguat, íncrepet infidéles? Tantóque dénique decóre sacerdótium, vitámque suam Vir fidelíssimus adornávit, ut doctrínam suam subsequéntibus confirmáret opéribus, Domínicam illam senténtiam tenens: Qui docúerit, et fécerit, hic magnus vocábitur in regno cælórum.

℟. In servis suis. xxxix.

Lectio vi.

QUam magnus hic, quamque præcípuus in regno cælórum est, quem in omnem glóriam sermo prophéticus, vita mirábilis, et mors Deo devóta sublímat! Nec immérito, fratres, tanto cum honóre nóminis ejus memória per amplíssima mundi spátia celebrátur, quia per univérsum orbem ad firmaméntum fidei nostræ, et pássio ejus, et doctrína profécit.

℟. Fíliæ Jerúsalem. xxxix.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos, sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.
Unde supra.

HAbes ergo quod imitéris in serpénte: noli mori pro vetustáte, sed pro veritáte. Qui móritur pro cómmodo temporáli, pro vetustáte móritur: cum autem exútus fúeris omni ista vetustáte, imitátus es astútiam serpéntis: Imitáre et illum in hoc: serva caput tuum, tene apud te Christum. Si forte áliquis vestrum advértit aliquándo, cum volúerit cólubrum occídere, quómodo pro cápite suo totum corpus óbjicit íctibus feriéntis, illud in se feríri non vult, ubi se novit vitam habére. Et Christus vita nostra est: ipse enim dixit: Ego sum via, véritas, et vita. Audi et Apóstolum: Caput viri Christus est. Qui ergo Christum servat in se, caput suum servat pro se.

℟. Ego sum vitis. lx.

Lectio viii.

JAm vero quid opus est commendáre multis verbis simplicitátem columbárum? Cavénda enim erant venéna serpéntis. Ibi imitátio periclitabátur, ibi erat quod timerétur. Colúmbam vero secúrus imitáre, atténde colúmbas in societáte gaudére; ubíque simul volant, simul pascúntur, nolunt esse solæ, communióne gáudent, charitátem servant, gemítibus amóris múrmurant, ósculis fílios génerant; nam quando colúmbæ, quod plerúmque advértimus, rixántur de céllulis suis, quodámmodo pacáta conténtio est. Numquid quia rixántur, separántur? simul volant, simul pascúntur, et ipsa inter se pacáta est rixa.

℟. Cándidi facti sunt. xl.

Lectio ix.

VIde rixam columbárum. Apóstolus dicit: Si quis verbo nostro non obáudit per epístolam, hunc notáte, et nolíte commiscére cum eo. Ecce rixa: sed atténde, quóniam columbárum est rixa, non lupórum. Contínuo subjécit: Et non ut inimícum existimétis, sed corrípite ut fratrem. Colúmba amat et quando rixátur: lupus odit et quando blandítur. Columbárum ergo simplicitátem habéntes, astútiam serváte serpéntum.

Te Deum laudámus. 26.

DOMINICA II. MAJI.
Sive die Octava Translationis S. Januarii.

In i. Noct. Lect. de Scrip. occ.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst.
De S. Ignatio m. t. 5. Lect. iv.

TEmpus animadvértite, fratres, quo dignitátem Episcopálem beátus Januárius est asecútus. Neque enim est eádem nunc, quæ tunc erat Ecclésiam gubernándi condítio; non æquá-

lis est labor viam tritam, et plane parátam post multos íngredi viatóres; atque eam, quæ nunc primo secánda est, quæque prærúpta et saxósa, feríisque plena, nec ullum adhuc viatórem admísit. Tunc autem quocúmque quis óculos vérteret, ubíque præcipítia, bárathra, et bella, et pugnæ, et perícula. Imperatóres, et reges, et pópuli, et civitátes, et gentes, et doméstici, et alieni credéntibus insídias tendébant.

℟. Lux perpétua. xxxviii.

Lectio v.

Quemádmodum ígitur gubernatórem admirámur, non quod vectóres possit in portum incólumes dúcere, cum mare tranquíllum est, cumque navis fertur ventis secúndis: sed cum insaniénte pélago, ventísque sæviéntibus, qui in navi sunt, inter se disséntiunt, magna tempestáte intus et foris navigántes exagitánte, navim tamen potest dirígere et conserváre. Sic eos, qui tunc Ecclésiam regébant, multo magis, quam illos, qui eam in præsénti gubérnant, suspícere debémus, et admirári; quando multa bella intus et foris, quando fidei planta imbecíllior erat adhuc, et diligéntia magna indigébat; quando véluti modo génitus infans Ecclésiæ pópulus, magnam providéntiam atque sapiéntiam ánimæ, a qua nutriéndus esset, postulábat.

℟. In servis suis. xxxix.

Lectio vi.

Verum, ne totum tempus in Episcopátus consideratióne collocántes, ab iis, quæ ad eum uti mártyrem spectant, enarrándis excludámur; age ad illíus certámina contendámus. Versútus enim diábolus, et ad struéndas aptus insídias, existimábat, si pastóres sustulísset, ovília se fácile dirépturum. Sed qui comprehéndit astútos in eórum astútia, osténdens Ecclésias suas non ab homínibus gubernári, sed eos, qui in ipsum credunt, semper a se regi, id fieri permittébat, ut cum cérneret, rectóribus sublátis, non tamen religiónem deléri, nec veritátis prædicatiónem extíngui, sed pótius augéri: ex rebus ipsis et ipse, et qui ei inserviébant, omnes intellígerent, Christianórum disciplínam non ab homínibus pendére, sed in cælis radíces ágere, Deúmque esse, qui ubíque Ecclésias tuerétur.

℟. Fíliæ Jerúsalem. xxxix.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóst.
Homilia 45. in Matth. longe post initium.

DIligénter consídera, qui sunt, qui hæc árdua et laborіósa ádeunt, formidolósi vidélicet, et indócti, illiteráti, rudes, obscúri quidam hómines et ignóti, qui numquam Philosophórum percepérunt institúta; vixque unquam in forum descendérunt, piscatóres, et publicáni, multis repléti rebus, quæ jure ánimos eórum possent dejícere. Nam si magnos et claros viros tanta difficúltas rerum potuísset commovére, quómodo non potuísset imperítos hómines, quibus nullíus rei magni áliquid venit in mentem? sed non dejécit, neque turbávit; nec id injúria dicet quíspiam, cum se intellígerent, posse leprósos mundáre, dæmónia ejícere. ℟. Ego sum vitis. xl.

Lectio viii.

EGo autem dícere non dubitárim, quia vidélicet idípsum jure debébat ipsos conturbáre; quóniam, qui tantam potestátem habérent, ut defúnctos étiam a morte possent excitáre, hi tanta perícula essent subitúri, tanta bella gestúri, ad júdices vincti deducéndi, commúnis dénique totíus orbis admonítio futúri. Quæ ígitur in ómnibus his erat consolátio? sola mitténtis virtus. Quocírca ita signánter incépit: Ecce ego mitto vos. Sufficiat hoc vobis ad omnem consolatiónem, satis sit ad confiténdum. Vides quanta ejus est auctóritas? intélligis, quóniam máxima sit potéstas? pércipis inexpugnábilem ejus esse virtútem? ℟. Cándidi facti sunt. xl.

Nona Lectio de Homilia Dñicæ occurrentis, de qua fit etiam comm. in Laudibus.

DIE VIII. MAJI.

Apparitio S. Michaelis Archangeli Patroni Neap.
Duplex majus.

Officium fit ut in Breviario sub hac die.

DIE XIV. MAJI.

In festo S. Pomponii Episc. Neapolitani. Duplex.

Omn. de Comm. Conf. Pontif., præter hic assignata. In hymno Iste Conféssor. mutatur tertius versus.

Oratio.

DEus, qui beátum Pompónium Confessórem, atque Pontíficem beneficéntiæ tuæ thesáuris locupletásti: da, ut ejus auxílio, et imitatióne cæléstes misericórdiæ tuæ divítias consequámur. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Bonifacii martyris, ut in Breviario. In i. Noct. Lect. de Script. occ. In ii. Nocturno. Lectio iv.

POmpónius nobilitáte géneris, ac sapiéntia conspícuus, post beátum Asprénum vigésimus ad Neapolitánam sedem evéctus, soli-

citúdine quam máxima desudávit, ut commíssas sibi oves Christiánæ pietátis pábulo ubérius enutríret, ab Ariána contagióne tutátus, ne perfidiæ luem imbíberet, cum Theodorícus Gothórum Rex hæréticus, Neápoli potítus, Cathólicos insectarétur. Ejus audáciæ Sanctus Antístes constantíssime réstitit, commendátus idcírco a Joánne Pontífice Máximo, qui ab eódem ímpio Rege Ravénnæ mancipátus cárceri, vinculísque constríctus, Apostólicam scripsit epístolam, qua tum mónitis, tum exémplis omnes Itáliæ Præsules ad orthodóxam fidem propugnándam hortabátur.

℟. Invéni David. lxiv.

Lectio v.

RElíquas inter virtútes, præcípuum erga Deíparam amórem, cultúmque exhíbuit, cui templum título sanctæ Maríæ Majóris, a se excitátum nuncupári vóluit, tunc témporis in primis mole, et structúra magníficum, quod a Románo Pontífice consecrátum, multísque locupletátum indulgéntiis, magno semper in honóre a Neapolitánis ipsis Régibus hábitum est. Multum prætérea gregi suo in públicis ærúmnis prófuit, eíque præsentíssimam opem precum suffrágiis impetrávit. Demum post Ecclésiam suam, per annos octo supra vigínti, magna prudéntia, ac pietáte gubernátam, prídie Kaléndas Maji, quinto post Christum sæculo, ad cæléstem vitam excéssit.

℟. Pósui adjutórium. lxiv.

Lectio vi.

SAcrum corpus sub Ara máxima ejúsdem Basílicæ humátum miráculis effúlsit; ex quo pérhibent prodigiósum liquórem olim effluxísse, medéndis animárum, corporúmque morbis aptíssimum. Vixit Hormísda, Joánne, Felíce, ac Bonifácio Summis Ecclésiæ Pontifícibus, imperánte Justíno. Festum diem solémni ritu Neápolis prídie Idus Majas célebrat. Et Clérici Reguláres Minóres fundátam a sancto Antístite Basílicam, in recentiórem formam áffabre redáctam, incoléntes, honorífico cultu quotánnis piíssime venerántur.

℟. Iste est, qui ante. lxv.

In iii. Noct. Lect. de Homilia in Evang. Vigiláte. de Communi Confess. Pontif. lxxi.

Nona Lectio ex duabus, et commem. S. Bonifacii mart. ut in Breviario.

DIE XVI. MAJI.

In festo S. Joannis Nepomuceni mart. Duplex maj.

Pro Civit. et Dioec. Neap. Pro aliis vero locis celebratur sub ritu Duplici.

Omnia de Communi Martyrum temp. Paschali, præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui ob invíctum beáti Joánnis Sacramentále siléntium, nova Ecclésiam tuam Martyrii coróna decorásti: da nobis ejus intercessióne et exémplo, linguam caute custodíre, ac ómnia pótius mala, quam ánimæ detriméntum, in hoc sæculo toleráre. Per Dóminum.

Lect. i. Noct. de Script. occurr.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Joánnes Nepomúci Bohémiæ Oppido, unde Nepomucéni cognómen duxit, a paréntibus ætáte provéctis, non sine futúræ sanctitátis præságio, flammis supra nascéntis domum mirabíliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidísset, beátæ Vírginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, e vitæ perículo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutióne cæléstibus indíciis obsequénte, et inter sanctas, religiosásque exercitatiónes pueritiam egit. Nam Ecclésiam frequénter adíre, ac Sacerdótibus ad aras operántibus ministráre in delíciis habébat. Zatécii politióribus lítteris ad humanitátem informátus; Pragæ vero gravióribus disciplínis excúltus, Philosophíæ, Theologíæ, Sacrorúmque Cánonum magistérium, et láuream eméruit. Sacerdótio initiátus, atque a sciéntia Sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum ígitur in vítiis extirpándis, et revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntia, et pietáte úberes éderet fructus, inter Canónicos Metropolitánæ Ecclésiæ Pragénsi cooptátus, mox sibi demandátam Evangélii coram Rege Wencesláo quarto prædicándi provínciam suscépit, eo succéssu, ut Joánnis suásu, multa Rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspícuas tamen, quas ille óbtulit dignitátes, Dei Servus, ne a divíni verbi præcónio avocarétur, constantíssime recusávit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine. xxxviii.

Lectio v.

Regiis illum eleemósynis in páuperes erogándis præféctum Joánna Regína consciéntiæ sibi moderatórem adscívit. Cum autem Wenceslául ab officio, institutóque decessísset, atque in vítia præceps abriperétur; piæ autem cónjugis obtestatiónes, et mónita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in Sacramentáli judício Sacerdóti crédita Regínæ arcána sibi a Joánne panderéntur. At Dei Miníster blandítiis primum, torméntis deínde, et cárceris squalóre tentátus, nefáriæ Regis cu-

piditáti fórtiter óbstitit. Furéntem tamen Wenceslái ánimum cum ab execrándo propósito nec humána, nec divína jura deterrérent, suprémum agónem, quem instáre sibi athléta Christi nóverat, pópulo in concióne de impendéntibus étiam Regni calamitátibus admónito, non obscúre prænuntiávit. Mox Bolesláviam proféctus, ad beátæ Vírginis imágiginem antíquo cultu célebrem, cæléste præsídium ad certándum bonum certámen effúsis précibus implorávit. Inde vésperi reverténtem in pervigílio Domínicæ Ascensiónis Rex e fenéstra conspicátus arcéssit; cumque veheméntius urgéret, et próximam in aquis, si obluctári pérgeret, submersiónem intentáret, Joánnes invícta constántia terróres, minásque refutávit. Itaque Regis império in Moldávam flumen Pragam intérfluens noctu dejéctus, illústrem martyrii corónam est consecútus.

℟. In servis suis. xxxix.

Lectio vi.

SAcrílegum fácinus clam patrátum, et mártyris glóriam insígne prodígium divínitus patefécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi cœpit, ardéntes faces aquis supernatántes, et discurréntes apparuérunt. Quamóbrem ex aréna postrídie mane Corpus elátum, Canónici deínde, Regis iram nihil timéntes, in Metropolitánam Ecclésiam solémni pompa intulérunt, et sepultúræ mandárunt. Cum autem in dies invícti Sacerdótis memória miráculis, et máxima fidélium, eórum præcípue, qui fama periclitántur, veneratióne crésceret, post annos demum ámplius tercéntos, in jurídica recognitióne Córporis, quod sub humo támdiu jacúerat, lingua ejus incorrúpta, et vívida repérta est; quæ sexto post anno Judícibus a Sede Apostólica delegátis exhíbita, novo prodígio repénte intúmuit, et subobscúrum rubórem in purpúreum commutávit. His ítaque, aliísquis signis rite probátis, Benedíctus décimus tértius Póntifex Máximus die décima nona mensis Mártii anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo nono, primum hunc Sacramentális sigílli assertórem, arcáni fidem sánguine obsignántem, Sanctórum Mártyrum catálogo adscrípsit.

℟. Fíliæ Jerúsalem. xxxix.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur: et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi.
Comment. in Matth. can. 10. post medium.

DOminus diem judícii osténdit, quæ obstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet : et ea, quæ nunc occúlte existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas : quia dies judícii nulla hæc fuísse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine : et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus, Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse : sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Ego sum vitis. xl.

Lectio viii.

ITaque id, quod a se dictum est, cum libertáte fidei, et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine : ut quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ Evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis Apostólicæ reveländum : non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est : sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Cándidi facti sunt. xl.

Lectio ix.

NOlíte timére eos, qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor : quando pro natúræ suæ, atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spiritális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit : negatúrum se eum Patri in cælis, qui se homínibus in terra negásset : eum porro, qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cælis confiténdum : qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus. 16.

DIE XVII. MAJI.

In festo sanctæ Restitutæ Virg. et Mart. Duplex.

Omnia de Communi Virginum et Martyr. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátam Restitútam Vírginem, et Mártyrem tuam illæsam in flammis custodísti : ejúsdem

nobis intercessióne concéde; ut, tua charitáte succénsi, ab ardóribus sempitérnis arceámur. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In propria autem Ecclesia.

Confitébor. de eodem Communi secundo loco. cvi.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Restitúta Virgo, Ponizárii in Africa nata, géneris splendóre non magis, quam divínæ sapiéntiæ charitáte refúlsit. Quod veram Religiónem profiterétur deláta, Cartháginem ad Próculum impietátis Præféctum addúcitur, ac tum minis, tum blandítiis attentáta, ánimum obfirmávit, certa pótius mori, quam ut virginitátem, aut fidem próderet. Tum Præses rábie succénsus, equúleo torquéri, capíllis suspéndi, pedésque ingénti clavo defigi jubet. Cum tamen nihil evínceret, mágicis ártibus tríbuens invíctam constántiam, ad incéndium in pélago parátum damnat.

℟. Propter veritátem. cviii.

Lectio v.

Vinculis ítaque constrícta, in navículam sarméntis, stupa, pice, resináque refértam immíttitur, ac quíndecim stádiis procul a líttore ignis admótus, divíno nutu nihil Vírgini nóxius, incendiários omnes absúmpsit, ac próximam, in qua erant, navim repénte demérsit. Ad spectáculum ardéntior in Deum Restitúta, óculis ad cælum eréctis exclamávit: O altitúdo poténtiæ, et cleméntiæ tuæ, Dómine! ubi est supérbia impiórum? Jube me, Dómine, ad ætérnæ salútis portum perveníre. Qua in oratióne dúplicem consequúta Vírginis, et Mártyris palmam vívere désiit, décimo sexto Kaléndas Június, Valeriáno Imperatóre. Tum navícula, qua vehebátur, sine velo, ac rémige, ad Ænáriam Insulam in Campánia, salva divínitus áppulit.

℟. Dilexísti justítiam. cviii.

Lectio vi.

Ejúsdem Insulæ pia quædam múlier Lucína, ab Angelo de his ómnibus in somnis admónita, atque ut illibátum Vírginis corpus decóro cónderet túmulo, expergefácta, in loco, quem ad Ripas vocant, onerárium tanti thesáuri navem nacta est, accersitóque ad prodígium pópulo, non sine débito gratiárium obséquio, exsequéndis Dei jussis óperam dedit. His permótus Constantínus inter Cæsares Magnus, sacras relíquias in Basílica a se erécta Neápoli, Restitútæ título insignita, honorífice translátas depósuit. Festus dies a Clero, maximéque a Venerábili Canonicórum Collégio solémni pompa celebrátur ad Pátriæ tutélam, et glóriam.

℟. Afferéntur Regi. cviii.

In iii. Noctur. Homil. in Evangel. Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. de eodem Communi. ciii.

DIE XXI. MAJI.

In festo S. Felicis a Cantalicio. Conf. Semidupl.

Pro tota Italia, et Insulis adjacentibus.

Sed in Dominio Veneto celebratur die 18. hujus mensis sub ritu Duplici.

Omnia de Communi Conf. non Pontificis, præter ea, quæ hic propria ponuntur.

In Hymno. Iste Conféssor. mutatur tertius versus.

Oratio.

FAc nos, Dómine Jesu, in simplicitáte, et innocéntia cordis nostri ambuláre, quarum amóre de sinu Matris inter beáti Felícis Confessóris tui bráchia descendísti. Qui vivis et regnas, etc.

Et fit commemoratio S. Bernardini Senensis Confessoris.

Aña. Hic vir despíciens.

℣. Justum dedúxit. de Communi Confess. non Pontificis.

Oratio. Dómine Jesu. ut in Breviario die 20. Maji. 558.

In i. Noct. Lect. de Scrip. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

FElix a Cantalício in Sabínis humílibus, sed piis paréntibus natus, a púero pascéndis grégibus, mox et agro coléndo addíctus, multo impénsius rerum cæléstium meditatióne ánimum nutríre, et corpus assíduis vigíliis, ac jejúniis domáre cœpit, eremíticam agens vitam pótius, quam rústicam. Ferventióre autem in Deum pietáte incénsus, cum non posset quotídie, ut optábat, sacris mystériis interésse, grege ad loca solitária compúlso, ipse ante Crucem árborum cortícibus incísam diu oráre, seque ácriter flagelláre consuéverat; sed et aliquándo glebas in agro vértere, simúlque Sacris in Templo adésse visus est. Alias inter arándum furéntibus, quos júnxerat, indómitis juvéncis, humi stratus, et arátro superdúcto plane prescindéndus, laceráta dumtáxat veste, surréxit illæsus. Quo perículo, ut ad tutiórem reguláris disciplínæ palæstram vocánti jam pridem Deo paréret, admónitus; rústica supelléctili paupéribus distríbui jussa, ad Fratres Minóres, quos Cappucínos vocant, própere se cóntulit.

℟. Honéstum fecit. lxxxii.

Lectio v.

ADhuc tyro, necdum vota solémnia proféssus, religiósæ perfectiónis ápicem jam attigísse videbátur. Obediéntiæ sédulus cultor, ad præcipiéntis non modo verbum, sed étiam nutum præsto erat: seque Cœnóbii juméntum díctitans, vilíssima quæque ministéria semper arrípuit; ac ludíbria, et contumelias hílari vultu exci-

piébat. Paupertátis quam esset studiósus, illústri documénto Deus ipse declarávit. Ostiátim enim per vicos, et platéas aléndis Frátribus mendícans (quod ille munus per annos quadragínta nudis fere semper pédibus obívit) cum die quadam inusitáto póndere se ópprimi sentíret, mánticam scrutátus, injéctum clam nummum deprehéndit: quo projécto, nec sine indignatióne proculcáto, álacer, et levis inde ábiit. Castitátem, quam usque ad óbitum servávit illibátam, sanctus córpore, et spíritu a Paulo quinto proptérea appellátus, vígili oculórum custódia, et voluntário córporis cruciátu communívit; aspérrimo flagéllo se quotídie cruéntans, ac férreo cilício constríctus, septem étiam Urbis Basílicas idéntidem invísens. Jejúnia Ordinis inédia quandóque cumulávit. Lectus ejus dolóris pótius quam quiétis erat: brevem quippe somnum, flexis nuda super tábula génibus, ac fasce sarmentórum cápiti suppósito, carpébat.

℟. Amávit eum. lxxxii.

Lectio vi.

VItæ austeritáte sibi asper, áliis charus, acceptúsque, sanctis præsértim Cárolo, et Philíppo Nério, simplicitáte, atque innocéntia semper fuit. In oratióne pernóctans, dulcíssimam frequénter écstasim est passus, et aliquándo in ulnis suis reclinátum a Vírgine Matre púerum Jesum suavíssime compléeti méruit. Prophetíæ grátia, et miraculórum clarus, demórtuum étiam fílium matri vivum restítuit. Méritis tandem in bona senectúte cumulátus, secúnda (ut prædíxerat) Féria Pentecóstes, ad cæléstem Pátriam, Deípara invitánte, lætus óbiit. Ejus corpus in Ecclésia sui Ordinis summa Urbis veneratióne cólitur, Dómino crebris miráculis servi sui sanctitátem illustránte; quem proptérea Urbánus Papa octávus Beatórum, Clemens vero undécimus Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo. lxxxiii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11.

IN illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confiteor tibi, Pater, Dómine cæli, et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Serm. 9. de Verbis Domini, num. 70.

OMnia sæva, et immánia prorsus facília, et prope nulla éfficit amor. Quanto ergo cértius, ac facílius ad veram beatitúdi-

nem cháritas facit, quod ad misériam, quantum pótuit cupíditas, fecit? quam fácile tolerátur quælibet advérsitas temporális, ut ætérna pœna vitétur, et ætérna réquies comparétur? Non immérito ille vas electiónis cum ingénti lætítia dixit: Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad superventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Ecce unde illud jugum suáve est, et sárcina levis, et si angústa est paucis eligéntibus, fácilis tamen ómnibus diligéntibus. Dixit Psalmísta: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

℟. Iste est, qui ante. lxxxv.

Lectio viii.

SEd quæ dura sunt laborántibus, eísdem ipsíus mitéscunt amántibus. Propter quod ita divínæ pietátis dispensatióne dictum est, ut intérior homo, qui renovátur de die in diem, non adhuc sub lege pósitus, sed jam sub grátia exonerátus sárcinis innumerabílium observatiónum, quod erat revéra grave jugum, sed duræ cervíci conveniénter impósitum, facilitáte símplicis fidei, et bonæ spei, et sanctæ charitátis, quidquid molestiárum exterióri hómini forínsecus intulísset ille princeps, qui missus est foras, interióri gáudio fieret leve.

℣. Sint lumbi. lxxxv.

Lectio ix.

NIhil enim tam fácile bonæ voluntáti est, quam ipsa sibi, et hæc sufficit Deo. Quantúmlibet ergo sæviat iste mundus, veríssime Angeli, nato in carne Dómino, clamavérunt: Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Quia ejus, qui natus erat, suáve jugum est, et sárcina levis. Et sicut dicit Apóstolus: Fidélis Deus, qui nos non sinit tentári supra id, quod póssumus ferre, sed facit cum tentatióne étiam éxitum, ut possímus sustinére.

Te Deum laudámus. 16.

DIE XXIII. MAJI.

In festo S. Euphebii Episc. et Conf. Patr. Neapol.

Duplex majus.

Pro Civit. et Diœc. Neap.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo in multis perículis constitúto, beáti Euphébii Confessóris atque Pontíficis mira vigilántia providísti: concéde propítius; ut, cujus gloriósa venerámur mérita, perénnibus auxíliis muniámur. Per Dóminum.

Lectiones i. Noct. Fidélis sermo. de Communi Confessoris Pontificis. lxi.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

EUphébius Neapolitánus, vitæ sanctimónia, et

prodigiórum magnitúdine illústris, post Eustáchium illíus Urbis Antístitem, ómnium suffrágiis, solus ipse relúctans, institútus Epíscopus. Divíni honóris tuéndi zelo succénsus, sédulo curávit, ne cultóres Idolórum, barbaræque natiónes, tunc témporis Campániam incoléntes, ad superstitiónem novítium Christi gregem tradúcerent; si quas vero aberrántes oves reperísset, salútis in páscua reducébat.

℟. Invéni David. lxiv.

Lectio v.

ECclésia sua sanctíssime gubernáta, excéssit e vita, décimo Kaléndas Június, séptimus post Beátum Asprénum Antístes. Corpus admirándo fragans odóre, extra mœnia cónditum, mox, post Barbarórum incúrsus, Salvatóris in Basílicam, deínde in álteram Divo Euphébio sacram translátum est: quod longa post témpora, Sixto quinto Pontífice, cum corpóribus beatórum Fortunáti, et Máximi, Neapolitanórum Antístitum, ibídem repértum est. Caput vero in Sacro Reliquiárum Thesáuro máximi Templi, pia cívium veneratióne cólitur.

℟. Pósui adjutórium. lxiv.

Lectio vi.

NEc vivens modo, sed defúnctus quoque, óvibus suis mirífice prófuit. Sacerdótem namque ad ejus Sacéllum operántem sacris, servávit incólumem a distríctis Saracenórum gládiis, qui ne adstántem quidem adspexérunt. Perjúro debitóri, qui ímpio sacraménto ante ejus sepúlchrum pecúniam débitam se redditúrum adstrínxerat, in somnis appárens, ácriter interminátus est, eíque præcípiens, ut creditóri, qui eídem Sancto Antístiti se commendáverat, íllico satisfáceret. Illud præcípue memorándum, quod Saracénos Neápolim obsidéntes, mirum in modum fugáverit, immanémque cladem pátriæ impendéntem avérterit. Quem ídeo Cívitas univérsa, tanto obstrícta benefício suum in Patrónum elégit.

℟. Iste est, qui ante. lxv.

In iii. Nocturno Homil. in Evang. Homo péregre. lxvi. de eodem Communi, cum secundis Vesperis.

DIE XXIV. MAJI.

In festo B. Mariæ Virginis titulo Auxilium Christianorum. Duplex majus.

Omnia ut in festo S. Mariæ ad Nives, præter ea quæ sequuntur.

Si fiat tempore Paschali additur. Allelúja. ad Antiph. ℣℣. et ℟℟.

Ad Vesperas et Matutinum.

Hymnus.

SÆpe dum Christi pópulus cruéntis
Hostis inféusi premerétur armis,

Venit adjútrix pia Virgo cælo
Lapsa seréno.

Prisca sic Fratrum monuménta narrant,
Templa testántur spóliis opímis
Clara, votívo repetíta cultu
Festa quotánnis.

En novi grates líceat Maríæ
Cántici lætis módulis reférre
Pro novis donis, resonánte plausu
Urbis, et Orbis.

Oh! dies felix, memoránda fastis
Qua Petri Sedes Fídei magístrum
Triste post lustrum réducem beáta
Sorte recépit.

Vírgines castæ, puerique puri,
Géstiens clerus, populúsque grato
Corde Regínæ celebráre cæli
Múnera certent.

Vírginum Virgo, benedícta Jesu
Mater, hæc auge bona; fac, precámur,
Ut gregem Pastor Pius ad salútis
Páscua ducat.

Te per ætérnos venerémur annos,
Trínitas, summo celebránda pláusu,
De fide mentes, resonóque linguæ
Cármine laudent. Amen.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ecce María erat spes nostra, ad quam confúgimus in auxílium, ut liberáret nos, et venit in adjutórium nobis.

Oratio.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui ad defensiónem Pópuli Christiáni in Beatíssima Vírgine María perpétuum Auxílium mirabíliter constituísti: concéde propítius; ut tali præsídio muníti certántes in vita, victóriam de hoste malígno cónsequi valeámus in morte. Per Dóminum.

Ad Matut. Hymn. Sæpe dum Christi. ut in Vesp.

In secundo Nocturno,
Sermo S. Bernárdi Abbátis.
Ex Sermone de 12. Stellis.

Lectio iv.

Veheménter quidem nobis, dilectíssimi, vir unus, et múlier una nocuére: sed grátias Deo per unum nihilóminus virum, et mulíerem unam, ómnia restauràntur, nec sine magno fœnore gratiárum. Et quidem sufficere póterat Christus: síquidem et nunc omnis sufficiéntia nostra ex eo est: sed nobis bonum non erat, esse hóminem solum. Cóngruum magis, ut adésset nostræ reparatióni sexus utérque. Jam ítaque nec ipsa Múlier benedícta in mulieribus vidébitur otiósa: inveniétur équidem locus ejus in hac reconciliatióne. Opus est enim mediatóre ad mediatórem Christum: nec alter nobis utílior quam María. Crudélis nímium mediátrix Eva, per

quam serpens antíquus pestíferum étiam ipsi viro virus infúdit: sed fidélis María, quæ salútis antídotum et viris, et muliéribus propinávit. Illa enim minístra seductiónis, hæc propitiatiónis, illa suggéssit prævaricatiónem, hæc ingéssit redemptiónem. Quid ad Maríam accédere trépidet humána fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile; cunctis suávis est, ómnibus ófferens lac, et lanam. Revólve diligéntius Evangélicæ históriæ sériem univérsam: et si quid forte increpatórium, si quid durum, si quod dénique signum vel levis indignatiónis occúrrerit in María, de cætero suspéctam hábeas, et accédere vereáris.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut Cypréssus in Monte Sion: quasi Myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris.

℣. Et sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans. Dedi suavitátem odóris. Lect. v

Quod si, ut vere sunt, plena magis ómnia pietátis, et grátiæ, plena mansuetúdinis et misericórdiæ, quæ ad eam pértinent, invéneris, age grátias ei, qui talem mediatrícem benigníssima miseratióne provídit, in qua nihil possit esse suspéctum. Dénique ómnibus ómnia facta est sapiéntibus, et insipiéntibus copiosíssima charitáte debitrícem se fecit. Omnibus misericórdiæ sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi; captívus redemptiónem, æger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justum grátiam, Angelus lætítiam. Ipsa prætérita non díscutit mérita, sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam præbet, ómnium dénique necessitátes amplíssimo quodam miserátur afféctu. Ipsa est quondam a Deo promíssa múlier serpéntis antíqui caput virtútis pede contritúra; cujus plane calcáneo in multis versútiis insidiátus est, sed sine causa. Sola enim contrívit univérsam hæréticam pravitátem. Contríti sunt insidiántes, conculcáti supplantatóres, confutáti derogatóres, et beátam eam dicunt omnes generatiónes. Jam si Ecclésia Lunæ intelligénda vidétur vocábulo, habes mediatrícem evidénter expréssam; Múlier, inquit, amícta sole, et luna sub pédibus ejus. Amplectámur Maríæ vestígia, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis: potens est enim.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut Sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et Regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni cir-

cúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Ex publicis Monumentis.

Lectio vi.

PRæsentíssimum Deíparæ auxílium ad Religiónis hostes profligándos sæpe Pópulus Christiánus mirum in modum expértus est, ex quo factum, ut SS. Póntifex Pius V. post insígnem Victóriam, intercedénte Beatíssima Vírgine, a Christiánis de Turcárum Tyránno apud Echínadas Insulas reportátam in Litaníis Lauretánis eámdem Regínam cælórum inter ália præcónia Auxílium Christianórum appellári constitúerit. Sed illud in primis memorábile est, atque explorâti miráculi loco habéndum, quod cum Románus Póntifex Pius VII. impiórum consíliis et armis ex Apostólica Petri Sede exturbátus, et arcta custódia, præsértim Savónæ, per annos quinque, eóque ámplius fuísset deténtus, viis ómnibus pénitus interclúsis, ne Dei Ecclésiam régere posset, nullo símilis persecutiónis in priscis annálibus exémplo, inopináto, et præter ómnium expectatiónem cóntigit, ut ingénti plausu, ac véluti univérsi orbis mánibus Pontifício Sólio restitueréтur. Quod et secúndo áccidit, dum íterum commóto túrbine, ab Urbe discédens Sacro comitánte Cardinálium Collégio Ligúriam conténdit. Verum præsentíssimo Dei benefício, cessánte procélla, quæ grave minabátur excídium, Romam, plaudéntibus præ novo gáudio Pópulis, revérsus est. Antea tamen, quod in votis habúerat et captivitáte deténtus éxsequi nequíverat, áurea Coróna insígnem Savóne Imáginem Deíparæ Vírginis sub título Matris Misericórdiæ solémni ritu, propriísque mánibus decorávit. Quam mirábilem rerum vicissitúdinem idem Póntifex Máximus Pius VII. totíus evéntus íntime cónscius, cum intercessióne Sanctíssimæ Dei Genitrícis, cujus poténtem opem, et ipse impénse imploráverat, et ab ómnibus Christi fidélibus, implorári curáverat, accéptam mérito reférret, in ejúsdem Vírginis Matris honórem sub appellatióne Auxílii Christianórum solémne festum indíxit perpétuo celebrándum die mensis Maii vigésimo quarto, faustíssimi sui in Urbem réditus anniversário, approbáto étiam Offício próprio, ut tanti benefícii dístincta, et perénnis exstáret memória, et gratiárum áctio.

℟. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: *

Unguéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio ii. Cap. 11.

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: beátus venter, qui Te portávit! Et réliqua.

Homilía S. Bernárdi Abbátis.

In Nativitate B. M. V.

INtuére, o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Cæléstí rore áream rigatúrus, totum vellus prius infúdit. Redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intuémini, quanto devotiónis afféctu a nobis eam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María: ut proínde si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascéndit delíciis áffluens. Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus qui totum nos habére vóluit per Maríam. Hæc, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis.

℟. Felix namque es, Sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen quicúmque tuum sanctum implórant auxílium. Quia ex Te.

Lectio viii.

IN ómnibus si quidem, et per ómnia próvidens míseris, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus, ad fólia fugiébas? Jesum tibi dedit mediatórem. Quid non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reveréntia sua; Pater enim díligit Fílium. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod, licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad Ipsum? Ad Maríam recúrre. Pura síquidem humánitas in María, non modo pura ab omni contaminatióne, sed pura singularitáte natúræ. Nec dúbium díxerim exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Fílius, et ex-

áudiet Fílium Pater.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et Sanctum Nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri . Quia.

Lectio ix.

Filíoli hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ. Quid enim? Potest ne filius aut repéllere, aut sustinére repúlsam? Non audíre; aut non audíri Fílius potest? Néutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum: felíciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia, qua egémus: nimírum sola est grátia, qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus, Fratres? Quærámus grátiam, et per Maríam quærámus, quia quod quærit invenit, et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum; nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum, nos inveníre grátiam studeámus. Quid enim? Non gratiæ est quod hic sumus? Profécto misericórdiæ Dómini est, quod non sumus consúmpti nos.

AD LAUDES

Hymnus.

Te Redemptóris, Domíníque nostri
Dícimus Matrem, speciósa Virgo,
Christianórum decus, et levámen
Rebus in arctis.

Sæviant portæ licet inferórum,
Hostis antíquus fremat, et mináces,
Ut Deo Sacrum populétur agmen,
Súscitet iras.

Nil truces possunt fúriæ nocére
Méntibus castis, quibus evocáta
Annuens Virgo fovet, et supérno
Róbore firmat.

Tanta si nobis fáveat Patróna
Béllici cessat scéleris tumúltus,
Mille sternúntur, fugiúntve turmæ
Mille cohórtes.

Tollit ut sancta caput in Sióne
Turris, arx firmo fabricáta muro,
Cívitas David, clypeis, et acri
Mílite tuta.

Virgo sic fortis Dómini poténti
Déxtera, cæli cumuláta donis,
A piis longe fámulis repéllat
Dæmonis ictus.

Te per ætérnos venerémur annos
Trínitas, summo celebránda plausu,
Te fide mentes resonóque linguæ
Cármine laudent. Amen.

Ad Benedictus, Antiphona. **Ad Te, o Sancta Dei Génitrix, clamávimus, et per te venit Dómini auxílium nobis.**

In ii. Vesperis.

Hymn. S**æpe dum Christi.** ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona. **Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen quicúmque tuum sanctum implórant auxílium.**

DIE XXV. MAJI.

In festo S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. Patr. Nap. Duplex majus.

Lectiones primi Nocturni. **De virgínibus. xcvii.**

Reliqua ut in Breviario, sub die 27. hujus.

DIE XXVI. MAJI.

In festo S. Philippi Nerii, Patr. Cleri, et Civit. Neap. Duplex ii. Classis.

Lect. i. Noct. J**ustus si morte. lxxix.** ut in Communi Confess. non Pont. Reliqua ut in Breviario, sub hac die.

DIE XXX. MAJI.

In festo S. Ferdinandi Tertii, Castellæ, et Legionis Regis. Duplex.

Pro omnibus Catholico Hispaniarum Regi subjectis.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beáto Confessóri tuo Ferdinándo præliári prælia tua, et Fídei inimícos superáre dedísti: concéde; ut ejus nos intercessióne muníti, ab hóstibus mentis et córporis liberémur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Felicis Papæ et mart.

In i. Noct. Lect. de Scrip. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

FErdinándus Tértius, Castéllæ et Legiónis Rex, cui Sancti cognoméntum, jam inde a quátuor sæculis Ecclesiasticórum et sæculárium conséņsus dedére, tantum prudéntiæ adoléscens adhuc spécimen præbuit, ut Berengária mater, Castéllæ Regína, a qua persáncte educátus fúerat, abdicátum a se regnum in fílium transtúlerit. In eo, adjúnctis regni curis, régiæ virtútes emicuére, magnanímitas, cleméntia, justítia, et præ céteris Cathólicæ Fídei zelus, ejúsque religiósi cultus tuéndi ac propagándi ardens stúdium. Id præstitit in primis, hæréticos insectándo, quos núllibi regnórum suórum consístere passus, própriis ipse mánibus ligna comburéndis damnátis ad rogum advehébat. Præstitit ínsuper in erigéndis, dotándis, et consecrándis Christiáno ritu Cordubénsi, Giennénsi, Hispalénsi, et aliárum úrbium Ecclésiis ex Máurico ereptá-

rum jugo, simúlque in instaurándis primáriis templis Toletáno, Burgénsi, et áliis, pia et régia munificéntia.

℟. Honéstum fecit. lxxxii.

Lectio v.

INter hæc, per Castéllæ et Legiónis Regnum, in quo patri Alphónso succésserat, colléctis magnis exercítibus ánnuas expeditiónes contra Saracénos Christiáni nóminis hostes suscépit. In queis, ut semper vínceret, præcípui exércitus fuére preces piíssimi Regis ad Deum fusæ, et quod ante pugnam, ut sibi Deum propitiáret, flagris in se sæviébat, atque áspero cilício muniébat corpus: sicque insígnes contra ingéntes Maurórum ácies victórias reportávit, et plures urbes Christiáno cúltui imperióque restítuit: et conquisítis Giénnii, Córdubæ, et Múrtiæ Regnis, ac Granaténsi vectigáli facto, ad expugnándam Híspalim, primáriam Bœticæ urbem, hortánte in visióne (ut tráditum est) beáto Isidóro, olim illíus urbis Epíscopo, victrícia signa tránstulit. In ea obsidióne (ut fertur) præséntem divínam opem hábuit, nam férream caténam, quæ super Bœtim transvérsum exténsa, Mahometánis pro repágulo erat, coórto validióri vento, una ex návibus régiis, Regis jussu eo deláta, tanto ímpetu fregit, ut lóngius prætervécta, pontem quoque lígneum, et simul spes Maurórum obrúperit, ed ad deditiónem coégerit.

℟. Amávit eum. lxxxii.

Lectio vi.

TOt victórias beátæ Vírginis Maríæ patrocínio ferébat accéptas, cujus imáginem secum in castris habens, peculiári cultu prosequebátur. Capta Híspali, prima Religiónis cura fuit; nam templum Maurórum expiátum, et Christianórum dedicátum Sacris, insígni Archiepiscopátu, et honestíssimo Canonicórum et Dignitátum Collégio, régia et religiósa liberalitáte exornávit: ália deínde in urbe templa et cœnóbia eréxit: inter quæ pietátis offícia, dum trajícere in Africam parat, Mahometánum in ea impérium eversúrus, ad cæléstem régiam vocátur. In extrémo vitæ agóne sacram Eucharístiam pro Viático allátam, fune ad collum alligáto, et humi stratus, cum lácrymis ubértim fusis adórans: eáque dignis reveréntiæ, humilitátis, et Cathólicæ Fídei obtestatiónibus accépta, obdormívit in Dómino. Jacet ejus corpus incorrúptum adhuc post quátuor sæcula, in templo máximo Hispalénsi, honorificentíssimo inclúsum sepúlchro.

℟. Iste homo perfécit. lxxxiii.

In tertio Nocturno, Ho-

milia venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangel. **Nolíte timére**. de Communi Conf. non Pontif. ii. loco. **xc.**

Nona Lect. et commem. in Laudib. de S. Felice Papa et mart. ut in Breviario.

DIE IV. JUNII.

In festo S. Francisci Caracciolo Conf. et Religionis Cleric. Regul. Min. Fundatoris.

Pro Cler. Reg. Min. Duplex ii. Classis.

Pro Regnis utriusque Siciliæ, et alibi. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter ea quæ sequuntur. Oratio.

Deus, qui beátum Francíscum novi Ordinis Institutórem orándi stúdio, et pœniténtiæ amóre decorásti; da fámulis tuis in ejus imitatióne ita profícere, ut semper orántes, et corpus in servitútem redigéntes ad cæléstem glóriam perveníre mereántur. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Francíscus dictus ántea Ascánius, ex nóbili família Carácciolo in Oppido Sanctæ Mariæ de Villa in Aprútio ortus, a primis annis exímio enítuit pietátis cultu: adoléscens única Deo famulári exóptans, dum e gravi morbo convaluit, sæculo valedíxit. Mox Neápolim proféctus, sacróque adscríptus sodalítio, contemplatióni, lucrandísque animábus se totùm devóvit, ac extrémo supplício damnátis hortatórem se præbuit assíduum. Cóntigit autem, ut epistólium álteri destinátum ei per errórem redderétur, quo a piíssimis viris Joánne Augustíno Adórno, et Fabrício Carácciolo ad novi religiósi institúti fundatiónem vocabátur: rei novitáte captus, et divínæ voluntátis demirátus consília, álacri ánimo se se illis adjúnxit. Cónditis autem in Camalduléensium erémo, quo secésserant, novi Ordinis légibus, inde Romam simul proiécti confirmatiónem a Sixto quinto impetrárunt; qui eósdem Cléricos Reguláres Minóres appellári vóluit; áddito ad tria consuéta áltero de non ambiéndis dignitátibus voto.

℟. **Honéstum fecit. lxxxii.**

Lectio v.

Solémni emíssa professióne, ob singulárem ejus **in Divum Francíscum Assinátem cultum, Francísci nomen assúmpsit. Adórno** biénnio **post vita functo, ipse toti Religióni, quamquam invítus, præfícitur: quo in múnere virtútum ómnium præclára præbuit exémpla. Institúti amplificándi studiosíssimus, id assíduis oratiónibus, lácrymis, et jugi córporis maceratióne eníxe a Deo postulábat. Quamóbrem tértio in Hispániam se cóntulit peregrí-**

ni hábitu indútus, victúmque ostiátim mendícans. In itínere aspérrima quæque perpéssus, Omnipoténtis auxílium mirum in modum expértus, navim, quam conscénderat, ab imminénti naufrágio oratiónis præsídio servávit incólumem. Ut in Regnis illis voti compos fieret, plúrimum laborávit, sed ejus sanctitátis fama prælucénte, amplissimáque Catholicórum Regum Philíppi secúndi, et Philíppi tértii munificéntia, adversariórium conátibus singulári ánimi fortitúdine superátis, plura sui Ordinis domicília fundávit, quod pari evéntu per Itáliam præstitit.

℟. Amávit eum. lxxxii.

Lectio vi.

HUmilitáte ádeo excélluit, ut Romam véniens in páuperum hospítio recéptus se lepróso sociáverit, et Ecclesiásticas dignitátes a Paulo quinto sibi oblátas constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulíeres ejus castimóniæ insidiántes Christo lucrifécit. Erga diviníssimum Eucharístiæ mystérium ardénti æstuans amóre noctes pene íntegras in ejus adoratióne insómnes ducébat, quod pium exercítium, véluti sui Ordinis tésseram, in eo perpétuo servándum constítuit. Deíparæ Vírginis cultum impénse fovit. In próximum exímia exársit charitáte. Prophetíæ dono, et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in Sacra Lauretána Æde in oratióne persísteret, sibi vitæ finem imminére agnóvit. Aprútium statim defléxit, et in Civitáte Anglonénsi apud alúmnos Sancti Philíppi Nérii morbo corréptus, Sacraméntis Ecclésiæ devotíssime suscéptis, prídie nonas Júnii anno millésimo sexcentésimo octávo, in pervigílio festi Córporis Christi, placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus Corpus Neápolim delátum in Ecclésia Sanctæ Maríæ Majóris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundaménta, honorífice cónditum fuit. Eum póstea miráculis clarum Clemens décimus quartus Póntifex Máximus solémni ritu inter Beátos, Pius vero Séptimus Póntifex Máximus novis fúlgentem signis anno millésimo octingentésimo séptimo Sanctórum albo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit. lxxxiii.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi vestri. ut in Com. Conf. non Pontif. lxxxiv.

Vesp. ejusd. B. Francisci.

DIE XIII. JUNII.

In festo S. Antonii de Padua Conf. Patr. principal. Civitatis Neap. ac Regnorum utriusque Siciliæ.

Duplex i. Classis cum octava;

Omnia, ut in Breviario sub hac die, præter Lect. i. Noct. quæ sumuntur de Communi Confess. non Pontif. Justus si morte. lxxix.

In secundis Vesp. fit commemor. sancti Basilii, ut in Breviario, sub hac die.

DIE XVI. JUNII.

In festo S. Joannis Francisci Regis Societatis Jesu.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif. præter ea, quæ sequuntur.

In Hymn. mutatur iii. Versus.

Oratio.

Deus, qui ad plúrimos pro salúte animárum perferéndos labóres beátum Joánnem Franciscum Confessórem tuum mirábili charitáte et invícta patiéntia decorásti: concéde propítius; ut ejus exémplis instrúcti et intercessiónibus adjúti, ætérnæ vitæ præmia consequámur. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Franciscus Regis nóbili génere natus, in Oppídulo Narbonénsis Gálliæ, cui nomen Fonscoopértus, exímiæ sanctitátis a téneris annis indícia præbuit. In eo jam tum eluxére mira morum innocéntia, flagrans oratiónis stúdium, pudor et modéstia singuláris. Societátem Jesu ingréssus Tolósæ anno ætatis decimonóno, humilitáte, obediéntia, charitáte, ódio sui, ceteríque vitæ Religiósæ virtútibus excélluit. Absolútis stúdiis, totum se procurándæ animárum salúti pénitus devóvit. Asperos Vivariénsium, Velaunórum, et Forénsium montes, et ingéntes Helviórum tractus, glácie nivibúsque fere perpétuis hórridos, eorúmque Colónos inscítia, rusticitáte, barbárie intractábiles suscépit excoléndos, eo succéssu, ut innumerábiles hómines, aut Calviniána lue inféctos, aut pérditis móribus corrúptos, ad Cathólicam Fidem et ad Christiánam pietátem tradúxerit.

℟. Honéstum fecit. lxxxii.

Lectio v.

Campéstribus Missiónibus hibérno témpore perfúnctus, æstívo revertebátur Anícium, ibíque in Nosocomíis et in carcéribus, in privátis Ædibus, in Cómpitis ac Templis omne hóminum genus, ómnibus ómnia factus sublevábat. Páuperum greges, corrogátis úndique subsídiis, præsértim cum sævíret fames, multiplicáto étiam non semel per miráculum fruménto, sustentábat: unde illi patris páuperum cognómen índitum fuit. In flagitiósis homínibus, et pérditis præsértim muliérculis e vitiórum cœno educéndis, vix credíbile est quot

probra, ludíbriaque pertúlerit, erécto semper et álacri vultu impertérritus, licet gládiis júgulo sæpe admótis, álapis ori impáctis et fústibus córpori. Crassánte peste, infirmos eo morbo laborántes sédulo invísens, ardénti reficiébat charitáte. Erga álios blandus ac benéficus, in se ipsum sæviébat acérrime, ásperis cilíciis, férreis caténis, cruéntis flagellatiónibus, somnum bréviter in nuda tábula aut humi carpens, semper abstémius, vilissimóque semper víctitans cibo, et ádeo ténui, ut arcéndæ morti pótius, quam sustentándæ vitæ sufficeret.

℟. Amávit eum. lxxxii.

Lectio vi.

DIvíno amóre sic erat incénsus, ut illum unum spiráre, loqui, cogitáre viderétur. Plures noctis horas oratióni dabat, cæléstibus áffluens delíciis et extra se sæpe raptus. Rem divínam ea ánimi attentióne, eo vultus ardóre faciébat, ut sacrum, quo effervescébat, ignem étiam in adstántes diffúnderet. Miráculis aliísque donis supernaturálibus mire cláruit. Tandem vocátus ad præmia labórum, in Viennénsis Diœcésis Pago, cui nomen est Lalovéscus, corréptus lethály morbo ex labóribus contrácto, cum sævíret hiems frigidíssima, cæléstibus recreátus illustratiónibus, ad ætérna gáudia invitátus, spíritum Creatóri réddidit anno millésimo sexcentésimo quadragésimo, die trigésima prima Decémbris, vitæ suæ quadragésimo quarto. Ejus sepúlcrum incredíbili Populórum per aspérrimos montes úndique confluéntium concúrsu, ob sanctitátis et miraculórum famam, quæ máxime percrebrescébat, summa devotióne est frequentátum. Quibus ómnibus permótus Clemens undécimus Póntifex Máximus Joánnem Francíscum Beatórum, Clemens vero duodécimus Sanctórum fastis sollémni ritu adscrípsit, die décima sexta Júnii ejúsdem celebrándæ festivitáti a Benedícto decimoquárto assignáta.

℟. Iste homo perfécit. lxxxiii.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi. ut in eodem Communi. lxxxiv.

O F F I C I U M

De Sanctiss. Corpore Christi.

Semiduplex.

Recitandum in omnibus Feriis v. non impeditis, exceptis Adventu, Quadragesima, et Vigiliis ex Decr. S. Rit. C. 20. Martii 1706.

Si in feria iv. vel vi. occurrerit aliquod Festum ix. Lect. Vesp. ordinandæ erunt juxta Rubr. de Concurrentia Officii.

Notandum quod ad Complet. Fer. iv. dicitur in fine Hymni. Jesu, tibi sit glória,

Qui natus es de Vírgine . etiamsi in Vesper. facta sit tantum commem. de SS. Sacramento, nisi Hymni illius Festi, quod Fer. iv. celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfig. Domini. Eodem modo terminantur Hymni per Horas Feriæ v. usque ad Complet. inclusive, dummodo in Vesp. fiat de SS. Sacramento comm. et Hymn. Vesp. sit ejusdem metri, nec habeat Festum seq. conclusionem propriam.

AD VESPERAS. ✠.

DEus in adjutórium, etc. Glória Patri, Allelúja.

Antiphona. **Sacérdos in ætérnum, Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem, et vinum óbtulit, allelúja.**

Psalm. **Dixit Dóminus.** 120.

Antiph. **Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium, allelúja.**

Psal. **Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo.** 121.

Aña. **Cálicem salutáris accípiam, et sacrificábo hóstiam laudis, allelúja.**

Psal. **Crédidi, propter quod locútus.** 124.

Antiphona. **Sicut novéllæ olivárum, Ecclésiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini, allelúja.**

Psalmus. **Beáti omnes, qui timent Dóminum.** 129.

Antiph. **Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus, allel.**

Psalmus. **Lauda, Jesúsalem, Dóminum.** 138.

Capitulum. 1. Cor. 11.

FRatres: Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis; quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

PAnge lingua gloriósi,
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.
Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.
In suprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.
Verbum caro panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola Fides súfficit.

Si expositum fuerit SS. Sacramentum, genuflectitur in Choro dum dicitur versus.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui,

Et antiquum documéntum
Novo cedat rítui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.
Genitóri, Genitóque
Laus, et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit, et benedíctio,
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

℣. Panem de cælo præstitísti eis, allelúja.
℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.
O quam suávis est, Dómine, spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in filios demonstráres, pane suavíssimo de cælo præstito, esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimíttens inánes, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quæsumus, ita nos Córporis, et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas, cum Deo Patre.

Si occurrat aliquod Festum Simplex, fit de eo commem.

Et fit comm. de Cruce, si facienda est. Aña. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit : accínctus est poténtia : surréxit die tértia, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, all.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem : concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Completorium, et per Horas, in fine Hymnorum dicitur, Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine. Et in ℟. brev. In manus tuas, duplicetur. Allelúja.

Ad Matutinum, Invitator. Christum Regem adorémus, dominántem Géntibus : * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem, allelúja. Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia,
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.
Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.
Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,

Ejus fatémur mánibus.
Dedit fragílibus Córporis férculum,
Dedit et trístibus Sánguinis póculum,
Dicens: Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.
Sic sacrificium istud instítuit,
Cujus officium commítti vóluit
Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.
Panis Angélicus fit panis hóminum:
Dat panis cælicus figúris términum.
O res mirábilis! mandúcat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.
Te Trina Déitas, únaque póscimus,
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore, allelúja.

Hoc tempore dicuntur Psalmi trium Nocturnorum sub prima Antiphona illius Nocturni, prout etiam infra disponuntur.

Psalmi. Beátus vir, qui non ábiit. 3. Cum invocárem. 141. Consérva me. 10.

℣. Panem cæli dedit eis, allelúja.
℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi, Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.

Lectiones primi Nocturni leguntur de Scriptura occurr. cum Responsoriis positis infra.

℟. i. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes, et ázymos panes, allelúja.
℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis, et veritátis. Et edent.
Bño. Unigénitus Dei Fílius.
℟. ii. Comedétis carnes, et saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum, allelúja.
℣. Non Móyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Iste est panis.
Bño. Spíritus Sancti grátia.
℟. iii. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit et bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei, allelúja.
℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit.
Glória Patri. Et ambulávit.

In secundo Nocturno, Aña. Memor sit Dóminus sacrificii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat, allel.
Psalm. Exáudiat te. 14.
Dóminus regit me. 31.
Quemádmodum desíderat cervus. 62.
℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja.
℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. Ipsíus pietas.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotens.
Lect. ii. Noct. ponuntur inferius post Officium, ordine Mensium, cum suis Respons.

In tertio Nocturno, Aña. Introíbo ad altáre Dei, sumam Christum, qui rénovat juventútem meam, allelúja.
Psalm. Júdica me Deus. 68.
Exultáte Deo adjutóri nostro. 94.
Quam dilécta tabernácula tua. 95.
℣. Edúcas panem de terra, allelúja.
℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Evangélica léctio.
Lectiones vero iii. Noct. cum suis Responsoriis ponuntur inferius post Lectiones ii. Noct. ordine Mensium.

AD LAUDES

et per horas, Aña.

SApiéntia ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam, allelúja.
Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliq. de Dominica. 17.
Aña. Angelórum esca nutrivísti pópulum tuum, et panem de cælo præstitísti eis, allelúja.
Antiphona. Pinguis est panis Christi, et præbébit delícias régibus, allelúja.
Antiphona. Sacerdótes sancti incénsum et panes ófferunt Deo, allelúja.
Antiph. Vincénti dabo manna abscónditum, et nomen novum, allelúja.

Capitulum. 1. Cor. 11.

FRatres: Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis; quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.
In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.
Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem:
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,

Se móriens in prétium,
Se regnas dat in præmium.
Si expositum fuerit SS. Sacramentum, genuflectitur in Choro dum dicitur versus
O salutáris Hóstia,
Quæ cæli pandis óstium:
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.
Uni Trinóque Dómino
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.
℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúja.
℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.
Ad Benedictus, Antiphona. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi, si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis, et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis, et regnas, etc.
Si occurrat aliquod Festum Simplex, fit de eo commem.
Deinde fit commemoratio de Cruce, Aña. Crucifixus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.
℣. et Oratio. Deus, qui pro nobis. ut supra. cccxxvi.
Ad Primam, Antiphona. Sapiéntia.
Capitul. Regi sæculórum. 26.
℟. breve. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe.
℣. Qui natus es de María Vírgine. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Christe.
℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allelúja.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.
Ad Absolut. Capit. Lect. bre. Quicúmque manducáverit. ut infra ad Nonam.
Ad Tertiam, Antiphona. Angelórum esca.
Capitul. Fratres: Ego enim accépi. ut supra. cccxxviii.
℟. breve. Panem cæli dedit eis, * Allelúja, allelúja. Panem.
℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Panem.
℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja.
℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.
Ad Sextam, Antiphona. Pinguis est panis.
Capitulum. 1. Cor. 11.
QUotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis; mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.
℟. breve. Cibávit illos ex ádipe fruménti, * Allelúja, allelúja. Cibávit.
℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Cibávit.
℣. Edúcas panem de terra, allelúja.
℟. Et vinum lætíficet cor

hóminis, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Vincénti.

Capitulum. 1. Cor. 11.

QUicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit Córporis, et Sánguinis Dómini.

℟. br. Edúcas panem de terra, * Allelúja, allel. Edúcas.
℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Edúcas.
℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúja.
℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

In ii. Vesp. omnia dicuntur sicut in primis Vesperis.

℣. Panem de cælo præstitísti eis, allelúja.
℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. O sacrum convívium, in quo Christus súmitur! recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grátia: et futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúja.

Oratio. Deus, qui nobis. ut supra. cccxxvii.

Si occurrat aliquod Festum Simplex, fit deo eo commem. Deinde fit commem. de Cruce, si facienda est, cum Antiphona, ℣. et Oratione ut supra in primis Vesperis.

MENSE APRILI.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst. Ex Homilia 60. ad populum Antiochenum.

Lectio iv.

QUóniam Verbum dicit: Hoc est corpus meum: et assentiámur, et credámus, et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensíbile nobis Christus trádidit: sed sensibílibus quidem rebus, at ómnia intelligibília. Itidem et in baptísmate: per rem nempe sensíbilem aquam, donum confértur: intelligíbile vero quod perficitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedísset ipse dona; sed quóniam ánima córpori consérta est, in sensibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt: Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta. Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére: ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tángere, et intra te súmere.

℟. Cœnántibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: * Accípite, et comédite: hoc est corpus meum, allelúja.
℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

IGitur accédat nemo cum náusea, nemo resolútus, omnes accénsi, omnes fer-

véntes, et excitáti. Nam si Judæi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant: te multo magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in Palæstínam erant profectúri, et proptérea viatórum figúram habébant: tu vero debes in cælum migráre. Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre: nec enim parva pœna propónitur indígne suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indignáris, et contra eos, qui illum crucifixérunt: ítaque consídera, ne tu quoque sis reus córporis et sánguinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima, post tot benefícia. Neque enim illi satis fuit hóminem fieri, cólaphis cædi, et crucifígi: verum et semetípsum nobis commíscet: et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum éfficit corpus.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem, allelúja.
℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vi.

QUo non opórtet ígitur esse puriórem, tali fruéntem sacrifício? quo solári rádio non splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem? os quod igne spirituáli replétur? linguam quæ treméndo nimis sánguine rubéscit? Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem, hoc nos páscimur; huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, fílios áliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos próprio sánguine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cælo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur, allelúja.
℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi; si quis manducavérit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est. Glória Patri. Hic est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Ca-

ro mea vere est cibus: et Sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 27. in Joan. circa med.

DIximus, fratres, hoc Dóminum commendásse in manducatióne carnis suæ, et potatióne sánguinis sui, ut in illo maneámus, et ipse in nobis. Manémus autem in illo, cum sumus membra ejus; manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, únitas nos compáginat; ut compáginet únitas, quæ facit, nisi cháritas? Et cháritas Dei unde? Apóstolum intérroga: Cháritas, inquit, Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo, allelúja.

℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In.

Lectio viii.

ERgo spíritus est, qui vivíficat: spíritus enim facit viva membra: nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in córpore, quod végetat ipse spíritus, invénerit. Nam spíritus, qui est in te, o homo, quo constas ut homo sis, numquid vivíficat membrum, quod separátum invénerit a carne tua? Spíritum tuum dico ánimam tuam. Anima tua non vivíficat, nisi membra, quæ sunt in carne tua: unum si tollas, jam non vivificátur ex ánima tua, quia unitáti córporis tui non copulátur.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me, allelúja.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, et intelléctus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

HÆc dicúntur, ut amémus unitátem, et timeámus separatiónem. Nihil enim sic debet formidáre Christiánus, quam separári a córpore Christi. Si enim separátur a córpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus, non vegetátur Spíritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, Spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Spíritus ergo est, qui vivíficat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locútus sum vobis, spíritus et vita sunt. Quid est, Spíritus et vita sunt? Spirituáliter intelligénda sunt. Intellexísti spirituáliter? Spíritus et vita sunt. Intellexísti carnáliter? Etiam sic illa spíritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudámus. 16.

MENSIBUS MAJO, et JUNIO.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst.

Ex eadem Homilia 62.

Lectio iv.

UNicuíque fidélium Christus semetípsum per mystéria commíscet, et quos génuit, per semetípsum enútrit, nec álteri tradit: per hoc tibi rursum persuádens, quod carnem tuam assúmpsit. Ne torpeámus ígitur tanta digni charitáte, et honóre putáti. Nonne vidétis quanta promptitúdine párvuli papíllas cápiunt, et quanto ímpetu lábia ubéribus infigunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam, et ad úbera póculi spirituális: quinímo cum longe majóri trahámus, tanquam infántes lacténtes, spíritus grátiam, et unus sit nobis dolor hac esca privári. Non sunt humánæ virtútis ópera, hæc quæ proponúntur: qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum: qui vero sanctíficat ea et immútat, ipse est. Nullus ítaque Judas assístat, nullus avárus: nam tales mensa non súscipit. Si quis est discípulus, adsit, ait enim: Cum discípulis meis fácio Pascha. Hæc est illa mensa, et minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo pérficit, verum et hanc ipse quoque.

℟. Cœnántibus illis. cccxxx.

Lectio v.

INhumánus accédat nemo, nemo crudélis et immiséricors, nemo prorsus immúndus. Hæc ad communicántes dico, et ad vos ministrántes. Nam et ad vos sermónem convértere necessárium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis ímminet últio, si quemquam, illíus culpæ cónscii, hujus mensæ partícipem esse concedátis: Sanguis ejus de mánibus vestris exquirétur: sive quis dux milítiæ sit, sive præféctus, sive princeps diadémate coronátus, indígne autem accédat, próhibe, majórem illo potestátem habes. Proptérea vos Deus hoc insignívit honóre, ut tália discernátis. Hoc vestra dígnitas est, hoc secúritas, hoc omnis coróna, non ut albam, et splendéntem túnicam circumeátis indúti. Verum et tu, láice, cum sacerdótem víderis offeréntem, ne ut sacerdótem esse putes hoc faciéntem, sed Christi manum invisibíliter exténsam.

℟. Accépit Jesus. cccxxxi.

Lectio vi.

AUdiámus ígitur et sacerdótes, et súbditi, quali esca facti sumus digni: audiámus, et horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri: semetípsum appósuit immolátum. Quænam ígitur erit nobis

excusátio, cum tálibus pasti, tália peccémus? cum lupi fiámus Agnum comedéntes? cum tamquam oves pasti more leónum diripiámus? Hoc enim mystérium non a rapína tantum, verum et ab omni vel ténui inimicítia purum esse pénitus jubet: est enim pacis mystérium. Judæis quidem annuátim propriórum monuménta beneficiórum solemnitátes Deus alligávit: tibi vero síngulis diébus per hæc mystéria. Nullus ítaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avarítiam periérunt: hoc ígitur bárathrum fugiámus.

℟. Ego sum panis. cccxxxi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et Sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Tract. 26. in Joann. post med.

HIc est panis, qui de cælo descéndit. Hunc panem significávit manna, hunc panem significávit altáre Dei. Sacraménta illa fuérunt: in signis divérsa sunt, sed in re, quæ significátur, pária sunt. Apóstolum audi. Nolo enim vos, inquit, ignoráre fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes per Móysen baptizáti sunt in nube, et in mari, et omnes eámdem escam spiritálem manducavérunt. Spiritálem útique eámdem: nam corporálem álteram: quia illi manna, nos áliud, spiritálem vero, quam nos, sed patres nostri, non patres illórum, quibus nos símiles sumus, non quibus illi símiles fuérunt. Et adjúngit: Et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt. Aliud illi, áliud nos, sed spécie visíbili quidem, tamen hoc idem significánte virtúte spiritáli. Quomódo enim eúmdem potum: Bibébant, inquit, de spiritáli, sequénte petra: petra autem erat Christus: Inde panis, inde potus. Petra Christus in signo, verus Christus in verbo et in carne. Et quómodo bibérunt? Percússa est petra de virga bis. Gémina percússio, duo ligna Crucis significat.

℟. Qui mandúcat. cccxxxii.

Lectio viii.

NOrunt fidéles corpus Christi, si corpus Christi non négligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vívere de Spíritu Christi. De Spíritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intellígite, fratres mei, quid díxerim? Homo es, et spíritum habes, et corpus habes. Spíritum dico, quæ ánima vocátur, qua constas quod ho-

mo es: constas enim ex ánima et córpore. Habes enim spíritum invisíbilem, corpus visíbile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spíritus tuus vivit ex córpore tuo, an corpus tuum ex spíritu tuo? Respóndet omnis qui vivit, qui autem hoc non potest respondére, néscio si vivit. Quid respóndet omnis, qui vivit? Corpus útique meum vivit de spíritu meo. Vis ergo et tu vívere de Spíritu Christi? in córpore esto Christi.
℟. Misit me vivens. cccxxxii.

Lectio ix.

NUmquid enim corpus meum vivit de spíritu tuo? Meum vivit de spíritu meo, et tuum de spíritu tuo. Non potest vívere corpus Christi, nisi de Spíritu Christi. Inde est, quod expónens nobis Apóstolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O Sacraméntum pietátis! o signum unitátis! o vínculum charitátis! Qui vult vívere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédat, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge membrórum; non sit putre membrum, quod resecári mereátur; non sit distórtum, de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: hæreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in cælo.
Te Deum laudámus. 16.

OFFICIUM
Immaculatæ Conceptionis
B. Virginis Mariæ.

Recitandum sub ritu Duplici in Dominiis Cæsareæ Majestatis quolibet Sabbato non impedito (excepto Adventu, Quatuor Temp. et Quadrag.) ex Decr. S. Rit. C. 15. Decembr. 1727.

Ad Vesperas, Antiphona. Concéptio gloriósæ. cum reliq. de Laudib. ut infra. Psal. consueti de S. Maria, ut in ejus Officio parvo. cli.
Capitul. Ab inítio.
Hymnus. Ave maris stella. ut supra. cliii.
℣. Concéptio recólitur sanctæ Maríæ vírginis, allelúja.
℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Gloriósæ vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, quæ et Genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit, allelúja.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, pia Conceptiónis ejus commemorátio pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Conceptiónem Vírginis Maríæ recolámus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum, allelúja.

Psalm. Veníte exultémus. 2. Hymnus. Quem terra. clv. Antiphonæ, Psalmi, et ℣℣. Noct. ut in ejus Officio parvo sub una Antiphona. clvi. In primo Nocturno semper leguntur Lect. de Scrip. occ.

℟. i. Concépta est beáta virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo, allelúja.

℣. Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio recolámus. Per quam.

℟. ii. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime recolámus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum, allelúja.

℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis devotíssime recolámus. Ut.

℟. iii. Gloriósæ vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi, allelúja.

℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime recolámus. Cujus.

Glória Patri. Cujus.

In ii. et iii. Noct. leguntur Lect. quæ post Officium statutis Mensibus assignantur.

AD LAUDES

et per Horas, Aña.

Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda; clara ex stirpe David, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 17.

Antiphona. Concéptio recólitur sanctæ Maríæ vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias, allelúja.

Antiphona. Regáli ex progénie María exórta refúlget, cujus précibus nos adjuvári mente, et spíritu devotíssime póscimus, allelúja.

Antiphona. Corde, et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra commemoratióne præcélsæ genitrícis Dei Maríæ, allelúja.

Antiphona. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum, allel.

Capit. Ab inítio. cxlix.

Hymnus. O gloriósa Vírginum. ut supra. cxlix.

℣. Concéptio recólitur sanctæ Maríæ vírginis, allel.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias, allel.

Ad Benedictus, Antiphona. Conceptiónem perpétuæ Vírginis genitrícis Dei Maríæ devotíssime recolámus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja.

Oratio. Fámulis. cccxxxv.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad alias autem Horas, Añæ sumuntur ex Laud. ut supra. Cap. et ℟. brev. ut in Officio B. Mariæ in Sab-

bato, ut supra. cxlix.

In ii. Vesp. omnia ut in i. Ad Magnificat, Antiphona. Concéptio tua, Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster; qui solvens maledictiónem dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam, allelúja.

Deinde fit commem. Dñicæ.

PRO MENSE APRILI.

In secundo Nocturno.

Serm. S. Augustíni Epíscopi. Sermone 18. de Sanctis in medio.

Lectio iv.

EXúltat María, et matrem se læta mirátur, et de Spíritu Sancto se peperísse gaudet: nec quia péperit innúpta, terrétur: sed quia genúerit, cum exultatióne mirátur. O fémina super féminas benedícta, quæ virum omníno non novit, et virum suo útero circúmdedit! Circúmdat virum María, Angelo fidem dando, quia Heva pérdidit virum, serpénti consentiéndo. O felix obediéntia! o insígnis grátia! quæ dum fidem humíliter dedit, cæli in se Opíficem corporávit. Hinc proméruit glóriam, quam ipsa póstmodum auxit: Ecce, ait, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda; clara ex stirpe David: * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias, allelúja. ℣. Concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

O Beáta María! quis tibi digne váleat jura gratiárum, ac laudis præcónia rependere, quæ singulári tuo assénsu mundo succurrísti pérdito? Quas tibi laudes fragílitas humáni géneris persólvat, quæ sola tuo commércio recuperándi áditum invénit? Accipe ítaque quascúmque exíles, quascúmque méritis tuis ímpares gratiárum actiónes: et cum suscéperis vota, culpas nostras orándo excúsa. Admítte nostras preces intra sacrárium exauditiónis, et repórta nobis antídotum reconciliatiónis.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum, allelúja. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra commemoratióne præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

SIt per te excusábile quod per te ingérimus: fiat impetrábile, quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus: quia tu es spes única peccatórum. Per te sperá-

mus delictórum véniam, et in te, Beatíssima, nostrórum est exspectátio præmiórum. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem.

℟. Concéptio tua, Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam, allelúja.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te enim.

Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Léctio sáncti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac, Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb. Lib. 1. Comment. in Matth. in initio.

IN Isaía légimus: Generatiónem ejus quis enarrábit? Non ergo putémus Evangelístam Prophétæ esse contrárium, ut quod ille impossíbile dixit effátu, hic narráre incípiat; quia ibi de generatióne divinitátis, hic de incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem, Deum díscere incipiámus: Fílii David, filii Abraham. Ordo prepósterus, sed necessário commutátus. Si enim primum posuísset Abraham, et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: *Quia fecit mihi Dn̄s magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus, allel.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Lectio viii.

IDeo autem céteris prætermíssis, horum filium nuncupávit: quia ad hos tantum facta est de Christo repromíssio. Ad Abraham: In sémine, inquit, tuo benedicéntur omnes Gentes, quod est Christus. Ad David: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem génuit Phares, et Zaram de Thamar. Notándum, in genealogía Salvatóris nullam sanctárum assúmi mulíerum, sed eas, quas Scriptúra reprehéndit: ut, qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus nascens, ómnium peccáta deléret. Unde et in consequéntibus Ruth Moabítis pónitur, et Bethsabée uxor Uríæ.

℟. Felix namque es, sacra

virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster, allelúja. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia. Glória Patri. Christus. Lectio ix.

JAcob autem génuit Joseph. Hunc locum objécit nobis Juliánus Augústus de dissonántia Evangelistárum, cur Evangelísta Matthæus Joseph díxerit fílium Jacob, et Lucas eum fílium appellárit Heli: non intélligens consuetúdinem Scripturárum, quod alter secúndum natúram, alter secúndum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Móysen, Deo jubénte, præcéptum, ut si frater, aut propínquus, absque líberis mórtuus fúerit, álius accípiat uxórem ad suscitándum semen fratris, vel propínqui sui. Joseph virum Maríæ. Cum virum audíeris, suspício tibi non súbeat nuptiárum, sed recordáre consuetúdinis Scripturárum, quod sponsi viri, et sponsæ vocéntur uxóres.

Te Deum laudámus. 16.

PRO MENSE MAJO.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Serm. 1. in c. 12. Apocalypsis.

Lectio iv.

NOvum fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dícitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cælo, ut múlier sole apparéret amícta. Dénique et coronávit eum, et vicíssim ab eo méruit coronári. Egredímini, fíliæ Sion, et vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua. Verum hoc álias. Interim sane ingredímini magis, et vidéte Regínam in diadémate, quo coronávit eam Fílius suus: In cápite, inquit, ejus coróna stellárum duódecim. ℟. Concéptio gloriósæ vírginis. cccxxxvii. Lectio v.

DIgnum plane stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius, quam ornétur ab eis. Quidni corónent sídera, quam sol vestit? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Nimírum læva sponsi sub cápite ejus, et jam déxtera illíus amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas? quis stellas nóminet, quibus Maríæ régium diadéma compáctum est? ℟. Cum jucunditáte. cccxxvii.

Lectio vi.

QUid ergo sidéreum micat in generatióne Maríæ? Plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde quod generatióni illi ob

singuláre privilégium sanctitátis divínitus nóscitur esse concéssa, quod longe ante eísdem pátribus cælitus repromíssa, quod mysticis præfiguráta miráculis, quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radíce flóruit: hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áreæ máduit: hanc in Ezechiélis visióne Orientális porta, quæ nulli unquam pátuit, præsignábat.
℟. Concéptio tua. cccxxxviii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi. Comment. in Matth. cap. 1.

NOn refert quis in oríginis número atque órdine collocétur, dúmmodo universórum família cœpta esse intelligátur ab uno. Itaque cum ejúsdem tribus sit Joseph et María, dum proféctus esse ex Abrahæ génere Joseph osténditur, proYfécta quoque docétur et María. Hæc enim in lege rátio serváta est, ut si mórtuus sine filiis famíliæ princeps esset, defúncti uxórem postérior frater ejúsdem cognatiónis accíperet, susceptósque filios in famíliam ejus, qui mórtuus esset, reférret: manerétque ita in primogénitis successiónis ordo, cum patris eórum, qui post se nati essent, aut nómine haberéntur, aut génere.
℟. Beátam me dicent. cccxxxviii.

Lectio viii.

SEquens illud est, ut quia díximus secúndum rerum fidem generatiónis istíus órdinem nec número sibi, nec successióne constáre, hujus quoque rei rátio afferátur. Non enim levis causa est, ut áliud in narratióne sit, áliud fúerit in gestis, et áliud referátur in summa, áliud vero teneátur in número. Namque ab Abraham usque ad David quatuórdecim generatiónes numerátæ sunt, et a David usque ad transmigratiónem Babylónis in quibúsdam libris decem et septem deprehendúntur. Sed in hoc non mendácii, aut negligéntiæ vítium est. Tres enim ratióne prætéritæ sunt. Nam Joras génuit Ochozíam, Ochozías vero génuit Joam, Joas deínde Amasíam, Amasías autem Ozíam: et in Matthæo Joras Ozíam genuísse scríbitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentíli fémina Joras Ochozíam génuit, ex Achab scílicet, qui Jézabel hábuit uxórem.
℟. Felix namque. cccxxxviii.

Lectio ix.

DEnique per Prophétam non nisi quarta genera-

tióne in throno régio Israélis quemquam de domo Achab esse sessúrum dícitur. Purgáta ígitur labe famíliæ gentílis tribus, quæ, prætéritis jam régulis, in quarto generatiónum consequéntium órdine numerátur, et usque ad Maríam generatiónes quatuórdecim esse scribúntur, cum in número decem et septem reperiántur, nullus error esse póterit sciéntibus, non eam solum esse Dómino nostro Jesu Christo oríginem, quæ cœpit ex María: sed in procreatióne corpórea, nativitátis ætérnæ significántiam comprehéndi.

Te Deum laudámus. 16.

OFFICIUM

Sancti Januarii Episcopi, et Martyris, semel in Mense. Semiduplex.

Pro Regno Neapolitano.

Omnia de Communi unius Mart. infra tempus Paschale, præter ea, quæ sequuntur.

In primis Vesperis, ad Magnificat, Antiphona. Beátus Januárius Præsul, et Martyr ínclytus, extínxit ímpetum ignis, obturávit ora ferárum, et in occisióne gládii pro Christo mórtuus, legítimi certáminis corónam accépit, allelúja.

Oratio.

DEus, qui per beáti Januárii Mártyris tui atque Pontíficis confessiónem, et sánguinem, admirábili testimónio ac triúmpho, Ecclésiæ tuæ fidem illustráre dignátus es: quæsumus, ut ejúsdem nos fídei consórtio, et patrocínio munítos, triúmphi étiam, et glóriæ partícipes effícias. Per Dñm.

In i. Noct. Lect. de Scrip. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JAnuárius, Benevénti Epíscopus, Diocletiáno et Maximiáno in Christiános sæviéntibus, ad Timótheum Campániæ Præsidem ob Christiánæ Fídei professiónem Nolam perdúcitur. Ibi ejus constántia várie tentáta, in ardéntem fornácem conjéctus, ita illæsus evásit, ut ne vestiméntum, aut capíllum quidem flamma violáverit. Hinc Præses accénsus iracúndia, Mártyris corpus ímperat usque eo dístrahi, quoad nervórum compáges artuúmque solvántur. Festus intérea ejus Diáconus, et Desidérius Lector comprehénsi, vinctíque una cum Epíscopo ante rhedam Præsidis Putéolos pertrahúntur, et in eúmdem cárcerem, in quo Sósius Misénas, et Próculus Puteolánus Diáconus, Eutyches, et Acútius láici ad béstias damnáti detinebántur, simul conjiciúntur.

℞. Lux perpétua. xxxviii.

Lectio v.

POstero die omnes in amphitheátro feris objécti sunt: quæ naturális oblítæ feritátis, ad Januárii pedes se prostravére. Id Timótheus

mágicis cantiónibus tríbuens, cum senténtiam cápitis in Christi mártyres pronuntiásset, óculis repénte captus, aránte mox beáto Januário, lumen recépit: quo miráculo, hóminum míllia fere quinque Christi fidem suscepérunt. Verum ingrátus judex níhilo placátior factus beneficio, sed conversióne tantæ multitúdinis actus in rábiem; véritus máxime Príncipum decréta, sanctum Epíscopum cum sóciis gládio pércuti jussit.

℟. In servis suis. xxxix.

Lectio vi.

HOrum córpora finítimæ urbes pro suo quæque stúdio certum sibi patrónum ex iis apud Deum adoptándi, sepeliénda curárunt. Januárii corpus Neapolitáni divíno admónitu extulére: quod primo Benevéntum, inde ad Monastérium Montis Vírginis, postrémo Neápolim translátum, et in majóri Ecclésia cónditum, multis miráculis cláruit. Sed illud in primis memorándum, quod erumpéntes olim e monte Vesúvio flammárum globos, nec vicínis modo, sed longínquis étiam regiónibus vastitátis metum afferéntes, extínxit. Præclárum illud quoque, quod ejus Sanguis, qui in ampúlla vítrea concrétus asservátur, cum in conspéctu cápitis ejúsdem mártyris pónitur, admirándum in modum colliquefíeri, et ebullíre, perínde atque recens effúsus, ad hæc usque témpora cérnitur.

℟. Fíliæ Jerúsalem. xxxix.

In ii. Nocturno, Homilia in Evangel. Ecce ego mitto vos. ut supra in festo Translationis ejusdem prima Dominica Maji. ccxciv.

Ad Benedictus, Antiphona. Igne me, Dómine, examinásti, et non est invénta in me iníquitas: propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea, allel.

In ii. Vesp. ad Magnificat, Antiphona. Liberásti me, Dómine, a rugiéntibus præparátis ad escam, et a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me; et in médio ignis non sum æstuátus, allelúja.

PRÆPARATIO AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

Antiphona.

NE reminiscaris, Domine, delicta nostra, vel parentum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Et in tempore Paschali additur in fine Alleluja.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Deinde dicunt. sequentes Psalmi.

Quam dilecta tabernacula. 95.
Benedixisti, Domine 96.
Inclina, Domine. 96.
Credidi, propter quod. 124.
De profundis clamavi. 129.

Deinde repetitur, Antiphona.

Ne reminiscaris, Domine, delicta nostra, vel parentum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Deinde Sacerdos dicit: Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. Ego dixi, Domine, miserere mei.
℟. Sana animam meam, quia peccavi tibi.
℣. Convertere, Domine, aliquantulum.
℟. Et deprecare super servos tuos.
℣. Fiat misericordia tua, Domine, super nos.
℟. Quemadmodum speravimus in te.
℣. Sacerdotes tui induantur justitiam.
℟. Et sancti tui exultent.
℣. Ab occultis meis munda me, Domine.
℟. Et ab alienis parce servo tuo.
℣. Domine, exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

AUres tuæ pietatis, mitissime Deus, inclina precibus nostris, et gratia Sancti Spiritus illumina cor nostrum, ut tuis mysteriis digne ministrare, teque æterna charitate diligere mereamur.

DEus, cui omne cor patet, et omnis voluntas loquitur, et quem nullum latet secretum: purifica per infusionem Sancti Spiritus cogitationes cordis nostri, ut te perfecte diligere, et digne laudare mereamur.

URe igne Sancti Spiritus renes nostros, et cor nostrum, Domine: ut tibi casto corpore serviamus, et mundo corde placeamus.

MEntes nostras, quæsumus, Domine, Paraclitus, qui a te procedit, illuminet; et inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem.

ADsit nobis, quæsumus, Domine, virtus Spiritus Sancti, quæ et corda nostra clementer expurget, et ab omnibus tueatur adversis.

DEus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere.

COnscientias nostras, quæsumus, Domine, visitando purifica, ut veniens Dominus noster Jesus Christus Filius tuus, paratam sibi in nobis inveniat mansionem. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

ORATIONES

Pro opportunitate Sacerdotis ante celebrationem et Communionem dicendæ.

Oratio sancti Ambrosii Episcopi.

DIE DOMINICA.

SUmme Sacerdos, et vere Pontifex Jesu Christe, qui te obtulisti Deo Patri hostiam puram et immaculatam in ara Crucis pro nobis miseris peccatoribus, et qui dedisti nobis carnem tuam ad manducandum, et sanguinem tuum ab bibendum, et posuisti mysterium istud in virtute Spiritus Sancti tui, dicens: Hæc quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis. Rogo per eumdem sanguinem tuum, magnum salutis nostræ pretium: rogo per hanc miram et ineffabilem charitatem, qua nos miseros et indignos sic amare dignatus es, ut lavares nos a peccatis nostris in sanguine tuo. Doce me servum tuum indignum, quem inter cetera dona tua etiam ad officium sacerdotale vocare dignatus es, nullis meis meritis, sed sola dignatione misericordiæ tuæ: doce me, quæso, per Spiritum Sanctum tuum tantum tractare mysterium ea reverentia, et honore, ea devotione, et timore, quibus oportet, et decet. Fac me per gratiam tuam semper illud de tanto mysterio credere, et intelligere, sentire, et firmiter tenere, dicere, et cogitare, quod tibi placet, et expedit animæ meæ. Intret spiritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strepitu verborum loquatur omnem veritatem. Profunda quippe sunt nimis, et sacro tecta velamine. Propter magnam clementiam tuam concede mihi Missarum solemnia mundo corde, et pura mente celebrare. Libera cor meum ab immundis, et nefandis, vanis, et noxiis cogitationibus. Muni me beatorum Angelorum pia, ac fida custodia, ac tutela fortissima, ut hostes omnium bonorum confusi discedant. Per virtutem tanti mysterii, et per manum sancti Angeli tui repelle a me, et a cunctis servis tuis, durissimum spiritum superbiæ, et cœnodoxiæ, invidiæ, et blasphemiæ, fornicationis, et immunditiæ, dubietatis, et diffidentiæ. Confundantur qui nos persequuntur: pereant illi, qui nos perdere festinant.

FERIA II.

Rex virginum, et amator castitatis et integritatis, cælesti rore benedictionis tuæ extingue in corpore meo fomitem ardentis libidinis; ut maneat in me tenor castitatis corporis, et animæ. Mortifica in membris meis carnis stimulos, omnesque libidinosas commotiones, et da mihi veram, et perpetuam castitatem cum ceteris donis tuis, quæ tibi placent in veritate, ut sacrificium laudis casto corpore, et mundo corpore valeam tibi offerre. Quanta enim cordis contritione, et lacrymarum fonte, quanta reverentia, et tremore, quanta corporis castitate, et animæ puritate istud divinum, et cæleste sacrificium est celebrandum, ubi Caro tua in veritate sumitur, ubi Sanguis tuus in veritate bibitur, ubi ima summis, terrena divinis junguntur, ubi adest sanctorum Angelorum præsentia, ubi tu es Sacrificium, et Sacerdos mirabiliter et ineffabiliter constitutus.

FERIA III.

Quis digne hoc celebrare poterit, nisi tu Deus omnipotens of-

ferentem feceris dignum? Scio, Domine, et vere scio, et idipsum pietati tuæ confiteor, quia non sum dignus accedere ad tantum mysterium, propter nimia peccata mea, et infinitas negligentias meas. Sed scio, et veraciter ex toto corde meo credo, et ore confiteor, quia tu potes me facere dignum, qui solus potes facere mundum de immundo conceptum semine, et de peccatoribus justos, et sanctos. Per hanc omnipotentiam tuam te rogo, Deus meus, ut concedas mihi peccatori hoc Sacrificium celebrare cum timore, et tremore, cum cordis puritate, et lacrymarum fonte, cum lætitia spirituali, et cælesti gaudio. Sentiat mens mea dulcedinem beatissimæ præsentiæ tuæ, et excubias sanctorum Angelorum tuorum in circuitu meo.

FERIA IV.

Ego enim, Domine, memor venerandæ Passionis tuæ, accedo ad altare tuum, licet peccator, ut offeram tibi Sacrificium, quod tu instituisti, et offerri præcepisti in commemorationem tui pro salute nostra. Suscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclesia sancta tua, et pro populo, quem acquisivisti Sanguine tuo. Et quoniam me peccatorem inter te, et eumdem populum tuum medium esse voluisti, licet in me aliquod boni operis testimonium non agnoscas, officium saltem dispensationis creditæ non recuses: nec per me indignum eorum salutis pereat pretium, pro quibus victima salutaris dignatus es esse et redemptio. Profero etiam, Domine (si digneris propitius intueri) tribulationes plebium, pericula populorum, captivorum gemitus, miserias orphanorum, necessitates peregrinorum, inopiam debilium, desperationes languentium, defectus senum, suspiria juvenum, vota virginum, lamenta viduarum.

FERIA V.

Tu enim misereris omnium, Domine, et nihil odisti eorum, quæ fecisti. Memorare, quæ sit nostra substantia: quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascaris satis, neque multitudinem viscerum tuorum super nos contineas. Non enim in justificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitates nostras; et ignem Sancti Spiritus in nobis clementer accende. Aufer cor lapideum de carne nostra; et da nobis cor carneum, quod te amet, te diligat, te delectetur, te sequatur, te perfruatur. Oramus, Domine, clementiam tuam, ut sereno vultu familiam tuam, sacri tui nominis officia præstolantem, aspicere digneris, et ut nullius sit irritum votum, nullius vacua postulatio: tu nobis preces suggere, quas ipse propitius audire, et exaudire delecteris.

FERIA VI.

Rogamus etiam te, Domine sancte Pater, et pro spiritibus fidelium defunctorum, ut sit illis salus, sanitas, gaudium, et refrigerium. Hoc magnum pietatis Sacramentum, Domine Deus meus, sit illis hodie magnum, et plenum convivium de te pane vivo, qui de cælo descendisti, et das vitam mundo, de tua carne sancta, et benedicta, Agni videlicet immaculati, qui tollis peccata mundi, quæ de sancto et glorioso beatæ virginis Mariæ utero est assumpta, et de Spiritu Sancto concepta: ac de illo pietatis fonte, qui per

lanceam militis ex tuo sacratissimo latere emanavit, ut exinde refecti et satiati, refrigerati, et consolati exultent in laude et gloria tua. Peto clementiam tuam, Domine, ut descendat super panem tibi sacrificandum plenitudo tuæ benedictionís, et sanctificatio tuæ divinitatis. Descendat etiam, Domine, illa Sancti Spiritus tui invisibilis, incomprehensibilisque majestas, sicut quondam in Patrum hostias descendebat, qui et oblationes nostras Corpus, et Sanguinem tuum efficiat, et me indignum Sacerdotem doceat tantum tractare mysterium cum cordis puritate, et lacrymarum devotione, cum reverentia, et tremore, ita ut placide ac benigne suscipias sacrificium de manibus meis ad salutem omnium, tam vivorum, quam defunctorum.

SABBATO.

Rogo etiam te, Domine, per ipsum sacrosanctum mysterium Corporis, et Sanguinis tui, quo quotidie in Ecclesia tua pascimur et potamur, abluimur et sanctificamur, atque unius summæ divinitatis participes efficimur, da mihi virtutes tuas sanctas, quibus repletus, bona conscientia ad altare tuum accedam, ita ut hæc cælestia sacramenta efficiantur mihi salus et vita. Tu enim dixisti ore tuo sancto et benedicto: Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi. Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Panis dulcissime, sana palatum cordis mei, ut sentiam suavitatem amoris tui. Sana illud ab omni languore, ut nullam præter te sentiam dulcedinem. Panis candidissime habens omne delectamentum, et omnem saporem, qui nos semper reficis, et nunquam in te deficis; comedat te cor meum, et dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ. Manducat te Angelus ore pleno, manducet te peregrinus homo pro modulo suo, ne deficere possit in via, tali recreatus viatico. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendisti de cælo, et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinamento carnis, et spiritus. Intra in animam meam, sana, et munda me interius, et exterius. Esto tutamen, et continua salus animæ, et corporis mei. Repelle a me insidiantes mihi hostes; recedant procul a præsentia potentiæ tuæ, ut foris, et intus per te munitus, recto tramite ad tuum regnum perveniam, ubi non in mysteriis, sicut in hoc tempore agitur, sed facie ad faciem te videbimus, cum tradideris regnum Deo et Patri, et eris Deus omnia in omnibus. Tunc enim me de te satiabis satietate mirifica, ita ut nec esuriam, nec sitiam in æternum. Qui cum eodem Deo Patre, et Spiritu Sancto vivis, et regnas per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Alia Oratio ante Missam.

AD mensam dulcissimi convivii tui, pie Domine Jesu Christe, ego peccator de propriis meis meritis nihil præsumens, sed de tua confidens misericordia, et bonitate, accedere vereor, et contremisco. Nam cor et corpus habeo multis criminibus maculatum, mentem, et linguam non caute custoditam. Ergo, o pia Deitas, o tremenda majestas, ego miser, inter angustias deprehensus, ad te fontem misericordiæ recurro, ad te festino sanandus, sub tuam protectionem fugio, et quem ju-

dicem sustinere nequeo, Salvatorem habere suspiro. Tibi, Domine, plagas meas ostendo; tibi verecundiam meam detego. Scio peccata mea multa, et magna, pro quibus timeo. Spero in misericordias tuas, quarum non est numerus. Respice ergo in me oculis misericordiæ tuæ, Domine Jesu Christe, Rex æterne, Deus et homo, crucifixus propter hominem. Exaudi me sperantem in te: miserere mei pleni miseriis et peccatis, tu qui fontem miserationis nunquam manare cessabis. Salve salutaris victima pro me et omni humano genere in patibulo Crucis oblata. Salve nobilis et pretiose Sanguis, de vulneribus Crucifixi Domini mei Jesu Christi profluens, et peccata totius mundi abluens. Recordare, Domine, creaturæ tuæ, quam tuo Sanguine redemisti. Pœnitet me peccasse, cupio emendare, quod feci. Aufer ergo a me, clementissime Pater, omnes iniquitates et peccata mea, ut purificatus mente et corpore, digne degustare merear sancta sanctorum: et concede, ut hæc sancta prælibatio Corporis et Sanguinis tui, quam ego indignus sumere intendo, sit peccatorum meorum remissio, sit delictorum perfecta purgatio, sit turpium cogitationum effugatio, ac bonorum sensuum regeneratio, operumque tibi placentium salubris efficacia, animæ quoque et corporis contra inimicorum meorum insidias firmissima tuitio. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

OMnipotens sempiterne Deus, ecce accedo ad Sacramentum unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi: accedo tamquam infirmus ad medicum vitæ, immundus ad fontem misericordiæ, cæcus ad lumen claritatis æternæ: pauper et egenus ad Dominum cæli et terræ. Rogo ergo immensæ largitatis tuæ abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmitatem: lavare fœditatem, illuminare cæcitatem, ditare paupertatem, vestire nuditatem: ut panem Angelorum, Regem regum, et Dominum dominantium, tanta suscipiam reverentia, et humilitate, tanta contritione, et devotione, tanta puritate, et fide, tali proposito, et intentione, sicut expedit saluti animæ meæ. Da mihi, quæso, Dominici Corporis et Sanguinis non solum suscipere Sacramentum, sed etiam rem, et virtutes Sacramenti. O mitissime Deus, da mihi Corpus unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi, quod traxit de virgine Maria, sic suscipere, ut corpori suo mystico merear incorporari, et inter ejus membra connumerari. O amantissime Pater, concede mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere propono, revelata tandem facie perpetuo contemplari. Qui tecum vivit et regnat.

ORATIO.

Gregorius XIII. Pontifex Maximus concessit cuilibet dicenti quæ sequuntur quinquaginta annorum Indulgentiam.

EGo volo celebrare Missam, et conficere Corpus, et Sanguinem Domini nostri Jesu Christi juxta ritum sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ad laudem omnipotentis Dei, totiusque Curiæ triumphantis, ad utilitatem meam, totiusque Curiæ militantis, pro omnibus, qui se commendaverunt Orationibus meis in genere, et in specie, et pro felici statu sanctæ Romanæ Ecclesiæ. Amen.

GAudium cum pace, emendationem vitæ, spatium veræ

pœnitentiæ, gratiam, et consolationem Sancti Spiritus, perseverantiam in bonis operibus, tribuat nobis omnipotens, et misericors Dominus. Amen.

Quia Sacerdos aut tacita mentis cogitatione, aut submissa vocis expressione debet recitare singillatim nomina, pro quibus in illa celebratione vult singulariter orare (ut insinuatur per illas litteras N. N. *in Canone contentas) et ne hujusmodi determinatarum personarum nominatio, ob multitudinem, aut incertum ordinem ingerat sacerdoti celebranti confusionem, non inutile erit sequentem servare ordinem ex vigesima quæstione. Quodlibet Doctoris Subtilis, et ex aliorum gravissimorum Doctorum scriptis excerptum.*

MEMENTO DOMINE, SI TIBI PLACET.

VIVORUM.

1. Mei, Parentum, Cognatorum, Fratrum, Sororum, et amicorum meorum omnium.
2. Cœtus Cardinalium, atque omnium Prælatorum, et Sacerdotum, ac Sanctæ Dei Ecclesiæ ministrorum.
3. Omnium meæ curæ subjectorum, tamquam spiritualium filiorum, ac omnium fundatorum, patronorum, benefactorumque spiritualium, et temporalium.
4. Omnium Principum Christianorum, Dominationum, et Rerumpublicarum temporalium.
5. Omnium peccantium, inimicorumque meorum, atque conversionis omnium hæreticorum, et infidelium.
6. Et omnium, pro quibus scis, et vis me debere orare

MORTUORUM.

1. Animarum Parentum, Fratrum, Sororum, Cognatorum, atque amicorum omnium.
2. Animarum omnium benefactorum, tam spiritualium, quam corporalium.
3. Animarum omnium mihi in genere, et in specie commissarum.
4. Animarum Prælatorum, Sacerdotum, atque omnium ministrorum sanctæ Romanæ Ecclesiæ Dei, et Apostolicæ.
5. Animarum morte improvisa corporibus exutarum, atque earum, quarum non est specialis memoria.
6. Animarum, quæ mei occasione in Purgatorio purgantur, earum quoque miserrime in Purgatorio existentium.
7. Et earum omnium, pro quibus scis, et vis me debere orare.

GRATIARUM ACTIO

POST MISSAM.

Antiphona. Trium puerorum cantemus hymnum, quem cantabant sancti in camino ignis, benedicentes Dominum.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Canticum. Benedicite omnia opera Domini Domino. 18.

Psalmus. Laudate Dominum. 19.

Et in fine dicitur Gloria Patri.

Deinde repetitur Antiph. Trium puerorum cantemus hymnum, quem cantabant sancti in camino ignis benedicentes Dominum.

Deinde Sacerdos dicit Kyrie eleis. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos inducas in tentationem.

℟. Sed libera nos a malo.

℣. Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua.

℟. Et sancti tui benedicant tibi.

℣. Exultabunt Sancti in gloria.

℟. Lætabuntur in cubilibus suis.

℣. Non nobis, Domine, non nobis.

℟. Sed nomini tuo da gloriam.

℣. Domine, exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum

℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

DEus, qui tribus pueris mitigasti flammas ignium: concede propitius, ut nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum.

ACtiones nostras, quæsumus Domine, aspirando præveni, et adjuvando prosequere: ut cuncta nostra oratio, et operatio a te semper incipiat, et per te cœpta finiatur.

DA nobis, quæsumus, Domine, vitiorum nostrorum flammas extinguere, qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Orationes post celebrationem, et Communionem dicendæ.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

GRatias tibi ago, Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, qui me peccatorem indignum famulum tuum, nullis meis meritis, sed sola dignatione misericordiæ tuæ satiare dignatus es pretioso Corpore, et Sanguine Filii tui Domini nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta Communio non sit mihi reatus ad pœnam, sed intercessio salutaris ad veniam. Sit mihi armatura fidei, et scutum bonæ voluntatis: Sit vitiorum meorum evacuatio: concupiscentiæ, et libidinis exterminatio: charitatis, et patientiæ, humilitatis, et obedientiæ, omniumque virtutum augmentatio, contra insidias inimicorum omnium tam visibilium, quam invisibilium firma defensio: motuum meorum tam carnalium, quam spiritualium, perfecta quietatio, in te uno ac vero Deo firma adhæsio, atque finis mei felix consummatio. Et precor te, ut ad illud ineffabile convivium me peccatorem perducere digneris, ubi tu cum Filio tuo, et Spiritu Sancto, Sanctis tuis es lux vera, satietas plena, gaudium sempiternum, jucunditas consummata, et felicitas perfecta. Per eumdem Christum Dominum, etc.

Alia Oratio S. Bonaventuræ.

TRansfige, dulcissime Domine Jesu, medullas, et viscera

animæ meæ suavissimo, ac saluberrimo amoris tui vulnere, vera, serenaque, et Apostolica sanctissima charitate, ut langueat, et liquefiat anima mea solo semper amore, et desiderio tui; te concupiscat, et deficiat in atria tua, cupiat dissolvi, et esse tecum. Da, ut anima mea te esuriat, panem Angelorum, refectionem animarum sanctarum, panem nostrum quotidianum supersubstantialem, habentem omnem dulcedinem, et saporem, et omne delectamentum suavitatis: te, in quem desiderant Angeli prospicere, semper esuriat, et comedat cor meum, et dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ: te semper sitiat fontem vitæ, fontem sapientiæ et scientiæ, fontem æterni luminis, torrentem voluptatis, ubertatem domus Dei: te semper ambiat, te quærat, te inveniat, ad te tendat, ad te perveniat, te meditetur, te loquatur, et omnia operetur in laudem et gloriam nominis tui, cum humilitate et discretione, cum dilectione, et delectatione, cum facilitate, et affectu, cum perseverantia usque in finem: et tu sis solus semper spes mea, tota fiducia mea, divitiæ meæ, delectatio mea, jucunditas mea, gaudium meum, quies, et tranquillitas mea, pax mea, suavitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meum, sapientia mea, portio mea, possessio mea, thesaurus meus, in quo fixa, et firma, et immobiliter semper sit radicata mens mea, et cor meum. Amen.

Oratio ad Beatissimam Virg. Mariam.

O Sacratissima, o serenissima, et inclyta gloriosa virgo Maria, quæ Creatorem omnium creaturarum in tuo sacratissimo utero fuisti digna portare, solaque virgineo ubere lactare: cujus veracissimum, sacrumque Corpus, et Sanguinem, ego indignus peccator, modo sumere præsumpsi: tuam humiliter deprecor misericordiam, ut apud ipsum pro me peccatore intercedere digneris: ut quidquid in hoc tam ineffabili, ad dignissimo Sacrificio, per me indignum, ignoranter, vel negligenter, aut accidenter, seu irreverenter, scilicet in tractando, et sumendo, ac ministrando actum est, commissum, vel omissum, tuis sacratissimis precibus indulgere dignetur idem Dominus noster Jesus Christus Filius tuus, qui cum Patre, et Spiritu Sancto vivit, et regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Rhythmus S. Thomæ ad sacram Eucharistiam.

ADoro te devote, latens Deitas,
Quæ sub his figuris vere latitas:
Tibi se cor meum totum subjicit,
Quia te contemplans totum deficit.
Visus, tactus, gustus in te fallitur,
Sed auditu solo tuto creditur.
Credo quidquid dixit Dei Filius,
Nil hoc verbo veritatis verius.
In Cruce latebat sola Deitas,
At hic latet simul et humanitas:
Ambo tamen credens, atque confitens,
Peto quod petivit latro pœnitens.
Plagas, sicut Thomas, non intueor,
Deum tamen meum te confiteor.
Fac me tibi semper magis credere,
In te spem habere, te diligere.
O memoriale mortis Domini!
Panis vivus, vitam præstans homini!
Præsta meæ menti de te vivere,

Et te illi semper dulce sapere.
Pie Pellicane Jesu Domine!
Me immundum munda tuo Sanguine :
Cujus una stilla salvum facere
Totum mundum quit ab omni scelere.
Jesu, quem velatum nunc aspicio,
Oro fiat illud, quod tam sitio,
Ut te revelata cernens facie,
Visu sim beatus tuæ gloriæ.
Amen.

Aliæ Orationes dicendæ post celebrationem Missæ.

Alia Oratio post Communionem.

ANima Christi sanctifica me : Corpus Christi salva me : Sanguis Christi inebria me : aqua lateris Christi munda me. O bone Jesu exaudi me, et ne permittas me separari a te : ab hoste maligno defende me : in hora mortis meæ voca me, et pone me juxta te, ut cum Angelis tuis laudem te in sæcula sæculorum. Amen.

Alia Oratio.

OBsecro te, dulcissime Domine Jesu Christe, ut passio tua sit mihi virtus, qua muniar, protegar, atque defendar. Vulnera tua sint mihi cibus, potusque, quibus pascar, inebrier, et delecter. Aspersio Sanguinis tui sit mihi ablutio omnium peccatorum meorum. Mors tua sit mihi gloria sempiterna, et nunc, et in perpetuum. Amen.

ORATIO
A PAPA URBANO VIII.
EDITA.

ANte oculos tuos, Domine, culpas nostras ferimus, et plagas, quas accepimus, conferimus.

Si pensamus malum quod fecimus, minus est quod patimur, majus est quod meremur.

Gravius est quod commisimus, levius est quod toleramus.

Peccati pœnam sentimus, et peccandi pertinaciam non vitamus.

In flagellis tuis infirmitas nostra teritur, et iniquitas non mutatur.

Mens ægra torquetur, et cervix non flectitur.

Vita in dolore suspirat, et in opere non se emendat.

Si expectas, non corrigimur: si vindicas, non duramus.

Confitemur in correctione quod egimus: obliviscimur post visitationem quod flevimus.

Si extenderis manum, facienda promittimus: si suspenderis gladium, promissa non solvimus.

Si ferias, clamamus ut parcas: si peperceris, iterum provocamus ut ferias.

Habes, Domine, confitentes reos: novimus, quod nisi dimittas, recte nos perimas.

Præsta, Pater omnipotens, sine merito, quod rogamus, qui fecisti ex nihilo qui te rogarent. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

℣. Gregem tuum, Pastor æterne, non deseras.

℟. Sed per beatos Apostolos tuos perpetua defensione custodias.

℣. Protege, Domine, populum tuum ad te clamantem, et Apostolorum tuorum patrocinio confidentem.

℟. Perpetua defensione custodias.

℣. Orate pro nobis, sancti Apostoli Dei.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut nullis nos permittas perturbationibus concuti, quos in Apostolicæ confessionis petra solidasti. Per Dominum nostrum. ℟. Amen.

IMploret, clementissime Domine, nostris opportunam necessitatibus opem devote a nobis prolata meditatio, qua sanctus olim Joannes Chrysostomus, in hac Basilica conditus, te cum beatissimis Apostolis Petro et Paulo repræsentavit sic colloquentem: Circumdate hanc novam Sion, et circumvallate eam, hoc est, custodite, munite, precibus firmate, ut quando irascor in tempore, et orbem terræ concutio, aspiciens sepulchrum vestrum numquam desiturum, et quæ libenter propter me geritis stigmata, iram misericordia vincam, et ob hanc percipiam vestram intercessionem. Etenim quando Sacerdotium et Regnum video lacrymari, statim quasi compatiens ad commiserationem flector, et illius meæ vocis reminiscor: Protegam Urbem hanc propter David servum meum, et Aaron sanctum meum. Domine Fiat, Fiat: Amen, Amen.

FINIS.

DIE XI. MAII.

IN FESTO B. FRANCISCI DE HIERONYMO CONFESSORIS

DUPLEX MINUS

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui Beátum Franciscum, ad animárum salútem, exímium verbi tui præcónem effecísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut legis tuæ mandáta et júgiter scrutémur in corde, et fidéliter opéribus exsequámur. Per Dóminum etc.

In i. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FRancíscus de Hierónymo in Tarentíni agri Oppido, cui Cryptaleæ nomen, honésto loco natus, pia paréntum cura institútus, ac cæli benedictióne prævéntus pueritiam egit innocentíssimis móribus præstántem, et futúræ sanctitátis indíciis conspícuam. Duodécimo ætátis anno in quorúmdam Evangelicórum Operariórium contubérnium admíssus, in catechizándis rúdibus adhuc adoléscens diligéntem óperam pósuit, et Apostólico ministério, ad quod Deus illum destináverat, jam tum proficere visus est. Thelógica stúdia Neápoli aggréssus, et Sacerdótio initiátus, ita vitæ suæ ratiónes ad Evangélica consília accommodávit, ut Sacerdótis sancti nomen adéptus fúerit. Societátem Jesu ingréssus, jactis in Tirocínio religiósæ perfectiónis, ardentíssimæ in Deum, et próximos charitátis, insígnis patiéntiæ, aliarúmque virtútum fundaméntis, quæ majus in dies síngulos increméntum accipiébant, Theologíæ currículum confécit, et solémni quátuor votórum professióne se se obstríngens, exímium reguláris observántiæ exémplar evásit. Pro sacra expeditióne ad Japóniam, quam martyrii cúpidus in votis hábuit, Neápoli reténtus, præfectúram Missiónum jussu Præsulum accépit, quod non sine Dei número factum evéntus comprobávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ETsi enim córpore erat grácili, neque satis firma valetúdine, ac prætérea carnem assíduis jejúniis, vigíliis, verberibúsque macerábat, tamen tot ónera in se suscípiens, quot feréndis plures simul vix pares essent, incredíbile dictu est, quanta pro glória Dei, quam únice quærébat, égerit non solum Neápoli, sed in áliis quoque ejúsdem regni provínciis, quot labóres, ærúmnas túlerit, quanto cum fructu in agro Domínico excoléndo plus quadragínta annis desudáverit. Frequéntes, et sæpius plures eódem die habébat conciónes per vicos, cómpita, et platéas, ad carcéribus deténtos, ad régiis trirémibus mancipátos, ad mílites, contra circulatóres impudéntes, contra públicos quosvis peccatóres, contra famæ prostitútæ muliérculas. Accedébant mirabília signa, treménda divínæ ultiónis advérsus pervicáces documénta, scrutátio córdium, prædíctio rerum futurárum, ejus córporis divérsis in locis apparítio, grátia sanitátum, annóna divínitus multiplicáta, vox étiam ex ore meretrícis súbita morte corréptæ extórta, quæ se apud ínferos esse palam denunciávit. Ex quo fiebat, vix ut unquam e superióri loco ad pópulum díceret, quin insígnem áliquem peccatórem Christo lucrifáceret. Intérdum étiam decem, nonnúmquam quíndecim meretrículæ simul sua crímina defléntes in concióne ad pœniténtiam confugérunt.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

ASsídua ejus ópera fuit in ægrótis inviséndis, in moribúndis ad mortem rite præparándis, in concórdia animórum dissidéntium conciliánda, in paupéribus ope, ac solátio sublevándis. Communiónem, quam dicunt generálem, síngulis cujúslibet mensis tértiis diébus Domínicis usque ádeo promóvit, ut sæpe quíndecim míllia fidélium, aliquándo vigínti míllia, aut eo ámplius ad Eucharísticam mensam convénerint. Exercítiis spirituálibus ex Sancti Ignátii institutóris præscrípto Sacerdótum cœtus, virórum religiosórum, et vírginum Deo devotárum monastéria, puellárum cœnóbia, studéntium júvenum collégia, et seminária, atque omne hóminum genus mirífice excóluit, gravíssimas difficultátes, et moléstias, quas illi Dæmon excitábat, invícta patiéntia

superávit: nec semel maxíllam percutiéntibus submísso ánimo álteram præbuit: quin et acerbíssimos dolóres bráchio captívi Mahometáni, qui eum percússerat, a Deo ultóre inflíctos signo crucis repénte cessáre fecit, hominémque ad Christiánam religiónem addúxit. Demum in cælum a Deo evocátus plácide efflávit ánimam in Neapolitána Professórum domo die undécima Maii anno millésimo septingentésimo décimo sexto, ætátis vero suæ septuagésimo quarto. Quem méritis, ac miráculis clarum Pius Séptimus Póntifex Máximus in Beatórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangel. Sint lumbi vestri. ut in Communi Conf. non Pontif. lxxii.

